

به‌شی من

په رینووش سەنیعی

بەشی من

"سەم من"

وەرگیڕانی لە فارسییەوه:

پووناک شوانی

دەزگای چاپ و بلاکردنەوهی ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنه‌ت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

په‌رینووش سه‌نیعی
به‌شی من
وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: رووناک شوانی
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٣١
چاپی په‌که‌م ٢٠١٢
تیریز: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ١٨٤ - ٢٠١٢
نه‌خشاندنی ناوه‌وه و رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م
هه‌له‌گری: شه‌رزاد فه‌قی ئیسماعیل. تریسه‌که ئه‌حمه‌د

هه‌موو کاتیک له کاره‌کانی په‌روانه سه‌رم سوورپده‌ما، هه‌رگیز بیری له ئابرووی باوکی نه‌ده‌کرده‌وه، سه‌یری جامخانه‌ی دوکانه‌کانی ده‌کرد، چار ناجاریکیش ده‌هوستا و هه‌ندی شتی به من نیشان ده‌دا. هه‌رچه‌ند ده‌مگوت شه‌رمه با برۆین، گوپی پی نه‌ده‌دا. ته‌نانه‌ت جاریکیان له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌وه بانگی کردم، ئه‌ویش به پیش ناوه‌وه^۱، هینده‌ی نه‌مابوو له شه‌رمدا بیمه دلۆپیک ئاو و به زه‌ویدا رو بچمه‌وه. خوا ره‌حمی کرد هیچ کام له براکانم له‌و ده‌ورویه‌ره نه‌بوون، ده‌نا مه‌گه‌ر خوا بزانیته چی رووی ده‌دا.

کاتیک ئیمه له قومه‌وه هاتین، باوکم بواری دام بچمه قوتابخانه، ته‌نانه‌ت کاتیی وتم له قوتابخانه‌کانی تاراندا هیچ که‌س چارشییو به‌سه‌ردا نادات و گه‌ر من ئه‌و کاره بکه‌م گالته‌م پی ده‌که‌ن، ریگه‌ی پی دام سه‌رپۆش له‌سه‌ر بکه‌م، به‌مه‌رجی ئاگه‌داری خۆم بم و به‌دکار (خراپ) نه‌بم و ئابرووی نه‌بم. من تئ نه‌ده‌گه‌یشتم خراپبوون چۆنه! چۆن کچ وه‌کو چیشتی کۆن خراپ ده‌بیت! به‌لام ده‌مزانی به‌بی چارشییو و هیجابیش، ده‌بیت چۆن ره‌فتار بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی ئابرووی باوکم نه‌چیت. قوربانی مامۆعه‌باسم بم! خۆم گویم لئ بوو به باوكمی گوت:

– کاکه! به هیجاب و میجاب نییه، کچ ده‌بیت خودی خۆی باش بیت. ئه‌گه‌ر خراپ بیت ئه‌وا له‌ژیر چارشییویشه‌وه ده‌توانیت هه‌زار شت بکا و ئابرووی باوکی به‌ریت. ئیستا کاتیک ئیوه هاتوونه‌ته تاران، ده‌شی وه‌کو تارانیه‌کان هه‌لسوکه‌وت

۱. له ئیراندا منداڵ به ناوی پاشناوه‌وه بانگ ده‌کریت، واتا ناوی بنه‌ماله.

بکهن، ئیدی ئه و سه رده مه به سه رچوو کچ له ماله وه زیندان دهکرا. بهیله بچیته قوتابخانه، با جلویه رگه کهیشی وهکو ئهوانی تر بیت، گهر وا نهبی پتر په نجهی بۆ رادهکیشن.

له راستیدا ئه م مامۆ عه باسه م مرۆفیکێ زۆر تیگه یشتوو بوو، خو ده بوايه ههروایش بیت، ئه و نزیکه ی ده سال ده بوو له تاران ژیا نی به سه ر ده برد، ته نیا کاتی یه کیک بمردایه دهاته وه بۆ قوم، نه نکم، خوا له گونا هه کانی خو ش بیت، هه موو جارێ که مامۆم دهاته وه ده یگوت:

– نه نه گیان، عه باس، بۆچی وا درهنگ درهنگ سه رم لی ده ده ی؟

مامۆ عه باسه م به پیکه نینه به رزه که یه وه ده یگوت:

– داپیره چی بکه م، به خزمان بلێ با زوو زوو بمرن به لکو منیش زوو زوو بۆ قوم.

نه نکم وهای به ده موچاو خویدا ده مالی و لئوی خو ی ده گه ست تا وه کو ما وه یه کی زۆریش شوینه وار که ی ده مایه وه.

ژنی مامۆ عه باسه م تاران ی بوو، کاتیک بۆ قوم ده هات، چارشی وه که ی له سه ری ده کرده وه، هه رچه نده هه موو ده یانزانی له تارانیش حیجابی دروستی نه بوو، خو جارێ که هه کانی، هه ر له م شتانه حالی نه ده بوون و به بی حیجاب بۆ قوتابخانه ده رۆشتن.

کاتیک نه نکم مرد، خانووه که ی با وانیا ن فرۆشت که ئیمه تیایدا ده ژیا نی، به شی هه مووان درا. مامۆ عه باسه م به با و کمی وت:

– کاکه، چیی تر ئیره شوینی ژیا نییه، هه سته وه ره بۆ تاران، به شه میراتی هه موومان ده خه ینه سه ریه ک، بۆ خو مان دوکانیک ده کری ن و پیکه وه کار ده که ی ن، خو م له نزیک دوکانه که وه مالی کت بۆ به کری ده گرم، تو ش وه ره ورده ژیا نت بخه ره سه ری، ته نیا له تاران پا ره ده ردیت.

له سه ره تا دا مه محمو دی برا گه وره م نا رازی بوو، ده یگوت:

– له تاران ئا ی ن و با وه ری مرۆف به با ده چیت.

به لام ئه حمه دی برا م خو ش حال بوو و ده یگوت:

- به لای دهبیت برۆین، دهبیت ئیمهش سه ریک له نیو سه رگه له وه ده رکهین.
دایکم دهیگوت:

- ناخر دهبیت بیریکیش له کچهکان بکهینه وه، له وی ناتوانن میردی دروست و
حه ساوی بکن، له وی کهس ناماناسیت، ئیمه هه موو که سوکارمان لی رهن، ئه وه
مه عسوومه بروانامه ی پۆلی شه شه می وه رگرتوو و سالتیک زیاتریشی خویندوو،
ئیدی کاتی شوو کردنیه تی، فاتیش دهبیت ئه مسال بچیته قوتابخانه، خوا ده زانی
له تاران چی له ئاو در دیت، هه موو ده لاین کچیک له تاران گه وه بیت وه زعی باش
نییه.

عه لی که له پۆلی سییه می سه ره تای بی بوو گوتی:

- زۆر سه هوه بۆچی من مردووم؟ وه ها ئاگام لیه تی هه ر نا هیلم فزه بکات.
له کاتیکدا فاتی دانیشتبوو و یاریی ده کرد، عه لی شه قیکی تی هه لدا، فیژاندی،
به لام کهس گوئی پی نه دا، من چووم با وه شم پیتا کرد و گوتم:
- ئه وه چی ده لیتی، یانی کچه کانی تاران هه موویان خرابین؟
کاکه ئه حمه دم که عه شقی تاران کوشتبوی، گوتی:

- تو بیدهنگ به! ئه گه ر کیشه که مه عسوومه یه ئه وا هه ر لی ره به شووی دده بین و
ئینجا ده رۆین بۆ تاران، به و شیوه یه با شتره، سه ره که ریکیش که م دهبیته وه،
فاتیش به ده ستی عه لی ده سپیرین، کیشای به پشتی عه لیدا و به شانازییه وه وتی
مندالکه به غیره ته، ئاگه ی لیه تی.

به ندی دلم پچرا. له راستیدا ئه حمه دی برام له گه ل ئه ودا نه بوو من بچمه
قوتابخانه، ئه وه ش نه بوو که خۆی ده رسه که ی بخوینیت، له پۆلی هه وته م چه ند
جاریک ده رنه چوو، هه تا کار به وه گه یشت واز له خویندنه که ی به یینیت، ئیستاش
نایه ویت من له و زیاتر بخوینم. نه نکم خوا لپی خووش بیت، ویرای ئه وه ی بۆ
قوتابخانه چوونی منی زۆر پی ناخووش بوو، هه موو کاتیک سه رزه نشتی دایکمی
ده کرد که:

- کچه که ت ه یچ هونه ریکی نییه، گه ر بچیته ماله میرد، سه ری مانگ
ده یترنه وه.

به باوكمى دهگوت:

- ئەمە چىيە ئەوئەندە پارە بۆ ئەم كچه خەرج دەكەيت، كچ هيچ سوودىكى نىيە، كچ هي خەلكە، ئەم ھەموو زەحمەتەي بۆ دەكيشىت خەرجى بۆ دەكەيت، لە كۆتاييشدا دەبىت كۆلى شتومەكيشى بخەيتە سەر و بە شووى بدەي و بروات. ئەحمەد لەگەل ئەوئەندا كە نزيكى بيست سالان بوو، هيچ كاريكى بە ريكوپىكى نەدەكرد. بۆ نموونە، لە دوكانى خالە ئەسەدولا بوو، ھەميشە لە جادەكاندا بەرەلا بوو، وەكو كاكە مەحموود نەبوو لە دوكانەكەي ئاغا موزەفەر دانيشىت و گوپرايەلى بيت و پشتى پى بېستى. باوكم دەبوت: ھەر مەحموود دوكانەكەي ئاغا موزەفەر ھەلدەسووپىت، ھەرچەندە تەنيا دوو سال لە ئەحمەد گەورەتر بوو، زۆر خواپەرست بوو، نوپۆ و رۆزوى پشنگوئ نەدەخست، ھەموو كەسەي پى وابوو دە سال لە ئەحمەد گەورەترە. دايكم زۆرى حەز دەكرد ئىحتيرام ساداتى خالۆزامى بۆ بخوارىت، دەيگوت سەيزادەيە، نەوہى پىغەمبەرە، بەلام من دەمزانى ئەو دلى بە مەحبوبەي ئامۆزامەوہيە، ھەر كاتى مەحبوبە بەتبايە بۆ مالمان، كاكە مەحموودم رەنگ و روى دەگوپدا، رەنگى سوور و سپى دەبووہو و زمانى تەتەلەي دەكرد، بە ئەسپايى لە سووچىكەوہ دەوہستا و تەماشاي مەحبوبەي دەكرد، بەتايەتي كە چارشىوي نوپۆكەي بەردەبووہو، مەحبوبەش، بە قوربانى بم، ھىندە جرين و بزىو بوو بىرى دەچوہوہ ئاگاي لە حىجابەكەي بيت. كاتىكيش نەنكم شەرى لەگەل دەكرد كە تۆزىك شەرم دايگريت پياوى نامەحرەمى لىيە، دەيگوت:

- داپىرە گيان وازىپنە، ئەمانە وەكو برامن!

ئىنجا لە پىكەنندا دەبوورايەوہ.

من ئاگەم لى بوو، ھەموو جارى لە پاش رۆيشتنى مەحبوبە، كاكە مەحموودم لە پای نوپۆ دادەنىشت و ھەر دەيگوت: ئەستەغفىروللا! ئەستەغفىروللا! وى دەچوو لە بىرى خۆيدا گوناھىكى دەكرد، خوا خۆي چاكتر دەزانىت.

بۆ ھاتنمان بۆ تاران، ماوہيەكى دوور و درىژ لە مالەكەماندا شەرى بوو، گفتوگو و قسەوياس بوو. تەنيا شتىك كە ھەمووان لەسەرى كۆك بوون، بەشوودان و پركاربوون بوو لە بەلاي من. دەتگوت ھەموو تاران چاوەرورانن من بىم و ئەوان لە

پښگه دهرکهن. هه موو روژي دهچوومه مه زارگه ی حه زره تی مه عسوومه و ده پارامه وه، به لکو کاریک بکات منیش له گه ل خویندا ببه ن و بو ارم بدن بچمه قوتابخانه. به دم گریانه وه ده مگوت خوژگه منیش کور بوومايه، یان وهکو زهری تووشی مله خړی ده بووم و دهمردم. زهری سی سال له من گه وره تر بوو، له تمه نی هشت سالی دا تووشی مله خړی بوو و مرد. سوپاس بق خوا، نزاکانم گیرا بوون، له و ماوه ی دا هیچ که سیک به ناوی داخوازییه وه رووی له مالی نیمه نه کرد.

ورده ورده کاره کانی باوکم سهر و سامانی گرت، مامق عه باسیشم خانوویه کی له دوروبه ری جاده ی گورگان به کری بق گرتین، دواتر هه مان خانوومان کری، هه موو له سهر من وه ستابوون، دایکم بق هه شونینیک دهچوو، که سیکی باشی بهرچاو ده که وت، ده هات و ده بگوت:

– مه عسوومیش کاتی شوو کردنیه تی.

منیش له شهرم و قیندا سوور هه لده گه رام.

به لام حه زره ت، به قوربانی بم، ناگه ی لیم بوو، هیچ که س بق خوازیبیم نه هات. له دوايیدا نازانم چوون به گوئی یه کی له داخوازیکاره کونه کانمیان گه یانده بوو که ژنی هینابوو و ته لاقی دابوو، به لکو دووباره بیته پیشه وه! باری نابووری باش بوو، تا راده یه کیش گهنج بوو، به لام که س نه یده زانی بوچی له دواي چنه مانگیک ژنه که ی ته لاق داوه. به لای منه وه له رواله تدا زور به دخوو و ترسناک بوو. کاتیک زانیم خه ریکه چ به لایه کم به سهر دیت، روپاماییم وه لادا نا و خویم به سهر ده ست و پی باوکمدا خست و ته شتی فرمی سک هه لپشت، تاوه کو رازی بوو منیش له گه ل خویندا ببه ن بق تاران. باوکم میهره بان بوو، سهره رای کچ بوونیشم هه ر منی خویشده ویست. خویم دهمزانی، له پاش مردنی زهری، به قه ولی دایکم ده ست و دلئ به سهر مندا ده لهرزی، له به ره وه ی منیش زور لاواز بووم، ده ترسا منیش بمرم. هه میشه بیری له وه ده کرده وه که چوون له کاتی به دنیا هاتنی زهری ناشوکور بووه، خوا پی ناخوش بووه، بویه نه وی لی سهندوه ته وه. له وانه یه له کاتی له دایکبوونی منیشدا ناشوگری کردیت، کی دهنایت؟ به لام من زورم خویشده ویست، به بروای من له ماله که ماندا ته نیا نه و که سیکی تیگه یشتوو بوو. کاتیک ده گه یشته ماله وه، خا ولییه که م به ده سته وه ده گرت و دهچوومه قه راخی حه وزه که، ده سته کانی ده خسته

سەر شانم و چەند جارێک پێیەکانی دەخستە ناو ئاوی حەوزەکە، دواتر کە دەست و دەموچاوی دەشۆرد، خاوییەکەم پێ دەدا، دەموچاوی وشک دەکردەوه و لە سەرۆی خاوییەکەوه بە چاوه قاوهییە کالەکانیەوه، بە جۆرێک تەماشای دەکردم، دەمزانی منی خۆش دەوێت و لێم رازییە. لەوکاتەدا ئارەزووم دەکرد ماچی بکەم، بەلام شەرم بوو کچێکی گەورە پیاو ماچ بکات، تەنانەت ئەگەر باوکیشی بیت. بە کورتی، باوکم دلی پێم سووتا، منیش هەرچی سویندیکم لە دنیا دەزانی بۆم خوارد کە لە تاران ئاکاری خراپ نەکەم و ئابرووی نەبەم.

بۆ قوتابخانە چوونیشم لە تاران داستانیکی تزمان هەبوو. هەردوو براکەم دژ بە چوونە قوتابخانەی من بوون. دایکم لەو باوەرەدا بوو کە چوونم بۆ پۆلی دروومان باشترە. بەلام من بەو هەموو پارانەوه و فرمیسکی بی دەسلاتییەم، باوکم رازی کرد کە رووبەرووی هەموویان بوستیت و ناومی لە پۆلی هەشتەمی ناوەندیدا نویسی.

قوتابخانەمان چەند چوارپێیک لە خوارووی مالهەمانەوه بوو، چارەکیک تا بیست خولەک بە پێ دوور بوو، ئەحمەدی برام بەدەستی خۆی بواوە دەینکاندم، بەهەر بیانوویەک بواوە منی دەدایە بەر کۆتەک، بەلام من دەمزانی کۆیی دلی گری گرتووه، هیچ نەدەگوت. لە سەرەتادا بەدووم دەکەوت، منیش چارشیوێکەم توندوتۆڵ دەگرت و وریا بووم کە بیانوویەکی بە دەستەوه نەدم. کاکە مەحموودیشم بە هیچ شیوێک قسەیی لەگەڵ نەدەکردم و گۆیی پێ نەدەدام. دواتر هەردوو کاریان پەیدا کرد. مەحموود لە دوکانی برای ئاغای موزەفەری سەرگەرمی کار بوو. ئەحمەد لە دوکانێکی داربڕین لە دەورووبەری فولکەیی شەمرون* بوو بە شاگرد و هاوڕێی دۆزییەوه، پاش نیوهروان لەگەڵ ئەوان دەڕۆیی و شەوانە درەنگ دەهاتەوه. پاشتر هەموو زانیان ئەو بۆنە ناخۆشەیی کە لێیەوه دیت، بۆنی عارەقە، بەلام کەس بەرووی خۆیدا نەدەهێنا، باوکم سەری دادەخست و وهلامی سلاوێکەیی نەدەدایەوه، مەحموود رووی خۆی لێ وەر دەگێراو دەیگوت: ئەستەغفیروللّٰه! ئەستەغفیروللّٰه، دایکم بە پەلەپەل خواردنەکەیی بۆ گەرم دەکردەوه و دەبیوت: کورەکەم دانی دیشیت و ئەلکھولی لێ داوه، دیار نەبوو ئەمە چ ئیشیکە وا هەرگیز

* شەمرون: شەمران، ناوچەیەکە لە شاری تاران.

چاک نابیتتهوه!

له راستییدا دایکم هەر فیر بوو کارهکانی ئەحمەد پەردەپۆش بکات، ئاخەر ئەو کورە ئازیزهکەى دایکم بوو. ئاغا ئەحمەد له مالهوه سەرقالییەکی تریشى بۆ خۆی دۆزیبووهوه، له پەنجەرەى ژوورهکەى سەرەوه سەیری مالى پەروین خانمی دراوسیمانی دەکرد.

پەروین خانم هەموو کاتیک له هەوشهکەدا کاریکى دەکرد، هەلبەتە دایمەش چارشیوهکەى له سەرى بەردەبووهوه. ئەحمەد له بەردەم پەنجەرەى ژووری میوانهکە جوولەى له خۆی دەبری، جاریکیشیان خۆم بینیم لهو پەنجەرەیهوه به هیما و ناماژە لهگەڵ یهکتر قسهیان دەکرد.

هەرچۆنیک بێت، ئەحمەدی برام هینده سەرقال بوو منى بیر چوووبووهوه، تەنانەت کاتیک باوکیشم مۆلەتى دام به سەریۆشەوه برۆم بۆ قوتابخانه، تەنیا یهک، دوو رۆژ بوو به شەڕمان، ئیتر له بیرى چوووهوه. بهلام کاکه مەحموودم هەرگیز فەرامۆشی نەکرد، قسهى نەدەکرد، شەریشى نەدەکرد، ئیتر من له دیدى ئەودا گوناھیکى بەرجەسته بووم، تەنانەت سەیریشى نەدەکردم. من هیچ شتیکم بهلاوه گرینگ نەبوو، دەچومو قوتابخانه، له وانهکاندا باش بووم و لهگەڵ هەموو کچهکان بووبوومه هاورى، ئیتر لهوه زیاتر چیم له دنیا دەویست؟ زۆر خۆشحال بووم، بەتایبەتیش که پەروانه بوو به نزیکتەرىن هاوریم و سۆیندمان بۆ یهکتر خوارد که هیچ شتیکم له یهکتر نەشارینهوه.

پەروانه کچیکی چالاک و رووخۆش بوو، زۆرباش یاریی بالەى دەکرد و له تیپی قوتابخانهکه بوو، بهلام له وانهکانیدا پیاھەلدانی نەدەویست، دلنیا بووم که خراب نییه، بهلام گوئی به زۆر شت نەدەدا، واتا قەت نەیدەزانی چی باشه و چی خراپه، حالى نەدەبوو چۆن ئاگای له ئابرووی باوکی بێت. هەرچەندە براشى هەبوو، بهلام قەت لێیان نەدەترسا، دەیگوت هەندى جار دەبیت به شەڕمان، بهلام ئەگەر ئەوان لیم بدەن منیش لێیان دەدەم. به هەموو شتیکم پیکەنینى دەهات، له هەر کوێیهکیش بوايه پى دەکەنى، تەنانەت له سەر جادهش، دەتگوت هیچ کەس پى نەوتوووه که نابیت کچ له کاتى پیکەنیندا ددانەکانى دەرکەوتیت و دەنگى ببیستیت. پیم وابیت منیش هەر ئەوەندە به لای ئەوهوه سەیر بووم، کاتیک دەمگوت شەرمه، وا مەکه، به

سەرسورمانەو سەیری دەکردم و دەپیرسی: بۆ؟

هەندێ جار وەها تەماشای دەکردم دەتگوت لە کێووە هاتووم. بۆ نمونە ئەو ناوی هەموو ئۆتۆمۆبیلەکانی دەزانی، زۆریشی هەز لێ بوو باوکی شوڤیرلیتیکی رەش بکۆت، من نەمدەزانی کامە ئۆتۆمۆبیل شوڤیرلیتە! نەیشم دەویست خۆم ناک و تەرا بخەم، رۆژی ئۆتۆمۆبیلیکی تازەم نیشانی دا کە لە چاومدا جوان بوو و گوتم:

- پەروانە تۆ حەزت لەم جۆرە شوڤیرلیتەنەیه؟

پەروانە جارێ سەیرتیکی ئۆتۆمۆبیلەکەیی کرد و ئینجا سەیرتیکی من و دایە قاقای پیکەنەن، ئەی ئیستا پێ نەکەنیت کە پێ بکەنیت!! گوتی:

- وای چ خۆش، بە فیات دەلێی شوڤیرلیت!!

هەتا گۆچکەکانیشم سوور هەلگەران، خەریک بوو لە خەجالەتیدا دەمردم، چ لەبەر پیکەنەنەکەیی ئەو لە ناوەراستی جادەکە و چ لە کالفامی خۆم، سەرئەنجام ئەزانی خۆم دەرخست.

ئەوان لە مالهۆه رادیۆ و تەلەفزیۆنیشیان هەبوو. من لە مالمۆ عەباسم تەلەفزیۆنم بینیبوو، بەلام خۆمان هەر رادیۆیەکی گەورەمان هەبوو، تاكو نەنکم مابوو هەر کاتێ کاکە مەحموودم لە مالهۆه بوايە ئیمە گۆتیمان لە مۆسیقا نەدەگرت، چونکە گوناھ بوو بەتایبەتی ئەگەر ژن گۆرانی بوتایە، ئاوازهکانیش بە نازووعیشووه بوون، هەلبەتە دایک و باوکم دەیانزانی کە مۆسیقا حەرامە، زۆریش خواپەرست بوون، بەلام هیچ کامیان ئەوەندە کاکە مەحموودم بەقورسی وەریان نەدەگرت، تەنانەت زۆریشیان پێ خۆش بوو، کە مەحموود لە مالهۆه نەدەبوو دایکم رادیۆکەیی دادەگیرساند، بەلام دەنگی بەرادەیهک نزم دەکردەو بۆ ئەوەی نەبێتە هۆی ئابرووچوونمان، خۆیشتی هەندیک لە دەقی شیعەرەکانی لەبەر بوو بەتایبەتی شیعەرەکانی پوران شاپوری، هەندێ جار لە چیشتخانەکە لەژێر لێووە سرتەیی دەکرد. جارێکیان وتم:

- دایە، باش لە شیعەرەکانی پوران ئەزانی ها!!

هەرۆهکو پزیسک لە شوینی خۆی راجلەکی و وتی:

- وسبە کچی ئەم قسانە چیه؟ نەبا بەرگۆی کاکت کەوئ!!

کاتیک باوکیشم دههاتهوه، هر له ریگهوه به ههواى دهنگوباسى کاژیر دوو، رادیۆکهى دادهگیرساند و پاشانیش وهک بلێى بیری دهچوووه بیکوژینتهوه، کاتیک بهرمانهى گولهکان* دهستی پى دهکرد، سهرى بۆ رادهوهشان، ههركهس چى دهلیت با بلیت، من سویند دهخۆم باوکم ناشقى دهنگى مهرزیه** بوو، مهحال بوو کاتیک ئەو گۆرانى بوتبايه كهس بیویرایه بلێ ئەو گاره گاره بکوژینهوه، بهلام ههركه فینگن*** گۆرانى دهگوت، موسلمانهتییهكهى دهكهوتهوه ياد و هاوارى دهکرد:

– ئەوه دیسانهوه ئەو ئەرمهنییه گۆرانى دهلیت، ده بیکوژینهوه.

بهلام من چهنده ههزم له دهنگى فینگن بوو! نازانم بۆچى دهنگى ئەو، خاله ههمیدی دههینایهوه بیرم.

هیندهى له يادم بێت، خاله ههمیدم پیاویكى خۆش ئەندام بوو، لهگهڵ خوشک و براکانى تریدا جیاوازیی ههبوو، بۆنى عهتریکى خۆشى لى دههات، ئەو شتهى كه له دهوروبهرى مندا زۆرم كهه بوو....

كه مندال بووم، ههموو کاتیک منى له نامیز دهگرت و دهیگوت:

باریکه لالا خوشکم!! چ کچیکى جوانت ههیه، گهر له کورهکانت بچووبایه چیت دهکرد؟ دهبوايه خومرته پى بگرتایهتهوه تاكو بترشایه، دایکیشم دهیگوت:

– وای کاکه ئەم قسهیه چیه؟ کورهکانم کوپیان ناشیرینه، دهلیتى چله سنهوبهرن، قهینا كهمیک سهوزهن، ئەوهشیان بۆ پیاو عهیب نییه، خۆ پیاو نابیت زۆر جوان بیت، له کۆنهوه وتراوه پیاو دهبیت زۆریش جوان نهبیت، ناشیرین و بهدخوو، ناشیرین و بهدخوو!

ئهمهيانى به ئاوازهوه دهگوت و خاله ههمیدیشم قاقا پى دهکهنى.

من زیاتر له باوکم و پوورم دهچووم، خهلكى ههر وایان دهزانى كه من و مهحبوبه خوشکین، دیاره ئەو له من جوانتر بوو، چونکه من لاواز بووم بهلام ئەو خروخهپان بوو، قژیشى به پێچهوانهى قژه خاوهكهى من بوو، كه ههرجییهکم لى

* بهرنامهى گولهکان (گلها)، بهرنامهیهكى ئەو سهردهمهى رادیۆى تاران بوو.

** مهرزیه، گۆرانیبیژیکى بهناوبانگى ئیرانییه.

*** فینگن، گۆرانیبیژیکى بهناوبانگى ئیرانییه.

دهکرد شپوهی نه دهگرت، قژی نهو لوول و نهلقه نهلقه بوو، بهلام ههردووکمان چاومان سهوزیکی پرپرنگ و پیستیکی کالمان ههبوو. له کاتی پیکه نیندا ههردووکمان گوناکانمان چال دهبوو، هه نهوه نه بیت نهو کهمی دانهکانی ناریک بوون، هه موو کاتیک دهیگوت خوزگهه به خوت دانهکانت نهوهنده سپی و ریکن. دایکم شپوهیهکی تری ههبوو، تا رادهیهک سهوزه، چاو و برق رهش و قژی لوول، دایمه قهلهو بوو، بهلام هیندهی پوره قهلهو نهبوو. دیاره ناشیرینیش نهبوو، بهتایبهتی کاتیک دهموچاوی هه لدهگرت و برۆی چاک دهکرد، دهتگوت وینهکانی خورشید خانمی تابلوکان یان قاپهکانمانه، له لای گوشهیی لئوی خالیکیشی ههبوو، هه موو جارئ دهیوت، کاتیک باوکت هات بۆ داخوازیم هه رکه سهری بهرز کردهوه و خالهکهی لای لئومی بینی، ناشقم بوو.

نهو کاتهی خاله هه میدم خه ریک بوو ده رۆیشت، ههوت یان ههشت سالان بووم، بهلام باشم له بیره کاتیک مائناوایی کرد منی له ئامیز گرت، ماچی کردم و به دایکمی گوت:

- داده توخوا نهه دهسته گولهت زوو به شوو مهده، بهیله با دهرسهکهی بخوینیت و بۆ خۆی بیته خانمیک، هه یفه.

خاله هه میدم یه کهمین کهسی خیزانه کهمان بوو که بۆ رۆژئاوا رۆیشت. من هیچ وینایه کم له سهه هه ندهران نهبوو. وام دهزانی شتیکه وهکو نهوهی بۆ تاران برۆیت، بهلام کهمیک دوورتره. هه ندی جار نامه و وینه بۆ داپیرم دههات، چ وینه که لیکیی جوان بوون! نازانم بۆچی هه موو کاتیک له ناو باخچه دا بوو! دهروبهه و هه موو شوینیک سهوز و پر له درهخت و گول بوو، دواتریش وینهیهکی تری له گه ل خانمیکیی بی حجاب نارد، نووسیبوو که ژنی هیناوه. هه رگیز نهو رۆژم له بیر ناچیته وه، دواي نیوه رۆ بوو کاتیک داپیرهه هات بۆ نهوهی باوکم نامه کهی بۆ بخوینیته وه، باوکم له تهنیشت نه نکمه وه له سهه دۆشه که له که دانیشتبوو، جارئ خۆی نامه کهی خوینده وه و له پر گوتی:

- وهی وهی! پیروزه هه مید ناغاش ژنی هیناوه، نه مهش وینهی ژنه کهیه تی. داپیرهه له هۆش خۆی چوو، نه نکم که هیچ کاتیک به بینی له گه ل داپیرهه دا باش نه بوو، به چارشپوهه کی ده می داپۆشی و پی که نی، دایکم به سهه خۆیدا کیتشا،

نه‌یده‌زانی پی بکه‌نیت یان داپیره‌م هه‌لبگریت، هه‌رچونیک بیت، که داپیره‌م هاته‌وه
 هۆش و که‌می قه‌نداوی خوارده‌وه، گوتی:
 - بۆچی خه‌لکی ئەو شوینه کافر نین؟
 باوکم شانەکانی به‌رزوه کرد و گوتی:
 - نه! کافر نین ئەوانیش خاوه‌نی کتیبی پیروژن، ئەرمه‌نین.
 دیسانه‌وه داپیره‌م به‌سه‌ر خۆیدا دا، دایکم ده‌سته‌کانی گرت و گوتی:
 - دایه توخوا وا مه‌که. بۆچی چی رووی داوه؟ باشه، ژنه‌که‌ی کردووه‌ته
 موسلمان، برۆ له هه‌ر که‌سی که پیت خۆشه بپرسه، پیاوی موسلمان ده‌توانیت
 ژنی غه‌یره دین بخواریت و بیکاته موسلمان، جا چه‌ند پاداشتی‌شی هه‌یه.
 داپیره‌م به دوو چاوی بی‌حاله‌وه ته‌ماشای کرد و گوتی:
 - ده‌زانم، ئیمامه ره‌وان پا‌که‌کانیش ژنی ناموسلمانیان هیتناوه.
 باوکم پی‌که‌نی و گوتی:
 - باشه، خوا موباره‌کی بکات، ئیدی ئیستا ده‌بیت ده‌مان شیرین بکه‌ی، بووکی
 بیانی‌ش شیرینی گرانه.
 داپیره‌م رووی گرژوه کرد و گوتی:
 - وای وای خوا به دوورمان کات، ئەمه چ بووک‌یکه بی‌گانه بیت و زمان تی
 نه‌گات و چه‌په‌لێش بیت.
 داپیره‌م به‌خۆیدا هاته‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی ژبانی وه‌به‌ر خۆیدا هیتنا‌بیت‌ه‌وه، له
 کاتیکدا خۆی ئاماده‌ی رویشتنه‌وه ده‌کرد گوتی:
 - بووک به‌ره‌که‌تی ماله، ئیمه وه‌کو خه‌لکی تر نین که قه‌دری بووک نازانن و
 پێیان وایه نۆکه‌ریان هیتناوه، ئیمه بووک‌ه‌که‌مان ئەخه‌ینه سه‌ر سه‌رمان و هه‌لوا
 هه‌لوا‌ی پی ده‌که‌ین، چ جا به‌وه‌ی بووکی بیانی‌ش بیت!
 ئیتر نه‌نکم ئەم فرۆفیزه‌ی پی هه‌لنه‌ده‌گیرا. گوتی:
 - ئەری بینیم چۆن ژنی ئەسه‌دوللاتان خسته سه‌ر سه‌ر.
 به به‌دکاریه‌وه به‌رده‌وام بوو:
 - جا چۆن بزائن که‌که‌ش بووه‌ته موسلمان، له‌وانه‌شه کاک همیدی کردبیته

كافر، هرچه نده همید خوئی هر له بنه رهندا ئاین و باوه رتیکی ته وای نه بوو، گهر
وا نه بوایه نه ده چوو کافرستان.

دایره م گوتی:

– چاوت لئی مه مسته فا خان، چاوت لئی مه چیم پی ده لیت؟

باو کم خوئی تی هه لقرتاند و کوتایی به ده مه ته قیقه هیتا.

دایره م میواندارییه کی گهره ی به ری خست، به بوو که بیانیه که یه یه فیزی
به سه هه موواندا ده کرد، وینه که شی له چوارچیوه گرت و له سه ر تاقه که ی دانا،
وینه که ی نیشانی ژنه کان دا. به لام تاوه کو مردیش هر به ئاسپایی له دایکم
ده پرس:

یانی به دلنیا ییه وه ژنه که ی همید بووه ته موسلمان؟ نه کا همید بوویته
ئه رمه نی؟ له و کاته شه وه که دایره م مرد ئیتر ئیمه ش هه تاوه کو چندان سالیش
هه وایکی ته وای خاله همیدمان نه بوو.

من جارتیکی وینه کانی خاله همیدم بۆ قوتابخانه برد و نیشانی هاوپوله کانم
دا. په روانه زوری پی خوش بوو، گوتی:

– چهند خوش ئەندامه! خۆزگه م به خوئی وا چوو ته هه ندران، خۆزگه ئیمه ش
ده رۆشتین.

په روانه هه موو شیعه رکه کانی ده زانی. ئه و له لایه نگرانی دلگه ش* بوو. له
قوتابخانه نیوه یان لایه نگری دلگه ش بوون، نیوه شیان لایه نگری مه رزیه بوون.
ده بوایه منیش لایه نگری دلگه ش بم، دهنه په روانه نه ده بووه هاو پی، ئه و گۆران بیژه
بیانیه کانیشی دهناسی. گرامافون تیکیان هه بوو قه وانیان ده خسته سه ر. جارتیکیان
له بهر ده رگای ماله که یان نیشانی دام، له جانتایه کی بچکۆله ده چوو، گوتی ئه مه
مودیله جانتاییه که یه تی.

هیشتا سالی خویندن کوتایی پی نه هاتبوو، من زۆر شت فیڕ بوو بووم، په روانه
هه موو کاتیک ده فته ر و په راوه کانی منی ده برد، هه ندی جار پیکه وه ده رسمان
ده خویند، به لاشییه وه گرینگ نه بوو هر کاتیک بیویستبایه ده هاته مالم، ئه و

* دلگه ش: گۆران بیژیکی ئیرانییه.

كچىكى زۆر باش و ساكار بوو، زۆر گۆپى بهوه نهدهدا ئىمه چيمان هيه و چيمان نيه. مالى ئىمه تا رادهيك بچووك بوو. له درگاي كۆلانهوه به سى قادرمه دههاته ناو حهوشهكه، له ناوهراستى حهوشهكهدا حهوزىكى لاكيشهيه ههبوو، تهختىكى دارىي گهرهمان له لايهكيدا دانابوو، لايهكهى تريشى باخچهيهكى درىژى ههبوو كه به پىچهوانهى ئاراستهى حهوزهكه بوو. چىشتخانهكه شمان كه دايمه رهش و تاريك بوو، ههر له ناو حهوشهكهدا بوو، ئاودهستهكهش له لايهكهى تيدا بوو، له تهنىشت حهوشهكهوه دهستشۆرىكمان ههبوو، ئىتر ناچار نهدهبووين كه به ترۆمپاكهى قهراخى حهوزهكه دهست و دهموچاومان بشۆين. له لاي چهپى درگاي هاتنه ژورهوه، به چوار پليكانه دههاته ناو ههيوانىكى بچووك، درگاكانى ههردوو ژورهكهى خوارهوه كه له تهنىشت يهكترهوه بوون دهكرانهوه سهه ئهه ههيوانهكه، ئىنجا به پايهيك دهچوه سههروه، له سههريشهوه دوو ژوروى هاوشيهوى ئهه ژورانهمان ههبوو كه بهسهه يهكتردا كراوه بوون، ژورهكهى پيشهوه دوو پهنجهرهى روو له حهوشهى تيدا بوو، له لايهكى ئهه پهنجهرانهوه، دهتوانا مالى پهروين خانم و له لايهكى ترهوه حهوشهكهى خۆمان و بهشيك له كۆلانهكه ببينرئ. پهنجهرهكانى ئهه ژورهى كه ئههمم و مههموودى تيدا دهخهوتن، رووى له بهشه چۆلهكهى حهوشه بوو، ههروهها حهوشهى مالهكهى پشتهوهش له ويوه به باشى دهبينرا.

كاتيك پهروانه دههات، دهچويينه سههروه له ژوروى ميوان دادهنىشتين، شتومهكچىكى زۆر لهو ژورهدا نهبوو، تهنيا فهرشىكى سوورى گهره و ميژىكى بازنهيه، لهگهه شهش كورسى پۆلۆنى، سۆپايهكى ناشيرينيش له سووچىكى ژورهكهدا بوو كه دۆشهك و پشتيمان له تهنىشتيهوه دانابوو، تهنيا شتيك كه ديوارهكهى رازانديبووهوه تابلۆيهكى فهرشى بوو كه له سههرى (وان يكاډ) نووسرابوو. له ژورهكهدا تاقىكيش ههبوو كه دايم به چهرشهفئىكى (مهلافهيهكى) به گول چنراو داى پۆشيبوو و چرا و ئاوينهى خوانى ماره برينهكهى لهسهه دانابوو*.

* نهريتىكى ئيرانييه، له كاتى مارهبريندا ئاوينه و شهمدان دادهنرئ، دواتر بۆ يادگارى ههلهگيرئ.

ئىمە لەسەر دۆشەكە لەكان دادەنیشتىن و بە چپە چپ قسەمان دەکرد و پى دەكەنن، جارچارەش وانەكانمان دەخویند، بەلام من بەهیچ شىوئەیک بوارم پى نەدەدرا بۆ مالى ئەوان برۆم. ئەحمەدى برام دەبگوت، تۆ بەهیچ شىوئەیک بۆت نىیە پیت بخەیتە مالى ئەو كچه، یەكەم لەبەرئەوهی برایهكى نىرەكەرى هەیه و دووهمیشیان ئەم كچه جریپ و سەرەرۆیه، خۆی بە جەهەنەم، دایكى حىجاب و مىجابى نىیە، منیش دەموت، باشە كى لەم شارە حىجابى هەیه؟ دیارە ئەمەیانم لە بەر خۆمەوه دەگوت.

جارىكیان پەروانە دەیویست كۆوارەكانى (ژنى ئەمرۆ)* خۆیم پى بدات، بەئەسپایى و تەنیا بۆ پینچ خولەك خۆم كرد بە مالىاندا. هەموو شوینىك پاك و رازاوه بوو، شتومەكى زۆر جوانیان هەبوو، بە هەموو دەر و دیوارەكانەوه تابلۆى سروشت و خانمیان هەلۆاسیبوو. لە ژوورى میوان قەنەفەى گەورەى نیلى داندرأ بوو كە لە خوارەكەیهوه گۆلزنەنگۆلەى پىوه بوو، لایەكى ژوورەكە پەنجەرەى روو بە حەوشە بوو كە پەردەى قەدیفەى لە رەنگى قەنەفەكانى تیدا هەلۆاسرابوو، لایەكەى ترى ژوورى نانخواردن بوو كە بە پەردە لە ژوورى میوان جیا دەكرایهوه، لە هۆلەكەش تەلهفزیۆنىك و چەند قەنەفەیهكى تیدا بوو، دەرگای چىشتخانەكە و گەرماو و ئاودەستەكەش هەر بە سەر هەمان هۆلدا دەكرایهوه، ئیتر ناچار نەدەبوون بۆ هەر كارىك هاوین و زستان بچنە حەوشە. ژوورى نووستنەكان لە قاتى سەرەوه بوون، پەروانە و فەرزانەى خوشكە بچكۆلەى ژوورىكى هاوبەشیان هەبوو، خۆزگەم بە خۆیان! جىگەكەى ئىمە بچووك بوو. لەگەل ئەوهشدا كە بە رووكەش ئىمە چوار ژوورمان هەبوو، بەلام لە راستیدا تەنیا لە ژوورە گەورەكەى خوارەوه ژيانمان بەسەر دەبرد. نانى نیوهرۆ و شىوانمان لەوى دەخوارد، زستانانىش كورسىمان تیدا دادەنا، شەوانەش من، عەلى و فاتى لەوى دەخەوتین، ژوورەكەى پشتىیهوه تەختەیهكى دارىی تیدا بوو، نوینەكەمان لەسەرى هەلەدەچنى، دایك و باوكیشم هەر لەوى دەخەوتن، دۆلایىكى گەورەشى لى بوو، جلوبەرگ و وردەوالەى تیدا بوو، ژوورە گەورەكەش تاقىكى لى بوو، چەند رەفەیهكى هەبوو، هەر رەفەیهكیش شوینى كىتیبى یەككىمان بوو، بەلام لەبەرئەوهى من لە هەموویان

* ژنى رۆژ (زن امروز) گۆفارىكى هەفتانە بوو لە سەرەدى شادا لە ئىران دەرچوو.

کتیبی زۆرتەرم هەبوو، دوو رەفەم بۆ خۆم گرتبوو.

دایکیشم حەزی لە وێنەکانی کۆواری ژنی ئەمرۆ دەکرد، سەیری دەکردن، بەلام ئێمە ئەو کۆوارانەمان لە مەحموود و باوکم دەشاردەو. من چیرۆکی زنجیرەیی و (لەسەر ڕێگەیی دووریانیدا)* م دەخویندەو و بۆ دایکم باسم دەکرد، ئەوەندە بە گەرموگوری دەمگێرایەو، دایکم گریان دەیگرت و ئینجا خۆشم دیسانەو دەگریام. لەگەڵ پەروانە وەها ڕێک کەوتبووین کە هەموو هەفتەیهک لە پاش ئەوێ ئەوان کۆوارەکان دەخویندەو بیدەن بە ئێمەش بیخویندەو. من بە پەروانەم گوت، براکانم ڕێگەم نادەن بۆ مائی ئەوان برۆم، بە سەرسوورمانەو پرسى:

- بۆچی؟

- ئاخەر تۆ براى گەرەت هەیه.

- داریوشی ئێمە دەلێی؟ کوێی گەرەیه؟! جا ئەو سالتیکیش لە ئێمە بچووکتەر.

- باشە بەلام هیشتا هەر گەرەیه. دەلێن خراپە.

- من هیچ لەم نەریتانەى ئێو تى ناگەم.

بەلام ئیتر زۆریشى لێم نەکرد بۆ مالتیان برۆم.

لە تاقیکردنەوێکانی وەرزی سێیهەمدا نمرەکانم زۆر باش بوون، لە قوتابخانە ستایشی زۆریان کردم، بەلام لە مالهەو هیچ کەسێک، هیچ پەرچەکرداریکی نیشان نەدا، دایکم هەر تى نەگەیشت من چی دەلێم، مەحموود گوتى:

- ئینجا چیه؟ وا دەزانی هونەرت نواندوو؟!

باوکم وتى:

- باشە بۆ بە یهکەم دەر نەچووی؟

لەگەڵ دەستپێکی هاویندا من و پەروانە لەیهکتر دوورکەوتینەو، پۆژەکانی یهکەم، کە براکانم لە مال نەدەبوون، پەروانە دەهات و لەبەر دەرگا پتیکەو قسەمان دەکرد، بەلام دایکم زۆر دەى بۆلاند، ئەوێ لە بیسەر چوو بوو کە لە قوم بووین، خۆی لەگەڵ دراوسێکانمان لەبەر دەرگا دادەنیشت، هەتا کو باوکم دەهاتەو

* لەسەر ڕێگەیی دووریانیدا، گۆشەیهک بوو لە کۆواری (زن روز)دا بۆ دەکرایەو کە گرینگی بە کیشەى تاییبەتى خوینەران دەدا..

ناوکه‌یان د‌ترووک‌اند و قسه‌یان ده‌کرد. ئیستا لیره دۆست و ئاشنا نییه و دراوس‌تیکانیش هینده گوئی پی نادن، چ‌ه‌ند جارتیکیش پی پیده‌که‌نین، ئه‌ویش قه‌لس بوو و ئیتر ورده ورده خووی هه‌وای قسه‌کردنی به‌ر ده‌رگای له‌سه‌ر ده‌رچوو، ئیتر بۆیه بۆ منی داماویش نه‌بوو له‌گه‌ل هاوریکانم قسه بکه‌م.

به‌گشتی، دایکم به هاتنمان بۆ تاران زۆر دلخۆش نه‌بوو، ده‌یگوت:

– ئیمه بۆ ئیره دروست نه‌کراوین، هه‌موو که‌سوکارمان له‌وین، من لیره به‌ته‌نیا که‌وتووم، ئامۆزنیشتان به‌و هه‌موو فیز و لووتبه‌رزیه‌وه فریای خه‌می ده‌ردی دلی ئیمه ناکه‌ویت، هه‌زار په‌حمه‌ت له بیگانه‌کان!

هینده‌ی بۆله بۆل کرد تاوه‌کو باوکمی رازی کرد که له ماوه‌ی پشوووی قوتابخانه‌دا، ئیمه بۆ قوم بۆ مالی خوشکه‌که‌ی بنی‌ریت، گوتم:

– هه‌موو له هاویندا ده‌چن بۆ هاوینه‌هه‌وار، ئیمه‌ش برۆین بۆ قوم؟

دایکم به‌تووره‌یییه‌وه چاوی ئیم زیت کرده‌وه و گوتی:

– نا، نا! هه‌روا زوو بیرت چوووه‌ه خه‌لکی کوئی؟ سه‌رتاسه‌ری سال له‌وئ بووین ده‌نگتان لیه نه‌هات، ئیستا خانم بووته هاوینه‌هه‌واری، سالتکی په‌به‌قه خوشکه داماوه‌که‌مم نه‌بینیه‌وه، له براکانم بی هه‌والم، بۆ سه‌ر مه‌زاری که‌سوکارم نه‌رۆیشتووم، گه‌ر له مال هه‌رکام له خزمان هه‌فته‌یه‌ک بمینینه‌وه هاوینه‌که ته‌واو ده‌بیت. وێرای ئه‌وه‌ی که مه‌حموود رازی بوو ئیمه بۆ قوم برۆین، به‌لام ده‌بویست ته‌نیا له مالی پوورم بمینینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی کاتیک له کۆتایی هه‌فته‌کاندا بۆ سه‌ردان دیته‌وه، ته‌نیا چاوی به پوورم و مه‌حبووبه بکه‌ویت، بۆیه گوتی:

– پتویست ناکات بۆ مال هه‌موویان برۆن هه‌ر له مالی پوورئ بمیننه‌وه، ده‌نا هه‌موویان پتیا بۆ ئیره ده‌کریته‌وه و ئیره سه‌روژیر ده‌بیت، ئینجا که‌ر بینه و باری بکه!

دایکم به‌قینه‌وه گوتی:

– به‌لی، ئیمه برۆین بۆ مال پوورئ و ئه‌وان بین قه‌یدی نییه، به‌لام واوه‌یلایه ئه‌گه‌ر خوشکه داماوه‌که‌ی من بیت.

ئه‌و هاوینه بۆ قوم رۆیشتین، منیش زۆر به‌ره‌ه‌لستیم نه‌کرد، چونکه په‌روانه و ئه‌وانیش بۆ گول‌اوده‌ری، بۆ سه‌ر مه‌زرای باوه‌گه‌وره‌یان ده‌رۆیشتن. له سه‌ره‌تاکانی

گه لاویژ گه راینه وه، چونکه عهلی دووپا تکر دنه وهی هه بوو، ده بوايه به شدارى تا قیکردنه وه بکات، نازانم بۆچی براکانم له خویندندا هینده تهمه ل بوون، باوکه داماوکه م زۆر ئاره زووی ده خواست کورپهکانى بینه دوکتور و ئەندازیار. هه رچۆنیک بیت، من به گه رانه وه م زۆر که یف خو ش بووم، چونکه چى تر تاقه تی ئاواره یی مالى میمک و خال و پور و مام نه بوو، به تايه تیش مالى میمک، ده تگوت مزگه وه، به به رده وامى ده پیرسى نوێژه کانتان کرد، هه ر په خنه شی ده گرت و ده یگوت نوێژه کانتان دروست نه بوون، به رده وامیش له به رده م دایکدا پۆزى ئایندارى خو ی و که سوکارى می رده که ی لى دها، گوايه هه مو یان مه لان.

له دواى یهک، دوو هه فته ی تر په روانه و ئه وانیش هاتنه وه، له گه ل کرانه وه ی قوتابخانه کان جارێکی تر دنیا بۆ من شیرین و پر خو شه ویستی بووه وه، بینى هاوړی و مامۆستا کان به لامه وه پر جو شو خرۆش بوو، ئیتر وه کو پارکه نامۆ و نه زان نه بووم، به هه موو شتیک سه رسام نه ده بووم، قسه ی نه فامانه م نه ده کرد، دارشته کانم وێژه بیتر و چاکتر بوو بوون، ئه وهنده ی کچه تارانیه کان لیزان بووم و ده متوانی بۆچوونی خو م ده ربیرم، سه باره ت به م پيشکه وتنه م سوپاسگوزاری په روانه بووم که یه که مین و باشتین مامۆستام بوو. له هه مان سالدا چێژی خویندنه وه ی کتیبی ده ره وه ی وانه کانم دۆزیه وه، رۆمانی ئاشقانه مان ده ستا و ده ست ده گیرا و به فرمی سک و ئاه و ئاله وه ده مان خویندنه وه و گف تو گو مان له باره یه وه ده کرد.

په روانه په راویکی یادگاریی زۆر جوانی هه بوو، کورپه پوره که ی که ده ستوخه تیکی جوانی هه بوو ناوونیشانه کانى به پینووسی درشت بۆ نووسیبوو، له به رامبه ر هه ر باب ته تیکدا وینه یه کی گونجاوی پتوه چه سپیندرا بوو، هه موو کچانی پۆل و خزم و چه ند دانه له هاوړیانی خیزانه که ی په روانه، وه لامی پرسیاره کانیا ن دابووه وه. به چ دلگه رمیه که وه هه موو ئه وانمان ده خویندنه وه! وه لامی پرسیاره کانى وه کو: چه زت له چ په نگیکه؟ چ جو ره کتیبیک ده خوینتیه وه؟ ئه م جو ره پرسیارانه زۆر گرینگیان پی نه درابوو، به لام پرسیارگه لی وه کو: تیروانینتان بۆ ئه شق چیه؟ ئاخۆ تا ئیستا ئاشق بووی؟ هاوسه ری نمونه بییت چون که سایه تییه کی هه یه؟ به راستی خوینه ریان زۆر بوون، هه ندیکیش بی ئه وه ی شه رم بکه ن، چه زیان له هه رچییه ک بووايه ده یان نووسی، بی ریان له وه ش

نه كړدبووهو هه ټه گهر په راوهكه بهر دهستی خانمی به پټوه بهر بكه ویت چی روو ددات!
منیش په راوټکی شیعرم هه بوو، هر شیعریکم پټی خوش بوايه به خه ټیکی جوان
تیايدا دهنووسی، هندی جاریش له تهنیشتییه وه نیگاریکم دهکیشا، یان له و
وینانهم پټوه دهچسپاند كه پروانه له كوواره بیانییه كانه وه هلی ده بژارد و بوی
ده هی نام.

روژټیکی دره وشاوهی پایزی، له کاتیکدا من و پروانه سه رمه ستانه، به دم
قسه كړدنه وه له قوتابخانه دهگه راینه وه، بق کرینی چه سپټکی برین، پروانه منی
برده درمانخانه هیک، درمانخانه كه ریك له ناوینده ریگه ی نیوان قوتابخانه و
ماله وه بوو، به ریژ دوکتور عتایی پیره میردیکی خوشه ویست بوو، همووان
دهیاناسی و ریژیان لی دهگرت، كه چوینه درمانخانه كه وه، كهس له پشت
میژه كه وه نه بوو، پروانه بانگی كړد: به ریژ دوکتور، له سه ر په نجه كانی پټی خوی
به رز كړدوه و سهیری پشتی میژه كه ی كړد، پیاوټکی گنج به روپوشیکی
سپییه وه خریکی ریزكړدنی درمانه كان بوو له قاتی خواره وهی میژه كه، ناوړی
دایه وه، ته ماشایه کی ئیمه ی كړد و گوتی:

- فرمایشیكتان هه بوو؟

پروانه گوتی:

- چه سپی برینم ده ویست.

- به چاوان، هر ئیستا.

پروانه مستیکی كیشا به كه له كه ما و به دهنگیکی نزم گوتی:

- نا ئمه كټیه؟ چ قوزه!

كورپه گهنجه كه چه سپه كه ی دایه پروانه، پروانهش له کاتیکدا نه ژنوی
چه ماندبووهو هه تا پاره ی له جانناكه ی دره هی نا و به دهنگیکی نزم گوتی:

- ده ته ماشای بکه، بزانه چند خوش ئه نداه.

سهرم به رز كړدوه و هاوكات نیگا كانمان به یه ك گه یشتن، هه ستیکی سهیر،
وهكو ته زوویه ك به هه موو جهسته مدا تټی په ری، دموچاوم سوور هه لگه را، یه كسه ر
سهرم داخست، ئمه به كه مین چار بوو له ژیانمدا روویه رووی هه ستیکی ناموی له م
شپوهیه ده بوومه وه، به پروانه م گوت:

- ده با برۆين!

خۆم رینگه م گرته بهر و هاتمه دهر، پهروانه به شوينمدا راي کرد و گوتی:

- چيته؟ بۆچی تا ئیستا مروقت نه دیوه؟ بۆ له پر هه لاتی؟

- شهرمم کرد؟

- له چی؟

- له و قسانه ی که تق سه بارهت به پیاویکی بیگانه دهیکه ی.

- باشه با بیلیم، بۆ چی روو ده دات؟

- چی روو ده دات؟ زۆر عه یبه، وا بزائم خۆشی گوئی لی بوو.

- نه، هیچی گوئی لی نه بوو، باشه، بۆچی من چیم گوت؟

- خۆش ئه ندامه و شتیکی ئاوها.

- ده برۆ، گیرام گویشی لی بوویت، زۆریش خۆشحال بووه، به لام قسه ی خۆمان بیت، له پتسه وه که به باشی سه یرم کرد، شتیکی نه وتۆش نه بوو، با برۆم به باوكم بلیم دوکتۆر شاگردی هیناوه.

رۆژی دواتر کهمیک درهنگ بوو، له کاتیکدا به په له به بهردهم دهرمانخانه کهدا تی دهپه رین، ئه ومان بینی، ئه ویش سه یری ئیمه ی کرد، له کاتی گه رانه وهدا له پشت شووشه که وه ته ماشامان کرد، ئه و سه رگه رمی کارکردن بوو، ئه ویش ئیمه ی بینی. دوا ی ئه وچاره، ئیتر هه موو به یانی و پاش نیوه رۆیه ک به پیتی بریاریکی نه و تراو به دیداری یه کتر ده گه یشتین. به م پتیه بابه تیکی تری زۆر سه رنجراکتشمان بۆ قسه کردن په یدا کرد، ورده ورده ناوبانگی ئه و له قوتابخانه کهدا بلاو بووه وه، کچان سه بارهت به گه نجیکی خۆش ئه ندام که تازه یی له دهرمانخانه که دهستی به کارکردن کردوه، گفتوگو یان ده کرد، به بیانوی جو ره و جو ره ده چوونه دهرمانخانه و هه ریه که و به شیوه یه ک هه ولی دها سه رنجی ئه و به لای خۆیدا رابکیشیت.

ئیمه به دیداری رۆژانه ی ئه و راهاتین، ده توانم سویند بخۆم که ئه ویش چاوه پروانی ئه و دیدارانه بوو، به هه ر شیوه یه ک بووایه هه ولی دها خۆی به ئیمه نیشان بدات. من و پهروانه سه بارهت به وه ی له کام هونه رمنه ند ده چیت، قسه مان ده کرد، له کو تایییدا به و ریککه وتنه گه یشتین که له ستیو ماک کوین ده چیت.

بهراستی من زۆر پيشكهوتبووم، ئىدى هونهرمهنده بيانىيهكانيشم دناسى. جارتيكان به زۆر دايكمم بۆ سینهما برد، زۆرى پى خوش بوو، پاش ئهو چاره به دزی مهحموودى برام ههموو ههفتهيهك بۆ ئهو سینهمايه دهريشتين كه لهسهه جادهكه بوو، زۆرجار فيلمى هيندى دهخسته سهه، له سینهما وهكو باران فرميسكمان دهريشت.

پهروانه زۆر بهخيراى زانيارى لهسهه ئهو كۆ كردهوه، ئاغای دوكتور كه هاوپتي باوكى ئهو بوو، گوتبووى، سهعيد قوتابى زانكويه له بهشى دهرمانسازى، كورتيكى باشه و خهلكى ورمييه. پهروانه ناويكى ترى بۆ ههلبژاردبوو، ئيمه ئهومان به حاجى عهبدول نيههران بانگ دهکرد، دهيوگوت:

- دايمه دهليى چاوهروان و نيههرانه، به نيگاكاني به دواى يهكيكدا دهگهرييت. ئهو ساله خوشترين سالهكاني ژيانم بوو، ههموو شتيك بهباشى و به گوپرهى خواستهكانم بهريوه دهچوو، وانهكانم ههمووى باش بوو، هاوپتیهتيم لهگهڵ پهروانه رۆژ به رۆژ بتهوتر دهبوو، ورده ورده خهريك بووين دهبووينه يهك گيان له دوو جهستهدا، تاقه خهمي كه رۆژگارى پروناك و شيرينى تارومار دهکرد، ترسم لهو قسهوباسانه بوو كه هاوكات لهگهڵ نزيكبوونهوهى كوتايى سالى خويندندا برشتى دهگرته خۆى و دهيتوانى ريتگر بيت له بهردهوامبوونى خويندنهكه، پهروانه گوتى:

- مهحاله شتى وا بكهن، ئاخىر تو له وانهكانتدا زۆر باشى، حهيفه كارهكته له نيوهچلهدا جى بهيلى.

- تو نازانيت، ئهوان بهلايانهوه گرینگ نيهه وانهكانم باشه يان خراب، ئهوان ئهليين له پۆلى نۆ زياتر ئيتتر به كهلكى كچ نايهت.

- بروانامهى ستي ناوهندى چييه؟ ئيستئا ئيتتر ديپلوميش كهمه، ههموو كچانى خزمى ئيمه دهچنه زانكو، دياره مهبهستم ئهوانهيه وا له كونكور* دهردهچن. بهدلتيايييهوه تويش دهردهچيت، تو له ههموو ئهوانى تر زيرهكترى.

- ئهى باوكه! با ئهوان بهيلىن ديپلوم وهرگرم، زانكۆم پيشكيشه.

* كونكور، تاقيكردنهوهيهكى سهرتاسهرييه له ئيراندا، له پيش چوونه زانكو پيوسته قوتابى لهم تاقيكردنهويه سهريكهوييت.

- دەى كەواتە پىئويستە لە ڤووبە ڤووياندا بوەستىت.

پەروانەيش قسەى زۆر سەيرى دەکرد، بەهيچ شىئوويهەك نەى دەزانى من لە چ بارودۆخىكدام، من دەمتوانى لە ڤووى داىكم بوەستم و گوئى بە قسەكانى نەدەم و بەرگرى لە خۆم بكەم، بەلام لە بەردەم براكانم ئەم زمانى بولبولەم نەبوو.

لە تاقىكردنەوهەكانى وەرزى بەهارى بە دووهم دەرچووم، مامۆستاي وئێژەكەمان لەگەل مندا زۆر باش بوو، كاتىك ڤروانامەكەم وەرگرت گوئى:

- ئافەرىن، تۆ ئامادەبىيەكى زۆر باشت هەيه، ئىستا دەتەويت كام بەشە هەلبژيرىت؟

- زۆرم ئارەزوو دەکرد بچمە بەشى وئێژەبى.

- زۆر چاكە، باشە ڤرۆ، منيش دەمويست هەمان ئەو پيشنيارەت پى بەدەم.

- ئاخىر نابىت، كەسوكارم نارازىن، ئەوان دەلئىن ڤروانامەى سىي ناوەندى بۆ كچ بەسە.

- خانمى بەهرامى ناوچاوى بەيهكدا دا و بە سەر بادانەوه چوووه ژوورى بەرپۆهەبەر، پاش چەند خولەك كىك لەگەل خانمى بەرپۆهەبەر هاتنەوه، بەرپۆهەبەر ڤروانامەكەى لە دەستم وەرگرت و گوئى:

- سادقى، بە باوكت بلئى سبەى بىتە قوتابخانە ئىشم پىيەتى، ڤروانامەكەشت پى نادەم تاوهكو خۆى نەيهت، بىرت نەچى ها!

شەو، كاتىك بە باوكم وت خانمى بەرپۆهەبەر كارى پىيەتى، سەير بوو بەلایەوه، گوئى:

- چىت كردوووه وا منيان دەويت؟

- بەخوا هيچ...

- خانم ڤرۆ بزانه چىيان دەويت؟

- نە، نابىت، وتيان دەبىت خۆتان ڤرۆن.

- يانى چى؟ من بۆ قوتابخانەى كچان نارۆم!

- بۆ؟ هەموو كچەكان باوكيان دىن، وتيان ئەگەر باوكت نەيهت، ڤروانامەكەت نادەبىنى!

دهموچاوی بهیهکدا دا، چایهکم بۆی تی کرد، کهمیک بهدهور و خولیدا هاتم، هر دهمپرسی، باوکه سهرت دیشیت؟ دتهویت چهبکت بۆ بهینم، سه‌رینیکم له پستی دانا، ئاوم بۆ هیئا، له کۆتاییدا رازی بوو که سبهی له‌گه‌لم بۆ قوتابخانه بیت.

خانمی به‌پۆه‌به‌ر کاتیک باوکی بینی له پشت میزه‌که‌یه‌وه هه‌ستایه سه‌رپن، سلاویکی گهرمی لی کرد، ئەوی له نزیک خۆیه‌وه دانا و گوتی:

– پیروزیبایتان لی ده‌که‌م، به‌راستی کچه‌که‌تان نمونه‌یییه، هه‌م له وانه‌کانیدا باشه، هه‌میش ره‌فتار و کرداری زۆر باشه.

من له لایه‌کی ژوره‌که‌وه وه‌ستا‌بووم، سه‌رم داخست‌بوو، له خۆشیاندا بی خواستی خۆم بزهم لێوه ده‌هات، خانمی به‌پۆه‌به‌ر رووی له من کرد و گوتی:

مه‌سه‌سوومه، تۆ له دهره‌وه چاوه‌پروان به تا‌کو من که‌میک له‌گه‌ل به‌پیز سادقی قسه بکه‌م.

نازانم خانمی به‌پۆه‌به‌ر چی به باوکم گوت‌بوو، که هاته دهره‌وه دهموچاوی گولی لی نیشتبوو، چاوه‌کانی دهری‌سکانه‌وه، به‌میهره‌بانی و شانازییه‌وه سه‌یری کردم و گوتی:

– با یه‌ک چرکه‌ش بۆ ژووری خانمی یاریده‌ده‌ری به‌پۆه‌به‌ر برۆین ناوت بنووسم، چونکه ئیتر کاتم نییه.

له خۆشیدا خه‌ریک بوو به‌رده‌بوومه‌وه، هاوکات که به دووی ده‌رۆیشتم گوتم:

– سوپاس باب‌ه گیان، قوربانت بم، به‌لینت پی دده‌م که قوتابی یه‌که‌م بم، هه‌رچی کاریکم پی بسپی‌ری ده‌یکه‌م، خوا بمکاته قوربانت.

باوکم پیکه‌نین گرتی و گوتی:

– به‌سه ئیتر، خۆزگه ده‌ماریکی تۆ له جه‌سته‌ی برا بی غیره‌ته‌کانتا ده‌بوو.

په‌روانه که به قسه‌ی خۆی له نیگه‌رانیدا هه‌موو شه‌وه‌که خه‌وی لی نه‌که‌وتوو، به نیگا و ئاماژه پرسی:

– چی بووه؟ هه‌ولم دا خۆم غه‌مگین نیشان بده‌م، شان‌ه‌کانم به‌رز کرده‌وه و گوتم:

– نه‌بوو!

ده‌توت فرمیسکه‌کانی له پشت چاوه‌کانیه‌وه حازر و ئاماده قه‌تیس ما‌بوون، که

له پر هاتنه خواره وه. بهوپه پری پاشگه زبوونه وه له کاره کهم به رهو پرووی پام کرد و باوهشم پیدایا کرد و گوتم:

- نه، درۆم کرد، جیبه جی بوو و ناویشم نووسی.

وهکو شیت له ناوه راستی حهوشه که هله ده به زاینه وه، به پیکه نین فرمیسه که کانمان دهسرییه وه.

ئه م بریاره ی باوکم ئاژاوه ی خسته ماله که مانه وه، به لام ئه و به پیداکری و پرواوه پرووبه پرووی هه موویان وهستا و گوتی:

- به پروه به ره که یان وتوویه تی ئه م کچه ئاماده بییه کی باشی هه یه و له داهاتوودا ده بیته مرۆفیکی گرینگ.

منیش هینده سه رهست و شادمان بووم گرینگیم به هیچ قسه یه که نه ددا، ته نانه ت نیکا پر له نه فرده ته کانی ئه حمه دیش که له جاران قورستر بوو، ترسی له مندا نه ده رواند.

ئه و هاوینه ویرای ئه وه ی که سه رهتای دوورییه کی سی مانگی من و په روانه بوو، به لام به و هیوا یه ی که سالیکی ترمان له پشدا یه و جاریکی تر له قوتابخانه پیکه وه ده بین، به باشی به سه رچوو. ئیمه ته نیا بۆ ماوه ی ههفته یه که بۆ قوم ده رۆیشترین و په روانه هه ههفته ی به بیانوو یه که ده هاته تاران و سه ریشی له من ددا، زۆر پیی له سه ره ئه وه داده گرت که له گه ل ئه واندا بۆ چهند رۆژیک بۆ گولاودره برۆم، منیش زۆرم حه ز ده کرد، به لام ده مزانی مه حاله، براکانم ریکه م پی بدن، ته نیا له بهر ئه وه باسی ئه و بابه ته م به هیچ شیوه یه که نه ده کرد. په روانه ده یگوت، ئه گه ر باوکم بۆ لای باوکت بروات، به دلنیا بییه وه مۆله تت بۆ وه رده گریت، به لام من نه مده ویست سه ره ئیشه ی زیاتر بۆ باوکم ساز بکه م. ده مزانی هه م به ره په رچدانه وه ی داواکه ی به رپرز ئه حمه دی به لایه وه قورسه و هه میش پرووبه پرووبوونه وه ی شه ر و قسه و باسی ماله وه. له لایه کیشه وه بۆ به دسته یینانی دلی دایکم، به وه رازی بووم که بۆ خولی دروومان برۆم، بۆ ئه وه ی له ماله میرددا هیچ نه بیت هونه ریکم هه بیت.

به ریکه وت، پۆلی دروومانه که له کۆلانی ته نیشته درمانخانه که بوو. سه عید هه ر زوو په ی به بهرنامه ی رۆژ نه رۆژه و کاته کانی هاتوچۆی من برد، به هه ر

شپوهیهک بوايه له سهري کاتدا خوږی دهگه یانده بهر دهرگا. له خیابانیکی پتیش دهرمانخانه کهوه لیدانی دلّم زیادی دهکرد، بی خواستی خوّم هه ناسه شم خیرتر له ئاسایی دهبوو. هه موو جارئ هه وّلم دهدا ته ماشای لای دهرمانخانه که نه کهم و ئاگادار بم رهنگم سووره وه نه بیت، به لام، بوچی به دهستی خوّم بوو! کاتیک نیگا کانمان به یهک دهگه یشتن، هه تا گوچکه کانیشم سوور هه لدهگه ران، وای ئه م سووره وه بوونه ناوادانه، چ ئابروو چوونیک بوون! ئه ویش به نیگایه کی ئاره زوومه ندانه و به شه رمیکی فره وه و به هیما ی سلّو سه ری داده نواند، جار یکیان هه تا وه کو له سه ری کۆلانه که وه لامدا، له پر له به ردهم سه وز بوو، هیئنده شله ژام راسته ی دروومانه که له دهستم که وته خواره وه، دانه وی و راسته که ی هه لگرت، له کاتیکدا که سه ری دانه وانده بوو گوئی:

- ببوره، ترساندمی.

گوتم:

- نا!

به په له راسته کهم وه رگرته وه و بوئی دهرچووم، به لام تا ماوه یه کی زۆر نه هاتمه وه سه رخوّم، هه ر کاتیکیش ئه و ساته م وه بیر ده که وته وه دهموچاوم سوور ده بووه وه، له ناخه وه هه ستم به ته زوویه کی دلگیر ده کرد له جه سته مدا، نازانم بوچی، به لام دلنیا بووم که ئه ویش هه ر به و شپوه یه بوو.

له گه ل هه لکردنی یه که مین بای پایزی و هاتنی یه که می ره زبه ردا، چاوه روانییه دوور و دریزه که ی ئیمه ش کۆتاییی پی هات، من و په روانه به دلگه رمییه کی زۆره وه پر یگه ی قوتابخانه مان گرته بهر، قسه مان ته واو نه ده بوو، ده بوايه هه موو ئه و شتانه ی که له هاویندا روویان داوه، هه رچی یه کمان کردوه، ته نانه ت بیرکردنه وه کانیشمان بو یه کتر باس بکردایه، له کۆتاییشدا هه موو قسه کان ده گه رایه وه سه ر سه عید، په روانه پرسى:

- راستم پی بلّی، له و ماوه یه ی من لیره نه بووم، چند جار چوو ته دهرمانخانه؟

- به خوا هه ر نه رویشتووم، نه ده کرا برۆم.

- یانی ئه و نازانیت ئیمه بیر له چی ده که یه وه و باسی چی ده که یین؟

- پیت وایه!

- نه بابه، بۆچی شتیکی وتوو، له کوی زانیت؟

- نا ههروا ئەلیم.

- ههروا نابیت، بۆ نمونه ئیمه ئاگامان له هیچ نییه، دهتوانین کارهکانی خۆمان بکهین.

به لام راستییهکهی ئەوهبوو که گۆرانیک روویداوو، دیدارهکانی ئەم ماوهیه رهنگ و بۆیهکی تریان ههبوو، زۆر خۆتاکتر له جاران دههاته بهرچاو، له ناخمدا ههستم به پێوهندییهکی بههێزتر لهگهڵی دهکرد، ههرحهنده نهدرکاو بوو، به لام شاردهوهی له پهروانه سانان ههبوو. هیشتا ههفتهیهک بهسهه کردنهوهی قوتابخانهدا تی نهپهڕیبوو، پهروانه بیانووی چوونه دهرمانخانهی دۆزییهوه و به زۆر منی بۆ ئەوێ برد. خهریک بوو له شهرمدا دهمردم، دهتوت ههموو شار دهزانن چی به دلی مندا تیدهپهڕیت و وهستاوتن تهماشام دهکن، سهعهیدیش به بینینی ئیمه سهپهساو و مات له شوینی خۆیدا سڕ بوو. پهروانه چهند جارێ وتی ئەسهپرینم دهویت به لام ئەو ههه سهیری منی دهکرد و دهتگوت گوئی له دهنگی پهروانه نییه، ئینجا دوکتۆر عهتایی هاته پێشهوه، سلاوی له پهروانه کرد و ههوالی باوکی پرسی، دوايش رووی له سهعهید کرد و گوئی:

- گیانهکهه بۆ وا واقت و پرماده، پاکهتیک ئەسهپرین بهو خانمه بده.

کاتیک له دهرمانخانهکه هاتینه دهرهوه، ههموو شتیکی ئاشکرا بووبوو، پهروانه بهسهرسورمانهوه پرسی:

- بینیت چۆن سهیری دهکردی؟

وهلام نهدايهوه، ئاوری دایه لای منهوه و دیقهتی دهموچاوی دام و گوئی:

- ئەهی تۆ بۆ رهنگت وهکو زهردهچهوهی لی هاتوو و خهریکی دهبووریتیهوه؟

- من؟ نا! من هیچم نییه.

به لام دهنگم دهلهززی، یهک، دوو خولهکیک به بێدهنگی رویشستین، پهروانه بهتهواوهتی له بیرکردنهوهدا بوو.

- پهروانه چییه، چۆنی؟

وهکو فیشکه تهقییهوه و به دهنگیکی بهرزتر له دۆخی ئاسایی گوئی:

- تۆچەند خراپى، ئاگرى بن كاي، ئەۋەندەش من كەرم. بۆچى تاكو ئىستا بە
منت نەۋتوۋە؟

- چى بلىم؟ ھىچ نەبوۋە تاكو پىت بلىم.

- بەلى بە گىيانى خۆتان، ئىۋە پىۋەندىتان ھەيە، مەگەر مۇڧ كويىر پىت تا تى
نەگات، راستم پى بلى بە كويى گەشتوون؟

- ئەم قسانە چىيە!

- بەسە ئىتر، خۆت مەكەرە مشكە تۆپىو، تۆ ھەموو شتىكت لى ئەۋەشپتەۋە، نە
بەۋ سەرىۋشەت، نە بەۋ ئەشق و ئاشقىيەت. بە من بلى گىل! تاكو ئىستا وام
دەزانى لەبەر خاترى من ھەموو رۆژى لە بەردەمان سەۋز دەپىت، تۆش ئەۋەندە
زىتەلەى تا ئىستا ھىچت بە من نەگوتوۋە، خەلكى لەخۆرايى نەيانگوتوۋە خەلكى
قوم ئەۋەندە خراپىن، تەنانەت بە منىشت نەگوت، بە من كە نىكتىرىن ھاۋرپىتم! من
لە سىرەۋە تاكو پىياز ھەموو شتىكت بۆ باس دەكەم، چ جاي بابەتىك بەۋ
گرىنگىيە!

قىن بىناقاقاي گرتبووم، دەستىم گرت و بەدەم پارانەۋە گوتم:

- توخوا بەسە، لەسەر ئەم جادەيە عەببە، لەسەرخۆ قسە بکہ، قوربانىت بم،
لەسەرخۆ، خەلكى گويىيان لى دەپىت، بە گىيانى باۋكم ھىچ نەبوۋە، بەخۋا، بە
قورئانى پىرۆز.

بەلام ئەۋ ھەروەكو لافاۋ و ابوۋ، تاۋەكو دەھات بەھىزتر دەبوۋ، بە توۋرەبىيەكى
پترەۋە ھەلمەتى بۆ دەھىنام.

- بەراستى زۆر ناپاكي، ئەۋ كاتەى كە لە ناۋ پەراۋى يادگاربيەكەمدا
دەتنوۋسى من بىر لەۋ جۆرە شتانه ناكەمەۋە، من تەنيا خويىندنەكەم بەلاۋە
گرىنگە، پىاۋان خراپىن، ئەم قسانە شوۋرەيىن، گوناھن.

- تۆبى و گىيانى دايكت كۆتايىيى پى بىنە، دەست دەخەمە سەر قورئان ھىچ
شتىك نەبوۋە.

گەشتبوۋىنە نىكى مالىكەيان، من ئىتر لە وزەمدا نەمابوۋ، دەستىم كرد بە
گرىيان، فرمىسكەكانى من ئەويان بە خۆدا ھىنايەۋە، ۋەكو ئەۋەى ئاۋ بەسەر
ئاگردا بکہىت توۋرەبىيەكەى دامركايەۋە، دەمزانى دلە مېھرەپانەكەى بەرگەى

گریانی من ناگریت. به دنگیکی نارامتر گوتی:

- ئیستا بۆچی دهگری؟ ئەویش له سەر ئەم جادهیه؟ من ته نیا له وه نارمحه تم که
تۆ له منت شارده وه، من هه موو شتیکی بۆ تۆ باس دهکهم.

سویندم بۆ خوارد که ئەو هه موو کاتیکی باشتترین هاوڕیتی منه و من نه هیچ
شتیکم لێی شار دووه ته وه و نه ش لێی ده شارمه وه.

من و په روانه هه موو قووناغه کانی ئەوینداریمان پیکه وه تاقی کرده وه، ئەویش
هیندهی من دلگه رمی و خرۆشی نیشان دهدا، هه ر ده پیرسی، ئیستا چ هه ستیکت
هه یه؟ هه رکه منی له ناو بیر و خه یالدا ده بینی ده یگوت:

- بلێ، باسی بکه، بیر له چی ده که یته وه؟

منیش سه باره ت به خه ونه کانم، دلە راوکی، جۆش و خرۆشییه کانم، نیگه رانیم له
داهاتوو و ترس له وهی نه وه کو ناچاریم په یمانی هاوسه ریتی له گه ل یه کیکی تردا
به ستم، دموت و ئەویش چاوه کانی ده به ست و ده یگوت:

- وای چه ند شاعیرانه یه! که واته ئاشق بوون ئاوه ایه! به لام من وه کو تۆ ئەوه ونده
هه ستیار نیم، به هه ندیک قسه و کارگه لیک که ئەوینداره کان ده یکن پیکه نین
ده مگریت، سووریش هه لئاگه ریم، ئیتر چۆن بزانه ئاشق بووم؟!

رۆژگاره په نگا وره نگه جوانه کانی خه زان وه کو خیراییی بای پایز تۆ په ری،
ئیمه هیشتا یه ک وشه ییش قسه مان له گه ل یه کتریدا نه کردبوو، به لام تازهی کاتیکی
له ته نیشتییه وه تۆ ده پیرین، له ژیر لێوه وه و به دنگیکی نزم سلأوی ده کرد، دلای
منیش هه روه کو میوه یه کی پیکه ییوی لێ ده هات و ده که وته ناو سه به ته ی سنگمه وه.

په روانه هه ر رۆژه ی زانیارییه کی نوێی له باره ی سه عیده وه ده دۆزییه وه و هه وائی
تازهی بۆ ده هینام، ئیستا ده مانزانی که نارناوی زارعییه، خه لکی ورمییه، باوکی
چه ند سالیکه مردوو، دایکی و سێ خوشکه که ی هه ر له وێ ده ژین، ئەو سالی
سێیه میه تی له به شی ده رمان سازیدا، به ماله که ی به ریز و ئابروودارن، زۆر زیره ک
و ده رسخوینه، دوکتۆریش به ته واوه تی متمانه ی پێیه تی و لێی رازییه، هه موو ئەو
تایه ته ندییانه ی که سه باره ت به و بیستم مۆری پشتیوانی بوون له ئەوینه
پاکه که م، هه ستم ده کرد له سه ره تای ژیا نمه وه ده یناسم و هه تا کۆتاییی ژیا نیشم
ته نیا له گه ل ئەودا ده بم، پتر له جار ان هه زم له هۆنراوه ی ئەوینداری ده کرد، زوو

لهبهرم دهکرد.

پهروانه ههفتهی یهک، دوو جار به بیانووی جوړهوجوړ، لهگه‌ل‌خویدا دهیبردمه
دهرمانخانهکه، شتیکی دهکړی و سهیرکردنه ژیر به ژیرهکانی ئیمه دهبوونه هوی
لهزینی دهستی ئه و سووربوونه‌وهی بی سنووری گوناکانی من. پهروانه تیبینی
هه‌موو جوولانه‌وهیهکی ئیمه‌ی دهکرد، جاریکیان گوتی:

– هه‌موو کاتیک بیرم دهکرده‌وه داخو چاوبازی مانای چی بیت؟ ئیستا حالی
بووم، له خوړا نه‌بوو له فاللی حافظدا بوټ دهرهات که:

عاشق و رهند و نه‌زهریازم و دهیلیم به عه‌یان

تا بزانی که ئه‌من چهند هونه‌رم نواندوه!*

– ئی... پهروانه ئه‌م قسانه چییه؟

– چییه، بوچی درق دهکه‌م؟

به‌یان‌ییان به دردن‌گیه‌کی تایه‌ته‌وه قژم شانه دهکرد، سه‌رپوشه‌که‌م به
شپوهیه‌ک ده‌به‌ست که په‌رچه‌مه‌که‌م تیک نه‌چیت و نووکی قژم له‌ژیر سه‌رپوشه‌که‌وه
دیار بیت، به هه‌زار به‌دبه‌ختی هه‌ولم ده‌دا قژم ئه‌لقه ئه‌لقه بوه‌ستیت به‌لام لوول
نه‌ده‌بوو، هه‌تا په‌روانه گوتی:

– گه‌وجه گیان قژت ئاوها زوړ جوانه! ئیستا باوی قژی خاوه، ئه‌ی نابینی

کچه‌کانی قوتابخانه قژیان ئوتوو ئه‌که‌ن بو ئه‌وه‌ی خاو بیته‌وه؟

هه‌موو جارئ روپوشی قوتابخانه‌که‌م ده‌شوړد و ئوتووم ده‌کرد، له دایکم
پارامه‌وه پارچه‌ی روپوشم بو بکړئ و بیدات به به‌رگدروو بوم بدووریت، دایکم
خوی وه‌کو لادییه‌کان جلی ده‌دووری، له فیترگی دروومان ته‌نیا ئه‌وه فیربووبووم که
هه‌له‌کانی دروومانه‌که‌ی دایکم بدوومه‌وه. په‌روین خانم روپوشیکی مودیل جوانی
بو درووم، منیش به‌هیتواشی پیم گوت، دامه‌نه‌که‌ی پتر بداته ناوه‌وه، به‌لام هیتستا
هه‌ر جله‌که‌ی من له جلی هه‌موو کچانی قوتابخانه شوپتر بوو. پاره‌کانم کو
کرده‌وه و له‌گه‌ل‌په‌روانه رویشته‌ین سه‌رپوشیکی سه‌وزی توخم کړی، په‌روانه
دهیگوت:

* ئه‌م شیعره‌ی حافظ شیرازی له وهرگیزانی ماموستا سلیمان چیره‌یه.

- بهم سه‌ریۆشه‌وه چاوه‌كانت سه‌وزتر ده‌بیت، زۆرت لی دئ.

ئو ساله زستانێکی ساردی هه‌بوو، هیشتا به‌فری ناو کۆلانه‌كان نه‌توابوو هه‌وه به‌فری تر ده‌باری. تیشکی رۆژ ئه‌وه‌نده کز و بی تین بوو که توانای توانده‌وه‌ی به‌فره‌که‌ی نه‌بوو، سه‌رله‌به‌یانانیش هه‌موو شوینتیک ده‌بیه‌ست، ده‌بوایه به‌وریاییه‌وه به‌ کۆلانه‌كاندا برۆین، هه‌ر رۆژه‌ی یه‌کیک له‌ کچه‌كان ده‌که‌وتن، ئو رۆژه‌ نۆره‌ی من بوو، هیشتا نه‌گه‌یشته‌بوومه مالی په‌روانه، پیم به‌سه‌ر پارچه سه‌هۆلێکی لووسدا خزا و خراب به‌ریومه‌وه سه‌ر زه‌وی، هه‌ولم دا هه‌رچی زووتره هه‌ستمه‌وه، به‌لام پیم زۆر ده‌یه‌شا، کاتیک پیم له‌سه‌ر زه‌وی دانا پشتم ته‌زویه‌کی پێدا هات، جارتیکی تر له‌ ناو کۆلانه‌که که‌وتم، هه‌ر له‌و کاته‌دا په‌روانه له‌ مال هاته ده‌روه و عه‌لیش له‌و کاته‌دا خه‌ریک بوو بۆ قوتابخانه‌ ده‌رۆیشت، پیم گه‌یشت، یارمه‌تییان دام تاكو بتوانم هه‌ستمه‌وه، توانای رۆیشتنیشم نه‌بوو، گه‌راندمیانه ماله‌وه. دایکم پیتی به‌ستم و هه‌تا پاش نیوه‌رۆ سه‌بری کرد، به‌لام ئازار و ئاوسانی پیم گه‌لێک زیاتر بووبوو، پاش نیوه‌رۆ کاتیک پیاوه‌كان گه‌رانه‌وه مال، هه‌ریه‌که‌و بۆچوونیکیان هه‌بوو، ئه‌حمه‌د گوتی:

- ئه‌رئ بابه.... هیچی نییه، ئه‌گه‌ر وه‌کو خه‌لکی له‌ ماله‌وه داده‌نیشت و به‌م سه‌رما و سه‌وله‌یه نه‌ده‌چوو ده‌روه ئاوه‌ای لی نه‌ده‌هات. ئینجا چوو به‌ سه‌راخی عاره‌ق خواردنه‌وه‌که‌ی خۆی.

باوکم گوتی:

- ده‌بیت بیه‌ینه نه‌خۆشخانه.

مه‌حموود وتی:

- کاک ئیسماعیل نه‌شته‌رگه‌ریکی باشه، ماله‌که‌یان وا له‌ فولکه‌ی شه‌مرونه ده‌رۆم ده‌یه‌ینم، ئه‌گه‌ر گوتی شکاوه ئه‌و کاته ده‌بیه‌ینه نه‌خۆشخانه.

کاک ئیسماعیل هاوته‌مه‌نی باوکم بوو، ده‌یانگوت نه‌شته‌رگه‌ریکی به‌ناوبانگه. ئه‌و رۆژگاره‌ش بازاری کاره‌که‌ی گه‌رم بوو، کاتیک پیمی بینی گوتی، نه‌شکاوه به‌لکو له‌ جی چوو، پیمی خسته‌ نیو ئاویکی گه‌رمه‌وه و به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه پیمیشی ده‌شیلا، هه‌رکه من ویستم وه‌لامی بده‌مه‌وه پیمی سوورانه‌وه، له‌به‌ر زۆری ئازاره‌که‌ی زیریکه‌یه‌کم کرد و بوورامه‌وه، که هاته‌وه سه‌ره‌خۆم به‌ هیلکه و

زهردهچوه و هزار رۆنى تر پىمى دهپىچايهوه و راي سپارد كه نابيت تاكو دوو ههفته لهسه ر پىم برۆم. چ به لايه كه، به دهه گريانهوه گوتم:

- ئاخىر نابيت، خويندنم ههيه، تاقيكردنهوهكاني وهرزى دووهم دست پى دهكات. به لام خوشم دهمزاني كه مانگ و نيوپكى ماوه بۆ تاقيكردنهوهكان، فرميسكهكانم بۆ شتيكى تر دهريشت.

چهند رۆژيک به راستى نه مده توانى بجووليمهوه، هه موو کاتي له ژير كورسى* كه وتبووم و بيرم له سه عيد ده کردهوه، به يانينيان كه مندا له كان دهچوونه قوتابخانه دهستهكانم دهخسته ژير سه رم و ده موچاوم ده دايه بهر تيشكى بي تينى خوڤى زستان و له خهونه شيرينه كاندا به رهو شارى ئاره زووه كانم ده پريشتم، به رهو رۆژگارى داها تووى خوڤ و ژيان له گه له سه عيددا ... ته نيا كه سيك ئه م به يانينيانه ئارامى لي تيك ده دام په روين خانم بوو، كه به هر بيانوويهك بوايه ده هاته لاي دايم. هيچ خوڤم نه ده ويست، هه كه گويم له دهنگى ده بوو خوڤم ده کرده خه. نازانم دايم كه دايمه كلكى له ناين و باوه و نه جابهت ده دا، چۆن بوو بوو به هاوپي ئه و په روين خانمى كه هه موو گه رهك ده يانزاني كورتانى خواره و تي نه ده گه پشت كه ئه م خو شيرينكردنه ي له بهر خاترى ئه حمه دى برامه!

پاش نيوه پروان كه مندا له كان له قوتابخانه ده هاتنه وه، ئيدى ئارامى له ماله كه ده برا، عه لى تواناي ئه وه ي هه بوو ئاگر له گه ره كيك به ربدا ت. بي گوڤ و بي چاو و پرووى لي ده ره اتبوو، هه ولى ده دا ريك جي پي ئه حمه دى برام هه لگري ت، تا راده يهك وه كو ئه و له گه له مندا خراپ بوو، به تا يبه تيش ئيستا كه بۆ قوتابخانه نه دهچووم، دايم هه موو كاره كاني منى ده كرد، باوكم هه والى ده پرسيم، زۆر ئيره يي به مانه ده برد، ده تگوت مافى ئه وم خوار دووه، له پر له سه ر كورسيه كه وه بازى ده دايه خواره وه، ئازارى فاتى ده دا و زريكه ي لي هه لده ساند، كتبه كاني ده دايه بهر پيله قه و فري تيانى ده دايه ئه ملا و ئه ولا، به ئه نقه ست يان به هه له له قه ي له پيه پر نازاره كه م ده دا به راده يهك هاوارم ده گه پشته ئاسمان، دواي ئه وه به گريه و زارى دايمكم ناچار كرد تا نوينه كه م بۆ ژوورى ميوان بگويزته وه، بۆ

* كورسى يان قورسى: دارى ليك دراو بۆ له دورى نووستنى زستانه، كه له ئيراندا باوه. (سه رچاوه: فه رهنگى هه نانه بۆرينه ي ماموستا هه ژار موكريانى)

ئەوھى ھەم لە ئەشكەنجەكانى عەلى بە دوور بىم ھەمىش وانەكانم بخوینم، بىجگە لەوھش پىم لە قەرەبالخى ژىر كورسىيەكەدا، لەژىر ھەرەشەيەكى بەردەوامدا نەبىت. دايكەم دەيبۆلاند و دەيگوت:

– چۆن دەتوانىت بەم پليكانانەوھ سەروخوار بکەي؟ سەرەوھ سارده و سۆپا گەرەكەش تىكچووھ.

– ھەر ئەو سۆپا بچووگە بەسمە.

بەم شىئوھيە ئەو لە كۆتاييدا بەوھ رازى بوو و منىش گۆيزرامەوھ قاتى سەرەوھ، لەوئى لە ئاسوودەبييدا بووم، وانەكانم دەخویند، بىرم دەكردهوھ، لە پەراوى شىعەرەكاندا دەمنووسى، لە خەونەكاندا بۆ سەفەرى دوور و درىژ دەپۆشتم، بە دەستنووسى شاكارى خۆم ناوى سەعيدم لە گۆشە و سووچى پەراوھكاندا دەنووسى، چاوكى ناوھكەيم لە عەرەبيدا دۆزىيەوھ و دەمگۆرپىيە سەر گەردانە جوۆرەجوۆرەكانى، سەعد، سەعيد، مەسعوود، سەعادەت... بۆ نمونەي ھەموو وانەكانم ئەوانەم بەكاردەھيئا.

رۆژىك پەروانە بۆ سەردانم ھات، لە بەردەم دايكەم باسى قوتابخانە و تاقىكردەوھەكانمان دەكرد كە بريار بوو پازدەي رەشەمى دەست پى بكات، ھەرکە دايكەم پۆشتم، ھەستا دەرگاگەي داخست و گوتى:

– ئەگەر دەزانى چىگەل رووى داوھ؟ دەزمانى لەبارەي سەعيدەوھ ھەوالى پتيە، كەمىك خۆم راستەوھ كرد و گوتم:

– توخوا بلى، سەعيد چۆنە؟ زووگە تا كەس نەھاتوھ.

– سەعيدى چى؟ ئىستا ئىدى ھەر بەراستى حاجى نيگەرانە، ھەموو رۆژى لەسەر پليكانەي بەردەم دەرمانخانەكە دەوھستا و سەرىكى دەكيشا، كە دەبييني من بە تەنيام لچ و لىوى شوۆر دەكردهوھ، ماتى دايدەگرت و دەچووھ ژوورەوھ. ئەمروۆ كە بيئي ئەمجارەش ھەر بە تەنيام، ئازايەتتيەكى داىە بەرخق و ھاتە پتيشەوھ، لە سەرەتاوھ سوور و سپى ھەلگەرا و دوایى سلاوى كرد و بە پرتەپرتەوھ گوتى، چەند پۆژىكە ھاوړىكەت ناچىتە قوتابخانە زۆرم خەمە. ئەحوالى چۆنە؟ منىش لە زۆرزانىيەوھ خۆم لە گىلى داو وتم كامە ھاوړىم ئىژى؟ بەسەرسورمانەوھ سەيرى كردم و وتى، ئەو خانمەي كە دايمە پيگەوھن، مالىان لە كۆلانى گۆشەنە، ئاشكرا

بوو که مالیشان دهنانیت، بزانه چ که له کبازیکه، به دلنیا یییه وه دیاره که وتووته شوینمان. گوتم، ئەها مه عسوومه ی سادقی ئیژیت، ئەو بهسته زمانه که وتوو و پتی له جی چوو، تا دوو ههفته ناتوانیت بیته فوتابخانه. رهنگی په ری، گوتی، وای چهند ناخۆشه، ئینجا پشتی لیم هه لکرد و به ریگهی خۆیدا رویشته، ویستم بانگی بکه م و پتی بلیم که زۆر بی ته ربیه ته، به لام دوو پی نه رویشتبوو، له وه دهچوو زانی چ کاریکی خراپی کردوو، گه رایه وه و گوتی، له زمانی منه وه سلاوی بگه یه نه و وه کو به شهر خواحافیزی کرد و روئی.

دل و دهنگم دهله رزین، گوتم:

– وای، ناویشمت پی گوت؟

– ناز مه که، مه گهر چی بووه؟ خۆی دهیزانی، هه رچۆنیک بیت ناوی بنه ماله تی دهزانی، دلنیاش به هه موو ئیل و تیره که شتانی دهستنیشان کردوو، به و شیویه یی که ئەو ئەویندارت بووه، پیم وابیت هه ر له م روژانه بیته خوان بئینیت.

دهنگوت شه کراو به سه ر دلندا ده که ن، به شیویه که که یف خۆش بووم و پی ده که نیم که دایکم به سینیه چایه که وه هاته ژووره وه به سه رسورمانه وه ته ماشای کردم و گوتی:

– چی بووه؟ زۆر دلت خۆشه.

به کزیه که وه گوتم:

– نه، هه چم نییه!

په روانه خۆی تی هه لفور تاند و گوتی:

– ئاخه ئەمرۆ کاغه زه کانی تاقیکردنه وه بیان دایه وه مه عسوومه له هه مووان باشته، چاوئیکی له من داگرت.

– سوودی چیه روژه؟ ئەم شتانه به که لکی کچ نایه ت، بی هووده کاتی خۆی به فیرو ده دات، دوو روژی تر ده بیت بچیته ماله میرد، جلویه رگی منداله که ی بشوات.

– نه، دایه گیان به م نزیکانه ناچمه ماله میرد، جارێ ده بیت دیپلومه که م وه رگرم.

په روانه به شه ی تانیه وه گوتی:

- به لئی، پاش ئه وهش خانم ده بئیت به دوکتۆر، من چاوم لئی زیت کردهوه.
 - قسهی پووچ! یانی دواى ئه وهش هه ر بختیخت؟ هه رچی پتر بچیتته قوتابخانه
 بئى چاوو رووتر ده بئیت، هه مووی هه لهی ئه م باوکه یه تی، هئینده نازی دها ده لئیی
 بهری بۆ ده گرتیت.
 بهو شیوهیه به ده م بۆ له وه له ژوو ره که چوو ده ره وه. من و په روانه ده ستمان به
 پیکه نین کرد. من وتم:
 - باش بوو دایکم نه یزانی، دها ده یگوت، له که یه وه و کئ تا ئیستا به دبیلومی
 وئژه یییه وه بووته دوکتۆر.
 په روانه له کاتیکدا فرمیسه کهانی ده سربیه وه که له پیکه نینئیکی زۆره وه به
 ده موچاویدا ده هاته خواره وه، گوتی:
 - که وچه گیان، خو من نه موت تو ده بئیته دوکتۆر، وتم ده بئیته خانمی کاکی
 دوکتۆر.

لهو رۆژگاره روون و خو شانه دا، پیکه نین هۆکاری نه ده ویست، چه نده شاد و
 دلخۆش بووم، ئازاری پیم به ته واوتی له بیرچوو بوو. له دواى رۆیشتنی په روانه
 به ئارامی و زهوقه وه که وتمه سه ر سه رینه که م، له بهر خو مه وه ده مگوت: خه می
 منییه تی، بیرم ده کات، چه ند به خته وه رم! ئه و رۆژه ته نانه ت هات و هاواره کانی
 ئه حمه دیش که له بهر هاتنی په روانه له گه ل دایکم شه ری ده کرد، ئازاری نه ده دام.
 ده مزانی ئه م عه لییه سیخوره هه والی هاتنی په روانه ی داوه، به لام چ نرخیکی
 هه یه !!

به یانیان له جیگه که ی خو م هه لده ستام به شه له شه ل ژوو ره که مم ریکو پیک
 ده کرد، ده ستیکم به نه رده ی قادرمه کان و ده سته که ی ترم به گۆچانه که ی نه نه
 گیانه وه، هئیدی هئیدی له قادرمه کان ده چوو مه خواره وه، ده ست و ده موچاوم
 ده شه ژرد و نانی به یانیم ده خوارد و ژور به دژوارییه کی زۆره وه جاریکی تر
 ده گه رامه وه. دایکم که میک ده بیولاند له بهر ئه وه ی بهو سه رمایه ی سه ره وه سینی
 ده هئینتته به رده ستم، ئه مجاره یان له سه ر سه ر به رده بئته وه، به لام گوئ بیست کوا؟
 له گه ل ئه و سوپا عه لادینه سازا بووم، خه لوه ته که ی خو م به دنیا نه ده گۆرییه وه،
 هئینده له ناخدا گه رم بووم که هئچ هه ستم به سه رما نه ده کرد.

دوای دوو روژ دیسان په روانه هاته وه، خوځم گه یانده په نجره که، دایکم به ساردییه وه وه لامي سلاوه که ی دایه وه، په روانه به سهر خویدا نه هیتنا و گوتی:

- بهرنامه ی تاقیکردنه وه که م بڼ مه عسووم هیتنا وه.

و به په له له پلیکانه کانه وه راپیکرده سهره وه، به هه ناسکه برکي دهرگای ژووره که ی به دوای خویدا داخست، بڼ چند خوله کي چاوی به ست و پالی دایه پشتی دهرگاکه وه، دهموچاوی سووره وه بوو بوو، نه مدد زانی له سهرما بوو یان له جوش و خروشیدا، هه روا زله یه کم له دهموچاوی دا و گه رامه وه ناو نوینه که م، نه مدد ویرا پرسپار بکه م، سهر نه انجام دهستی به قسه کردن کرد.

- باشه بڼ خوټ لیره خه وتووی و منی داماویش خستووه ته دهرده سهرییه وه.

- چی بووه؟

- به پله هه ناسه م وه بهر بیته وه، له دهرمانخانه وه تا بیره وه کو شیت رام کرد.

- بڼچی، چی بووه؟ زوکه قسه بکه.

- له گه ل مریه م دهاتم، که گه شستینه به ردم دهرمانخانه که سه عید وه ستا بوو، له سهره تا وه هر سهر و که له ی راده وه شانند، مریه میش خوټ دهرانی چ به لایه که، گوتی:

- نه و کوره جوانه کاری پیتته، گوتم:

- نه! ئیشی به من چییه؟ گویم نه دایه و تی په پریم، به شوینماندا رای کرد و وتی ببوره خانمی نه حمه دی دهقه یه ک وهره دهرمانخانه که کارم پیتته. توش خوټ و نه و حاجی عه بدول نیگه رانه ت که هه روه کو چه وه نه ر سوور بوو بووه وه، منیش به ته واوه تی دهست و پیی خوټ ون کرد بوو، نه مدد زانی له گه ل نه و مریه مه ورده کو له چی بکه م، گوتم:

- نه ها، ببوره من له بیرم چوو بوو، ده بوا یه دهرمانه کانی باو کم وهر گرم، به دلنیا یییه وه ناماده تان کردو وه؟ به لام نه و گیتزی خوا یه هه روا مات و داماو سهیری ده کردم، ئیتر من چاوه روانی وه لامه که ی نه بووم، نه وه کو زیاتر ئا برووم بچیت به مریه م گوت:

- مریه م گیان ببوره، ده بوا یه من راسپارده که ی باو کم له دهرمانخانه که

وهرگرم، خوات لهگه ل من بهیانی دهتبینمه وه. به لآم بۆچی ئەم خۆه لقورتین خانه
لیمان ئەگه را؟! دهشیویست ئەو هه لکه وته له دهست نه دات و گوتی:

- من په له م نییه و له گه لت دیم.

- هه رچی وتم پتیویست ناکات، زیاتر که وته گومانه وه و گوتی:

- من خۆشم له دهرمانخانه که کارم هه یه، له بیرم نه بوو ده بیت کریمی ددان
بکرم، و له گه ل هاته ناو دهرمانخانه که، خۆشبه ختانه حاجی عه بدول نیگه ران به
خۆدا هاتبوو، به سته یه که دهرمانی دروست کرد و زهر فیککی خسته ناویه وه و گوتی:

- په چه ته که شم دانا، به دلنیا یییه وه بیده ره دهستی خۆی و سلأوی منیشی پی
بگه یه نه، منیش به په له خسته مه ناو جانتا که م، دهرتسام مریه م له دهستی
برفینیت، به خوا دوور نه بوو، تۆ نازانیت چه ند ورده و کۆل و هه و آلچه، به تایبه تیش
ئیسنا که سه عید ناغا له نیو قوتا بخانه دا ناوی دهر کردووه، نیوه ی ئەو کچانه ی که
لیره وه تی ده په رن، وا ده زانن له بهر خاتری ئەوان له به رده م دهرگای دوکانه که
ده وه ستیت، ئینجا بروانه له به یانییه وه چ قسه که لیکم له قوتا بخانه بو دهر ده که ن.
به کورتی هیشتا مریه م له ناو دهرمانخانه که بوو و خه ریکی کرینی کریمی ددان
بوو، من به په له هاتمه دهره وه و خۆم به ئیره گه یاند.

- وای، ئەمه یان خراپتر بوو، ئیسنا پتر گومان ده کات.

- ئای باو که ... هه ر ئەو کاته ش گومانی هه بوو، چونکه ئەو سه عیده گیزه
را چیته که ی له زهر فی خه تم و مؤر کر او دا نابوو، تا ئیسنا کام خاوه ن
دهرمانخانه ی نه فامت بینیه وه که نوسخه ی نه خۆشه که بخاته ناو زهر فه وه،
مریه میش که ر نییه، خه ریک بوو به چاوه کانی زهر فه که ی ده خوارد، ده یویست
بیبینیت له سه ر زهر فه که چی نووسراوه، منیش بۆیه ترسام و هه لاتم.

بو چهن ساتیک وه کو مردوو که وتمه سه ر سه رینه که هه موو شتیک له
میشکمددا شتیا بوو، که نامه که م وه بیر هاته وه له جیگه ی خۆم را چله کیم، له
کاتیکدا له ناو پیخه فه که م داده نیشتم، گوتم:

- ئیسنا نامه که م بده ری با ببینم، چی نووسیوه؟ به که م جار ته ماشای پشتی
دهرگا که بکه بزانه که سی لی نییه، ئینجا دهرگا که به باشی دا بخره.

کاتیک نامه که ی دایه دهستم، دهسته کانم ده له رزین، له سه ر زهر فه که هیچ شتیک

نه نووسرايوو، وره ی نه ووم نه بوو نامه که بکه مه وه، ده بیت چی نووسیبیت؟ نیمه تا نه و کاتهش له سلای ژیر لئو زیاتر به یهک وشهیش قسه مان له گهل یه کتیریدا نه کردبوو، په روانهش وهکو من به جوش بوو. هر له و کاته دا دایکم هاته ژووره وه، به په له زهره کهم له ژیر لئفه که شارده وه، ههردو وکمان ریک دانیشتن و سهیری نه ومان ده کرد.

- چی بووه، دیسان چی پرووی داوه؟

من به شپرزهبییه وه گوتم:

- هیچ شتی.

به لام نیگا کانی دایکم پر له به دگومان یو، وهک هه میسه په روانه به هه له که داوان گوئی:

- هیچ شتیکی نییه نه کچه ی نیوه زور هه ستیاره، هر له خووه هه موو شتیکی گوره ده کاته وه، نیستا نمره ی ئینگلیزیت باش نییه، با باش نه بیت به دوزه خ، خو دایکی تو وهکو دایکی من نییه له خووه شه بکات، وانیه خانم سادقی؟ شهریان له گهل ده کهیت؟

دایکم به سه رسوورمانه وه ته ماشای په روانه ی ده کرد، لچکی هه لقرتاند و گوئی:

- وه لا چی بلیم؟ قیروسیا باش نه بووه، خو نه گهر دهر نه چیت باش تریشه، نه و کاته ده چته پولی درومان که زوریش پیوستتره.

چایه که ی له به ردهم په روانه دانا و رویش، بو ماوه یهک له بیده نگیدا سهیری یه کتیریمان کرد و دامانه قاقای پیکه نین. په روانه گوئی:

- کچی تو بو نه وهنده گه وچی؟ بهو رهفتارانته هه موو که سیک دهنانیت

خه ریکی هه له یهک ده کهیت، ناگادار به، نه گهر نا به ته واوه تی نا شکر دهبین ها!

له ژیر ته ورمی خروشی و خه مدا دلیم تیک هالاو بوو، نامه کهم به وریاییه وه کرده وه، بیگومان نه ده بوايه زهره سپیه کهش هیچ زیانکی پی بگات، ترپه ی دلیم وهکو زرمه ی کوهک به سه رسنداندا گوئی لی ده بوو.

- نا ه.... ده ی زووه خنکاندمت.

نامه کرایه وه، چ ده ستنووسیکی جوانه، وشه کان به بهرچاومه وه سه مایان

دهکرد، سهرم گيژي دهخوارد، سهرهتا ههردووکمان بهپهله له سهرهتاوه تا کوټايي نامهکه که له چهند ديريک تي نهدهپهري، خويندمانهوه، ئينجا سهيري يهکتريمان کرد، ههردوو له يهکترمان پرسى:

- خويندتهوه؟ چي نووسراوه؟

ديسانهوه به ناراميههکي پترهوه دهستمان کردهوه به خويندنهوه، نامهکه بهم ههلبهسته دهستي پي دهکرد:

لهشت بهنازي پزيشک ههريگيز نيازمنه نهبي!

سرشتي ناسکي تو، رهنجاوي گهزهنده نهبي!*

له پاش سلاو و ههوالپرسين، ناواتي سهلامهتي و چاکبوونهوهي ههري زيوتره. چهنده رهوشته بهرز و جوانه! به دهستنووس و داريشتهکهيدا ديار بوو که مروټيکي روټنبييره.

پهروانه زوو روټيشت، چونکه به دايمي نهوتبوو که بو مالي ئيمه ديت، بهلام من هيچ هوشم له لاي نهو نهبوو، له دنيايهکي تردا بووم، ههستم به جهستهي خوټم نهدهکرد، سهرتاپتم روح بووم له دوټي فريندا، تهناهت خوټم دهبيني که به دوو چاوي کراوه لهسهه پيټخهفهکهه کهوتووم و نامهکه به سينههوه دهگوشم، زهردهخهنهيهکي فراوان لهسهه ليوهکانم نيشتبوو، بو يهکهه جار بوو لهوه پهشيمان بووبوومهوه که چندان جار خوټنگهه خواستبوو له جياتي زهري بمردمايه، ژيان چهند دلگير بوو! ههزم دهکرد ههموو دنيا له ناميز بگرم و ماچي بکهه.

ههموو روټهکه له بي هوشي و خهوندا تي پهري، نهمزاني کهي شهو داهات، ئيواره چيم خوارد؟ کي هات؟ کي روټيشت؟ چيمان وت؟ نيوهشهو گلټوپهکهه داگيرساند و نامهکهه چندان جار خويندنهوه، خستهه سهه سينهه، به چ خهوهگهليکي دلگير شهوم به بهيان گهياند، بهرهههکي دهمزاني نهه نهزموونتيکه يهک جار، نهوټي لهوانهيه له شازده ساليديا بهريکهوت روو بدات.

روټي دواتر بهپهروټشهوه چاوهرواني پهروانه بووم، له پهجهههکهوه سهيري ههوشهکهه دهکرد، دايمک له کاتي هاتوچوونه دههوهي له چيشتهخانهکهوه مني

* وهريگيراني ماموستا سليمان چيره.

دەبینی، بە جوولەیی سەر و دەستی پرسی:

- چیت دەوێت؟

پەنجەرەکم کردووە و گوتم:

- هیچ... بۆ تاقەتم، سەیری کۆلان دەکەم.

پاش چەند خولەکیەک دەنگی زەنگی دەرگا هات، دایکم بەبۆلە بۆل دەرگاکی کردووە، بە بینینی پەروانە بە نیگایەکی پر ماناوە تەماشای کردم که ئا ئەمەت دەویست.

پەروانە بە راکە راکە لە پلێکانەکانەو هاتە سەر، لە کاتێکدا هەولێ دەدا بە یارمەتی پێیەکی تری پێلاوێکی لە پێی دەرپهینیت، جانناکی فری دایە ناوەراستی ژوورەکە.

- دە... وەرە ژوورەو، چی دەکەیت؟

- ئاخ لە دەست پێلاوی قەیتاندار.

لە دەست پێلاوێکانی رزگاری بوو، دانیشت و گوتی:

- بێنە نامەکە بخوینمەو، هەندێ شوینیم لە بیر چووتەو.

ئەو کتیبەم دایە دەستی که نامەکە لە نیوان لاپەرەکانیدا شاردرابوووە و گوتم:

- قسەیی ئەمرۆ بکە، بینیت؟

پێی کەنی و گوتی:

- ئەو منی بینی، لەسەر پلێکانەکانی دەرمانخانەکە وەستا بوو، وەها سەری دەکێشایە دەرەو که هەموو شار زانی چاوەروانی کەسیکە، که گەیشتم سلاوی کرد، ئیتر سووریش نەبوووە، پرسی:

- ئەحوالی چۆن بوو؟ نامەکەت پێی دا؟ گوتم:

- بەلێ باش بوو و زۆریش سلاوی دەگەیاندا.

هەناسەییەکی ئاسوودەیی هەلکێشا و گوتی:

- خەمم، دەترسام زویر بن.

دوای تۆزیک ئەم پا و ئەوپای کرد و گوتی:

- وهلامی نه دایه وه؟

- منیش وتم ئاگادار نیم، من هه نامه کهم پی دا و هاتم، هه ئه و کاته نه یانده توانی وهلام بدنه وه. باشه ئیستا چی نه کهی؟ چاوه پروانی وهلامه.

- یانی من نامه بنووسم؟ وای نا، شهرمه من ناتوانم، به دلتیاییه وه ده لیت چه ند کچی بی شهرمه.

له و کاته دا دایکم هاته ژووره وه، له ته و او کردنی قسه کردنه کهی مندا دهیگوت، هه به راستی رووداری! پتهی دلم پچرا، نه مده زانی چه ندی له قسه کانمان بیستووه، سهیری په روانه م کرد، ئه ویش تو قیبوو. دایکم قاپی میوه کهی له سه زهوی دانا و دانیشته.

- باشه له کو تاییدا تی گهیشتی چ بی شهرمه.

- ریک وهکو هه موو جاریک په روانه زووتر به خۆدا هات و گوتی:

- حه یفت نه کرد، ئه مه رووداری نییه.

- چی، رووداری نییه؟

- ئاخر ده زانن، من به دایکم گوت مه عسوومه دهیه ویت هه موو روژی سهری لی بدهم و وانه کانی بۆ باس بکه م، مه عسوومیش گوتی، ئیستا دایکت ده لیت چه ند کچی بی شهرمه!

دایکم سهری راوه شانده، به گومانه وه سهیری کردین و به ئه سپایی له شوین خۆی ههستا و له ژووره که چوو ده ره وه، ده رگا کهی له دوا ی خۆی داخست، ئاماژم بۆ په روانه کرد که قسه نه کات، ده مزانی له پشت ده رگا که وه راوه ستا وه و گوئی له قسه کانمان ده گریت، به دهنگی بهرز ده ستمان کرد به قسه کردن له سهر قوتابخانه و ده رسه کانمان و باسی دوا که وتنی منمان له خویندن کرد. دوا ییش په روانه له کتیبی عه ره بییه که دهستی به خویندنه وه کرد. دایکم زۆری حه ز له عه ره بی بوو، وای ده زانی قورئان ده خوینن، له پاش چه ند خوله کیک دهنگی پییمان بیست که هه ولی دها به ئارامی له پلیکانه کان بچیته خواره وه.

- باشه روئی، یه للا بریار بده، چی ده کهی؟ دهینوسی؟

- نه! نازانم. چی بکه م؟

- سەرئەنجام چى؟ يان دەبىت بىنوو، يان دەبىت لەگەلى قسە بکەيت. نابىت تا کۆتايىي ژيانتان بە ھىما و ئامازە و بە تەنیشت يەکتەردا تى پەرن. دەبىت بزاني مەبەستى چىيە! لە بىرى ژن ھىناندا يە يان نە، لەوانە يە بىيەيت بمان خەلە تىنەيت.

زۆر خۆش بوو، ئىتر من و پەروانە خەرىک بووين تىکەل بە يەکتەر دەبووين، چ لە قسەکانمان چ لە رەفتارەکانماندا، بە گشتى سوودمان وەردەگرت.

- من ناتوانم، نازانم چى بنوو، تۆ بىنوو.

- من؟! من نازانم، تۆ دارشتنت زۆر لە من باشترە، زۆر شىعەرىش دەزانەيت.

- ھەرچى بە بىرتدا دىت بىنوو، منىش دەنوو، دوایى پىکەو دەنەيشىن و شتىكى دروست و باشى لى دەردەکەين.

عەسر بە دەنگى ھاتوھاواری ئەحمەد کە ھەوشەكەى ھەلگرتبوو، لە شوپنى خۆم راجلەكیم:

- بىستم ئەو كچە جىرپنە ھەموو رۆژى بۆ ئىرە دىت، مانای چىيە؟ ئەى من نەمگوت ئەو كچەم بەو رەفتارانە يەو خۆش ناويت، كاری چىيە ھەموو كاتى دىت بۆ ئىرە؟

- ھىچ نىيە دا، تۆ بۆ خوينى خۆت تال ئەكەى؟ دىت وانەكانى مەعسووم دىنى و دەروات.

- ھەلەى كرد، با پىتان بلیم، ئەگەر جارێكى تر لىرە بىبىنم بە شەق دەيكەمە دەرهو.

ئارەزووم دەكرد دەستم بە عەلى بگات، چىنەك دەمكوتا، ئىستا ئەم كرمە خەرىک بوو قسەى دەگىرايەو، لەبەر خۆمەو گوتم: ناتوانەيت ھىچ ھەلەكە بگات. بەلام لەگەل ھەموو ئەمانەشدا دەبىت بە پەروانە بلیم ئاگادار بىت و كاتى بىت كە عەلى لە مال نەبىت.

تەواوى ئەو رۆژ و شەو نامەم نووسى و سىرپمەو، پىشتىرىش ھەندى شتم بۆ نووسىبوو، بەلام ھەمووى بە دەستنووسى داھىنانى خۆمان بوو، ناوەرۆكەكانىشى زۆر خۆمالى و پىر ھەست بوون، نەدەكرا لە نامەيەكى فەرمىدا بنووسىت. ئەو داھىنانى شىوازی نووسىنەش بەرھەمىكى ھەنووكەى بوو، چونكە لە مالى ئىمەدا

شتی تاییهت بوونی نه‌بوو، من ته‌نانهت یه‌ک کۆمه‌دی تاییهت به خۆم نه‌بوو، پاشان، من پئویستیم به‌وه هه‌بوو که بنووسم، نه‌مه‌توانی له‌م کاره خۆم لابدهم، ده‌بوايه بیه‌ر و بۆچوون، خواست و ئاره‌زووه‌کانم ب‌خه‌مه سه‌ر کاغه‌ن، ته‌نیا به‌م شتیه‌یه بیه‌رکردنه‌وه‌م ریکوپینک ده‌بوو و به‌وردی ده‌زمانی چیم ده‌وئیت.

به‌راستی نه‌مه‌زمانی ده‌شیت چی بنووسم، ته‌نانهت نه‌یشم ده‌زمانی له‌نامه‌که‌دا چ ناویک له‌و بنییم، به‌ریز؟ نه! زۆر فه‌رمی بوو، هاوړپتی ئازیز؟ نه شووره‌یییه، به پیش ناوه‌وه؟ زۆر خۆمانی ده‌بوو. نیوه‌رۆی پینج‌شه‌مه، په‌روانه له‌ قوتابخانه‌وه یه‌کسه‌ر بۆ مائی ئیمه‌هات، من هیشتا ته‌نانهت یه‌ک وشه‌م نه‌نووسیوو. په‌روانه له‌ هه‌موو جاره‌کانی تر پر جۆش و خروشتی بوو، کاتیک فاتی ده‌رگاکه‌ی لیتی کرده‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌ی هه‌موو جارێ ته‌نانهت ده‌ستی به‌ سه‌ریشیدا نه‌هینا، به‌په‌له له‌ پلێکانه‌کانه‌وه رایکرده سه‌ره‌وه و به‌ شه‌له‌شه‌ل خۆم گه‌یاند به‌رده‌م ده‌رگاکه، په‌روانه جانتاکه‌ی فریدایه ناو ژووره‌که و هه‌ر له‌لای ده‌رگاکه‌وه له‌سه‌ر فه‌رشه‌که دانیشت، به‌ ده‌م ئه‌وه‌ی به‌زۆر پیلاره‌کانی له‌ پیتی ده‌رده‌هینا به‌په‌له‌په‌ل ده‌ستی به‌ قسه‌کردن کرد:

ئێستا که ده‌گه‌رامه‌وه بانگی کردم، گوته‌ی: (خانم ئه‌حمه‌دی ده‌رمانه‌کانی باوکت ئاماده‌ن). باوکه داماره‌که‌م، دیار نییه‌ چیه‌تی وا ئه‌وه‌نده ده‌رمانی پێ ده‌دن، سوپاس بۆ خوا که ئیتر مریه‌مه خۆ هه‌لقورتینه‌رم له‌گه‌لدا نه‌بوو، چومه‌ ناو ده‌رمانخانه‌که، به‌سته‌یه‌کی پێ دام خسته‌مه ناو جانتاکه‌مه‌وه. خیراکه جانتاکه بکه‌ره‌وه، ئه‌وه‌تا له سه‌ره‌وه‌یه.

دلم وه‌کو سیر و سرکه ده‌کولا، له‌سه‌ر زه‌ویه‌که دانیشتم و جانتاکه‌م کرده‌وه. به‌سته‌یه‌کی بچکۆله بوو، به‌ کاغه‌زی سپی پینچرا بووه‌وه، کاغه‌زه‌که‌م به‌په‌له دراند، په‌رتووکیکی شیعیر بوو له‌ په‌رتووکی گیرفان، له‌ نیوان لاپه‌ره‌کانیدا قه‌راخه‌ی زه‌رفیک دیاریوو، ته‌واوی جه‌سته‌م له‌ ئاره‌قه‌دا ته‌ر بوو، نامه‌که به‌ ده‌ستمه‌وه بوو، پالم دا به‌ دیواره‌که‌وه، ده‌تگوت به‌یه‌کجاری هه‌موو وزه‌یه‌کم له‌ ده‌ست داوه، په‌روانه تازه له‌ ده‌ست پیلاره‌کانی رزگاری بوویوو، له‌سه‌ر هه‌ردوو ده‌ست و پیتی هاته لاهه‌وه و گوته‌ی:

- ئێستا مه‌بوورێره‌وه کاتم نییه، جارێ بیه‌خوینه‌ره‌وه و دوا‌یی.

ھەر لەو کاتەدا فاتى ھاتە ژوورەكەو، خۆى بە منەو نووساند و گوتى:
 - دايە دەلێت، پەروانە خانم چايى دەخوات بۆى بێنم؟
 - نە! نە! زۆر سوپاس، من دەبێت زوو برۆمەو مأل.
 ئینجا دەستى فاتى بەلای خۆیدا راکیشا، کولمى ماچ کرد و گوتى:
 - برۆ، ئیستا برۆ سوپاسى دايکت بکە، ئافەرىن کچى باش.
 فاتى دووبارە خۆى بە منەو نووساند، نەیدەویست بروت. زانیم راسپێردراو
 بەتەنیا جێمان نەھیلێت. پەروانە نوولێكى لە گىرفانى دەرھیتنا و بە فاتى دا و
 گوتى:
 - ئافەرىن برۆ، ئیستا دايکت لەم پليکانانەو دیتە سەرەو، راکە، پێى ئیشیت،
 برۆ پێى بلێ من چايیم ناوێت.
 بە رۆشستنى فاتى پەروانە نامەكەى لە دەستم رڤاند و لە کاتێکدا كە دەيگوت:
 - خێراکە ھەتا كەسى تر نەھاتوو. نامەكەى کردەو. بەيەكەو دەستمان بە
 خويندەو کرد:
 مەدمۆزىلى بەرێز،
 - تەماشای يەكترمان کرد.....؟! ھەردووكمان قاقا پێ كەنن، پەروانە گوتى:
 - چەنێ خۆشە، مەدمۆزىل چيە؟
 - باشە بەدنياييەو نەيوستوو لە يەكەمین نامەو خۆمانە بێت، خانمیشم لى
 نايەت، بە راستى منیش ھەر ھەمان كیشەم ھەيە، نازانم چۆن دەست پێ بکەم.
 - واز بێنە، دەى چى ماوہ بيخوینەرەو.
 مەدمۆزىلى بەرێز،
 ھیشتا رێگەم بە خۆم نەداوہ لە پەرى نامەكەدا ناوتان بەینم، رۆژانە ھەزاران
 جار لە دلێ خۆمدا بانگت دەكەم، ھەرگيز ناوێك بەو شىوہيە گونجاو و
 ھاوئاهنگى دەموچاوى خاوەنەكەى نەبوو، پاکی و سەرراستى نىگا و
 دەموچاوى تۆ يەكەمین تايبەتمەنديە كە بەرچاو دەكەوێت. من بە دیدارى رۆژانەى
 تۆ راھاتووم، بەرادەيەك كاتى ئەم بەھرەيەم لى دەسەندرتتەو، نازانم لە ژياندا
 چى بکەم؟

سنگم

ئاوئىنەى تەمىي خەمە،

بە زەردەخەنەيەك

ئەو تەمە پرەوئىنە

ئەم رۆژانە كە لە دىدارتان بى بەشم، ونبوويەكى سەرگەردانم، بە قسەيەك،
پەيامى، يادىك لەم تەنياييەى من بکەرەو، بۆ ئەوئەى جارىكى تر خۆم بدۆزمەو.
بەهەموو بوونمەو ئەواتى چاكبوونەوئەتان دەخووزم، بۆ خاترى خوا ئاگاتان لە
خۆتان بىت.

سەعيد

كاتىك عەلى هاتە ژوورەو، هەردووكممان گىژ و مەست، لە وشە جوانەكانى
نامەكەدا بە بىدەنگى لە خەوندا بووين، بەپەلە نامە و پەرتووكەكەم لەژىر پىم
شاردەو. بە نيگايەكى نەيارانە و بە دەنگىكى درەو گوتى:

- دايە دەلئىت ئەم پەروانە خانە بۆ نانى نيوەرۆ دەمىنئىتەو؟

- وای نە، زۆر سوپاس، من خەرىكم دەپۆم.

- زۆر باشە، لەژىر لىووەو بە بۆلە بۆل گوتى:

- ئىتر ئىمە. دەمانەوئىت نان بخۆين.

لە ژوورەكە چوو دەر، ئەوئەندە توورە و شەرمەزار بووم، نەمدەزانى چى بلىم،
پەروانەش بەتەواوئەتى سەرنجى ساردوسپى مالى ئىمەى دابوو، گوتى:

- من زۆر هاتوومەتە ئىرە، وا ديارە هەموو لىم بىزار بوون، تۆكەى دىتەو
قوتابخانە؟ ئەمىرۆ دە رۆژە نووستووى، ئىتر بەسە، مردم لە دەست ئەم
نمايشکردنە.

- منىش ئىتر خەرىكە شىت دەم، زۆر ماندوو بووم، شەممە بۆ قوتابخانە دىم.

- دەتوانى؟ قەيناكا؟

- نە، زۆر باشترم، تاكو شەممەش وەرزش دەكەم.

- باشە رزگارمان دەبىت، بەخوا چىي تر لە رووم هەلنايەت تەماشاي دايكت

بکهم، شه‌ممه سه‌ری سه‌عات سه‌وت و نیو دیمه شوینت.

به‌په‌له ماچی کردم و بی‌ئوهی قه‌یتانه‌کانی پیل‌اوه‌که‌ی ببه‌ستیت، له پلی‌کانه‌کان چووه خواره‌وه، گویم لی‌بوو له سه‌وشه‌که به دایکمی گوت:

- داوای لی‌بووردن ده‌که‌م، ناچار بووم بی‌م، ئاخر شه‌ممه تاقیکردنه‌وه‌مان هه‌یه، ده‌بوايه به مه‌سه‌ووم بل‌یم وانه‌کانی ئاماده بکات، سوپاس بۆ خوا له‌وه ده‌چیت پیتی‌شی باشتره، شه‌ممه دیمه شوینی هیدی هیدی بۆ قوتابخانه‌ی ده‌بهم.

- پیویست ناکات، هیشتا پی‌چاکه‌وه نه‌بووه.

- ئاخر تاقیکردنه‌وه‌مان هه‌یه!

- با هه‌تان‌بیت، زۆریش گرینگ نییه، وا‌عه‌لی ده‌لیت مانگیکی ماوه بۆ تاقیکردنه‌وه‌کان.

په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه و گوتم:

- نه دایکه گیان ده‌بیت برۆم تاقیکردنه‌وه‌ی ئه‌زمونییه، له‌گه‌ل تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌ره‌کی کۆده‌بیته‌وه.

دایکم به‌توو‌ره‌یییه‌وه پشتی له من هه‌لکرد و چووه چی‌شته‌خانه‌که‌وه، په‌روانه سه‌یریکی په‌نجه‌ره‌که‌ی کرد، چاویکی داگرت و پۆیشت.

هه‌ر له‌و سه‌اته‌وه ده‌ستم به راه‌ینانی رۆیشتن کرد. هه‌رکه پی‌م ده‌یه‌شا، داده‌نیشتم و پی‌م ده‌خسته سه‌ر سه‌رینه‌که، له جیاتی یه‌ک زه‌ردینه‌ی هیلکه به دوو زه‌ردینه و رۆنه‌کانی تر پی‌م ده‌په‌چایه‌وه. له‌و نیوه‌نده‌شدا هه‌ر کاتیک بو‌ارم بۆ بره‌خسایه، نامه‌ی ئازیزترین و به‌نرخترین که‌سی ژیانم ده‌خوینده‌وه. به‌خۆمم ده‌گوت: بۆچی ده‌بیت ئه‌و سینه‌ی ئاوینه‌یه‌ک بیت له ته‌می خه‌م، دیاره کی‌شه‌ی زۆری هه‌یه له ژياندا، ئاشکرایه، به‌رپرسیاریتی ژيانی دایک و سی‌خوشک، خویندن و کارکردن ئاسته‌مه، له‌وانه‌بوو ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌موو به‌رپرسیاره‌تییه‌ی نه‌بوايه و باوکی بمایه، هه‌ر ئیستا به‌هاتبايه بۆ خوازینیم، ئاغای دوکتۆر گوتوو‌یه‌تی خیزانیکی ئابروومه‌ندن، من ئاماده‌م له‌گه‌ل ئه‌ودا له ژووریکی شیداریشدا بیت، ژیان به‌سه‌ر به‌رم، به‌لام ئه‌وه‌ی که نووسیویه‌تی ناو و ده‌موچاوم له‌گه‌ل که‌سایه‌تیمدا ده‌گونجین، دلته‌نگم ده‌کات، ئه‌ی باشه وه‌رگرتنی ئه‌م نامه‌نه به‌لگه‌ی ناپاکیی من نین؟ ئاخۆ ئه‌گه‌ر من به راستی پاک بوومایه، ئاشق ده‌بووم؟

به لّام به خوا ئه مه به دهستی خۆم نه بوو، زۆر هه ولّم دا بېر له و نه كه مه وه، كه ده بېينم
دلّه كوتيم نه بېت، دهموچاوم سوور نه بېته وه، به لّام نه متوانی رېگري له هېچ كاميان
بكه، نه متوانی به رگري بكه.

شه ممه له هه موو رۆژي زووتر له خه وه ستام، له راستيدا هه موو شه وه كه
به خه بهر بووم، جلم له بهر كرد، نوينه كه م هه لگرت بۆ ئه وهی بۆ هه موويان بسه لمينم
كه چي تر نه خووش نيم، گۆچانه كهی نه نكم كه ئه م رۆژانه زۆر فريام كه وت
خستمه لاوه، دهستم گرت به مه حجه ره ی قه راخی پليكانه كه و هاتمه خواره وه. له
لای خوانی به يانی دانیشتم. باوكم گوتی:

- ئیستا دلّیای ده توانی بۆ قوتابخانه برۆی؟ ئه گه ر ده ته ویت له پشت
ماتۆر كهی مه محمود دانیشه با بتبات.

مه محمود له ژیر چاره وه مۆر په یه کی له باوكم كرد و گوتی:

- باوه ئه م قسانه چیه؟ ئیتتر هه ر ئه وهی ماوه بی حجاب له پشت ماتۆری
پیاوێكه وه سوار بیت.

- نه بابه، سه رپۆشی له سه ردايه، وا نییه؟

- بېگومان، تا ئیستا كهی من بی سه رپۆش چوممه ته قوتابخانه؟

- تۆ برایت، پیاوی نامه حه رم نیت.

- ئه سته غفیرولّا! باوه ده لّی ئه م تاران ه تۆشی له ری در کردووه!

من خۆم تی هه لقورتاند و گوتم:

- نا باوکه په روانه دیته شوینم، یارمه تيم دهاد، پيکه وه ده رۆين.

دايكم له ژیر ليه وه بۆله بۆلتيكي كرد، به لّام ديار نه بوو چي ده لّيت، ئه حمه دی
برام به توور په ييه هه ميشه ييه كهی و چاره ئاوساوه كانيه وه كه له ئه نجامی ئاره ق
خواردنه وهی دویني شه و بوو، گوتی:

- هاها، كي، په روانه؟ ئيمه ده لّين نابيت له گه لّ ئه م كچه برۆی، خانم ده يکاته

گۆچانی دهستی!

- بۆچی، بۆ چيه تي؟

- چی نییه؟ جرينه، هه لّبه ز و دابه ز دهکات، دامه نه كهی كورته، به ناز ده پروات.

سوورهوه بووم و گوتم:

- کوئی دامنهکهی کورته، له قوتابخانه له هی هه موویان شوژتره، ئەو
وهرزشکاریشه و لهو نازومازکه رانهش نییه، پاشان تۆ بۆ ئەوهنده تهماشای کچی
خه لکی دهکهیت وا دهزانیت ناز دهکات؟

- لال به، دهنه وهها دهنمه ناو دهنمه هه موو ددانه کانت بکهون، دایه چاوت لێیه
چهند بۆ شهرم بووه.

باوکم به بیزارییهوه گوئی:

- بهسه، کوئی پی بێن، من ناغای ئەحمه دی دهناسم، پیاویکی زۆر شهریفه.
زۆر پیاویکی رۆشنبیر و تیگه یشتهوه، مامۆ عهباس له کیشهیهکیدا که له گهڵ
ئەبولقاسم سهولتهی ههیبوو لهسه ر دوکانهکهی تهنیشتییهوه، ئەمی کردبوو به
دادوهر، هیچ کهسیک قسه لهسه ر قسهیهوه ناکات، هه موو لێی رازین.

ئهمه د، له کاتیکدا له تووریهیدا سوورهوه بووبوو، رووی کرده دایکم و گوئی:

- فهرموون، ئینجا ده لێن کچه که بۆ وا روودار بووه، کاتیک هه موو ناوها
به رگری لێ بکهن، ئیتر بۆ بۆ شهرم نه بیته، برۆ، داده برۆ، ئەسله ن ئەو کچه
پهیکه ری نه جابه ته، برۆ نه ریتی ئابرووداریی له وهوه فیر به.

هه ر لهو کاته دا دهنگی زهنکه که هات، به فاتیم گوئ:

- پی بلی ئیستا دیت.

بۆ کوئی هه یان به بشیوی له گه ل ئەوانی تر دا، به هه رچی خیراییه که له
توانامدا هه بوو سه رپۆشه که م به ست و به په له، به شه له شه ل مائنا واییم کرد و له
ده رگا که چومه ده ره وه.

هه وا سارده که ی شه قام به ر دهموچاوم که وت، چهند خوله کی وه ستام تا هه ست
به وه هه وا پا که بکه م و هه لی بمژم، هه وا بۆنی گهنجی، ئەشق و شادی لێ ده هات.
پالم دا به په روانه وه، هیشتا پیم دهیه شا، به لام گرینگ نه بوو، هه ولم دا سه لیه م
چالاک بکه مه وه و هیدی و ئارام به ره و قوتابخانه به رێ که وتین. له دووره وه
سه عیدم بینی له سه ر پێلکه ی دووه می ده رمانخانه که ویستابوو، سه ری ده کیشا.
کاتیک ئەویش ئیمه ی بینی، دوو پێلکه ی کرده یه ک و بۆ پێشوازیمان هات، من
لێوم گه ست، ئەو تێ گه یشت که کاریکی دروستی نه کردووه، گه رایه وه و جارێکی

تر له سهرووی پلیکانه‌کان وهستا. کاتی چاوه تاسه ئامپزه‌کانی به پییه پیچراوه‌که‌م و رویشتنه له‌نگه‌که‌م کهوت، په‌نگی بزپکاو و خه‌می لی نیشته، دلم له قوولایی سنگمه‌وه به‌رهو لای ئه‌و بالی گرت‌ه‌وه. ده‌نگوت سالانیکه ئه‌وم نه‌بینیوه، به‌لام به به‌راورد له‌گه‌ل دوا دیداردا هه‌ستم به‌نزیکه‌بونه‌وه‌یه‌کی پتر ده‌کرد. ئیستا باشته‌ر ده‌مناسی، ده‌مزانی ئه‌ویش هه‌ستی بۆ من چۆنه و زیاتر له هه‌موو کاتیک خۆشم ده‌ویست. که گه‌یشتینه به‌رده‌م ده‌رمانخانه‌که په‌روانه گوتی:

- ماندوو بووی، که‌میک بوه‌ستین.

ده‌ستم به دیواره‌که‌وه گرت و له‌ژیر لیوه‌وه وه‌لامی سالوه‌که‌یم دایه‌وه، به‌ئارامی گوتی:

- پیت زۆر دیشیت؟ ده‌ته‌ویت ده‌رمانی، ئارام به‌خشیک، شتیکتان پی بده‌م؟

- سوپاست ده‌که‌م، گرینگ نییه، ئیستا زۆر باشته‌ر.

په‌روانه به‌شله‌ژاوییه‌وه گوتی:

- وریابه، عه‌لیتان خه‌ریکه دیت.

به‌په‌له مائنا‌وا‌ییمان کرد و به‌رهو قوتابخانه به‌پری که‌وتین.

ئه‌و پرۆزه وانه‌یه‌کی وه‌رز‌شمان هه‌بوو، وانه‌یه‌کیش نه‌چووینه پۆله‌وه، خوا ده‌زانیت چی قسه‌گه‌لیکی نه‌وتراو له سنگماندا په‌نگی خوار‌دبووه‌وه. کاتیک به‌پۆه‌به‌ر له حه‌وشه‌که ده‌که‌را خۆمان له ئاوده‌سته‌که شارده‌وه، پاشتر له پشت هۆلی ناخوار‌دنه‌که له‌ژیر خۆره‌تاوی بی تینی مانگی ره‌شه‌می دانیشتن، دووباره و سی باره به‌نامه‌که‌دا رویشتینه‌وه، باسی باشی، میه‌ره‌بانی، ره‌وشت، ده‌ستوخه‌تی، دارشتن و رویشنیری ئه‌ومان کرد و چیژمان بینی. گوتم:

- په‌روانه پیم وابیت تووشی نه‌خۆشی دل بوومه.

- وه‌ی! بۆ؟

- ئاخ‌ر لیدانی دلم ئاسایی نییه، به‌رده‌وام دل‌ه‌کو‌تیم هه‌یه.

- کاتیک ده‌بینی یان کاتیک نایبینی؟

- که ده‌بینم دلم هیند به‌خیرایی لی ده‌دات که هه‌ناسه‌م ده‌پیت، به‌پیکه‌نینه‌وه

گوتی:

- ئەمە ھى نەخۆشىيى دىل نىيە گىيانە، ئەمە ھى نەخۆشى ئەوينداریيە، منىك كە
ھىچ كارەم، كاتى پىياويك لە بەردەم سەوز دەبىت، دىلم بەخىرايى دەكە ویتە
خوارەو و دلەكوتى دەگرم، وەى بە حالى تۆ.

- پىت وایە كە ھاوسەرگىرىش بکەين ھەروا بم؟

- تۆ چەنى گەوجى! ئەگەر ئەو كاتەش ھەرنائوھا بووى بەدلىنایىيەو ھەر بۆ بۆ لای
دوكتۆرى دىل، ئىتر ئەو كاتە بەراستى نەخۆشى دىلت گرتووه.

- وای، دەبىت بەلای كەمەو ھەر دوو سالى تىرىش بوەستم، تاكو ئەویش
خویندەكەى تەواو دەكات، ديارە خراپىش نىيە، ھەتا ئەو كاتە منىش دىپلۆمەكەم
و ھەردەگرم.

- بەلام دوو سالىش سەربازىيە ھەيە، مەگەر ئەو ھەيە ئەگەر زووتر رۆشىتەت.

- نە بروا ناكەم، بۆچى ئەو چەند سالانە؟ پىم وابت ھەر پىوئىستىش نەكات بۆ
سەربازى بروات، چونكە تاقە كورە، باوكىشى مردووه، ئەویش سەپەرشتى
بەمالەكەيەتى.

- لەوانەشە، بەلام باشە، دەشىت كار بدۆزىتەو، لەو باو ھەدايت بتوانى
خەرجى دوو خىزانى پى بدرىت؟ دەرمانسازەكان داھاتيان چەندە؟

- نازانم، بەلام ئەگەر پىوئىست بكات من دەچم لەگەل دايك و خوشكەكانى
دەژىم، بۆ ئەو ھى خەرجى زۆر نەبىت.

- واتا ئامادەى بچىتە شارۆچكە، لەگەل خەسوو و خوشكى مېرددا بژىت؟
ئەویش سى دانە، ئىنجا زمانىشيان توركى بىت و تۆش تى نەگەى چى دەلین!

- بەلى، ديارە كە ئامادەم، لەگەل سەعيدا ئامادەم بۆ دۆزەخىش بۆم، ھەر
شونى ئەو پىي خوش بىت، خۆ ورمى شارىكى زۆر باشە، باسى دەكەن چەند
خۆش و پاكە.

- واتا لە تارانىش باشتر؟

- ھىچ نەبىت ئاوو ھەواكەى لە قوم باشترە، من خۆم لە قوم گەرە بووم، ناشى
لە بىرت چووبىتەو؟

چ خەونگەلىكى شىرىن، ھەروەكو كچانى رۆمانسى تەمەن پازدە و شازدە سالە،

ئاماده بووم له گه لئو دا بۆ هه موو شوینی برۆم، هه ر کاریک ئه و دهیه ویت بیکه م. ماوهیه کمان به خویندنه وهی وه لآمی نامه کانی که نووسیوو مان به سه بررد، پیکه وه پیا یاندا ده چووینه وه، هه ولمان دها له نیوان ئه واندا نامهیه کی دروست و چاک بنووسین، به لآم نه ده بوو، دهسته کانم ته زی بوون و نووسین له سه ر جانتاکه م دهستوخه تمی زۆر ناشیرین ده کرد. بریار بوو شه و نامه که م پاکنووس بکه م و رۆژی دوا یی به سه عیدی بده م.

ئه و به یانییه ی زستان له خوشتترین و گه رمترین رۆژه کانی ژیانم بوو، هه ستم ده کرد دنیا له ناو دهستی مندایه، هه موو شتیکم هه بوو، هاو پیتی باش، ئه شقیکی راسته قینه، گه نجی، جوانی، داها توویه کی روون، هینده به خته وه ر بووم، ته نانه ت ئازاره که ی پیتشم خو شده ویست که به هۆی دانیشن له بهر سه رما سات له دوا ی سات پتر ده بوو. ئاخه ر ئه گه ر پیم وه رنه گه ر ابا یه ئه و نامه دلگه رانه م پی نه ده گه یشت.

باش نیوه رۆ ئاو وه وا دووباره ناخۆشی کرد، به فریکی په رش و بلاو دهستی به بارین کرد، مه چه کی پیم ده بیزیکاند، به رتوه چوونم زۆر دژوار بوو، له ریکه ی گه رانه ودا قورساییی خو م به ته وا وه تی خسته بووه سه ر په روانه، هه ر چه ند هه نگاو ی راده وه ستاین و هه ناسه یه کی تازه مان هه لده کیشا، هه رچۆن تیک بیت گه یشتینه ده رمانخانه، سه عید به بینینی ئه و دۆخه ی من به ره و رووم رای کرد و ژیر بالی گرتم، یارمه تی دام له پلیکانه کان سه رکه وتم، له سه ر قه نه فه ی ناو ده رمانخانه که که وتم. ژوره وه ی ده رمانخانه که گه رم و رووناک بوو، جاده که له پشت په نجه ره به رز و هه لم گرتو وه که وه تاریک و سارد ده هاته به رچاو، دوکتۆر له گه لئو نه خو شانه سه رقال بوو که له به رده م میزه که وه ستابوون، دانه دانه بانگی ده کردن و سه باره ت به ده رمانه کانیا ن روونکردنه وه ی دها، هه موو هۆشیا ن به لای ئه وه وه بوو، که س سه یری ئیمه ی نه ده کرد که له سه ر قه نه فه که دانیشتبووین، سه عید له سه ر زه وییه که له به رده م من دانیشت و پیمی به رز کرده وه و خسته ییه سه ر میزه که ی به رده م قه نه فه که، به وریاییه وه دهستی دا له مه چه که پیچرا وه که م، ده ست لیدانی ئه و ته نانه ت له سه ر ئه و هه موو پارچه و به نده وه وه کو ده ست به رکه وتنی ته زووی وایه ری رووتی کاره با و ابوو، موچورکی به هه موو جه سته مدا هیئا، سه یر له ودا بوو که ئه م موچورکه به ویش گه یشت، به میه ره بانیه وه

ته ماشایه کی کرد و گوتی:

- هیتشتا ئاوساوییه که ی زوره، نه دهبوا له سه ری برۆیشتا یه ی، من مهره میتک و هه ندیک ئارام به خشم بق دانای، مهره مه که له پیت هه آسوو.

چوو پشت بوفیه که وه، به نیگا شوینی که وتم، به په رداخیک ئاو و هه بیکه وه گه رایه وه، هه به کهم خوارد، کاتیک که په رداخه کهم دایه دهستییه وه نامه یه کی تریشی پی دام، نیگا کانمان به یه که وه گریدران، هه موو شتیک له چاوه کانیدا رهنگی دایه وه، پیوستیمان به قسه کردن نه بوو. ئیشه کهم له بیر چوو وه، له وه لاره هه چ که سیک ترم نه ده بینی، هه موو ده وره به له ناو خه رمانه یه کی ته مدا نوقوم بوو بوون، دهنگه کان لیل و ناروون بوون، له دنیا یه کی تر دا پیاسه م ده کرد، چه ند دۆخیک خۆشم هه بوو، له پر به ئه نیشک لیدانه که ی په روانه به خۆدا هاتم.

- ها چیه! چی بووه؟

- ئه وئ، ئه وئ!

به برۆکانی ئاماژه ی به پشتی په نجه ره که کرد. نا ئاگه ریک دانیشتم، دلَم که وته ته په ته پ، عه لی له پشت په نجه ره که وه ستبوو، دهسته کانی به هه ردوولای ده موچاوییه وه گرتبوو، سهیری ناوه وه ی ده کرد. په روانه ئاوری دایه وه لای من و گوتی:

- چیه؟ ئیستا بق وا وه کو زه رده چه وه ت لی هاتوو.

هه ستا و له ده رمانخانه که چوو ده ره وه و بانگی کرد:

- عه لی، عه لی، وهره، وهره هاوکاری بکه، دیسان پی مه عسووم ئازاری هه یه، ئیشی زوره، ناتوانم به ته نیا بیبه مه ماله وه.

عه لی ته ماشایه کی نه یارانه ی په روانه ی کرد و تپی قوچاند، په روانه گه رایه وه، شانه کانی به رزه وه کرد و گوتی:

- چون ته ماشای ده کردم، ده یویست سه رم هه لکه نیت.

پاش ئه وه ی به هه زار به ده ختی گه یشتینه به ر ده گای ماله وه رۆژ ئاوابوو و تا راده یه ک دنیا تاریک بوو، هیتشتا دهستم به زهنگه که نه گه یشتبوو، ده رگا کرایه وه یه کتیک رایکیشامه ژووره وه، په روانه نه یزانی چی بووه، ویستی به شوین مندا بپته ژووره وه، دایکم هه لمه تی به ره و لای ئه و برد و پالی نایه ده ره وه و گوتی:

- ئىتر نامەۋىت لەم ناوہ بتبىنم، ھەرچىبىك دەكىشىن بە بۆنەى تۆۋەى!

دەرگاگەى بەقايىمى لە رووى داخست. من لە پلىكانەكانى بەردەم دەرگاگەوہ
كەوتمە ناوہراستى ھەوشەكە، ەلى قزىمى لە دەورى دەستى ئالاندبوو و منى بۆ
ناو ژوورەكە رادەكىشا، بەلام من بىرم لە لای پەروانە بوو، لە شەرەمەزارىدا ئاواتم
دەخواست بىمە دلۆپى ئا، قىژاندم:

- گەوجەى نەفام، وازبىنە.

داىكم ھاتە ژوورەكە لە كاتىكدا كە نەفرەتى دەكرد و دژوینى دەدا، نوقورچىكى
قايىمى لە بازووم گرت:

- چى بووہ؟ چىتانە، بۆچى ھەموو شىت بوون؟

- كچى دەتويست چى بىت، ھەى بى رەوشت، ئىستا ئىتر بە بەرچاوى ھەموو
كەسىكەوہ لەگەل پىاوپكى نامۆ چاوپركى دەكەىت؟

- كامە پىاوى نامۆ؟ پىم دەبەشا، دوكتۆرەكەى دەرمانخانە سەبىرى پىتى كردم و
دەرمانى پىدام، ھەر ئەوہ بوو. خەرىك بوو لەبەر ئازار دەمردم، خۆ دوكتۆر
مەحرەمە.

- دوكتۆر....! دوكتۆر! ئەمە لە كەپەوہ ھەر شاگردە دوكانىك بووہتە دوكتۆر؟ وا
ئەزانى من كەرم نازانم، تازە بەتازە زىخ چووہتە پىلاوہكەتەوہ؟

- توخوا دايە ئەم قسانە چىبە دەيكەىت؟

ەلى كە دەمارەكانى مى ئاوسابوو، لە كاتىكدا من لەسەر زەويىبەكە
دانىشتبووم، شەقىكى لى دام و گوتى:

- ئەرى بە گىيانى خۆت، خۆم ھەموو رۆژى دەكەومە شوپىنتان، ئەو كورە
بوودەلەپە لە بەردەم دەرگای دوكانەكە دەوستىت، ھەر سەرەتاتكى دەكات تاوہكو
ئەم خانمانە دىن، ھەموو ھاوپىكانىشم دەزانن، دەلین خوشكەكەت و ھاوپىكەى لە
تەك ئەم كورەن.

داىكم كىشای بە سەر خۆیدا:

- خوا بكات لەسەر تەنەشۆرى مال بتبىنم، بزانه چ ئابروو چوونىكت بۆمان
ناپەوہ؟ ئىستا چۆن وەلامى باوك و براكانت بدەمەوہ؟

نوقورچيكي تری له بازووم گرت. لهو کاتدا دهرگای ژوورهکه کرایهوه سهر پشنت، ئەحمهد به چاوه سوورهوهبووهکاني و مشته گلۆله کراوهکهیهوه سهیری دهکردم، دیاربوو گوئی له قسهکان بووبوو، به دهنکیکی گیراوهوه گوئی:

- ئاخري کاري خوټ کرد؟ فهرموو دايه وهری گره! من له سهرهتاوه دهمزانی ئەمه پتی بگاته تاران و ههموو پوژيک خوئی برازينيتهوه و لهگهڵ ئەو کچه به شهقامهکاندا بپوات، ئابروومان دهبات، فهرموو، ئیتر به چ پوويهکهوه له بهردهم دهر و دراوسی سهر بهرز دهکهپتهوه؟

- قیزاندم:

- بۆچی چيم کردووه؟ به گیان باوكم خهريك بوو له ناوهپراست جادهکه دهکهوتم، بردیانمه دهرمانخانهکه ههبيکی ئارام بهخشیان دامی.

دایکم تهماشایهکی پتی کردم. وهکو سهههين ئاوسا بوو، هات دهستی لی بدات، زریکهه بهرز بووهوه.

- وازی لی بینه، بهم ههموو ئابروويهرييهی ناويهتهوه هيشتا دهتهويت بيگۆری؟
- دیسان دهلیی ئابرووبردن، من ئابرووم بردوون یان تو؟ ههموو شهوی به مهستی دیتته مالهوه، لهگهڵ ژنيکی میرددادا دهستت تیکهڵ کردووه.

ئهمهد بازی دايه ناوهپراستی ژوورهکه و به پشت دهستی وههای کيشا به ناو دههمدا که تامی سویری خوین ناو دهمی پرکردم. شیت بووبووم، هاوارم کرد:

- بۆچی درۆ دهکهه؟ خووم بينيم، میردهکهی له مال نهبوو، بههیتواشی چووه مآلیانهوه، ئەمهش یهکهه جاری نییه.

- مشتیکي تری بهر ژیر چاوم كهوت، سهرم گپژی خوارد، ئەستهیرهکاني بهرچاوم درهوشانهوه، بۆ ساتی وام دهزانی کویر بووم، دایکم قیزاندی:

- کچی لال به، شهرم بکه.

- باشه، ئەگه به میردهکههیم نهگوت!

- دایکم هات و دهمی گرتم و گوئی:

- ئەری نایم لال به!

- ئەمجارهش سهرم لهژیر دهستی دهرهینا و بهتووپهیییهکهوه که بی دسهلاتیم

چەندان ھىندەى كىردبوو، ھاوارم كرد:

- ئەى ئىوھ نازانن ھەموو شەوئى بەمەستى دىتە مائەو، تاكو ئىستا لەبەر
چەقۆكىشان دوو جار براوھتە بنكەى پۆلىس. ئەمانە ئابرووچوون نىن؟ بەلام منى
داماو ھەبىكم لە ھەرمانخانە خواردووھ ئابرووانم بردووھ.

دوو ھورووژمى يەك لە دواى يەك، ھەتا ناو گوئچكەمى ھىنايە ئىش، بەلام بە
دەستى خۆم نەبوو، نەمدەتوانى ئازام ببمەوھ.

- كچى دەمت داخە، ئىشەللا وھناق بگىرى، ئەو پياوھ، بەلام تۆكچى!

داى لە گريان و دەستى بەرھو ئاسمان بەرزوھە كرد و گوتى:

- ئەى خوايە فريام كەوھ، پەنا بۆ كى بەرم، ياخوا كچەكە ئاگرت تى بەربىت،
ياخوا لەتوكوت بى....!

بەبى ھۆشى لە گۆشەيەكى ژورەكە كەوتبووم، ھەستم بە بى چارەبىيەكى
ئىجگار سەير دەكرد، فرمىسك لە چاوەكانمدا قولپيان دەدا، عەلى لەگەل ئەحمەد
لە ھەوشەكەدا چپە چپيان دەكرد، دەنگە بوغزگرتووھەكى دايكم لە چىشتخانەكەوھ
قسەكانيانى بىرى.

- عەلى ئىتر بەسە، لال بە!

بەلام وا ديار بوو عەلى وازى نەدەھىنا، نازانم ئەم ھەموو ھەوالانەى چۆن
كۆكردبووھ، جارىكى تر دايكم بەتوورەبىيەوھ گوتى:

- عەلى بەسە، راکە برۆ لەسەر كۆلانەكە نان بگرە.

ھەرچۆنىك بىت بەزۆرەملى ئەوى نارده ھەرھوھ.

دەنگى يائەللاكەى باوكمم گوتى لى بوو، ھەرگىز كۆتا بەم خووەى نەدەھات،
ھەرچەندە لە خۆمان زياتر ژنى تر لە مائەكەدا نەبوو، ئەو ھەر بەم شىوھە
ئامادەبوونى خۆى رادەگەياندا.

- ئىى! سلاو ئاغا مستەفا، زوو ھاتىتەوھ...؟

- بەم سەرمايە ھىچ كەس بۆ كرىن نايەت، گونم با زووتر دايخەم، چىتە؟
شلەژاوى، ئەوھ ئەحمەدە لە قەراخ ھەوزەكە دانىشتووھ، باشە ئەوئىش ھاتووھتەوھ،
ئەى مەحموود؟

- نه، جارئ مهحموود نهگهيشتووه، باشه ئيتر، منيش هه رئهوه ده ليم. هه موو كاتيک مهحموود پيش تۆ ده هاته وه.

- بارودۆخى سهر شه قامه كان باش نييه، ماتۆر په كه شى نه بر دووه، ده بيت به ئۆتۆمۆبيل بيته وه، وا دياره ئۆتۆمۆبيلى ده ست نه كه وت بيت، ئه م به فر و سه هۆلبه ندانه شمان له كۆل نابيته وه، ده لئى ئه مسال زستان نيازى نييه ته وا و بيت... چيه خانم و ابزانم ئه مشه و مسيؤش داخستووه وا هه ندئ كه س هاتوونه ته ماله وه؟

باوكم زۆر كه م له گه ل ئه حمه د قسه ي ده كرد، تانه و ته شه ره ي وه هاى فرئ ده دا، بووكئ به تۆمه خه سوو گويت لئ بيت.

- نه، هه تا وه كو پيگه ي خۆمى له م ماله دا بۆ ديارى نه كه م نا پۆم.

باوكم ده ستى به م لا و ئه ولاى ده رگا كه وه گرت و خه ريكي داكه ندنى پتلا وه كانى بوو، رووناكى گلۆپى رپه وه كه لايه كى ژوره كه ي رووناك ده كرده وه، من له تاريخيدا له ته نيشت كورسييه كه وه كه وت بووم و ئه و نه يده توانى به باشى بمبينت، به گالته جار بيه وه گوئى:

- سهيره، له جياتى ئه وه ي ئيمه دۆخى خۆمان له گه ل به ريزى يه كلا بكه ينه وه، به ريزى خه ريكه ده ست پيشخه رى ده كات.

- له گه ل تۆ نا، له گه ل ئه و كچه به د ر هفتاره ت.

باوكم رهنكى وه كو گه چ سپى هه لگه را.

- ئاگه ت لئيه چى ده لئيت؟ ئابرووى خوشكه كه ت ئابرووى تۆيه، شه رم ناكه ي قسه ي وا ده كه يت؟

- برۆ بابه! ئه مه چيى تر ئابرووى پيمان نه هيشتووه، سه رت له ژير ئه م به فره ده ركه باوه، كه م به منه وه بئالئى، ته شتى ريسواييت له سه ربانه وه به ربووه ته وه، له هه موو شوينئيك ده نكى داوه ته وه، ئه وه هه ر تۆى په مووت خستووه ته گويت بۆ ئه وه ي گويت لئ نه بيت.

باوكم به ئاشكرا ده له رزى، ده ماره كانى ناوچه وانى وه ها ئاوسابوون له دووره وه ده بينران. دايم به پارانه وه و ترسيكى زۆره وه گوئى:

- ئەحمەد گىيان ئەحمەد! خوا بمكاتە قوربانەت، ياخوا دەرد و بەلات لە من بکەوئ، ئەم قسانە مەكە، باوكت خەريکە دەکەوئت ها... ئیستا هیچ نەبووه، پیتی ئیشاوه و دەرمانیان پی داوه.

باوكم تازه هاتبووهوه سەرە خۆی گوئی:

- ژنەكە لپی گەری بابزانی چی دەلیت؟

- لەو نازدارەت پیرسە.

- نیگای باوكم لەگەڵ ئاماژەكەى دەستی ئەحمەد بەرەو لای من وەرگەرا، منیش یەك تەخت لە تەنیشەت كورسییەكەوه كەوتبووم، وا دیار بوو بەباشی نەیدەبینی، گلۆپی ژوورەكەى داگیرساند. نازانم رووخسارم چی بەسەر هاتبوو كە باوكم بە سامناکییەوه گوئی:

- یا قەمەر بەنى هاشم! چییان لیت کردووه؟

هاته پیشەوه بو ئەوهی من دانیشینت، دەستەسەرەكەى لە گیرفانی دەرهینا و خۆینەكەى لای لیتومی پاک كردهوه، دەستەسەرەكەى بوئی فیتکی گولوی لی دەهات، جاریکی تر پرسی:

- كی ئەم بەلایەى بەسەرت هیئاوه؟

خیراییی بارینی فرمیسكەكانم پتر بو.

- نامەردی بی شەرەف، دەسەلاتت بەسەر كچاندا دەشكیت؟

- فەرموو! پیاوخرایش بووین، ئیمە نامووس و مامووسمان هەر نییە، بە دۆزەخ ئەكەوئتە دەست هەر كەس و ناكەسى، دەشی لەمەولا كلاًوی بی غیرەتی لەسەر بکەین.

نەمزانی كەى مەحموود هاتبووه مالهوه كەوا بەپەشۆكاوی لە نیتوانی ژوورەكە و حەوشەكەدا وەستاوه، تەماشای منی دەکرد، دایكم رۆلەكەى بە دەستەوه گرت و لە كاتێكدا چارشێوهكەى بە دەوری ملییەوه دەپتچایەوه گوئی:

- ئیتر بەسە! ئیتر بەسە سەلەوات لی بدن، دەمەوئت نانی ئیوارە دا بنیم، برۆ ئەولاه، تۆیش ئەم سفەریه بگره و لەوئ داینی، فاتی، فاتی، لە کوئی جوانەمەرگ؟
بە درێزایی ئەم ماوهیه فاتی لەوئ بوو، بەلام هیچ كەس هەستی بە بوونی ئەو

نه دهکرد، له سیبهری پشت نوینهکه جیا بووهوه، به ترسیکی زورهوه بهرهو لای
چیشتهخانهکه رای کرد، قاپهکانی له دهستی دایکم وهرگرت، هینای و به نارامی
لهسه کورسییهکه داینا، جارې باوکم تازه له تیمارکردنی برینهکانی لای لپو،
چاوه شینهوهبووهکانم و لووته پر خوینهکهم بووبووهوه، پرسپاری کرد:

- کئی ئەم کاره‌ی کردووه؟ ئەحمده؟ دهستی بشکیت، ناپیاو، بوچی من مردووم
وا لهگه‌ل ژن و مندالم رښتار دهکات، شه‌م‌ریش وای به ژن و مندالی خه‌لکی
نه‌کرد.

- وه‌ی وه‌ی! ئیستا ئیتر خانم بوو به پاک و خاوین و ئیمه بووین به شه‌مه‌ر زول
جه‌وشه‌ن، باوکه گیان کچه‌که‌ت نابرووی بو‌ت نه‌هیشتووه، ئەگه‌ر به‌لای تووه
گرینگ نییه، به‌لای منه‌وه گرینگه، ئیمه هیشتا له ناو خه‌لکا نابروومان هیه، با
علی بیت، لپی بېرسه چی بینووه، خانم له‌گه‌ل شاگردی دهرمانخانه‌که، به به‌رچاو
ئهم هه‌موو خه‌لکه‌وه چاوپرکی دهکات.

- باوه گیان! باوه گیان به‌خوا درو دهکات، به گیانی تو، به قه‌مه‌ری به‌نی
هاشم، به قه‌بری نه‌نکم، من پیم ده‌یه‌شا، جاریکی تر وه‌کو روژی یه‌که‌می لپی
هاته‌وه، خه‌ریک بوو له ناوه‌راستی جاده‌که به‌ربیمه‌وه، په‌روانه به زه‌حمه‌ت منی
برده ناو دهرمانخانه‌که‌وه، له‌وئ پیمیان خسته سهر میزه‌که و دهرمانیان پی دام،
خو‌ع‌لش له‌وئ بوو، په‌روانه هه‌رچه‌نده پیی گوت وهره یارمه‌تیم بده با بیبه‌ینه
ماله‌وه، نه‌هات و هه‌له‌ات، ئینجا هیشتا هه‌رکه نه‌گه‌یشته‌بووم، ئەمانه که‌وتنه
گیانم.

به ده‌نگی به‌رز ده‌ستم به‌گریان کرد. دایکم له ناو ژوره‌که‌دا خه‌ریکی دانانی
قاپه‌کان بوو، مه‌حموود له‌سه‌ر نه‌نیشکی پالی به‌تاقه‌که‌وه دابوو و به‌دیار سه‌ری
منه‌وه وه‌ستابوو، به‌نارامییه‌کی زور سه‌یره‌وه ته‌ماشای ئەم بشپویه‌ی ده‌کرد.
ئهمه‌د وه‌کو درنده‌یه‌ک خو‌ی گه‌یانه‌ده‌رگه‌ی ژوره‌که، هه‌ردوو لای گرت و
هاواری کرد:

- ده‌بلتی، بلتی، کئی پیی خانمی ده‌شپلا و خه‌ریکی بوو؟ بلتی تویش بو‌ی پی
ده‌که‌نیت، نازت بو‌ ده‌کرد، بلتی هه‌موو روژی له‌سه‌ر ریبه‌که‌ت ده‌وه‌ستیت و سا‌لوت
لی ده‌کات و خو‌ی به‌نوکه‌رت ده‌کات.

مه محمود رهنگوروی گؤرا، به توره بییه وه له به رخویه وه هه ندی شتی گوت، من
ته نیا نهسته غفیر و لاکه ی تی گیشتم، باو کم به نیگایه کی پر پرسیاره وه چاوی له
من بری.

- باوه، باوه، بهم بهرکه ته (له و کاته دا عه لی به نانی تازه وه هاته ژوره وه و
بونی نان ژوره که ی پر کرد) درق دهکات، به نووری نه و گلۆیه تۆمه تبارم دهکات،
له بهر نه وه ی من ده زانم به دزییه وه ده چیتته مالی په روین خانم، نه م قسانه م بق
دروست دهکات.

چارکی تر نه حمه د هه لمه تی بق هینام، باو کم دهستی له بهردهم راکرت و
گوتی:

- دهستت بینه خواره وه، نه م قسانه له مه عسووم ناوه شیتته وه، به ریوه بهرکه یان
گوتی، له قوتابخانه که ماندا له م نه جیتر و خانم ترمان نییه.

- ئی... که وایت قوتابخانه که یان نه جیخانه یه.

- لال به بزانه چی ده لئی.

عه لی به دنگیکی نیمچه بهرزه وه گوتی:

- راست دهکات باوه، من خۆم بینیم، خۆم بینیم، پی خسته سهر میزه که و
ده شیتلا.

- نه به خوا باوه، پیلاره کانمی گرتبوو، نه وه ندش پتچرا بووه وه و پارچه به
دور بییه وه بوو دهستی که سی پی نه ده گیشتم، خۆ دوکتور نامه حره م نییه، نه ی
وانییه باوه، ته نیا پرسیار ی کرد کوپی پیت دیشیت؟

- به لئی، ههر نه وه ند! تو وت و ئیمه ش پرومان کرد، تو خوا ته ماشاکه چۆن به
گه جییه کی بیست کیلوی بییه وه له سهر په نجه ده مانخولیتته وه، ئیمه خۆمان له
حهوت له ئاومان داوه، مه گهر به و قسانه ته نیا باوکت کهر بکه ی.

- لال به نه حمه د! دنا ههر ئا ئاوها ده کیشم به ناو ده متدا.

- وهره، وهره، چاوه ری چی ده که ی؟ ههر ده توانی له ئیمه بدهیت، عه لی بق وا
لال بووی، وهره نه و شتانه ی که وا به منت وت به مانیشی بلئی.

- خۆم بینیم، نه م شاگردی دهرمانخانه یه هه موو رۆژی له سهر ریگه یان

دوهو سټیت تاوهکو دین و سلاویان لی دهکات، ئەمانیش وهلام دهنهوه، پیکیشهوه
چپه چپ دهکن و پی دهکن.

- درق دهکات، من ئەمه ده رۆژه بقوتابخانه نهرویشتووم، ئەم قسانه چپیه
دهری دهکهیت، بهلی، ئەو هه رکاتی پهروانه ببینیت سلاوی لی دهکات، باوکی
پهروانه دناسیت، دهرمانهکانی بق ساز دهکات دهیداته پهروانه.

دایکم له کاتیکدا به سینگیدا دهکیشا گوتی:

- ناگر له قهبری ئەم پهروانهیه بهربیت، پهروانه چپیه؟ بایهقوش، هه رچپیهک
ههیه له ژور سهری ئەودایه.

- ئەی بۆچی ریکهی ددهیت بیت بق ئیره، ئەی من نه مگوت نهیهت.

- چی بکه م رۆله، دین پیکهوه کتیهکانیان دهخویننهوه.

عهلی دهستی ئەحمه دی راکیشا و شتیکی به گویددا چرپاند.

- بۆچی به دهنگی نزم دهلیتیت، به دهنگی بهرز بیللی با هه موویان گویدان لی
بیت.

- کتیب نییه دایه، شتی تره، ئەو رۆژه، هه رکه من چومه ژوورهوه
کاغه زهکانیان له ژیر پتیاندا شاردهوه، وا ئەزانن من مندالم.

- ههسته، ههسته نیوان کتیهکانی بگه ری بزانه دهیدوزیتهوه؟

- هیشتا نه هاتبووهوه گه رام، نه بوو.

جاریکی تر تریه دی دلم زیادی کرد، وای، گه ر جانتاکه میان بدوزیایه تهوه، هه موو
شتی له دست دهردهجوو، به ئەسپایی به چاو به دوایدا گه رام، له پشتمهوه
کهوتیوو، به ئارامی پالم نایه ژیر لئفه ی کورسییه کهوه، دهنگه ساردهکه ی مهحموود
ئو بیدهنگییه ی تیک دا که چند خولهکیکی خایاند:

- هه رچپیهک ههیه له ناو جانتاکهیه تی، خستییه ژیر لئفه ی کورسییه کهوه.

دهنگوت سه تللیک ناوی ساردیان به سه ر سه رمدا رشت، هه ستم کرد له یهک
خوله کدا هه موو ناوی جه ستم وشکه وه بوو، زمانم به ستره عهلی به هه لمه تیک
جانتاکه ی له ژیر کورسییه که راکیشایه دهره وه، هه رچپیه کی تیدا بوو هه مووی
هه لپشته سه ر کورسییه که، نه مده توانی هیچ بکه م، سه رم گیزی خوارد،

به‌ته‌واوه‌تی ئیفلج بووبووم، نامه‌کانی نیوان کتیبه‌کان که به‌توندی رایده‌ته‌کاند، که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌وی، ئه‌حمه‌د به‌یه‌ک راپسکان هه‌مووی هه‌لگرت و، به‌په‌له‌یه‌کتیکیانی کرده‌وه، چه‌نده‌ خو‌شحال بوو ده‌تگوت گه‌وره‌ترین دیاری دنیا به‌و دراوه، ده‌نگی له‌ جو‌ش و خرۆشیدا ده‌له‌رزی، فهرموو، فهرموو باوه‌ گوی بگره‌ و خو‌شحال به، به‌ ئاوازیکی گالته‌جارییه‌وه‌ ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ کرد:

- مادمۆزیلی به‌پێژ، هیشتا رینگه‌م نه‌داوه‌ به‌ خو‌م....

خه‌ریک بوو له‌ شه‌رم، ترس و تووره‌ییدا خو‌م لول دها، زه‌وی و زه‌مان به‌ ده‌وری سه‌رمدا ده‌خولایه‌وه‌، نه‌یده‌توانی هه‌ندێ شوینی بخوینیته‌وه‌، له‌ ناوه‌پراستی نامه‌که‌دا بوو که‌ دایکم پرسی:

- یانی چی دایه‌؟

- یانی کاتیک ده‌روانیته‌ نیگا عاشقانه‌که‌ی یارۆ، وه‌کو ناوه‌که‌ی مه‌عسووم بی‌خه‌تایه‌، به‌ گیانی نه‌نکی!

- وای خوايه‌ بمکوژی!

- ئیستا گوی بگره‌، ئا ئیره‌، سینگم نازانم چی و چیه‌، به‌ ته‌میک له‌ خه‌می تو، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌ له‌م ئاوینه‌یه‌... ئه‌ی بی‌ شه‌ره‌ف، دایه‌... زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پی‌نیشان ده‌ده‌م، له‌وه‌ی که‌ خو‌ی حه‌زی لی ده‌کات، عه‌لی گوتی:

- سه‌یرکه‌ سه‌یرکه‌، ئه‌مه‌ش هه‌یه‌، ئه‌مه‌ وه‌لامه‌که‌یه‌تی. ئه‌حمه‌د نامه‌که‌ی له‌ ده‌ستی رفا‌ند.

- وه‌ی وه‌ی خانم وه‌لامی‌شی داوه‌ته‌وه‌.

مه‌حموود به‌ رووخساره‌ سووره‌وه‌ بووه‌که‌ی و، مله‌ ده‌مار به‌رزوه‌ بووه‌که‌یه‌وه‌ هاواری کرد:

- نه‌مگوت! نه‌مگوت! ئه‌گه‌ر کچیک هه‌موو رۆژی خو‌ی برازینیته‌وه‌، بی‌ حجاب به‌سه‌ر جاده‌کاندا بکه‌ویتته‌ رۆی، له‌م قوتابخانه‌ خراپانه‌ی تاراندا که‌وا ئه‌م هه‌موو گورگه‌ نوستوو‌هی تیدا‌یه‌، ته‌ندروست نامینیته‌وه‌، هه‌ر وتم به‌ می‌ردی بدن، وتیان نه‌، با بروات بۆ قوتابخانه‌، به‌لی بروات بۆ قوتابخانه‌ فی‌ری نووسینی نامه‌ی عاشقانه‌ بیت.

بواری هیچ بهرگریه کم نه بوو، به ته واوه تی چه کم دامالی و خوّم به دسته وه دابوو. به ترس و نیگه رانییه وه ته ماشای باو کم کرد، هیند رهنگی بزپکا بوو و لیوه کانی دهله رزین و امده زانی له هر ساتیکدا بیت دهکه ویتته سر زهوی و دهمریت. نیگا تاریک و ماته که ی برییه چاوم، به پتچه وانهی نه وه ی چاوه پروانم ده کرد، تووریهی نه بوو، به لکو خه میکی قوول بوو که له بریسکه ی فرمیسیکی نه تکاودا شه پۆلی ددا، له ژیر لیوه وه گوتی:

- نه مه پاداشته که م بوو؟ باش پهیمان که ت برده سر، چاک نابروومت پاراست. نه م نیگایه و نه م وشانه له هه موو نه و تی هه لدانانه به نازتر بوون، وه کو خه نجه ریک دلی له ت کردم، فرمیسک به دموچاومدا دهاته خواره وه، به دهنگیکی نووساو و له رزیوه وه گوتم:

- به لام به خوا من هیچ نه کردوه.

پشتی لیم هه لکرد و گوتی:

- ئیتر به سه، لال به.

بی پالتو له مال چووه در. له مانای چوونه دهره وه ی نه و باش تی دهگه ی شتم، چپی تر بهرگرم لی ناکات، نه و منی به دستی نه وان سپارد بوو. نه حمه د هیشتا هر نامه کانی سه روژیر ده کرد، دهمزانی ناتوانیت به دروستی بیخوینیتته وه، به تاییه تیش که سه عید به خواروخچی دهینوسی، به لام نه و وه های نیشان ددا هه موو شتی تی دهگات، هه ولی ددا خو شحالییه که ی له پشت دهمامکی تووریه پیدا بشاریتته وه. رووی له مه محمود کرد و گوتی:

- ئیستا که نه م په له ی شهرمه به روکی گرتووین، چی بکهین؟ حه رامزاده یه واده زانیت ئیمه له و جوړه که سانهین، بوسته ده بیت دهرسیکی پی بدم خو شی نه زانیت، هه تا وه کو خوینی نه ریژم واز ناهینم، راکه عه لی، برۆ چه قوکه مم بو بهینه، خوینی حه لاله، نه زهری له نامووسمان کردوه، مه محمود وانیه؟ نه مه پیش به لگه و سه نه د به دستوخه تی خو ی، راکه عه لی، له کو موده که ی سه ره وه دامناوه....

جاریکی تریش گهرم داهاتم و به هه راسه وه هاوارم کرد:

- نه، کارت به سهر نه وه وه نه بیت نه و هیچی نه کردوه.

ئەحمەد بە پىڭكەننەن و ئارامىيەكەوۋە كە ماۋەيەكى زۆر بوو بەوۋە نەمبىنبوو،
پوۋى لە داىكم كرد و گوتى:

- چاوت لىيە، چاوت لىيە دايە چۆن بەرگرى لە ھەوەسبازەكەى دەكات، خۇ
خوئىنى ئەمىش ھەلە، وا نىيە مەحموود؟

داىكم بە چاۋى پر لە فرمىسكەوۋە بەسەرى خۇيدا كىشاو گوتى:

- وای خوايە، دىوتە چى قورپىكم بەسەردا كرا؟ كچەكە خوا بكات ئاگرت تى
بەربىت، ئەم بى ئابرووييە چى بوو؟ خۇزگە تۆ لە جياتى زەرى دەمردى، بزانه
چىت بەسەرم ھىنا.

عەلى بە چەقۆكەيەوۋە راى كرده خواروۋە، ئەحمەد وەكو يەكئى بۆ كارى ئاسايى
بروات، ھەستايە سەرپى، پانتۆلەكەى ھەلكىشا و چەقۆكەى وەرگرت و زوانەكەى
پراكىشا، نووكى چەقۆكە لە ژىر رووناكىي گۆپەكەدا شەوقى دايەوۋە، چەقۆكەى
ھىنايە بەردەم و گوتى:

- دەتەويت كوئىت بۆ بەئىنم؟

پىڭكەننىكى ناخوشى كرد. قىژاندم:

- نە! نە!

خۆم بەسەر پىيدا خست، پىيم لە باۋەشدا گرتبوو و لىتى دەپارامەوۋە:

- توخوا، تو گيانى دايە، كارت بەسەر ئەوۋە نەبىت.

ھەر بەو شىۋەيەى كە بەپىيەوۋە ئاۋىزانەوۋە بوۋبووم بەرەو لاي دەرگاكة
دەرپۇشت.

- تو قورئانى پىرۆز، مەرۆ، ھەلەم كرد.

بە چىژىكى نائىنسانىيەوۋە گوئى لە قسەكانم دەگرت، كە گەپشە لاي دەرگاكة
بە جوئىنىكى نزم پىي بە توندى تەكان دا و خۆى لە دەست من قورتار كرد، عەلى،
لە كاتىكدا بە شوئىندا راى دەكرد بە شەقىكى قايم منى لە سەرووى پلىكانەكانى
بەر دەرگاكةوۋە فرىدايە ناوەرپاستى ھەوشەكە. ئەحمەد ھاۋارى كرد:

- سىيەكانىت بۆ دەھىنمەوۋە.

ئىنجا دەرگەكەى بەتوندى داخست. ھەستم دەكرد ددانەكانم وردوخاش بوون،

هه ناسهه گيرابوو، به لام نازاره راسته قينه كه له دلمدا بوو، بيرم له وه دهكرده وه داخو چوون له گهه سعيدها پرووبه پروو دهبه وه و چي به سهه ديتن؟! حهزم دهكره دلم بوه ستيت، به دهنگي به رز ده گريام، دهنگم گيرابوو. له سهه سهه وه له رهقه كه ي قهراخ هه وه كه دانيشتبووم، نازاي جهه ستهه دهله رزي، به لام هه ستهه به سهه رما نه دهكره، بو پيشگرتن له نابرووچووني پتر، دايكم مهحمودي بانگ كرد بو نه وه ي من به ريته ژوره كه وه، كه چي مهحمود ناماده نه بوو دهستم لي بدات، ئيستنا ئيتر من له ديدى نه ودا گلاويكي راسته قينه بووم. سهه نه نجام به ورياييه كي سهه يره وه جله كه مي گرت و به زور مني له به لوعه ي هه وه كه جيا كرده وه، له دوو پتيليكانه ي هه وشه كه وه راي كيشامه سهه وه و فرتي دامه ناوه راستي ژوره كه، سهه رم كيشاي به ليواري ده رگاكه و هه ستهه به گه رميي خوينه كه ي سهه ده موچاوم كرد. دايكم به مهحمودي گوت:

- برق به دواي نه حمهه، به لايهك به سهه خويده نه هينيت!!

- مه ترسه، مافي خويه تي هه رچيهك بكات، تازه ده بيت نه ميش بكوژيت.

له گهه نهه هه موو پروودا وانه شدا، ماله كه بيدهنگي دايگرت، دايكم له ژير ليوه وه له گهه خويده هه ندئ شتي دهوت و ده گريا. من له به رامبهه مافدا نه مده تواني مافي خووم وه رگرم، فاتي له گوشه ي ژوره كه وه ستابوو، رهنگي زهره هه لگه رابوو و هاوكات كه نينوكه كاني خوي ده كروشت، چاوي له من بريبوو. هه ستهه به سهه رگيژه يه كي سهه يره دهكره، ئاگام له به سهه رچووني كات نه بوو، نازانم چه ندی برد، به دهنگي ده رگاكه به هوش خوومدا هاتمه وه، به ترسيكي زوره وه راجله كيم، نه حمهه به چاوه سووره وه بووه كاني و پيكه نينه ناحه زه كه يه وه له ناو ده رگاكه وه ستابوو، چه قق له خوين هه لكيشراوه كه ي له به رچاوم راگرت و گوتي:

- وه ره باش سهه يري بكه، نه مه خويني هه وه سبازه كه ته.

ژوره كه له به رچاومدا سوورايه وه، ده موچاوي نه حمهه چه وتوچيله وه بوو، ورده ورده په رديه كي رهش به سهه رچاومدا هاته خواره وه، خهريك بووم ده كه وتمه چاليكي قووله وه، دهنگه كه ي ده وروبه رم هه لگه رايه وه به غه لبه غه ليكي ناروون، هه تا دههات به رهو خوار ده بوومه وه، هيواي خوگرتنه وه به دي نه دهكرا.

زهري خهريك بوو ده مرد، پرووخساري رهنگيكي سهه يري هه بوو، به دژواري

هه ناسه‌ی دها، قرخه‌قرخی ده‌کرد، سینگ و سکی به‌رز و نزم ده‌بوونه‌وه، من له پشت نوینه‌که‌وه ته‌ماشام ده‌کرد و نینۆکه‌کانم ده‌کرۆشت، دهنگه‌دهنگی ناو چه‌وشه‌که ترسه‌که‌می پتر ده‌کرد:

- ئاغا مسته‌فا، به‌خوا دۆخی زۆر خراپه، برۆ دوکتۆری بۆ به‌ینه.

- باشه، باشه، مه‌یکه به‌هه‌راهه‌را، دلێ کوره‌که‌مت به‌ردایه‌وه، هیچی لێ نایه‌ت داپیره، چه‌وت دهرمانه‌که‌م ناوه‌ته سه‌ر دهم بکیشیت، ئیستا پتی دهم هه‌تاوه‌کو ده‌گه‌رپیته‌وه چاک ده‌بیته‌وه، برۆ لیره مه‌هسته، ده... برۆ داپیره، بئ خه‌م به، کچان نامرن.

زه‌ری ده‌ستی گرتبووم، له‌ناو توئیلکی تاریکدا رام ده‌کرد، ئه‌حمه‌د به‌چه‌قۆیه‌که‌وه که‌وتبووه شوینمان، له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێکدا لیتمان نزیکتر ده‌بووه‌وه، له‌وه ده‌چوو بفریت، ئیمه ده‌مانقیژاند، به‌لام دهنگی پیکه‌نینی ئه‌حمه‌د و هاواره‌که‌ی له‌ ناو توئیلکه‌دا دهنگی ده‌دایه‌وه که ده‌یگوت:

- خوین، خوین، سه‌یرکه خوین.

نه‌نکم ده‌یویست به‌ زۆر چه‌وت دهرمانه‌که به‌ قورگی زه‌رییدا بکات، دایکم سه‌ری له‌سه‌ر کۆشی دانابوو، به‌ په‌نجه‌کانی هه‌ردوو لای ده‌می پال دها، زه‌ری زۆر بئ هیز بوو، هیچ ته‌قه‌لایه‌کی نه‌ده‌دا، داپیره چه‌وت دهرمانه‌که‌ی دهرخواردی دها، به‌لام نه‌ده‌چوووه ناو ده‌مییه‌وه، دایکم فووی له‌ ده‌موچاوی کرد، زه‌ری هه‌ناسه‌ی گیرا، ده‌ست و پتی ته‌کان دا، به‌ دهنگیکی سه‌یر هه‌ناسه‌ی دا.

دایکم به‌ دهم گریانه‌وه گوتی:

- عوزرا خانم وتی ده‌بیت بیبه‌ین بۆ دوکتۆره‌که‌ی نزیکه‌ی هه‌رم.

- هه‌له‌ی کرد، هه‌سته برۆ نانی شتیوانه‌که‌ت لێ بنی، ئیستا می‌رده‌که‌ت و کوره‌کانی دینه‌وه.

نه‌نکم له‌ ژوورسه‌ر زه‌ری دوعای ده‌کرد، زه‌ری رهنگی شینه‌وه بووبوو، دهنگی

* جوشونده: چه‌وت دهرمانه، تیکه‌له‌یه‌که له‌ چه‌ندان جوژ گژ و گیا، ده‌کولینریت و وه‌کو دهرمان به‌کارده‌هینریت، له‌ کورده‌واریدا چه‌ندان جوژی تری هه‌یه پتی ده‌لین چه‌وت دهرمانه.

سه‌پروسه‌مه‌ره له قورگییه‌وه ده‌هاته دهر، نه‌نکم رای کرده‌ه‌وشه‌که و هاواری کرد:

- ته‌ییه، ته‌ییه هه‌راکه دوکتوره‌که بیهینه.

دهستی زهریم گرت، قژه‌که‌یم لاوانده‌وه، ره‌نگی به لای ره‌شب‌وونه‌وه‌دا ده‌چوو، پیل‌ووه‌کانی لیک بوونه‌وه، چاوه‌کانی چه‌ند گه‌وره بوو‌وونه‌وه، سپینه‌کانی پر له خوین بوون، دهستی منی گوشی، له چاوه‌کانی ترسام که خه‌ریک بوون دهر‌ده‌په‌رینه دهره‌وه، له سه‌رینه‌که جیا بووه‌وه، ئینجا سه‌ری که‌وته سه‌ر زه‌وی.

به‌زۆر ده‌ستم له ناو ده‌ستی دهره‌ینا، رام کرد و له پشت نوینه‌که خۆم شارده‌وه، ده‌ست و پیتی ته‌کانیان ده‌دا، گوچکه‌کانم گرت و سه‌رم له ناو سه‌رینه‌که‌دا نوقوم کرد.

نه‌نکم ناگردانه‌که‌ی ناو‌ه‌وشه‌که‌ی تیک ده‌دا، ناگردانه‌که هه‌تا ده‌هات گه‌وره‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌موو‌ه‌وشه‌که ده‌بوو، ده‌نگی داپیره له گویمدا دهر‌زینگیه‌وه:

کچان نامرن، نامرن.

زه‌ری خه‌وتبوو، قژه‌که‌یم ده‌لاوانده‌وه، ده‌موچا‌ویم به لادا خست، به‌لام ئه‌و سه‌عید بوو، سه‌ری له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌وه خلۆر بووه‌وه و که‌وته سه‌ر زه‌وی، قیژاندم، به‌لام ده‌نگم دهر‌نه‌ده‌هات.

زریانه خه‌ونه‌کانم کۆتایییان نه‌بوو، چه‌ند جارێ له ده‌نگی هاواری خۆم و خوساو له ئاره‌قه‌دا به‌خه‌به‌ر ده‌هاتمه‌وه و دیسانه‌وه ده‌که‌وتمه‌وه بنکه‌ی چاله‌که، نازانم ماوه‌ی چه‌نیک له‌و دۆخه‌دا بووم، رۆژێ له‌به‌ر کزانه‌وه‌یه‌ک له پیمدا به‌ئاگا هاتمه‌وه، سه‌رله‌به‌یانی بوو، هه‌ستم به هه‌یچ ئه‌ندامی‌کی جه‌سته‌م نه‌ده‌کرد، بۆنی ئاره‌قه ژووره‌که‌ی داگرتبوو، یه‌کیک منی هه‌لگه‌پانده‌وه و گوتی:

- به‌ئاگه هاتوو‌ته‌وه، دایه سه‌یرکه به‌خوا هه‌ستاوه، ته‌ماشام ده‌کات.

هه‌شتا وینه‌کان لێل بوون، به‌لام ده‌نگه‌کانم به باشی ده‌ناسییه‌وه.

- یا باب ئه‌لحه‌وائیج! هه‌رخۆت فریامان که‌وه.

- خانم وا به‌ئاگه هاتوو‌ته‌وه، شو‌ربایه‌کی سووک لی بنی و هه‌رچۆنیک بووه

دەرڅواردی بدن، نژیکه‌ی ههفته‌یه‌که هیچی نه‌خواردوو، گه‌ده‌ی لاوازه، ده‌بیت ورده ورده څواردنی پێ بدن.

چاوه‌کانم نووقاند، نه‌مده‌ویست هیچ کهس ببینم.

– هه‌رئێستا فریووجاوه‌که ئاماده‌ ده‌بیت، هه‌زار جار له‌ خوا به‌زیاد بیت، له‌ ماوه‌یه‌دا هه‌رچییه‌کم به‌ دمیدا کردوو هه‌لی هیناوه‌ته‌وه.

– له‌ دوینیکه‌وه که تابه‌که‌ی نزمه‌وه بوو، زانیم به‌ئاگه‌ دیته‌وه، به‌سته‌زمانه‌ چی کیشا، نازانم ئه‌م هه‌موو تا و وپینه‌یه‌ له‌ کوپوه‌ رژایه‌ گیانی ئه‌م منداڵه‌وه؟

– وه‌ی په‌روین خانم، ئاگات لێیه‌ چ چاره‌ره‌شییه‌که ده‌کیشم؟ له‌م چهند رۆژهدا منیش سه‌د جار له‌گه‌ڵ ئه‌م منداڵه‌ مردم و زیندوو بوومه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه جگه‌رگۆشه‌که‌م به‌ به‌رچاومه‌وه په‌روبال ده‌وه‌شینی له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌م ئابرووچووئه‌ و سه‌رکۆنه‌کردنی براکانی که پیم ده‌لێن چ کچیکت خستووته‌وه، ئاگرم تێ به‌رده‌دن.

هیچ ئێشیکم نه‌بوو، سست و بێ هیژ له‌ ناو جینگه‌که‌مدا که‌وتبووم، نه‌مده‌توانی بجوولیمه‌وه، کاتیک ده‌مویست ده‌ستم له‌ژێر لێفه‌که‌وه ده‌ره‌هینم، ده‌تگوت کیویک هه‌لده‌کوڵم، لاوازییه‌کی زۆر سه‌یر بوو، خۆزگه‌ هه‌ر به‌وشیوه‌یه‌ لاوازتر و لاوازتر ده‌بوومه‌وه تاکو ده‌مردم، بۆچی به‌خه‌به‌ر هاتمه‌وه؟ من له‌م دنیا‌یه‌دا هیچ کاریکم نه‌بوو.

ئهو کاته‌ی جارێکی تر هاتمه‌وه هۆش خۆم، دایکم سه‌رمی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی دانا‌بوو و ده‌یویست به‌ زۆر شو‌ربا‌که‌ بکاته‌ ده‌مه‌وه، له‌ژێر گوشاری ده‌سته‌کانیدا که هه‌ردوولای روومه‌تی گرتبووم و به‌ره‌نگاری ده‌بوومه‌وه و سه‌رم راده‌ته‌کاند.

– خوا بمکاته‌ قوربان، هه‌ر یه‌ک که‌وچک، بزانه‌ که‌وتیته‌ چ رۆژیکه‌وه؟ بخۆ، یاخوا دهرد و به‌لات له‌ سه‌رم که‌وی.

ئهمه‌ یه‌که‌مین جار بوو ئه‌م قسانه‌م له‌ زمانی ئه‌وه‌وه ده‌بیست، نایه‌ته‌ بیرم قوربان و ساقه‌ی من بووبیت، هه‌موو کاتیک یان سه‌رقالی منداڵه‌کانی دوا‌ی من بوو، یانیش ئاگای له‌ برا گه‌وره‌کانم بوو که له‌ گیان خۆی پتر خۆشی ده‌ویستن، من له‌و نێوه‌نده‌دا ون بووبووم، نه‌ یه‌که‌مین و نه‌ دوا منداڵ بووم و نه‌ کوپیش، ئه‌گه‌ر زه‌ری نه‌مردبایه‌، به‌دنیایه‌یه‌وه هه‌تا ئێستا فه‌رامۆش کرابووم، وه‌کو فاتمی که

زۆر بەی کات لە گۆشەییە کدا شاردر اوو تهوه و کەس ئەو نابینت. هەرگیز لە بیرم ناچیتەوه ئەو کاتە ی لە دایک بوو، هەرکە بە داپیرەیان وت منداڵەکە کچە، لە هۆش خۆی چوو، تازە ئەو کیشەییەکی تریشی هەیه، دەلێن (سەرەخۆرەیه)، چونکە دایکم لە دوا ی ئەو دوو کور ی لە بار چوو، نازانم دایکم لە کوێوه زانیبووی منداڵەکان کور بوون، ئەو لە مالاڵەماندا وەکو تارماییهک وایه. شۆرباکە رژایه سەر لیفەکە، دایکم هەستایه سەر پێ و بە بۆلەبۆل لە ژوورەکە چوو دەرەوه.

پاش نیوهرۆ بوو، چاوەکانم کردەوه، فاتی لە تەنیشتمەوه دانیشتیبوو، بەدەسته بچوو کەکانی قژمی وەلاوه دنا، چەندە بی گوناھ و چەند تەنیا بوو، تەماشایم کرد، خۆم بووم لە لای سەر زەری، هەستم بە گەرمی فرمی سکهکانم کرد بەسەر گۆناکانمەوه، فاتی گوتی:

– دەمزانی بەخەبەر دیتتەوه، توخوا نەمری ها...!

– دایکم خەریک بوو دەهاته ژوورەکەوه، چاوەکانم نووقاند.

شەو بوو، گویم لە دەنگی هەموویان بوو، دایکم گوتی:

– ئەم بەیانیه چاوی کردەوه، ئاگای لە خۆی بوو، بەلام هەرچییهکم کرد کەمی فرووچا و بکەمه دەمییهوه، نەیهیتشت، ئەمه هیزی تیدا نییه لە شوین خۆی بچوولیتەوه، کەچی نازانم ئەم هەموو توانایه ی لە کوێوه هینا؟ ئەم بەیانیه پەروین خانم دەیکوت، نابیت لەوه زیاتر بە حەب و دەرمان پرایگرین، ئیتر ئەگەر خواردن نەخوات دەمریت.

دەنگی باوکم گوتی:

– لە سەرەتاوه دەمزانی، داپیره راستی دەکرد، ئیمه کچمان پتوه نایهت، گیرام چاکیشەوه بوو بەم ئابرووچوونەوه هیچ جیاوازییهکی لەگەڵ مردوودا نییه.

ئیتتر گویم لە هیچ نەبوو، دەتگوت بە دەستی خۆم بوو، هەر کاتیک بمویستایه دەمبینی و دەمبیسست، هەرکاتیکیش نەمویستایه وەکو ئەوهی رادیۆیهک بکوژیندریتتەوه نوومی بیدەنگی دەبووم، بەلام زریانەخەوهکان بە دەستی خۆم نەبوون، وینەکان لە پشت چاوه داخراوهکانمەوه سەمایان دەکرد.

ئەحمەد بە دەستیکی چەقۆیهکی لە خوین هەلکیشراو و بە دەستەکە ی تریشی قژی فاتی گرتبوو، کە ئەوهندە ی بوو کە شووشەیهکی لی هاتبوو، بەلای مندا رای

دهکرد که له لای هه‌لډیرگه‌که وهستا بووم، فاتی بۆ لای من فریډ دا، هه‌والم دا بیگره‌وه، به‌لام له دهستم درچوو و که‌وته ناو هه‌لډیرگه‌که‌وه، سه‌یری خواره‌وه‌م کرد زهری و سه‌عیدی به‌سه‌ر یه‌کتردا شکاو و خه‌لتانی خوین، له‌وی بوون، به‌دهنگی هاواری خۆم به‌ئاگه‌هاتم، هه‌موو سه‌رینه‌که‌م ته‌ر بوو، هه‌ستم به‌وشکییه‌کی ناخۆش له‌دهمدا ده‌کرد.

چیته‌رۆله؟ دووباره‌دهستت پێ کرده‌وه، گه‌ر هیششت شه‌وی وه‌کو خه‌لکی بخه‌وین؟ ئاوه‌که‌ی رژانه‌دهمه‌وه، بێ خواستی خۆم دلۆپه‌ئاوه‌کانم قووت ددا. له‌دهنگه‌دهنگه‌که‌ی ده‌مه‌ویه‌یان خه‌به‌رم بووه‌وه، خه‌ریک بوون نانی به‌یان‌ییان ده‌خوارد.

– دوینێ شه‌و دیسانه‌وه‌تایه‌که‌ی به‌رزه‌وه‌بوو و وپینه‌ی ده‌کرد، قیژاندی، گویتان له‌دهنگی بوو؟
مه‌حموود گوتی:

– نه‌خیر... ئەحمەد بەردەوام بوو:

– دایه‌واز دینی، ده‌هیلی ئەم پارووه‌زه‌ره‌ماره‌به‌قورگماندا بچیته‌خواره‌وه‌یان نه‌؟

دهنگی ئەحمەد وه‌کو خه‌نجه‌ریک له‌دلم ده‌چه‌قی، خۆزگه‌توانام هه‌بوايه‌هه‌لده‌ستام و پارچه‌پارچه‌م ده‌کرد، قینم له‌هه‌موویان بوو، پشتم لێیان هه‌لکرد، ده‌موچاوم له‌سه‌رینه‌که‌چه‌قاند، خۆزگه‌له‌زووترین کاتدا ده‌مردم و له‌بوونم له‌گه‌ل ئەم مرۆفه‌خۆپه‌رست و دل‌په‌قانه‌رژگارم ده‌بوو.

له‌کزانه‌وه‌ی چزووی ده‌رزیه‌که‌، بێ خواستی خۆم چاوه‌کانم کرده‌وه.

– باشه‌ئیت به‌ئاگه‌هاتیه‌وه، له‌خۆته‌وه‌چاوه‌کانت دامه‌خه، بیستم هیشتا هیه‌چ نه‌خواردوو، ده‌ته‌ویت ئاوینه‌ت بۆ به‌ینم خۆت ببینی؟ هه‌روه‌کو کۆته‌لت لێ هاتوو، سه‌یرکه‌چوومه‌له‌شیرینییه‌که‌ی کاروان پسکویتم بۆت کری، له‌گه‌ل چاییدا زۆر به‌تامه... خانم گیان... خانم سادقی...! مه‌عسووم به‌خه‌به‌ر هاتووته‌وه‌چایی ده‌ویت، له‌په‌رداخدا چایی بۆ به‌ین.

به‌چاوی پرکه‌سه‌ره‌وه‌سه‌یریم کرد، هه‌رگیز تێ نه‌گه‌یشتم ئەم ژنه‌چ جوژه‌مرۆفیکه‌، هه‌موو له‌پشته‌مله‌ی قسه‌یان ده‌کرد، ده‌یانگوت به‌دزی می‌رده‌که‌یه‌وه

لهگه ل پياواندا پټوهندی ههيه، زۆر پيس دههاته بهرچاوم، بهلام نازانم بۆچی که دمبيني ئه وههستی قين و بيزاريهه لتي نهبوو، شتيکم لهو بي رهوشييه له بوونيدا بهدی نهدهکرد، تهنيا ئه وهندهم دهزانی که نه مدهويست پټوهنديم له گه لي ههبيت، دايکم به پرداختيکي ليوانليو له چايي هاته ژووره وه.

- شوکور بۆ خوا، دهيه ويټ چايي بخواته وه؟

- به لي، برياره چايي به پسکويته وه بخواته وه، ههسته خانمه کهم، ههسته.

هه لهو کاته شدا دهستی به پشتمه وه نا و بهرزي کردمه وه، دايکم چه ند سهرينيکي له پشتمه وه دانا و پرداخه چايه که ي له ده م نزيک کرده وه، رووم هه لگيرايه وه، ده م توند به ست، ده تگوت هه موو هيزه که م بۆ ئه و کاره کۆبوو بوه وه.

- نايټ... ناهي ليټ، ئه وهنده ده مي ناکاته وه تا هيچ نه بيت هه مووي بچي ته ده مييه وه.

- بي ئوميد مه بن، من پي ده دم. هه تا نيوه رۆ هه ر لي ره دادنه يشم هه تا نه يخوات نارۆم، تۆ بري فري اي کاره کاني خۆت بکه وه، ئاسووده بن.

دايکم هه ر به و بۆ له بۆ له وه له ژووره که چوه دهره وه.

- باشه کچي، باشه ئيستا بۆ من به رد مه که ره سه هۆل، ده مت بکه ره وه و که وچکيک بخۆ، توخوا حه يف نييه ئه و پيسته جوانه ت که ده لي پهر ي گوله، ئاوها وه کو زهر ده چه وه ي لي هاتووه، هينده لاوازه وه بووي وا بز انم هه ر ئه وه نده ي فاتيت ماوه، تۆ کچيکي به و جوانييه، ئيستا، ئيستا ده بيت بژيت، ئه گه ر خوار دن نه خۆي ده مري ها...!

نازانم له نيگا که مدا شتيکي به دي کرد، يان له و زهر ده خه نه گالته جار انه يه وه که بي خواستي خۆم که وتبووه سه ر لي وه کانم...! چي له خۆ گرتبوو که و اي کرد بي ده نگ بوو، مۆر يه که ي لي کردم و پاشان وه کو يه که ي شتيکي مه زني دۆز يي ته وه گو تي:

- به لي... تۆ هه ر ئه وه ت ده ويټ... تۆ ده ته ويټ بمري، تۆ به م شيويه خه ريکي خۆت ده کوژي، و اي من چه ند که رم، بۆچي زووتر نه مزاني؟ ئه ري، تۆ ده ته ويټ بمري، به لام ئاخر بۆ؟ بۆچي تۆ ئاشق نيټ؟ له وانه شه پي بگه ي، لاي خوا چييه؟! له بهر چي ده ته ويټ خۆت بکوژي؟ دو ايي سه عيد خه م بار ده بيت ها...

به بيستني ناوي سه عيد بي خواستي خۆم راچله کيم و چاوه کانم کرانه وه.

پهروين خانم ته ماشايه كي كردم و گوتى:

- تو چيته؟ ناشى و ابزاني خوشتى ناويت؟ مهترسه، ئيتتر خوشتى ئهويندارى بهو شتانه وهيه.

دهستى هيتنايه پيشه وه بۆ ئه وهى چايه كه بكا ته دهممه وه، به همموه توانامه وه دهستيم گرت و كه ميك گوريم دايه خوّم.

- راستم پى بلى سه عيد ماوه؟

- واى به دلنيايييه وه، بۆچى پيتت وايه مردووه؟

- ئاخر ئه حممه د...

- ئه حممه چى..؟

- ئه حممه به چه قق لى دا.

- باشه، به لى، به لام هيچى لى نه هات... ئه ها... تو له و كاته وه كه چه قق خوينا وييه كه ت بينى ئيتتر ئاگات له خوْت نه ما هه تاكو ئيستتا...! ئه م زريانه خه و و قيژهى شه وانه ش هه هى ئه وهيه، منى داماو ديوارى ژووره كه م له پال ئه م ژووره وهيه، همموه شه وى گويّم له دهنكت ده بوو، دهنكوت: نه! نه! دهنقيژاند، سه عيد، سه عيد دا يكت به رى ده مى ده گرتى، رهنگبى پيتت وابوو ئه حممه سه عيدى كوشتووه، وابوو؟ ده برق با به گيان ئه حممه ئه و بو يرييه نيه، بۆچى ده بيتت به كيك بروا زه لامى بكوژيت و راسته و راست به گه ريتته وه و بيتته وه ماله وه؟ مهمله كه ته كه ياساى ههيه، بۆچى هه به و سادهييهيه؟ نه گيانه كه م، ئاسووده به، ئه و شه وه هه كه ميك دهستى رووشان دبوو، توژيكيش ده موچاوى، دوايى دوكانداره كان و ئاغاي دوكتور ليكيانى كردبووه وه، ته نانه ت سه عيد نه شچوو بوو بۆ بنكه ي پؤليس سكالابكات، حاليشى زور باشه، خوّم بۆ به يانييه كه ي له به رده م ده رمانخانه كه بينيم.

دهنگوت دواى ئه م ههفته يه ريگه ي هه ناسه م كرايه وه، چاوه كانم نووقاند، له ناخى دلّه وه گوتم:

- سوپاس خوايه.

خوّم خسته سه ر سه رينه كان، سه رم تيايدا نوقوم كرد و به دهنكى به رز گريام.

تا جهژن، كه ميگه رامهوه باري ناسايي خوم، پيم بهته واوه تي چاكه وه بوويوو، به لام هيشتا هه زور لاواز بووم. هيچ ناگام له قوتابخانه نه بوو، تهنانهت بواري قسه كردن له و بارهيه وه نه بوو. سه رله بايه نييان كه ميگ له ناو ماله كه دههاتم و دهچووم، تهنانهت بۆ گه رماو چوونيش نه مده تواني له مال برؤمه دهه. دايكم ناوي گه رم دهكرده وه و دهيشؤردم. كه شتيكي سارد و تال به سه رمدا زال بوو، من به هيچ شتويهيك ههزم نه ده كرد قسه بكهه. به گشتي ئه وهنده خه مناك و نوقمي بيركرده وه بووم سه رنجي دهه روبرم نه ده دا. دايكم ناگاي له وه بوو كه له باره ي ئه و رووداوانه وه نه دويت. هه رچه نده نه يده تواني و جار جاره شتيكي ده گتيرايه وه كه دلي نازار ده دام، باوكم هه سه يريشي نه ده كردم، ده تگوت هه ر بوونم نييه، له گه ل ئه واني تريشدا زور كه م قسه ي ده كرد، هه موو كاتي مات و تووره بوو، پيرتر ده هاته به رچاوم. ئه حمه د و مه حموود هه وليان ده دا به پتي توانا له گه ل مندا روويه روو نه بنه وه، به يانيان به په له نانه كه يان ده خوارد و ده رويشتن، شه وانه ئه حمه د له جاران خراپتر و درهنگتر ده هاته وه و يه كسه ر ده چووه سه ره وه و ده خه وت. مه حمووديش به په له په ل شتيكي ده خوارد و بۆ مزگه وت ده رويشتن، يان تاكو نيوه شه و له به رده م ژوره كه ي دوعا و نويزي ده كرد. من رازي بووم له وه ي كه نه يان مده بيبي، ته نيا عه لي بيزاركاريكي به رده وام بوو. نازاري ده دام و هه ندي جاريش قسه ي ناپه سندي ده كرد، من گويم پي نه ده دا، به لام دايكم شه ري له گه لدا ده كرد، تاچه دلگه رمي و بوونه وه ريكي خو شه ويستي ماله كه فاتي بوو. كه له قوتابخانه ده هاته وه، ماچي ده كردم و به به زه بييه كي سه يره وه ته ماشاي ده كردم، هه رچيه كي ده خوارد بۆ منيشي ده هينا و به زور پتي ده دام، تهنانهت جار جاره پاره كه ي كو ده كرده وه و شوكلاتي بۆ ده كرپيم، هيشتا هه ر له خه مي مردني مندا بوو.

ده مزاني ئيتر چوونه قوتابخانه بۆ من خه ونيكي مه حاله، به لام ئوميدده وار بووم له دواي جهژن به ييلن جاريكي تر برؤمه وه بۆ خولي دروومان. هه رچه نده هيچ شتويهيك خولياي به رگ دوورينم نه بوو، به لام ئه مه ته نيا كلورؤژنه ي ئوميددي نازادي و ههنگاونان بوو بۆ دنياي ده ره وه ي ئه م چوار ديواره. زور بيبي په روانه م ده كرد، خو شم نه مده زاني زياتر هه زم ده كرد چاوم به و بكه وييت يان سه عيد، سه يربوو، ويزاي ئه و هه موو ده رده سه ريانه ي كه به سه رمدا هاتيوون، ئه و هه موو

پرووداوه ناخوۆش و قیزه‌وانه‌ی که له پێوه‌ند له‌گه‌ڵ من و سه‌عیدا پروویان دا، وێرای ئه‌و هه‌موو ئابرووچوونه، هه‌شتا له‌وه‌ی په‌شیمان نه‌بووم که له‌ نیوان من و سه‌عیدا هه‌بوو، نه‌ک ته‌نیا هه‌ستم به‌ ئۆبال نه‌ده‌کرد، به‌لکو پاکترین و راسته‌قینه‌ترین هه‌ستی ده‌روونیم، ئه‌و ئه‌وینه‌ بی سنوره‌ بوو که له‌ ناخدا بوو.

په‌روین خانم ورده‌ ورده‌ به‌سه‌رهاته‌که‌ی بۆ گه‌یامه‌وه، باسی کرد که چۆن په‌ره‌ی سه‌ندوو و تا به‌وه‌ش گه‌یشتوو که دامینی خه‌زانه‌ به‌ریزه‌که‌ی په‌روانه‌شی گرتووته‌وه، نازانم هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ ده‌بیت که من له‌ هۆش خۆم چوومه‌ یان شه‌وی دوا‌ی ئه‌و، ئه‌حمه‌د به‌سه‌رخۆشی ده‌چیته‌ به‌ر ده‌رگای ئه‌وان و ده‌ست به‌ جویندان ده‌کات و به‌ باوکی په‌روانه‌ ده‌لێت:

- له‌ خه‌و هه‌سته، چاوت بکه‌ره‌وه، وه‌زعی که‌هت خراپه، خه‌ریک بوو که‌که‌ی ئێمه‌شی له‌ پێی ده‌رده‌کرد.

ئهمه‌ و هه‌زاران قسه‌ی ناپه‌سندی تر، که‌ بیری لێ ده‌که‌مه‌وه‌ هه‌موو جه‌سته‌م له‌ ئاره‌قه‌دا ده‌خوسیت، من ئیتر به‌ چی روویه‌که‌وه‌ بتوانم بروانمه‌ ده‌موچاوی په‌روانه‌ و دایک و باوکی؟ وای، چۆن توانیوه‌تی ئه‌و قسانه‌ به‌و پیاوه‌ به‌ریزه‌ بلێت؟.

بی هه‌والی خه‌ریک بوو شیتی ده‌کردم، سه‌رئه‌نجام له‌ په‌روین خانم پارامه‌وه‌ تاکو سه‌رێ له‌ ده‌رمانخانه‌که‌ بدات و هه‌والیکی سه‌عید بزانی، په‌روین خانم سه‌ری له‌گه‌ڵ ئه‌م ئیسه‌نه‌دا خوۆش بوو، هه‌رچه‌نده‌ سه‌لی له‌ ئه‌حمه‌د ده‌کرده‌وه، هه‌رگیز له‌و بروایه‌دا نه‌بووم رۆژیک دابیت و په‌روین خانم ببیته‌ جیگه‌ی رازم، دباره‌ هه‌شتا هه‌ر خوۆشم نه‌ده‌ویست، به‌لام چارم نه‌بوو، له‌و ساته‌دا تاچه‌ په‌یوه‌ستم به‌ دنیا‌ی ده‌ره‌وه‌ ئه‌و بوو، سه‌یر له‌وه‌دا بوو که‌ هه‌یج که‌سه‌یکیش نارازی نه‌بوو.

بۆ رۆژی دوا‌یی په‌روین خانم هاته‌ سه‌ردانم، دایکم له‌ چیشته‌خانه‌که‌ خه‌ریکی چیشته‌ لینان بوو، به‌ نیگه‌رانی و جۆش و خرۆشیکه‌وه‌ پرسیارم کرد:

- چی بوو په‌روین خانم؟ رۆیشتی؟

- به‌لێ رۆیشتم، ئه‌مانه‌م کړی و له‌ دوکتۆرم پرسی:

- ئه‌ی کاک سه‌عید له‌ کوێیه‌؟ گوتی:

- چووته‌وه‌ بۆ شاره‌که‌ی خۆی، ئیتر ئێره‌ جیگه‌ی ئه‌و نه‌بوو، ئه‌و کورپه‌ داماره‌، ئابروویان برد، له‌ راستیدا گیانی له‌ مه‌ترسیدا بوو، پێم گوت، ئه‌گه‌ر له‌ نیوه‌شه‌ودا

له تاریکیدا چه قۆیهک هاته دهر و له ناوی بردی چی دهکهیت؟ بۆ گهنجیکی ناوها
حهیف بوو، بهو برا شیتیهوه کچه کهشیان پئ نهدهدا، ئیستا وازی له خویندن
هیناوه و رویشتووهتهوه بۆ ورمی بۆ لای خیزانهکهی.

فرمیسکه کانم دهموچاویان دهشۆردم.

- بهسه، جاریکی تر دهست پئ نهکهیتهوه ها! له بیرت نهچیتیهوه تۆ واتزانی
مردووه، ئیستا برۆ سوپاسی خوا بکه که زیندووه، ماوهیهک چاوه پروان به هر
کاتی ناو له ئاسیاو کهوت به دنیاییهوه کاریک دهکات، به لام من پیم وایت و
باشتره له بیر خۆتی بهریتیهوه، لهو باوه رهدا نیم ئه مانه بهوت بهدن، واتا، ئه حمه ده
که به هیج شتیهوهیهک نایه ته ژیر بارهوه، مه گهر ئه وهی هیه که باوکت رازی بکهی،
هرچۆنی بووه ئیستا ده بیت چاوه پروان بین بزانی جارئ له وهوه هه وائیک ده بیت
یان نا.

تاقه باشیهکی جهژنی ئه و ساله ئه وه بوو که دوو جاریان له مال برده دهروهه،
جاریکیان بۆ چوونه گهرماوی شهوی جهژن، به یانییه کهی هینده زوو کاتی
گهرماویان گرتبوو بهنی به شه رمان له سه ر جاده نه بینی، جاره کهی تر به مه بهستی
جهژنه پیرۆزه، بۆ مائی مامۆ عه باسم رویشتین. بینینی جاده کان له دواي چندان
ههفته، خۆشیهکی تابهتی هه بوو. هه واکهی هیشتا سارد بوو، به هاری ئه
ساله ش دواکهوت، به لام بۆن و به رامه ی جهژن که شه کهی داگرتبوو. هه وای دهره وه
به رادهیهک پاکتر و رووناکتر بوو هه ناسه دانی سانتر ده کرد، ئامۆژنم
پتوهندییهکی باشی له گه ل دایکمدان هه بوو و کچه کانیشی له گه ل ئیمه دا نه ده سازان.
سوره یای کچه گهره ی مامم گوتی:

- مه عسووم بالای بهرز بووه، ئامۆژنم هه لیدایه ناو قسه کهی و گوتی:

- به لام لاواز بووه، له راستیدا من ترسام، ناشی نه خۆشیه که یا شتیکی
هه بیت؟

- نه بابه هی خویندنی زۆره، باوکم ده لئ تۆ زۆر ده خوینی و قوتابی یه که می.

سهرم داخست و نه مده زانی چی بلیم، دایکم فریام کهوت و گوتی:

- پتی شکابوو بۆیه ئه وهنده لاواز بووه، خۆ ئیوه هه وائی کهس ناپرسن.

- بۆ نا، به ریک کهوت باوکم باسی کرد، منیش وتم برۆین بۆ هه وائپرسین، به لام

گوایه مامم وتوویه تی دۆخی باش نییه، پیویست ناکات بئن. باشه بۆچی پیت
شکا؟

- لهسه ر به فر که وتم. دایکم بۆ گۆرینی قسه که گوتی:
- سورہیا خانم دیپلۆمه که ی وەرگرتووہ، بۆچی نایدہنہ شوو؟
- ئۆی، دەبیت بخوینئ، دەبیت بچیتہ زانکو، جاری زووہ.
- زووہ؟ ئەمہ چ قسه یه که، درهنگیشه، وا دیاره شووی دەست ناکه ویت.
- به پچہ وانہ وە زۆریشی دەست دەکه ویت، تو له سەری سەگ بەدی شوو
دەردەپەریت، بە لام کچی وەکو سورہیا هەموو کەسێ پەسەند ناکات، بنەمالہی
منیش هەموو خاوەن پروانامەن، چ ژنیان چ پیاویان. لەگەڵ بنەمالہی
شارۆچکەکان جیاوازن، سورہیاش دەیه ویت وەکو کچە ميمکه کانی بخوینئ و ببیتە
دوکتۆر.

مەحال بوو دیدارە خێزانیه کانمان بئ هەست بریندارکردن، کینە و هەلچوون
بەسەر بەرین، دایکم بەو هەستیاری و زمانە زبرەیه وە هەموویانی بلآوہ پئ دەکرد،
له خۆرا نەبوو پوورم دەگوت، زمانی دایکت درکی پئوہیه. له کاتیکدا من زۆرم
حەز دەکرد لەگەڵ ئەواندا پئوہندییەکی توندوتۆلتر پئک بەئینم، بە لام ئەم
دوژمنایەتییه پئشینەدارە ی که من له بناغەکانی بئ ناگە بووم، هەرگیز
نەیدەهئیشت.

پشووی جەژنیش بەسەرچوو، منیش هەروا لەمالەوہ بووم، گفتوگۆی پۆلی
دروومانیش بە ئەنجام نەگەیشت. ئەحمەد و مەحمود بە هیچ شپۆهیه که پازی
نەدەبوون من لەژێر هیچ ناوونیشانیکی له مال بچمە دەر، باوکم خۆی تئ
نەدەگلاند، بە لای ئەوہوہ من مردبووم، له مالەوہ بیزار دەبووم، که ئیش و کاری
مالەوہ تەواو دەبوو، دەچوو مە ژووری میوان و له پەنجەرەکه وە تەماشای ئەو
بەشە ی کۆلانەکه م دەکرد که دیاربوو، تەواوی پئوہندیم بە دنیا ی دەرہوہ تەنیا لەو
نیوہ پەنجەرەیه وە بوو، ئەویش بە نەئینی، چونکه ئەگەر براکانم بیانزانیا بپایە
بەدئنیاییه وە ئەویشیان بە گل دەگرت. هەموو ئارەزوویەکم بینینی پەروانە یان
سەعید بوو لەم دەرگۆکه یه وە. ئیتر زۆر باش دەمزانی که تاقە رینگە ی چوونە
دەرہوہم لەم مالە، رۆیشتنی یه کجارەکیه لهگەڵ پیاویکدا بە ناوی مێردەوہ. لەوہ

دهچوو ئه‌مه تاقه چاره‌سهرتیک بوو بۆ کۆتاییه‌پێنان به کیشه‌که‌ی من، که به ریک کهوتنی هه‌موو لایه‌ک په‌سند کرابوو. له هه‌موو گۆشه‌کانی ئه‌م ماله بېزار بووم، به‌لام نه‌مه‌دووست بۆ ئازادبوون له‌وئ ئه‌م جهسته‌یه بخرمه زیندانیکى تره‌وه له‌گه‌ڵ سه‌عیدی ئازیزم ناپاک بم، ده‌مویست تا کۆتاییی ژيانم چاره‌روانی بم، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له خاچیشم بدهن.

یه‌که‌مین ده‌سته‌ی خوازینیکار سێ ژن و پیاویک بوون. دایکم به جیدی سه‌رقالی مال پاککردنه‌وه و ریکخستنی که‌لوپه‌ل بوو، مه‌حموود تاقمی قه‌نه‌فه‌ی تازه‌ی به روپۆشی سوور بۆ ژووری میوان کړی، ئه‌حمه‌د میوه و شیرینی هینا، هاوکارییه بێ وینه‌که‌ی ئه‌وان زۆر سه‌یر بوو، روون ده‌بووه‌وه که به هیچ شپۆیه‌که نایانه‌وێت ئه‌م خوازینیکاران هیان له کیس بجیت، له خنکاوئ ده‌چوون که بۆ هه‌موو ته‌خته شکاوێک په‌ل ده‌هاوێژن، به بینینی ئه‌وان بۆم ده‌رکه‌وت که به‌راستی له ته‌خته شکاوێک به‌ولاوه هیچی تر نه‌بوون. خوازینیکار، پیاویکی خړ و قه‌له‌و بوو، قژی پیشه‌وه‌ی سه‌ری وه‌ریبوو، نزیکه‌ی سی سالتیک ده‌بوو، له بازار هاوکاری مه‌حموود بوو. کاتیک میوه‌ی ده‌خوارد ده‌نگی ملچه‌ ملچه‌که‌ی ده‌هات. خۆش به‌ختانه ئه‌وان به دواى ژنیکى خړ و خه‌پانه‌دا ده‌گه‌ران، منیان به دل نه‌بوو. ئه‌و شه‌وه به خۆشی و ئاسوده‌یی خه‌وتم. به‌یانیه‌که‌ی دایکم چیرۆکی خوازینیه‌که‌ی به‌چێژ و خۆیه‌ بۆ په‌روین خانم ده‌گێرایه‌وه، له‌وه‌ی هه‌سه‌رتی ده‌خوارد، پێکه‌نینم ده‌هات.

- زۆر حه‌یف بوو، ئه‌م کچه چاره‌ره‌شه شانسی نییه، هه‌م ده‌وله‌مه‌ند بوو هه‌میش خیزانه‌که‌ی باش بوون، پیشتریش ژنی نه‌هینابوو، گه‌نجیش بوو (پێکه‌نین گرتمی، پیاوی دوو عومری منی هه‌بوو، که‌چی به‌لای دایکه‌مه‌وه به‌و سه‌ره که‌چه‌ل و ورگه ناشیرینه‌یه‌وه گه‌نج بوو)، په‌روین خانم ئیستا خۆمانین، دیاره مافی خۆشیان بوو، ئه‌م کچه زۆر لاواز و بێ گیان بووه، دایکی کوره‌که وتی: خانم کچه‌که‌تان تاي لێیه؟ هه‌له‌م نه‌کردبێ، سه‌گ بابه شتیکى کردبوو که پتر وه‌کو نه‌خۆشیک دیار بێت.

- وای خانم گیان وه‌ها ده‌لێی گه‌نج ده‌تگوت گه‌نجیکى بیست ساله بوو، خۆم له کۆلان بینیانم، باشتتر په‌سندیان نه‌کرد، توخوا حه‌یف نه‌بوو ده‌تویست مه‌عسووم

بدەى بەو كۆلەبنە ورگ زلە.

- چى بلىم پەروىن خانم بۆ ئەم كچە ئارەزووى زۆرمان ھەبوو، ئەو مەن ھىچ، باوكى دەيگوت دەبى مەسسوم بېيتە ژنى پياويكى زۆر پياوانە، بەلام پاش ئەو ئابرووچوونە، ئىتر كى دەبەويت، يان دەبېت ژنى دووم بېت يا كەسانىك كە ھاوشانى خۆى نەبن.

- ئەم قسانە چىيە خانم گيان، لى گەپىن ئاو لە ئاسياو بگەويت، خەلكى بىريان دەچىتەو.

- چىيان بىر دەچىتەو، خەلكى دەكۆلنەو، دايك، خوشك كورپىكى باش و تەواو، بۆچى دەھىلن كورەكەيان كچە چارە رەشەكەى مەن بەيىت كە ھەموو گەرەك ئاگايان لە بەدكارىيەكانىەتى!

- ئىو ھەدا بەن، لە بىر دەچىتەو، ئىستا بۆ ئەوئەندە پەلەتەنە؟

- براكانى ناھىلن، دەلېن تاوھكو ئەو لە مائەوھىە ئىمە ئاسوودەيىمان نىيە، ناتوانىن سەرمەن لە نىوان خەلكدا بەزىكەينەو، بۆچى خەلك لە بىريان دەچىتەو؟ گەر سەد سالى تىرش بېت، لە دەرودراسى پېرسن ئەم كچە چۆنە؟ ھەموو نەيىيەكان دەكەونە سەرنائو، ئىستا مەھموودىش دەبەويت ژن بەيىت، دەلېت ھەتاوھكو ئەم كچە لە مائەوھىە نايىت، پىشتى پى نەبەستى، لەوانەپە ژنەكەى منىش لە رى دەرىكات.

- ئەم قسانە چىيە! خوا نەكات، ئەم مندالە لە ساوايەكەيش پاكترە، ئەوئەش شتىكى ئەوئەندە گرېنگ نەبوو، ھەموو كچى لەم تەمەنەدا ئەوئەندە دىدارىك دەدۆزىتەو، خۆ نايىت ھەموو كچەكان بسووتىنرىن كە بۆچى ئەو كورە تۆى خۆش ويستوو... خۆ ھەلە لەمىشەو نەبوو.

- بەلى دايە، مەن كچى خۆم باش دەناسم، نالىم نوپىز و رۆزوى زۆر رىكويىكە، بەلام لە دلەو خاوپەرسىتە، پىرى دەيگوت ئاواتى زيارەت دەخوام، بابروپىن بۆ ھەزەتى ەبدلەزىم، كاتىك لە قوم بووين ھەموو ھەفتەيەك دەچوو زيارەتى ھەزەتى مەسسومە، نازانم چ خواز و نيازىكى دەكرد. ھەموو لەژىر سەر ئەم پەروانەپە بوو، گەر وا نەبوايە كچى مەن و ئەم كارە چى!!

- ئىو جارى چاوەروان بن، لەوانەپە ھەر ئەو كورە ھات و خواستى، ئىتر

هه‌موو شتتیک به باشی و خوۆشی به‌کوۆتا دیت، ئه‌ویش کورپکی خراب نه‌بوو، هه‌موو ستایشی ده‌که‌ن، له پاش ماوه‌یه‌کیش ده‌بیتته دوکتۆر، یه‌کتیشیان ده‌ویست.

– ئه‌وه چی ده‌لێی په‌روین خانم، براکانی ده‌لێن، به ئیسرائیلی ده‌ده‌ین به‌وی ناده‌ین، ئه‌ویش نه‌هات به‌سه‌رمان بکاته‌وه، هه‌رچی‌یه‌کیش خوا بیه‌ویت هه‌ر ئه‌وه ده‌بیت، به‌ش و چاره‌نووسی هه‌موو که‌سی‌کیش له یه‌که‌م رۆژه‌وه له ناوچه‌وانی نووسراوه. پشکی ئه‌ویش دانراوه.

– که‌واته ئیوه‌ش په‌له مه‌که‌ن، لێ گه‌رێن به‌ش و چاره‌نوس کاری خۆی بکات.
– ناخر براکانی ده‌لێن هه‌تا شوو نه‌کات نه‌نگیه‌کانی له ئه‌ستۆی ئیمه‌دایه، هه‌رکه شووی کرد ئیتر به‌رپرسیاریتی له‌سه‌ر ئیمه‌ نییه، پیت وایه هه‌تا که‌ی ده‌توانن له ماله‌وه زیندانی بکه‌ن، له‌وه ده‌ترسن چاریکی تریش باوکیان جه‌رگی بسووتیت و کورت بێنێ.

– ناخر ئه‌م منداڵه گونا‌هه، زۆر جوانه، به‌ی‌لن ئاهێکی وه‌به‌ردا بێته‌وه، به‌ته‌واوه‌تی چاکه‌وه بیت، با‌زانین کینگه‌ل ده‌یخوازن.

– به‌خوا هه‌موو رۆژی پلاو و مریشکی بۆ لێ ده‌نیم، شو‌ربای سه‌وزی، حه‌لیماو، عه‌لی ده‌نیرم بۆ نانی به‌یانیان سه‌روپتی بۆ به‌ینیت، به‌لکو تو‌زیک قه‌له‌و بیت و له‌م رووخساری نه‌خۆشییه‌ی بێته‌ ده‌ر، خوا بکه‌م پیاوێکی دروست په‌سندی بکات.

که‌وته‌وه یاد چیرۆکه‌کانی مندا‌لیم، کاتێ خێوێک مندا‌لی ده‌دزیت، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی لاواز بوو، که‌لکی خواردنی نه‌بوو، ئیتر دێوه‌که زیندانی کرد و به‌رده‌وام خواردنی باش و جو‌ره‌وجو‌ری بۆ ده‌هینا بۆ ئه‌وه‌ی زووتر قه‌له‌و بیت و خواردنیکی باش و چه‌وری پێ لێ بنیت، بنه‌ماله‌ی منیش ده‌یانویست هه‌رچی زووتره من قه‌له‌و بکه‌ن و له به‌رده‌م دێوه‌که‌م دا‌بنین.

ئهو رۆژگاره داری هه‌را‌جی منیان لێ دا‌بوو، خوا‌زبێنیکار، تا‌قه به‌رنامه‌یه‌کی جیدی مائی ئیمه‌ بوو، هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ش‌یوه‌یه‌ک له ش‌یوه‌کان پێوه‌ندیان له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌که‌ماندا هه‌بوو راس‌پێردرا بوون می‌رد بۆ من بدۆزنه‌وه، هه‌موو جو‌ره‌ که‌سی ده‌هات، هه‌ندێکیان هیند ناله‌بار بوون ته‌نانه‌ت ئه‌حمه‌د و مه‌حموودیش په‌سندیان نه‌ده‌کرد. هه‌موو شه‌وێک له سه‌ر نوێژه‌که‌م نزام ده‌کرد که سه‌عید ده‌ر بکه‌ویت، له په‌روین خانم ده‌پارامه‌وه و به‌لای که‌مه‌وه هه‌فته‌ی چاریک

دەمنارده دەرمانخانەكە بەلكو لە سەعیدەووە هەوالتیكی دەست بكەوێت، بەلام هیچ هەوالتیك نەبوو، ئاغای دوكتۆر وتبووی تەنیا یەك جار لە ورمیووە نامەییەكی ناردوو، كەچی وەلامەكەى دوكتۆر گەراووتەو، گوايە ناوونیشانەكە هەلە بوو. بەراستی ئەو بووبوو بە ئاوو بە زەمیندا رۆ چوو بوو خواروو. هەندێ جار شەوانە بۆ نوێژكردن و راز و نیاز دەچوو مە ژووری میوانەكە، دواى ئەو ماویدیەكیش دەچوو بەر پەنجەرەكە و تەماشای ئەو سێبەرانەم دەكرد كە بە كۆلانەكەدا تى دەپەرىن. چەند جارێك سێبەریكەم بینی لە ژێر تاقي مالهەكەى بەرامبەر وەستابوو، لەبەر خۆمەو دەمگوت لەوانەى ئەو سەعید بیّت، بۆ بینی من لەوێ وەستاو، بەلام كە پەنجەرەكەم دەكردوو هیچ كەسێك نەبوو. تەنیا خەونەكانى ژيانم شەوانە منى لەگەڵ خۆیدا دەبردە ناو نوێنەكەم، لە سایەى ئەو ژيانە پر ئازار و مەینەتى و بیزارییە، رۆژیكى ترم بە فرامۆشى دەسپارد. ئەویش ژيان لەگەڵ سەعیددا بوو، لە مالتیكى بچووك و خۆشدا، هەر شەو و شەو شەو و شەو مالتەكە، رازاندنەوێ ژوورەكان و كەلوپەلەكەم بە شێوێكەك لە مێشكى خۆمدا وێنا دەكرد، مالتیكى خنجیلانە كە بە لای منەو بە هەشت بوو، منداڵەكانمان دەهێنا بەرچا، چەندە جوان و تەندروست و بەختەوهرن. لە خەونەكاندا لەو پەرى ئەقین و خۆشەختیدا بووم، سەعید مێردیكى نموونەى، پیاویكى لەسەر خۆ، هەلسوكەوتى باش، دلفراوان، تیگەیشتوو و ژیر، هەرگیز شەرى لەگەڵدا نەدەكرد، سووكایەتیی پى نەدەكردم، واى... چەند خۆشم دەویست! ئاخۆ هەرگیز ژنێك هەبوو ئەوئەندەى من ئاشقى سەعیدم، هاوسەرەكەى خۆى خۆشویستبیت؟ خۆزگە دەتوانرا تەنیا لە خەوندا بژین.

ناوهراستى جۆزەردان لەگەڵ تەواو بوونی تاقیکردنەوكان، مالى پەروانە باریان كرد و لە گەرەكەكەى ئیمە نەمان، دەمزانى دەیانویست مالهەكەیان بگۆرن، بەلام نەك بەم نزیكانە، دواتر بیستم ویستوو یانە زووتر برۆن، بەلام لەبەر قوتابخانە تاكو ئیستا چاوه‌روان بوونە، ماویدیەكى زۆر بوو باوكی دەیگوت، ئەم گەرەكە ئیتر زۆر خراپ بوو و بە كەلكی ژيان نایەت، ئەو راستى دەكرد، حەیف بوو ئەوان لەم گەرەكەدا بن، ئەم گەرەكە بۆ كەسانىكى وەكو براكانى من باش بوو.

سەرلەبایەنییەكى گەرم بوو، خەرىك بووم ژوورەكەم گسك دەدا، هیتشتا پەردە حەسیرییه‌كانم دانەنابوو كە دەنگى پەروانە هاتە بەر گوێم، بەرەو لای دەرگا كە رام

کرد، به لای، پهروانه بۆ مائئاوایی هاتبوو، فاتی دەرگاکی کردوه، دایکم پیتش من گهیشت، دەرگاکی به نیوهونیوه داخراوی هیشتهوه، له کاتیکدا ئەو نامەییە که له دەستی فاتی بوو به پهروانهی دەدایهوه، گوئی:

- زوو برۆ، زوو برۆ، ئیستا براکانی دینهوه. دیسانهوه ئابرووچوونکی تر دهنینهوه، جاریکی تریش لهم جوړه شتانه مهینه. پهروانه به توورپهییوه گوئی:
- به لām خانم له نامه کهدا تهنیا مائئاواییم کردوو و ناوونیشانی ماله تازه کهم نووسیوه، خۆت بیخوینه رهوه.

- پتووستی نه ده کرد!!

به ههردوو دهستم خۆم به پشتی دەرگاکیوه نووساند، دهمووست به هیژ دەرگاکی بکه مه وه، دایکم به قایمی دەرگاکی گرتوو و به پتی منی فریدایه لاه، هاوارم کرد:

- پهروانه، پهروانه.

پهروانه به پارانه وه گوئی:

- توخوا ئەوهنده ئازاری مه دن، به خوا هیچی نه کردوو.

دایکم دەرگاکی به قایمی داخست. من له سهه زهوییه که دانیشتم و به کول گریام، ههستم ده کرد دوا په نام، هاوړی و هاوړانه که شم له دست چوو.

خوازینیکاره کهی تر هاوړی ئەحمه د بوو، بیرم له وه ده کردهوه، ئاخۆ ئەمانه ئەم پیاوه ورد و درشانه چۆن ده دۆزنه وه! بۆ نمونه، ئەحمه چۆن به رفیق کهی ده لیت که خوشکیکی ئامادهی هیه بۆ شوو کردن؟ ئاخۆ جارم بۆ دهن؟ ئاخۆ مه رج و پهیمان دادهنین، یان وهکو دوو کهسی مامه له چی له بارهی منه وه گفتوگو ده کهن؟ به لām ئەوهم دهنانی هه رچییه که هیه ناپه سنده.

ئەسغه ر ئاغای قه ساب له رووی ته من، رهفتار، هه لسوکه وته نه فامانه که په وه هه ر وهکو ئەحمه د و ابو، خوینده وارپییه کی ئەوتۆی نه بوو. دهیگوت:

- پیاو ده بیت به هیزی بازووی نان بخوات، نهک وهکو عه ریزه نووسه کان له لایه که وه دانیشیت و هه ر کاغه ز رهش بکاته وه.

ئەحمه د دهیگوت:

- ههم دهولمه‌نده ههميش ده‌توانيت جله‌وي ئهم كچه بگريت.

سه‌بارت به لاوازييه‌كه‌ي منيش ده‌يگوت:

- قه‌يناكا ئه‌وه‌نده كلک و مايچه‌ي پي دده‌م، له يه‌ك مانگا خوي بگريته‌وه.

دايكيشي پريژنيكي به‌د رواله‌ت بوو، به راده‌يه‌ك ههر له دانيشتنی يه‌كه‌مدا به‌رده‌وام قسه‌ي كرد و پشتيواني له قسه‌كاني كوره‌كه‌ي كرد. ئهم خوازبينيكاره له‌لايه‌ن ههمووانه‌وه په‌سند كرا، دايم له‌وه خوشحال بوو كه گه‌نجه و پيشتر ژني نه‌بووه، ئه‌حمه‌د، له‌به‌رئوه‌ي له شه‌ره‌كه‌ي چايخانه‌ي جه‌مشيدا كه‌فاله‌تي كردبوو، نه‌يه‌تشتبوو بچيته زيندان، پتي وابوو زور به ماريه‌ته و پرؤپاگه‌نده‌ي بو ده‌كرد، باوكم، له‌به‌ر ئه‌وه رازي بوو چونكه دوكاني قه‌سابي هه‌يه و ده‌رامه‌تي باشه. مه‌مموود ده‌يگوت:

- باشه، ئيشكه‌ره، به‌غيره‌تيشه ده‌توانيت ده‌ره‌قه‌تي ئهم كچه بيت و نه‌هيلي‌ت پتي خوار دابنيت، هه‌رچه‌ند زووتر كاره‌كه‌ي ته‌واو بكه‌ن، باشتره.

به‌لاي هيج كه‌سيكه‌وه گرینگ نه‌بوو من چ بؤچوونيكم هه‌يه، منيش به كه‌سيانم نه‌وت چه‌ند بيزارم و قيز ده‌كه‌مه‌وه له ژيان له‌گه‌ل سه‌رسه‌رييه‌كي بي هه‌ست، چه‌په‌ل و نه‌زانتيكي ئاوه‌ادا كه ته‌نانه‌ت رۆژي خوازبينييه‌كه‌ش بوئي بؤگه‌ني گۆشت و چه‌وريي لي ده‌هات.

سه‌رله‌به‌ياني په‌روين خانم به‌په‌له هات بو مالممان و گوتي:

- بيستومه ده‌تانه‌ويت مه‌عسووم به ئه‌سغه‌ري قه‌ساب بدن، توخوا ئهم كاره مه‌كه‌ن، ئهم پياوه چه‌قۆكيشه، ئاره‌قخۆره، مي‌بازه، هه‌ر هيج نه‌بيت ليكۆلينه‌وه‌يه‌ك بكه‌ن.

- په‌روين خانم له خۆته‌وه قسه مه‌كه، تۆ باشتر ده‌يناسي يان ئه‌حمه‌د، خوي هه‌موو شتيكي پيمان وتووه، پياو پيش ئه‌وه‌ي ژن به‌پنيت هه‌زار شت ده‌كات، به‌لام كه ده‌كه‌ونه ژير باري ئه‌ركي ژن و منداله‌وه، ئيترواز له هه‌موو شتيك ده‌هين، سوپندي بو باوكي خواردوو و ريگه‌ي نارووني نه‌هيشتووته‌وه كه له دواي گواستنه‌وه‌شي له په‌يمانه‌كه‌ي خوي لا نه‌دات. له‌مه‌ش چاكترو بو مه‌عسووم ده‌ست ناكه‌ويت، گه‌نجه، ژني يه‌كه‌ميه‌تي، ده‌وله‌مه‌نده، دوو دوكاني قه‌سابي هه‌يه، به‌غيره‌ته، ئيترو چيمان ده‌ويت.

پاش ئەمە، پەروین خانم وەھا بەداخ و بەزەیییەووە تەماشای دەکردم، دەتگوت سزادراویک بە مەرگ دەبینیت، رۆژی دواتر گوتی:

- من زۆر لە ئەحمەد پارامەووە ئەم کارە نەکات، بەلام تۆ ناگات (ئەمە یەكەم جاری بوو دان بە پێوەندییە نەینییەکە لەگەڵ ئەحمەدا دەنا)، دەلێت دروست نییە لەمە زیاتر لە مالهووە رای بگرین، بۆچی خۆت کارێ ناکەیت؟ دەلێت نازانیت خەریکە چ بەلایەکت بەسەردێ؟ بەراستی ئامادەیت ببیتە ژنی ئەم ناپیاووە؟
- جیاوازی چییە؟ لێ گەرێ هەرچیەکیان دەوێت با بیکەن، با وا بزائن من بە شوو دەدەن، لە سەعید بەولاوو، هەر پیاویکی تر، دەتوانیت تەنیا دەست لە لاشەکەم بدات.

- وە ی بمرم، نەکە ی ئیتر لەم قسانە بکە ی ها؟ ئەمە یاخیبوونە، دەبێت لەم جۆرە بیرکردنەوانە لە مێشکت دەرکە ی، هیچ پیاوی بۆ تۆ نابێت بە سەعید، بەلام هەموو پیاوان بەو خرابییەش نین، بوارێک وەر بگرە، بەلکو خوازیبێنی باشتەر پەیدا بیت. شانهکانم بەرز کردووە.

- هیچ جیاوازییەکی نییە.

بەنیکەرانییەووە چوو دەروو، لە بەردەرگای چێشتخانەکە هەندێ شتی بە دایکم گوت. دایکم بە دەموچاویدا کیشا. لە پاش ئەو چاودێرییەکی زۆرتر لە من کرا، دەرمانەکانیان کۆکردووە، نەیان دەهێشت دەست لە چەقۆ و گوێزان بەدەم، کاتیکی دەچوو نەهۆمی سەرەو، یەکسەر یەکیکیان بە شوینمدا دەنارد، پیکەنینم دەهات، چەندە سادە و ساکار بوون، وایان دەزانی من ئەوئەندە نەفامم لە شوپینکی ئەوئەندە نزمەووە خۆم دەخەمە خوارووە، من پلانی باشتەرم هەبوو.

خێراییی گەفتوگۆی ماربەریین و زەماوئەندەکە، بەهۆی نەبوونی خوشکی زاواووە تەگەرە ی تۆ کەوت، خوشکەکە ی شووی کردووە و لە کرماشان دەژی، تاوێکو دە رۆژی تر نەیدەتوانی بۆ تاران بیتەووە، ئاغا ئەسغەر گوتبووی:

- هەتا کو دادەم پەسندی نەکا و مۆلەتم نەدا سەر ناگرێ، مافی دایکایەتی بەسەر مەووەیە.

کاژیر یازدە ی بەیانی بوو، لە کاتیکیدا حەوشەکەم گسک دەدا، یەکیکی بەخێراییی لە دەرگای دەدا، من بۆم نەبوو دەرگا بۆ کەس بکەمەووە، فاتیم بانگ کرد، دایکم لە

ناو چىشتخانهكهوه هاوارى كرد:

- قهيناكا، ئەمجاره بيكهروهه، بزانه كتيه سهري دهرهيناوه؟ هيشتا دهرگاكهه
به تهواوهتى نهكردبووهه، پهروين خانم خوى هاويشته ناوهراستى ههوشهكهوه.
- كچهكه بهختت بهرزه، نازانى چ خوازيتنيكارتيكم بوت دوزيوهتهوه، چهپكى
گول...

من كاس و ههپهساو تهماشام دهكرد، دايكم له چىشتخانهكهوه هاته دهرهوهو
گوتى:

- پهروين خانم چيهه؟

- خانم گيان موژده، خوازيتنيكارتيكم بو دوزيوهتهوه دهلتي مانگه، پياو،
خانهدان، خاوهن پروانامه، بهخوا تاله موويهكى سهدى وهكو ئەم لات و لووتانه
دېنى، پتيان بليم ئيواره بيتن؟

- بوهسته بزانه چى دهلتي؟ لهسهرخوتر، ئەمانه كتن؟ له كوئى دوزيانتهوه؟

- خهلكتيكى باشن، من ده ساله دهيانناسم، بو ههموويان، بو دايك و كچهكان
جلم دووريوه، كچه گهرهكهى دهميكه شووى كردووه، به يهكى له مولكدارهكانى
تهوريز، هه لهوئى دهژى، مهنسووره كچى دووهميهتى دهچووه زانكو، پيش دوو
سال شووى كرد، ئيستا كورئى جوان و خري و خهپانى ههيه، كچه ستيههميان
هيشتا له قوتابخانهيه، ههه خواپهرستن، هههه سهردهميين، باوكيان
خانهنشينه، شتيكيشيان ههيه نازانم كارخانهيه، نهك ئەوهى كهوا كتيبي لئى
دهردهچيت، ناوى چيهه؟

- خودى كوربهكه چيهه؟

- وهى باسى كوربهكه مهكه، كورتيكى زور باشه، له زانكو خوينديوهتى، نازانم
چى خويندووه، بهلام كار دهكات، هه لهو شوئنهى باوكيدا، كتيب دروست دهكهن،
تهههنى نزيكهى سى سالانه، له روالهتيشدا باشه، من بو پراوهى جلى دايكهكه
رؤيشتبووم، سهريپيى بينيم، ماشهلالا قهد و بالاشى باشه، چاو و برؤ پرش و
كهميك ئەسمهه....

- باشه ئەى مههسووميان له كوئى بينيوه؟

- نەيانبىنيو، من باس كىردوو. وتم كچىكى چەند چاكە، جوانە، خانەدانە.
دايكى زۆر حەز دەكات كورەكەى ژن بەينىت، زۆر جاريش بە منى وتبوو، سۆراغى
كچىكى باش نازانى؟ ئىستا پىيان بلىم ئىوارە بىن؟

- نە بابە... ئىمە لەگەل ئەم ئەسغەر ئاغاىە مەرج و پەيمانمان بەستوو، بىرپارە
هەفتەيەكى تر خوشكەكەى لە كرماشان بىتەو.

- خانم گيان وازبىنە، هىشتا هىچ هەنگاوتىكتان نەناو، خەلكى وا هەيە لەسەر
مارەبىر تىكى دەدەن، خۆ ئىو هىچتان نەكردوو.

- ئەى ئەحمەد؟ خوا دەزانىت چ بەزمىك بنىتەو، مافى خۆيەتى، ئابرووى
دەجىت، هەرچىبەك بىت پەيمانى لەگەلئاندا بەستوو ناتوانىت لىي پاشگەز
بىتەو.

- خەمت نەبىت ئەحمەد لەسەر من؟

- واى شەرم داتگىت، ئەم قسانە چىيە؟ لا ئىلاھە ئىلە لا.

- بىرت بۆ شتى خراب نەچىت خانم گيان، ئەحمەد و حاجى هاورىن، بە قسەى
دەكات، پىي دەلىم ئەو بکەوتتە نىوانەو، بىرى لەم كچە بەستەزمانە بکەنەو. من
دەزانم ئەم ناپاوه دەستى لىدانى هەيە، كە ئارەق دەخواتەو ئىتر ئاگای لە خۆى
نامىنىت، هەر ئىستائىش دانەيەكى هەيە، دلى لای ئەو، پىتان واىە دەستى لى
هەلگىر؟ مەحالە!

- چى هەيە؟ ئەمەيان چىيە؟

- هىچ بابە، يانى لەگەل ژنىكدايە، بەلىنى پى داو.

- ئەى ئەمەى بۆ چىيە؟

- دەيەوتت ئەمى هەبىت مندالى لى بىي، ئەويان مندالى نابى.

- تۆ ئەمانە لە كوئى دەزانىت؟

- خانم من ئەم جۆرە پىاوانە دەناسم.

- لە كوئى دەيانناسى؟ بۆچى تۆ چىت؟ ئەم قسانە گوناھيان هەيە.

- ئاھ... تۆيش هەمسو كاتى هەر بىر لە شتى خراب دەكەيتەو، براكەى
خۆمىش ئاوا بوو، من لەگەلئان گەورە بووم، توخوا ئىو مەيەلن ئەم داماو لە

چائی دهر بیت و بکه ویتته چالکی ترهوه، ئیستا بهیلن ئەمانه بێن و ئیوه بیانبین، بزائن مرۆفهکان چهنده له یه کتر جیاوازن.

- سه رهتا ده بیت من له گه ل باوکی قسه بکه، بزائم چی ده لی، باشه ئەگه ر ئەمانه ئەوهنده باشن بۆچی ناچن له تابه فه که ی خۆیان ژن به یین؟

- وه لا من چوزائم، له وانیه ئەمه ش شانسی مه عسووم بی، خوا خۆشی ده ویت. به سه رسورمان و دوودلییه وه، له شادمانی و پیداکری په روین خانم ده روانی، به راستی کارهکانی ئەم ژنهم بۆ هه رس نه ده کرا، لیکنه چوونیک له رهفتارهکانیدا هه بوو، روون نه بوو بۆچی ئەوهنده نیگه رانی چاره نووسی منه؟ یان وتم، ئەم ماسه موویه کی تیدایه.

به درتژیایی نیوه رۆی ئەو رۆژه دایک و باوکم پیکه وه گف تو گو یان کرد، مه محمودیش که میک به شداری کرد، له کۆتاییدا وتی قیروسیا هه رچییه که ده که ن بیکه ن، به مه رجی هه تا زوه ره وانیه بکه ن و بینێرنه سه ر مال و ژیا نی خۆی، با ئیمه ش می شکمان ئاسووده بیت. له هه مووی سه یرتر ئەحمه د بوو، ئەو شه وه زۆر درهنگ هاته وه. سه ره له به یانی رۆژی دواتر که دایکم بابه ته که ی له گه ل باس کرد، هیچ به رهنگارییه کی نه کرد. شانهکانی به رز کرده وه و گو تی: چوزائم، خۆتان ده زائن. به راستی په روین خانم کاریگه ریییه کی سه یری له سه ر هه بوو.

رۆژی دواتر، خوازبێنکارانی نوێ هاتن. ئەحمه د نه هاته وه، کاتیک مه محمودیش زانی هه موویان ژنن و حیجابی ته وایان نییه، به هیچ شی وه ییه که نه هاته ژوره که وه، دایک و باوکم به چاوی کریار لێیان ورد ده بوونه وه، هه موو کارهکان له دهستی په روین خانم بوو، ئەو لهو نیوهنده دا ده هات و ده چوو، کورپه که خۆی نه هاتبوو، دایک و خوشکهکانی هاتبوون، دایکه که چارشیتویکی ره شی له سه ردا بوو، به لام خوشکهکانی بی حیجاب بوون، به راستی ئاسمان و ریسمان لهو خوازبێنکارانه ی تا وه کو ئەو رۆژه هاتبوون، جیاواز بوون. په روین خانم بازارپه که ی گه رم ده کرد، که من چاییم هینا گو تی:

- ده بینن چه ند جوانه، ئە ی ئەگه ر برۆی هه لگرت، چی لی ده رده چی؟ هه ر له به ر تا و هه لامه ت ئەو هه فته یه که میک لاواز بووه ته وه.

من به سه رسورمان و تووره یییه وه ته ماشام کرد، خوشکه گه وره تره که گو تی:

- لاوازی مودیل، ئیستا هموو خویمان دهکوژن بۆ ئەوهی لاواز ببنهوه، براكهم ئەوهنده قینی له ژنی قهلهوه.

بریسکهی خووشی له چاوهکانی دایکم درهوشایهوه، پهروین خانم زهردهخه نهیهکی کرد و به فیزهوه سهیری دایکمی کرد، دهتگوت بهودا ههلهدهن، من بهپیتی فهرمانی دایکم له ژورهکهی تهنیشهوه دانیشتم. پیداوایستی چاییهکهشیان هینابووه سهروهوه، بۆ ئەوهی من ناچار نهیم سهر و خوار بکهیم و بی ئابرووییهک بنوینم. پهلهپهل قسهیان دهکرد و به خیرایی شتهکان بهرهو پیش دهچوو. گوتیان:

- کورهکهیان تا سالی کۆتایی بهشی یاسا (حقوق)* ی خویندوو بهلام هیشتا بروانامهکهی وهرنهگرتوووه.

دایکم گوتی:

- وای بۆچی موچهکهی (حقوق)* وهرنهگرتوووه؟

باوکم چاوکی داگرت و گوتی:

- نه خانم ئەو وانهی رشتهی حقوق دهخوینت.

دایکم زانی قسهیهکی ههلهی کردوووه بیدهنگ بوو.

- ئیستا خهریکی کارکردنه له نووسینگهی بلاوکردنهوهی کتیب، له راستیدا ئەم نووسینگهیه نیوهی هی باوکییهتی، موچهکهشی خراب نییه، دهتوانیت ژیانی ژن و مندالهکهی ههلسووینت، خانووشی ههیه، دیاره هی خوئی نییه، خانووی دایه گهوهیهتی، دایه گهوره له خوارهوه دادنهشی، سهروهوشمان بۆ همید گیان بنیات نا، خوێتان دهزانن کور ههز دهکات زوو سهربهخو بیت، ئەمیش تاچه کوره، ههرحیهکی بویت باوکی بۆی جیبهجی دهکات.

باوکم به منگه منگوه گوتی:

- باشه ئیستا جهنابیان له کوئی تهشریفیان ههیه، کهی دهتوانین سهردانیان بکهین؟

- وهلا مهسهلهکه ئەوهیه، کورهکهم هموو شتیکی به دهستی من و خوشکهکانی

* له فارسیدا حقوق ههردوو مانای یاسا و موچهپیش دهدات.

سپاردووه، وتوویه تی ئیوه په سندی بکه ن وهکو ئه وه وایه خوځم په سندی کړدېږ،
ئیس تایش به پاسپارده بۆ سغه فر رۆیشتووه.

باوکم گوتی:

- باشه ئیشه لالا که ی ده گه پینه وه؟

خوشکه بچوکه که خوی تی هه لقورتاند:

- ئیشه لالا بۆ ماره برین.

دایکم به سه رسورمانه وه گوتی:

- ئی...؟! یانی هه تا ماره برین نابیت زاوا ببینین؟ ئه مه یان چۆنه؟ یانی خودی
زاوا که ش نایه ویت چاویکی به بووکه که ی بکه ویت؟ ببینیتک هه لاله...

خوشکه گه وره که هه وئی ددها به ئارامی قسه بکات، بۆ ئه وه ی دایکم هه موو
شته کان به باشی تی بگات گوتی:

- وه لالا کیشه که هه لال و هه رامی نییه، کیشه که ئه وه یه که هه مید ئیستا لیره
نییه، ئیمه وینه که یمان هیناوه کچه که ببینیت، ئیمه ش کچه که مان بینووه،
بۆ چوونی هه میدیش هه روکه بۆ چوونی ئیمه یه.

- وای...؟! ناخر، بۆچی ده بیت؟ له وانه یه زاوا که خوش و نه خوشییه کی
هه بیت.

- ئای... خانم ناگات له ده مت بیت، کوره که م ده لئی چله سنه و به ره، خوا نه کا
خوشیکی هه بیت، وا نییه په روین خانم؟ په روین خانم بینووه.

- به لئی! به لئی! من بینیم، ماشه لالا هیچ خوش و نه خوشییه کی نییه، زۆریش
قۆزه، بیکومان به چاوی خوشکایه تی.

خوشکه که ی وینه یه کی له جان تاکه ی ده رکرد و دایه ده ست په روین خانم، په روین
خانم وینه که ی به بهرچا و دایکه وه بهرزه وه کرد و گوتی:

- سه یرکه ن ماشه لالا چ پیاویکه.

- باشه وینه که نیشانی کچه که بدن. ئه گه په سندی کرد تا کو هه فته یه کی تر
کاره کانی ته وا و ده که یین.

باوکم گوتی:

- تكا دهكهم خانم، من هه تاكو ئيستاش به ته واوه تي هوي ئهم په له كردنه تي نهگه يشتم، بۆچی چاوه روان نه بين تاكو خويان بينه وه؟

- ئاغای سادقی، چی بی و له تو نهینی بیت، ئیمه کاتمان نییه، راست و پهوان ئه وهیه، ههفته ی داها توو من و باوکی نیازی مه که مان ههیه، ده مانه ویت کاره کاتمان کرد بیت، تاقه خه مم هه میده، که به هیچ شیوهیه که بیر له خوئی ناکاته وه، ئه گهر ئه ویش ژنی هه بیت، من به بیریکی ئاسووده وه ده رۆم، له کۆنه وه وتوویانه ئه و که سانه ی بۆ چه ج ده رۆن نابیت کاری نیوه و نیوه چلییان هه بیت، ده شی هه موو شتیک یه کلا بکه نه وه، کاتیک قسه له سه ر که هه کی تو کرا، فال م گرت هه، باش ده رچوو، تا ئیستا بۆ هیچ کچیک ئه وه نده باش ده رنه هاتبوو، به مه زانیم که پیش رۆیشتنه که م ده شی ت کاره که ته واو بکه م، له وان هه ئیتر نه گه پیمه وه. دایکم هه ستا و وینه که ش به ده ستیه وه گوئی:

- خۆزگه م به جه نابتان، خۆزگه به نسبی ئیمه ش بیت و برۆین بۆ مالی خوا.

هاته ژووره که ی ته نیشته وه و وینه که ی له به رده مم راگرت.

- وهره سه یرکه، هه رچه نده هاوشانی ئیمه نییه، به لام ده زانم تو زۆرتر هه زت له م جۆره که سانه یه، ده لئی شانست هه ستاوه.

وینه که م به ده ستم لا برد.

هه موو قسه کان به خیرایی گو تران، له روو که شدا باو کم به ته واوه تی به وه پازی بوو که ئاماده بوونی زاوا زۆر پیویست نییه، زۆر سه یر بوو، ئه وان هه ر به راستی ده یانویست له ماوه ی یه که هه فته دا زه ماوه نده که به ری بخه ن، تاقه نیگه رانی دایکم ئه وه بوو که له م ماوه کورته دا چۆن هه موو کاره کان رابگات؟ په روین خانم ده سته یارمه تی درێژ بۆ کرد و هه موو شته کانی له ئه ستۆ گرت.

- ئیوه به هیچ شیوهیه که خه متان نه بیت، سه به ی ده رۆین بۆ بازار، خۆم هه ر له دوو رۆژدا جله کانی ده درووم، کاری دروومانی تریشتان هه ر له سه ر من.

- به لام ئه ی جیا زییه که ی چی ده بیت؟ دیاره من بۆ که هه کانم هه ر له و رۆژه وه ی له دایک ده بن جیا زیان بۆ ده کرم و دایده ئیم، به لام هه شتتا شته کان هه ر که موکوورپیان هه یه، زۆریه ی شته کانیشی له قومه! ده بیت برۆین بیه ئین.

- خانم، خه مت نه بی، با جاری برۆنه ماله که یان، که هاتینه وه ته ختی خه ویان بۆ

دەكرين، ھەتا ئەو كاتە بوارمان ھەيە كەموكوورپىيەكەيان پىر بگەينەو، بەلام
ھەمىدەش ھەندى شتومەكى ھەيە.

رۆژى دواتر، بەنامەى كرىنى ئەلقەيان دانا و، داوھتەمانيان كىرد ھەر شەوئىك
ئىمە و براكانم كاتمان ھەبوو بىرۆينە مالىيان، بۆ ئەوھى لە نىزىكەوھ ژيانيان بىينىن و
ھەموومان يەكتر بناسىن. دلم كەوتە خوڤە. داستانەكە بوو بوو بە راست، باوھرم
نەدەكرد، بۆچى بەم خىرايىيە دەبىت؟ بى خواست خۆم گوتم، واى سەعەيد فرىام
كەو، دەبىت چۆن لە بەردەم ئەمانەدا بوەستمەوھ؟ ھەستم بە توورەبىيەكى زۆر
كرد لە پەروىن خانم، دەمويست سەرى ھەلبكەنم. لەگەل پۆيشتنى ئەوان قسە و
گفتوگۆ دەستى پى كىرد:

- سبەى من نارۆم بۆ ئەلقە كرىن، ئەوئىش داىكى ناىت. ناىت مەسوومىش
بەتەنيا بروات، پەروىن خانم تۆ لەگەلىان بىرۆ.

- بەسەرچا، دەشى پارچەى جەكەنىشى بكرين، بەراست لە بىرتان بىت،
دەبىت ئىوھش بۆ زاوا ئەلقە بكرن.

- تا ئىستا ناتوانم تى بگەم، ئەم زاوايە بۆ خۆى نەھاتە پىشەوھ.

- شتى خراب بە دلتاندا نەيەت كاكە، بەخو من دەيانناسم، ئىوھ نازانن چەند
خەلكىكى باشن.

- ئىستاش بۆ ئەوھى مېشكتان ئاسوودە بىت، خۆ ناوونىشانى مالىكەيان داوھ،
بىرۆن لىيان بىكۆلنەوھ.

- ئاغا مستەفا بۆ جىازىيەكەى چى بگەين؟ تۆو كورەكان دەبىت سەفەرىكى قوم
بگەن، مسەكان، قابلمە چىنىيەكان و چەند دەستەيەك نوئىنى ھەيە لەژىر
زەمىنەكەى مالى خوشكەكەت دامناوھ، ئەى بۆ ئەوانەى تر چى بگەين؟

- خۆتان تەنگاومەكەن، خۆيان گوتيان گرینگ نىيە، ئۆبال لە ئەستۆى خۆيانە
ئەوھندە بەپەلەن، چاكتر واىە ئىوھش ھەرچى كەموكوورپىيەك ھەبوو بىخەنە
ئەستۆى ئەوان.

باوكم بەبىزارىيەوھ گوتى:

- من كچەكەم بە رووت و قووتى نانپىرمە مالىە مېرد، ھەندى شتومەك ھەيە،

ئەوانەى تىرىش ھەفتەى داھاتوو دەكرىن، ھەرچى ماىيەوھى كە بوارمان ھەبوو دەكرىن.

تەنىيا كەسىك كە لەم گەفتوگۆيانەدا ھىچ رۆلئىكى نەبوو، نە بۆچوونئىكى دەردەبېرى، نە پرسىيارئىكى ھەبوو و نەپىش بۆچوونەكانى بەلاى كەسەوھ گرىنگ بوون، من بووم. سەرتاسەرى شەوھەكە بەخەبەر بووم، پەرىشانى و خەم بوونمىيان ھىنابووھ لەرزە، لە خوام دەخواست بمكوژئىت و لەم ھاوسەرگىرىيە سەپىندراوھ پزگارم بكات.

بەيانىيەكەى بارودۆخم زۆر خراپ بوو، خۆم كرده خەو تاكو ھەموويان لە مال چوونە دەر، گويم لە دەنگى باوكم بوو كە لەگەل داىكم قەسەى دەكرد، دەبويست ئەو رۆژە ھەموو تواناكانى خۆى بۆ لىكۆلئىنەوھ وەگەر بخات و بۆ سەر كار نەدەرۆيشت، دوايىش گوتى:

– خانم پارەم لە تاقەكە داناوھ بۆ ئەلقە، بزائە بەش دەكات.

داىكم پارەكەى ژمارد و گوتى:

– بەلى، پىم وانىيە لەمە زۆرتر بىت.

باوكم و عەلى رۆيشتن. خۆشبەختانە لە سەرەتاي ھاوينەوھ باوكم عەلى لەگەل خۆيدا بۆ دوكان دەبرد، ھەر بۆيە ئىمەش بى قىرە بووين، گەر وا نەبوايە و ئەو لە مال بوايە، خوا دەزانئىت چىم بەسەر دەھات. داىكم ھاتە ژوور سەرمەوھ و گوتى:

– ھەستە، دەى ھەستە، دەبىت خۆت ئامادە بكەيت، ھىشتەم ئەمرۆ بخەوى بەلكو كەيف خۆش بى.

لەسەر جىيەكەم دانىشتەم، ئەژنۆكانم لە باوھش گرت، بە پىداگرىيەوھ گوتەم:

– من ناپۆم! كە پىاوھەكان لە مال نەدەبوون، دەبوومە شىر.

– ھەستە ناز مەكە.

– من بۆ ھىچ شوئىنئىك ناپۆم.

– ھەلەت كرد، ئىستاكە شانست ھاتووھ، بۆچى دەھىلم لەقە لە بەختت بەدى؟

– كام شانسە؟! بۆچى ئىوھ دەزانن ئەمانە كىن؟ بۆچى دەزانن كورەكە كىيە؟ تەنانەت ئامادە نىيە خۆشى نىشان بەدات.

له و کاته دا دهنگی زهنگی ده رگا هات، په روین خانم به نارایشته کراوی و دلخوشییه وه، به چارشویکی ره شه وه هاته ژوره وه و گوتی:

- وتم با زوو بيم بزانه کاریکتان نییه، به راست مودیلکی جوانی جلی بوو کم دوزییه وه، ده بیت به پتی نه وه پارچه بکړین، ده تانه ویت مودیلکه کی ببینن؟
- په روین خانم دستم دامینت، نه م کچه دیسانه وه سرکیشی ده کات، وهره بیخهره سهر ریگه.

په روین خانم پیلاوه پاژنه به رزه کانی دهره ینا و هاته ژوره وه و به پیکه نینه وه گوتی:

- سلو بووکه خان، هسته، هسته دست و دموچاوت بشوره، نیستا دین، دواپی ده لاین بووکیکی چهند ته مه لمان هه یه.

به بیننی په روین خانم توورپی له جهسته مدا بلتسه ی دایه وه، هاوارم کرد:
- به تو چی! نه سلنه تو چ کاره ی؟ چهندت لییان وهرگرت بو نه وه ی ده لالی بکهیت؟

دایکم کیشای به دموچاویدا و گوتی:

- وای، قوری دنیا به سهرم، کچی لال به، نه م کچه به ته واوه تی شهرمی لی براوه و هیای له بهر هه لگیراوه.

به ره و لای من هه لمه تی هینا، په روین خانم به دهستی پیشی لی گرت:

- قهینا کا توورپی، من خوم قسه ی له گه لدا ده کم، نیوه برونه دهره وه، هه تا نیو کارتری تر ناماده ده بین، نیوه به رمون.

دایکم رویشته، په روین دهرگا که ی داخست، پالی به پشتی دهرگا که وه دا، چارشویوه که ی خزا و که و ته سهر زهوی، چاوی له من بری، به لام به روونی دیار بوو که من نابینیت، ته ماشای شوینکی زور له م ژوره دوورتی ده کرد، چهند خوله کیک به بیده نگی تی پری، به سه سورمان و ورده کولییه وه سه یریم ده کرد، کاتیک دهستی به قسه کردن کرد، دهنگی بوم نانا شنا بوو، نه و زرینگانه وه هه میشه بییه ی تیدا نه بوو، خه مبار و داگیرا و بوو.

کاتیک باو کم دایکمی له مال دهر کرد، من دوازده سالان بووم، له پولی پینجه م

بووم، له پر بووم به دایکی سی خوشک و برابیه کی بچووکتر له خوځم، نه و مندهی دایکیکی راسته قینه چاوه روانیيان لیم هه بوو، ده بوايه هه موو مالله که به رتوبه بهرم، خواردم لی دهنه، جلم ده شوژد، گسکم دهنه، به منداله کاندرا ده گه پشتم، که باوکیشم ژنی هینا شتیکی له نه رکه کانی من که نه کرده وه، باوه ژنه که م وه کو هه موو ژنه کانی تر بوو، نالیم نازاری دهنه یان برسیی ده کردم، به لام منداله کانی خوئی له نئیمه زیاتر ده ویست، رهنگی مافی خویشی بیت. له مندالییه وه به منیان وتبوو ناوکتیان به ناوی نه میر حوسینه وه بریوه، بق نه و مامه ییم که هه ر له سه رته او ه منی به بوو که جوانه که م بانگ ده کرد. نازانم له که یه وه، به لام نه و مندهی به بیرمدا بیت عاشقی نه میر بووم، له پاش نه مانی دایکم هه موو نومید و دلخوشییه کم نه و بوو، نه میریش منی زور خوشده ویست، به هه ر بیانوو یه که بوايه ده هاته مالمان، له قه راخ هه و نه که داده نیشته و سه یری کاره کانی ده کردم. ده یگوت، هیشته ده سته کانت زور بچووکن، چون نه م هه موو جلانه ده شوژیت؟ منیش سه ختترین کاره کانم ده هیشته وه له به رده م نه و ده مکرد، له وهی که به وه هه موو دلسوژییه وه سه یری ده کردم، چیتزم ده برد، نه ویش بق مام و ناموژنم باسی ده کرد که من چ سه ختییه که ده چیتزم. هه ر کاتیک مام ده هاته مالمان به باوکی ده گوت:

– نه منداله گونا هه، مردووه، تو غه دری لی ده که ی، تو و ژنه که ت شه رتان ده بیت، نه م چاره ره شه چی کردووه که ده بیت باجه که ی بدات، له که لی شه یتان بیره خواروه، برق ده ستهی ژنه که ت بگره و بیهینه مالله وه.

– نه کاکه به هیچ شیوه یه که نابیت. نیتر ناوی نه و ژنه له به رده م مه هین، سی به سی ته لاقم داوه بق نه وهی نیتر ریگی گه رانه وهی نه بیت.

– که واته بیرتیکی لی بکه ره وه، نه م کچه خه ریکه له ناوده چیت.

– له کاتی خواحافیزیدا، ناموژنم له نامیزی ده گرتم و سه یری ده خسته م سه ر سینه یه وه، بونی دایکی لی ده هات، نازانم بوچی فرمیسه که کانم به بی خواستی خوځم ده هاتنه خواروه، و ابرانم نازم ده کرد. له کو تایدیدا باوکم بیرتیکی لی کرده وه، چوو ژنتیکی هینا که له میردی یه که می دوو مندالی هه بوو، نیتر مالله که مان هه روه کو باخچه ی ساوایانی لی هاتبوو، بووین به شه ش مندالی سه روبن که

گه وره که بیان من بووم، نالیم من هه موو کارهکانی ماله و هم دهکرد، به لام هه ردوو کمان له به یانییه وه تا کو شه و هه لدهاتین، هیشتا هه کار ی نیوه چلمان هه بوو، به تایبه تیش که باوه ژنم له گه ل پاکوته میزی سه ری خوش بوو. بیجگه له وهش زوری قین له مامم و ناموژنم بوو، ئەوانی به لایه نگری دایکم ده زانی. له پیش هه موو شتیکه وه پتی ناموژاکه می له مالمان بری، به باو کمی گوت:

- مانای نییه، کورپکی نیره که هه موو کاتیک بیت بق ئیره دانیشی و ته ماشامان بکات، کچه کهش گه وره بووه و ده بیت شهرم بکات.

سالیکی دوی ئەوه به فه رمی پیوه ندیمان له گه ل مالی مامم پچرا، زور بیریانم دهکرد، تا قه ریگهی بینینان چوونه مالی پوورم بوو، له کچهکانی مامم ده پارامه وه که شه و گلم بده نه وه، بق ئەوه ی که باوه ژنم نه بو لیتیت ناچار ده بووم خوشک و براکانیشم له گه ل خو مدها به یلمه وه، سالیکی تریش به و شیوه یه به سه رچوو، جار دوی جار ئەمیر حسینم ده بینن بالای به رزتر ده بوو، نازانی چه ند قوز بوو، برژانگهکانی وه کو سایه بان سیبه ری ده خسته سه ر چاوهکانی، شیعی بوم دهنووسیم، ئەو به یته انه ی بق ده کریم که خو ی حه زیان لی ده کات، ده بوت ده نگت خو شه ئەمه له بهرکه و بیلی. له راستیدا من خو ینده وار ییه کی ئەوتوم نه بوو، له و کاته وهش که بق قوتابخانه نه ده چووم، ئەوانه ی ده شمزانی له بیرم چوو بوونه وه، ده یگوت خو م وانه ت پی ده لیمه وه، وای چ روژگار یک بوو؟ ورده ورده پووریشم له وه ماندوو بوو که ده چووین و ده ماینه وه، میرده که شه ی توژی بۆله بۆلی ده کرد، ناچار بووین که متر یه کتر ببینین. جه ژنی سالی دواتر، له باو کم پارامه وه به لکو بق دیداری مامم برۆین، باو کم خه ریک بوو رازی بیت، به لام باوه ژنم گوتی:

- پیم ناخمه مالی ئەو نه فره تییه، نه گریسه .

نازانم له نیوان باوه ژنم و ناموژنم چی رووی دابوو وا ئەوهنده قینان له یه کتر ده بووه وه، من دامابووم، له و نیوهنده دا گیرم خوار دبوو. دوا جار که بینینانم جه ژنی ئەو ساله بوو له مالی پوورم، پوورم به رنامه که ی وه ها ری کخسته بوو که باو کم و مامم یه کتر ببین، ده یویست ئاشتیان بکاته وه، هه موو له ژووری میوانخانه که ی نهومی سه ره وه دانیشته بوون و ئیمه یان له ژووره که کرده ده ره وه، من و ئەمیر له ژووره که ی خواره وه دانیشته یان، مندا له کان له حه وشه که کایه بیان ده کرد، کچی

پوره‌کانم له چیتخانه‌که چایان تی ده‌کرد، ئیمه تهنیا بووین، ئه‌میر ده‌ستی
گرتم، هه‌موو جه‌سته‌م گهرم داها، ده‌سته‌کانی ئه‌ویش گهرم و شیدار بوون،
گوئی:

- من و باوکم قسه‌ی خۆمان کرد، بریار وایه ئه‌مسال پاش ئه‌وه‌ی دیپلومه‌که‌م
ده‌گرم بيمه خوازینیت، باوکم وتوویه‌تی ماره‌ ده‌برین پاش ئه‌وه، ده‌چم بۆ
سه‌ریازی.

له‌ دل‌ه‌وه‌ ده‌مویست خۆم بخه‌مه ئامیزی و له‌ خۆشیدا بگریم، هه‌ناسه‌م گیرابوو
گوتم:

- واتا هه‌ر ئه‌م هاوینه؟

- به‌ئێ، ئه‌گه‌ر من تاقیکردنه‌وه‌ دوویات نه‌که‌مه‌وه، قوتابخانه‌ ته‌واو ده‌بیت.

- توخوا تاقیکردنه‌وه‌ دوویات مه‌که‌ره‌وه.

- به‌ئینت پێ ده‌ده‌م، له‌به‌ر خاتری تۆیش بووه ئه‌مسال به‌ باشی بخوینم.

ده‌ستی گویشیم، ده‌توت دلمی له‌ناو ده‌ست گرتوووه و ده‌یگوشی، گوئی:

- چیی تر ناچه‌تی دووریتم نییه.

- ئاه...! بلێم چی، هیند ئه‌م رووداوهم له‌گه‌ڵ خۆمدا دووباره‌ کردووته‌وه، به
پاده‌یه‌که‌ هه‌موو ساته‌کانی وه‌کو فیلمی سینه‌مایی له‌ به‌رچاومن، هینده‌ له‌ دنیا‌ی
خۆماندا نوقوم بووبووین، ئاگامان لێ نه‌بوو که‌ی شه‌ر ده‌ستی پێ کرد، کاتێ پێ
پراگه‌یشتین، باوکم و ژنه‌که‌ی خه‌ریک بوون به‌ شه‌ره‌ جوین له‌ پلیکانه‌کانه‌وه
ده‌هاتنه‌ خواره‌وه، ئامۆژنم له‌ قه‌راخ په‌رژینه‌که‌ ئاویری دابوووه‌ وه‌لامی جوینه‌کانی
باوه‌ژنمی ده‌دایه‌وه، پوورم به‌ شوین باوکمدا رای ده‌کرد و ده‌پاراپه‌وه:

- وا مه‌که‌ن، شه‌رمه، ئیوه‌ له‌م ساله‌ تازیه‌دا ناخۆشیه‌کان وه‌لا بنین، یه‌کتر
ماچ بکه‌ن و ئاشت ببنه‌وه، بیکه‌ن به‌ خاتری گۆره‌که‌ی دایکمان، بیکه‌ن به‌ خاتری
پوچی باوکمان ده‌ست هه‌لگرن، ده‌بیت پشتی یه‌کتر بگرین، له‌ کۆنه‌وه‌ وتراوه
ئه‌گه‌ر دوو برا گۆشتی یه‌کتیش بخۆن ئیسقانه‌که‌ی فری نادهن.

باوکم خه‌ریک بوو نه‌رمه‌وه‌ ده‌بوو کاتیک که‌ ژنه‌که‌ی گوئی:

- نابینیت چیمان پێ ده‌لێن ئه‌مه‌ چی براهه‌تییه‌که‌؟

- تۆش كۆتايىيى پى بىنە ئەقدەس خانم، چاكەت نىيە، هيچيان نەوتووه، برى گەورەترە ئەگەر شتېكىشى وتبىت ئيوه له دلى مه گرن.

- گەورەترە! با گەورەتر بىت، هەر لەبەرئەوهى گەورەترە دەبىت هەرچى له دەميان هاتە دەرەوه بىلېن؟ ئەمىش برايه تى، خۆ نۆكەرى نىيە، ئەسلەن بەمان چى وا خۆيان له ژيانى ئىمه هەلدەقورتىن؟ ئەو ژنەى بەو چاوه زەقانه يەوه له خۆى زياتر كەس نابىنيت، ئىمه خزمایه تىيى وامان نەويست.

ئىنجا دەستى مندالەكەى راكيشا و له دەرگاكه چوووه دەرەوه. ئامۆژنم بە دوايدا هاوارى كرد:

- برۆ سەيرى چارهى خۆت بكە، ئەگەر باش بوويتايە بە دوو مندالەوه دەريان نەدەكردى و تەلاقىان نەدەدايت.

خەونە جوانەكانم، تەنانەت يەك كاژىرېش بەردەوام نەبوو، وەكو بلقى تەقى و لەناو چوو. له پاش ئەوه باوهرنم دوا برىيارى خۆى دا، خۆى وتەنى داخى من بە دليانەوه بىت، دەيگوت، گوايه كاتىك خۆشى له تەمەنى مندا بووه مندالېكىشى هەبووه، دەبوت، چىي تر تاقەتى بوونى هەوتىيەكى وەكو منى له مالدا نىيە، هەر لهو كاتەدا حاجى هاتە خوازىنى، خزمایه تىيەكى دوورى له گەل باوهرنمدا هەبوو، هەتاكو ئەو كاتە دووجار هاوسەرگىرى كردبوو، دەيگوت:

- چونكه منداليان نەبووه تەلاقىانم داوه.

ئەمجارەيان دەبووست ژنىكى گەنج و تەندروست بەئىت، بەلكو مندالى بىت، گەوجە! ئامادە نەبوو تەنانەت بۆ يەك چركەش گومانى ئەوه بكات كه له وانه يە كيشەكه له خۆيدا بىت. ئاخىر نابىت خۆ پياوان خەوش و عەبىيان نىيە، جا ئەوئيش پياوى دەولەمەند. ئەو دەمه چل سالان بوو، واتا بىست و پىنج سال له من گەورەتر، باوهرنم دەيگوت:

- دنيايەك ملىك و سەرەوتى هەيه، له بازاردا چەند زنجيرە دوكانى هەيه، هەموو زهوى و خانووبەرهى دەوروبەرى قەزوين.

كورتىيەكهى بەتەواوتى ئاو زاىه دەمى باوكم، دەيگوت:

- ئەگەر مندالى بىت له پارەدا نوقمى دەكەم.

- كاتىك ويستيان من بەئىننە سەر سفرەى مارەبرين، بارودۆخم لەمانەى تۆ

خراپتر بوو.

چاوی بریبووہ خالتیکی نهاسراو و دوو دلۆپه فرمیسک لهسهر برژانگهکانیهوه
تکانه خوارهوه.

- بۆچی هەر ئەو کاته خۆت نهکوشت؟

- پیت وایه ئاسانه، ئەو بویرییههه نهبوو. تۆش بیسر لهه شسته بی خۆیانه
مهکهروهه. ههرچۆنیک پیت ههرکهسهو چارههوسیکه ههیه، ناتوانیت له گهلیاندا
بهشهر بیت، خۆکوشتنیش گوناھیکه مهزنه، خوات چۆن ناسیوه، لهوانهیه خیر و
سازش ههر لهوهدا بیت.

دایکم به مشت له دهرگاکهی دا و وتی:

- پهروین خانم چی دهکهیت؟ دهرنگ دهیت ها!! کاژیر نو و نیوه.

پهروین خانم فرمیسکهکانی سپییهوه و وتی:

- مهترسه خانم، لهسهری کاتدا ئاماده دهبین.

له تهنیشتمهوه دانیشت.

- ئەمانهه پیت وت نهوهکو وا بزانی نازانم له چی بارودۆخیکدا.

- ئەو بۆچی دهتهویت منیش داماو بکهیت؟

- ههرچۆنیک بووه ئەمانه تۆ ددهنه شوو، نازانیت ئەحمده چ پلانیکه بۆت
داناوه، بهراست ئەحمده بۆ لهگهڵ تۆ ئەوهنده خراپه؟

- چونکه باوكم منی لهو زیاتر خۆشدهویت.

له پر، ئەو راستییهه بۆ دهرکهوت که لهو قسهیههدا بوو که بی خواستی خۆم
کردم، هیچ کاتیک بهو شیویهه ئاگاداری ئەو رووداوه نهبووم. بهلی باوكم منی لهو
زیاتر خۆشدهویست. یهکهمین دهرپرینیک لهو سۆزهی ئەو که له یادمدا مابیت،
پتوهندی بهو رۆژهوه ههبوو که زهری مرد، باوكم له کار هاتهوه، لهناو چوارچیهی
دهرگاکهدا وشکهوه بووبوو، دایکم شیوهنی دهکرد، نهنکم، قورئانی دهخویند،
دوکتۆرکه سهری بادهدا و به نهفرهت و تووریهییهوه له دهرگاکهوه دهچوووه دهرهوه
کاتیک سینهی بهر سینهی باوكم کهوت. به تووریهییهوه وتی:

- ئەم منداله بهلای کهمهوه سی رۆژه گیان دها، ئیستا دوکتۆر ئاگادار

دهکه نه وه؟! ئه گهر له جياتی ئه م کچه بهسته زمانهت يه کي له کوره کانت بوايه هر ناوهات ده کرد؟

باوكم رهنگی وهكو گه چ سپییه وه بوو، خهريك بوو دهكهوت، چوومه بهردهمی، به دهسته بچووکه كانم پتیه كانیم له باوهش گرت و نهنكمم بانگ کرد. له سه زهوی دانیشته و توندوتۆل منی له ئامیز گرت، سهری خسته ناو قژمه وه و به دهنگی بهرز گریا، نهنكم گهیشته:

– ههسته كورم ههسته، تق پیاوی نابیت وهكو ژن شیوهن بکهی، خوا خۆی داویهتی و هه خۆیشی دهبیاته وه، مرۆف نابیت له بهردهم ویستی خوادا بوهستیت.

باوكم هاواری کرد:

– تق وت هیچی نییه، چاکه وه دهبیت، نهتهیشت برۆم دوکتۆر بینم.

– ئه وکاتهش هیچ نه دهگۆرا، گهر رۆژی له دنیا دا بوايه دهمایه وه، كه میش نه بوو، ئه گهر گالینۆسی هه کیمیشته بق بهینایه هیچ سوودیکی نه ده بوو، له راستیدا ئه مه بهشی ئیمهیه، کچمان پتیه نه هاتوه.

– ئه مانه قسهی پووچن، هه مووی خهتای تۆیه.

یه که مین جار بوو ده مبینی باوكم به سهه دایکی دا دهقیژاند، له راستیشدا زۆرم پی خۆش بوو. له پاش ئه وه تاكو ماوه یهکی زۆریش باوكم منی له باوهش دهگرت و به ییدهنگی فرمیسی ده رشت، من له هه لته كاندنی شانه کانی ده مزانی. پاشتر ئه و پیشکی سۆز و چاودیرییهی بق زهری کورتی هینا، به من گهیشته، ئه حمه د هه رگیز ئه و جیاوازی بیینییهی فرامۆش نه کرد و لپی نه بوورا. هه ر له مندا لیبیه وه به رده وام ئه و نیگا تووره ئامیزه ی به شوینمه وه بوو، هه رکه باوكم له مال ده چوو ده ر، منی به کوته ک داده گرت، ئیستا ئه حمه د به ئاره زووی خۆی گهیشته وه، من له به رچا و باوكم که وتووم، ناپاکیم له متمانه کهی کردووه، ئه و بی ئومید و ره نجا وازی له من هینا، ئه مه باشتیرین ده رفه ته بق ئه حمه د بق ئه وه ی تۆله ی ئه م هه موو سالانه م لی بکاته وه. دهنگی په روین خانم منی هینایه وه سه رخۆم:

– خۆشت ئاگات لی نه بوو خه ریک بوو چ به لایه کت به سهه ردا بیت، نازانی ئه و سه گبا به مرۆفیتیکی چهن د پیسه، له و بر وایه دا مه به کهس فریات بکه وتبا یه، نازانی

چەند رۆڭم بىنى، چەندە زمان لووسىم كرد، ھەتا ئەحمەدم پازى كرد بەو ناپىاوه
وہ لآمى نەرى بداتەوہ و بەيلىت ئەم خوازىنيكارانہ بىن، دلم بۆت ناگرى تى
بەربوو، تو ھەر وھكو پازدە بىست سالى ھى خۆمى. بىنيم ئەمانە سوورن لەسەر
ئەوہى تو بەشوو بدن، لەو سەعیدە ترسنۆكەيشەوہ ھىچ ھەوالىك نىيە، وتم ھەر
ھىچ نەبىت شوويەك بكەى كە دوارۆژ لەزىر كوتەك شىنت نەكاتەوہ، مرؤف بىت،
بەلكو ئىشەللا ئارەزوومەند بى پىيەوہ، ئەگەرىش نەبوو تو ش بتوانىت بە رىگەى
خۆندا برۆى.

بە توانجىكى تالەوہ وتم:

– وھكو تو؟

بە سەرزەنشتەوہ سەيرى كردم:

– نازانم، ھەرچۆنىك خۆت پىت خۆشە. ھەر كەسە و بە شىوازيك توۆلە لە زيان
دەكاتەوہ، بە جۆرىكىش بارودۆخەكە بۆ خۆى دەگونجىنىت كە بتوانىت بەرگەى
بگرىت.

ھەرچۆنىك بىت ئەو رۆژە، من بۆ كرپنى ئەلقە نەرىشتم، وتيان سەرمای بووہ،
پەروين خانم ئەو ئەلقە زىوہى كە لە دەستما بوو دەرى ھىنا و لەگەل خۆيدا بردى
بۆ ئەوہى ئەلقە و پارچە و شتەكانى تر بگرىت. دوو رۆژ دواى ئەوہ، باوكم لەگەل
مەحمود و عەلى رۆيشتن بۆ قوم و بە ئۆتۆمۆبىلىكى گەورەى شتومەك و
كەلوپەلەوہ گەرانەوہ، لە ناو دەرگاكە، داىكم وتى:

– پراوہستن، پراوہستن ئەمانە مەھىننە ژورەوہ، يەكسەر بىبەنە مالىكەى خۆى،
پەروين خانم لەگەلتاندا دىت و نىشانان دەدا، ھەستە كچى، ھەستە تو ش
لەگەلىان برۆ مالىكەت بىنە، سەيركە، بزانه چ كەموكوورپىيەكى ھەيە، شتەكانت
چۆن دابىن، ھەستە، ئافەرىن.

شانم بەرزەوہ كرد و بە رقەوہ گوتم:

– پىويست ناكات، بلى با ھەر ئەو پەروين خانمە بروا، من بەتەماى شووكردن
نيم، ئەوہ زياتر پەلەپەتى.

سەبەينى ئەو رۆژە پەروين خانم جەلەكانى بۆ تاقىكردنەوہ ھىنا، ھەرچىيەكى
كرد نامادە نەبووم لەبەرى بكەم، وتى:

- قهیناکا، من ئەندازەکانی تۆم ههیه، به‌گوێهری جله‌کانی ترت ده‌یدرووم، به دانیاییه‌وه باش ده‌بیت.

نه‌مه‌دەزانی ده‌بیت چی بکه‌م، به‌دریژایی کاته‌که ناخه له هه‌لچووندا بوو، نه‌مه‌ده‌توانی نه‌خواردن بخۆم و نه‌بخه‌وم، ئەگه‌ریش چه‌ند کاژێرێک ده‌چوومه خه‌وه‌وه به‌زریانه‌خه‌و و په‌ریشانییه‌وه بوو، که به‌خه‌به‌ر ده‌هاته‌وه، ماندووتر بووم له‌ کاتی پیش‌خه‌و، وه‌کو مه‌رگ به‌سه‌ردا سه‌پیندراویک وا بووم، سات له‌ دوا‌ی سات له‌ مه‌رگ نزیکتر ده‌بوومه‌وه. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی زۆر سه‌خت بوو، سه‌ره‌نجام، بریارم دا له‌گه‌ڵ باوکم قسه‌ بکه‌م، ده‌مویست بکه‌ومه سه‌رپیتی و ئەوه‌نده بگریم تاوه‌کو دلی نه‌رم ده‌بیته‌وه، به‌لام هه‌موو وریا بوون، ته‌نانه‌ت یه‌ک خوله‌کیش بواریان نه‌ده‌دا له‌گه‌ڵ ئەودا به‌ته‌نیا بم، خۆیشی به‌ناشکرا له‌ ده‌ستم رای ده‌کرد. له‌ خۆمه‌وه به‌ هیوا‌ی په‌رجووێه‌ک بووم، وام ده‌زانی له‌ دوا خوله‌کدا ده‌ستیک له‌ ئاسمانه‌وه ده‌مرفینیت، به‌لام هه‌چ نه‌قه‌وما، هه‌موو شتیک به‌پیتی به‌رنامه به‌ره‌و پیش‌چوو، رۆژی واده‌دراو هات، ده‌رگای ماله‌وه له‌ به‌یانیه‌وه خرابووه سه‌ر پشت، ئەحمه‌د و مه‌حموود و عه‌لی به‌رده‌وام ده‌هاتن و ده‌رۆشستن. کورسییان دانا و میوه‌کانیان شو‌رد، شیرینییه‌کانیان دانا، دیاره ژماره‌ی میوانه‌کان زۆر که‌م بوون، دایکم رایسپاردبوو به‌هه‌چ که‌سێک له‌ خه‌زمان نه‌وتریت، نه‌وه‌کو یه‌کی بۆ مالممان بیت و سه‌رنجی بارودۆخه‌ په‌شی‌وه‌که‌ی من بدات، به‌ پووری‌شمیان گوتبوو زه‌ماوه‌نده‌که یه‌ک دوو هه‌فته‌یه‌کی تره و بۆ کاتی خۆی ناگادارتان ده‌که‌ینه‌وه، به‌لام نه‌ده‌بوو به‌ مامق عه‌باسم نه‌وتریت، له‌ پاستییدا له‌ خه‌زانی ئیمه له‌وه‌لاره‌ که‌سی تری لێ نه‌بوو، ئەوانیتر چه‌ند خه‌زانی‌ک له‌ خه‌زمه‌کانی زاوا و چه‌ند که‌سێک له‌ هاوسی و دراوسی‌کان بوون. هه‌رچی‌ه‌کیان کرد ئاماده‌ نه‌بووم برۆم بۆ ئارایشتگه، په‌روین خانمیش به‌وه پازی بوو و خۆی ده‌موچاو و ژیر برۆمی هه‌لگرت، لووله‌ی له‌ قه‌رم دا، به‌ درێژایی ئەو کاته‌ی که‌ ده‌موچاوی چاک ده‌کردم فرمی‌سک له‌ چاوه‌کانم ده‌رژا، ئامۆژنم که‌ له‌ به‌یانیه‌وه بۆ یارمه‌تی هاتبوو، یان وه‌کو دایکم ده‌یگوت بۆ خۆتی هه‌لقورتان، گوتی:

- وای چه‌ند نازنازۆکی، خۆ ده‌موچاوت مووی پیوه نییه ئاوها فرمی‌سک ده‌رێژی.

- رۆلەكەم، ئىستا لەبەرئەوهى ئەوئەندە لاواز بووه هتیزی تیدا نەماوه.

پەروین خانمیش چاوی پر لە فرمیسک بوو، جارجارە بە بیانوی گۆرینی پەتەكەوه فرمیسكەكانی وشك دەكردهوه. بریار وابوو كاژیری پینج كە هەوا كەمیک فینك دەكات بێن مارە بېرن. كاژیر چوار خیزانی زاوا هاتن و سەرەپای ئەوهی ئاوههوا زۆر گەرم بوو، پیاوهكان هەر لەو حەوشە تازە ئاورشێن كراوهكەدا، لەژیر سێبەری دار تووه بەرزەكە دانیشتن و ژنەكان بۆ ژوورەكەى سەرەوه رۆیشتن، سەرەكەیان هەر لە ژوورەكەى خوارەوه دانابوو و من لە ژوورەكەى پشتهوه بووم، دایكەم بە پەلەپەل رای كرده ژوورەوه و گوتی:

- هیشتا جلت لەبەر نەكردهوه؟! زوكە، هەتا كاژیریكى تر باوكت دیت!

هەموو جەستەم دەلەرزى، خۆم خستە سەر پێی، لێی پارامەوه ئەم كارە نەكەن و گوتم:

- من نامەوێت شوو بكەم، من هەر نازانم ئەم پیاوه كێیە؟ توخوا مەهیلە، بە قورئان خۆم دەكوژم ها... برۆن هەلی وشیننەوه، لێ گەپێ با برۆم لەگەڵ باوكم قەسە بكەم، من نالێم بەلێ، ئىستا سەیركە! یا خۆتان تىكى بدەن یان من لە بەردەم هەموویان دەلێم كە من رازی نیم.

- وای مەرگ! بێدەنگ بە ئەم قسانە چییە؟ هەمديسان دەستت پێ كردهوه، ئەمجارە دەتەوێت لە بەردەم ئەم هەموو خەلكە ئابروومان بەرى؟ ئینجا براكانت لەت لەت دەكەن، لە بەیانیهوه تا ئىستا ئەحمەد چەقۆكەى لە گیرفانی داناوه، وتی هەركاتێك یەك وشەى هیچ و پووچی كرد، هەر لێرە كۆتایی پێ دێنم، تۆزقالتێك بێر لە ئابرووی باوكە داماوەكەت بكەرەوه، هەر لەوێ دلی رادەوهستى و دەمریت ها...!

- نامەوێت، بۆچی بە زۆرە؟

- لال بە، دەنگت بەرز مەكەرەوه، گوێیان لێ دەبیت.

هاتە لامەوه، رامكرده ژیر تەختە دارینییهكە و لە دوورترین خالدا گرمۆلە بووم، لولەكانی قژم کرانەوه و لە ژوورەكەدا بلاویونەوه.

- بێرە دەرەوه جوانەمەرگ، یاخوا لەسەر تەنەشۆرى مال بێبێنم، ئیلاهی ناگرت تى بەرپى، وەرە دەرەوه، سەرئەنجام تۆ من دەكوژیت.

یه کیک له ده رگای ددها، باو کم بوو له پشت دهرگاکه وه گوتی:

- خانم چی ده که ی ئیستا مه لا دیت!

- هیچ، هیچ، خه ریکه جل له بهر ده کات، هر نه ونده به په روین خانم بلای با زوو
خوی بگه یه نیتته ئیره.

به دهنگیکی نزم پیی گوتم:

- دهوره، دهره وه، مرداره وه بوو، وهره تا نه مکوشتووی، نه ونده بی حه یایی
مه که.

- نامه ویت، من شوو ناکه م، تو گیانی مه محمودی برام، تو گیانی نه حمه د وا
نه ونده خوشت ده ویت، شاییه که هه لوبه شینه وه، بلین پاشگه ز بووینه وه.

دایکم نهیده توانی بیته ژیر ته خته که، دهستی دریتز کرد و چنگی کرد به قزما، به
یارمه تی قزه که م منی له ژیر ته خته که هینایه دهره وه، له هه مان کاتدا په روین خانم
هاته ژووره وه.

- قور به سهرم نه وه چی ده که ی؟ قزت به سهریه وه نه هیشت.

له کاتیکدا که دایکم به توندی هه ناسه ی ددها گوتی:

- بزانه چی ده کات؟ له م دوا دوا ییه دهیه ویت نابروومان به ریت!

هر بهو شیوهیه ی که خو م گرموله کردبوو به قینه وه ته ماشام ده کرد، له
دهستیدا مشتت له قز ما بوو، نه فره تم له هه موویان هه بوو.

هرگیز به بیرمدا نایه ت له رپوره سمی ماره برینه که دا وتبیتم (به لای)، دایکم
مه چه کمی توند دهگوشی و هر دهیگوت:

- به لای، بلای به لای.

سهر نه انجام به کیک به لاییه کی گوت و هه موو چه پله بیان لای دا. مه محمودی برام و
چهند که سیک لهو پیاوانه ی که له ژووره که ی پشته وه دانیشتبوون سه له واتیان لای
دا، هه ندی شستی تر نالوگور کرا، به لام من لای تی نه گه یشتم. په ردهیه که له
به رچاوه کانم بوو. هه موو شتیکم ده بیینی له ناو ته مومژدا مه له بیان ده کرد، دهنکه کان
له غه لبه غه لب دهچوون و واتایان نه بوو. وهکو ده به ننگ له خالیک ورد دهیومه وه.
هرگیز به لامه وه گرینگ نه بوو نهو پیاوه ی که له ته نیشتمه وه دانیشتووه و

ئىستاكه هاوسەرى منە، كىيە! ڤووخسارى چۆنە؟ ھەموو شتىك تەواو بوو و سەئىد نەھات. خەون و خەيالەكانم بە ئاكامىكى تال گەيشتبوو، ئاھ سەئىد چىت پى كىردم؟

كاتىك بەخۆدا ھاتمەو، لە مالى ئەو پىاوه، لە ژوورى نووستنەكەدا بووم. ئەو پىشتى لىم بوو، لەسەر تەختى خەوئەكە دانىشتبوو، خەرىك بوو كەراواتەكەى دەكرەو، ديار بوو ھەرگىز پى رانەھاتبوو و زۆرىش نازارى دەدا، خۆم بە سى گۆشەى ژوورەكەو نووساندبوو، چارشىوئىكى سى، كە بۆ ھاتنم بۆ ئەم مالى بەسەرياندا دابووم، بە سىنەمەو نووساند. وەكو گەلا لەرزانى بەر باى پايز ھەلدەلەرزىم. ئۆقروم لى برايوو، ھەولم دەدا دەنگم نەيەت بۆ ئەو سەرنجى ئەو بە بوونم لە ژوورەكەدا رانەكىشم. لە بىدەنگىيەكى رەھادا فرمىسكەكانم دەتكانە سەر سىنەم. خوايە ئەمە چ نەرىتەكە؟ رۆژى لەبەر گۆرىنەوئى چەند وشەيەك لەگەل پىاوئىكدا كە دوو سال بوو دەمناسى، زۆر شتم لەبارەيەو دەزانى، خۆشم دەويست و ئامادە بووم ھەتا ئەوپەرى دنيا لە گەلیدا بۆم، دەيانويست بمكوژن و ئەمىرۆ دەيانەوئىت لەگەل پىاوئىكى نامۆدا بچمە ناو جىگەو كە ھىچ شتى لەبارەيەو نازانم، و لە پەنايدا لە ترس بەولاو ھىچ ھەستىكم بۆى نىيە. لە بىرى ئەوئى دەستى بەر جەستەم دەكەوئىت، تۆقى بووم، ھەستم دەكرە خەرىكە دەستدريژىم دەكرىتە سەر و ھىچ كەستىك نىيە فرىام بكەوئىت. ژوورەكە نىمچە تارىك بوو. دەتگوت مۆرەكەى من پىشتى مىلى سوتاندى، ئاوپرى لى دامەو، تۆزىك بە ھەسەساويەو تەماشاي كىردم، پاشان بە دەنگىكى داگىراو و بەسەرسورمانەو پرسى:

– چىتە؟ لە چى دەترسى...؟ لە من؟ بە زەردەخەنەيەكى گالئە ئامىزەو بەردەوام بوو: تىكايە بەو شىوئە سەيرم مەكە، مۆف دەخەيتە بىر بەرخىكەو كە چاوى لە قەسابەكەى برىو...

ويستم شتىك بلىم بەلام زمانم بەسترايوو.

– ئارام بە، مەترسە دەنا دلئ دەوئستىت، بى خەم بە، ھىچت لى ناكەم، خۆ ئازەل نىم!

– دەمارە كرژەو بووكانم تۆزى نەرمەو بوون، ھەناسەم، كەوا نازانم لە كەيەو

له سینه‌مدا په‌نگی خواردبووه‌وه، نازاد بوو. به‌لام ئه‌و له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی خو‌ی هه‌ستا. من دیسانه‌وه خو‌م کو‌کرده‌وه و پالم دا به سووچی دیواره‌که‌وه.

– کچه‌که گیان سه‌یرکه، له راستییدا من ئه‌مشه‌و کارم هه‌یه، ده‌بیت برۆم بق لای هاوړیکانم. وا خه‌ریکم ده‌رۆم. وه‌ره جلی ناوما‌ل له‌به‌رکه و بق خو‌ت بخه‌وه، به‌لینت پی دده‌م ئه‌گه‌ریش گه‌رامه‌وه لیت ناپرسمه‌وه. به‌لینی شه‌ره‌ف دده‌م. پتلاوه‌کانی هه‌لگرت و له کاتیکدا ده‌سته‌کانی له شتیه‌ی خو‌ به‌ده‌سته‌وه‌دانه‌وه به‌رز کردبووه‌وه گو‌تی: سه‌یرکه من رۆیشتم.

کاتیک ده‌نگی داخستنی ده‌رگا‌که هات، وه‌کو سپرینگ کرامه‌وه و له‌سه‌ر زه‌وییه‌که دانیشتم. هینده ماندوو بووم پتیه‌کانم نه‌یانده‌توانی کیشی جه‌ستم هه‌لگرن. شاخیکم هه‌لگرتبوو. ماوه‌یه‌ک هه‌ر به‌و شتیه‌یه بووم تاوه‌کو هه‌ناسه‌م ره‌وتی ئاسایی خو‌ی وه‌رگرته‌وه، وینه‌که‌م له ئاوینه بلنده‌که‌ی میزی توالیته‌که چه‌وت و چیل ده‌بوو، ئاخو‌ق به‌راستی ئه‌مه من بووم؟ قه‌زه په‌رش و په‌ریشان و بلاوه‌که‌م به‌شتیه‌یه‌کی سه‌یر به‌لایه‌که‌وه که‌وتبوو، سه‌ره‌رای بوونی پاشماوه‌ی ئارایشیکی چر و ناشیرین، به‌روونی هه‌ست به‌رنگه په‌رپوه‌که‌م ده‌کرا، به‌توو‌رپه‌یییه‌وه تو‌رپه‌که‌م له‌سه‌رم کرده‌وه، نه‌مده‌توانی دوگمه‌ی پشته‌وه‌ی کراسه‌که‌م بکه‌مه‌وه، به‌خه‌ی کراسه‌که‌م راکیشا تا دوگمه‌کان پسان، به‌په‌له ده‌مویست جله‌کان له‌به‌رم دابکه‌نم و له هه‌موو شتیک که نیشانه‌یه‌کی له‌م هاوسه‌رکیرییه گالته‌جاره‌ی پتیه‌یه رزگارم بیت، به‌شوین جلیکی پان و پو‌ردا ده‌گه‌رام، له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که کراس خه‌ویکی سووری ئالیان دانا‌بوو، به‌کو‌لی تو‌ر و که‌شکه‌شه‌وه. له‌به‌ر خو‌مه‌وه وتم ئه‌مه‌یش له‌و شتانه‌یه که په‌روین خانم کریویه‌تی، ته‌ماشایه‌کی ده‌ورو‌به‌رم کرد، جانتا‌که‌م له سووچیکی ژوو‌ره‌که‌دا ناسیییه‌وه، گه‌وره و قورس بوو، به‌زه‌حمه‌ت جوولاندمه‌وه و سه‌ره‌که‌یم هه‌لدا‌یه‌وه، یه‌کیک له‌جله‌کانی ناوما‌ل له‌به‌ر کرد، له ژوو‌ره‌که هاتمه‌ دهر، نه‌مده‌زانی ده‌ستشۆره‌که له‌ کو‌تیه، هه‌موو گلو‌په‌کانم داگیرساند و هه‌موو ده‌رگا‌کانم کرده‌وه تا گه‌یشتمه ده‌ستشۆره‌که، سه‌رم خسته ژیر ئاوه گه‌رمه‌که و چه‌ند جارێ ده‌موچاوم به‌سابوون شو‌رد، له‌قه‌راخ ده‌ستشۆره‌که شتومه‌کی ریش تاشینی پیاوه نامۆکه‌ی لی بوو، چاوم له‌گو‌یزانه‌که بری، به‌لی، تاقه‌ رتیه‌ی نازادی هه‌ر ئه‌وه بوو، ده‌بوا‌یه خو‌م رزگار بکردبا‌یه، له‌ خه‌یالدا بینیم لاشه‌ بی گیانه‌که‌م له‌سه‌ر زه‌وییه گه‌رامه‌وه‌که ده‌دۆزنه‌وه، بیگومان

پیاوه نامۆکه یه که مین کهس ده بئیت که لاشه که ده بئیت و دهرسیت، به لام به دلنیا یییه وه خه مبار نابیت. به لام دایکم، کاتیک بزانتیت مردوم شیوهن دهکات، به بیرى دیته وه چۆن قزى راکیشام و له ژیر ته خته که راکیشامه دهره وه، ده که ویته وه یادی چۆن ده پارامه وه، ده بئیت چهند ئازارى ویتدان بچیتیت، ههستیکى فینک و خوشییه کی تایبه تم به دلدا دههات، ئاخۆ بهرده وامیم به ئه ندیشه کانم دا:

- باوکم چى دهکات؟ دست به دیواره که وه ده گریت، سه ری ده خاته سه ر و ده گری، به بیرى دیته وه چهند ئاره زوی خویندم هه بوو، چه ند خۆش ده ویست، نه مده ویست شوو بکه م، ئازار ده چیتیت له و غه درى له منى کردوه ئازار ده چیتیت، له وانه شه نه خۆش بکه ویت، له ئاوینه که دا زه رده خه نه م لى ددا، چ تۆله یه کی دلگیره!

باشه ئه وانى تر چى ده که ن؟

- سه عید ئاه سه عید، دلای دده خورپی، هاوار دهکات، فرمیسک ده ریتیت، نه فرته له خۆی دهکات که بۆچی له کاتى خۆیدا نه هاته خوازینیم؟ بۆچی له شه ویکى تاریکدا منى نه رفاند و هه لئه هات، هه تا کۆتایی ژيانى له په شیمانى و خه مدا ده ژى، نه مده ویست هینده خه مبار بیت، به لام خۆ که مکارى خۆی بوو، بۆچی ون بوو؟ بۆچی ئیتر نه هاته سو راغم؟

ئه حمه د...! ئه حمه د خه مبار نه ده بوو، به لام هه ستى به گونا ه ده کرد، کاتى هه واله که ده بیستیت ماوه یه که به چه په ساوى ده میتیته وه، شه رمه زار ده بیت، ئینجا به ره و مالل په روین خانم رادهکات، هه تا هه فته یه که شه و و رۆژ ئاره ق ده خواته وه. پاشان ده بیت هه موو شه و گارهکانى به مه ستى له ژیر نیگا سه رزه نشتبارهکانى مندا به سه ر به ریت، مۆته که ی من هه رگیز نه ایلت ئاسووده بیت.

مه محمودى برام سه رى باده دا و ده لیت، ئه ی به دبه خت گونا ح له دواى گونا ح، ئاخۆ ئیستا له ناو کام ئاگر دا ده سووتیت، که چی تۆسقا لیکش خۆی به که مکار نازانیت، ئینجا چهند سووره تیک قورئانم بۆ ده خوینیت، چهند شه ویکى هه بینیش نویت دهکات، شانازى به خۆی و موسلمانیتیه که یه وه دهکات که چهند براهه کی لیبوورده و میهره بان بووه، هه رچه نده من کچیکى خراب بووم، هیشتا هه ر داوا له

خوا دهکات که لیم ببوریت و بهم نوپژانهی له قورسی نازارهکانم کهم دهکاتهوه.
ئهی عهلی...؟ ئهو چی دهکات؟ بیگومان ئهویش خه مبار دهبیت و کهمیک
بهخویدا دهچیتهوه، بهلام ههکه مندالانی گه رهک هاتنه شوینی و سه رگه رمی
یارکردن بوو، هه موو شتیکی بیر دهچیتهوه.

بهلام فاتنیه بجکۆله بهسته زمانه که، ناهه که سیکه دوور له ههستکردن به تاوان،
تهنیا و تهنیا بۆ من فرمیسک ده ریژیت، ئهوه هه مان بارو دۆخه کهی منی دهبیت ئهوه
کاتهی زه ری مرد، له داهاتووشدا هه مان چاره نووسی منی توش دهبیت.
به داخه وه لهو کاته دا من نیم تا یارمه تی بدهم، ئهویش به بی هیچ یار و یاوه ریک به
تهنیا ده مینیته وه.

په روین خانم ئافه رینم لی دهکات له وهی که مه رگم له ژیانیکی پر شه رمه زاری
به لاهه باشتر بوو، داخی ئه وه ده خوات که بۆچی ئه ویش له کاتی خویدا بویری ئه وه
کاره ی نه بووه و نا پاکی له گه ل ئه شقه مه زنه که ی کردووه.

په روانه زۆر درهنگ ئاگه داری مردنی من دهبیت، به دم گریانه وه هه موو
یادگار ییه کانی من له دهووری خوئی کۆ دهکاته وه و بۆ هه تا هه تابه به خه مباری
ده مینیته وه. ئاه... په روانه! چه ندت بیر ده کهم، چه ند پئو یستیم پیته و دهستم به
گریان کرد.

خه ونه کانی تۆله کردنه وه م بالا یان ده کرد، گو یزانه کهم هه لگرت و له مه چه کی
دهستم گیر کرد، زۆر تیز بوو، ده بوایه پالی بنیم، دل م نه ده هات، ده ترسام، هه ول م
ده دا رق و تووره یی و نا ئومید ییه کهم به بیر خو مدا به ینمه وه، یادی ئه و زمانه م
کرده وه که ئه حمه د له سه عیدی کرد بوو، وتم یه که، دوو، سی و گو یزانه کهم چه قاند،
کزانه وه یه کی زۆر بوو به هۆی ئه وهی که گو یزانه که له دهستم به ربیته وه، خوین پڑا،
به ره زامه ند ییه وه وتم باشه ئه مه یه کیکیان، ئیستا چون له ده ماری دهسته که ی ترم
بدهم؟ ئه م دهستم به راده یه که ده کزایه وه که نه مده توانی گو یزانه که ی پی بگرم، وتم
قه یناکا، ماوه یه کی زۆر تر ده خایه نیت، به لام له کۆتاییدا هه موو خوینی جهستم
هه ر له م دهسته وه دیته ده ره وه. دیسانه وه نو قمی خه ونه کانم بوومه وه، نازاری
دهستم که مه وه بوو، سه یریم کرد خوینه که گیر سا بوو، زامه کهم فشاردا، ئیش له
ناخمه وه هه لسا، چه ند دلۆپه خوینیک رزایه ناو ده ستشۆره که، که چی دووباره

ویستایه وه، سوودی نه بوو، زامه که هینده ی پتویست قوول نه بوو دیار بوو له ده مارم نه دابوو، جار یکی تر گویزانه کهم هه لگرته وه، برینه که نازاری زور بوو، چون دهمتوانی دیسانه وه هه مان شوین بیرمه وه؟ خوزگه ریگه یه کی تر ده بوو نه وهنده ئیش و خوینرژانی تیدا نه ده بوو. له سه ر بنه مایه کی غه ریزه یی هزرم که وته به رگری کردن، قسه کانی خانم جه له سه یی به بیرمدا هاته وه که له خه تمه ی نه نامدا باسی ده کرد، له ناحه زی و گوناھی خو کوشتن ده دوا، له وه ی که خوا هه رگیز له یه کی نابوو ری که کار یکی له و شیوه یه ده کات، و نه و که سه ده بیت هه تا هه تایه له ناگری دوزخدا، له ته نیشته نه و ماراندا بمینیتته وه که جزوی ناگرینیسیان هه یه و پاسپیردراوه کانی نه شکه نجه که به قامچی له له شه سووتا وه که ی مروث ده دن، لئی ده گه رین له و ناوه پیس و بوگه نه بخونه وه که تاقه خوار دنه وه یه کی دوزخه، و به رگه ی نه و شیشه داخانه ناگرن که ده یچه قیننه جه سته یانه وه، دیتته وه بیرم له پاش بیستنی نه م قسانه ماوه ی هه فته یه ک زریان هه خه وم ده بینی و شه وانه له ناو خه ودا ده مزریکاند. نه، من نه مده توانی به رگه ی دوزخ بگرم، نه ی که واته چون تو له له ده ور وه رم بکه مه وه؟ چون جه رگیان بسووتینم؟ چون تینان بگه یه نم که سته میان لیم کرد؟ نه، من نه گه ر نه م کاره نه که م شیت ده بم، ده بیت نازاری نه وان بده م هه روه که چون نازاری منیان دا، ده بیت هه تا کو تاییی ته مه نیان خه م بار و ره شویشیان بکه م، به لام ناخو نه وان هه ر به راستی تا کو تاییی ته مه نیان بو من ده گرین؟ بوچی چه نی بو زه ری گریان؟ خو نه و هیچی شی نه کرد بوو، ئیستا ساله و سالیس نایه ته وه بیریان، هیشتا هه فته یه ک به سه ر مردنه کهیدا تینه په ری بوو، هه موو کو بوونه وه و وتیان خواستی خوی له سه ر بوو، ناییت له به رده م خواستی نه ودا چه ند و چون بکریت، ده بیت به ره زایه تی نه و رازی بن، ویستی خویه، ناشوکور مه بن، خوا خه ریکه ئیوه تاقی ده کاته وه، به نده ی باش له م تاقی کردنه وه یه به سه ره رزی ده رده چیت، خوی داویه تی، خویشی ده بیاته وه، ئیوه ته نیا نامرازن، داواکار نین، سه ره نجام هه موو به وه رازی بوون که ویستی نه و بووه و نه وان له و روودا ودا هیچ گونا ه و رولیکیان نه بووه. بو منیش هه ر به هه مان شیوه ده بیت، پاش چه ند هه فته یه ک نارام ده گرن، نه و په ری دوی دوو سال له بیریان ده چیتته وه، که چی هه تا هه تایه من له نه شکه نجه یه کی هه میشه بییدا ده بم، خو من نه ماوم تا به بیریان به یتنه وه که چییان به سه رم هینا، له م نیوه نده دا ته نیا نه و که سانه ی

به راستی منیان خوشدەویست و به نیازی هاودەمی و پشتیوانیم بوون، به تەنیا دەمێننەوه.

گوێزانەكەم فری دا، ئەم كارە لە دەستی من نەدەهات، دەبیت منیش وەكو پەروین خانم لە بەردەم چارەنووسی خۆم چۆك دادەم. خۆینەكەمی دەستم گیرسابوووه، دەستەسپریكم خستە سەری و گەرامەوه بۆ ژووری نووستنەكە، چوومە ژێر لیفەكە و بە دەنگی بەرز گریام، دەبوايه ئەو راستییە قبوول بكەم كە سەعیدم لە دەست داوه، یا بە دەستەواژەیهكی تر، ئەو منی نەویست، وینەیی یەكی كە نازیزترین كەسی بە خاك دەسپیریتم، من سەعیدم لە قوولترین گۆشەیی دڵدا ناشت، چەندان كاژیر لە سەر مەزارەكەیی گریام، ئیستا دەبوايه دەستبەرداری بم و لی گەپیم تێپەربوونی رۆژگار ساردی و لەبیرکردنەوه لەگەڵ خۆیدا بهینیت و، ئەوم لە بیر بەریتەوه، ئاخۆ قەت رۆژی ئاوا دیت؟

به‌رزی خوره‌تاو، نیشانه‌ی ئه‌وه بوو که چند کاژیریک له رۆژ تێ په‌ریوه، له خه‌ویکی بی‌خه‌ون و سه‌نگین به‌ ئاگه‌ هاتم، گپژ و سه‌رگه‌ردان ته‌ماشای ده‌ورویه‌رم کرد، هه‌موو شتیک نامۆ بوو، من له کوئی بووم؟ چند خوله‌کیک به‌سه‌رچوو تا هه‌موو ئه‌و شتانه به‌ بیر خۆمدا به‌ینمه‌وه که به‌ سه‌رم هاتبوون، من له مالی ئه‌و پیاوه نامۆیه بووم، له شوین خۆم راجله‌کیم، سه‌یری ده‌ورویه‌رم کرد، ده‌رگای ژووره‌که کرابوووه، به‌لام بیده‌نگیه قووله‌که نیشانه‌ی ئه‌وه‌بوو که له خۆم به‌ولاوه که‌سی تر له مال نییه، هه‌یمن بوومه‌وه، هه‌ستیکی سه‌یرم هه‌بوو، جۆره گوئی پی‌ نه‌دان و ساردوسرییه‌ک به‌ سه‌رتاپای بووندا بلاو بوویه‌وه، ئه‌و تووریه‌ی و یاخیبوونه‌ی له چند مانگی رابردوودا به‌ به‌رده‌وامی له‌گه‌لمدا بوون، کپ و خه‌مناک ده‌هاتنه به‌رچاو، هه‌یج جۆره خه‌م و دلته‌نگیه‌کم بۆ مال و خه‌زانه‌که‌م نه‌بوو که لێیان جیا بوویه‌وه، هه‌یج پیوه‌ندییه‌کی دیاریکراویش به‌م ماله‌وه له ناخمدای بوونی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ستم به‌ قینیش نه‌ده‌کرد، دل‌م وه‌کو پارچه سه‌هۆلیک به‌ ریکوپیکی و به‌ ناچاری لێی دهدا، بیرم له‌وه کرده‌وه که ئاخۆ هه‌یج شتی هه‌یه له‌م دنیایه‌دا جاریکی تر شادمانم بکات؟

له جیگه‌که‌م هه‌ستم، ژووریکی گه‌وره‌تر له ژووره‌که‌ی دوینی شه‌و ده‌هاته به‌رچاو، ته‌ختی خه‌و و میز توالتیکی ئه‌وه‌نده تازه بوو هه‌شتا بۆنی ره‌نگ و بۆیه‌ی داره‌که‌ی لێ ده‌هات، بێگومان هه‌ر ئه‌مانه‌ن که پێریکه باوکم ده‌یگوت کړیویه‌تی، جانتای جله‌کانم کراوه و به‌سه‌ر یه‌کدارژاو بوو، سندوقیکیش له سووچی ژووره‌که

دهبئیرا، دەرگا کهیم کردهوه چهند چهرشەف و پروسەرین و دستگیرهیهک، چهند خاویلیهک و هەندێ وردەوالهی تیدا بوو، دیاربوو کاتیان نەبووه ڕیکوپیکی بکەن، لەو ژوورهوه چومە ناو هەیوانیکی چوارگۆشە، لە بەرامبەرەدا ژووریکی تری لێ بوو که لە ڕووکەشدا نیگاری کۆنی لەسەر بوو، بەلای دەستی چهپدا، دەرگایهکی شووشهیی گهوره به پهنجهره‌ی تۆرداره‌وه، له بهرامبهریدا چیشتهخانه و ئاودهستی لێ بوو، زهویی هۆلهکه به فهرشیکی سووری ئال داپۆشرا بوو، له ههردوولا پشتی جۆری فهرشیان دانابوو، چهند دۆلاپیک به دیوارهکهوه نووسابوو که پریان له کتیب بوو، لایهکی دەرگا شووشه‌یه‌یه‌که‌ش چه‌ند چاره‌یه‌کی هه‌بوو، گولدانیکی کۆن و په‌یکه‌ری سه‌لکی پیاویکی له‌سەر بوو، دیاره من نهمده‌ناسی، دیسانه‌وه چه‌ند کتیبیکی په‌رش و بلاوی له‌سەر بوو، سه‌رم کیشایه ناو چیشتهخانه‌که، شوینه‌که تا راده‌یه‌ک بچووک بوو، سه‌کۆیه‌کیش که له خشت دروست کرابوو، له‌سەر لایه‌کی سه‌کۆکه چرایه‌کی سی فته‌یه‌یی رهنگ نیللی دانرابوو، له‌لایه‌که‌ی تره‌وه ته‌باخیکی دووچاوه‌ی نوێ بوو، که‌پسووله‌ی گازه‌که‌یان له‌ژێر سه‌کۆکه دانابوو، له‌سەر میزیکی ته‌خته‌ی بچووک، قاپی شووشه‌یی به گوللی سوور نه‌خشینه‌راویان له‌سەر په‌کتر دانابوو که باشم ده‌ناسینه‌وه، کاتیک بچووک بووم، له سه‌فه‌رێکدا که بۆ تاران هاتبووین، ئەوانه‌یان بۆ جیازی من و زه‌ری کری، کارتۆنیکی گه‌وره له ناوه‌راستی چیشتهخانه‌که‌دا بوو مه‌نجه‌لی مسی ئەندانه‌ی جۆره‌جۆر و که‌وگیر و ته‌شتیکی گه‌وره و قورسی تیدا بوو، هه‌مووشیان سپی کرابوونه‌وه، له‌وه ده‌جۆ نه‌یان‌توانیبوو شوینیکی گونجاویان بۆ بدۆزنه‌وه، زۆر به‌ ڕوونی دیار بوو هه‌رچی شتی نوێیه‌ هی من و ئەوانی تر هی پیاوه نامۆکه‌یه. له ناوه‌راستی جیازیه‌که‌دا وه‌ستابووم که هه‌ر له سه‌ره‌تای له دایکبوونه‌وه بۆم ئاماده کرابوو، شتومه‌کی چیشتهخانه و ژووری نووستن، هه‌موو ئامانجه‌کانی ژیا‌نی من له ناو ئەم شتانه‌دا ده‌بینران، هه‌ر ئەم شتانه نیشانیان ده‌دا که تاقه چاره‌روانییه‌ک له ژیا‌ندا له منیان هه‌یه، کارکردنه له چیشتهخانه و خزمه‌تکردنه له ژووری نووستندا. چ ئەرکه‌لیکی قورسه! ئاخۆ ده‌توانم به‌رگه‌ی کاره ماندوو ئامیزه‌کانی چیشتهخانه‌یه‌کی ئاوها به‌سه‌ر په‌که‌دا ڕژاو و ئەرکی دژواری ژووری نووستن له‌گه‌ڵ پیاویکی غه‌ریبه‌دا بگرم...؟

دلم له هه‌موو شتیک هه‌لده‌شیوا، که‌چی توانای خۆخواردنه‌وه و هه‌لچوونیشم نه‌بوو.

له بهر ده وامي بهر نامه‌ی دۆزینه وه که مدام، ده رگا شووشه یییه که م کرده وه، به کیک له فەر شه کانمان له وێج که وتبوو، له سه ر تا قی ژووره که دوو دانه لاله به بهر ده ملوانه کی سووری ئاله وه داندرا بوون، ئاوینه یه کیشی لی بوو به قه راخه یه کی بی رهنگه وه. به دلنیا یییه وه ئەمانه ئاوینه و شه مدانه کانی من، هیچ نایه ته وه یادم ئەمانه م له سه ر سفره ی ماره برینه که بینیت. میتزکی لاکتسه ییش له سووچتیکی ژووره که بوو، روومیتزکی رهنگ و روو کال و کرچه وه بوویان له سه ری دانا بوو، رادیویه کی گهره ی قاوه ییشی له سه ر بوو به دوو پیچی ئیسقانییه وه که وه کو دوو چاری ناشیرین سه بریان ده کردم، له تهنیشتییه وه سندووقتیکی شیوه چوارگۆشه ی لی بوو، سه بر هاته بهر چاوم، چوومه پیشه وه، له سه ر میتزه که چهند پاکه تیکی گهره و بچووک ده بران که وینه ی تیپی مؤسیقایان له سه ر بوو، سندووقه که م ناسییه وه، ئەمه گرامافۆن بوو، له مانه بوون که مانی په روانه هه یانبوو، کردم وه، به چهند هیلکی خرو رهش یه کترین ده بری، ده ستم به سه ریدا هینا، به داخه وه نهمه زانی چۆن بیخه مه سه ر. سه بری کارتۆنی قه وانه کانم کرد، سه بره! ئەم پیاوه نامۆیه گوی له گۆرانی بیانیش ده گرت، ئەگه ر مهحموودی برام بزانی... له م ماله دا ته نیا گرامافۆن و کتیه کان به لامه وه سه رنجرا کیش بوون. له بهر خۆمه وه وتم، خۆزگه بۆ هه تا هه تایه منیان له گه ل ئەم شتانه دا به ته نیا جی ده هتشت. نیتر له سه ره وه هیچی تری لی نه بوو، ده رگای نهۆمه که م کرده وه. هه یوانتیکی بچکوله له بهرامبه رم بوو، له لایه کییه وه ریگه که به پلیکانه گیرابوو که لایه کی بۆ هه وشه که و لایه که ی تریشی بۆ لای پشتی سه ربانه که ده رۆیشت. چوومه خواره وه، له ناوه راستی هه وشه خشت ریژکرا وه که دا هه وژیکی باز نه یی رهنگ شینی کاله وه بووی لی بوو، دیار بوو تازه ئاوه که ی گۆردرا بوو، دوو باخچه ی باریک و دریژ له هه ردوولای هه وزه که وه بوون، له ناو یه کتیکاندا دار گیلایسیکی تا راده یه ک به رزی وه ستا بوو، ئەوی تریان داریکی لی بوو، له پایزدا زانیم داری خورمالووه، له تهنیشت دیواره که وه دارمیویکی پیر و ماندوو پالی به ته خته داریکی کۆنه وه دابوو، چهند گولدا تیکی گوله باخ له هه ردوولای داره کان داندرا بوون، گه لاکانیان تۆزای و تینوو دیاری بوون.

خانوو هه که و دیواری هه وشه که له خستی به هه منی سوور دروست کرا بوون، په نجه ره ی ژووری نووستن و ژووری میوان له هه وشه که وه دیار بوو. له لای

خوارووی حهوشهکهوه ئاودهستیکی کۆنی لئ بوو، لهوهی که له قومیشدا ههمانبوو و من ههمیشه لئی دهترسام. ئەم حهوشهیه، به چهند پلیکانهیهک له ههیوانه سهرتاسههیهکهی نهۆمی خوارهوه جیادهبووه که پهنجهرهی بهرز بهسهیددا دهپروانی. ههولم دا له پهنجهرهکانهوه ژوورهکانی نهۆمی خوارهوه ببینم، ههموو ژوورهکان پهردهی کرکهیهیان ههبوو و له سهرووی پهنجهرهکاندا کۆکراپوونهوه، پهردهی بهکیک له ژوورهکان کرابووهوه، دهستهکانم له دهوری دهموچاوم داناو سهیری ژوورهوهه کرد، فهرشیکی شهراپی، چهند پشتیهیهک له چوارهوری ژوورهکه، دهستیک نوینی کۆکراوه کهلوپهله سهرهکیهکانی ژوورهکهی پتیک دههینا. له لای یهکی له پشتیهیهکانهوه، سهماهر و تاومی چایی لئ بوو، دهرگای چوونه ژوورهوهکه که له دهرگاکی سهروهه کۆنتر دیار بوو قفلکی گهوهیهیان لئ دابوو، بێگومان ئیرهش مائی دایه گهوهی پیاوه نامۆکهیه. وا دیاره ئیستا بۆ میوانی رۆیشتووه، تارمایی پیریژنیکی کهمیگ کۆمهوهبووم به بیرهاتهوه، که له پۆپهسمی مارهبرینهکهدا چارشیویکی سپی گول وردی رهشی لهسهردابوو، شتیکی خسته دهستمهوه، لهوه دهچوو لیره بێت، وادیاره ئهویان لهگهڵ خویاندا بردووه بۆ ئهوهی بووک و زاوا چهند رۆژیک به تهنیسا بن، بووک و زاوا؟! زهردهخهنهیهکم لئ دا و له پلیکانهکان هاتمه خوارهوه، سهیریکی پلیکانهکانی ژیرهویهکه و دهرگا داخراوهکهم کرد، پهنجهره تهسکهکانی ژیرهویهکه که کلاوژنهی ژیرهویهکه بوون، لهوێوه تهماشام کرد، زۆر تاریک، بهسهیهکهدا پڑاو و تۆزای بوون، دیاربوو ماوهیهکی زۆر بوو کهس نه رۆیشتبوووه ژوورهوه، ویستم بگهڕیمهوه، چاوم به گولهباخه تۆزاییهکان کهوت، دلم سووتا، ئاوپاشهکهم له حهوزهکه پرکرد و گولهبانم ئاودا.

نزیکهی یهکی پاش نیوهپۆ بوو. ههستم به برسیتی دهکرد، چوممه چیشتهخانهکهوه، پاکهتیک له شیرینییهکانی زهماونهکهی لئ بوو، دانهیهکم خسته دهممهوه زۆر وشک بوو، ئارهزووی شتیکی فینکم دهکرد، یهخهچالکی کۆن، کورت و زلی سپی له تهنیشت چیشتهخانهکهوه بوو، دهرگاکهیم کردهوه، کهمیگ پهئیر، کهره، ههنده میوه و شتی تریان له یهخهچالهکهدا داناوو. شووشهیهک ئاو و قۆخیک هه لگرت، له لیواری پهنجهرهی چیشتهخانهکه دانیشتم، هاوکات که قهیم لئ دهگرت سهیری دهووبهرم کرد، چهند چیشتهخانهیهکی شیواو و نارپکه،

ههستام، کتیبیکم هه لگرت و چووومه سهه تهختی خهوه بهسه ریبه کدا شتیواوه کهم، راکشام، بیرم لای خۆم نه بوو. چهند دیریکم له کتیبه که خویندهوه، به لام هیج تی نهده که یهستم، کتیبه کهش سهه رنجراکیش نه بوو. ئهوم خسته لاوه، هه ولم دها بخرهوم به لام نه مده توانی. بهه دهوام شتی که له میشمکدا سه مای ده کرد که: ده بیت ئیستا چی بکه م؟ واتا، هه بهه راستی ماوهی ژیانم له گهل ئه م پیاوه نامۆیه دا بهسهه ده به م؟ بهه راست، بهه نیوه شه وه بۆ کوئی رۆیشت؟ بیگومان بۆ مال دایک و باوکی رۆیشتوووه، له وانه شه سکالای له من کرد بی، ئه ی نه گه ر دایکی بیت و شه پریم له گه لدا بکات، که بۆچی کوره کهیم له مال ده ر کردوووه، چی بلیم؟ ماوه یه که به بیر کردنه وهی جو ره ووچۆر له مالاوه بۆ ئه ولا ده خولامه وه هه تا سه عید هه موویانی له میشمک سهرییه وه، ویستم خۆمی لی لابه دم، خۆم به ناگه هینایه وه، وتم نابیت بیر له و بکه مه وه، مادام نه متوانی خۆم بکوژم ده بیت ناگام له ره فتارم بیت، په روین خانمیش هه ر لیره وه دهستی پی کردوووه که وا ئیستا بهه ساده ییه ناپاکی بهه رامبهه بهه میترده که ی دهکات. گه ر ده مه ویت وه کو ئه وه نه بم ده بیت بیر له سه عید نه که مه وه. به لام، یاد ی ئه وه له کۆلم نه ده بووه وه، سه ره نه نجام تاچه ریگه ی چاره سه ری که به میشمک گه یشت ئه وه بوو ورده ورده ده ست بهه کۆکردنه وهی حه ب بکه م، بۆ ئه وهی نه گه ر بینیم بهه رگه ی ئه م ژیانه ناگرم و خه ری که بهه لاریدا ده پرۆم که ره سه ته یه کی ئاسان و بی ئازار بۆ خۆکوشتن له به ره ده ستمدا هه بیت. بیگومان خواه ناگه دار ده بیت که بۆ پرگاره بوون لهه گوناخ ئاوهام کردوووه و ئه وه ئه شه که نهجه تر سناکه م نادات. پیم وابوو چه ند کار ئیریکه له ناو جیگه ی نووستنه که م بوومه و ته نانه ت سه ره خه ویکی شم شکاندوووه، به لام که هاتمه هۆله که و سه هیری سه عاته گه وره و باز نه ییه که ی دیواره که م کرد، بینیم تازه سی و نیوه. نه مده زانی ده شی چی بکه م! زۆر بی تا قهت بووم، له بهه خۆمه وه گوتم: باشه ئه م پیاوه نامۆیه بۆ کوئی رۆیشتوووه؟ بهه راست، ده یه ویت چیم له گهل بکات؟

خۆزگه وا ده بوو، بی ئه وهی کاریکی بهه من هه بیت، بمتوانیایه له م ماله دا بژیم. له م ماله دا کتیب هه بوو، مۆسیقا هه بوو، رادیۆ هه بوو، له مانه یه گرینگتر ئاسووده یی، ته نیایی و ئازادیم هه بوو، ئه وهنده ی سه ره ده رزییه که ئاره زووی بینینی بنه ماله که م نه ده کرد، من و پیاوه نامۆکه، ده مانتوانی هه ری که و بۆ خۆمان له م ماله دا ژیانیک ی سه ره به خۆمان هه بیت. ئااا هه نه گه ر پازی ده بوو! هه موو کاری

مالهوه من دهیکهه و ههرکهسه و به ږیگهه څویدا دهروات. کهوتمه یادی پهروین خانم، نهویش دهیگوت لهوانهیه هۆگری بیت، بۆ نهوهی گهر واش نهبوو، تۆ بتوانی به ږیگهه څویدا برۆی، دلّه له رزهم گرت، زور باش له مه بهستی نهه رستهیه تۆ دهگهیشتم. ههروا به ئاسانی دهیتوانی بهرهو ږیگههکی ناوها ترسناک ههنگاو بنیت، به لام، ناخ هه به راستی نهو گونا هباره یان گهر من نهه کاره بکهه ناپاکم، ناپاکي بهرام بهر به کی؟ له چی؟ به راستی کامه یان ناپاکیهه؟؟ څهوتن له گهل پیاوکی نامویدا که نه دهیناسم، نه خوشم دهویت و ناشمه ویت دستم بۆ بهرئ و له سهر بناغهه چی نهه وتهیه که کههسانی تر خویندیانهوه و به زور من گوتومه به لئ، لهوانهیشه یه کیکی تر له جیاتی من گوتویه تی به لئ، یان نه شق به خشین به پیاویک که خوشم دهویت، بۆ من هه موو شتیکه، نارهنووی هاوژیا نیی له گه لیدا دهکم، که چی هیچ که سیک نهه چی نهه وتهیه ی بۆمان نه خویندهوه.

سهر م ئاوسا بوو، چ بیرکردنه وهیه کی سهیروسه مه ره له می شکمدا ده خولایه وه. ده بوایه شتی که بکهه، ده بیت خو م سه رقوال بکهه، ده نا شیت دهیم. رویشتم را دیو کهه به دهنگی بهرز داگیرساند. پتویستیم به وه بوو که بیجگه له دهنگی خو م دهنگی تریشم گوئ لئ بیت. چوومه ژووری نووستنه که و به په له تهختی څه وه کهه ږیکو پیک کرد، جلی نووستنه سووره کهه لول کرد و له ژیره وهی سندووقه کهه نهوئ دامنا، جلهکانی ناو دولا په به سهریه کدا کهوتوو و نار ږیکو پیک بوون، زور به یان له عه لاگه تهخته بییه کانه وه کهوتبوونه خواره وه، هه موویم هه لپشته دهروه، جلهکانی خویشم له جانتا که ده رکرد و دولا په کهه کرده دوو به شه وه، جلهکانی خو م له لایه که و جلهکانی پیاوه نامو کهه له لایه کهه تری دانا، له چه کهه جلهکانی میز توالیته کهه شوینیکم بۆ خرته و پرته کانی سهر میزه که کرده وه و پروه کههیم ږیکو پیک کرد. سندووقه قورسه کهه را کیشایه سووچی کی ژووره کهه بهرام بهر که ته نیا چه ند کار تونی کتیبی لئ بوو و شتومه که زیاده کانه له ناوی دانا. نهویشم ږیکو پیک کرد. هه تا نهه دوو ژوورم به ته واوته کی کو کرده وه دنیا تاریک بوو بوو، ئیستا شوینی شته کانه ده زانی. دیسانه وه ههستم به برسی تی کرد، دهستم شوورد و چوومه چی شتخانه که. وهی نهوئ چه ند شیواو و به سهریه کدا رزاو بوو، به لام نیتر تا قه تم نه مابوو، ناوم کولاند و چایه کم دهه کرد. نانیش له ماله کهه دا نه بوو، تۆزی په نیر و که رهه له سهر شیرینییه وشکه که داناو به چاییه وه خواردم.

هاتمه سەر کتیبه‌کان، هەندیکیان ناوی سەیروسەمەرەیان هەبوو کە لێی تێ
نەدەگەیشتم، هەندیکیان کتیبی یاسایی بوون، دیاربوو کتیبی خویندنی پیاو
نامۆکە بوون، چەند کتیبیکی چیرۆک و شیعریشی لێ بوو، شیعەرەکانی مەهدی
ئێخوان سالس، فەرۆخی فەرۆخزاد و چەند کۆمەڵە شیعریکی تر کە زۆر
خۆشحالیان کردم. کەوتمه یادی کتیبی شیعەرەکەم کەوا سەعید پیتی دابووم، کتیبە
بچکۆلەکەم، وینەیی گۆلدانەکەیی سەری گۆلێکی نیلوفەری تێدابوو و بە رەنگی رەش
بۆیە کرابوو، بیرم نەچیت، هەر دەبیت ئەو کتیبە بەینم، کتیبی دیل (اسیر) ی
فەرۆخم کردووە، وای ئەم ژنە چەند بوێرە، بێ پەروا هەموو هەستەکانی خۆی
دەربریووە، پێ بە دل هەستم پێیان دەکرد، دەتگوت خۆم ئەو شیعەرەنەم وتوو،
نیشانەم لە چەند شیعریک دا بۆ ئەوێ لە دەفتەرەکەمدا بینووسمەو، بە دەنگی
بەرز خویندمەو:

دەلێم خۆزگە،

ئەوئەندەیی چاوترووکانیک بشی بفرم

لە تەیمانی کچی زیندان

بزمە بیتی بە یاساۆ،

لەگەڵ تۆ بێمەو نێو ژبان

چارێکی تر خۆم بە ناگە هینایەو، شەرم داتگرێ! ئەو کاتەیی کتیبیکم هەلگرت
و چوومه سەر تەختی خەوێکە، سەعات لە دە تێپەرپیبوو، زۆر ماندوو بووم، کتیبەکە
ناوی مۆزەشینە (خرمگس) بوو، لە چ رووداوەکە لێکی زۆر خراپ و ترسناک دەدوا،
نەمدەتوانی لەسەر زەوییه‌کە داینم، چونکە یارمەتی دام لە مائی پیاو نامۆکەدا
بیر لە تەنیاویی خۆم نەکەمەو و نەترسم، نازانم کەیی خەوم لێ کەوت، کتیبەکە لە
دەستم کەوتبوو خوار و گۆڵێکە بە داگیرساوی مابوو.

کاتیک بە ناگە هاتمەو نزیکی نیوهرۆ بوو، هیشتا مالکە لە بێدەنگییەکی
قوولێ تەنیایدا نوقوم بووبوو، لە دل خۆمەو وتم، چ بەختەوهرییەکە گەر بەبێ
بێزارکەر بژی! دەتوانم تا بمەوێت بخەوم. دەست و دەموچاوم شۆرد، چاییم دەم
کرد، دیسانەو لە شیرینییه‌کانم خواردووە، وام دەزانی ئەمرۆ شەمەیه، دوکانەکان
کراونەتەو، گەر پیاو نامۆکە نەگەریتەو دەبیت خۆم برۆم و هەندی شت بکرم،

به لآم كوا پاره؟ به راست، نه گهر نهو نهيه ته وه من چي بكم؟ بيگومان نه مريو بو سهر كار رويشتووه و ئيشه لآ دواي نيوهريو دهگه رپته وه، پيگه نينم هات، وتم ئيشه لآ، ياني هز دهكم بگه رپته وه؟ ناخو به راستي نهو بايه خيكي نابيه تي بو من ههيه؟ يه كي له چيروكه كاني (ژني نه مريو) هاته وه يادم كه تيايدا كچيك وهكو من به زور به شوو دهرپت، له شهوي زهماونه كه دا به ميژده كه سي ده لپت، گوايه يه كيكي تري خو ش دهويت و ناتوانيت بيته هاوسه ري نهو، ميژده كه شي سويندي بو دهخوا دهستي بو نه بات، پاش تپه رپووني چهند مانگيك، ژنه كه ورده ورده لايه نه باشه كاني نهو پياوهي بو دهرده كه ويت، نهوينداره پيشووه كه سي له بير دهچپته وه و هاوسه ره كه سي خوي خو شده ويت، كه چي هاوسه ره كه سي ناماده نايت سوينده كه سي له بير بچپته وه و هه رگيز دهستي بو ژنه كه نه برد. كه واته، له وانه يه نه ويش سوينديكي لهو شيويه سي خوارديت؟؟ چ باشتر! له ناخي مندا، هيج ههستيكي بو نهو پياوه نامويه بووني نه بوو، هه ر ده مويسست بيته وه، يه كه م: بو نه وهي له م دؤخه نادياره پرگارم بيت. دووهم: بو به رده وامي ژيان پتويستيم به پاره بوو. ستيه م: به هيج شيويه كه مهيلي گه رانه وهم بو ماله باوك نه بوو. راستيه كه شي نه وه بوو كه به دؤزينه وهي نهو په ناگا نوييه و ژياني بي كوئخاييه چيژم دهربر.

راديوكه م داگيرساند و دهنگيم به رز كرده وه، سه رقالي كار بووم، زوربه سي زوري نهو رورم له چيشتخانه كه به سه رچوو، چهند دؤلاپيكي بچوكم پاك كرده وه كه دهرگاي ناسنينيان هه بوو، رورنامم له سه ر ره فه كاني راخست و قاپ و شته ورده واله كانم له سه ري ريز كرد، مه نه جه له مسه كانم له ژير نهو سه كوويه دانا كه چرا سي فتيله بييه كه و ته باخه كه سي له سه ر بوو، لهو سندو و قه دا كه ده سنگره كانم تيايدا دؤزييه وه، هه ندي تيكه پارچه م دؤزييه وه، چهند رووميژيكي نه ندازه جياوازم دووري، له به رنه وهي مه كينه سي دروومانم نه بوو، دامه نه كانيانم سه ردوور كرد، دانه يه كيم له سه ر سه كووكه و نه واني ترم له سه ر ميژه كان و چاوه سي كه وانته ره كه دانا، سه ماوه ريكي نوئ، واديار بوو له ناو جيازييه كه م بووه، له گه ل هه موو تا قمي چاييه كه له سه ر يه كي له ره فه كان ريزم كرد، چرا سي فتيله كه و يه خه چاله كه زور پيس بوون، هه ردووم شوررد و زهويي چيشتخانه كه م چهند جاريك سرييه وه تا پاكه وه بوو. چهند دانه رووميژيكي به گول چنراو له ناو شتومه كه كانمدا هه بوون، نه وانه م له سه ر تاقي ژووري ميوانه كه له ژير راديوكه و گرامافونه كه و كنيبه كان

پراخت، قهوانه‌کان و کتیبه‌کانم به ریکوییتی به‌پیی گه‌وره و بچووکییان ریز کرد، که‌می‌ک خه‌ریکی گرامافۆنه‌که بووم به‌لام دانه‌گیرسا، سه‌یری ده‌وروبه‌رم کرد، ماله‌که شیوازکی تری له‌خۆ گرتبوو، ئەمه‌ش چیژی پی به‌خشیم. ده‌نگیک له‌حه‌وشه‌که‌وه منی به‌ لای په‌نجه‌ره‌کدا راکیشا، که‌چی هیچ نه‌بوو، باخچه‌کان زۆر وشک و تینوو دیاربوون، رۆیشتمه‌ خواره‌وه و ئایانم دا، حه‌وشه و پلیکانه‌کانم شۆرد، کاتیک له‌ کار بوومه‌وه دنیا تاریک بووبوو، زۆر ماندوو بووم و ئاره‌قه‌یه‌کی زۆرم کردبوو، که‌وته بیرم، له‌ ماله‌که‌دا گه‌رماومان هه‌یه، هه‌رچه‌نده ئاوه‌که سارد بوو و ئاو گه‌رمکه‌ریکی نه‌وتی درێژ له‌ گه‌رماوه‌که‌دا هه‌بوو، به‌لام نه‌مده‌زانی دایگیرسینم، هه‌ر باش بوو، دوا‌ی شۆردنی گه‌رماو و ئاوده‌سته‌که هه‌ر به‌و ئاوه سارده‌ خۆم شۆرد، سه‌رم به‌په‌له‌ شۆرد و به‌ سابوون له‌شم شۆرد و هاتمه‌ ده‌ره‌وه، کراسه‌ گولداره‌که‌ی ناوما‌لم له‌به‌رکرد که‌ په‌روین خانم بۆی دووریبوو، قژم له‌ دواوه‌ به‌ست، له‌ ئاوینه‌که سه‌یریکی خۆم کرد، وه‌ها هاته‌ به‌رچاوم که‌ زۆر گۆراوم، چیی تر مندا‌ل نه‌بووم، له‌ چهند رۆژی رابردوودا هینده‌ی چهند سالی‌ک گه‌وره‌ بووبوو.

ده‌نگیک له‌ حه‌وشه‌که‌وه دلی داخوریاندم، چوومه‌ لای په‌نجه‌ره‌که، دایک، باوک و خوشکی پیاوه‌ نامۆکه له‌گه‌ل دایه‌ گه‌وره‌ هاتنه‌ ژووره‌وه، خوشکه‌که‌ی ژیر بالی دایه‌ گه‌وره‌ی گرتبوو و یارمه‌تی ده‌دا له‌ پلیکانه‌کانی حه‌وشه‌که‌وه سه‌ربکه‌ویت، باوکی رۆیی قفلی ده‌رگا‌کان بکاته‌وه، به‌ ده‌نگی پیی دایکی پیاوه‌ نامۆکه له‌ دم پلیکانه‌که و نکه‌نکه‌که‌یدا وا دیاربوو ده‌یویست به‌ زووترین کات خۆی بگه‌یه‌نیتته‌ ما‌لمان، دلّه کۆتیکه‌م خیراتر بووبوو و ده‌ست و پیم ده‌له‌رزین، ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و دوا‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی قوول سلّوم کرد:

- به‌ به، سلّو بووکه‌ خان، چۆنی؟ شان‌اوا له‌ کوئی‌ه؟

پیش ئەوه‌ی من وه‌لام بده‌مه‌وه هاته‌ ژووره‌وه و بانگی کرد:

- حه‌مید، کورم حه‌مید له‌ کوئی‌؟

هه‌ناسه‌یه‌کی پشوووم هه‌لکیشا، که‌وابی ئه‌وان نازانن حه‌مید له‌و شه‌وه‌وه

رۆیشتوووه و نه‌گه‌پراوته‌وه، به‌ ئارامی گوتم:

- له‌ ما‌ل نییه‌.

- ئى...! بۇ كۆي رۆيشتوو؟

- گوتى كەمىك دەچمە لاي ھاوريكانم.

سەرى بادا و سەرقالى تەماشاكردنى مالەكە بوو، سەرى لە ھەموو شوپىنىكى مالەكە دا، نەزمانى ئەو سەربادانەي بۇ چى بوو! دەتگوت مامۆستايەكى توندوتىژ سەيرى ئەنجامى ئەزمونەكەم دەكا، لە دلەراوكىدا بووم و چاوەروانى دوا سەرنجى بووم. دەستىكى بەسەر لايەكى پارچە بە گول چنراوہكەدا ھىنا كە لەسەر تاقەكە دامنابوو و گوتى:

- خۆت چنيوتە؟

- نە.

چووہ ژوورى نوستنەكە و دەرگاي دۆلاپى جلەكانى كردهوہ، خۆشم لە پىكوپىكىيەكەي خۆشحال بووم، ديسانەوہ سەرى بادا، لە ناو دەرگاي چىشتخانەكە سەيرى قاپەكانى ناو كەوانتەرەكەي كرد، يەككىيانى ھەلگەراندەوہ و گوتى:

- مەسعوودە؟

- بەلى!

سەرئەنجام، پشكنينەكەي كۆتايىي پى ھات، گەرايەوہ ھۆلەكە و دانىشت، پالى دايە پشتىيەكەوہ، من رۆيشتم چايى دەم بكەم، ھەندى شيرينيم خستە ناو قاپىكەوہ و ھاتمەوہ.

- وەرە كچم، وەرە دانىشە، ئافەرين، پىم خۆش بوو، ھەر وەكو ئەوہى پەروين خانم وتى، جوان، پاكوتەمىز و بە سەليقە، باشە لە ماوہى دوو رۆژدا ئىرەت خستووہتە سەر رەوت، دايكت دەيكوت دەبىت دواي دوو رۆژ بىرۆين يارمەتى بەدين بۆ ئەوہى مالەكەي پاك بكەينەوہ، كەچى واديارە پىويست ناكات، دەرکەوت چ كەيبانووہەكى، ئىتر بى خەمم، باشە دايكە وتت ھەمىد بۇ كۆي رۆيشتوو؟

- بۇ لاي ھاوريكانى.

- سەيركە كچم، ژن دەبىت ژنابەتتى خۆي ھەبىت، دەبى بتوانىت مېردەكەي لە ناو مشتيدا رابگرىت، دەستەمۆي بكات، ئاگات لە خۆت بى، ئەم ھەمىدە گولەي

من دېرکى هه يه، دېرکەکانى هەر ئو هاوړپټيانه يڼ، ده بېت کارټک بکەى له وان دابېرېت، ده بېت تۆش بزاني، هاوړپټکاني که سانټکى سەر راست نين، هه موو که سټک ده بگوت، ئه گەر ده ستي بيه ستنه وه، گەر گيرۆدهى ژن و مندا ل بېت له م سهر وسه ودايه ده که وېت. ئېستا ئېتر ئه ميان ئه رکی تۆيه، ده شى وه ها به خۆته وه سه رقالي بکەى خۆشى نه زانېت کاته کانى چۆن به سەر ده چېت، نو مانگى تړيش يه که مين مندا ل ده خه يته باوه شيه وه، نو مانگى پاش ئه وهش مندا لى دووهم، به کورتى، ده بېت ده ورو به رى هېند قه ره با لځ بکەيت له م بير و خه يالانه بېته ده ر، من هيمه تى زۆرم کرد، به هەر داما وييه ک بووه، چ به گريان و بووران وه چ به پروکردن له قېيله، سه ره نجام ژنم بوى هېنا، ئېستا ئېتر له مه ولا نۆرەى تۆيه.

له پر ده تگوت پر ده يه ک له بهر چاوم لاچوو. ئااا... پياوه نامۆ به سته زمانه که، که وابى ئه وېشيان هه رو هکو من به ناچارى هېنا بووه سەر سفره ي ماره بېرين. ئه وېش به هېچ شپوه يه ک ئه م ژيانه ي له گه ل مندا ناوېت. له وان هيه ئه وېش يه کى تى ترى خۆش بوېت. ئه ي باشه، ئه مانه وا به م شپوه يه بايه خ به کوره که پيان و داوا کار ييه کانى ده دن، بوچى بويان نه هېنا؟! خو ئه وه کو من نه بوو چاوه روانى خوازېنېکار بېت، ده يتوانى هەر که سى خوى ده يه وېت هه لى بژېرى. باوک و دا يکېشى که ئه وه نده ئاره زوى ژنه پټناني ئه ويان ده کرد، بېگومان له قسه ي ده ر نه ده چوون. له وان هه شه ئه وه هەر له بناغه وه دژى ژنه پټان بوو بېت و نه يوېستې خوى بخاته ژېر ئه م باره وه. به لام بوچى؟ ئه و ته مه نى کى هه يه، يانى ته نيا له بهر هاوړپټکاني بووه؟ دهنگى دا يکى منى له غايه کانم هېنا يه ده ره وه:

- ئه مړۆ سه وزى قاوړمه م* لى نابوو، هه ميد زۆرى هه ز لپيه، دلّم نه هات ئه وه نه يخوات، مه نجه لى کم بو تان هېنا، ئه زانم تو ئېستا کاتى پاک کردنه وه ي سه وزه ت نييه...

به راست برنجتان هه يه؟

به سه رسورمانه وه شانەکانم بهر زکرده وه.

- له ژېر زه مينه که يه، هەر له و پېشه وه يه، هه موو سالى که باوکى برنج بو خۆمان ده کړېت، چه ند گۆن ييه که بو دا پيره و هه ميديش ده کړېت، بو شه و

* سه وزى قاوړمه: چې شتى کى ئيران يه.

قوبوولییهک لی بنی، ههمید ههز له پلاو ناکات، پتر ههزی له قوبوولییه، له بهرئوهی ئیمهش سبهی شهو دهروین، بویه داپیرهمان هینایهوه، ههچهنده دهموست چهند رۆژیکێ تریش لهلامان بمینیتتهوه، ژنیکێ بی ئازاره، جارجاره سهریکی لی بده، ههرخۆی ئیش و کار و چیشته لئنانی خۆی دهکات، بهلام ئهگهر تۆش ههندی جار یارمهتی بدهیت و خواردنی بۆ بیهی خراب نییه، خیره.

لهم کاتهدا مهنیژه و باوکی هاتنه ژوورهوه، من ههستام و سلّوم کرد. باوکی به نیگایهکی گهرم و زهردهخهنهیهکی میهرهبانهوه گوتی:

– ساّو کچم، ئهحوالت چۆنه، راست ئهکهی له رۆژی زهماونهکهی جوانتره.

سهبرکه به یهک رۆژ چ مائیکێ بۆ ژیان ریک خستوهوه، چۆن ههموو شوینیکێ پاک و ریکویک کردوه، ئیدی دهبیت ئهم کوره چ بیانویهکی ههبیت!

مهنیژهش سهری به ههموو شوینیکدا کیشا و گوتی:

– باشه بزاتم تۆ چهنی کات ههبوو؟ بیگومان دوینی ههموو رۆژهکه خهوتبوون، دهبوایه برۆیشتنایه بۆ دایه خان سهلام.

– دهبوایه بۆ کوئی برۆین؟

– دایه خان سهلام، دایه وا نییه، دهبیت رۆژی پاش زهماوند برۆن بۆ دایه خان سهلام؟

– بهلی، دهبوایه برۆن، بهراست نه رۆیشتن؟

– نه، ئیمه نهمانهزانی!

ههموویان پێ کهنن.

– ئاشکرایه، ههمید ئاگای لهم داو و نهڕیته نییه، ئهم منداڵهش له کوئی بزانیته؟ بهلام ئیستا ئیتر زانیان، دهبیت برۆن، چاوهروانتان.

– بهلی، دیاریشان دهنی، له بیرته دایکه، ئهلا، به مهنسووره چ دیارییهکیان دابوو؟

– بهلی له بیرمه... بهراست، دتهوی چیت له مهککهوه بۆ بهینم؟ شهرم مهکه، بلی.

– ههچ.

- برباربوو له دواى گهړانه وه شمان كۆمه دى ته ختى خهوتان بو بكرين، ببرى لى بكهروه هه تا سبهى كاتت ههيه، نه گهر شتتكت ويست پيم بللى.

- خانم ههسته، پيم وانبيه نه م هه میده بته وه، زور ماندووم، نيشه لالا هه میده سبهى سه رمان لى ددها، له وان هه شه بته فروكه خانه، باشه كچم، له جياتى سبه ينيش، خوا حافيز.

دايكى باوه شى پيدا كردم و ماچى كردم، له كاتت كدا دلى پر بوو گوتى:

- نامان ته تۆ و هه میده، توخوا ناگهت لى بى، نه هتلى به لای به سه ر بيت، سه ريش له مه نيژه بده، هه رچه نده مه نسوره يش ناگای لئيه تى.

به رويش تنى نه وان هه ناسه يه كى پشووم هه لكيشا، پيال له و پيش ده ستيه كانم كۆكرده وه، رويش تمه خواره وه نه وهى برنجه كه بدۆزمه وه، دلم خاو ده بو وه، داپيره بانگى كردم، سلوم كرد، نه و يش به باشى سه رنجى سه ر تا پيمى دا و گوتى:

- سلوو له رووخسارى مانگت، نيشه لالا به خت روون بى رۆله، به لكو نه و كوره يش به ينيته وه سه ر رى.

- ببوره، كليلى ژير زه ويه كه لای تويه؟

- نه رۆله، وا له سه ر ده رگا كه يه.

- ئيستا نانى شيوان لى ده نيم.

- ئافه رين، لئى بنى، لئى بنى.

- بو تويش دينم، پيوست ناكات هيج لى بنيت.

- نه رۆله، من نانى شيوان ناخوم، ته نيا نه گهر سبهى نانت كرى بو منيشى بكره.

- به چاوان.

له بهر خومه وه وتم، نه گهر پياوه نامۆكه نه يه ته وه چون نان بكرم؟ بو نى قوبوولى و سه وزى قاورمه كه زور نيش تيامى كرد بو وه، به بيرم نايهت دوا جار كهى بوو خوار دنيكى ريكوپيكم خوار دبیت. نزيكى كاژير ده خوار دن ناماده بوو، كه چى پياوه نامۆكه هيج دهنگى نه بوو، نه ده متوانى و نه يش ده مويست چاوه پروانى بم، نانى شيوانم به هه لپه خوار د، قاپه كانم شوورد و خوار دنه ماوه كه به شى چوار

ژهمی تری دهکرد، خستمه ناو یه خه چاله که وه. کتیبه کهم هه لگرت و چوومه سهر تهختی خه وه که، به پیچه وانهی شهوی رابردوو، زوو خهو بردمییه وه.

کاژیر، هه شتی شهو بوو کاتیک به خه بهر هاتمه وه، ورده ورده خه ریک بوو بهرنامه ی خه و هه لسانم ریکو پیک ده بوو، چیی تر ژووره که به لامه وه نامۆ نه بوو. ئەو ئاسوود هییه ی که له م ماوه کورته دا له م ماله دا به دستم هینابوو، هه رگیز له ماله قه رهبالخ و نا ئاسایشه که ی خۆماندا نه م بوو. ماوه یه که له ناو نوینه که مدا خۆم تلانده وه، هیدی هیدی هه ستام و جیگه کهم ریکو پیک کرد و هاتمه دهره وه، له پر وشکه وه بووم، پیاوه نامۆ که له هۆله که له سهر یه کی له په توه کانی ته نیشته پشتییه کان خه وتبوو، هه لوه سته یه کم کرد، دیار بوو له خه ویکیی قوولدا بوو. به هیچ شیوه یه که دوینی شهو ئاگام له هاتنه وه ی نه بووه، که میکی تر چوومه پیشه وه، قه د و بالایی بهو درشتییه نه بوو که پیشبیینیم کردبوو، باسکی له سهر نیوچه وان و چاوه کانی دانابوو، سمیلکی دریژ و پری هه بوو نه که هه ر لیوی سه رووی به لکو به شیکی لیوی خواره وه شی داپوشیبوو، قژیکی لوولی هه بوو له سهر سه رینه که په رشوبلاو بووبوه وه، تا راده یه که سه وزه و بالا بهر ز دیار بوو، له بهر خۆمه وه وتم ئەم پیاوه هاوسه ری منه؟ خۆ ئەگه ر له جاده بمینیایه نه مده ناسییه وه، به راستی گالته جار ییه! به یی دهنگه دهنگ ده ست و دهموچاوم شوورد، سه ماوه ره کهم داگیرساند، ئەی بۆ نان چی بکه م؟ سه ره نه نجام شتیکی به می شکمدا هات، چارشیوی نوێژ کهم به سه ر سه ر دا و به هیمنی له دهرگا که هاتمه دهره وه، داپیره خه ریک بوو ئاویاشه که ی له هه وزه که پر ده کرد، سلاوم کرد.

- سلاو بوو که خان، هیشتا هه میده ته مه ل له خه هه لئه ستاوه؟

- نه، دهمه وی برۆم نان بکرم، هیشتا تو بهر چاییت نه خوار دووه؟

- نه رۆله په له م نییه.

- نانه واخانه که له کوئییه؟

- له دهرگا که رۆشیتیه دهره وه به لای دهستی راستدا برۆ، که گه یشتیه سه ر کۆلانه که به لای دهستی چه پدا پیچ بکه ره وه، سه د هه نگا و برۆ ده گه یته بهر ده م نانه واخانه که.

تۆزی ئەم پی و ئەو پیم کرد و گوتم:

- ببووره پارهی وردت ههیه؟ نامهویت حمید له خه وهستینم. دترسم
نانهواخانهکه پارهی وردی نهبیت.

- بهلی داپیره ههمه، برق لهسه تاقهکه ههلی بگره.

کاتیک گهرامهوه حمید هیتستا خهوتبوو، چاییم دهم کرد، گهرامهوه بق نهوهی
پهنیرهکه له یهخهچالهکه دهریکهم، له ناو دهرگای چیشتهخانهکه روویهرووی
غهریبهکه بوومهوه که له ناو دهرگاکه وهستاوو، راجلهکیم و یهکسهر گوتم:

- وهی...!

بهپهله خوی خسته لاه، نهجارهش ههردوو دهستی له شیوهی خۆ
بهدهستهوهدان بهرز کردهوه و گوتی:

- نه! نه! توخوا مهترسه، بۆچی من پیاوخۆرم؟ له خۆم بی ئومید بووم، بۆچی
من نهوهنده ترسناکم؟

پیکهنینم هات، به بینینی پیکهنینهکه نآرامهوه بوو و دهستی به سهرووی
دهرگاکهوه گرت و گوتی:

- دهلی ئهمرق بارودۆخت باشته.

- بهلی سوپاس، کهمکی تر بهرچایی ناماده دهبیت.

- ههی ههی! نانی بهیانی! ئیرهشت پاکهوه کردوو، دایکم له خویهوه
نهیدهگوت ئهگر ژن له مالهکهدا بیت ههموو شتی ریکوپیک دهبیت، ههرا خوا بکات
بتوانم شتهکانم بدۆزمهوه، لهگهله ئه ریکوپیکیه رانههاتووم.

بۆلای دهستشۆرهکهوه رۆیی، له پاش چهند خولهکیک گویم له دهنگی بوو گوتی:

- خاوی گهراوهکه لیره بوو، له کوئی داتناوه؟

رۆیشتم خاوییه قهه کراوهکههه هینا، سهری له لایهکی دهرگهکهوه هینایه دهرهوه
و گوتی:

- بهراست ناوت چییه؟

سهیربوو بهلامهوه، تهناهت ناویشم نازانیت، خۆ لهسه سفرهی مارهبرینهکه
چهند جاریک ناومیان برد، چهند بهلایهوه بی بایهخ بوو، یان تا چ رادهیهک نوومی
ئهندیشهکانی خۆی بووه کهوا بهو سادهیییه بیری چوهتهوه، به ساردیهوه گوتم:

- مه‌عسووم!

- ئه‌ها مه‌عسوومه! باشه ئیستا مه‌عسوومه‌یه یان مه‌عسووم؟

- هیچ جیاوازییه‌کی نییه، هه‌موو پیم ده‌لین مه‌عسووم.

وردتر سه‌یری ده‌موچاوی کردم و گوتی:

- ئه‌ها ... باشه ... لیت دئ.

دلّم ته‌نگ بوو، ئه‌ویش هه‌ر وای وت، به‌لام ئه‌وین و خو‌شه‌ویستی ئه‌و له کوئ و گرینگی نه‌دانه‌که‌ی ئه‌م له کوئ؟ ئه‌و، وه‌کو خو‌ی ده‌یگوت، رۆژی هه‌زار جار ناوی منی دووباره ده‌کرده‌وه، چاوه‌کانم پر بوون له فرمیتسک، گه‌رامه‌وه چیشته‌خانه‌که، شتومه‌کی به‌رچاییم بۆ هۆله‌که برد و سفره‌که‌م راخست.

پیاوه نامۆکه به‌ قژه لوول و ته‌په‌که‌یه‌وه، خاویلیه‌که‌ی له ملی ئالاندبوو راسته و راست هاته لای سفره‌که، چاویکی ره‌شی میهره‌بان و شادی هه‌بوو، ئه‌و هه‌ستی ترسه‌ی که له دلّمدا بوو به‌ته‌واوه‌تی په‌وییه‌وه.

- به‌ به! چ به‌رچاییه‌که، نانی تازه‌شمان هه‌یه، ئه‌مه‌شیان په‌کی له به‌هره‌کانی ژندارییه.

هه‌ستم کرد ئه‌مه‌یانی بۆ دلّدانه‌وه‌ی من گوت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناوه‌که‌می له بیر نه‌ما‌بوو ده‌یویست به‌ شیوه‌یه‌که داوای لیبووردن بکات. چایه‌که‌م له به‌رده‌می دانا، چوارمشقی دانیشته و له کاتیکدا په‌نیره‌که‌ی له سه‌ر نانه‌که داده‌نا گوتی:

- ده‌ی بۆم باس بکه، بۆ ئه‌وه‌نده له من ترسای؟ من ترسناکم یان هه‌ر که‌سیکی تر ئه‌و شه‌وه به‌ ناوی می‌رده‌وه به‌هاتایه‌ته ژووری نوستنه‌که‌ت سام ده‌یگرته؟

- جیاوازی نه‌بوو، هه‌رکه‌سیکی تریش بوایه ده‌ترسام.

له دلّی خو‌مه‌وه به‌رده‌وام بووم، ته‌نیا سه‌عید نه‌بیت، گه‌ر ئه‌و بوایه به‌ هه‌موو بوونمه‌وه خو‌م ده‌خسته ئامیزی.

- ئه‌ی بۆچی شووت کرد؟

- ناچار بووم.

- بۆ؟

- بنه‌ماله‌که‌م پێیان وابوو کاتی شووکردنمه.

- بەلام جارى تۆزۆر گەنجى، خۆشت پىت و ابوو كاتى هاتبوو؟
 - ئە! من دەمويست بخوینم.
 - باشە بۆ نەتخویند؟
 - دەیانوت بۆ كچ پروانامەى پۆلى شەشەم بەسە، ئەم چەند سالەش بە پارانەوہیەكى زۆرەوہ چەند سالتىك زياترم خویند.
 - كەواتە تۆيان ناچار كرد لەسەر سفرەى مارەبرين دانىشى، نەيانهيتشت بۆ قوتابخانە برۆى، كە داواكارىيەكى ياسايىي خۆت بوو؟
 - بەلى.
 - ئەى بۆ بەرگريت نەكرد؟ بۆچى پرووہ پروويان نەبوويتەوہ؟ بۆچى مانت نەگرت؟
 - رەنگى كەمى سوور ھەلگەرا بوو.
 - ئەگەر بە زۆریش بوایە دەشيا مافى خۆت وەرېگرتايە، ئەگەر بەو ئاسانيە كەس نەدەچووہ ژير بارى زۆردارىيەوہ ئەو ھەموو زۆردارە لە دنيادا دروست نەدەبوو، ھەر ئەم ستەمانە دەبنە بناغەى بەھيتز چەوساندنەوہ.
 - بە سەرسورمانەوہ سەيريم كرد، لەوہ دەچوو زۆر لە راستىيەكانەوہ پەرتەوازە بىت. پىكەنيم ھات، بە ھەمان زەردەخەنەوہ كە تۆزى گالتە ئاميزيش بوو گوتم:
 - ئەى تۆ بۆ چوویتە ژير بارى زۆردارىيەوہ؟
 - ھەپەسا، بىدەنگ بوو، بە سەرسورمانەوہ گوتى:
 - كى؟ من دەلىي؟
 - بەلى، تۆشيان بە زۆر لەسەر سفرەى مارەبرين دانا، ئەى وا نىيە؟
 - كى قسەى واى كردوہ؟
 - زۆر ئاشكرايە، خۆ ناتوانى بلىيت بە تاسەى ژن ھىنانەوہ چركە ژمىريت دەكرد، دايكە داماوہكەت چ زەحمەتتىكى كيشا، ھەتا رازى بوويت ژن بەييت، چەندان جار بووراوہتەوہ و دلى خا و بووہتەوہ.
 - ئەمانە دايكم پىي وتى، وا نىيە...؟ ديارە راستى كردوہ، دەزانى ھەقى خۆتە، منيش ناچار بووم، ھەموو كاتى زۆردارى كوتەك و شەپ و ئەشكەنجە نىيە، ھەندى جار بە ھەكارھىنانى ئەشق و خۆشەويستى زۆر دىن و دەست و پىي مرؤف

دەبەستنه‌وه، بە‌لام، لە‌بەرئە‌وه‌ی من بۆ دڵخۆشیی دایکم پازى بووم ژن بهێنم، لە‌و باوە‌رە‌دا نە‌بووم هیچ کچیک بە‌و مە‌رجانە‌وه ئامادە بێت بێتە ژنم.

ما‌وه‌یه‌ک بە‌ بێ‌دە‌نگی لە‌ بە‌رچایی خواردن بە‌ر‌ده‌وام بووین، پاشان کۆپە چاییه‌که‌ی گرتە دە‌سته‌وه، پالی دایه پش‌تییه‌که‌وه و گوتی:

– بە‌لام تۆش زۆر زیتە‌له و زیره‌کی ها...، پێم خۆش بوو، لە‌ هە‌لی گونجا‌ودا مرۆ‌ف شە‌رمە‌زار دە‌که‌یت.

ئینجا دە‌ستی کرد بە‌ پێ‌که‌نین و منیش پێ‌که‌نیم.

– دە‌زانی بۆ‌چی نە‌م‌ده‌ویست ژن بهێنم؟

– نه! بۆ؟

– چون‌که مرۆ‌فی ژن و مندالدار خا‌وه‌ن ژبانی خۆی نییه، دە‌ست و پێی دە‌بە‌ست‌ریته‌وه، گیرۆ‌ده دە‌بێت، ناتوانیت بیر لە‌ بیروبا‌وه‌رە‌کانی خۆی بکاتە‌وه و بە‌دوویان بکه‌ویت، یه‌ک‌یک هه‌یه دە‌لێت، پیا‌و که ژن دە‌هینت دە‌هه‌ستیت، کاتیک مندالی یه‌که‌م دیتە دنیا‌وه بە‌سه‌ر ئە‌ژنۆ‌دا ده‌که‌ویت، بۆ مندالی دووهم ک‌ر‌نووش دە‌بات لە‌گە‌ڵ مندالی سێ‌یه‌مدا ئیدی تیا‌ده‌چیت، یان ش‌تیکی لە‌و ش‌یوه‌یه. دیاره منیش پێم ناخۆش نییه بە‌رچاییم ئامادە بێت و ماله‌که‌م خا‌وین بێ، یه‌ک‌یک هه‌بێت پێم رابگات، کاره‌کانم بکا و جله‌کانم بشۆ‌زیت، بە‌لام ئە‌مه بە‌ره‌می خۆ‌په‌رستی مرۆ‌فه و ده‌گه‌ریتە‌وه بۆ په‌روه‌ده‌ی سه‌قه‌تی پیا‌وسالاری ئێ‌مه. من با‌وه‌رم وایه که نابیت سه‌بارە‌ت به‌ ژن به‌و ش‌یوه‌یه بیر بک‌ریته‌وه، به‌ بۆ‌چوونی من ژنان یه‌ک‌یک له‌ سته‌مدیده‌ترین تو‌یژه‌کانی می‌ژوون، ژنان یه‌که‌مین کۆ‌مه‌لیک بوون که له‌لایه‌ن کۆ‌مه‌لیکی تره‌وه چه‌وسیندرا‌نه‌وه، هه‌موو کاتێ‌ له‌ژیر نا‌وونیشانی ئامرازی به‌کاره‌ینانه‌وه به‌کاره‌ینراون و هه‌تاکو ئیستاش هه‌ر به‌کار ده‌هینرین.

هه‌رچه‌نده قسه‌کانی که‌مێک کتیبی بوون و مانای هه‌ندیک له‌ وشه‌کانی وه‌کو (چه‌وسیندرا‌نه‌وه)م به‌ باشی نه‌ده‌زانی، بە‌لام زۆرم پێ‌ خۆش بوو، ئە‌و رسته‌یه‌ی که ژنان سته‌مدیده‌ترین تو‌یژی می‌ژوون، له‌ می‌شک‌مدا چه‌سپا.

– بۆ‌یه نه‌تده‌ویست ژن بهێنیت؟

– به‌لێ، نە‌م‌ده‌ویست گیرۆ‌ده‌م، چون‌که ئە‌مه تاییه‌تمه‌ندیه‌کی جیا‌نه‌کرا‌وه‌ی توانا به‌سه‌ردا نه‌شکا‌وی ها‌وسه‌رگیری نه‌ریتیا‌نه‌یه، ئە‌گه‌ریش ئێ‌مه ها‌وپرێ و

ھاوانامانج و ھاوبير بووينايه، ئهوه شتيكى تر بوو.

- ئهى باشه بۆ ھاوسه رگيريت له گه ل كه سيكى ھاوانامانجى خوتدا نه كرد؟

- كچه كانى ئيمه بهو سادهييه خويان له ھاوسه رگيرى نادن، ئهوان خويان بۆ مه به سته كه يان ته رخان كردوو، دايكيشم نه فره تى لتيان، ده يوت ئه گه ر يه كى له وانه بخوازى، خۆم ده كوژم.

- تۆ خوشيانت ده ويست؟

- چيم خۆش ده ويست...؟ ئۆه... نه! به هه له دا مه چۆ، مه به ستم ئه وه نيه كه، بۆ نموونه من ناشقى يه كتيان بووم و دايكم نه يه يشت، يا له م قسه پوچانه، نه! له نيوان ئيمه گه لدا له م قسانه بوونى نيه، چونكه ئه وان پييان له سه ر ئه وه داده گرت كه من ژن به ينم، منيش ده مويست ھاوسه رگيرييه كه بكه م له ناو ئه و گرووپه دا، بۆ ئه وه ي ريگرى له چالاكييه كانم نه كات، كو تاييش به و ورته و بۆ له يه به ينم، به لام دايكم ده ستمى خوينده وه.

- له ناو ئه و گرووپه دا؟ مه به ستم كام گرووپه يه؟

- گرووپى تايه ت نيه، هه ر ئه و كه سانه ي كه كو دبه نه وه بۆ ئه وه ي چالاكييه كى گرنگ ئه نجام بدن، چالاكيه گه ليك كه به قازانجى خه لكى هه ژار بيت، سه ر ئه نجام هه موو كه سى له ژياندا بيروباوه ر و ئامانجى هه يه و به ره و ئه و ئامانجه ده بزويت. تۆ ئامانج چيه؟ به ره و كام ئاراسته ده ته ويت بجو لتيته وه؟

- پيشتر ئامانج خويندن بوو، به لام ئيستا... نازانم.

- ناشى بته ويت هه تا ماوى ئه م ماله بساوى؟

- نه...!

- ئه ي چى؟ ئه گه ر ئامانج خويندنه، باشه بخوينه، بۆ وازى لى ده ه يت؟

- ئاخىر قوتابخانه ريگه نادات به يه كى شووى كردي.

- يانى تۆ نازانى كه ريگه ي تريش هه يه بۆ خويندن؟

- چ ريگه يه ك بۆ نمونه؟

- باشه، بۆ قوتابخانه ي شه وانه برۆ، تاقى كرده وه ي دهره كى بده، خۆ مرؤف نابيت هه ر بۆ قوتابخانه برؤا.

- ئۇو دەزانم، بەلام ئەي لە لایەن تۆوہ ہیچ کیشەیهک نییہ؟
- نہ، کیشەیی چی؟ زۆریش باشە، من بەلاموہ باشترہ لەگەل کەسێکدا
سەرۆکارم ھەبیت کە خویندەوار و ژیر بێ، لە راستیدا ئەمە مافی خۆتە، من کیم
تا رێگەت لێ بگرم؟ خۆ من زیندانەوانی تۆ نیم.

حەپەسا بووم، لە راستیدا کە گویم لەو قسانە دەگرت، باوەریم نەدەکرد، ئەمە چ
جۆرہ پیاویکە؟ چەند جیاوازە لەو پیاوانەیی تاکو ئیستا ناسیومن، ھەستم کرد
چرایەک بە ئەندازەیی خۆری لە ژیاندا داگیرساوہ، لە خۆشییاندا زمانم بەسترا،
بێ خواستی خۆم وتم:

- بەراستتە؟ ئاخ ئەگەر بەیئالی بخوینم...

بەو دۆخەیی من پیکەنینی دەھات، بە دلفراوانییەوہ وتی:

- ئاشکرایە بەراستتە، ئەمە مافی خۆتە، پتویست ناکات سوپاسی کەس بەکە،
دەبیت ھەموو مرۆقی بتوانیت ھەر کارێ کە پتیی خۆشە و پتیی وایە دروستە
بیکات، ھاوسەر ئەوہ ناگەینیت کە رێگر بیت لە بەردەم چالاکییەکانی لایەنی
بەرامبەر، بەلکو دەبیت پشتیوانی لێ بکات، وانییە؟

بە ھەموو بوونمەوہ سەرم رادەوہشاندا و قسەکانیم دەسەلماندا، لە مەبەستیشی
تێگەشتبووم، نەدەبوا منیش تەگەرہ بخەمە بەردەم کارەکانی ئەوہوہ.

پاشتر، ئەم لە یەکتەر گەیشتنە بوو بە یاسای نەنوسراوی ژیانمان، ھەرچەندە
بەپتیی ئەو یاسایە من بەشی لە مافە ئینسانییەکانم بە دەست ھینا، بەلام لە
کۆتاییدا بە قازانجی من نەبوو.

ئەو رۆژە، ئەو بۆ سەر کار نەپۆشت، دیارە منیش نەمپرسی بۆچی! بۆ نانی
نیوہرۆ بۆ مائی دایک و باوکی رۆشتین، چونکە شەو نیازی سەفەریان ھەبوو.
ماوہیەک بۆ جل لەبەرکردن لە ژوورەکە وەستام، نەمدەزانن چی لەبەر بکەم!
لەبەرخۆمەوہ وتم ھەرۆکو ھەموو جارێ سەرپۆشەکەم لەسەر دەکەم، ئەگەر وتی
بۆچی، چارشێو بەسەردا دەدەم، کاتیک لە ژوورەکە ھاتمە دەرەوہ، سەپریکی
سەرپۆشەکەمی کرد و گوتی:

- ئەمە چییە؟...ئەشی ھەبیت؟

- لەو ساتەوہی کە باوکم رێگەیی داوہ بەردەوام سەرپۆشم پۆشیوہ، ئیستا

ئەگەر تۆپت ناخۆشە چارشىپو بە سەردا دەدەم.

- ئۆه نا!... نە! ئەمەش زۆرە، ديارە كەيفى خۆتیشە، ھەرچۆنىكت پى خۆشە
جل لەبەرکە، ئەویش مافی ئىنسانى خۆتە.

لە پاش ماوھىيەكى ئىجگار زۆر، ئەو رۆژە ھەستەم بە خۆشى كرد، ھەستکردن بە
پشتىوانىكى دۇنيا، ھەستکردن بە گەيشتن بەو خەونانەى چەند ساتى پىشتر
بەدینەھاتوو دەھاتنە بەرچا، بە ئاسودەيىيەو ھە تەنیشتيەو ھەنگاوم دەنا.
قسەمان لەگەل يەكتەر دەکرد. زۆر يەى كات ئەو قسەى دەکرد، ھەندى جار
قسەكانى زۆر ويژەيى و كتيبي دەبوون و ھەكو مامۆستايەك دەدوا كە بۆ
قوتايىيەكى گەوج قسە دەكات، بەلام بەلای مەو ھەنە بوو، بەراستى ئەو
رۆشنىبىر بوو، لە رووى ئەزموون و رۆشنىبىريەو ھە من بە قوتايىيەكىشى
نەدەژمىردام، سەرمەستى وتەكانى بووم، لەم پىوھندىيە چىژم وەردەگرت.

لە مالى ئەواندا، ھەموو لە دەورمان كۆبوونەو، منيرە خانمى خوشكە گەورەى
لەگەل ھەردوو كۆرەكەى لە تەوريزەو ھەتبوون، كۆرەكان جۆرئ لە نامۆبييان تيدا
بوو، لەگەل دەوروبەردا زۆر نەدەگونجان، پتر لە نيوان خۆياندا بە توركى قسەيان
دەکرد، خودى منيرەخانمىش زۆر لە خوشكەكانى ترى جياواز بوو، زۆر يەى لەوان
گەورەتر دياربوو، لە روانگەى مەو ھە زياتر لە پووريان دەچوو ھەك ئەو ھەى
خوشكيان بيت، بەو ھە دلخۆش بوون كە دەيانىنى من و ھەمىد پىكەو ھە باشين و
قسە دەكەين. ھەمىد بەر دەوام لەگەل دايك و خوشكەكانى گالتهى دەکرد، قسەى
بۆيان فرى دەدا، لە ھەمووشى سەيرتر ئەو ھەبوو كە ئەوانى ماچ دەکرد، زۆر
پىكەن دەيگرتەم و سەرم سوردەما. لە مالى ئىمەدا پياوھەكان لەگەل ژنەكاندا زۆر
قسەيان نەدەکرد، تا بگات بە گالته و پىكەن، لە كەش و ھەواى مالىكەيان چىژم
دەبينى. ئەردەشبرى كۆرى مەنسوورە گاگۆلكى دەکرد، زۆر جوان و نازدار بوو،
بى ئەو ھەى ھەست بە نامۆيى بگات خۆى فرىدايە باوھشم، ھەستىكى باشم ھەبوو،
لە ناخى دلەو پى دەكەنيم. دايكى گوتى:

- باشە ئەلحەمدولليللا، بووكەكەمان پىكەننىش دەزانىت، ئىمە تاكو ئىستا
پىكەننىمان نەبينبوو.

مەنسوورە كۆتايىي قسەكەى ھەلگرتەو:

- خۆ بهو چالانەى سەر گۇناكانىه وه كه پى دهكەنى زۆر جوانتره، به خوا ئەگەر
من له جياتى تۆ بوومايه هه موو كاتى پى دهكەنيم.

سوور بوومه وه و سەرم داخست، مەنسووره بەردەوام بوو:

- كاكه خۆشحال بووى؟ بينيت چ كچىكى جوانمان بۆت دۆزىيه وه؟ دەبلى
دەستان خۆش بى.

هەمىد به پىكەنینه وه گوتى:

- دەستان خۆش بىت.

مەنيزه نىوچه وانى دا به يەكداو گوتى:

- ئەوه چىتانه، بۆچى وەكو نەدى و بدى رەفتار دەكەن؟

له ژووره كه چووه دەرە وه، دايكى گوتى:

- وازى لى بهين، هەرچۆنىك بىت ئەو هه موو كاتىك نازدارى براكهى بووه. من
زۆر دلخۆشم، ئىستاش كه پىكه وه دەتانبىم ئىتر بىرم ئاسووده بوو، هەزار جار
شوكور بۆ خوا، ئىستا ئىتر دەتوانم له مالى خوا نەزره كه م بەدم.

لەم كاتە دا باوكى هاته ژووره وه. ئىمه هەستايىن و سالاومان كرد، باوكى
نىوچه وانى هەردووكمانى ماچ كرد، من سوور هەلگە رام. به سۆزه وه گوتى:

- باشه بووكه خان، ئەحوالت چۆنه؟ خۆ كورە كه م ئازارتى نەداوه؟!

- سەرم داخست و گوتم: نە خىر!

- هەر كاتىك ئازارى داى وەرە به خۆم بلى، وەها گوتى رادەكيشم كه چى تر
بىزارت بكا.

ئىنجا به گالته گوتى هەمىدى راکيشا، هەمىد پى كەنى و گوتى:

- رايه كيشه بابە گيان، تۆ ئەوئنده گوتت راکيشام تا بووم به گويدريژ.

له كاتى مائناواويدا، جارىكى تر دايكى منى برده گۆشه يهك و گوتى:

- له كۆنە وه وتووينا، بەزمانى شيرين مار له كون دىته دەر، هەر له ئىستاوه به
پیداگرىيه وه له رووى بوسته، نە ئەوهى شەرى له گەلدا بكەى ها...، به رەفتارى
خۆش، خۆت شىوازە كهى دەدۆزىته وه، سەرئەنجام تۆ ژنى، عيشوه يهك، نازى،
تۆرانى، تكايهك، بەكورتى مەهتله شەوانه درەنگ بىته وه، به يانبيان له كاتى خۆيدا

ببینیره بۆ سهەر کار، ده بئیت پیتی هاوړیکانی له ژیانته بیری، ئیشه لالا زوویش بهیله مندالت بیت، به دواى یه کدا، بواری مه ده ری، ئه گهر دوو سی مندال دهوروبه ری بگرن ئیتر ئه شته پوچانه ی له سهر دهرده چیت، با بزانه چ جهربه زهیه کی.

له کاتی گه رانه وه ماندا حه مید پرسى:

- ئه ری دایکم چی ده گوت؟

- هیچ، ده یگوت ئاگام له تو بیت.

- به ئی ده زانم، ئاگات له من بیت بۆ ئه وه ی له گه ل هاوړیکانم هاتوچوم نه بیت، و ابوو؟

- ئه ی...

- تو چیت گوت؟

- هیچ، چی بلیم؟

- ده بوايه بتگوتایه من کاربه ده سستی دوزه خ نیم تا ژیانى لی بکهم به زه هری مار.

- من چۆن ده توانم له یه کهم رۆژه وه قسه ی وا به خه سووم بلیم؟

- ئامان له ده ست ئه م ژنه پیرانه، به هیچ شتیه یه ک له ناوه رۆکی هاوسه رگیری تی نه گه یشتون، ژن به زنجیری ده زانن بۆ به ستنه وه ی ده ست و پتی پیاوی داماو، له کاتی کدا ناوه رۆکی پرۆسه ی هاوسه رگیری واتا پتکه وه بوون، لی ککه یشتن، پیشوازیکردن له داخوازییه کانی ههردوولا و یه کسانى له مافدا، بیت وایه له مه زیاتره؟

- نه، به ته واوه تی مافی خۆته.

له دلّه وه ستایشی ئه م هه موو دلّراوانی و هۆشمه ندیه یه م کرد.

- هینده رقم له و ژنانه ده بیته وه که دایمه له میرده کانیان ده پرسن له کوئی بووی؟ له گه ل کئی بووی؟ بۆ درهنگ هاتیته وه؟ بۆ نه هاتی؟ له لای ئیمه ژن و پیاو مافی دیاریکراو و یه کسانیا ن هیه، هیچ کامیا نیش مافی ئه وه یان نییه ئه وی تریان به ستنه وه تامردن یان هانی بدات بۆ کارى که پتی خو ش نییه، یا لیپرسینه وه ی له گه لدا بکات.

- چەنى باشە !!

پەيامەكەم بەتەواوۋەتى و بەروونى پى گەيشت. ھەرگىز نابىت بېرىسم بۇچى، كەى و لە كوئى...! بەراستىش ھەروا بوو، لەو دەمەشدا بەلاموۋە گرېنگىيەكى ئەوتۇى نەبوو، لەبەرئەوۋەى يەكەم، ئەو بە چەند پلەيەك لە من گەورەتر و خوئندەوارتر و بە ئەزموونتر بوو، بە دلىيايىيەوۋە لە من باشتر دەيزانى چۆن بۇى. دوووم، ئەسلەن بە من چى ئەو چى دەكا؟ ھەر ئەوئەندەى بەوۋە قايىلە ئەو ھەموو مافە بە ژن بدريت، مۇلەتم دەداتى بخوئىنم و ئەو كارانە بكەم كە خۆم پىم خۆشە، نەك تەنيا بەسمە بەلكو لە سەرىشمەوۋە زىاد بوو.

دەم درەنگانى گەيشتىنە مائەوۋە، بى ئەوۋەى ھىچ بلىت سەرىن و لىفەيەكى ھەلگرت و سەرقالى ئامادەكردنى جى خەوۋەكەى بوو، وىژدانم ئازارى دەدام، نەمدەزانى دەبىت چى بكەم! شەرم ئاۋەر بوو من لەسەر تەخت بخەوم و كارىك بكەم، ئەو بەو ھەموو مېھربانى و دلىنەرمىيەوۋە لە شوئىنكى ناخۆشدا بخەوئى، كەمىك ئەم پائو ئەوپام كرد و سەرىنەنجام گوتم:

- ئاۋھا زۆر خراپە، تۆ باش ناخەوۋى، وەرە لەسەر تەختى خەوۋەكە بخەوۋە و من لە خوارەوۋە دەنووم.

- نە، گرېنگ نىيە، من لە ھەموو شوئىنكى دەتوانم بخەوم.

- ئاخىر... من راھاتووم لەسەر زەوى بخەوم.

- منىش ھەروەھا.

چوومە ژوورى نووستنەكە، لەبەرخۆمەوۋە بېرىم دەكردەوۋە، ھەتاكەى دەتوانم بەم شىۋەيە بۇيم؟ ھەست و نەستم لە بارىكى شىۋاۋادا بوو، ھىچ جۆرە تەقەلايەكى ئەوئىندارى يا ھەزىكى سروشتى لە ناخمدى بوونى نەبوو، بەلام من خۆم بە قەرزىار دەزانى، ئەو منى لەو مائەلە رزگار كرد و دەبويست بە بوار رەخساندەم بۇ خوئندەن، مەزىنترىن نەرمونىانېم لەگەلدا بنوئىت، چىي تر ئەو ھەستى بىزارىيەم نەمابوو كە لە رۆزى يەكەمدا لە بەركەوتنى دەستى لە جەستەم ھەمبوو. چوومە ھۆلەكە و لە ژوور سەرى وەستام و گوتم:

- زەحمەت نەبى وەرە لەسەر جىگەكەى خۆت بخەوۋە.

بە نىگايەكى تىژ، پرس ئامىز و وردەكۆلانە، بۇ چەند خولەكىك چاۋى لە

دەموچاوم بېرى، بە زەردەخەنەنەيەكى ناديار دەستى پى دام، يارمەتيم دا لە جىگەكەى ھەستا و بەم شىوويە لەسەر جىگەى ھاوسەرييەتيدا گىرسايەوہ.

ئەو شەوہ، پاش ئەوہى ئەو چووہ خەوتىكى قوولەوہ، چەندان كاژىر گريام و لە ناو مالەكە ھاتوچۆم دەكرد، نەمدەزانی چىمە، بىرکردنەوہيەكى ديارىكراوم نەبوو، تەنيا دلم تەنگ بوو.

لە پاش چەند رۆژى پەروين خانم بۆ سەردانم ھات، بەپەرۆشەوہ گوتى:

- ھەر چاوەروان بووم خۆت بېى، كەچى نەھاتى، بىنيم لەمە زياتر خۆم بۆ ناگيرى، گوتم بايىم و بزنام لە چ دۆخىكداى؟

- باشم! خراپ نيم.

- بۆم باس بكە، چۆنە؟ خۆ نازارتى نەداوہ؟ ئادەى پىم بلى، شەوى يەكەم چىت بەسەرھات، بەو حالەوہى تۆ ھەتبوو، وتم لەناو دەچى.

- بەلى زۆر خراپ بووم، بەلام ئەو تى گەيشت، كاتىك بارودۆخى منى بىنى لە مال چووہ دەر، بۆ ئەوہى من باش بنووم.

- واى...! چ مرۆفئىكى نازدارە؟! سوپاس بۆ خوا! نازانى چ دلخۆرييەكم ھەبوو، بىنيت چ مرۆفئىكى وشيارە، ئىستا ئەگەر ژنى ئەسغەرى قەساو بوويتايە خوا ئەزانى چ بەلایەكى بەسەرتدا دەھينا، دە ئىستا پىم بلى، بەگشتى لى پازىت؟

- بەلى، زۆر كورى چاكە، خىزانەكەشى باشن.

- ئەلھەمدوللا، ديوتە لەگەل خوازىننىكارەكانى ترت چەند جىاوازيان ھەيە.

- بەلى، لەمەياندا قەرزارى تۆم، ئىستا دەزانم تۆ چ ھاوسۆزيەكى مەزنت لەگەلدا كرد.

- نە بابە... من ھىچم نەكردووە، خۆت باش بووى، بۆيە ئەمانە تۆيان پەسەند كرد، ئىستاش شوکور بۆ خوا كە تۆ ئاسوودەى، بەختى خۆت بوو، منى چارەپەش لەم جۆرە دەرھەتەنەم بۆ نەرخسا.

- خۆ تۆ لەگەل حاجى ئاغا ھىچ كىشەيەكت نىيە، داماوہ كارى بە سەرتەوہ نىيە.

- بەلى... بەلى...! تۆ ئىستاي دەبىنى، ئىستا! كە پىر بووہ و پەروپالى وەريوہ،

نازانی کاتی خوئی چ گورگی بوو، له شهوی یه که مدا چۆن هه لمه تی بو هی نام، کاتیکیش ده گریام و هه لده له رژیم چ کوته کیکم به دهستییه وه خوار د. له و رژوژگار هدا هیشتا دهوله مند بوو، وای دهزانی گرفته که له ژنه بویه مندالی نابی، به گشتی ئه ملا و ئه ولای هه بوو، خوای نه ده ناسی. به لاگه لیکى به سه هه نام هه ر باس ناکریت، که دهنگیک ده هات و ده مزانی وا هاته ماله وه چوار په لم ده له رزی. ئاخر له بهر ئه وهی مندال بووم لئی ده ترسام، به لام شوکور بو خوا که مایه پوچ بوو و هه موو سه روه ت و سامانی له ده ست دا، پاشتریش که دوکتوره کان پتیا ن راگه یاند که گرفت له خوئیته و هه رگیز ناتوانی مندالی بی، ده توت ده رزییا ن له میزه لدان داوه، هه وا و فیزه که ی دامرکا و له پر ئه وه نده ی بیست سال پیر بوو، هه موو که سه کانیشی وازیان لی هی نا و رویشتن، منیش گه وره تر و به هیتر تر بوو بووم، زمانیشم دریز بوو بوو، ده متوانی روو به رووی را وه ستم یانیش جیی بهیلم و برۆم، ئیستاش ده ترسیت منیش له ده ست بدات، بویه کاری به سه رمه وه نییه، ئینجا ئیستا نۆره ی هیترش و ده سه لاتنی منه، به لام له پاش چی؟ گهنجی و له ش ساغی لی سه ند، ناتوانم ئه وانه بگیرمه وه... که می بیده نگ بوو، به شتیه یه که سه ری راته کاند گوايه ده یه ویت له یاده کانی را بردوو دوور بکه ویته وه، به رده وام بوو، به راست، ئه وه بوچی بو سهردانی دایک و باوکت نایه ی؟

- بوچی بیم؟ چ گولتیکیان له سه رم داوه؟

- وای... بوچی وا ده بیت؟ هه رچییه که بن دایک و باوکتن.

- ئه وانه منیا ن له مال ده رکرد، من ئیتر بو ئه وئ نایه م.

- ئه م قسا نه مه که، گونا هن، زۆر چا وه ریت ده کن.

- نه په روین خانم ناتوانم بیم، ئیتر هه ر با سیشی مه که.

زیاتر له سی هه فته به سه ر ژیا نی ها وسه ریماندا تی په ریپوو که سه رله به یانیه که زهنگی ماله که مان لی درا، به لامه وه سه یر بوو، من که سم نه بوو بیته سهردانم، رام کرد و ده رگا که م کرده وه، دایکم و په روین خانم له به رده م ده رگا که وه وه ستابوون، چه په سام، به سار دوسرییه وه سلوم کرد.

- سلوو خاتوون، وادیاره زۆر خوشت لی ئه بووری وا ئه م ماوه دوور و دریزه تیپه ری و ئاوړیک ناده یته دوا وه، ئه وه نده ی نه ما بوو دایکت له دا خاندنا سوئی

دەبوو، وەرە برۆین و ببینە، ماشەللا زۆر باشە.

- لە کوێی کچم، هیندی نەمابوو لە دلخۆریدا دەمردم، سێ هەفتەیه چاومان بە
دەرگاگەوه وشک هەلاتوو، هیچ هەواڵتکت نەبوو، نالێی دایکتکت هەبوو، باوکتکت
هەبوو؟ داوێ هەیه، نەریتکت هەیه؟

- سەیرە! کام داوونەریتە؟ پەروین خانم بەسەری ئاماژەى کرد که قسە نەکەم و
گوێ:

- ئێ! دە هیچ نەبێ فەرموویەک بکە، ئەم داماوە بەم گەرمایە ئەم هەموو
رێگەیه هاتوو، ناشێ نەتەوێ رێگەمان بەدی ببینە ژوورەوه؟
- زۆر باشە فەرموون.

دایکم هەر بەدەم بۆلە بۆلەوه لە پلیکانەکان سەردەکەوت، گوێ:

- رۆژی دواى زەماوەندەکە تا دەمەوبەیان دانیشتین، بە ناخپیری گیانمان
زاواکەمان بێتە سەردانمان، کە دەنگتان نەبوو، وتمان لەوانەیه رۆژی دواتر بێن،
وتمان بەدلنیاوییەوه ئەم هەینییه دین، هەینی هەفتەى دواتر، ئیدی وتم وا دیارە
کچەکە مردوو، بەلایەکی بەسەر هاتوو، چۆن دەبێ یەکی لە ماله باوک پرواتە دەر
و ئاوپێک ئەداتە دواوه، دەلێی نە دایکی، نە باوکیکی هەبوو مافیکیان بەسەریهوه
بیت!

گەیشتبوو مە ناوهراستی هۆلەکە، ئیتر تاقەتم سەرچوو، هاوارم کرد:

- مافتان هەیه؟ کامە ماف؟ چ مافیکتان بەسەرمەوهیه؟ تەنیا ئەوه نەبیت کە
منتان دروست کرد؟ بۆچی من دەمويست دروستم بکەن وا منەتم بەسەردا دەکەى؟
ئەوه بۆ خوێشى خۆتان بووه، کاتیکیش زانیتان کچە کوێی خەفتتان خوارد و
پەشیمان بوونەوه، لەمە زیاتر چ مافیکی ترتان هەیه؟ چیتان بۆ کردم؟ ئەوهندە
پارامەوه، لێ گەرین بخوینم، هیشتتان؟ دنیاىەک پارامەوه بە میردم نەدەن، بهیلن
یەک، دوو سالی تریش لەو ماله وێرانەدا بمینمەوه، هیشتتان؟ چەندتان لێ دام؟
چەند جار هەتا کەناری مەرگ رۆیشتم؟ چەند مانگ زیندانی بووم؟

دایکم لووشکە لووشک دەگريا، پەروین خانم بە حەپەساوییەوه تەماشای دەکردم
و بە دەستی ئاماژەى بۆ دەکردم کە بیدەنگ بم، بەلام تازە دەرگای گریکەى دلّم
کرا بوو، نەمدەتوانی دایخەم.

- هيندهى بيرم دى، خوتان هموو كاتيك دوتانوت كچ بۇ خەلكە، دواتر بە زۆر داتانمە دەستى خەلكە، بەو شىۋەيە دوتانويست لە كۆل خوتانم بكنەنە، تەنانەت بەلاتانىشەو گرينگ نەبوو بە كىم دەدەن، ئەى ئەو تۆ نەبووى كە لەژىر تەختەكە پاكىشامە دەرەو بە ئەوئى زووتر لە مال دەرەكەى؟ ئەى تۆ نەبووى دەرەكەى؟ دەبىت تۆ زو لەم مالە برۆيتە دەرەو بە ئەوئى مەحمود بتوانىت ژن بەيتى؟ باشە، منىش رۆيشتەم، واتا ئۆيە منتان دەرەكەى، كەواتە ئىدى مولكى خەلكەم، ئىستايىش چاۋەرۋانن بىمە دەست ماچكردن؟ ۋەلا بابە بەراستى....!

- مەسسوم بەسە، شەرم بنگرئى، ئەم قسانە چىيە؟ بزانه چىت بەم ژنە داماوە كرد؟ ھەرچىيەك بن دايك و باوكتن، ئەركت بەسەريانەو بوو تا گەرەيان كردى، پىت وايە ھەر لە خۆتەو بەم بالە و قەبارەيە گەيشتى؟ باوكت كەم خۆشى دەوتى؟ ھەموو شتىكى بۇ تۆ دەويست؟ كەم خەميان بۆت خوارد؟ من شايدەم ئەو ماۋەيەي نەخۆش بووى ئەم ژنە چى چەشت، شەو تا بەرەبەيان بە ديارتەو دادەنيشت و فرمىسكى دەرشت. چەن نەزر و قوربانى بۆت دا؟ تۆ كچىكى بى چاۋ و پرو نەبووى، ھەموو دايك و باوكتەكان مافيان بەسەر مندالەكانيانەو ھەيە، تەنانەت خراپترىنەكانىشيان، جارى ئەمان زۆر خاترى تۆيان دەويت، بەخا كاتى من شووم كرد و رۆيشتەم، ئەگەر سەد سالى ترىش نەرۆشتمايە بۇ مالى باوكتەم، ھىچ كەس نەدەھاتە سۆراغم، بتەوئى و نەتەوئى ئەركيان بەسەرتەوئى ۋە دەبىت بەجىتى بەيتى، دەنا خوا پىي ناخۆش دەبىت و دەرگى!

ئارام بوۋبوۋمە، ھەستەم بە سووكبوۋنەو دەكرد، ئەو قىن و نەفرەتەى ۋەكو دوومەلىكى كىم كردو بە درىژايى ئەم ماۋەيە ئازارى دەدام، ترەكيۋە و فرمىسكەكانى دايكىشم ۋەكو ھەتوانىك بوو، زامەكانى سارپىژ دەكرد.

- ئەركى دايك و باوكتەيى؟ باشە... من ئەركى خۆم بە جى دەھىنم، ئەگەر كاريكتان ھەبى بۆتانى دەكەم، نامەوئى لە ئەنجامدا من گوناھبار و بەدكارىم، بەلام داوام لى مەكەن لە بيرم بچىتەو چىتان پى كردم.

گرىانەكەى دايك بە كۆلتر بوو و وتى:

- برۆ ئەو چەقۆيە بىنە و ئەو دەستەم بىرەو كە قزى پاكىشاي، بەخا بەوشىۋەيە كەمتر ئازار دەچىژم و ئاسوودەتر دەبم، رۆزى ھەزار جار بە خۆم

دهلیم یاخو ژنه که دهستت بشکې، چوڼ له دلته هات ئه ئاوها له مندا له بهسته زمانه بدهی... به لام کچم ده زانی ئه گهر ئه وړوژه و ام نه کردبایه ده بوو به چ ئابرووچوونې. براكانت لهت له تیان ده کردی، هر له به یانییه وه نه حمده ده یگوت، ئه گهر ئه م کچه نه ملاو نه ولا بکا و ئابروومان به ری، ئاگری تی به رده دم، له ولاشه وه باوکت سه رتاسه ری هغه ته که دلې ده یه شا، ئه وړوژه به چه و درمان له سه ر پی وه ستا بوو، رهنګ به روویه وه نه ما بوو، هر له وه ده تر سام دلې بوه ستی. منی داماو له و نیوه نده دا ده بوایه چیم بکردبایه، به خوا دلّم وه کو که بابی لی هاتبوو، به لام نه مده زانی ده بوایه چی بکه م.

- یانی خوټ چه زت نه ده کرد من بدهیته شوو؟

- بوچی نا... وړوژی هزار جار له خوا ده پارامه وه یه کیکی باش په یدا بی، ده ست بگری و له ماله رزگارت بکا، پیت وایه من نه مده زانی تو چه نی خه فته ده خوئی، له و زیندانه دا وړوژه به وړوژ لاوازتر ده بووی و رهنګت زهر دتر ده بووه وه، به خوی که سه یرم ده کردی دلّم ده بوو به که باب، هیندم نه ز و نیاز ده کرد بو ئه وه ی میردیکی باشت بو په یدا بی و رزگارت بی، خه می تو خه ریک بوو منی ده کوشت.

به و گه رمییه ی ئه م و ته پر سوژه، هیدی هیدی بهسته له کی قین و سه رکه شیم ده بوو به ئاو، گوتم:

- ئیتر مه گری.

هه ستام و رویشتم شه ربه تم هیئا. په روین خانم بو ئه وه ی که شه که بگری گوتی:

- ته ماشا، چ مال و ژیانیکی ریکوینکت هه یه، به راست، ته ختی خه و و دولا په کانت پی جوان بوو؟ ئه وه من هلم بزار دبوو ها...

- به لی په روین خانم، توش ئه و ماوه یه ئه رکی زورت کیشا، ئیمه هه موومان سوپاست ده که ین.

- منیش هه روه ها.

- وای توخوا واهلین، شه رمه زار ده یم، چ ئه رکی خانم گیان؟ هیندم پی خوش بوو، هه رچییه کم هه لده بزارد باوکت نه یده گوت نه، تا ئیستا ئه وه نده م شت نه کړیوه،

گەر بموتايە تاڧمى پاشايشى بۆ بىڭرېن دەيڭرى، ديارە باوكت زۆرى خۆش دەۋى،
دايمە ئەھمەد شەرى دەکرد، دەيڭوت بۆ ئەم ھەموو خەرچە بە باوكت دەكەي، بەلام
ئەو خۆى پىيى خۆش بوو، ھەموو كاتى دەيڭوت دەمەۋى پىزدار بى، لەناو مالە
خەزوران سەربەرز بى، دوو رۆزى تر نەيڭىشەن بە روویدا كە جىازى نەبوو.

دايكت بە ھەنسكە ھەنسكىكى نەرمەۋە گوتى:

– ئىستاش ئەو تاڧمى قەنەفەيەي كە بۆتى داۋەتەكردن تەۋاۋ بوو، چاۋەرۋانە
بزانىت تۆكەي كاتە ھەيە بۆتى بىڭرى.

ئاھىكت ھەلڭىشا.

– باشە، ئەي ئىستا چۆنە؟

– چى بلىم رۆلە؟ زۆر باش نىيە.

بە چمكى سەرىۋشەكەي چاۋەكانى سىرىيەۋە و بەردەۋام بوو:

– منىش دەمويست ئەۋەت پى بلىم، ئەگەر ھەزىش ناكەي من بىيىنى قەيناكا،
بەلام باوكت خەرىكە لە خەفەتا سوۋى دەبىتەۋە، چىيى تر لەگەل كەس قسە ناكات،
دىسانەۋە دەستى كىرۋەتەۋە بە جگەرە كىشان، ئەمجارەيان بە دۋاى يەكدا
جگەرە دەكىشى، بە بەردەۋامىش دەكۆخى، دوور لە گىيانى دەترسم بەلایەكى
بەسەردا بىت، ئەگەر لەبەر خاترى ئەۋىش بوو سەرى لە مالەۋە بدە، دەترسم
نەبىيىتەۋە و دۋاىي پاشگەز دەبىتەۋە ھا...

– ۋەي خوا نەكا! نوقرانەي خراپ لى مەدە، دىم، ھەر لەم ھەفتەيەدا دىم،
بابزانم ھەمىد كەي كاتى دەبىت، گەر ئەۋىش كاتى نەبوو من ھەرخۆم دىم.

– نە رۆلە گىيان، ۋا نابى، دەبىت پابەندى مېردەكەت بىت، نامەۋىت ئەۋىش بىزار
بىت.

– نە بابە، بىزار نابى، بى خەم بىن خۆم رىكى دەخەم.

ھەمىد، جارىكى تىرىش بۆى روون كىرمەۋە كە نە كات و نە ھەۋسەلەي ھاۋەلىي
منى ھەيە بۆ سەردان و چاۋبىكەۋىتنى خىزانى، بە پىداگىرىيەۋە داۋاى لىم كىرد كە
ژيانىكى كۆمەلایەتتى سەربەخۆ بۆ خۆم بىنات بىم، ژمارەي ھىلى پاسەكان، رىگە
ۋ بانەكانى بۆم روون كىردەۋە و باشتىرىن رىگەي تەكسى گىرتىشى فىر كىردم.

منیش له پاش چه‌ند رۆژیک و دواى نیوه‌رۆیه‌کی مانگی خه‌رمانان، دهمزانی ئه‌و شه‌وه‌هه‌مید نایه‌ته‌وه، خۆم گۆرپی و بۆ مألایان رۆیشتم، سه‌یر بوو! له‌و ماوه کورته‌دا مال بووبوو به‌ مألئ هوان و چیی تر مألئ من نه‌بوو، ناخۆ هه‌موو کچه‌کانی تریش به‌و خیرایییه به‌ مألله باوک نامۆ ده‌بن؟ جاری یه‌که‌م بوو که به‌ ته‌نیا له‌ مال برۆمه‌ ده‌روه، رینگه‌یه‌کی نیمچه‌ دوورم به‌ پاس بری، وێرایی ئه‌وه‌ی نینگه‌ران بووم، که‌چی چیژم له‌م سه‌ره‌خۆیییه‌م ده‌بینی و هه‌ستم به‌ که‌سایه‌تی خۆم و که‌وره‌یی ده‌کرد. کاتیک که‌یشتمه‌ که‌ره‌که‌ه‌ی خۆمان هه‌ستگه‌لیکی جوهره‌وجۆر له‌ ناخمدئاو ئه‌وته‌ی یه‌کتیری بوون، یادی سه‌عید دلته‌نگی کردم، به‌ تێپه‌ر بوونم به‌ به‌رده‌م مألئ په‌روانه‌دا هینده‌ی تر بیرم کرد، له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا له‌و ناوه‌راستی جاده‌یه‌دا فرمیسکم بێته‌ خوار، خیراتر به‌ره‌و مألله‌وه رۆیشتم، به‌ نزیکه‌بوونه‌وه‌م پێیه‌کانم سست ده‌بوون، سه‌زیشم نه‌ده‌کرد خه‌لکی ئه‌و که‌ره‌که‌ه‌ی بینم، شه‌رمم له‌ هه‌موویان ده‌کرد.

پێشوازییه‌ که‌رمه‌که‌ه‌ی فاتی که‌ خۆی هاویشته‌ ئامیزمه‌وه و به‌ کول گریا، چاوه‌کانمی پر له‌ فرمیسک کرد، تکای ده‌کرد بگه‌ریمه‌وه مألله‌وه یاخۆ ئه‌ویش له‌گه‌ل خۆمدا به‌رم. عه‌لی له‌ شوین خۆی جوولله‌ی نه‌کرد، هه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ قیراندی به‌سه‌ر فاتیدا و گوتی:

- نه‌په‌نه‌ر، ئه‌ی نه‌مگوت برۆ گۆره‌وییه‌کانم بێنه‌.

ده‌مه‌و رۆژئاوا ئه‌حمه‌د هاته‌وه، هیند مه‌ست بوو، گێژ و وێژ ته‌ماشای کردم، ده‌تگوت هه‌ر ئه‌ویش نییه‌ که‌ نزیکه‌ی مانگیکه‌ نه‌یبینیوم، شتیکی جی هیشته‌بوو، هات هه‌لی گرت و رۆیی. مه‌حموود له‌ژێر لێوه‌وه وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دامه‌وه و به‌ پرووگرژییه‌وه به‌ پلیکانه‌کاندا چووه‌ سه‌ر.

- چاوت لێیه‌ دایه، نه‌ده‌بوو بۆ ئێره‌ بێم، ئه‌گه‌ر سالی جاریکیش بێم ئه‌مانه‌ هه‌ر پتیا ناخۆشه‌.

- نه‌ رۆله، له‌ دلئ مه‌گره، نارمه‌تییه‌که‌ی له‌ شوینیکی تره‌وه‌یه، ئه‌مه‌ هه‌فته‌یه‌که‌ له‌گه‌ل که‌س قسه‌ ناکات.

- بۆ؟ چی بووه‌؟

- ئاگات لئ نییه‌؟ ئه‌و هه‌فته‌یه‌ خۆمان پێچایه‌وه، شیرینی و میوه‌ و پارچه‌مان

كړی، بۆ قوم بۆ مالى پوررت پړيشتين بۆ نه وهى سه بارهت به مه حبووبه قسه بكهين.

- ئى؟

- هيچ رۆله گيان، دهر كهوت قسمة نيهه، ههفتهى پيشووتر به ريخستنى مه حبووبه بووه، له قينى نه وهى كه بۆ زهماوندى تۆ بانگمان نه كړوون، نه وانيش هه واليان به ئيمه نه دا، باشتتر، من هه له سه ره تاوه رازى نه بووم، خوځى و نه دايكه ده لى كه هه مه حبووبه مه حبووبه بوو.

ههستى شادمانيه كى تايهت سه راپاي بوونى پوښيم. پر به هه مو خانه كانى جه ستهم له ماناي (دلم فينكه وه بوو) تى گه يشتم، به خوځم گوت تۆ چه ند خراپى! به لام دهنگى له ناخدا ده يگوت: شايانيه تى! با نه ويش بيچيژييت.

- نه گه ده زانى پوررت چۆن پۆزى زاواكهى به سه رماندا ده فرۆشت، گوتى: نه وهى ئايه تولايه، به لام زانكوښى ته واو كړدوه و پيشكه وتووه، جا چ مال و سهروه تىكى هه يه! مه حموودى به سته زمانيش چه قوت لى بدايه خوځينى دهر نه ده چوو، نه وهنده سووره وه بوو بوو ترسام دلى بوه ستى، كه مى توانج بارانى كړدين و گوتى ئيشه لالا بۆ زهماوندكهى مه حبووبه ههوت شه و ههوت رۆژ ئاههنگ ده گيږن و چراخان هه لده خه، مرؤف ده بيت به شانازيه وه كچ به شوو بدات، نه وهكو به په له پرووزى و به دزيه وه، نه گه ر پور له زهماوندى برازيدا نه بيت نهى كهى ده بيت هه بى، به كورتى كوځى له م گله ييانهى كرد.

كاتيك باوكم هات من له ژووره كه بووم، خوځ دايه پال ديواره كه وه بۆ نه وهى نه مبينى، ژووره كه يش له چاو دهر وه تاريك بوو، باوكم به ده ستىكى دهر كه كهى گرت و پييه كى خسته سه ر نه ژنوكهى ترى و سه رقالي كړدنه وهى قه يتانى پيلاوه كهى بوو. به دهنگىكى نزم گوتم:

- سلاو.

پيى داكهوت و له ژووره نيمچه تاريكه كه دا به دواى دهنگه كه گه را، هاتمه پيشه وه، بۆ چه ند خوله كيك به زه رده خه نه يه كى پر سۆزه وه ته ماشاى كردم، پاشان هاته وه سه رخوځى، ديسانه وه پيى خسته سه ر نه ژنوځى و سه رقالي كړدنه وهى قه يتانه كهى بوو و به دهنگىكى به رزتر گوتى:

- ئۇو چۆن بوو! بىرت كردىن؟
 - بىگومان، ھەموو كاتى لە بىرمن.
 سەرى راوہشانىد، سەراپايىيەكانى لە پى كرد. ھەرۈەكو جاران خاۋلييەكەم بە دەستىيەو ھا، بە چاۋيكي پر لە گلەيىيەو سەيرىكي كردم و گوتى:
 - لەو باوہرەدا نەبووم ئەوئەندە پى وەفا پى.
 قىن بىناقاقاي گرتبووم، ئەمە پر سۆزترىن قسە بوو كە باوكم دەيتوانى بىلى.
 لەسەر نانى شىوان ھەموو شتىكى دەخستە بەردەستم. بە پەلەپەل قسەى دەكرد، ھەرگىز نەمبىنيبوو ئەوئەندە زۆر قسە بكات. مەحموود نەھاتە سەر سفرەى نانى شىوان. باوكم بە پىكەننەو گوتى:
 - دەى قسەمان بۆ بکە، شىوان و نيوەرۋان چى بۆ مېتردەكەت لى دەنتى؟ ئەزانى چىشت لىنتى؟ يا نە! بىستوومە دەيەوئت سكالات لى بكات!
 - كى، ھەمىد؟ ئەو داماوہ قەت لە خواردن سكاللا ناكات، ھەرچىيەك بخەمە بەردەستى دەيخوات، ھىشتا خۆى پىم دەلى پىويست ناكاتى خۆت بە چىشت لىنان بەسەربەرى!
 - چى! ئەى چى بکەى؟
 - دەلى دەبىت بەردەوامى بە خويئندەكەت بەدى.
 بىدەنگىيەك دانىشتنەكەى داپوشى، ھەموو لىم رامان، بريسكەيەك لە چاۋەكانى باوكم درەوشايەو. داىكم گوتى:
 - ئەى مال و حالەكەت؟
 - ھىچ نىيە، دەكرىت فرىاي ھەمووى بکەوم. ھەمىد خۆى دەلى نانى نيوەرۋ و شىوان و مالدارى بۆ من ھىچ گرىنگ نىيە، دەبىت تۆ ئەو كارانە بکەى كە خۆت پىت خۆشە، بەتايبەتەش دەبىت وانەكانت بخويئنى، ئەو ھىش ئەركىكى زۆر پىويستە!
 - ەلى گوتى:
 - دەبرۆ بابە! ئىتر قوتابخانە پىت پى نادا!
 - بۆچى نا! رۆيشتەم قسەم لە گەلىان كرد، بىرپارە بجمە قوتابخانەى شەوانە.

ئەزمونەكانىشىم بە شىۋەيەكى جۆرەوجۆر دەدەم، لەوانەشە تا كۆتايى شەھرىوهر
گەلاوئىژ لەگەل ئەوانەى دووپاتكردنەوھيان ھەيە ئەزمون بەدەم. بە راست بىرم
نەچىت كىتەبەكانم بەرمەوھ.

باوكم بە دلخۆشيبەوھ گوتى:

- سوپاس بۆ خوا .

دايكم بە سەرسورمانەوھ تەماشاي كرد .

- كىتەبەكانم لە كوئىن؟

- ھەمووم كۆكردەوھ و خستەم ناو جانتا شىنەكە، لەژىر زەمىنەكەيە، عەلى،
ھەستە كورم، برۆ بيانھىنە .

- بە من چى!!! بۆچى خۆى دەست و پىي نىيە؟!

باوكم بە توورەيى و پىداگرىبەكى بى وئىنەوھ ئاورى بەلايدا دايەوھ، لە كاتىكدا
دەستى بە ئاماژەى بەسەر دەمدا كىشان بەرزكردبووھوھ گوتى:

- بىدەنگ بە! جارىكى تر نامەوئىت بىبىنم بەم شىۋەيە لەگەل دادەت قسە بكەيت
ھا... ئەگەر جارىكى تر لەم جۆرە ھەلانە بكەى لىت دەدەم و ددانەكانت ورد و
خاش دەكەم.

ھەموومان بە ھەپەساويەوھ چاومان لە باوكم برىبوو. عەلى بە ترسىكى زۆر و
توورەيىيەوھ ھەستاو بەرەو لاي دەرگاگە رۆيشت. فاتى خۆى دايە پال من و
زەردەخەنەيەكى مەستانەى لى دا، ھەستم بە فىنكبونەوھى دلى ئەويش كرد. لە
كاتى مالىئاواييدا، باوكم خواحافىزى لى كردم و لەبەر دەرگاگە بى ئەوھى كەس
بىبىستى بە چرپەوھ پرسى:

- كەى دىيەتەوھ؟

بۆ رۆيشتن بۆ قوتابخانە و بەشدارىكردن لە ئەزمونە جۆرەوجۆرەكان درەنگ
بوو، سەرئەنجام بۆ خوئىندى وەرزی پايز خۆم ناوونوس كرد، بە بى ئۆقرەبىيەوھ لە
چاوەروانيدا مامەوھ. لەم ماوھيدا سوودم لە زۆرى كاتى دەستبەتالىم وەرگرت بۆ
خوئىندەوھى ئەو كىتەبەبانەى كە لە مالىھوھ ھەبوون، ديارە كەم نەبوون، لە
چىرۆكەكانەوھ دەستم پى كرد، دواى ئەوھ كىتەبى شىعرەكانم بە وردى خوئىندەوھ،

له پاش ئهوه نۆره به کتیبه فهلسهفیهکان گه‌یشت که زۆر قورس و ماندووئامیز بوون. له ئاکامدا له‌به‌ر بێ کاری ناچار بووم کتیبه‌کانی خویندنی‌ه‌میدیش بخوینمه‌وه. وێرای ئه‌وه‌ی که چیژیکێ زۆرم له‌م خویندنه‌وه هه‌میشه‌یییه وهرده‌گرت و سه‌رقالی ده‌کردم، به‌لام ئه‌وه‌نده نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی ژيانم پڕ بکاته‌وه، هه‌مید هیچ شه‌وی زوو نه‌ده‌هاته ماله‌وه، جاری واش هه‌بوو بۆ چهند رۆژیک نه‌مده‌بینی، له سه‌ره‌تاوه خواردنی شیانم لێ دهنه و خوانم ئاماده ده‌کرد و داده‌نیشتم چاوه‌پڕیم ده‌کرد، چهندان جاریش به‌ دیار سفره‌که‌وه خه‌و ده‌یبردمه‌وه، که‌چی رۆژیکێ تریش هه‌ر دووباره‌م ده‌کرده‌وه، نه‌فرتم له‌ ناخواردنی ته‌نیایی بوو. جاریکیان له نیوه‌شه‌ودا هاته‌وه و خه‌ویردنه‌وه‌ی منی به‌ دیار سفره‌که‌وه بینی به‌ هه‌راسانییه‌وه بانگی کردم و به‌ تووره‌یییه‌وه گوته‌ی تۆ له‌ چیشته‌ لێنان و کات به‌ فیرۆدان به‌ولاوه کاریکی تری نییه؟ له‌ پڕ له‌ خه‌و راجله‌کیم و به‌ دل رهنجاوییه‌وه له‌ ئاکاره‌که‌ی ئه‌و گه‌رامه‌وه سه‌ر جێی نووستنه‌که‌م، به‌ده‌م گریانیکێ بیده‌نگه‌وه خه‌و بردمییه‌وه. سه‌رله‌به‌یانی وه‌کو وته‌بیژێ که‌ بۆ کۆمه‌لیک خه‌لکی نه‌قام قسه‌ بکات، لێدوانیکێ دوور و درێژی سه‌بارته‌ به‌ رۆلی ژن له‌ کۆمه‌لگه‌دا پێشکێش کرد، به‌ تووره‌یییه‌کی شاردراره‌وه‌ گوته‌ی:

– هه‌ول مه‌ده‌ به‌ ره‌فتاره‌ی ژنانه‌ی نه‌ریتی و نه‌خوینده‌وار یان باشتر بلێم چه‌وساوه‌ رسته‌یک له‌ ئه‌شق و خو‌شه‌ویستی گیلانه‌م پێ بدی بۆ ئه‌وه‌ی ده‌سته‌مۆم بکه‌ی.

به‌خه‌مباری و رهنجاوییه‌وه، به‌ ده‌نگیکێ پڕ له‌ قینه‌وه‌ گوتم:

– من هیچ مه‌به‌سته‌یکم نه‌بوو، ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ دوا‌ی نیوه‌روان له‌ ته‌نیایی بیزار ده‌بم، هه‌زیش ناکه‌م به‌ ته‌نیا نان بخۆم، دوا‌ییش بیرم کرده‌وه که‌ تۆ نیوه‌روان له‌ مال نیت و نازانم چی ده‌خۆی، هیچ نه‌بیت شه‌و نانیکێ تیروته‌سه‌ل بخۆی.

– له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ مه‌به‌سته‌ت نه‌بووی، به‌لام ناراسته‌وخۆ ئامانجته‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌، ئه‌مه‌ له‌ ته‌له‌که‌ کۆنه‌کانی ژنانه‌ که‌ ده‌یان‌ه‌وێت له‌ رێگه‌ی ورگه‌وه‌ پیاو گرفتار بکه‌ن.

– ده‌برۆ با‌به!! کێ ده‌یه‌وێت تۆ گرفتار بکا؟ من پێم وابوو هه‌رچییه‌ک بێ ژن و می‌ردین، راسته‌ ئی‌مه‌ ئه‌وینداری یه‌کتر نین، به‌لام خۆ دوژمنی یه‌کتریش نین، هه‌زم

دهکرد قسهه له گه لدا بکه م، شتت لی فیر بم، له ماله که دا، له دنگی خو م به ولوه
گویم له دنگی تریش بیت، توش هیچ نه بی ژمی خوار دنی گه رموگور بخوی،
خو نه مشیان به پیداگری دایکت بوو، که دایمه له خه می خوار دن و خوراکي
تو دایه .

- نه ها!... بینیت؟ خو م زانیم... گوتم ده بیت شوین پتی دایکم له م مهسه له یه دا
بدون مه وه، ده زانم نه مه تاوانی تو نییه بریاره کان له دایه خانمه وه دهر ده چیت، دهنه
تو هر له رژی به که مه وه به نه قل و لوجیک به وه رازی بوویت هه رگیز ریگری ژیان
و ئیش و کار و بیروباوه ری من نه بیت. که واته له زمانی منه وه به دایکم بل، هیچ
خه می نان خوار دنی من نه بی، نیمه هه موو شه ویک، کاتی که کوپونه وه مان هه یه
چهنده هورپیه کمان به رپرسی چیت لیتان دهن، خوار دنی خو شیشمان بو لی
ده نین .

نیتر له وه به دوا هیچ شه ویک چاوه روانی نه بووم، نه و ژیانی له گه ل چهنده
هاورپیه کی نادیاردا به سهر دهر د، له که شیکدا که من هیچ دیدیکیم له باره یه وه
نه بوو، هاورپیه لیک من نه مه دزانی کین! چون بیر ده که نه وه! له کوین و
بیروباوه رکه یان که هیند شانازی پیوه ده که ن و له باره یه وه ددوین، چیه؟ ته نیا
نه وه م دزانی که کاریگری نه وان به سهر هه میده وه سه د نه وه نده ی من و
که سوکاره که یه تی .

له گه ل ده ستپیکردنی خویندنه که م، به نامه یه کی ری کوپیک له ژیانمدا هاته
کایه وه، زوربه ی کاته کانم به خویندن به سهر ده چوو، به لام ته نیایی و خه لوته ی ژیانم
نازاری دهدام، به تاییه تیش له ههنگاوی پیشوه ختی شه وانی تاریکی پایزدا،
کاتیک بیدهنگی و سه رماشی له گه ل خویدا ده هینا. ژیانمان له سه ر بناغه ی
ریزگرتن له یه کتر، بی کیشسه و نازار و شه ر، بی جوش و خروش، به وپه ری
بیدهنگیه وه به سهر ده چوو. ته نیا گه شت و گه رانی من رژیانی هه ینی بوو، کاتی
هه مید به هر چونیک بوايه خو ی ده گه یانده مال و سه ر دانی مالی دایکیمان
ده کرد، من به و دهر فته زور کورته ی بوونم له گه لیدا قایل بووم، هیدی هیدی زانیم
هه ز له سه ریوشینه که م ناکات، پیی خوش نییه من به سه ریوشه وه هاوه لی بکه م،
نه ویشم به لادا خست، وتم به لکو زیاتر له گه ل خویدا بمباته دهره وه، به لام

هاورپیکانی هیچ کاتیان بۆ ئەو نەهیشتبوو و لەبەر هەستیارییه سەیرەکهی لەو بارهوه، تەنانهت ئامازەیه کیشم بهوان نەدەکرد. تاقە هاودەمێکم داپیره بوو، خواردنم پێ دەدا و خزمەتم دەکرد، ژنێکی زۆر میهرەبان و بێدەنگ بوو، بەلام گوێی زۆر لەوێ گرانتر بوو که من لە سەرەتاوه پێشبینیم دەکرد، که دەمویست باسی شتێکی بۆ بکەم هێندەم دەقیڕاند لە کۆتاییدا ماندوو دەبووم و لە خێری دەگوزەرام. هەموو بەیانیهک دەپرسی، پۆله دوێنی شهو حەمید زوو هاتهوه؟ منیش دەمگوت بەلێ! بەویه پری سەر سورمانه وه باوه پری دەکرد، هەرگیز نەیدەپرسی ئەئێ بۆ من نایبینم؟ بەوهی که گوئییه کانی نەیدەبێست وه های دهنواند که چاوه کانیشی باش نایین، لهبارهی هەموو شتێ که له دەورویهریه وه پرووی دەدا دەپرسی، هەتاوهکو من به هەزار دەر دەسەری رووداوه کهم به گوئییه که ره کهی نەگه یاندايه، تێ نەدەگه یشت. له لایه کی تریشه وه ئەگەر که یفی ساز بوايه باسی رابردووی بۆم دەکرد، باسی حاجی ئاغای میتردی بۆم دەکردم که پیاویکی باش و خواناس بووه، له پاش مردنی ئەو تەنانهت هاوینانیش دەر وونی ساردوسپه و گهرم دانایهت، باسی مندالەکانی دەکرد که زۆر کهم سەری لێ دهن و هەموو گرفتاری مأل و ژیا نی خۆیان، جار چارهش باسی مندالی و هاروواجی باوکی حەمیدی دەکرد که گه وره ترين و نازيز ترين مندالیه تی، هەندێ جاریش سەبارەت به که سانیک قسه ی بۆم دەکردم که من نایاناسم و زۆریه یان مردبوون، له پروکه شدا وا دیار بوو که له سەر دهمی خۆیدا ژنێکی به خته وه ر بووه، به لام له وه ده چوو ئیستا ئیتر هیچی بۆ نەما بێته وه تەنیا چاوه روانی مەرگ نەبیت، خۆ ئەوه ندهش پیر نەبوو، سەیر له وه دا بوو که دەورویه ریش هەر هەمان چاوه روانی هەبوو، نەک به وهی که شتیک بلێن یا پشتگوێی بخەن و بێ بایه خی نیشان بدن به لکو رهفتاره کانیان ئەو چاوه روانییه ی دهنواند.

تەنیا یی بووه مایه ی ئەوهی که خووه دێرینه کهم، قسه کردن له گه ل ئاوینه دا، سەر له نوێ دەست پێ بکەمه وه. چەندان کاژیر له بەردەم ئاوینه دا دادەنیشتم و له گه ل وینه که ی خۆمدا دەوام، له مندالی دا عاشقی ئەم خووه بووم، چەند براکانم له بەر ئەم کارەم گالته یان پێم دەکردم و به شیت بانگیان دەکردم! کۆششێکی زۆرم کرد هەتا دەستم له م خووه هەلگرت، به لام راستیه که ی ئەوه بوو که هەرگیز ئەم خووه م لێ نەبووه وه، به لکو له ناخمدا خۆی حەشار دا بوو، له بەر ئەوه ی ئەمرو

هاوڊم نه بوو، سهري هلدابووه، ئيدي هوكاريك نه مابوو بۆ په نهانكردي هيچ كاريك. قسه كردن له گهڻ ئه ودا، يان له گهڻ خوڊدا، هر ناويكي لى بندين، ميتشكي ريك دهخستم، جار جاره پيگه وه به بيره وه رييه كاندا دهچووينه وه و فرميسكمان دهريشت. پيم دهگوت چهند بيرى په روانه دهكم! گهر بمتوانيبايه بيدوزمه وه قسه ي ئيجگار زورمان هه بوو بۆ يه كترى باس بگهين. رۆژيك بريارم دا شوين پييه كي بدوزمه وه، به لام چۆن؟ دهباويه ئه مجاره يش داواي يارمه تيم له پهروين خانم بكردايه. رۆژيكيان بۆ مالى دايم رۆيشتبوم، سهريكي ئه ويشم دا، تكام لى كرد له گهركه كه هه وال بيرسى و بزاني كى ناوونيشانى بنه ماله ي ئه حمده ي هه يه، خوڊم له رووم نه ده هات له گهڻ خهلكى ئه و گهركه قسه بگم، وام دهزاني هه موويان به چاويكي تر ليم دهروانن. پهروين خانم ئه م كاره ي كرد، به لام هيچ كهس هه والى نه دهزاني، يانيش ئاماده نه بوون ناوونيشانى ئه وان به پهروين خانم بدن، له بهر ئه وه ي هه موو ده يانزاني له گهڻ ئه حمده دا ئه م سهر و ئه وسهري هه يه، تازه يه كى له وانه گوتبوو، ديسانه وه چى بووه ده يانه وي جاريكي تر چه قوكيشيان بۆ بندين؟ رۆژيكيش سهريكم له قوتابخانه دا، كه چى فايه كه ي پهروانه يان بردبوو، له و قوتابخانه يه نه مابوو. ماموستاي و پژه كه مان به بينينى من دلخوش بوو، كه پيم گوت ده مه ويت به رده وامي به خويندنه كم بدم، دلگه رمييه كي زورى پى به خشم.

له يه كى له پاش نيوه رۆ دريژ و سارد و تاريخه كاني سه ره تاي زستاندا، كاتيڪ هيچ كاريكم نه بوو به جى بينم و تاقه تم نه مابوو، خوا ده زانيت له بهر چى هميد زوو گهرايه وه ماله وه و شانازى پى دام كه نانى شيوان له ماله وه بخوات، نه مده زاني له خو شيباندا چى بگم، خو شبه ختانه هر به ياني ئه و رۆژه دايم هاته ديدنه يم و ماسى بۆ هاوردبووم، گوتيشى: باوكت ماسى كړيوه به لام به گه لويدا نه دهچوو خواره وه، منيش به شه كه ي تۆم هينا بۆ ئه وه ي ئه ويش ئاسوده بيت.

ماسييه كم خسته يه خه چاله كه وه، چونكه تاقه تي ئه وه م نه بوو به تهنيا بۆ خو مى لى بنيم. كه زانيم هميد بۆ نانى شيوان له ماله وه ده بيت، دست به كار بووم و به و سه وزيه ي كه له ماله وه هه مبوو، پلاوى سه و زيم لينا، هه رچه نده جارى يه كه مم بوو، به راستيش هه موو توانا و هونه ره كم خسته كار، كه چى خراب دهر نه هات. بۆنى ماسى سووره وه كراو ئيشتياى هميدى كرده وه و له چيشته خانه كه به ده ورمدا ده خولايه وه و په نجه ي له خواردنه كان ده ژهنى، منيش كه له ناخى دل هه

پئی دهکهنیم شهرم لهگه لیدا دهکرد. یه کهم جار چپشته کهی داپیره م به همید دا
بوی بهریت، ئینجا سفره کهم راخست و هه رچییه کم له ماله وه هه بوو له سه ر
سفره که ریزم کرد، دهتگوت میواندارییه کی گه وره م له مال و له دلشدا هه یه، وای
که به خته وه رکردنی من چند سانا بوو، به لام چۆنیش درتخییان لی دهکردم!
همید به په له دهسته کانی شۆرد و هاوکات دهیگوت:

- پلاوی سهوزی و ماسی ده بیت به دست بخوریت، دواپی نه لئی میرده کهم بی
ئه ده به.

ئینجا سه رقالی ده رکردنی ئیسکی ماسییه که بوو بۆ هه ردووکمان. به راشکاوی
گوتم:

- وای... شه ویکی چند خوشه، گه ر تۆ نه بوویتایه له تنیایی و تاریکی و
سه رمادا شیت ده بووم...

له پاش که میک بیدهنگی گوتی:

- به قورسی مه گره! سوود له کاته کهت وه بگره، خویندنت هه یه، ئەم هه موو
کتیبه ش لیره یه، هه لی بگره و بیخوینه وه، ئاره زوی من ئه وه بوو کاتم هه بوايه،
داده نیشتم و کتیبم ده خوینده وه.

- کتیب نه ماوه نه یخوینمه وه، هه موویانم خویندووته وه، هه ندیکیانم چند
جاریک خویندووته وه.

- به راسته؟! کامانه ت خویندووته وه؟

- هه مووی، تهنانه ت کتیبه کانی خویندنی تۆش.

- گالته ئه کهی! شتیکیان لی تی گه یشتی؟

- باش بوو، هه ندیکیان زۆر باش تی نه گه یشتم، به ریکه وت هه ندی پرسیاریشم
له لا دروست بووه که ده موست لیت پرسم، هه ر کاتیک بوارت هه بوو لیت
ده پرسم.

- سهیره...! ئه ی کتیبی چیرۆکه کان؟

- وای... ئه وانه هه ر زۆر خوشن، هه رکاتی ده یانخوینمه وه ده گریم، چند
خه مناکن، چ رهنج و نازار و به لاگه لیککی سه یروسه مه رهیان به سه ر هاتوو.

- ئەمانە گۆشەيەكى راستەقىنەي ژيانە، ھەموو كاتى سىستەمە
حكومەتتەيەكان بۇ دەستەبەركردنى دەسلەت و سەرمايەيەكى زۆرتەر لە ھىزى
خەلكى بى چارە و بى پشت و پەنا كاريان كېشاوتەتەو و پەنجى بازووي ئەوانى
ھەلپشتووتە گىرفانە پان و بەرىنەكەيانەو، لە ئاكامى ئەم جۆرە سىستەمانەدا
نايەكسانى، ئازار، بەدبەختى و ھەژارىي بۇ خەلكى لى كەوتووتەو.

- زۆر ناخۆشە، كەي ئەم بەدبەختيانە كۆتايييان دىت؟ چى دەكرىت؟

- خەبات...! دەبىت ئەو كەسەي كە وريا دەبىتەو و تى دەگات رووبەرووي ستم
بىتەو، ئەگەر ھەر مرۆفئىكى ئازادىخواز دژ بە نايەكسانى خەبات بكات،
دەسلەتەكە سەرنگون دەبىت، ئەمە رەوتى مېژوو، سەرنەنجام چەوساوەكانى دنيا
يەك دەگرن و ئەم ھەموو نايەكسانى و ناپاكييانە لە ناو دەبەن، ئىمە دەبىت كارىك
بەكەين ھەرچى زووترە زەمىنەي يەكگرتن و شۆرش ئامادە بىت.

بە ديار قسەكانىەو و اقم ورمابوو، چ جوان قسەي دەكرد، ھەرچەند زۆر كىتېي
بوون و وەكو ئەو و ابوو كە نووسراويك دەخوئىتەو، بەلام، بەلاي مەو زۆر
سەرنجراكىش بوو.

راشكاوانە گوتم:

- ئەگەر تۆ راپەرى

من راپەرم

ھەموو رادەپەرن

گەر تۆ دانىشى... منىش دانىشم

كى راپەرى

كى لەگەل دوژمن بچەنگى

- ئەي ئەي! ئافەرىن، وا ديارە تۆش ھەندى شت تى گەيشتووي، جارچارە
قسەگەلىك دەكەيت بە ھىچ شىوہيەك لەگەل تەمەن و ئاستى خوئىندەكەت
ناگونجىن، وا ديارە دەكرىت تۆيش بىتتە ريزەو.

نەمدەزانى قسەكانى بە پياھەلدان وەرگرم يان بە سووكايەتى پىكردن،
ھەرچۆنكى بىت بە رووي خۆمدا نەھىنا، چونكە نەمدەويست ھىچ تاريكە تەمى ئەو

شهوہ گهرمه مان لی تیک بدات. له دواى نانى شیوان پالی دایه سهرینه که وه و
گوتی:

به راستی به تام بوو، چند زۆرم خوارد، ماوه یه کی زۆر بوو خواردنی وا
خۆشم نه خواردبوو، نازانم هاوړی داماوه کانم نه مشه و چیمان دست که وتوووه
بیخۆن، وا دیاره دیسانه وه هر نان و پهنیره که دهخونه وه.

به سوود وهرگرتن له م ناماژه یه و خۆش خو لقی نه و تم:

– بۆچی شه وړی هاوړیکانت بۆ نانی شیوان داوه ت ناکه ی؟

هاوکات که بیرى ده کرده وه لیم راما، خه ریک بوو هه ندی شتی له می شکی
خویدا لیک ده دایه وه، به لام روو گرژ نه بوو، پشتیوانییه کی دهروونیم بۆ ره خسا و
به رده وام بووم:

– بۆچی وانیه که هر شه وه ی یه کی به رپرسی ناماده کردنی خواردنه، باشه با
شه ویکیش من به رپرسی خواردن بم، چی ده بیت؟ با شه ویکیش نه و داماوانه
چیشتیکی ریکوپیک بخۆن.

– به ریکه وت شاره زادیش ماوه یه ک پیش نیستا دهیوت، هه ز دهکات تو ببینیت.

– شاره زاد؟

– به لئى، یه کی له هاوړی زۆر باشه کانه، رو شنبیر، بویر، خاوه ن بیروباوه ی،
زۆربه ی مه سه له کان له نیمه با شتر شی دهکاته وه.

– کچه؟

– یانی چی؟ ده لیم شاره زاد، بۆچی کوریشمان هه یه ناوی شاره زاد بی؟

– نا، مه به ستم نه وه یه شووی کردوو ه یا ته نیایه.

– نه ها... نیوهش به و شیوه قسه کردنه تان! به لئى شووی کردوو ه، ناچار بوو،
چونکه ده بوا یه به جوړیک له ده سه لاتی خیزانه که ی رزگاری بیت، بۆ نه وه ی
بتوانیت هه موو کات و وزه ی بخاته خزمه تی نامانجه که یه وه، به داخه وه ژن له م
مه مله که ته دا له هر پله و پایه یه کدا بیت، هیشتا هر ناتوانی له کو تی داو و
نه ریته کو مه لایه تییه کان رزگاری بیت.

– نه ی باشه می رده که ی پی ناخۆش نییه نه و له گه ل نیوه یه؟

- كئى... مەھدى؟ نە بابە، ئەۋىش ھەر لە خۆمانە، ھاوسەرگىرى ئەۋان ھاوسەرگىرىيەكى رېكخراۋەيى بوو، خۆمان بېيارمان دا، چونكە لە زۆر لايەنەۋە بە قازانچى ئارمان و كۆمەلەكەمان بوو.

ھەر لە خۆمەۋە دەمزانى بچوۋكتىرىن پەرچەكردارى توند و گەۋجانە لەلايەن مەۋە دەبوۋە ھۆى دووبارە بېدەنگردنەۋەي، دەبېت گويگىرىكى باش بىم، تەناتەت سەبارەت بە بابەتتىكى تا رادەيەك بەم نامۆيىيەش، دەبوايە بەئارامى بىتمەۋە، چونكە ئەمە يەكەمىن جار بوو كە لەبارەي ھاۋرې و كۆمەلەكەيانەۋە قسەي بۆ دەكردم.

- مەنىش پىم خۆشە ئەۋ شارەزادە بىيىنم، دەبېت مەرۋىتىكى سەرنجراكىش بېت، توخو رۆژتىك داۋەتتەيان بىكە.

- دەبېت بىرى لى بىكەمەۋە، رايۋىز بە ھاۋرېكانم بىكەم، بزەنم ئەنجامەكەي چى دەبېت.

سەرئەنجام، لە داۋى دوو ھەفتە ئەم بەختەۋەرىيە پوۋى لىم كىرد، بېيار ۋابوۋ شەممەيەك كە رۆژى پشۋوى گىشتى بوو، ھەموو ھاۋرېكانى ھەمىد بۆ نانخواردنى نيوەرۋ بۆ مالى ئىمە بىن. سەرانسەرى ھەفتەكە سەرقال بووم، ھەموو دەرگا و پەنجەرە و پەردەكانم شۆرد، چەندان جار جىگۆرېكىم بە قەنەفەكان كىرد، مېزى نانخواردنمان نەبوو، ھەمىد گوتى:

- ئەي باۋكە! ئەمانە مېزىيان بۆ چىيە؟ لەسەر زەۋىيەكە سەفرەكە راخە باشتەرە، جىيە ھەموۋىيان دەبېتەۋە و بۆ ئەۋانىش ئاسانترە.

تەنبا ھاۋرې نىزىكەكانى بانگ كىردبوو كە دوازە كەس بوون، نەمدەزانى چى لى بىنم، دلەۋراۋكتىيەكى زۆرم ھەبوو، چەند جارېكىش لە ھەمىد پىرسى، گوتى:

- ھەرچىيەك خۆت پىت خۆشە، ئەۋەندە گرېنگ نىيە.

- با گرېنگە، پىم خۆشە شتىك لىبىنم ئەۋان ھەزى لى بىكەن، تۆ بلى كى ھەزى لە چىيە؟

- مەن چوزانم؟ باشە ھەرىكە و ھەزىيان لە شتىكە، خۆ نابتى تۆ ھەموۋى لى بىنېت.

- باشە ھەموۋىيان نا، بەلام بۆ نمونە شارەزاد ھەزى لە چىيە؟

- سهوزی قاورمه، به لام مههدی ناشقی چیشتی قیمهیه، ئەکبەر هیشتا هر بیر له و پلاوی سهوزی و ماسیییه دهکاتهوه که بۆم باس کرد و ههسرتهتی بۆ دهکیشی، باش نیوه پروان که سارد دهکات، هه موو ئاره زووی ناشی هه پرشته دهکن، به کورتی هه موو شتی، ئیتر پیویست ناکات ئەوهنده به قورسی بگری، هه رچیت به لاره ئاسانتره، ئەوه لی بنی.

له رۆژی سی شهمه وه دهستم به شت کرین کرد، ههوا ساردی کردبوو و به فریکی سووکیش دهباری، به وریایییه وه ده رۆیشتم نه وه کو بکهوم و میواندارییه کهم بشیوی، هیندهم شت کرپوو و کیسهی قورسم به پلیکانه کاندان سهروخوار پیکرد، به رادهیه که داپیرهش هاواری لی ههستا و وتی:

- رۆله خه لکی بۆ میوانداریتی ههوت دهوله تیش ئەم هه موو شته کۆناکه نه وه.

رۆژی پینجشهمه به شیک له چیشته کانم لینا، رۆژی ههینیش که می زووتر له مالی باوکی هه مید گه راینه وه و دیسان سه رقالی چیشت لینان بوومه وه. ئەوهندهم چیشت لینابوو که هه ر گه رمه وه کردنیان به یانی تا نیوه رۆیه کی کات دهویست، بۆ سبهی به یانی ته نیا برنجه که مابوو لی بنیم، خۆشبه ختانه هه واش سارد بوو، ئیتر بی خه م هه موو خوار دهنه کانم له هه یوانه که ریزکرد. دوا ی نیوه رۆ هه مید رۆیشتم و وتی:

- ئەگه ر کاره کهم درێژهی کیشا ئەوا له وی ده مینمه وه و سبهینی، نزیک نیوه رۆ له گه ل هاو رپیکانم دیمه وه.

به یانی زوو له خه هه ستام، جاریکی تریش تۆزی هه موو شوینیکم سهریه وه، برنجه کهم شۆرده وه و خوساندم، که کاره کانم ته واو بوو به په له دوشیکم گرت، به لام قۆم ته ر نه کرد، چونکه شه وی پشتر شتبووم و لوولم کردبوو، باشترین جلم، که کراسیکی زهرد بوو، له بهرم کرد، ئارایش و سووراوم لی دا، قۆم کرده وه و شانهم کرد، له بهرئه وهی لوولیه کی شه پۆلداری جوانی گرتبوو، له پشته وه به رمدایه وه. ده مویست هه یچ که موکووریه کهم نه بیت بۆ ئەوهی بۆ هه مید نه بمه مایه ی شه رمه زاری، ده مویست ئەوهنده رپکوپیک بم چیی تر وه کو مندالیکی کهم ئەندامی نایاسایی له ماله وه نه شاردریمه وه، به شیوهیه بم هاو رپیکانی به که سیکی شایسته ی چوونه ناو کۆمه له که یانم بزائن، نزیک سهعات دوا زده دلم به دهنگی

زەنگى دەرگاكه داخوريا، ئەم زەنگە بۆ بە ئاگەھىنانەوھى من بوو، دەنا ھەمىد
 كليلى ھەبوو، بە پەلە بەروانكۆشەكەم لى كىردوھە و بە راكردن رۆيشتم بۆ لاي
 پليكانەكان بۆ پيشوازيان، كزەھەكى ساردى دەھات بە لام من گويم پى نەدا، ھەر
 لە سەرۆى پليكانەكان ھەمىد ھەموويانى پى ناساندم، چواريان ژن و ئەوانى تر
 پياو بوون، تا رادەھەك ھەموويان ھاوتەمەن بوون. لە ژوورەو پالتۆكانيانم وەرگرت
 و وردەكۆلانە تەماشاي ژنەكانم دەكرد، لەگەل پياوھەكاندا ئەوھندە جياوازيان
 نەبوو، ھەموو پانتۆل و بلووزى فراوانيان لەبەر بوو، زۆر بەى جەلكانيان كۆن بوون و
 ھىچ لەگەل رەنگى جەلكانى تريان ريك نەدەكەوت، قزيان يا ھىندە زۆر بوو يان
 ھىندە كورت بوو كە لە دواوھ لەگەل پياوھەكان جيانەدەكرانەوھ، يانيش لە دواوھ بە
 لاستيك بەسترا بوو، ھىچ جۆرە ئارايشىكيان نەبوو. لە شارەزاد بەولواھ كەسيان
 بايەخىكى ئەوتۆيان پى نەدام، ھەرچەندە ھەموويان رەوشت بەرز و بى فيز
 دياربوون. شارەزاد تاھە كەس بوو كە ماچى كردم، چاويكى بە سەرتاپامدا خشاندا
 و گوتى:

– بەبە! ھەمىد، چ ژنىكى جوانت ھەيە، نەتگوتبوو ژنەكەت ئەوھندە نازدار و
 ريك پۆشە، ھەموو ئاورپان دايەوھ و ئەمجارە بە نىگايەكى وردترەوھ سەيريان
 كردم، ھەستم بە زەردەخەنەھەكى ناروون و گالته ئاميزم لەسەر لىوى ھەندىكيان
 كرد، ھەرچەندە ھىچ قسەھەكى خراپيان نەكرد، بە لام نازانم چ شتىك لە
 ئاكارياندا بوو بە ھۆى ئەوھى، نەك تەنيا ھەر من شەرمم كرد و سوور ھەلگەرام،
 بەلكو ھەمىدش شەرمەزار دەھاتە بەرچاو. ھەولى دا قسەكە بگوپى، گوتى:

– ئىتر بەسە، برۆنە ژوورەكە با چاتان بۆ بەھىنم. ھەندىكيان لەسەر قەنەفەكە و
 ھەندىكى تريشيان لەسەر زەوييەكە دانىشتن، نيوھيان جگەرھيان دەكىشا، ھەمىد
 بەپەلە گوتى:

– تەپلەكى جگەرە! دەتوانى تەپلەكى جگەرەم پى بدەيت.
 رۆيشتم بۆ چىشتخانەكە و تەپلەكى جگەرەم بە ھەمىد دا و بەشلە ژاوييەوھ
 سەرقالى چا تىكردن بووم. ھەمىد جارىكى تر گەراپاھەوھ چىشتخانەكە و
 بەتوورەبييەوھ گوتى:

– ئەمە بۆ وات لە خۆت كردووه؟

- بۆچی چیم کردووه؟

- ئەم جله چییە لەبەرت؟ هەر دەلێی بووکه‌له‌ی بیانیت، برۆ جلیکی ساده له‌به‌رکه، پانتۆل و بلووزی، دامه‌نی، شتی، دهموچاویشت بشۆره، قژیشت کۆیکه‌رهوه.

- خۆ من ئارایشم نه‌کردووه، هەر سووراویکم لی داوه، ئه‌ویش کاله.

- من چوزانم چیت کردووه؟ به‌لام شتی بکه ئه‌وه‌نده رووخسارت دهرنه‌که‌وی.

- خه‌لوز له دهموچاوم بسووم؟

- بیسو!

چاوم پر بوو له فرمی‌سک، نه‌مه‌زانی چ شتی‌ک له دیدی ئه‌ودا باشه و چی خراپه! له پر هه‌ستم به ماندووویییه‌کی ئیجگار زۆر کرد، دهنگوت ماندوووبونه‌کانی سه‌راپای هه‌فته له‌و ساته‌دا هێرشیان بۆ هینام، ئه‌و هه‌لامه‌ته‌ی که هه‌فته‌یه بوو ده‌ستی پێ کردبوو و له بیر خۆم بردبووه‌وه، له ناکاو تینی په‌یدا کرد و سه‌رم گێژی خوارد. گویم له ده‌نگی یه‌کیکیان بوو گوتی:

- ئه‌ری ئەم چایه بوو به چی؟

کاتی‌ک به خۆدا هاتمه‌وه ئاوی کولام به‌سه‌ر پیا‌له نیو له چاییه‌کاندا ده‌کرد، هه‌مید چاییه‌که‌ی برده ژووره‌که‌وه و منیش بۆ ژووری نوستنه‌که ره‌یشتم، جله‌که‌م دا‌که‌ند و که‌میک له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که دانیشتم، شتیکی تاییه‌ت له می‌شک‌مدا نه‌بوو ته‌نیا، ئه‌وه نه‌بیت که خه‌مبار بووم، دامه‌نیکی چینه‌داری درێژ که هه‌موو کاتی‌ک له ماله‌وه ده‌می‌پۆشی، له‌به‌رم کرد، یه‌که‌مین بلووزیش هاته ده‌ستم، له‌به‌رم کرد و قژم به‌لاستیکی له دواوه کۆکرده‌وه، به پارچه په‌موویه‌ک ماوه‌ی سووراوه‌که‌م له لی‌توم سه‌رییه‌وه که هیچی وه‌هایشی پێوه نه‌مابوو، هه‌ولم دها خۆم هێور بکه‌مه‌وه، ده‌ترسام له ئاوینه‌که‌دا چاوم به خۆم بکه‌ویت و فرمی‌سکه‌کانم بینه‌ خوار، تی ده‌کۆشام بیرم به لاری‌دا به‌رم، به بیرمدا هاته‌وه که ئاو و رۆنم به‌سه‌ر برنجه‌که‌دا نه‌کردووه، له ژووره‌که هاتمه دهر و له‌گه‌ڵ یه‌کی له کچه‌کان که ئه‌ویش له‌و ژووره‌که ده‌هاته دهره‌وه رووبه‌رووی یه‌کتر بووینه‌وه، که بینیمی گوتی:

- ئی...! ئه‌وه بۆ دیکۆره‌که‌ت گۆری؟

هه‌موو له ژووره‌که‌وه سه‌ری‌کیان کیشا و ته‌ماشایان کردم، ته‌نانه‌ت

گوټیه کانیشم سووره وه بوون، همهیدیش که له چیشتهخانه که وه سه ری دهرهینابوو
گوټی:

- ئاوها جوانتره.

به دریزایی کاته که له چیشتهخانه که بووم، هیچ کهس کاری به من نه بوو.
سه ره نه نجام کاژیر دوو بوو که سفره راخرا، هه موو چیشتهکان ئاماده بوون،
سه ره رای ئه وهی که دهرگای ژووری میوانم داخستبوو، بۆ ئه وهی بتوانم جوانتر
سفره که له هۆله که برازینمه وه، که چی له بهر دهنگی بهرزیان، قسه کانیانم ده بیست.
له نیوهی قسه کانیان تی نه ده گه یشتم، ده تگوت به زمانیکی تر ده دوین، ماوه به که
له به ره ی شتی به ناوی دیالیکتیک قسه یان کرد، به بهر ده وامی وشه کانی جه ماوه
و خه لکیان به کار ده هیئا. نازانم بۆ نه یان ده گوت مه ردوم، سه ره نه نجام نانی نیوه رۆ
ئاماده بوو. که مه رم زۆر ده یه شا، هه ستم ده کرد قورگم ده کزیته وه. هه مید، له پاش
ئه وهی چاویکی به سفره که دا خشاندا، بانگی میوانه کانی کرد که بۆ ناخواردن
به ره موون. هه موویان له چه ند جوژی و په نگ و بۆنی خواردنه کان سه ریان
سوورما، به تامه زرۆوه سه رقائی ناخواردن بوون. بهر ده وام له ده ست و پوخته که م
ده دوان. رینوینی یه کتریان ده کرد له کام چیشته بخۆن خوشتره. شاره زاد پیی
ناخۆش بوو له وهی ئه وهنده ئه رکم کیشاوه و گوټی:

- ماندوو نه بی، به راستی ئه رکی زۆرت کیشاوه، ئیمه به وه رازی نه بووین، ئیمه
به نان و په نیریش تیر ده بووین، پیویستی نه ده کرد ئه وهنده کار بکه یه ت.

یه کی له پیاوه کان گوټی:

- ئه ری بابه ئیمه هه موو رۆژی هه ره ئه وه ده خوین، یه ک جار هاتینه مائی ئه م
بورژوازاده یه، با بزاین ئه مان چی ده خوین.

هه موو پیکه نین، به لام پیم وابیت هه مید ئه م قسه یه ی پی خویش نه بوو. دوا ی
ناخواردن هه موویان گه رانه وه ژووری میوان، هه مید ده سته یه ک له پیش
ده سته یه کانی هیئا یه چیشتهخانه که و به تووره بییه وه گوټی:

- ده بوا یه ئه م هه موو چیشته لی بنیت؟

- بۆ؟ خراب بوو؟

- نه، به لام ئیتر ده بی هه تا هه تابه وه لامی تانه و ته شه ره کانیان بده مه وه.

یەك، دووجار هەمید چایی برد، منیش سفرهكەم كۆكردووه، قاپهكانم شۆرد، چێشتهكانم جێبهجێ كرد و چێشتهخانهكەم پاك كردووه، كات له چوار و نیوتی پەرییوو. ناوقەدم زۆر دەیهشا هەستم دەكرد تام لێیه، كەس هەوالێكی منی نەدەپرسی، فەرامۆش كرابوو، ئەوهم باش دەزانی كە لەو نێوهندەدا پینەیهكی نەگونجاوم. هەستی قوتابییەكەم هەبوو كە بۆ میوانی مامۆستاكانی رۆشتوو، نە هاوتەمەنی ئەوانم، نەش خۆیندەواری و ئەزموونی ئەوانم هەیه، نەمەتوانی وەكو ئەوان قسەویاس بكەم. تەنانەت لە رۆبیشم نەدەهات قسەكانیان پێ ببرسم پێویستیان بە چیه؟ ریزی چاییم تێ كرد و لەگەڵ شیرینی خامەداردا بردمە ژووره، ئەمجارەش هەموویان دووبارە سوپاسیان كردم، شارەزاد گوتی:

– ماندوو بووی، ببوو یارمەتیمان نەدای، راستییەكە ی ئیمە زۆر لەو كارانە نازانین.

– زۆر سوپاس، شتیکی ئەوتۆم نەكردوو.

– چۆن هیچت نەكردوو؟ ئیمە توانای لێنانی یەك دانەش لەو چێشتهنەمان نییه، ئیتر وەرە دانیشە، وەرە لای من.

– بەسەرچاو، ئیستا دێم، بەلام پێش ئەوێ كاتەكە ی بەسەر نەچوو، رێگەم بدەن با نوێژەكەم بكەم و ئینجا بێ خەم بێم دابنیشم.

ئەمجارەش هەموویان بە سەرسۆرمانەوه سەیریان كردم، هەمیدیش دەموچاوی گرژووه كرد. نەمەزانی ئەمجارەش چ شتیکی سەیر و نااساییم گوت، ئەكبەر كە پێشتر هەمیدی بە بورژوا ناو برد، هەستم دەكرد كەوا كێبێرکێیهك یا كێشهیهك لە نێوان خۆیاندا هەیه، گوتی:

– بە به! بۆچی تانیستا مرۆفی نوێژكەر ماوه! زۆر دلخۆشم، خانم كە تۆ تا ئیستا بیروباوهری باووباپیرانت پاراستوو دەتوانیت پێمان بلێی بۆ نوێژ ئەكە ی؟

بە تووهری و شپرزەبیبهوه گوتم:

– بۆچی؟ لەبەرئەوێ موسڵمانم و هەموو موسڵمانێكیش دەبێ نوێژ بكات، ئەمە فەرمانی خوایه.

– چۆن ئەم فەرمانە ی بە تۆ دا؟

– نەك هەر بە من، بەلكو بە هەموو كەسیكی داوه، لە رێگە ی پەيامبەرەكە یهوه

که قورئانی بۆ دابه‌زیوه.

- واتا یه‌کێک له‌و سه‌ره‌وه دانیش‌تووه و فه‌رمانه‌کانی ده‌نووسیت و ده‌یخاته باوه‌شی پیغه‌مبه‌ر؟

سات دوا‌ی سات سه‌رم زۆرتر گێژی ده‌خوارد و زیاتر هه‌لده‌چووم، به‌ نیگایه‌ک داوا‌ی یارمه‌تیم له‌ هه‌مید کرد، به‌لام له‌ روانینه‌که‌ی ئه‌ودا ته‌نیا توورپه‌یی به‌دی ده‌کرا، هه‌یچ جۆره‌ سۆز و هاوده‌مییه‌کی تێدا نه‌بوو. یه‌کێک له‌ کچه‌کان گوتی:

- باشه ئه‌گه‌ر نوێژ نه‌که‌ی چی ده‌بی؟

- گونا‌ه ده‌که‌م.

- ئه‌گه‌ر یه‌کێک گونا‌ه بکات چی روو ده‌دا؟ بۆ نمونه ئیمه‌ که‌وا نوێژ ناکه‌ین و وه‌کو خۆت ده‌لێی گونا‌ه ده‌که‌ین، چیمان به‌سه‌ر دیت؟

ددا‌نه‌کانم جیر کرده‌وه و گوتم:

- له‌ پاش مردن تووشی ئه‌شکه‌نجه‌ ده‌بی، ده‌چیته‌ دۆزه‌خه‌وه.

- ئه‌هاااا... دۆزه‌خ! ئاده‌ی بلێ بزانه‌م دۆزه‌خ چۆن شوینیکه‌؟

ئازای جه‌سته‌م ده‌له‌زری، ئه‌وان گالته‌یان به‌ هه‌موو بیروباوه‌ره‌کانی من ده‌کرد. به‌ زمانیکی گه‌راوه‌وه‌ گوتم:

- دۆزه‌خ له‌ ئاگر دروست کراوه.

- بێگومان مار و دوو‌پشکیشی هه‌یه‌؟

- به‌لێ.

هه‌موو ده‌ستیان به‌ پیکه‌نین کرد، تکا‌کارانه‌ ته‌ماشای هه‌میدم کرد، پێویستیم به‌ پشتیوانی هه‌بوو، به‌لام ئه‌و سه‌ری داخستبوو، هه‌رچه‌نده‌ وه‌کو ئه‌وانی تر پێنه‌ده‌که‌نی، به‌لام هه‌یچ قسه‌یه‌کیشی نه‌ده‌کرد. ئه‌که‌به‌ر رووی له‌ هه‌مید کرد و وتی:

- تۆ هه‌شتا نه‌توانیوه‌ ژنه‌که‌ی خۆت وشیار بکه‌یته‌وه، چۆن ده‌توانی خه‌لک له‌ خورافه‌ رزگار بکه‌یت؟

به‌ توورپه‌یییه‌وه‌ وتم:

- من باوه‌رم به‌ خورافه‌ نییه‌؟

- نا گه‌یه‌که‌م تۆ وای، ئه‌وه‌ش خه‌تای خۆت نییه‌، ئه‌م شتانه‌یان ئا‌وها

دەرڅواردی میښکت داوه، وهات لى هاتووه که باوهړیان پى بىنى، څورافه هر
ئو شتانه یه که باسیان دهکیت و کاتیان پى دهکوژى، کارگه لیک که هیچ
بايه خىکى بۆ خه لک نییه، ئه مانه وات لى دهکات پشت به که سىکى تر ببه ستى،
ئهمانه یان بۆ ترساندنى تو بنیات ناوه، بۆ ئه وهى هر بهو شتانه یى قایل بیت که
هه ته و بۆ به دهسته تینانى پتر له وه شوړش نه که یى، بهو هیوا یه ی له و دنیا هه موو
ئو شتانه ت پى ددرى، تو به شتگه لیک باوهړت هه یه که بۆ به کارهینانى تو
دروست بووه، ئا ئه وانه څورافه تن.

هه ستم دهکرد دلم تیک نه شیویت و سه رم گیز دهخوا، به تووره بییه وه گوتم:

– کفر مه که.

– هاوړپیان ده بىن چوڼ میښکى مرؤف ده شو نه وه؟ ئه مه خه تاي خو یان نییه،
هر له مندالییه وه ئه م بیرویا وه رانه له میښکیاندا دهنیژن، بزائن ئیمه بۆ
رووبه رووبوونه وهى ئه م (ئهیونى خه لکه) چ ریگه یه کی پر له کیشه و گرفتمان له
به رده مدایه، هر بویه ده لیم با خه باتیش دژ به مه زه ب بخه ینه ناو به رنامه ی
کارمانه وه، له بهر ئه مه یه.

چى تر گویم له قسه کانیان نه ده بوو، هه موو ژوره که له بهرچاوم ده سوړپایه وه،
پیم و ابو ئه گهر یه که خوله کی تر له وى بوه ستم، ده که وم، به په له به ره و لای
ده سته شوړه که رام کرد، دلم به یه کدا ده شیوا، هاوکات له بارى دهر وونییه وه زورم
بۆ هاتبوو، ئیښىکى ئیجگار سه یر له ده وری که مه ر و ژیر دلم ده گه را، هه ستم کرد
پتیه کانم ته ر بوون، به سه رسورمانه وه سه یری ژیر پیم کرد، هه موو ئاوده سته که پر
له خوین بوو بوو.

خه ریک بوو له گه رما بسووتیم، چه ند گه رم بوو! سه یری څواره وم کرد،
بلېسه کانی ناگر منیان به ره و لای خو یان راده کیشا، هه ولم دده هه لیم، که چی
پتیه کانم نه ده بزوان، جادو و گه ری ناشیرین و ناقولا چنگالی دريژیان به سکدا
ده کرد و منیان بۆ لای ناگره که راده کیشا، مارگه لى سه رى مرؤقیان پتیه بوو،
ده وریان دابووم و پیم پى ده که نین. بوونه وه ریکی دزیو ده یویست ئاویکی پیس به
ده ممه وه بکات.

به ساوا یه که وه که به باوه شمه وه، زیندانیی کرابووم، ژوره که له ناگردا

دهسووتا، بهرهولای درگا زۆرهکانی ژوورهکه رام دهکرد، کهچی هر درگایهکم دهکردوه پرووبه پرووی بلّیسهی ئاگر دهبوومهوه، تهماشای ساواکهمم کرد، نوقمی خوین بووبوو.

له ژووریکسی سپی و نامۆدا چاوم کردهوه، کزهی سهرمایهک به جهستهمدا دهگهرا، چاوهکانم داخست. هه‌لده‌له‌زیریم، خۆم کۆکردهوه، یه‌کی په‌تووکه‌ی پیم دادا، دهستیکی گهرمی خسسته سهر نیوچاوانم، یه‌کی گوتی:

– مه‌ترسییه‌که ره‌ویوه‌ته‌وه، تاکه‌ی نیشته‌وه، تا راده‌یه‌ک خوین به‌ربوونه‌که‌شی وه‌ستاوه، به‌لام به‌گشتی کچیکی لاوازه و ده‌بیت که‌میک خۆی به‌هیز بکا.

دهنگی دایکم گوتی:

– ده‌بینی هه‌مید! رینگه‌ی بده هیچ نه‌بی هه‌فته‌یه‌ک بۆ مال بیت، هه‌تاکو که‌می دیته‌وه سه‌ره‌خۆی.

پینچ رۆژیش له مال دایکم له ناو جینگه که‌وتم، فاتی وه‌کو په‌روانه به‌دهورمدا ده‌خولایه‌وه، باوکم هر خه‌ریکی کرینی شتومه‌کی سه‌یروسه‌مه‌ره بوو، به‌وته‌ی خۆی هیزناوهر بوون، هه‌رکه چاوم ده‌کردوه دایکم شتیکی ده‌رخواردم ددا، په‌روین خانم هر له به‌یانیه‌وه به‌دیارمه‌وه دادنه‌نیشته و قسه‌ی بۆ ده‌کردم، من هیچ هیزم نه‌بوو، هه‌مید هه‌موو پاش نیوه‌رۆیه‌ک ده‌هاته دیده‌نیم، رووخساری خه‌مۆک و شه‌رمه‌زار ده‌هاته به‌رچاو، هه‌زم نه‌ده‌کرد تهماشای بکه‌م، دیسانه‌وه قسه‌کردن له‌گه‌ل ده‌وربه‌ر بۆم ببوو به‌کیشه، خه‌میکی قوول ناخی داگرتبووم، دایکم ده‌یگوت:

– رۆله، ده‌ترانی دووگیانی بۆ پیت نه‌گوتم؟ بۆ نه‌وه‌نده خۆت ماندوو کرد و کارت کرد، بۆ نه‌ته‌پشت بۆ یارمه‌تیت بيم، بۆ هیشته‌ت ئاوها نه‌خۆش بکه‌وی؟ ئاخر هه‌ندێ شت هه‌ن ده‌بیت مانگه‌کانی یه‌که‌م ره‌چاوی بکه‌ی، ئیستایش هیچ نه‌بووه، خه‌لکی نابیت بۆ ساوایه‌کی له بارچوو نه‌وه‌نده خه‌فته بخوا، نه‌زانی من چه‌ند مندالم له‌بار چوو؟ نه‌مه‌شیان حیکمه‌تی خواجه، ده‌لین نه‌و منداله‌ی که له‌بار ده‌چی گرفتیکسی هه‌یه، دهنه مندالی ته‌ندروست هه‌روا به‌ناسانی ناکه‌وئ! برۆ شوکری خوا بکه، ئیشه‌للا مندالانی دواي نه‌م ته‌ندروست ده‌ین.

له کاتی گه‌رانه‌وه‌مدا، هه‌مید به‌ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی مه‌نسوره بۆ شوینم هات،

باوكم ملوانكه‌يه‌كى (وان يكاد) ى له ملم كرد، ئەو شى‌وازىكى تىرى نەدەزانی بۆ ئەوهى خۆشه‌ويستى خۆيم بۆ دەربېریت، زۆر باش هەستىم بەوه دەكرد، بەلام تاقەتى قسەكردن و سواسگوزاريم نەبوو، تەنیا فرمىسكه‌كانم دەسپىيه‌وه. حەمىد دوو رۆژ له مال مایه‌وه و خزمەتى كردم، دەمزانی، بەلای خۆيه‌وه پىتى وابوو بەو كارەى قوربانىيه‌كى زۆر گەوره‌ى داوه، بەلام من هیچ هەستىكى پىزانىم بەرامبەرى له‌لا پىك نەهاتبوو، داىكى و خوشكه‌كانى بۆ سەردانم هاتن، داىكى گوتى:

– منيش مندالى دووه‌مى دواى منيره خانم له‌بار چوو، كه‌چى له‌ دواى ئەو سى مندالى باش و تەندروستىم بوو، هەر له‌ خۆوه خەفەت مەخۆ، كات زۆره و ئىوه‌ش گەنجن.

راستىيه‌كه‌ى ئەوه‌بوو، من نەمدەزانی ئەم خەمۆكىيه قوولەم له‌ كوێوه سەرچاوه دەگرئ! بىگومان هۆيه‌كه‌ى تەنیا مندال نەبوو، چونكه وێراى ئەوهى كه له‌ دوا هەفته‌دا هەستىم بە گۆرانكارىيه‌كى دەروونى كردبوو، كونجىكى هزرم دەزانی چى پرووى داوه، بەلام، تەنانەت له‌گەل خۆيشمدا دانم بەوه‌دا نەدەنا كه له‌ دۆخى دوو گيانىدام، هیشتا ویناىيه‌كى پروونم له‌بارەى مندال و مندالدارى و گفتوگۆكردنەوه له‌گەل مندالدا نەبوو، هەتا ئىستاش خۆم بە كچه قوتابىيه‌كى قوتابخانە دەژمارد كه ئەركى يه‌كه‌مى خويندنه. زویربوونه‌كه‌م جمكى هەستكردنم بوو بە گوناهاىكى خەم نامىز، درزىك كه‌وتبووه پاىه‌كانى بروامه‌وه، له‌و كه‌سانه بىزار و دل رهنجاو بووم كه برواميان هینابوو له‌رزە، له‌و دوودلىيه هەراسم هەبوو كه جهسته‌مى تەنپوو و خۆم بە بەره‌پیره‌وه‌چووى كفر دەزانی، هەر له‌ تۆله‌ى ئەو دوودلىيه‌دا بوو كه مندال‌كه‌م له‌ دەست دا.

حەمىد گوتى:

– بۆچى به‌ منت نەگوتبوو دووگيانى؟

– خۆمىش به‌ تەواوتى نەمدەزانی، له‌و بروايشدا نەبووم تۆ به‌ بىستنى ئەو هەواله شادمان بىت.

– بۆ بەلای تۆوه مندالدارى ئەوه‌نده گرینگه؟

– نازانم...!!

- من دهرانم، کیشسهی تو ته نیا مندا ل نییه، شتی تریش نازاری داوی، به ورتنه کانتدا دهرکهوت. من و شاره زاد و مه هدی له باره ی نهو مهسه له یه وه زور قسه مان کرد، نهو روزه تو به هه موو شیوه یه که وتیتنه ژیر پال په ستووه، هه م له بار جهسته ییه وه زور ماندوو بووی، هه میش سه رمات بوو بوو و زور نه خوش بووی، پاشانیش قسه کانی هاوړتیان دوا مسته کوله یان لی وه شاندی.

چاوه کانم پرپوون له فرمیسک.

- توش هیچ بهرگریه کت لی نه کردم، نهوان سووکا یه تییان به من کرد، پیم پی که نین، وهکو نه فامیک رهفتاریان له گه لم کرد، توش له پشت نهوان بووی.

- نه...! پروا بکه هیچ کامیان مه به سستیکی تایبه تیان نه بوو، تو نازانی روژی دواتر شاره زاد چ شه رتیکی له گه لیان کرد، به تایبه تیش نه کبه ر، نه وهش بوو به هوئی نه وهی که شیوازی دروستی بانگه شهی وشیارکردنه وه بخریته بهرنامه ی کارمانه وه، شاره زاد به هاوړتیکانمانی گوت، ئیوه بهو ته رزی قسه کردنه بیزاری و رقی خه لک هه لده ستین و له خوتانی دهنارین. نهو روزه ته واوی روژه که له گه ل مندا له نه خوشخانه مایه وه و به دیارته وه بوو. دهیگوت، ئیمه بووینه مایه ی نه وهی نهو کچه به سته زمانه تووشی نه م روزه بیت، هه موو خه می تو یانه، نه کبه ر دهیوه بیت و داوی لیبووردنت لی بکات.

روژی دواتر شاره زاد و مه هدی به خو یان و پا که تیک شیرینییه وه هاتنه دیده نیم، شاره زاد له تهنیشت تهخته که دانیشته و گوتی:

- زور شادمانم که تهنروستیت باشتره، ئیمه ت زور ترساند.

- ببوورن به دهست خوم نه بوو.

- نه، قسه ی وا مه که، تو ده بیت له ئیمه ببووری، هه مووی خه تای ئیمه بوو، که مکاریه که له ئیمه وه بوو، ئیمه نه وهنده به توندی قسه وباس ده که بین و نوقمی بیرکردنه وهی خومان ده بین، ئیتر ناگامان له وه نامینیت که ده رو به ر له گه ل نه م شیوازه هه ل سوکه وتانه رانه ها توون و دلگران دهن، نه م نه کبه ره ش هه موو کاتیک که رانه قسه وباس ده کات، به لام نه ویش مه به سستی نه بوو، دواتریش زور دلته نگ بوو، ئیستاش دهیویست بیت، من وتم پیویست ناکات، ئیستا سه ر و گوتلاکی تو ببینی جاریکی تر بارودخی تیک ده چیت.

- نه، خهتای ئه و نییه، خهتای خوّمه، ئه وهنده لاوازم به چهند وشهیهک باوه پرم دهشیویت و ناتوانم به پیکویتیکی وه لام بدهمه وه.

- به لام تو هیشتا زور گهنجی، که له ته منی تودا بووم، له رووم نه دههات له گه ل باوکیشم قسه و یاس بکه م، ههنگاو به ههنگاو گه وره تر و به ئه زموونتر ده بیت، بیروباوه رکه کانت بنه مای به هیزتر پهیدا دهکات، بنه ماگه لی که له ئه نجامی خویندنه وه و تیگه یشتن و زانیاریی خوته، نهک وتهی تووتی ئاسای خه لکی تر. به لام ریگه م بده دان به شتیکدا بنیم، زور بایه خ به قسه ی ئه م روشنبیرانه مه ده، زوریش قسه کانیان به جیدی وهرمه گره، ئه وانیش له ناخیاندا پروایه کیان هه لگرتووه و له ساتی تهنگانه دا به شیوهیه کی ره مه کی په نا بق خوا دهبه ن و لپی ده پارینه وه.

حه مید که به سینیه چایه که وه له بهرده م ده رگا که وه ستابوو، پیکه نی، شاره زاد ئاوری دایه وه، ته ماشایه کی کرد و گوتی:

- وانیه هه مید؟ خو ئیستا خو مانین، تو توانیوته به ته واوته بیروباوه ره ئاینیه که ت له بیرخوت به ریته وه؟ خوا له پروای خوت دور بخه تیه وه؟ له هیه هه لومه رچیکدا ناوی ئه وه نه به ی؟

- نه، هه ر به پیوستیشی نازانم، ئه وه هه ر ئه و بابه تی قسه و یاسانه ی روژی پیش هاتن بق مالی ئیمه بوو، که ئه کبه ر به و شیوهیه دریژه ی پی دا. من تی ناگه م بق هاوریان ئه وهنده پیداگری له سه ر ئه و بابه ته ده که ن؟ به بچوونی من ئه و که سانه ی که بیروباوه ری ئاینیان هه یه له سه رخوتر و ئومیده وارترن، که متر خو یانیا ن پی ویله و هه ست به ته نیایی نا که ن.

- که واته تو گالته به نویژ و بیروباوه ری من نا که ی و به خورافاتی دانانیت؟
- نه...! ته نانه ت هه ندی جار که ده بینم به و ئارامی و دلّه ئاسووده یه وه نویژ ده که ی ئیره بیت پی دهبه م.

شاره زاد به زرده خه نه یه ک قسه که ی سه لماند و گوتی:

- هه ر ئه وه ت له بیرپی له کاتی نویژکردندا بق ئیمه ش نزا بکه یه ت.

یه کسه ر له ئامیزم گرت و ماچم کرد.

له پاش ئه و روودا وه، دیداره کانم له گه ل هاوریکانی هه مید زور سنووردار

بوونهوه، ئەو پتوهندییە لاوازهش له چوارچێوهیهکی دیاریکراودا خۆی دەبینییهوه، ئەوان رێزیان لێم دهگرت، بەلام منیان بە بهشێک له خۆیان نەدەزانی، هەولیان دەدا له بەردەم من باسی ئاین و خوا نەکەن، ئاماده بوونی من بۆ ئەوان ئاسان نەبوو، منیش چیی تر پێداگریم لەسەر بوونم لەگەڵ ئەواندا نەدەکرد، تەنیا شارەزاد و مەهدی جارجار بە ناوی هاورێتییهوه سەردانیان دەکردین، بەلام من هەر شەرم لەوان دەکرد، بەرامبەر بە شارەزاد هەستیکی ئاوێتە له رێز و خۆشهویستی و تاسەم هەبوو، ژنیکی سەرە، هەموو کەسیک رێزی لێ دەگرت، تەنانهت پیاوهکانیش، رۆشنبیر، تیگەیشتوو و سەروزمان شیرین، سەلی له کەس نەدەکردوه، نه تەنیا چاوهروانی پشتیوانی کەسی نەدەکرد، بەلکو به تەنیا خۆی به پشت و پەنای هەموو کۆمەڵەکیان دادەنرا، له هەمووی خۆشتر ئەوهبوو، سەرەرای ئەو هەموو تاییهتەندییه بههێزانه، هەستیکی ناسک و پاراوی هەبوو، له بەردەم هەندێ له کارساتە مۆییهکاندا یەکسەر چاوه رەش و درشتهکانی پر له فرمێسک دەبوون، پتوهندیشی لەگەڵ مەهیدیا بۆ من پتوهندییەکی ناروون بوو، هەرچەنە هەمید و تەبووی ئەوان لەبەر بەرژوهندیی رێکخراوهیی ژبانی هاوسەرییان پێک هیناوه، بەلام له نێوان ئەواندا پتوهندییەکی زۆر لاهه مۆییهکانه تر هەبوو، مەهدی پیاویکی زۆر ژیر و کەمدوو بوو، کەم جار له ناو گفتوگۆکاندا قسە دەکرد، زانیاری و تواناکی دەخستە روو، وهکو مامۆستایەک گوێی له کاردانەوهی قوتابییەکانی دهگرت، وتار و رەفتاری هەموویانی دەخستە ژیر چاودێرییهوه و خۆیشی بێدهنگ دەبوو. زۆر زوو زانیم که شارەزاد پۆلی قسەکەری ئەو دهگێریت، له هەموو گفتوگۆکاندا نیوه نیگایەکی شاراووی لەسەر ئەو بوو، سەر پراوهشانندیکی مەهدی مۆری پشتیوانی و درێژپێدان بوو به قسەکانی، جارجارهیش هەلتهکاندنێ برۆیهک ئەوی له نێوان قسەوباسەکاندا له دۆخی بێرکردنهوهدا دەیهێشتهوه. نه... مهحاله بوو، ئەم لێک گەیشتنه بهبێ ئەشق به دەست بیت، دەمزانی ژنی خەونەکانی هەمیدیش ژنیکی له شیوهی ئەو بووه، نهک من، هەستی ئیرەبیم بەرامبەری نەبوو، لەبەرئەوهی پێگەیهکی زۆر له خۆی بالاترم پێ دابوو، بەرادەیهک که خۆم به شایستە ئیرەبی نەدەزانی، تەنیا ئەوه نهبیت له ناخهوه ئارەزووم دهخواست وهکو ئەویم.

له کۆتایی به هار و هاوکات لهگەڵ تاقیکردنهوهکانی پۆلی دهیهدا، له ئەنجامی

ههستکردنم به لاوازی و خهوالوویی و دل تیکه لهاتنه کانم، زانیم که دووگیانم، ههچۆنیک بووه تاقیکردنه وه کانم به باشی تهواو کرد و ئه مجاره بیان به وریاییه وه چاوه پروانی له دایکبوونی مندا له که مم ده کرد، ئه و مندا له ی که هه ر نه بی دهیتوانی له م ته نیاییه بی کۆتاییه رزگارم بکات. بنه ماله ی هه مید به هه والی سکپرییه که م زۆر دلشاد بوون، ئه مه یان به ئاماژه ی هاتنه سه ر ریگه ی هه مید لیک ده دایه وه، منیش کاریکم کرد به وه بروا به یین که پتیا ن خو شه، چونکه ده مزانی ئه گه ر بیمه زمان و سکالای له مال نه بوونه دوور و درێژه کانی هه مید بکه م، ئه و هه م ناپاکیم له گه ل هه میدا کردوه و ئه و م بق هه تا هه تابه له ده ست ده دا، هه میش خو م وه کو که مکاریکی سه ره کی له به رده م که سوکاری هه مید ده ناساند، له به ره وه ی دایکی هه مید له و بروایه دا بوو و، هه موو جارێ به هه ر بیانوویه ک بوایه ئه وه ی ده هینایه وه یادم که ژنی بویر ده توانیت میرده که ی پابه ندی مال و خیزانی بکات، نمونه ی زیندوویشی له خو ی ده هینایه وه، باسی له وه ده کرد که چۆن له گه نجیدا میرده که ی له داوی حزبی توده ده رهینا وه.

هاوینی ئه و ساله مه محمود، ئیحتیرام ساداتی میمزامی خواست، من له خو م رانه ده بینی هه چ کارێ بکه م، خو شه ختانه سکپرییه که شم بیانوویه کی باش بوو بق ئه وه ی هه چ که سه ی چاوه پروانی هاوکاریم لی نه کات، راستییه که شه ی ئه وه بوو من هه چ کامیانم خو ش نه ده ویست، که چی دایکم هه تا بلێی دلخو ش بوو، به رده وام بالاده ستیه کانی بوو که که ی به به راورد له گه ل مه حبوویه دا ده ژمارد، به هاوړپیه تی له گه ل میمکدا که نه یده زانی ئاگای له حیجابه توندو تو له که ی بیت یان کار بکات و سه رقالی جیبه جیکردنی ئه رکه کانی خو ی بوو. مه محمود به و ده موچاوه عه بووس و گرژه یه وه ده تگوت بق پرسه داوه ت کراوه! سه ری داخستبوو و له گه ل هه چ که سه ی ک چاک و خو شی نه ده کرد. زه ماوه نده که له مالی باوکم و په روین خانم به رپوه برا، پیاوه کان له مالی ئیمه و ژنه کان له مالی په روین خانم بوون، به پتچه وانیه ی ئه و قسانه ی که گوتران، مه محمود ته نانه ت یه ک رۆژیش له مالی باوکم نه مایه وه. مالتیکی له نزیک بازاره که به کرێ گرت و شه و بوو که که بیان بق ئه و ماله برد. چه ندان زنجیره گلۆپیان به ده رگا و دیوار و نیوانی درمخته کانه وه هه لواسی، چه ند لوکسیکی بنکه به رزیان له به ر ده رگا دانا بوو، له لایه کی هه وشه که ی مالی په روین خانم که گه وره تر بوو چیشتیان لی ده نا، به لام ده نگی ساز و ئاواز نه ده هات،

لهبه رڼه وهی مه محمود و باوکی ئیحتیرام سادات مه رجی ئه وهیان دانا بو که هیچ که سی بوی نییه له م جوړه کارانه ی دژ به شهرع بکات، من له گه ل هه موو ژنه کانی تر دا له هه وشه که ی مائی په روین خانم دانیشتبووم و خو م باوه شین ده کرد، ژنه کان هه ر قسه یان ده کرد و میوه و شیرینیان ده خوارد. به لامه وه سه یربوو، ئاخو پیواوه کان چی ده کن؟ له هه وشه که ی تر هیچ دهنگیک نه ده هات، ته نیا جار جاره به فه رمانی به کیک سه له واتیکیان لی ددا. له راستیدا هه موو چاوه روانی نانی شتوان بوون، بو ئه وه ی ئه رکه که یان به جی به ین و له و دوخه بیدهنگه رزگاریان بیت. په روین خانم هه ر بوله ی ده هات:

- ئه مه چ زه ماوه نیکه؟ هه ر له شه وی سالانه که ی باو کم ده چیت.

به لام چاو زینه وه کردن و ئه سته غفیرو لاکانی می کم بیدهنگیان ده کرد. می کم وای ده زانی هه موو که سی گونا هکاره هه ر خو ی نه یی، نو یژ و رڼووی هیچ که سیکی به لاهه دروست نه بوو، به لام ئه وهنده ی قینی له په روین خانم بوو و بوله ی به سه ر دایکدا ده کرد و ده یگوت:

- ئه م ژنه لیږه چی ده کا؟

به دلنیا یییه وه ئه گه ر ئیږه مائی خودی په روین خانم نه بوایه، ئیستا ده ری کرد بووه ده ره وه، ئه و شه وه ئه حمه د به هیچ شتوه یه که درنه که وت، دای کم زوو زوو له ده رگا که وه عه لی بانگ ده کرد و ده یپرسی:

- ئه حمه دی برات هات؟

ئینجا ده ستیکی به سه ر ده سته که ی تریدا ده کیتشا و ده یگوت:

- چاوت لییه! هه ر نالیتی زه ماوه نی برا که یه تی، باو که داماهه که ت به ته نیا ماوه ته وه، له به ر هاور پی هیچ و پووچه کانی بیر له که سی تر ناکاته وه، ده لیتی ئه گه ر شه وی له گه ل ئه وان نه روا ئیتر ئاسمان ده رووخت. په روین خانمیش سه ری خه مه کانی دلی کرایه وه و چپاندی به گو یمدا و گو تی:

- دایکت هه قییه تی! له و رڼه وه تو رڼو یشتووی ئه حمه د خرا پتر بووه، سه ری ناوه ته سه ر کو مه له که سیکی سه یروسه مه ره، خوا ئاخری خیر کات.

- هه قییه تی، به کی ئه وهنده نه فام بیت، شایسته ی ئه وه یه هه موو به لایه کی به سه ر بیت.

- وهى، وا مهلى معسووم، چون دلت دى، له وانه بوو ئه گهر ئيوهش كه مى ئاگاتان لى بوايه واى لى نه هاتايه.

- باشه چيمان بكردايه؟

- نازانم، به لام ئه وهش دروست نيبه كه بهو شيوهيه وازتان لى هيناوه، باوكت ئاماده نيبه ته نانهت سهيريشى بكات.

پوورم ئه وشه وه به تهنيا بؤ شاييه كه هات. دايكم، كه ههتا ئه وكاته، هه چهند خولهكى جارېك دهىگوت، چاوتان لىيه پوورېكى چهند بى ئاكارتان ههيه، بؤ شاييه برازا گه وره كهى نه هات! كه چى به بينينى پوورى لىوى هه لقرتاند و گوتى، ته شريفيان هينا، بؤ ئه وهى وهها نيشانى بدات كه ئاگاي له هاتنى ئه و نه بووه، خوى سهرقالى كارېك كرد. پوورى له تهنيشت منه وه دانيشت و گوتى:

- وهى له م ريگهيه مردم! ئوتومؤييله كه تىكچوو و دوو كاژير چاوه پروان بووين، خوزگه شاييه كه تان له قوم به ريوه ببردايه، خزم و كهس هه مو له وين، هيندهش رهنجى ئه م ريگه و بانهمان نه ده كيشا.

- واى پووره گيان! به خوا نه مانده ويست ئه م هه مو ئه ركه بكيشن.

- چى، ئه ركى چى؟ بؤچى خه لكى چهند جار برازا گه وره ي ژن دينى كه نه توانيت دوو ههنگاو ريگهيش بى؟

- سلاو خانم، سهيركه خؤ سه رئه نجام هاتين، ئه مه له جياتى به خير هاتنته؟

- ناخر ئه مه كاتى هاتنه، وهكو بيگانه...؟

بؤ گورينى قسه كه گوتم:

- به راست پوورى، مه حبووبه چؤنه، زورى بير ده كم، خوزگه ده هات.

دايكم چاويكى لى زيتوه كردم.

- راستت دهوئ پووره گيان، مه حبووبه ليره نيبه، داواى لى بووردنيشى كرد، دوينى له گه ل مي رده كهى بؤ سوريه و به بيروت رويشتن، نازانى ماشه لالا چ مي رديكى ههيه، له پيناو مه حبووبه دا ده مرئ.

- چ سهيره! باشه بؤ سوريه و به بيروت؟

- ئهى بؤ كوئى برؤن؟... ده لىن زؤر خو شه، بووكى رؤژه ه لاتی ناوه راسته.

دایکم به قینه وه گوتی:

- ئی خو هه موو که سی ناتوانیت وه کو خالوت بو هه نده ران پروا .

- به پیکهوت، زور باشیش دهیانتوانی، به لام مهجوبه پتی خوش بوو پروا بو شوینتی که زیارتگی لی بیت، خو ده زانی ئه مانه هجیان له سهره، به لام له بهرته وهی تا ئه کاته مهجوبه پی دنیتته مانگی خو به وه، ئیتر میرده کهی وتی با جارئ بو سهردانی هه زه تی زهینه ب پروین جا ئه کاته ئیشه لالا بو هجی عومرهش ده پروین.

- وه لا ئه وندهی ئیمه بیستوومانه ده بیت مرؤف هه موو ئه رکه کانی به جی بهینیت و ژبانی سهر و سامان بگری، ئینجا بو هجی عومره پروا!

- نه تهیبه خانم، ئه مه بیانوی ئه که سانه به که ناتوانن پروین، دنا خه زوره ی مهجوبه که ماشه لالا خو ی زانا و موجته هیده و خه رچی سه د قوتابی دها، گوتی، هه ر کاتیک مرؤف باری ئابووری باش بیت، ده بیت پروا .

دایکم هه روه کو ئه سپه نده له سهر ئاگر هه لده قرچا، زور باش شاره زای ئه م دؤخه ی بووم، هه ر کاتیک نه ی توانی بایه وه لامی گونجاو بدؤزیتته وه ئاوه ای لی ده هات، سهرته نجام وه لامیکی دؤزییه وه و گوتی:

- نه خیر، برای میردی خوشکه کهم، واتا مامی بوو که که مان که زوریش زانتره ده لیت، بو مه که که رویشتن به و ساده بییه نیه، کولی مه رج و یاسای هه یه، خیزان له ولا بوه ستی، ده بیت ههوت دراوسپی ئه ملا و ههوت دراوسپی ئه ولایش هه و جه دار نه بیت، جا بگه یهت به ئیوه که کوره که تان بی کاره .

- چی! کی بی کاره؟ هه زار کهس منه تی پی ده بات، باوکی ده یویست دوکانی بو بکاته وه، به لام خو ی نه یویست، ده لیت هه زم له بازار و کاسبی نییه، ده مه وی بخوینم و بیم به دوکتور، میرده کهی مهجوبه ش که خو ی خاوه ن پروانامه یه ده لیت، ئه م مندا له زور به هرده اره، به لینیشی له ئیمه وه رگرتووه که لئی گه ریین هه تا ده چپته تا قیکردنه وه کانی کؤتایی.

له و کاته دا دایکم خه ریک بوو شتیک بلیت، من خوم تی هه لفور تاند بو ئه وه ی بابه ته که بگورم، له وه ده ترسام که ئه م بگره و به رده یه درپژه بکیشیت و شاییه که ببیتته مهیدانی شه ر. گوتم:

- بهراست پووری، مہجوبو به سکی چہند مانگہ؟ بیژووی نہدہکرد؟
- نہ رۆلہ، زۆر کہم، ماشہللا زۆر باشہ ہیچ نارہحہتیہکی نییہ، تہنانہت
دوکتۆر مۆلہتی سہفہریشی پی دا .

- بہلام دوکتۆر پیی گوتم نابئی زۆر برۆم، ناشتوانم زۆر دانہوم.
باشہ رۆلہ وا بکہ، دہبیت مانگہکانی سہرہتا زۆر ئاگات لہ خۆت بیت، تۆ
لاوازی، یاخووا بمرم بۆت، وا دیارہ ئہوہندہش یارمہتیت نادہن، من ہەر لہ
سہرہتاوہ نہمدہہیتشت مہجوبو بہجولیتہوہ، ہەر رۆژہی جۆرہ خواردنیکی
بہلہزہتم بۆی لی دہنا و بۆ مالیانم دہنارد، ئا ئہمانہ ئہرکی دایکن، بزانیہ ئاشیکی
تیروتہسہلیان بۆ لی نای؟

وہی لہ پوورم، نہیدہویست ئاگرہکہ دابمرکینیتہوہ، بہپہلہ گوتم:
- بہلی پوورہ گیان، ئہوان ہەر خواردنم پی دەدہن، بہلام خۆم ئارہزووم لی نییہ،
بہ ہیچ شتیوہیہک خواردن بہ قورگما ناچیتہ خواریوہ.

- نہ ئازیزہکہم، حہتمہن خرابی لی دہنن، باخۆم چیتشتیکی بہتامت بۆ لی بنیم
پہنجہکانتی پیوہ بخۆیت.

دایکم لہ توورہییدا لیوہکانی شین ہہلگہرابوون، لہ کاتیکدا دہیویست وہلام
بداتہوہ پەروین خانم بانگی کرد و وتی دہبیت بۆ پیاوہکان چیتشت نامادہ بکہن. بہ
رۆیشتنی دایکم ئاہیکم پیدا ہاتہوہ و پووریشم وکو گرکانیک کہ لہ پر لہ ئاور
پرژان دہکەویت دامرکایہوہ، کہمی سہیری دہورویہری کرد و بہ دانہواندنی سہری
سالوی لہ ہہندیک لہ میوانہکان کرد، دیسانہوہ پووی لہ من کرد و گوتی:

- ماشہللا رۆلہ جوان بوویتہ، کۆرپہکەت کورہ، دہ ئیستا پیم بلی لہ میردہکەت
پازیت؟ حق ئیمہ ئہم شازادہیہمان ہەر نہبینی، وہا تۆیان بہ پەلہپەل بہشو دا،
دہتگوت چیتشتی داخہ و دہترسان بہر دہم بکہویت، باشہ ہەر بہراستی وا بوو؟

- وہلا پووری گیان چی بلیم، خراب نییہ، باوک و دایکی نیازی مہککەیان
ہہبوو، کاتیان نہبوو، دہیانویست پیش سہفہرہکەیان ہہموو کارہکانیان تہواو
بکہن و بی خەم بن، بۆیہ کارہکە پەلہی تیدا کرا.

- ئاخہر بہبی ہیچ پرس و لیکوئینہوہیہک؟ بیستم ہتا سہر سفہری مارہبرین
زاوات نہبینیوو، راستہ؟

- به لای، به لای وینه کهیم بینیبوو.

- وای رۆله! خۆ مرۆف شوو به وینه ناکات، واتا هر به وینه پیتی وابهسته بوویت و بریارت دا ببی به هاوسه ری ژیانته؟ وه لا ئیستا له قومیش کچ بهو شیوهیه به شوو نادریت، هر ئه م مهحبوویه که خه زوره کهی مه لایه، به لام نهک له م مه لا هیچووچانه، روحانییه کی زۆر به پیره، له هه موو خه لکی قومیش زیاتر گرینگی به هه لال و هه رام دها، کاتیک بۆ خوازینی هات گوتی: کچ و کوره که ده توان له گه ل به کتردا قسه بکه ن، هه تا ئه و کاته ی د ل نیا بوون به کتریان ده ویت، ئه و کاته وه لاممان بده نه وه، مهحبوویه نزیکه ی پینچ جار له گه ل موحسن ناغا قسه ی کرد چه ند جار ئی مه یان بۆ نانی شیوان بانگ کرد، ئی مه ش چه ند جار ئی مه یان داوه ت کرد، و پیرای ئه وه ی که هه موو قوم ئه وانی دهناسی و پیوستی به لیکۆلینه وه نه ده کرد، ئی مه هه ر پرسیا ری خۆمان کرد، خۆ خه لکی کچه کانیان له سه ر ریگه هه ل نه گرتوه ته وه تا به و شیوهیه بیده نه ده ست پیاویکی نه دیو و نه ناسیو.

- پوو ری گیان نازانم، راستییه که ی من رازی نه بووم، براکانم زۆریان په له بوو.
- هه له یان کرد، بۆچی تۆ جیگه ی ئه وانت سه غله ت کردبوو؟ ئه م دایکه ت هه ر له سه ره تاوه زۆر نازی کوره کانی دا، ئه م مهحمووده ی که هه ر خه ریکی به رمال له ئا و کیشانه، ئه و ئه حمه ده ی که وا که س نازانی له کوپیه.

- به لام پوو ری گیان من ئیستا نارازی نیم، ئه مه به شی خۆمه، هه مید پیاویکی باشه، بنه ماله که شی باشن، زۆر له خه می مندان.

- باری ئابووری چۆنه؟

- خراپ نییه، ناهیلن که موکووریم هه بیت.

- باشه، ئی شی چییه؟

- بنکه یه کی چاپکردنی کتیبیان هه یه، نیوه ی هی باوکییه تی، ئه ویش له وئ کار ده کات.

- خۆشی ده ویتی؟ به خته وه رن؟ تی ده گه ی مه به ستم چییه؟

که وتمه ناو بیرکردنه وه یه کی قووله وه، هه رگیز له خۆم نه پرسیبوو خۆشم ده وئ یان خۆشی ده ویم، ئاشکرایه که خۆشه ویستی ئه و له د ل م دا هه بوو، ئه و خۆی

مرۆفئىكى خۆشەويست و دلنشین بوو، تەنانەت باوكیشم كە كەم ئەوى بىنبوو،
خۆشى دەويست، بەلام ئەو ئەشق و خۆشەويستىيەى كە لە ناخدا بۆ سەئىدم
هەبوو، هەرگىز لە نىوان ئىمەدا نەبوو، تەنانەت پىئوئەندى ژن و مېردايەتیشمان
زىاتر بۆ بەجىھىنەنى ئەركىك و پىئوئىستىيەكى سىروشتى بوو، نەك ئەشق و
خۆشەويستىيە راستەقىنە.

– باشە رۆلە گىيان، چى بوو وا كەوتىتە بىر كىردنەو، سەرنەنجام خۆشتى دەوئ
يا نا؟

– ئاخىر پوورئ گىيان ئەزانى، ئەو پىئاوئىكى باشە، پىم دەلئى بخوئە، دەلئى
دەتوانى هەرچىيەكت پى خۆشە بىكەى، دەتوانم بۆ سىنەما، مىوانى، گەران برۆم،
داماوه رىگەم لئى ناگرئ.

– ئەگەر بتهوئى هەر لە بازارەكان بگەرئى، ئەى كەى فرىاى چىشتى نىوهرۆ و
شىوان دەكەوى؟

– ئۆى پوورئ... هەتا بتهوئىت كات هەيە، خۆ حەمىد دەلئى خواردننى نانى نىوهرۆ
و ئىواره هەر گرىنگىش نىيە، ئەگەر يەك هەفتەش نان و پەنبرى بخەمە بەردەست
دەنگى لئوہ نايەت، پىئاوئىكى زۆر بئى ئازارە.

– بەراستى شتى ئاوام نەبىستوو، پىئاوئى بئى ئازار... ئەمە چى دەلئى،
مرۆف نىگەرەن دەبئى.

– ئى، بۆچى پوورئ؟

– كچم سەيركە، خوا پىئاوئى بئى ئازارى دروست نەكردوو، ئەم پىئاوہ يا ئەوہتا
شتىك لە ژوورسەرىەتى و دەيەوئى سەرقالت بكات بۆ ئەوہى رىگرى بەرنامەكانى
نەبىت، يانىش ئەوئەندەى خۆش دەوئىت كە ناتوانئى پىت بلىئى نە، ديارە ئەمەشيان
زۆر دوورە لە باوهر پىكردنەو، ئەگەرەيش وا بئى ئەوا ماوہكەى زۆر كورته، با
ماوہىەكى بەسەردا تىپەرئى، جا بزانه چ كلكئى دەردەهئىت.

– وەلا چووزانم!

– رۆلە گىيان، من ئەم پىئاوانە دەناسم، مېردى مەحبوبىەى خۆمان، هەم پىئاوئىكى
باوهردارە هەم خوئندەوار و شارستانىيە، مەحبوبىەشى زۆر خۆش دەوئىت، هەر
چاوى لەسەرىەتى، لەو كاتەوہ كە زانىوئەتى دوو گىيانە، وەكو مندال تەرو وشكى

دهكات، به لآم دياره چاويكيشي لي كر دووه به چوار، ناگهي لنيه تي بو كوئي دهر وا، له كوئوه دي، بهيني خو مان بيت هه ندي جاريش بته وي و نه ته وي ئيره ييي پي ده بات، سه ر نه نجام نه ويند ارييه، ده بيت ئيره ييي كه كيشي تيدا بيت، به دلنيا ييي وه مي رده كه ي تويش ئيره ييي تيدا يه، وان ييه؟

حه ميد و ئيره يي؟! نه ويش به من! دلنيا بووم كه به هيچ شي وه يه ئيره يي له بوونيدا نييه، گهر هه ر ئيستا پي بل يم ني ازم هه يه و ازي لي بينم، زوري شي پي خو ش ده بيت، چونكه به لاي نه وه وه ژياني ژن و مي ردا يه تي گرفت ارييه، وه كو زنجير يي كه به دست و پتوه، هه ر چه نده نه وه له نازا ديه كي ره ادا ژيان به سه ر ده بات، هه ركاتي بيه وي ت دهر وات و كه ي بيه وي ت ديته وه، من هه ر گيز نه مي و ترا وه سه باره ت به ته ني ا ييي كه اني شه و و رو ژيم يه ك سكا لا بكه م، كه چي نه وه هيش تا هه ر به دست كو ت و به نده كاني خي زاندا رييه وه دهنال ني ني ت، له وه ده چي ت گو شه يه كمان له ميشكي به خو مان وه سه ر قال كر دووه، گهر وا نه بيت نه وه گو شه يه ش بو خزمه تي نامانجه كاني نازاد ده بيت، نه، حه ميد هه ر گيز ئيره يي به من نابات.

له كاتي كدا نه م جو ره بير كر دنه وان وه كو برووسكه به ميشكمدا تي ده پرين، چاوم به فاتي كه وت، بانگم كر د:

- فاتي گيان و مره نه م قاپانه ي سه ر مي زه كه كو بكه ره وه. دا يه خه ري كي ناماده كر دني ناني شي وان ه؟ پي بل ي ئيستا دي م سو س به سه ر زه لاته كه دا ده كه م.

به م بيانو وه وه پو و ري م جي هيش ت كه نا و پنه يه كي بي به زه يي ا نه ي خست بو وه سه ر ژيانم، به لآم دل م به شي وه يه كي سه ير گير ابو و.

له گه ل ده ست پي كي پا يز دا بارو دو خم زور با شتر بو و، ورده ورده سكم گه وره تر ده بو و، ناوي خو م له پولي يان زه يه مي قوتا بخانه ي شه وان ه نووسي، پاش ني وه پروانه به بي بو قوتا بخانه ده رو يش تم، سه ر له به يان يان يش په رده كانم هه لده دا يه وه و له به رده م خو زه تا وه كه كه تا نا وه را ستي ژو و ره كه ده كشا، داده ني ش تم، پي به كانم داده كي شا و به دم خو اردني له واشه كاني پو و ره گيان وه وان ه كانم ده خو يند، ده مراني دواتر كاتي كي زورم بو خو يند ناي يت.

رو ژي كيان حه ميد كا ژير ده ي سه ر له به ياني هاته وه، خه ري ك بو و له سه رسورماندا شاخم دهر ده ها و رد، دو و شه و بو و نه هات بو وه، ييم وابو و نه خو ش بيت، يان يش له

خەمى مندا بووي؟

- چى بووه بەم بەيانىيە ھاتىيەو؟

بە پىكەننەو ھوتى:

- ئەگەر پىت خۆش نىيە دەگەرئىمەو.

- نە... تەنيا نىگەرەن بووم، خۆ باشى؟

- بەلى بابە باشم، ئەمرۆ ھەوآليان پى دام كە بۆ راکيشانى ھىلى تەلەفون دىن،
منىش دەستم بە تۆ نەدەگەيشت، دەشمزانى پارەت پى نىيە، ناچار بووم بىم.

- تەلەفون! بەراستتە؟ دەيانەويت تەلەفونمان بۆ دامەزىن؟ واى چ باشە.

- بۆچى نەتدەزانى؟ من دەمى بوو پارەم دابوو.

- چوزانم؟ خۆ تۆ ھىچ قسەيەكم بۆ ناكەى، بەلام زۆر باشە ئىتر دەتوانم لەگەل
ھەموو كەسەيەكم بەم، كەمتر ھەست بە تەنيايى دەكەم.

- نەخىر، ئەمەيان نابى مەسسومە خانم، تەلەفونى مالىەو بۆ كارە
پىويستەكانە، بۆ چەنەبازىي ژنانە نىيە، من بۆ ھەندى پىوھندى پىويست دەبىت
تەلەفونم ھەبىت، ئەويش دەبىت داخراوويت، ئىمە زياتر لە دەرەوھو تەلەفونمان بۆ
دەكرىت، لە بىريشت نەچىت ژمارەكە بە كەس نەدەيت.

- يانى چى؟ يانى دايك و باوكيشم ژمارەكەمانيان نەبىت؟ منىش وام دەزانى
ئاغا نىگەرەنى من بوو وا تەلەفونى كرىو، وەكو كە خۆى نىيە دەيەويت ھىچ نەبى
بە تەلەفون ئاگاي لىم بىت، يانىش ئەگەر لە پر ژانم كرد بتوانم بەكى ئاگادار
بەمەو!

- دەباشە، ئىستا دلگران مەبە، خۆ ديارە دەتوانىت لە كاتى زەروريدا تەلەفون
بەكەيت.

مەبەستم ئەو بوو بىست و چوار كاژىر بە ديار تەلەفونەو دانەنىشيت و ھىلەكە
قال نەكەيت.

- كەى من لە رووم دى تەلەفونى پى بەم؟ ھەزىشى لى ناكەم، خۆ مالى
دايكيشم تەلەفونيان نىيە، دەبىت لە مالى پەروين خانمەو تەلەفون بەن،
دەمىنئەو دايك و خوشكەكانى خۆت.

- نە...نە! نەكەى بەوان ژمارە بەدى؟ ئىنجا دەيانەويت بىست و چوار سەعاتە لە

هه بوون و نه بوونی من بکۆلنه وه.

هه رچۆنیک بووه، ته له فۆن کیشرا و جارێکی تر پێوهندی من به دنیای دهره وه دهستی پیکردوه که به هۆی قورسبوونی خۆم و سه رمای زستان سنووردار بووبوو. هه موو رۆژی له گه ل په روین خانم قسه م ده کرد، زۆربه ی چاره کان دایکیشمی بانگ ده کرد، ئه گه ر دهستی نه گیرابایه ده هات، ئه گه ریش نه یه توانیبایه و فاتای له مال بوایه ده هات و قسه ی له گه ل ده کردم. سه رته نجام دایکی هه میدیش به سه رگوزه شته ی ته له فۆنی زانی و به کۆلیک دل ئیشان و گله یییه وه ژماره که ی وه رگرت، وای ده زانی من نه مو یستوه ژماره که ی پێ بدهم، منیش نه مده توانی بلیم که ئه وه فه رمانی کورپه که ی بووه. دواتر به لای که مه وه رۆژی دوو جار ته له فۆنی ده کرد، ورده ورده کاتی ته له فۆنه کانیم زانی، که دلنیا ده بووم ئه وه، وه لام نه ده دایه وه، ئه وه نده به درۆ گوته بووم هه مید خه وتوه یان چوو ته دهره وه شتیک بکری، یانیش له گه رماو و ئاودهسته، ئیدی شه رمم ده کرد.

له یه کێک له شه وه ساره ده کانی زستاندا، یه که مین بریسکه ی ژانی مندالبوون رووی لی کردم، ترس و نیگه رانی هه موو بوونمی گرتوه، چۆن هه مید ئاگادار بکه مه وه؟ هه موو شتیک له مێشکدا تیکه ل به یه کتر بووبوو، ده بوایه جله وی خۆم بگرتایه، هه ولم دها قسه کانی پزیشکه که به ئیتمه وه یادی خۆم، خۆم کۆ بکه مه وه، ده بیت میانه ی ژانه کان بنووسمه وه و ئینجا هه مید بدۆزمه وه، تاقه ژماره یه کی که پیم ده زانی ژماره ی شوینی کاره که ی بوو، هه رچه نده ده مزانی به و شه وه دره نگه که س له وی نییه هه ر ته له فۆنم کرد. ئاسایی بوو که که س وه لامی نه دایه وه. ژماره ی هیچ هاو پتیه کیم نه بوو، ئه و به پێداگرییه کی سه یروه وه وریای ئه وه بوو که هیچ نووسراوه یه ک، ژماره و ناو نیشانیک له هیچ شوینی نه نووسی و هه ولی دها هه مووی له مێشکی خۆیدا بیاریزی، ده یگوت به م شیوه یه هه ست به ئاسایشیکی زۆرتر ده که م. هیچ ریکه چاره یه کم نه بوو، ده بوایه بۆ مائی په روین خانم ته له فۆن بکه م، شه رمیشم ده کرد به و شه وه دره نگه له خه و هه لیانبستیم، به لام پاله په ستوی ژان هه موو ئه و لیکدانه وانه ی خسته لاه. ژماره که م لی دا، ده نگه زه نگه که له گویمدا ده زینگایه وه، که چی که س هه لی نه ده گرت. ده مزانی مێرده که ی گوپی گرانه و خۆشی خه وی قورسه، ده ستم ماندوو بوو و ته له فۆنه که م دانا. دووی شه و، چاوم بریبووو ژماردنی خوله که کانی سه عاته که، میانه ی ژانه کان تا راده یه ک

پیکوئیک بوون، به لام نهک بهو شیوهیهی که بیرم لی دهکردهوه، سات له دواى سات ترسهکهم زیاتر دهبوو، کهوته بیرم که بق دایکی همید تهلهفون بکه، به لام چی بلیم؟ چون بلیم همید له مال نیبه، سه رتهای شهو گوتم هاتووتهوه و رویشتووه سه ر له داپیره بدات، دواتر نازانم همید له کوپوه تهلهفونی کرد منیش پیم گوت که بق دایکی تهلهفون بکات و بلیت له لای داپیره بووه، نه گهر ئیستا تهلهفونم بگردایه و بمگوتایه که رویشتووه و نه هاتووتهوه، دایکی شیت دهبوو، هم له گهل من شه ری دهکرد و همیش له نیگه رانییدا دهکته و ته ری و سه ری له نه خوشخانه کان دها. خه می نهو بق همید وهکو بیمارییهک له هیچ به لگه و لوجیکیندا نه بوو. نه بیرکردنه وه گه و جانهیه میشکی پر کردبووم، دهسته کانم به سکمه وه گرتبوو، پانی و درئی ژورره کهم دهپتوا، نه وهنده بار و دوخم ئالوز بوو خه ریک بوو دل هله شیا، که ژانه که دهستی پی دهکرد ئیتر له هر شوینیک بوومایه وشک دهبوومه وه، له سه رتهادا هه ولم دها دهنگه دنگ نه کهم، که چی دواتر به بیرمدا هات که نه گهر هاواریش بکهم خو کهس گوئی لی نایت، داپیره له بهر گرانیی گوئی خه ویکى نارامی هه بوو، خو نه گهر به ناگه شیم به پینایه ته وه نهیده توانی هیچم بق بکات، پوررم به بیردا هاته وه که دهیگوت کاتیک میرده کهی مهجوبویه زانی ژانهکانی مندالبوونیی ژنه کهی دهستی پی کردووه، چون شله ژا بوو و له دهوری ژنه کهی دهگه را و قوربان و ساقه ی دهبوو، تا دههات ههستی بیزارى و نه فرته له بووندا پتر دهبوو، مه رگ و ژیانی من و نه منداله به لای همیده وه به های دوو قرانی قهلبی نه بوو، سهیری سه عاته کهم کرد سی و نیو بوو، جاریکی تریش تهلهفونم بق مالى پهروین خانم کرد، ماوهیه کی زور گویشییه کهم پاگرت که چی بی وه لام مایه وه. بیرم له وه کرده وه که جله کهم له بهر بکه و خویم بگه یه نمه شه قامی سه ره کی خو هر ئوتومؤیلتیک پهیدا ده بیت بمگه یه نیتته نه خوشخانه، جانتاکه ی خویم و منداله که مم دهره پنا که ده رۆژ بوو ناماده م کردبوو، هه رچییه کی تیدا بوو هه لمرشت و به دواى نهو پی رسته دهگه رام که پزیشکه که و مه نسووره بویان نووسیبووم، جاریکی تر جله کانم دهق کرد و خسته وه ناو جانتاکه و سه ره کهیم داخست، چهند جاریکی تر ژانم بق هات، به لام له وه دهچوو ماوهکانی نیوانیان وهکو یهک نه بوون، له سه ر تهختی خه وه که پال که وتم، هه ستم کرد خه ریکه به هه لدا دهچم، ده بوایه جله وی هه سته کانم بگرمه وه،

چاوم له سهعاته که بری، کات چوار و بیست چرکه بوو، ئەمجاره‌یان له تاو پال‌په‌ستوی ژان راچله‌کیم، کاژیر شه‌ش و نیوی سه‌رله‌به‌یانی بوو. له‌وه ده‌چوو ژانه‌که بۆ ماوه‌یه‌ک ئارام بووبوو و خه‌وم لی‌که‌وتبوو، جارێکی تریش نیگه‌رانی ده‌ستی پێ‌کرده‌وه، به‌په‌له‌ به‌ره‌و لای ته‌له‌فۆنه‌که‌ پرۆیستم و بۆ مائی په‌روین خانم ته‌له‌فۆنم کرد، بپارم دابوو گویشییه‌که‌ دانه‌نیم هه‌تاوه‌کو یه‌کیک وه‌لام ده‌داته‌وه، په‌نگی‌ی دوازه‌ جار زه‌نگه‌که‌ لێی دا تا ده‌نگه‌ خه‌والووه‌که‌ی په‌روین خانم له‌وه سه‌ره‌وه‌ گوتی به‌لی، به‌ بیستنی ده‌نگی مرۆفی‌کی تر قینه‌ په‌نگ خواردووه‌که‌م ته‌قییه‌وه و به‌ ده‌م گریان‌وه‌ گوتم:

- په‌روین خانم فریام بکه‌وه، خه‌ریکه‌ مندالم ده‌بیت!

- وه‌ی بمرم! برۆ بۆ نه‌خۆشخانه، برۆ وا ئیمه‌ش هاتین.

- چۆن به‌م بارو که‌لوپه‌له‌وه‌ برۆم؟

- ئە‌ی هه‌مید له‌وئ نییه‌؟

- نه‌ بابه‌ لیره‌ نییه‌، دوینی شه‌وه‌ نه‌هاتووه‌ته‌وه، له‌ دوینی شه‌وه‌وه‌ سه‌د جار ته‌له‌فۆنم بۆ کردی، باش بوو تا ئیستا مندالمه‌که‌م نه‌بووه‌.

- تۆ خۆت ناماده‌ بکه، ئیستا ئیمه‌ دین، تۆ جله‌کانت له‌به‌ر بکه.

له‌ دوا‌ی قسه‌کردن له‌گه‌ڵ په‌روین خانم، سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ی ژانه‌کانم توندتر بوون، به‌لام زۆر ئاسووده‌تر بووم. له‌ نه‌خۆشخانه، هه‌رچه‌نده‌ نازاری زۆرم ده‌کیشا، که‌چی دوکتۆره‌که‌ ده‌یگوت جارێ زووه، دایکم ده‌سته‌کانی گرتم و گوتی:

- ژنی دووگیان له‌ به‌ره‌ ژاندا هه‌ر نزیاهه‌ک بکات گیرا ده‌بیت، دوعا بکه‌ خوا له‌ گونا‌هه‌کانت خۆش بیت.

گونا‌هه‌کانم؟ بۆچی من چ گونا‌هه‌یکم کردووه‌؟ تاقه‌ گونا‌هه‌یکم ئە‌وه‌بوو که‌ پرۆژیک له‌ رۆژان یه‌کیکم خۆش ده‌ویست، ئە‌مه‌ش خۆشترین یادگارییه‌کانی ژیانم بوو، نه‌مه‌ده‌ویست هه‌یج که‌سیک ئە‌وانه‌ بسپرێته‌وه‌.

کاژیری‌ک له‌ نیوه‌رۆ تێ‌په‌ری، که‌چی مندالمه‌که‌م هه‌ر نه‌بوو، ده‌رزی و ده‌رمانیان پێ‌دام، به‌لام هه‌یج سوودێکیان نه‌بوو، په‌روین خانم که‌ ده‌هاته‌ ژووره‌که‌وه‌ به‌ هه‌راسه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کردم و هه‌ر بۆ ئە‌وه‌ی شتی‌ک بلێ بۆ چه‌نده‌مین جار ده‌پرسی:

- ناخر باشه ئەم ئاغا حەمىدە لە كوئىيە؟ با بۆ مالى دايكى تەلەفون بكەم،
لەوانەيە ئەوان بزانن لە كوئىيە.

بە دەم نالەو و بە پچرپچرى دەمگوت:

- نە، ئەوەيان نەكەى ها، ھەركاتىك خۆى ھاتەو تەلەفون دەكات.

دايكم لە تورپييدا خويىن خۆى دەخواردەو، گوتى:

- يانى چى؟ ئەى باشە سەرئەنجام نابى دايكى بيت و بزانت چى بەسەر بووك
و نەوھەكى ديت؟ ئەمانە بۆچى ھىچ كامىكيان بەلايانەو گرینگ نيبە؟

بە بۆلە بۆلە بەردەوامەكانى زياتر توورەى دەكردم. ئيتىر كاژىر چوارى پاش
نيوهرۆ نىگەرانى لە دەموچاوى دايكمدا شەپۆلى دەدا، دەنگى باوكم لە پشت
دەرگاگەو دەھات كە دەيگوت:

- ئەى ئەم دوكتۆرە لە كوئىيە؟ يانى چى لە رىنگەى تەلەفونەو لەگەل رەوشى
نەخۆشەكەدايە، دەبيت خۆى بەدياربيەو بيت، دايكم دەيگوت:

- بە قوربانى مامانەكانى خۆمان بم، ھەر لە بەيانبيەو تا ئىستا مندالەكەم
ئازار دەچيژىت، كارىكى بۆ بكەن.

جارجارە لە تاو ژان لە ھۆش خۆ دەچووم. وردە وردە ھىزى نالاندنيشم نەما،
پەروين خانم ئارەقەكەى دەموچاومى دەسپريەو و دەيگوت:

- خانم مەگرى، ھەرچۆنىك بى مندالېوون ھەر ئازارى ھەيە.

- نە، تۆ نازانيت، من خۆم بە ديار مندالېوونى سەدان كەسى خزم و كەسوكار
بوومە، خوشكەكەم خوا لىي خۆش بى ھەر ئاوها بوو كە لە كاتى مندالېووندا مرد،
كە مەسوومە دەبينم ھەر دەلىتى مەرزيبەيە و لەوى پال كەوتوو و ئازار دەچيژىت.
زۆر سەير بوو، سەربارى ئەو ھەموو ژانەم ئاگام لە ھەموو شتى بوو، دەنگەكانم
بە باشى دەبيست، لەبەر خۆمەو گوتم: كەواتە منيش دەروم، دايكم بەردەوام لە
لىكچوونى من و مەرزيبە دەدا و منيش سات لە دواى سات بى ئومىدتر و بى
ھىزتر دەبووم.

كاتىك حەمىد ھات كاژىر لە پىنج تىپەريبوو، دەتگوت بە بينينى ئەو پشت و
پەنايەكم پەيدا كرد و وزەم وەبەر ھاتەو، بەراستى سەيرە، نزيكترين و باشترين

په‌نای ژن له ساته سه‌خته‌کاندا، می‌رده‌که‌یه‌تی، ته‌نانه‌ت گهرچی بی به‌زه‌بیش بیت، نه‌مزانی دایک و خوشکه‌کانی که‌ی هاتن، نه‌خوشخانه قهره‌بالخ بوو، دایکی له‌گه‌ل برینپیچکه‌که شه‌ری ده‌کرد ده‌یگوت:

– ئه‌ی ئه‌م دوکتوره له کوپیه؟ مندا‌له‌که خه‌ریکه له‌ناوده‌چیت.

ده‌مزانی خه‌می ئه‌و بۆ نه‌وه‌که‌یه‌تی نه‌ک من. برینپیچکه‌که له کاتیکدا منی ده‌پشکنی ده‌یگوت:

– وای وای، چ به‌زم‌یکیان ناوه‌ته‌وه، خانم، دوکتوره‌که گوتویه‌تی ئه‌گه‌ر کاتی خوی هات دیم.

یانزه‌ی شه‌و بوو، چیی تر توانای هه‌ناسه‌دانیشم نه‌بوو، بردیانم بۆ ژووریکی تر، له قسه‌کانیان تی گه‌یشتم که هه‌ناسه‌دانی مندا‌له‌که توشی کیشه بووه، دوکتوره‌که به‌په‌له ده‌ست‌کیشه‌کانی ده‌کرده ده‌ستی و به‌سه‌ر برینپیچکه‌دا هاواری ده‌کرد، ئه‌ویش نه‌یده‌توانی ده‌ماره‌رگتی بدۆزیته‌وه. چیی تر هیچ تی نه‌گه‌یشتم.

کاتیک به‌ ئاگا هاتمه‌وه، ژوره‌که پاک و روشن بوو، دایکم له ژور سه‌رمه‌وه دانیشتبوو، خه‌وه‌نووچکی بوو، ئازارم نه‌بوو، به‌لام هه‌ستم به‌ ماندوو‌بوون و لاوازییه‌کی زۆر له هه‌موو جه‌سته‌مدا ده‌کرد. گوتم:

– مندا‌له‌که مرد؟

– وای... رۆله، وا مه‌لی، خوا نه‌کات، به‌چکه‌که‌ت کوریکه ده‌لیی ده‌سته گوله، نازانی که گوتیان کوره چهند دلخۆش بووم، چهند له به‌رده‌م خه‌سووت سه‌ربه‌رز بووم!

– که‌مه‌ندام نییه؟

– نه خوا نه‌کا.

که جاریکی تر چاوم کرده‌وه، هه‌مید له ژوره‌که بوو، پی‌که‌نی و گوتی:

– پیرۆزه، زۆر دژوار بوو، وا نییه؟

بی‌خواستی خۆم فرمیسکم هاته خوار و گوتم:

– ته‌نیاییه‌که‌ی دژوارتر بوو.

سه‌ری له ئامیز گرتم و قژه‌که‌می لاوانده‌وه، هه‌موو دل‌نیشان و ته‌نیاییه‌کانم له

بیر کرد.

- منداڵه که تهن دروسته؟

- به آئی، به لام زۆر بچکۆلهیه.

- بۆچی چهند کیلۆ بوو؟

- دوو کیلۆ و ههوسهه گرام.

- په نجه کانیته ژمارد، ته واوون؟

به پیکه نینتکی بهرزوهه گوتی:

- دیاره که ته واوون.

- ئه ی بۆچی نایهین ببینم؟

- چونکه له ناو ئامرازه، به هۆی دژواری و درێژی ماوهی له دایکبوونی خستیانه ناو ئامرازیکهوه بۆ ئه وهی هه ناسه ی ئاسایی بپته وه، به لام دیاره زۆر شهیتانه، له ناو ئه و ئامرازه شدا هه ر دهست و پتی ده وه شینیت و نقه نق دهکات.

بۆ پۆژی دواتر، بارو دۆخم زۆر باشتر بوو، منداڵه که بیان هینا، بهسته زمانه هه موو ده موچاوی شوینی رووشان و زام بوو، وهکو ده لێن، شوکرانه ی ده ویست، زۆر سوپاسی خوام کرد که هیچ زیانیکه ی لێ نه که وتوه، به لام هه ر ده گریا، به هیچ شپوهیه که ئاماده نه بوو مه مکه که م بگرێ، خه ریک بوو له ماندوویدا له سه ره خۆ ده چووم. له پاش نیوه پۆدا ژووره که م خروشا بوو، هه ریه که و ساواکه ی به شپوهیه که ده بینی، دایکی هه مید ده یگوت هه ر له هه مید ده چیت، به لام دایکم پتی وابوو که چووه ته وه سه ر خالۆکانی. دایکم له هه میدی پرسی:

- به راست بیرتان له ناوه که ی کردووه ته وه؟ ناوی ده نین چی؟

- ئاشکرایه، ناوی سیامه ک ده بیت...

به نیگایه کی تاییه ت ته ماشای باوکی کرد. باوکی پتی که نی و سه ری راوه شاندا، من راچله کیم. ئیمه هه رگیز سه باره ت به ناوی منداڵه که قسه مان نه کردبوو و ئه مه ش تاچه ناویک بوو که هه رگیز به بیرمدا نه هاتبوو و له پیرسته دوور و درێژه که مدا به رچاوه نه ده که وت.

- چیت گوت، سیامه ک؟ من ناوی زۆر خۆشم دۆزیوه ته وه، باشه بۆچی سیامه ک؟

دایکیشم دریزه‌ی پی دا:

- سیامه‌ک چیه؟ ده‌بیت خه‌لکی ناوی ئیمام و پیاوچاکان له مندالیان بنین، به‌لکو پاشه‌رۆژیکی باشی هه‌بیت.

باوکم به ئاماره‌یه‌ک به دایکمی گه‌یاندا که بیده‌نگ بیت و خۆی تی هه‌لنه‌قورتینیت.

حه‌مید به پیداکری و سووربوونه‌وه گوتی:

- نه، سیامه‌ک باشه.

- ناخر کوره‌که‌م به‌م سپتییبه له فوتابخانه به سیا بانگی ده‌که‌ن.

وه‌کو هۆشمه‌ندیک که پروانیتته گه‌مژه‌یه‌ک، ته‌ماشایه‌کی کردم و گوتی:

- پتویسته مرۆف ناوی خه‌لکی مه‌زن له منداله‌که‌ی بنیت.

دایکم به نیگایه‌کی پرسیار ئامیزه‌وه سه‌یرتکی کردم، منیش شانسه‌کانم به واتای نازانم هه‌لته‌کاندا. دواتر زانیم که زۆربه‌ی هاوپیکانی ئه‌مان منداله‌کانیان له‌م جۆره ناوانه‌یان لی‌ نراوه، به وته‌ی خۆیان ناوی کۆمۆنیسته راسته‌قینه‌کانه.

له دوا‌ی هاتنه‌ ده‌روه‌م له نه‌خۆشخانه، بۆ مائی دایکم رۆیشتم، ده‌ رۆیش له‌وئ بووم تاوه‌کو هیدی هیدی توانیم هه‌ستمه سه‌رپی و فیری کاروباری منداله‌که‌ بووم، ئینجا گه‌رامه‌وه ماله‌وه. ساواکه‌م ته‌ندروست بوو، به‌لام دایمه ده‌گریا، شه‌وم ده‌دایه‌ دم رۆژه‌وه، سه‌رله‌به‌یانیان ئه‌و به‌ پچرپچری ده‌خه‌وت، به‌لام من هه‌زار کارم هه‌بوو ده‌بوا‌یه به‌ جیم به‌ینابایه. ده‌توانم بلیم په‌روین خانم هه‌موو رۆژی سه‌ری لی‌ ده‌دام، هه‌ندئ جاریش له‌گه‌ل دایکم ده‌هات، زۆر یارمه‌تی ده‌دام، زۆربه‌ی کاره‌کانی بازاری بۆ ده‌کردم، چونکه من هه‌رگیز نه‌مه‌ده‌توانی له‌ مال برۆمه‌ ده‌ر، هه‌میدیش به‌ هیچ جۆریک هه‌ستی به‌ به‌رپرسیاریتی نه‌ده‌کرد، تاچه‌ گۆرانکارییه‌که که له‌ به‌رنامه‌کانیدا هاتبووه کایه‌وه ئه‌وه‌بوو که ئه‌و شه‌وانه‌ی واده‌هاته ماله‌وه لی‌فه و سه‌رینه‌که‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌رۆیشته له‌ ژووری میوانه‌که‌ ده‌خه‌وت، دوا‌یش گله‌یی ده‌کرد که باش نه‌خه‌وتوووه و له‌م ماله‌دا ئاسوووه نییه، چه‌ند جارئ له‌گه‌ل په‌روین خانمدا منداله‌که‌مان بۆ لای دوکتۆر برد. دوکتۆریش ده‌یگوت، سروشتی ئه‌و مندالانه‌ی که به‌ دژواری دینه دنیاوه، هه‌روا تووره و نا‌ارام ده‌بن، ده‌نا کیشه‌یه‌کی ئه‌وتۆی نییه و منداله‌که‌م به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ته‌ندروسته. دوکتۆریکی

تر وتی له‌وانه‌یه برسی بیت و شیره‌که‌م به‌شی ناکات و شیرری قوتووی پیّ دام، ماندوویی، لاوازی، که‌م خه‌وی، گریانی به‌رده‌وامی ئەم مندالە و له‌هه‌موویشی گرینگتر نه‌نیایی، رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ پتر تووشی خه‌مۆکی ده‌کردم، نه‌ش‌مده‌توانی به‌لای که‌سه‌وه‌ دهرده‌ دلّ بکه‌م، بروام به‌وه‌ هینابوو که‌که‌مکاری له‌لایه‌ن منه‌وه‌یه‌ واهمه‌ید ئاره‌زووی هاتنه‌ ماله‌وه‌ی نییه‌، به‌ته‌واوه‌تی هه‌ستی برّوا به‌ خۆبوونم له‌ ده‌ست دابوو، قینم له‌ هه‌موو که‌سێک ده‌بووه‌وه‌، خه‌م و نشوستیه‌کانی رابردووم بی‌په‌روا خۆیان ده‌نواند، هه‌ستم ده‌کرد دنیا‌ی من کۆتایی پیّ هاتوو، هه‌رگیز له‌م باری به‌رپرسیاریتی و په‌نجه‌ رزگارم نابیت. زۆریه‌ی کاته‌کان له‌گه‌ل گریانی ساواکه‌دا فرمیتسه‌که‌کانی خۆشم ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌، هه‌مه‌ید هه‌یچ ئاگای له‌ من و مندالەکه‌ نه‌بوو، به‌رنامه‌کانی شه‌و و رۆژی خۆی به‌دوا‌ی یه‌کدا به‌سه‌رده‌برد، چوار مانگ بوو ته‌نیا بۆ دوکتۆر بردنی مندالەکه‌ نه‌بیت ئیتتر له‌ مالّ نه‌چوووبومه‌ دهر، دایکم ده‌یگوت:

– هه‌موو که‌سێک ده‌بیتته‌ خاوه‌ن مندالّ، به‌لام هه‌یچ که‌س وه‌کو تۆ خۆی گرفتار و خانه‌نشین ناکات.

له‌گه‌ل گه‌رمتر بوونی ئاووه‌ها و گه‌وره‌تر بوونی مندالەکه‌، بارودۆخی خۆمیش که‌می باشت‌ر بوو، ئیدی له‌ خۆم و له‌م بی‌هه‌سه‌له‌یی و خه‌مۆکیه‌م دلّم به‌ یه‌کدا ده‌هات، سه‌ره‌نجام له‌ رۆژیکی خۆشی مانگی گولاندا، توانای بریاردانم به‌ ده‌ست هینایه‌وه‌ و به‌ خۆم گوت: ده‌بیت هه‌ستمه‌ سه‌رپی، من دایکم و به‌رپرسیاریتی مندالەکه‌م له‌ ئەستۆدایه‌، ده‌بیت به‌هه‌یز بم، له‌سه‌ر پیی خۆم بوه‌ستم و مندالەکه‌م که‌ خه‌ریکه‌ ده‌مناسیتته‌وه‌ له‌ که‌شیکێ شاد و ته‌ندروستدا گه‌وره‌ بکه‌م. به‌م بریاره‌م هه‌موو شتیک رووی له‌ گۆران کرد، وزه‌ی ژبان به‌ ده‌رووندا که‌وته‌وه‌ گوزهر، ده‌تگوت مندالەکه‌م ئاگای له‌م بریاره‌م بوو، که‌متر ده‌گریا، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جاریش به‌ بینیم پیده‌که‌نی و ده‌سته‌کانی بۆ لای منه‌وه‌ درێژ ده‌کرد، له‌م کاتانه‌دا سه‌راپای خه‌مه‌کانم له‌ بیر ده‌کرد، هه‌شتا هه‌ر زۆریه‌ی شه‌وه‌کان تا به‌یانی نه‌یده‌هه‌شت بخه‌وم، به‌لام راهاتبووم و به‌ دۆخه‌که‌ قایل بووبووم. هه‌ندێ جار داده‌نیشتم و بۆ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ سه‌یریم ده‌کرد، هه‌ر جوولانه‌وه‌یه‌کی به‌لامه‌وه‌ مانایه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، ده‌تگوت دنیا‌یه‌ک بوو تازه‌ خه‌ریک بووم ده‌مدۆزییه‌وه‌. رۆژ به‌ رۆژ به‌هه‌زتر ده‌بووم، رۆژ به‌ رۆژیش پتر خۆشم ده‌ویست، ده‌تگوت ئه‌وینی دایکایه‌تی

خەرىكە بەرە بەرە دەخزىتە ناو ھەموو شانەكانى جەستەمەو. لەبەرخۆمەو ھەمگوت: ئەمرۆ چەند لە دوینی زياتر خۆشم دەوێت! خۆشەويستی لەمە پتر نابێت، كەچى رۆژى دواتر ھەستم دەکرد لە دالدا ئازىزترە وەك لە رۆژى پيشووتر. چى تر پيشووستى بەو نەدەکرد لەگەڵ خۆمدا قسە بكەم، قسەم بۆ ئەو دەکرد، گۆرانىم بۆ دەگوت، بە چاوە گەشەكانى و بە ژىرىيەكەى تى دەگەياند پتر كام ھۆنراو ھەمە دەكات، لەگەڵ ھۆنراو ھاھەنگدارەكانم چەپلەى لى دەدا. ھەموو پاش نيوەرۆيەك بە گالىسكە لە كۆلانەكانى دەوروبەرى مائەكەمان پياسەمان دەکرد لەو كۆلانانەى كە دار و درەختى كۆنى لىيە، ئەو زۆرى حەز لەم گەرانە بوو. فاتى بە ھەر بيانوويەك بووايە خۆى دەگەياندە مائمان و سيامەكى لە ئامىز دەگرت، لەگەڵ دەستپىكردى پشوو قوتابخانەدا ھەندى جار شەوانەش لە لای من دەخەوت، مانەو ھى ئەو بە لای منەو ھاوكارىيەكى گەورە بوو. ديسانەو بە نامەى ناخواردنى رۆژانى ھەينى لە مال باوك و دايكى ھەمىد دەستى پى كردهو. ھەرچەندە سيامەك مندالىكى رووخۆش نەبوو و بە ئاسانى نەدەچوو بە ھاوشى ھەموو كەسيك، بە لام بە راستى بنەمالەى ھەمىد ئەويان زۆر خۆش دەويست و ھىچ بيانوويەكى تىكدانى بە نامەى رۆژانى ھەينىيان لىم قبوول نەدەکرد. لە ھەمووى خۆشتر و جوانتر پىوھندى باوكم و سيامەك بوو، ئەو لەم دوو سالى پابردوودا بە ھەموويەو تەنيا سى جار بۆ مائمان ھاىبوو، ئىستا ھەفتەى يەك دوو جار لە دواى داخستنى دوكانەكەى سەرم لى دەدات، لە سەرەتادا ھۆيەكى بۆ سەردانەكانى دەدۆزىيەو، بۆ نموونە بۆ ھينانى شير يان خواردنى مندالەكە، كەچى لەم دوايىيانەدا ئىتر پيشووستى بە ھىچ بيانوويەك نەبوو، دەھات كەمىك لەگەڵ سيامەك يارى دەکرد و دەپۆشست. بە لى، سيامەك رەنگ و بۆنىكى تازەى بە ژيانم دا، بە بوونى ئەو، كەمتر ھەستم بە نەبوونى ھەمىد دەکرد، ھەموو رۆژەكەم بە خواردن دان بەو، شۆردنى و گۆرانى وتن بۆ ئەو بەسەر دەبرد، ئەويش زىرەكانە تەننەت بۆ ساتىكىش مۆلەتى ئەو ھى نەدەدام لى بى ئاگە بم. ئەم چاپوكە چكۆلە و بزىو، ئارەزوومەندانە سەرتاپاي ھۆش و ھەست و ئەوينى منى دەويست. خويندن و تاقىكردنەو ھەم بە يەكجارى وەلا نابوو. ئامپىرىكى سەرنجراكىشى ترىش كە لەم رۆژگارەدا سەرگەرمى كردبووم، تەلەفزيۆن بوو، باوكى ھەمىد بە ناوى ديارىيەو بۆ سيامەكى كرىبوو.

له كۆتايييه كانى هاوينا، بۆ ههفته يهك له گه ل دايك و باوكى هميد بۆ گهشت رۆيشتين. چ په رجوويهك! چهند ههفته يهكى دلگير بوو! هميد به ته واوتى له بهردم دايكيديا چۆكى دادابوو، ههزار بيانووى بۆ نه هاتن دۆزييه وه، كه چى هيچ كاميان سهرى نه گرت. يه كه مين جار بوو بۆ باكورى تاران ده رۆيشتم، وهكو مندا ل شاگهشكه و دلخۆش بووم. به بينينى ئەم هه موو جوانى و سهوزه لانييه و شه پۆله خرۆشاوه كانى دهريا، مات و سه رسام له جيگه ي خۆم وشكه وه بووبووم، دهم توانى چهندان كاژير له قهراخ ئەو دهريا بى سنووره دانيشم و له وه موو جوانييه چيژ وهرگرم. له وه دهچوو سيامه كيش هه زى له م كهش و كۆبوونه وه خيزانييه مان ده كرد، هه ر خۆى دهخسته باوهشى هميد، ته نانه ت بۆلاى منيش نه ده هات، مه گه ر زۆر برسى بووايه و شيرى بويستبايه، له م كاتانه شدا به دهسته بچووكه كانى دهسته كانى هميدى ده گرت. دايك و باوكيشى پر به دل به بينينى ئەم هه لسوكه وته ي نه وه كه يان سه رمه ست ده بوون. جارتيكان دايكى به دلشادى و فره زانييه وه به گوچكه مدا ده چرياندا:

- چاوت لتيه؟ بۆچى ئيتر هميد ده توانيت ده ستبه ردارى ئەم مندا له بيت و به شوين ئەو كارانه يدا بروات؟ هه تا زوه دووه ميشى بخه ره باوهش، سوپاس بۆ خوا. هميد كلاويكى هه سيري كرى بوو، هه ولمان ددا سيامه ك له ژيريدا بپاريزين، بۆئوه ي پسته ناسكه كه ي به ر خۆره تاو نه كه و يت، به لام من وهكو مس سووره وه بووبووم. جارتيكيش ئاگام لى بوو دايكى هميد به گوچى هميددا ده چرپيتنى و هه ميديش هه ر ئاور ده داته وه و ته ماشام دهكات، خۆم كۆكرده وه. ماوه يهكى يهك جار زۆر بوو كه سه رپۆش و چارشىو له بير كرابوون، دياره زۆر ره چاوى جل پۆشينه كه مم ده كرد، به لام جلى ئەو رۆژه م قو ل كورت و تا راده يهك ته نك و يه خه كراوه بوو، هه رچه نده به به راورد له گه ل ئەو ماييۆيانه ي كه ژنه كان له به ريان كر دبوو جل و به رگيكي پۆشته تر ده هاته به رچاو، به لام هيشتا هه ر بۆ من زۆر بوو. له به ر خۆمه وه وتم هه قيانه چهنده پر روو بوومه. كاتي ك هه ميد هاته ته نيشتمه وه به نيگه رانييه وه پرسيم:

- ئەوه دايكت چى ده گوت؟

- هيچ!

- چۆن هیچ، من زانیم هەندى شت سەبارەت بە من دەلێت، پێم بلێ با منیش
بزانم بە چى شتىكى من قەلسە!

- ئاى باوكە...! ھەر بە راستى ئەم ئەفسانەى بووك و خەسوەيان لە
مىشكەتەندا چاندووە! بە هیچ شىوہىەك قەلس نەبوو، تۆ بۆچى لە خۆتەوہ
بەدبىنى؟!

- دەباشە، بلێ چى گوت؟

- ھىچ، دەيگوت ئىستا ژنەكەت كە ئاوا سووڕەوہ بووئەوہ، زۆر جوانتر بووہ و
لەم جۆرە قسانە.

- بە راستتە؟! باشە، ئەى تۆ چىت گوت؟

- من؟! چى بلێم؟!

- مەبەستم ئەوہىە، ئەى بۆچوونى تۆ سەبارەت بە من چىيە؟

سەرتاپامى خستە ژىر بزەنىگايەكى تىژ و ستايش نامىزەوہ و گوتى:

- راست ئەكەن، تۆ زۆر جوانى، رۆژ بە رۆژيش جوانتر دەبىت.

لە دلەوہ ھەستم بە خۆشىيەكى تايبەتى كرد، زەردەخەنەيەكم لى دا. ئەم
ستايشەم زۆر پى خۆش بوو، ئەمە يەكەمىن جار بوو راستەوخۆ ستايشى دەكردم.
بە سادەبىيەوہ گوتم:

- نە بابە...! ئەوہ ھى خۆرەتاوہكەيە، دەنا من زۆر بى رەنگم، ئەى بىرت نايەت
پار پىت وتم لە نەخۆش دەچى؟!

- لە نەخۆش نا، زۆرتر شىوازت مندالانە بوو، ئىستا گەورەتر بووى و كەمىكىش
قەلەو بووى، لە بەردەم ئەم خۆرەتاوہدا زۆر جوان ديارى، قىژ و چاوەكانت
دەدرەوشىنەوہ و زۆر گەشن، بەكورتى خەرىكى دەبىتە ژنىكى تەواو.

ئەو ھەفتەيە، خۆشترىن رۆژگارى ژيانم بوو، يادى ئەو رۆژگارە گەرم و ھەتاوييە
دلگيرە، شايانى بەرگەگرتنى زۆرىك لە شەوگارە سارد و تارىكەكانى ژيانم بوون.

سىامەكى من مندالىكى وريا، زۆر زىرەك، بزىو و جوان بوو، يا لە دیدى مندا
جوان بوو، ھەمىد پى دەكەنى و دەيگوت:

- قسەيەكى نەستەقى بيانى ھەيە دەلێت، ھەر يەك مندالى جوان لە دنيادا

ههيه، ئه ویش مندالی هه موو دایکیکه!

زۆر زوو کهوته سه ری، به وشه ی پچرپچر و دهنگی تایبه ته وه مه به سته کانی خو ی ده گه یاند. ده توانم بلایم له و کاته وه ی که که وتبووه سه ری، ته نانه ت یه ک خوله کیش دانه دهنیش ت و ئارامی نه بوو، هه رچییه کی ده ویست به زۆر به ده ستی ده هینا، ئه گه ر سه رکه وتوو نه بوایه ده یقیژاند و تووره ده بوو، هه تا به ئامانجه که ی نه گه یشتبایه ده گریا. سه رتاسه ری کاته که م پێ به خشیبوو و هه و ئم ده دا هه موو داواکارییه کانی به جی به ینم. به پچه وانیه ی پیشبینییه که ی دایکی هه مید، خو شه ویستی و داخوارییه کانی ئه م منداله ش نه بوو به هۆی ئه وه ی هه مید پابه ندی ژبانی خیزانی بکات. له پاش سالیکی، جاریکی تر که وتمه وه سه ودای خویندن، به لام، بۆچی منداله که م ده یه یش ت! سیامه ک ته مه نی دوو سالان بوو که سه رته نجام توانیم جاریکی تر تاقیکردنه وه ی پۆلی یازده م بده م، ئیستا ئیتر ته نیا سالیکی ترم مابوو بۆ ئه وه ی دیپلومه که م وه ربگرم و به ئاره زوو هه میشه ییه که م بگه م، که چی چه ند مانگی له دوا ی ئه وه زانیم که جاریکی تر دووگیانم، ده مزانی هه مید به بیستنی ئه م هه واله دلخۆش نابیت، به لام چاوه روانی په رچه کرداریکی به هه موو تووره یی و بیزاریه م نه ده کرد. شه ریکی دوور و درێژی له سه ر ئه وه به رپاکرد که بۆچی هه به کانم به ریکوپتیکی نه خوار دووه، هه رچی ده مگوت هه به کانم پێ ناکه ون و نا په حه تم ده کن پتر تووره ده بوو و هاواری ده کرد:

- نه خیر، ئه مه پتوه ندی به ته رزی بی رکردنه وه نه فامانه که ته وه هه یه، هه موو هه ب ده خۆم، بۆچی هه ر به تۆ ناکه ویت؟ بلای پیم خو شه بیه ئامیری به ره مه هینانی جووجه له، گیان به گیانتانه وه بکه ن هه ر ئه و کاره بۆ خۆتان هه لده بژیرن، وا ئه زانی ئه گه ر هه ر ساله ی مندالیکت ببیت به و شیویه ده توانی ئه وه نده گرفتارم بکه ی که ده ستبه ردار ی خه با ته که م بم.

- ده لایی بۆ ئه م منداله زۆر زهحه ته ت کی شاره و کاتت بۆی ته رخان کردوه؟ ده ترسی مندالی دووه م بیت و ناچار بی کاتیکی زیاتری پێ بده ی! که ی تۆ له خه می ژن و منداله که تدا بووی تا به هاتنی مندالی دووه م خه مه کانت پتر بن؟

- هه ر بوونتان ده ست و پێ ده گریت، خنکاندمت، چیی تر تاقه تی زا ک و زریکی، دووه میشم نییه، هه تا زوو برۆ بی ریکی بنه رته ی لی بکه وه.

- يانى چۆن بىر كىرگەن ۋە ھەيەكە؟

- بىر ئورمانغا، مەن دوكتورنىڭ ئاشنام ھەيەكە.

- يانى مىندالەكەم بىكۆز، مىندالنىڭ ۋەكىسىمەكە؟

- ئەم زۆر بىلىشىمىز تۆتىم دەدا، مىندال چىيە؟ ئىستاتەننى چەند خانەيەكە، تۆتىكە، ۋە ھەللى مىندالەكەم دەلىتى بە چوار دەست و پىتو ھە بەردەمى دانىشتو ۋە بوونى ھەيەكە؟

- ئەي چى بوونى ھەيەكە، مەزۇقە، يا روھى مەزۇقەكە.

- كى فېرى ئەم قىسە ھىچ ۋە پوچانەتى كىرگەن؟ مىمكە خان يان باجىيەكانى قوم؟

بە گىران ۋە توورەيىيە ۋە گوتىم:

- مىندالەكەم ناكۆز، خۆ ئەۋە مىندالنى تۆتىشە، چۆن دلت دى؟

- راست دەكەيت، كەمكارى مەن، ھەر لە سەرەتاۋە نەدەبويايە دەستىم بەرت بىكەتايە، ئەگەر سالى جارىكىش نىك بىمەۋە لىت سىكت پى دەپ، چى تىم ھەلەيە ناكەم، بەلىنت پى دەدەم. تۆش ھەر ھەلەيەكت پى خۆشە بىكە، بەلام لە ئىستاتە پىت دەلىم ئىتر ھىچ ھىسابىكىم بۆ مەكە، نابىت ھىچ چاۋەرۋانىيەكت لىم ھەيەكە.

- ئىستاش ھىچ چاۋەرۋانىيەكە لىت نىيە، تۆ چىت بۆ كىرگەن؟ چ ئەركىكت بەجى ھىناۋە تاۋەكە چاۋەرۋانى ھى دواى ئەۋەم؟

ئەمجارەيان ئەركەكەم روون بو، ھەمو ئامادەكارىيەكانم لەبەرچاۋ بو، پەروىن خانم ھىلىكى تەلەفونى بە مالى دايكم دابو بۆ ئەۋەي بە ئاسانى پىۋەندىيان پىۋە بىكەم ۋ، ۋەكى جارى پىشوو تووشى ئەۋە ترس ۋ دىراۋكىيە نەم، بە خۆشچالىيەۋە مىندالېۋنەكەم دەكەۋتە كۆتايىيەكانى ھاۋىن، ئەۋ كاتەي كە ۋەرزى پىشوى قوتابخانەكان بو. بىر پار ۋابو يەك دو ھەفتەي كۆتايى فاتى لە مالى ئىمە بىت، بۆ ئەۋەي ئەگەر ناچار بووم لە ناكاو بۆ نەخۆشخانە بىرۆم، سىمامەك بە تەننى نەبىت، كەلۋپەلى ساۋاكەشم ئامادە كىرگەن، ھەرچەندە شتى زۆرىشى نەدەۋىست لەبەرئەۋەي ھىشتا كەلۋپەلەكانى سىمامەك بە كەلكى بەكار ھىنان دەھاتن. دايكم ھەمو كاتى دەپىرسى:

- بۆچی ھەمىد ئاغا نىيە؟ تۆ بۆ ئەۋەندە نىگەرانى؟

- ئاخىر بەرنامەى ھەمىد روون نىيە، دەبىت ھەندى شەو لە چاپخانە بىمىنئەتەۋە، زۆر جارىش لە پر كاريكى بۆ دىتە پيش دەبىت سەفەر بىكات.

بە پىچەۋانەى جارى پيشوو، ئەمجارەيان ھەموو شتىك بەباشى و بەپىي بەرنامە بەرپۆۋە چوو، كاتىك دۇنيا بووم كە دەبىت تەنيا پشت بە خۆم بەستم، ھەموو شتىك بەوردى و پىكوپىكى پىكخست، ئىتر ھىچ دلاۋاكى و پەرىشانىيەكم نەبوو، ھەر ۋەكو ئەۋەى چاۋەرۋان بووم، ھەمىد لە كاتى ژاندا لەمال نەبوو و دوو پۆزىش لە دۋاى مندالبوونەكەم ئاگاي لە ھىچ نەبوو. دايكم زۆر دلخۆر بوو، ھەر دەپىرسى:

- يانى چى؟ خۆ لە نەرىتى ئىمەشدا نەبوۋە لە كاتى مندالبووندا مېردەكانمان بە ديارمانەۋە بن، بەلام لە پاش مندالبوون سەرىكى لىمان دەدا، دەستىكى بە سەر ژن و مندالەكەيدا دەھىنا، مزگىنى دەدا، بەلام ئەم مېردەى تۆ ناخۆشى كردوۋە ئىتر گەياندوۋىيەتییە ئەۋپەرى.

- دايە گيان ۋازبىنە چ تاقەتتىك ھەيە؟ چ باشتەر لىرە نىيە، ئەۋىش ھەزاران كار و گرفتارى ھەيە.

بە بەراورد لەگەل جارى پيشوودا، چەند بەھىزتر و بە ئەزمونتر بووم! مندالبوونەكە بە شىۋەيەكى سروسى بوو، ھەرچەندە ژانەكان زۆر و درىڭخايەن بوون، بەلام لە كاتى لە دايكبوونى ساۋاكە ئاگام لە خۆم بوو. بە بىستىنى دەنگى گريانەكەى ھەستىكى سەيرم لە لا دروست بوو، دوكتۆرەكە گوتى:

- پىرۆزە، ئەمىش كورپىكى خروخەپان!

ئەمجارەيان پىۋىستىم بە كات نەبوو بۆ ئەۋەى ھەستى دايكايەتى بناسمەۋە، ئەم ئەشقى لە ھەموو گەردىلەكانى بووندا پەگيان داكوتابوو. بە پىچەۋانەى جارى پيشوو ھىچ شتىكى ساۋاكەم بەلاۋە سەير و نائاسايى نەبوو. بە گريانەكانى سەرم لى نەدەشىۋا، لە كۆكە و پژمەكانى نەدەترسام، لە شەۋنخوونىيەكانم سكالام نەدەكرد، ديارە ئەۋىش تا رادەيەكى زۆر لە سىامەك ئارامتر و بە پشووئىبوو. مەزاج و خوۋى مندالەكانم چ لە كاتى لە دايكبوونىندا چ لە كۆرپەيىشىندا، بەتەۋاۋەتى رەنگدانەۋەى بارى دەروونى خۆم بوون. ئەمجارە لە پاش ھاتنە

دهره وهم له نه خوځځانه يه کسه رويشتمه وه بؤ مالى خوځمان، بهم شپوهيه بؤ منډاله کانيشم خوځستر بوو، هه له سه ره تاشه وه هه موو نه رکه کاني مائيشم گرته نه ستوي خوځم، نيش و کارى مال، پاک کردنه وه، چاودپري کردنى دوو منډالى له زمان حالى نه بوو و به پيداويستيه جياوازه کانيشيانه وه. دهمزاني نه ده بوايه هيچ هيوايه کم به هميد هه بيت، نه و بيانوهى که چهند سائیک بوو به دوايدا ده گه را، به ده ستى هينا بوو، نه ویش به هه له کار ناساندنى من بوو. بهم شپوهيه خوځى ناسوده کرد و ته ووى به رپرسيارتييه جيماوه کاني خوځيشى خسته نه ستوي من، به شپوهيه کيش رهفتارى ده کرد ده تگوت قهرزى به لامه وهيه. شه وانه که متر ده هاته وه، ژوورى خه وه کهى جياکردبووه وه و کارى به سه ر نيمه وه نه بوو. شکوم ريگه ي نه ده دام داواى هيچ شتيکى لي بکه م، له وانه يش بوو دهمزاني که بى سووده. گه وره ترين کيشه ي من له م ماويه دا سيامه ک بوو، نه و منډالتيکي وه ها نه بوو که رکه به ريکي بؤ به نيم و به و ناسانيه ليم ببوريت. کاتيک به منډاله که وه له نه خوځځانه وه گه رامه وه و هاتمه ماله وه، ده تگوت گه وره ترين ناپاکيم له گه ليدا کردوه، نه که ته نيا خوځى به دامينمه وه ناويزان نه کرده وه و ليم نزيک نه بووه وه، به لکو هه لات و له پشت ته ختى خه وه که خوځى شارده وه، ساواکه م به فاتي دا و که و تمه شوينى، به هه زاران قوربان و ساقه و په يمان و به لين له باوهم گرت ماچم کرد و پيم گوت که چنده خوځم ده ویت، نوتوموبيلکيش، که زووتر بوم کريبوو و شارده بوومه وه، به ده ستيم دا و گوتم که برا بچووه کهه ي بؤى کريوه، به دوو دلييه وه ته ماشايه کى کرد و به نابه دلييه وه ناماده بوو بيت و منډاله که ببينيت، که چى ناماده کارييه پيشوه خته کاني من کاريگه رييه کى نه ووتى نه بوو، نه و روژ به روژ خراپتر ده بوو و به توورهييه کى زورتره وه هه لسوکه وتى ده کرد، چي تر قسه ي نه ده کرد، وشه کاني به شپوهيه کى هه له به کار ده هينا و جيگه ي وشه کاني ده گورپيه وه، له کاتيکدا که له دوو سالييه وه تا راده يه ک به ته و اوته قسه ي ده کرد و به باشى ده يتوانى داواکارييه کاني خوځى به يان بکات، ته نانه ت هه ندئ جاريش خوځى ته ر ده کرد، به مه رجیک نزيکه ي سالى بوو نيتتر به په رو نه مده پيچايه وه، ناچار بووم جاريکى تر ده ست پى بکه مه وه، به شپوهيه ک خه مگين و دل ره نجاو بوو که به نيمچه نيگايه کى نيشى له دل هه لده ستاند. له ژير بارى نه م خه مه دا، شانه چکوله کاني نه م منډاله سى ساليه لاوازتر ده هاتنه به رچاو، نه مده زاني چى بکه م،

دوکتور وتبووی ههول بدن به بهرچاوی ئهوهوه مندالهکه له باوهش نهگرن، با ئهويش هاوکاري له کاروباري مندالهکهدا بکات، بهلام، بۆچی دهبوو؟ نه من کهسم ههبوو له کاتي له باوهش گرتنی کۆرپهکه و شیر پیدانیدا ئهوم لی دورور بخاتهوه، نه ئهويش بهوه قایل دهبوو له مندالهکه نزیک بیتهوه، تهنیا ئه و کاتانه نهبيت که لئی بدا و نازاری بدات، جا بگهیهت به هاوکاریکردن له کاروبارهکانیدا. به چاوی خۆم دهمبینی رۆژ به رۆژه لاواز دهبيتهوه، نهمدهتوانی به تهنیا خۆم بۆشاییهکانی ژيان پر بکهمهوه، وای... چهند لهم کاتهدا پتویستی به باوکی ههبوو...!

مانگیگ تی په ریبوو، هیشتا ناومان بۆ مندالهکه دهستنیشان نهکردبوو، جارێکیان دایکم لهگهڵ پهروین خانم بۆ مالمان هاتبوو گوتی:

- ئه م باوکه بی غیرهتهی نایهویت له م مندالهی ناو بنیت؟ بۆچی بیرێکی لی ناکهیتهوه؟ دهنه گوناهاه ها...! خه لکی بۆ ناولینانی مندالهکه بیان ئاههنگ دهگێرن، ههزار نه زرونیاز دهگرن، ئیوه هه به خهیاڵیشتاندا نایهت.

- ئیستاش درهنگ نییه.

- چۆن درهنگ نییه؟ خهریکه دهبيته چل رۆژ، خۆ دهبيت به ناوی بانگی بکهی، تاکهی دهتهویت به نینی بانگی بکهی؟

- نه بابه... من به نینی بانگی ناکهم.

- ئه ی باشه به چی بانگی دهکهی؟

- راشکاوانه وتم: سهعید...!

- پهروین خانم به نیگایهکی تیژهوه چاوی لی بریم، نیگه رانی و خه رمانه فرمیسکیک له چاوهکانیدا درهوشایهوه. دایکم بی ئاگه له ههموو شتیکی، گوتی:

- خراپ نییه، ناویکی خۆشه، لهگهڵ سیامه کیش ریک دهکهویت.

کاژیریک دواتر له ژووری خهوهکه سهرقالی شیردانی مندالهکه بووم، پهروین خانم هات له تهنیستهمهوه دانیشته و گوتی:

- ئه م کاره مهکه.

- کام کاره؟

- ناوی مندالهکهت مهنی سهعید.

- بۆچى، پىت وايە ناويكى خوش نىيە؟
 - باش دەزانى چى دەلىم، ئەو رېگەيە مەگرە بەر، بۆ دەتە وپت كارىك بىكەى
 جارىكى تر يادگار يىيە ناخۆشەكان بۆ خۆت زىندوو بىكەيتەو؟
 - نازانم، لەوانەيە بمە وپت لە بەستەلەكى ئەم مالدە ناوى ئاشنايەك بانگ بىكەم،
 تۆ نازانى چەند تەنىام و پىويستىم بە خۆشەويستى ھەيە. ئاخ... تەنيا ئەگەر
 ئەوئەندە سەرە دەرزىيەك ئەشوق لەم مالدە دەبوو، تەننەت ناويشم لە بىر دەکرد.
 - بەلام بەم كارەت لەگەل ھەر بانگ كردنىكىدا دەكە وپتە بىرت و ژيانەت لە ئىستا
 دژوارتر دەبىت.
 - دەزانم.
 - كەواتە ناويكى ترى لى بنى.
 چەند رۆژى دواى ئەو، سوودم لە بواريكى رىزىيە وەرگرت و بە ھەمىد گوت:
 - لە بىرى ئەوئەدا نىت ناسنامە بۆ ئەم مندالە دەربەينىت؟ سەرئەنجام دەبىت
 ناويكى لى بنىن؟ ھىچ بىرت لەمە نەكردووتەو؟
 - ئاشكرايە كە ناوى روزبەيە.
 ئىدى ئەمەم دەناسى، بە ھىچ شىوھەيەك ئامادە نەبووم جارىكى تر ناويكى
 سەپىنراو لە مندالەكەم بنىم، ناوى قارەمانىك يان ناپاكتىك بەلامەو ھىچ
 جياوازيەكى نەبوو، دەبىت مندالەكەم ناوى خۆى ھەبىت و بە كەسايەتتى خۆيەو
 مانا بە ناوھەكەى بىخىت.
 - ھەرگىز...! ئىتر ئەمجارەيان ناھىلەم ناوى بئەكانى خۆت لە مندالەكەم بنى،
 ھەز دەكەم مندالەكەم ناويكى ھەبىت كە لە كاتى بانگ كردنىدا چىژ لە ناوھەكەى
 بەرم، نەك ئەوئەى كە ھەر كەسەك ناوھەكەى بىست بىكە وپتە يادى مردوويەك يان
 مەرگىكى بە ئازار.
 - مردوو...؟ ئەو قارەمانىكى شۆرش و بەرگرى بوو.
 - خۆش بىت، مەن نامە وپت مندالەكەم قارەمانى شۆرش و بەرگرى بىت، دەمەوى
 ژيانىكى ئاسايى ھەبىت و بەختەو ھەبىت.
 - بەراستى نەفامى! ھىچ تىگەيشتەننىكت بۆ بەھا شۆرشگىرىيەكان و

قارهمانهكانى رېگه‌ى نازادى نىيه، هەر بير له خۆت ده‌كه‌يته‌وه.

- توخوا به‌سه، چيى تر تاقه‌تى دارشته‌كانى تۆم نىيه، به‌لى من نه‌خوينده‌وار و خۆپه‌رستم، ته‌نيا بير له خۆم و مندا‌له‌كانم ده‌كه‌مه‌وه، له‌به‌رئ‌وه‌ى كه‌سمان نىيه بيرمان لى بكا‌ته‌وه، خۆ تۆيش هيچ به‌رپرسياريتييه‌كى ئهم مندا‌له له ئه‌ستۆ ناگرى، ئه‌وه چۆن بوو له كاتى ناو لىنانه‌كه‌يدا به بيرت هاته‌وه كه باوكى؟ نه‌ختر، ئه‌مجاره‌يان من ناوى مندا‌له‌كه‌م هه‌لده‌بژيرم، ناوى مه‌سه‌عووده.

سيامه‌ك سى سا‌ل و چوار مانگ بوو و مه‌سه‌عوود هه‌شت مانگان بوو كاتىك حه‌ميد ون بوو، دياره له سه‌ره‌تادا هيچ به‌دگومانىيه‌كم له رۆيشته‌كه‌ى نه‌بوو، ئه‌وه به منى گوت:

- بۆ يه‌ك دوو هه‌فته له‌گه‌ل هاورىكانم بۆ ورمى ده‌رۆين.

- ورمى؟ چۆنه ئه‌وى؟ به‌دلىياىيه‌وه بۆ ته‌وريزيش ده‌رۆى و سه‌رىكيش له منير خانم ده‌ده‌يت؟ وا نىيه؟

- نه بابە... ئه‌وه چى ده‌لىي؟ هەر نامه‌ويت ئه‌وان بزنان من له كوئيم؟

- سه‌رئ‌ه‌نجام باوكت له رېگه‌ى چاپخانه‌كه‌وه ده‌زانيت كه تۆ لىره نيت.

- به‌لى، كيشه‌كه ئا لىره‌دايه، ناچار بووم بلىم ده‌مه‌ويت برۆم له‌گه‌ل يه‌ك‌كيدا گفتوگۆ بكه‌م كه كتيبى كوئى هه‌يه، هه‌ندىكيان ده‌فرۆشيت، ده‌يه‌ويت هه‌ندىكيشى دووباره چاپ بكا‌ته‌وه، ئىستا جارى ده رۆژ مۆله‌تم وه‌رگرتوو به بزنام دواى چۆن ده‌بيت.

- يانى ماوه‌ى سه‌فه‌ره‌كه‌ت روون نىيه؟

- نه، تۆش مه‌يكه‌ره هه‌را هه‌را، ئه‌گه‌ر سه‌ركه‌وتوو بيت زياتر ده‌مپىنه‌وه، گه‌ر وا نه‌بيت له‌وانه‌يه له هه‌فته‌يه‌ك زووتر بگه‌رپىنه‌وه.

- بۆچى له‌وى چى هه‌يه؟ له‌گه‌ل كى ده‌رۆى؟

- تۆ چه‌ند ده‌كوئىته‌وه؟! ده‌ورى مرۆف به پرسىار ده‌ته‌نى.

- ببوو، هه‌ر پىويستيش ناكات بلىي بۆ كوئى ده‌رۆيت، ئيمه كىين تا ئاگامان له به‌رنامه‌ى كارى تۆ بيت!

- باشه ئىتر پىويست ناكات زويربى، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت له بير بى كه نه‌يكه‌يته

قەرەباخی، ھەرکەسیک پرسیاری کرد بلی، به کاری راسپارده رۆیشتوو، ئیشی به پیتوبه رایه تی هه بوو، به تاییه تیش ده بیت له گه ل دایکم به شیوه یه ک رهفتار بکه که خاترجه م بیت و له خۆیه وه تووشی دلهوره نه بیت.

دوو سی ههفته ی به که م به ئارامی تی پهری، ئیمه له گه ل نه بوونی هه مید راهاتبووین به بی ئه ویش تووشی هیچ کیشه یه ک نه ده بووین، هینده ی خه رجی مانگیک پاره ی بۆم دانابوو، خۆشم هه ندیکم هه بوو. له پاش مانگی دایک و باوکی ده ستیان به نیگه رانی کرد، که چی من هه موو جاریک هه ر ئارامیانم ده کرده وه و ده مگوت ئاگام لیه تی، تازه یی ته له فۆنی کردوو، بارودۆخی باشه و ده لی کاره که ی که می درێزه ی کیشاوه و له م شیوه درۆیانه .

له سه ره تای مانگی جۆزه ردان، له پر ئاووه وا گهرمی کرد. په تایه کی تاییه تی له نیوان منداله کاندا بلاو بوو بووه وه، ده یانگوت وه کو وه بایه و من به وه هه موو چاودیرکردنه وه نه متوانی منداله کانم له م به لایه بپارێزم، له ناکاو هه ردووکیان زۆر نه خۆش که وتن، هه رکه ئاگاداری نیمچه تایه ک و ئازاری گه ده ی مه سهوود بووم، ئیتر چاوه روانی که سم نه کرد، نه شه ده کرا بۆ هه موو ئیشی په روین خانم بیزار بکه م. به هه زار ده رده سه ری هه ردووکیانم بۆ دوکتۆر برد، ده رمانه کانم کپی و گه رامه وه، له کو تاییه کانی شه ودا هه ر هێور نه ده بوونه وه، هه ر ده رمانیکم پێیان ده دا هه لیا نه ده ئینایه وه، سات له دوات سات تایه که یان به رزتر ده بووه وه، بارودۆخی مه سهوود خراپتر بوو. وه کو چۆله که هه ناسکه برکی پی بوو، سک و سینگه بچکۆله که ی به رزو نزم ده بووه وه، سیامه ک به لیوه سووره کانییه وه به رده وام ده یویست بۆ ئاوده ستی به م، به ده وری خۆمدا ده خولامه وه، پێیه کانیانم به ئاوی سارد ده شۆرد، ده سه ته سه ری ته رم له سه ر ناوچه وانیان داده نا، که چی هه یچ کاریگه ریه کی نه بوو، لیوه کانی مه سهوود سوور و وشک هه لگه رابوون، دوا قسه ی دوکتۆره که که وته بیرم که وتی: (ئاوی جه سه ته ی مندال زۆر به خیرایتر له وه ته واو ده بیت که بیری لی ده که یته وه و ده بیته مایه ی مه رگ)، ده نگیک له ناخمه وه گوتی، ئه گه ر یه ک خوله کی تر بوه ستم منداله کانم له ده ست ده دم، بۆ چه ند خوله کیک می شکم له کار که وت، ته ماشای سه عاته که م کرد دوو و نیوی شه و بوو، نه مده زانی چی بکه م، له ترسا نینۆکه کانم خه سته بووه ده ممه وه، فرمی سه که کانم ده تکانه سه ر ده سه ته کانم، منداله کانم، منداله ئازیزه کانم، تاقانه کانم له دنیا دا، ده بیت فریایان

بکهوم، دهبیت شتی بکهوم. دهبیت بههیز بم، بۆکی تهلهفۆن بکهوم؟ بهلام تاوهکو ئهو کهسانه خویمانمان پی دهگهیهنن کات له دهست دهچیت، کاتی چاوهروانی نهماوه، دهمزانی نهخۆشخانهیهکی مندالان له شهقامی تهختی جهمشید ههیه، دهبیت پهله بکهوم، تهنانهت کاتی جل له بهرکردنیشم نهبوو، ههیهکهو پانتۆلیکی نایلۆنم له پتیا کرد، ههچپی پارهم ههبوو له مالهوه خسته ناو جانتاکهم، مهسعوویم له باوهش گرت و دهستی سیامهکم گرت و له مال هاتمه در. بالندهش له شهقامهکهدا نهبوو، سیامهکه بهسته زمانهکهم ته نیا سی سال و نیو بوو، بهو لاوازی و تایهوه نهیده توانی پروات بهریتوه، ههولم دها ههردووکیان له باوهش بگرم، بهلام بهو جانتا قورسهوه گهلیک ئاستهم بوو، ناچار بووم له دواي هه چهند ههنگاوئ سیامهک له زهوی دابنیم، منداله بی تاوانهکانم تهنانهت توانای گریانیشیان نهبوو، ریگهی مالهکهمان تاکو سهه جادهکه تا دههات دریزتر دهبووهوه، ههه دهپریشتم و نهدهگهیشتم، سیامهک خهریک بوو دهبوورایهوه، دهستیم رادهکیشا، پی بهسهه زهویدا رادهکیشا، ههستم دهکرد میشکم ئاوساوه، ئهگهه ههه بهلایهک بهسهه مندالهکانمدا بیت، خۆم دهکوژم، ئهمه تاچه شتی بوو که به وشیاریهوه به میشکمدا دههات، ئۆتۆمۆبیلکی تایهتی له بهردهمم وهستا، بی ئهوهی یهک وشهه بلیم دههراکهه کردهوه و جی مندالهکانم کردهوه و گوتم:

- نهخۆشخانهی تهختی جهمشید، توخوا خیراکه.

شوفیرهکه پیاویکی بهریت بوو، له ئاوینهکهوه تهماشای کردم و گوتی:

- چی بووه؟

- دواي نیوهههه کهمیگ بارودۆخیان تیک چوو و سکچوونیا ههبوو، بهلام ئیستا زۆر زیادی کردوه، تایهکهشیان بههزهوه بووه، توخوا خیراکه.

دلّم به خیرایی لپی دها، له تاوا ههناسهکه برکیم تی کهوتیوو، ئۆتۆمۆبیلکه بهو نیوهههوه بهخیرایی به شهقامه چۆلهکاندا دهپرۆی، پیاوهکه گوتی:

- بۆچی به تهنیا؟ ئهی باوکیان له کوپیه؟ خو تۆ ناتوانیت به تهنیا مندالهکان له نهخۆشخانه بههوینی.

- با دهتوانم، من راهاتووم، واتا دهبیت بتوانم، دها مندالهکانم له دهست دهدهم.

- باشه ئهمانه باوکیان نییه؟

- نه، نيانه.

و به قينه وه رووم وهرگتير.

له بهردم نهخوشخانهكه، پياوهكه له ئۆتۆمۆبيلهكه دهريهري و سيامهكي له باوهش گرت و منيش به مهسعوودهوه خۆم به نهخوشخانهكهدا كرد. دوكتوري فرياكهوتنهكه كه مندالهكاني بيني ناوچهواني بهيهكدا دا و وتي:

- بۆ ئهوهنده درهنگ هاتي؟

مهسعوود كه به تهواوهتي بي هوش بوو له باوهشمي وهرگرت، به دم پارانهوه وتم:

- دستم دامينت دوكتور كاريك بكه مندالهكانم رزگار بكه.

- ههر كاريكمان له دست بيت دهيكهين، ئيوه برۆن بۆ ژووري پيشوازي و كارهكانتان جييهجي بكن و بيهنه دست خواوه.

شوفيرهكه بهخهه و دلسوزيهوه تهماشاي دهكردم، چيي تر نهدهتواني پيش له فرميسكهكانم بگرم، لهسهر نيمكهتهكه دانيشتم، سهرم له نيوان دهستهكاندا گرت، به دم گريانهوه چاوم به پتیهكانم كهوت، واي... سهراپاييم له پتيايه، بي هۆ نهبوو كه سهه جار خهريك بووم له كۆلانهكهدا بكهوم.

بۆ خهواندني مندالهكان له نهخوشخانه پيوستيم به پاره بوو، شوفيرهكه وتي من پارهه پتیه، بهلام من نههپشت، ههچي پاره له جانتاكهدا ههبوو دام و وتم، ئهوي تريش سبهيني له يهكهمين بوادا دهيدم. بهرپرسه خهوالووهكه پيشوازي له سهرهتادا كه مي بۆله بۆلي كرد، بهلام له كۆتاييدا رازي بوو. له شوفيرهكه پارامهوه كه بروات، به پهله گهرامهوه بۆ بهشي فرياكهوتن، مندالهكانم لهسهر قهروهوتلهي نهخوشخانهكه بچكۆلهتر و لاوازتر دياربوون. سيروميان بۆ سيامهك پيوهند كرديوو، بهلام دهمارهههگي مهسعووديان نهدهدۆزييهوه، ههموو جهستهي دهريباژن كرابوو، كهچي نووزهيهك له رۆله بي هوشهكهمهوه بهرز نهدهبووهوه. لهگهه ههر دهريبيهكدا دهتگوت خهنجهريك له دلم دهدهن، به دستم بهردهم گرتبوو بۆ ئهوي به دهنگي گريانهكهه سهه له دوكتورهكه و برينپيچهكان نهشيوتيم، له پشت پهردهي فرميسكهوه مهركي لهسههخۆي جگهركۆشهكههه دهبيني، خۆشم نازانم چيم كرد كه سهرنجي دوكتورهكههه راکيشا، به ناماژهي

سەر به برینپێچهکەى گەياند که له ژورەکه بمکاته دەرەوه، برینپێچهکە دەستی خستە سەر شانم و بەزۆر بەلام بە بەزەبیبیەوه له ژورەکه بردمییه دەر.

- چی بووه خانم؟ کورەکهەمم له دەست دا؟

- نه خانم، خۆت دلتەنگ مەکه، نزا بکه پەنا بە خوا چاک دەبیتەوه.

- توخوا راستییەکهەم پێ بلی، رهوشی زۆر خراپه؟

- دیاره رهوشی باش نییە، بەلام ئەگەر بە زوویی دەمارەرەگیک بدۆزینەوه و سێرومی پتووه پتوهند بکریت ئەوه جیتی ئومێده.

- یانی بەم هەموو برینپێچ و دوکتۆرەوه ناتوانن دەمارەرەگی ئەم منداڵە بدۆزنەوه؟

- ناخر خانم دەمارەرەگی منداڵەکه زۆر باریکه، که تاي هەبیت و ئەم هەموو ئاوهیش له لەشی رویشتی دژوارتر دەبیت.

- خوايه من چی بکهەم؟

- هیچ گیانەکهەم، هەر لەوی دانیشە و نزا بکه.

من به درێژایی ئەم هەموو کاتە لەگەڵ هەر لێدانێکی دڵمدا وتبووم خوايه! کهچی تاوهکو ئەم ساتەش نەمتوانیبوو رستەیهکی تهواو دەربریم و نزا بهکی دیاریکراو بکهەم. پتوویستیم به ههوايهکی نازاد و بینینی ئاسمان ههبوو، گەر سهیری ئاسمانم نهکردبايه نهمدهتوانی لهگهڵ خوا قسه بکهەم، دهتوت ته نیا بهم شیوهیه له بەردەم ئەودا دوههستام، له دەرگایهکهوه چوومه دەرەوه و سروهی فینکی دهمهوبهیان بهر دهموچاوم کهوت، سهیریکی ئاسمانم کرد، هیشتا تاریکی له رووناکی زیاتر بوو، هەندێ له ئەستێرەکان دەبینران، پالم به دیوارهکهوه دا، پتیهکانم له ژێر بارگرانی جهسته مدهلهرزین، نیگام له ئاسۆ بری، گوتم: خوايه، نازانم بۆچی منت بۆ ئەم دنیا به ناردوو؟ ههموو کاتیک ههولم داوه به خواستی تو رازی بم، بهلام ئەگەر منداڵەکانم لێ بستینی، ئیتر هیچ شتیکم بۆ نامینیتەوه. تگات لێ دهکهەم ئەوانم لێ مهسینه، ئەوانم پێ بهخشه. نهمدهزانی چی دهلیم، بهلام دلتیا بووم ئەو دهزانیت و لیم تێ دهگات. جارێکی تر گهرامهوه هۆلهکه، دەرگای ژورەکهەم کردەوه، سێروم به پتیه مهسهوودهوه پتوهند کرابوو و پتیا له گهچی سپی گرتبوو.

- وهی، چی بووه، پئیشی شکاوه؟

دوکتوره که پی که نی و گوتی:

- نه گیانه له که چمان گرتووه بۆ ئه وهی نه جوولیتته وه.

- ئیستا چۆنه، چاکتر ده بیتته وه؟

- ئیستا ده بیتت چاوه پروان بین.

له لای ئه م قه ره ویله یه وه ده چوو مه لای ئه و قه ره ویله یه، دهنگی ناله کزه که ی سیامه ک و جوولانه وهی سه ری مه سهوود هیوایان پی ده به خشیم، هه شت و نیوی به یانی منداله کانیا ن برده به شی گشتی. دوکتوره که گوتی: سوپاس بۆ خوا تا راده یه ک قو ناغی مه ترسییان تی په راندووه، به لام ده بیتت زۆر ئاگادار بین که سیرومه که له دهستی سیامه ک و پی مه سهوود ده رنه چیت. چاودیریکردنی سیرومه که ی سیامه ک زۆر ئاسته م بوو.

دایکم، په روین خانم و فاتی به په له خو یان کرد به ژووره که دا، دایکم به بینینی منداله کان دایه پر مه ی گریان، سیامه ک ده ینا لاند و ده بوا یه یه ک دایمه دهستی بگرتایه، به لام مه سهوود هیشتا هه ر بی ئاگا بوو، کاژیری دواتر باوکیشم گه یشت، هینده به خه مباریه وه ته ماشای سیامه کی ده کرد که دلێ ته نگ کردم، به بینینی باو کم سیامه ک دهستی بۆ لای ئه و دریژ کرد و دهستی کرد به گریان، به لام له پاش چه ند خوله کیک به دلنه واییه کانی باو کم هیور بووه وه، باوک و دایکی هه مید له گه ل مه نسووره و مه نیژه هاتنه ژووره وه. دایکم به نیگایه کی ناحه زانه و پلار و توانج هاویشتنی جو ره جو ره پیتشوازی لی کردن. ناچار بووم به پروانینیکی تیژ و وشیاریدان ریگری لی بکه م. ئه وان خو یان ئه وهنده ی پیویست خه مبار و شه رمه زار بوون. مه نسووره، فاتی، په روین خانم و مه نیژه داوایان کرد له گه ل مندا بمیننه وه، به لام من په روین خانم پی باستر بوو، فاتی خو ی مندا ل بوو، مه نسووره مندالی هه بوو، مه نیژه ش پیوه ندیه کی ئه وهنده باشی له گه ل مندا نه بوو.

سه رتاسه ری شه و من و په روین خانم به خه بهر بووین، ئه و دهستی سیامه کی گرتبوو، منیش له سه ر قه ره ویله که ی مه سهوود خو م گرمۆله کردبوو و به شیوه یه ک له باو شم گرتبوو که سیرومه که له پی جیا نه بیتته وه. ئه ویش له دوا ی نیوه رۆوه دهستی به بی ئۆقره یی کردبوو.

له پاش سى پوځى دژوار و تاقت پرووكين گه رامه وه ماله وه، هه رسيكمان برىكى زورى كيشمان له دست دابوو، چوار شهو بوو نه خه وتبووم، كه له ناوينه كه سهيرى خوم كرد، نه لقه يه كي رهش دهورى چاوه كانمى گرتبوو و گوناكانم چال بووبوون، به قهولى پهروين خانم شتوهى تلياكييه كانم لى نيشتبوو، فاتى و پهروين خانم له لام مانه وه. مندا له كانم شوورد و خوشم بق ماويه كه له ژير دوشه كه وه ستام، دهمويست نه و رهنجه له جهسته م دهركه م كه نه م چهند روزه كيشاومه، به لام دهمزاني كه نه م ياده بق هه تا هه تايه له ميشكمدا دهمينته وه و هه رگيز له هميد نابووم له بهرته وهى كه له م كاته هه ستيا ردا له گه لمان نه بوو.

له دواى دوو ههفته، تا راده يه كه هه موو شتى گه رايه وه سهه بارى ناسايى، سيامه كه به هه مان بزوييه وه، سهه ركيشى و بهدغه ريه كانى دهستى پى كرده وه، ماويه كه بوو به بوونى مه سهوود قايل بووبوو، دههاته باوه شم، كه چى نازانم بق هه ستم ده كرد له دل وه ليم رهنجاوه. مه سهوود نه رمونيان و رووخوش بوو، خوى له ناميزى هه موو كه سى ده هاويشت، له گه ل هيج كه سيكدا هه ستى به ناميزى نه ده كرد، روزه به روزه جوانتر و خوين شيرينتر ده بوو، دهسته كانى له گه رندم ده نالاند و گوناكانى ماچ ده كردم، به و چهند ددانه بچووكانهى ده موچاوى ده گه ستم، ده تگوت له خوشه ويستيدا ده ويوست قووتم بدات، ده برينى نه و خوشه ويستيهى گه لى به لامه وه دلگير بوو، هه رگيز نه دههاته بيرم كه سيامه كه به و كارامه ييه گوزارشتى له خوشه ويستيهى خوى بق من كرد بيت، ته نانهت كه زور منداليش بوو، هه موو كاتيك له و ده برينانه دا به پاريز بوو. چون دوو مندال له خيزانتيكدا ده توانن به و شتويه له يه كتر جياوازين؟!

دوو مانگ به سهه رويشتنى هه ميدها تى ده پيرى و هيج هه والتيكيمان نه ده زانى، دياره به پيى نه و زانياريبانهى كه خوى پيى دابووم، نيگه ران نه بووم، به لام دايك و باوكى جاريكى تر ده ستيان به بى ئوقره يى كرده وه. ناچار بووم بليم ته له فونى كرده وه، باشه و وتى ديار نييه كاره كه م چهندي پى ده چيت، دايكى به توور پييه وه گوتى:

- ناخر نه مه چ كار يكه؟ ناغا يه كسهه برق بق چاپخانه و يزانه نه ويان بق كوئى نارده وه؟ بوچى نه وهنده زورى پى ده چيت؟

دوو ههفتهی تریش تی پیری، رۆژی پیاویک تهلهفۆنی بۆ مالمان کرد و گوتی:
- ببووره کاتتان لی دهگرم، دهمویست بزنام ئیوه ههوالیکی شارهزاد و مههدی
دهزانن؟

- شارهزاد، نه، ئیوه کین؟

- من برای ئوم، زۆر نیگه رانین، ئەوان بۆ سهفه ریکی یهک ههفتهیی بۆ مه شههد
رۆیشتبوون، دوو مانگ و نیوه هیچ ههوالیکیان نازانین، دایکم زۆر نیگه رانه، شهوو
رۆژی بۆ نییه.

- مه شههد؟

- به لئ، بۆچی بۆ شوینیکی تر ده رۆیشتن؟

- نازانم، من پیم وا بوو بۆ ورمی رۆیشتوون.

- ورمی؟ چ پتوهندییهکی به مه شههدوه ههیه؟

له قسه کهم پاشگهز بوومه وه، به پشه و کاییه وه گوتم:

- نه، من هه له بووم. باشه تۆ ژماره کهی ئیمهت له کوئی بوو؟

- مه ترسه، شارهزاد خۆی ئەم ژماره یه پێ دام، وتی، له کاتی پتویستدا ئەمه
تهنیا ژماره یه که له وانه یه وه لām بداته وه، بۆچی ئەوئ مائی هه مید سولتانی نییه؟

- بۆچی نا، به لām منیش هیچ نازانم.

- که واته تکات لی ده کهم ئەگه ر هه ر هه والیکتان پێ گه یشت، ئەگه ر به ئەرک
نه بی بهم ژماره یه ته له فۆنمان بۆ بکه ن، دایکم له خه فه تدا نه خۆش که وتوو، گه ر
ناچار نه بوو مایه ئیوه م نه ده خسته ئەزییه ته وه.

ورده ورده خه ریک بوو نیگه ران ده بووم، ده بی ئەمانه بۆ کوئی رۆیشتیبیتن؟ ده بیت
له کوئی بن وا ناتوانن ته له فۆنیکیش بکه ن و خیزانه کانیان له م دلهوره ییه رزگار
بکه ن! له وانه یه نیگه رانی ئیمه بۆ هه مید زۆر گرینگ نه بیت، به لām له وه نه ده چوو
شاره زاد ئەوه نده بی خه م و ناناگه بیت، ناشی به لایه کیان به سه ر هات بیت،
ماوه یه ک بوو هیچ پارهم له ماله وه نه ما بوو، نه ک ته نیا ئەو پاره یه ی که هه مید پتی
دابووم، به لکو هه موو پاشه که وته که م و هه ندیکی تریش که له باو کمم قه رز کرد بوو،
هه موویم به نه خۆشخانه ی مندا له کان دابوو. نه مه ده ویست به باوکی هه مید شتی

بَلِّيمَ كِه بِيئْتِه مایه‌ی نیگه‌رانیی زیاتریان، جارتیکیش له پەروین خانم قەرزم کرد بوو، به‌لام له‌وه‌ش هیچ نه‌مابوو، باشه‌حه‌مید هەرگیز بییری له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که ئاخۆ ئیمه‌ چۆن بژین؟ یان هەر به‌پراستی شتیکی لی قه‌وماوه؟

سێ مانگ به‌سه‌رچوو. چیی تر نه‌مانده‌توانی دایکی ئارام بکه‌ینه‌وه، منیش نه‌مه‌توانی درۆیه‌کی تازه‌ ساز بکه‌م، چونکه‌ خۆشم رۆژ به‌ رۆژ نیگه‌رانتر ده‌بووم. دایکی هه‌رده‌م ده‌گریا و ده‌یگوت:

– ده‌زانم، کوربه‌که‌م به‌لایه‌کی به‌سه‌ر هاتوو، دهنه‌ هەر ته‌له‌فۆنیکی بۆ ده‌کردم، یا دوو دێر نامه‌ی بۆ ده‌نووسیم.

هه‌ولێ دده‌ا شتیکی نه‌لی ببیته‌ مایه‌ی دل‌ره‌نجانی من، به‌لام ده‌مزانی به‌شێوه‌یه‌که‌ من به‌ که‌مکار ده‌زانیت، هیچ کاممان نه‌مانده‌وێرا بلێین له‌وانه‌یه‌ گیرابن، مه‌نیژه‌ گوتی:

– با هه‌واله‌که‌ به‌ بنکه‌ی پۆلیس بده‌ین. من و باوکی به‌ هه‌راسه‌وه‌ وتمان، نه‌ نه‌! خراپتر ده‌بیته‌ و ته‌ماشای یه‌کترمان کرد. دایکی هەر دژوینی به‌ هاویری ناره‌سه‌نه‌کانی دده‌او نه‌فره‌تی لی ده‌کردن.

باوکی گوتی:

– مه‌عسووم گیان تۆ ناوونیشانی، ژماره‌ ته‌له‌فۆنیکی هاویریکانیت نییه‌ تا پرسیارێ بکه‌ین؟

– نه‌، له‌وه‌ ده‌چۆ هه‌موویان پیکه‌وه‌ رۆیشتون، ماوه‌یه‌که‌ پێش ئێستا یه‌کێ ته‌له‌فۆنی کرد و گوتی برای شاره‌زاده‌، ئه‌ویش نیگه‌ران بوو و هه‌والی ده‌ویست، به‌لام قسه‌یه‌کی سه‌یری کرد، وتی شاره‌زاد و مه‌هدی بۆ مه‌شه‌هد رۆیشتون، که‌چی هه‌مید به‌ منی گوت ده‌چن بۆ ورمی.

– سه‌یره، له‌وانه‌یه‌ هه‌موویان پیکه‌وه‌ نه‌بن، راسپارده‌ی جیاوازیان هه‌بیته‌.

– راسپارده‌؟

– چوزانم، شتیکی له‌و بابته‌.

پاشان باوکی به‌ بیانویه‌که‌وه‌ منی برده‌ په‌نایه‌که‌وه‌ و گوتی:

– نه‌که‌ی سه‌باره‌ت به‌ دیار نه‌مانی هه‌مید به‌ که‌س بلێی.

- به لّام هه موویان ده زانن که بۆ سه فەر رۆیشتوو.

- به لّی، به لّام سه بارهت به ونبوونه که ی قسه مه که، بلی هیشتا هه له ورمییه و کاره که ی زۆری پی چوو و به دهوام له گه لّ تۆدا له پتوه نیدیایه، نه وهکو بلی ناگام لی نییه و به دگومانی سه رنجی یه کی پراکیشی، من خۆم بۆ ورمی ده پۆم و سه روگوتیه که به ناودا ده دم، بابزانم چی بووه. به راست تۆ پارهت هه یه، هه مید ئه وهنده ی پتویست پاره ی بۆتان داناوه؟ سه رم داخست و گوتم:

- نه، هه رچییه کم هه بوو نه خو شخانه ی مندال له کان ته وای کرد.

- ئه ی بۆ قسه ت نه کرد؟

- نه مو یست قه لّس بی، له دایک و باوکم وهرگرت.

- وه ی چ کاریکی خراپت کردوو، ده بوا یه به من بلی.

هه ندی پاره ی دهر کرد و پیی دام و گوتی:

- زوو برۆ قه رزه کانت بده ره وه و بلی هه مید نار دوویه تی.

له پاش هه فته یه که، باوکی ماندوو و سه رکاس، له سه فه ره بی ئاکامه که ی گه راپه وه. له گه لّ هاوسه ره که ی مونیره خانمدا هه موو نازه ربا یجان هه تا وه کو سنووره کانی ش گه رابوون، که چی هه یچ وه لامی کیان ده ست نه که وتبوو. ئیدی به راستی نیگه ران بووم، هه رگیز له و باوه رده ا نه بوو که ناوها بۆ هه مید نیگه ران و په ریشان بم، ئه وه هه ر له سه ره تا وه له گه لّ ئه وه رای هینا بووم، به لّام ئه مجاره یان جیاواز بوو، ماوه که ی زۆر درێژخایه ن و هه لومه رجه کانی ش گومانای و مایه ی نیگه رانی بوون.

له نیوه شه ویتی ناوه راستی مانگی گه لاویژدا، به دهنگیکی ناروون له خه و راجله کیم، هیشتا هه وا گه رم بوو، هه موو په نجه ره کان کرابوونه وه. جوان گویم گرت، دهنگه دهنگیکی ناروون له هه وشه که مانه وه ده هات، به هه راسه وه بیرم لی کرده وه، دز هاتوو! هه رگیز داپیره له م کاتی شه وه دا نایه ته هه وشه، سه بیری سه عاته که م کرد سۆ خوله که له سۆ تی ده پیری، چه ند هه ناسه یه کی قوولم هه لکی شتا، وره م وه به رخۆ دا و به بیده نگی و له سه ره خۆ چوو مه په نای په نجه ره که، ده توانا سی بیری ئۆتۆمۆبیلێک و سۆ پیا و له هه وشه که دا له ژیر رووناکییه که هه کی مانگه شه وه دا ببینریت، خه ریک بوون به په له هه ندی شتیان ده گواسته وه،

ویستم بقیژینم، به لام دهنگم گيرا و چاوم داچه قاندهو، هیدی هیدی وردبوومه وه که ئەوان هیچ شتیک له مائی ئیمه وه نابهنه دهره وه به لکو به پیچه وان هه وه، هندی شت له ئۆتۆمۆبیله که وه بۆ ژیر زهویییه که دهگۆژنه وه. نه، ئەوان دز نه بوون، زانیم که ده بیته ئهوپه پری توانام بخرمه کار بۆ ئه وهی بیدهنگی و ئارامی بپاریزم. له پاش ده خوله ک کاره که بیان ته وای بوو، پیاوی چوارهمیش له ژیر زهویییه که وه هاته دهره وه و بۆ لای ئەوان رۆیشت، ته نانهت له و تاریکییه ییشدا چاکم دهناسییه وه، ئه وه حمید بوو، به بی دهنگه دنگ پالیان به ئۆتۆمۆبیله که وه نا و له حه وشه که بردیانه دهره وه. حمید دهرگای ماله که ی داخست و له پلیکانه کانه وه هاته سه ره وه، هه سته گه لێکی ناکۆک و سه یرم هه بوو، به گه رانه وهی، قین و تووریه یی و دلخۆشی ئاویته ی یه کتر بووبوون، هه سته دایکیکم هه بوو که له پاش دۆزینه وهی کوره ونبوه که ی یه که م جار شه پازله یه کی چاک له په نا گوئی دها و پاشان به گریان هه رایده کیشته ئامیزی. هه ولی دا دهرگای ماله که به بیدهنگی بکاته وه و له سه ره خۆ بیته ژووره وه، حه زم ده کرد ئازاری بدهم، هه رکه پتی نایه ژووره وه گلۆپه که م داگیرساند، به توندی راجله کی و به هه راسه وه بۆمی روانی، له پاش که میک به سه رسوورمانه وه گوئی:

- به خه به ری؟

- به لئی، چه ند سه یره ریگه ت ون کردوه؟

- به به، له م پێشوازییه گه رمه؟!

- چاوه روانی پێشوازیی؟ وه لا بابه چاوو روویه کی سه یرت هه یه! ئەم هه موو ماوه یه له کوئی بووی، ته نانهت ئه رکی ته له فۆنیکیشته نه گرت هه سته، دهمردی ئەگه ر په یامی، نامه یه کی کورته بناردبایه؟ بیرت له وه نه کرده وه ئیمه له نیگه رانی و په ریشانی دا دهمرین؟

- به لئی، دیاره دلته چه ند په ریشان و نیگه رانی منه؟

- به لئی، به داخه وه منی گه وچ نیگه ران بووم، ئه وه من هیچ، ئه ی بیرت له و دایک و باوکه داماهه ت نه کرده وه که نیوه عومر بوونه؟

- خۆ من پێم وتیوو ی به که س نه لئی له وان هه زۆرمان پی بچیت.

- به لئی، ده کرا پازده رۆژ، مانگیک به ری، نه ک چوار مانگ، ئه و پیره مێرده بی چاره یه هه موو شوینیک گه را، ده ترسام به لایه کی به سه ر بیت.

- گهرا؟ کوئی گهرا؟
 - هه موو شوپنیک، نه خوشخانه کان، دوکتوری ياسایی، بنکهی پۆلیسه کان!
 به هه راسه وه له شوپن خوی راپه ری:
 - بنکه کانی پۆلیس!!
 بزۆبیه ک له دهرووندا قولپی دها، منیش ده مویست نازاری بدهم، گوتم:
 - به لئ، له گه ل براکهی شاره زاد و خیزانی هه موو هاوریکانی ترت
 وینه کانتانیان به رۆژنامه دا.
 رهنگی وه کو گه چ سپی هه لگه را و گوتمی:
 - ئیوه چ شیتیکن، نه تانتوانی ئەم کاره بچوکه ش بکه ن و ئیره به رپوه بهرن؟
 به دبهخت بووین.
 به په له دهستی به له پیکردنی پیلاره تۆزاوییه کانی کرد.
 - ئیستا بۆ کوئی ده رۆی؟ خۆم ئاگاداری بنکهی پۆلیس ده که مه وه که به ده ست
 پر وه گه راونه ته وه.
 به نیگایه کی ئە وه نده هه راس نامیز و نیگه رانییه وه ته ماشای کردم که پیکه نین
 گرتمی.
 - ئەم قسانه چیه ده یکه ی؟ ده ته ویت هه موومان بدهیت به کوشتا؟ ئیتر ئیره
 ئاسایشی تیدا نه ماوه، ده بیت هه واله که به هاوریکانم بدهم، با بزانی چ فوریک
 بکهین به سه رماندا؟
 ده رگا که ی بۆ رۆیشتن کرد بو وه وه که گوتم:
 - پتویست ناکات، درۆم کرد بنکهی پۆلیسمان ئاگادار نه کرو وه ته وه، ئە وه نده
 نه بی باوکت بۆ ورمی رۆیشت و گه راپه وه، که چی هیچیشی ده ست نه که وت.
 هه ناسه یه کی هیمنی هه لکیشا و گوتمی:
 - ئە وه نه خوئشی؟ خه ریک بوو دلّم بوه ستی.
 - ده ردت بی...! بۆ هه ر ده بی ئیمه نیوه عومر بین؟
 نوینه که یم بۆ ژووری میوانه که برد. گوتمی:
 - هه ر له ژووره که ی خۆم، ژووره که ی پشته وه ده خه وم.

– ئۇيىم كىردۈۋە بە ژوورى مىندالەكان.
ھېشتا قىسەكەم تەۋاۋ نەكىردېۋو و ئۇيىش نەگەيشتېۋوۋە سەر سەرىنەكە، ھەر
بەۋ جەلە تۇزاۋىيەۋە چوۋە خەۋىكى قوۋلەۋە.

مانگه‌کان، به خیرایی تی ده‌په‌رین و مندال‌ه‌کان رۆژ به رۆژ گه‌وره‌تر ده‌بوون و جیاوازیی که سایه‌تییان به روونی ده‌رده‌که‌وت. سیامه‌ک کوریک‌کی به‌فیز و شه‌رانی، بزێو و هه‌لچوو بوو، شه‌رمیک‌کی تایبه‌تیش له‌ ده‌رپرینی هه‌سته‌ پر له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌یدا هه‌بوو، که‌چی به‌ که‌مترین توورپه‌یی سه‌ری لی ده‌شیا و ده‌یویست هه‌موو به‌ر به‌ستیک به‌ چنگ وردوخاش بکات. به‌پنجه‌وانه‌ی مه‌سه‌عوودی هه‌یمن، به‌سه‌ۆز، رووخۆش و به‌پشوو که‌ به‌ ده‌روبه‌ر و ته‌نانه‌ت به‌ ته‌ن و سروشتیش ئه‌وینی ده‌به‌خشی، لاواندنه‌وه‌کانی هه‌موو گریکانی که‌ماسی ئه‌شقی له‌ ده‌روونی مندا سارپژ ده‌کرد، ئه‌م دوو مندال‌ه‌ به‌ شپۆه‌یه‌کی سه‌یر له‌ پێوه‌ندییه‌کانیادا پیکه‌وه‌ ته‌واوکه‌ری یه‌کتی بوون، سیامه‌ک فه‌رمانی ده‌دا و مه‌سه‌عوود جێبه‌جێی ده‌کرد، سیامه‌ک چیرۆکی خه‌یالیی ده‌گێرپه‌وه‌ و داستانبێژی ده‌کرد و مه‌سه‌عوودیش باوه‌ری پێی ده‌کرد، سیامه‌ک گالته‌ی ده‌کرد و مه‌سه‌عوود پێی ده‌که‌نی، سیامه‌ک ده‌ستی ده‌وه‌شاند و مه‌سه‌عوود لێدانی ده‌خوارد، زۆربه‌ی کاته‌کان دلم پێی ده‌سووتا، ده‌ترسام که‌سایه‌تییه‌ هه‌یمن و میهره‌بانه‌که‌ی مه‌سه‌عوود له‌ ناو چنگه‌ شه‌رانگیزه‌ به‌هه‌یزه‌که‌ی سیامه‌کدا وردوخاش بیت، به‌لام هه‌رگیز نه‌مه‌توانی به‌ شپۆه‌یه‌کی راسته‌وخۆ به‌رگری له‌ مه‌سه‌عوود بکه‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی ته‌نیا ئاماره‌یه‌ک به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی قین و ئیره‌یی سیامه‌ک به‌ته‌قینتیه‌وه‌ و به‌ شه‌روشۆری زیاتر به‌کو‌تا بیت، تا‌قه‌ چاره‌سه‌رییه‌ک بۆ رێگه‌ گرتن له‌م شپۆه‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌ سه‌رنج‌راکێشانی بوو بۆ شتیکی تر و سه‌رقاڵکردنی بوو به‌ رووداویکی سه‌رنج‌راکێشتر، له‌ هه‌مان کاتدا سیامه‌ک له‌ به‌رامبه‌ر که‌سانی تردا

بۆ مەسعوود وەکو قەلغانیکی نەبەر دەژمیردرا، ئەگەر یەکیک بە ئاستەم مەسعوودی بێزار بکردایە یان کیشەیی بۆ بنایەتەوه، سیامەک شتیت دەبوو و بە شتیهیهک هێرشیی بۆ دەبرد که خودی مەسعوود بە هەزار تکا و پارانەوه دوژمنەکهیی لەژێر دەستی براکهیی دەردەهینا. دوژمنی راستەقینە هەموو کاتیک غولامەلی کورپی مەحموود بوو که تەمەنی رێک لە نێوان سیامەک و مەسعوودا بوو. نازانم بۆچی ئەم منداڵانە هەرکه بەیەکتەر دەگەشتن دەستیان بە شەپ و ململانێ دەکرد! حەمید لەو باوەرەدا بوو که ئەمە جۆرە یارییهکی کورانهیه و زۆر جار کوران بەم شتیهیه پێوهندی لەگەڵ یەکتەردا دەبەستن، بەلام من وای لێ تێ نەدەگەیشتم.

هەرچەندە مەحموود سالتیک لە دواى من ژنی هینابوو، سێ منداڵی سەرۆینی هەبوو، یەکهەمین منداڵی ئەم غولامەلییه بوو، منداڵی دووهمی (زارا) بوو که سالتیک لە مەسعوود منداڵتر بوو و کورپی سێیهمی غولامحوسەین بوو که تەمەنی لە سالتیک زیاتر نەدەبوو. مەحموود هەر وەک هەمیشە پرووگرژ و گۆشەگیر بوو، ئەو درێنگییهی که لە سەر وەختی گەنجیدا هەیبوو رۆژ بە رۆژ پتر دەبوو، هەموو کاتیک ئیحتیرام سادات گازەندەیی لە دەستی دەکرد و لەلای دایکم بۆلە بۆلی دەکرد و دەیکوت:

– بەم دواييانه وري و گيتتر بووه، چەند جارێک نوێژەکهی دووبارە دەکاتەوه، که چی هیشتا هەر دلتیا نییه که نوێژەکهی بە دروستی کردبیت.

بەلام بە بۆچوونی من ئەو هیچ گرفتێکی تازەیی نەبوو، زۆریش ناگای لە خۆی بوو، بەتایهتیش لە کار و مەسەلهی پارەدا، بەوپەری وشیاریهیه کاری دەکرد و سەرکهوتوو بوو. لە بازاردا بۆ خۆی دوکانیکی کرتبوو و جیا بووبوووه، دەیانگوت که فەرشناسیکی عەیاره تەواوه، هەرگیز لە کاره بازرگانیهکانیدا تووشی دوودلی و درێنگی نەدەبوو، رۆلی ئاین لە ژيانى بازرگانیهی ئەودا هەر ئەوەندە بوو که لە کۆتاییهی هەموو مانگیکدا هەموو داهاتهکهی بۆ قوم دەبرد بۆلای مامی ئیحتیرام، ئەویش هەندێ پارەیی هەلدهگرت و ئەوهی تری پێ دەدايهوه، بە قسەیی خۆیان بەم دەستاودەست کردنه پارەکهی مەحموود حەلال دەبوو و ئیتر هیچ شتێک بۆ ئەو نەدەبووه مایه نیکه رانی.

ئەحمەد، ماوہیەکی دوور و درێژ بوو کە لە ئەندامی تیی خیزانەکە هاتبوو دەر، هیچ کەسێک ئەوەندە پەروین خانم خەمی نەدەخوارد، هەموو کاتێک دەیگوت:

- دەبێت شتیکی بۆ بکەن، ئەگەر هەر بەو شتوویە بەردەوام بێت لە ناو دەچیت. کیشەیی ئەو چیی تر هەر خواردنەوێ شەوانە و نەعرەکیشانی سەر جادەکان نەبوو. پەروین خانم دەیگوت ئەو شتی تریش بەکار دەهێنیت، بەلام دایکم نەیدەویست بڕوا بکات و هەولێ دەدا بە دوعا و نوشتە و جادوو لە شەیتان و هاوڕێ خراپەکانی قورتاری بکات، باوکم بە تەواوەتی لێی بێ هیوا بووبوو. عەلی گەرە بووبوو، بەلام هەرۆهکو براکانی تری نەیتوانی دیپلۆم وەرگیریت، ماوہیەک لە کارخانەییەکی دارتاشیدا لەلای ئەحمەد کاری دەکرد، باوکم چیی تر ئەمەیی بە شیاو نەزانی و هەموو تواناکانی خۆی خستە کار بۆ ئەوێ لە ئەحمەدی دوور بخاتەو. دەیگوت:

- ئەگەر وازی لێ بهێنم و ئیستا پیشی لێ نەگرم هەرۆهکو ئەوی تر لە دەست دەر دەچیت و ئیتر توانیم بەسەریدا ناشکیت.

عەلی خۆیشی وردە وردە لە رەفتارەکانی ئەم داوییانەیی ئەحمەد ناوئەمێد بووبوو، ئەو پەیکەریکی لە هیز و توانا بۆ ئەحمەد دروست کردبوو، لە بێ توانایی و بێهیزی ئەو رۆژ بە رۆژی تووشی ئازاریکی زۆر دەبوو، وا دیار بوو ئەم پەیکەرە ئەو کاتە بە تەواوەتی تێک شکا کە یەکێ لە ملهورهکانی قاوہخانەیی جەمشید کاتێک ئەم مەست و گێژ دەبیت، زۆری لێ دەدا و لەسەر جادەکە فریاتی دەدا، ئەحمەد نەیتوانیوو تەنانت پەنجەییەکی بەرز بکاتەو و بەرگری لە خۆی بکات، لە کارخانەشدا ئەو هاوکارانەیی کە لە رابردوودا شانازییان پێوە دەکرد و خۆیان پێوە هەلواسیبوو و لەیەکتریان دادەبەری، ئەمڕۆ کردوویانە بە گالتهجاری خۆیان و شەریان پێ دەفرۆشت، هەرچۆنیک بێت ئەمانە هەمووی یەکیان گرت و بوون بە هۆی ئەوێ عەلی لە دلەو ئارەزوومەندانە، بەلام لە رووکەشدا لەژێر زەبری باوکم لە ئەحمەد جیا بوو و بۆ دووکانەکەیی مەحمود رۆیشت، بۆ ئەوێ ئەویش لە داھاتوودا بازگانێکی خواناس و پارە پەیداکەری لێ دەرچیت.

فاتی کچیکی لەسەر خۆ، هەستیاری، شەرمن و بە سروشت ناسکی لێ دەرچوو، هەتا پۆلی سێیەمی ناوہندی خۆیند و دواتر هەرۆهک ئەوێ کە بۆ

كچىكى خانەدان و شياو، بۇ قوتابخانەنى دروومان رۆيشت، خۇشى ھىچ پىداگرىيەكى لەسەر تەواوكردىن خويندن نەدەكرىد.

ھەرچۇنىك بوو، سيامەكم سالىك زوتىر لە كاتى ياسايىي خۇي خىستە بەر خويندن، دەمزانى لە رووى ھزرىيەو تەواناى خويندى ھەيە، دەمويست زوتىر بچىتە قوتابخانە بەلكو رىكويىكى بەسەر رەفتارىدا زال بىت، وزە بى سنوورەكەي لەگەل ھاوتەمەنەكانى خۇيدا بەكاربەيتىت و كەمتر لە مالەو نازار بگەيەيت، بەلام چوونە قوتابخانەكەشى ھەرۈكەو ھەموو كارەكانى تىر دژوار بوو، لەسەرەتاو ناپار بووم لەگەلى بچمە پۆلەو، ئەو كاتەي كەمى راھات و ھىشتى برۆمە دەرەو، دەبوايە چەندان كاژىر لە ھەوشەكەدا بە شىوھيەك بوەستم كە بتوانىت لە پەنجەرەكەو بمبىنىت، دەمزانى دەرستىت، بەلام ترسەكەي بە توندوتىژى دەرەبىرى. رۆژى يەكەم كە بەرپۆبەرەكە دەستى گرت بۇ ئەوئەي بىباتە پۆلەكە، دەستى بەرپۆبەرەكەي گەست، كاتىك دەگەيشتە لوتكەي توورپىي تاقە رىگەيەك بۇ ھىوركرنەوئەي ئەوئەبوو كە لە بەردەم شەپۆلە خرۇشاوھەكانى پەستىي ئەودا بوەستم، لە ئامىزم دەگرت و بەرگەي شەق، تى ھەلەدان و مستەكۆلە چكۆلەكانىم دەگرت، تاوھكو ھىور دەبووھو و دەستى بە گريان دەكرىد، ئەم ساتانە ھەر ئەو كاتانە بوون كە دەمتوانى لە باوھشى بگرم، ماچى بگەم و بىلاوئىمەو، لە كاتەكانى تردا نەيدەھىشت لەو كارانە بگەم و ھەولئە دەدا و ھەئەي نىشان بەدات كە خوازىارى خۇشەويستى نىيە، بەلام مەن دەمزانى چەندە تىنووى سۆز و چاودىرىيە، زۆر دلم پىي دەسووتا، دەمزانى ئەو جەستە بچكۆلەيە خەمىكى گەرەي ھەلگرتو، كەچى نەمدەزانى بۆچى؟ دەمزانى ئەو ئاشقى باوكىيەتى و نەبوونىي ئەو نازارى دەدا، بەلام بۆچى لەگەل ئەم دۆخە رانەدەھات؟ ئاخۇ دەكرىت نەبوونى باوك ئەم ھەموو كارىگەرىيەي ھەبىت؟ ھەموو كاتىك كىتەبى دەروونناسىم دەخويندەو و سەرنجى ھەلسوكەوتىم دەدا. كاتىك ھەمىد لە مال دەبوو رەفتارى سيامەك دەگۆردا، تەنبا قسەي ئەوى لە گوئ دەگرت، كەچى لە دۆخى ئاسايدا ساتىكىش ئارامى نەدەگرت، بەلام دەيتوانى ماوھيەكى زۆر لە باوھشى ھەمىد دانىشىت و گوئى لى بگرت. زۆر دەرەنگ زانىم ھۆي شەونخوونىيەكانى ئەو چاوھروانىيەيە كە بۇ باوكى دەيكىشىت، كاتىك ھەمىد لە مال بوو و لە كاتى خەوتنىدا دەستىكى بە سەرىدا دەھىنا، سەرمەست و ئارام دەچوو خەويكى

قووللهوه، هەر له بهر ئەم هۆیه بوو ناوی حەبی خەویشم له حەمید نابوو. خۆشبهختانه بوونی باوکم و ئەو خۆشەویستییه زۆرهی که له نێوان ئەم دووانه دا پێک هاتبوو، تا رادهیهک بۆشاییهکهی حەمیدی پر دهکردهوه، هەرچەند حەزی نهدهکرد خۆی به کهسهوه بچهسپینیت، کهچی که باوکم دههات دور و خولی دها و له فرسهتیکی گونجاودا له باوهشی دادهنیشیت. باوکم لهگهڵ ئەودا به هیمنی و پێزهوه قسهی دهکرد، وهکو پیاویکی گهوره ههلسوکهوتی لهگهڵ دهکرد و سیامهک قسهکانی ئەوی به بی چەند و چۆن قبوول دهکرد، بهلام خۆشەویستی ئەم دووانهی به مهسهوود رهوا نهدهبینی، ئەو بهوه قایل بوو که کسانێ تر تهنا تهانهت به منیشهوه خۆشەویستییهکهمان له نێوان ئەو و براکهیدا دابهش بکهین، یان سۆزێکی پتریش به مهسهوود ببهخشین، بهلام پتوهندی و خۆشەویستی باوک و باپیرهی تهنا بۆ خودی خۆی دهویست و نهیدهتوانی بهرگهی هیچ رکا بهریک بگریت، سهبارت به حەمید کێشه نهبوو چونکه ئەو هیچ گرینگییهکی ئەوتۆی به مهسهوود نهدهدا، بهلام باوکم بهپتی ئەو تیگهیشتنه دروستهی که لهم منداڵه ههیبوو، ههولێ دها له بهرچاو سیامهک خۆشەویستی خۆی بۆ مهسهوود دهرنهبرێ، دهتگوت ئەم کاره له لایهن سیامهکهوه فرهتر و فرهتر ستایش دهکرا و پێژهی خۆشەویستییهکهی پتر دهبوو.

سهرئەنجام سیامهک چوونه قوتابخانهی قبوول کرد و لهگهڵی راهات، بهلام مانگ نهبوو لهسهه شهپرکردن لهگهڵ منداڵهکانی تر دا بۆ قوتابخانه بانگ نهکریم. به ریکوپیک بوونی بهرنامهی سیامهک منیش دووباره کهوتمهوه سهروسه و دای وانهکانم، بهوه نارازی بووم که هیشتا نهمتوانیبوو دیپلۆم وهربگرم و به نیوه و نیوهچل وازم له کاریکی بهو گرینگییه هینابوو. لهگهڵ ههلهکهوتنی یهکهمین ههلا دهستم پێ کردهوه، بهیانیاان زوو ههلهدهستام کارهکانم دهکرد، به پڕیشتنی سیامهک، مهسهوود سهرقالی کایهکانی خۆی دهبوو، هیچ کێشهیهکم لهگهڵ ئەودا نهبوو، چهندان کاژیر به پینوسه رهنگا ورهنگهکانی وپنهی دهکیشا، ئەگهه ئاووههوا خۆش بوايه له حهوشهکهدا به پاسکیله سێ تايهکهی خهریکی پاسکیل لیخوورین دهبوو، منیش دهمتوانی له ئارامیدا به وانهکانم رابگهه، زۆرم پتویست به چوونه پۆل نهبوو. پاش نیوهروان ههركه سیامهک دههاتهوه دهتگوت بوومهلهرزه پوو له مالهکه دهکات، ئەمجاره ئیتر نووسینهوهی ئهركهکانیشی چووبوونه پال

کیشه‌کانی تری. هه‌تاوه‌کو پراهیانه‌کانی ته‌واو ده‌کرد گیانی ده‌کیشام. ورده ورده بۆم ده‌رکه‌وت که هه‌رچه‌نده هه‌ستیاریم ده‌رده‌بیری ئه‌و سه‌رکیشتر ده‌بوو، له ئه‌نجامدا دانم به خۆمدا ده‌گرت و هه‌ولم ده‌دا خۆم له کاره‌کانی هه‌لنه‌قورتینم، ئینجا له کۆتاییی شه‌ودا یا پۆژی دواتر سه‌رله‌به‌یانی، به‌په‌له ده‌ستی به نووسین ده‌کرد.

پۆژی به‌یانی زوو له‌گه‌ڵ مه‌سه‌وود له ماله‌وه بوم، په‌روین خانم بۆ دیدهنیم هات، وا دیاربوو که میک دلی خۆشه، زانیم هه‌والیکی پتییه، ئه‌و چه‌زی ده‌کرد خۆی هه‌واله تازه‌کانم پتی بگه‌یه‌نیت، هه‌واله ئاساییه‌کانی به ته‌له‌فۆن پتی ده‌گوتم، که چی گه‌ر شتیکی تایبه‌ت هه‌بوایه، خۆی ده‌هات و به ترش و خویوه بۆی باس ده‌کردم و چاوه‌روانیش ده‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی په‌رچه‌کرداره‌که‌م به چاوی خۆی ببینیت. گوتم:

- ده‌ی باسی بکه، چی بووه؟

- چی بووه؟ کتی گوتویه‌تی شتیکی بووه؟

- باره ئاساییه‌که‌ت، هه‌ل‌سوکه‌وتت، رووخسارت، هه‌موو هاوار ده‌که‌ن که هه‌والیکی تازه‌ت پتییه!

به زه‌وقه‌وه دانیشته و گوتی:

- به‌لی! تۆ نازانی زۆر سه‌رنج‌راکیشه، جارێ برۆ چاییه‌که‌م بۆ به‌ینه، قورگم وشک بووه‌ته‌وه.

ئه‌مه‌ش په‌کێک له خووه‌کانی بوو، دیقی به مرۆف ده‌کرد تا ده‌گوت چی بووه، هه‌رچی هه‌واله‌که گه‌رموگوپتر بووایه ده‌می پتر ئاوی تی ده‌زایی. پۆیشتم کتریه‌که‌م خسته سه‌ر ته‌باخه‌که و گه‌رامه‌وه:

- ده‌ی قسه بکه! زۆری پتی ده‌چیت تا چاییه‌که پتی ده‌گا.

- ئه‌رێ باوکم من خه‌ریکه له تینوویتییدا ده‌خنکیم، هه‌ر ناتوانم قسه‌ش بکه‌م.

به توورپه‌یییه‌وه چومه چیشخانه‌که و په‌رداخیک ئاوم بۆ هینا و گوتم:

- ده‌باشه! قسه بکه!

- ده به‌یله با چاییه‌که‌شمان بخۆین.

- ئاه...! ده‌پۆیست ناکات باسی بکه‌ی، نامه‌ویت هه‌واله‌که بزاتم.

ئینجا وهکو دلتشکاو یک چوممه چیشتهخانهکه، کهوته شوینم و گوتی:

- دهباشه زویر مه به، ئەگەر دهزانی ئەمڕۆ سەرله بهیانی کیم بینی؟

دلم داخوړیا، چاوهکانم ئەبله ق بوون، گوتم:

- سه عید؟

- دهبرۆ بابە! تق هیشتا وازت نه هیناوه، وام ئەزانی به دوو دانه مندالەوه

ناوه که پیشیت له بیر نه ماوه.

شهرمه زار بووم. منیش هەر وام دهزانی، به دست خۆم نه بوو ئەو ناوهم له زار

دهرچوو، کهواته ئەو هیشتا هەر کرۆکی میشکی داگیر کردووم؟ گوتم:

- نه بابە، ههروا گوتم، باشه کیت بینی؟

دایکی پهروانه!

- توخوا به راستته؟ له کوێ بوو؟ قسه ت له گه ئی کرد؟

- یهک، یهک، ناوه که کولاره چاییه که لی بنی، کاره که ت بکه، منیش به درێژی

بۆت باس دهکهم. ئەمڕۆ رۆیشتم بۆ پشت باخی سپاسالاری پیلایو بکرم، له ناکاودا

له پشت شووشه ی دوکانه که وه خانمیکم بینی هەر له خانمی ئەحمده ی دهچوو،

سهرهتا به گومان بووم، راستیه که ی زۆر شکابوه وه، به راست چند ساله

نه یانمان بینیوه؟

- نزیکه ی ههوت ساله.

چوممه ناو دوکانه که وه، ته ماشایم کرد، خۆی بوو، سهرهتا منی نه ناسی، که چی

بیرم کرده وه که ئەگەر له بهر خاتری تۆش بووه ده بێت هەر قسه ی له گه ئدا بکه م.

سهرته نجام به بیریدا هاته وه، به گشتی چاک و خۆشیمان کرد و ههوالی هه موو

دراوسیکانی پرسی.

- ههوالی منیشی پرسی؟

- له راستیدا نه، به لام من خۆم گفتوگو که م به لای تۆدا برد و وتم که هه موو

جاری تۆ نه بینم، میرد و مندالت هه یه. سهرته نجام گوتی:

- لهو ماله دا ته نیا ئەو کچه شایانی ئەوه بوو پیوهندی له گه ئدا بگری. دیاره

ئهحمده ی ده لیت که باوکیشیان پیاویکی به شهره ف و باشه، به لام هه رگیز ئەو

به لایم له بیر ناچیته وه که براهی به سه رمانیدا هیئا، له گه ره که که دا ئابرووی بۆمان نه هیشت. تا وه کو ئه و ده مانه ش هیچ که سیچ که سیچ به و شیوه یه له گه ل نه حمه دی قسه ی نه کردبوو، نازانی چ تاوانگه لیکه خسته پال په روانه ی داماو، نه حمه دی خه ریک بوو دلای بوه ستیت، چپی تر نه مانده توانی له و گه ره که سه ر بهرز بکهینه وه، له بهر نه وه بوو به و په له په له مالممان گواسته وه، به لام په روانه گیانی ده کرده قوربانی نه و کچه، هه ر نازانی چه ند فرمیسی بۆ رشت، هه ر ده یگوت نه مانه مه عسوومه ده کوژن، چه ندان جار بۆ مالیان رۆیشت، که چی دایکی نه یه یشت بیبیت، منداله به سته زمانه که م چ گورزیکی بهرکه وت.

- جاریکیان خۆم له وی بووم کاتیک هاته بهر ده رگا، دایکم نه یه یشت بیبیم، به لام ئاگاداری جار هکانی تر نیم.

- نه ری، له وه ده چیت هاتوو بۆ شاییه که ی بانگت بکات و کارت ی بۆ هیناوی.
- به راسته ...!!؟ پتیا ن نه دام، خوا یه له ده ست نه مانه چی بکه م، بۆچی پتیا ن نه وتوو م؟

- به دلنیا بییه وه دایکت تر ساوه دیسانه وه بکه ویته وه سه ر هه وه س.
- بکه ومه وه سه ر هه وه س؟ به دوو منداله وه؟ بوه سته ده گمه خزمه تی بیان، هیشتا هه ره کو مندال له گه لم هه لسوکه وت ده که ن.

- ئوووه ...! نه کاته تۆ مه سعودت نه بوو، نه م داستانه زۆر ده میکه یه، له وانه یه چوار سال پیش ئیستا بیت.

- یانی په روانه چوار ساله شووی کردوو ه؟
- ئی دیاره، ده نا ناچار ده بوون ترشیاتی پی بگر نه وه.
- وای ... نه م قسانه چییه، بۆچی چه ند سالانه؟

- ئی هاوته مه نی تۆیه، نه وه هه وت ساله تۆ شووت کردوو ه.
- منی چاره ره شیان ناچار کرد، وا زوو خسته یانمه چاله که وه، خۆ خه لکی تر ناچار نی، باشه شووی به کی کردوو ه؟

- به نه وه ی پووری باوکی، دایکی ده یگوت له دوا ی نه وه ی که دیپلومی وه رگرتوو ه کۆمه لی خوازی بیکاری هه بوو، سه ره نه نجام به م کو ره دوکتوره شووی

کردوو و رۆیشتوو، له ئەلمانیا دەژی.

- یانی رۆیشتوو له ئەلمانیا دەژی؟

- بەڵێ، له دواى زەماوەندەكەى رۆیشتوو، زۆربەى هاوینەكان بۆ دیدەنى دیتەوه.

- منداڵیشى هەیه؟

- بەڵێ، دەيگوت كچێكى سێ ساڵەى هەیه. منیش گوتم كه تۆ چەند بە دوايدا گەراى، چەندیش بیری دەكەیت، براكەیشت دامركاوه، چى تر مەترسىی بۆ كەس نییه، تەنیا بۆ خۆى نەبیت، سەرئەنجام ژماره تەلهفۆنى مالهكەيم وەرگرت، هەرچەندە له بەردەستیدا نەبوو.

گەرماوه بۆ حەوت ساڵ لەمەوبەر، پێكەوه بوون، هاوزمانى و ئەو هاوڕێهەتییه قوولەى كه له نێوان من و پەروانەدا هەبوو، هەرگیز لەگەڵ كەسى تردا پێك نەهات، دەمزانى تا كۆتاییى ژيانم هاوڕێى وەكو ئەوم نەبیت، شەرمم دەكرد تەلهفۆن بۆ دایكى بكەم، بەلام سەرئەنجام كردم، بە بیستنى دەنگى دایكى پەروانە دلم پر بوو، خۆم ناساند و وتم نازانم بە چ روویەكەوه قسەت لەگەڵدا بكەم، وتم پەروانە تاكه هاوڕێ و ئازیزترین هاوڕێم بووه و هەیه، وتم شەرمەزارم، له من و بنەمالهكەم ببورن، وتم ئارەزووى دووباره بینینهوى پەروانە دەكەم، باسم كرد كه ئیستایش چەندان كاژیر لەگەڵ ئەودا قسە دەكەم و پۆژ نییه بیری نەكەم و ژماره‌ی تەلهفۆنەكەم پێ دا كه هەركاتێك هاتەوه با پتۆهەندیم پتۆه بكات.

خویندن بۆ تاقیكردنهوى كۆتایی، بە دوو منداڵى بزێوهوه و هەزاران كار و گرفتارییهوه، سانا نەبوو. ناچار بووم شەوانه له دواى خەوتنى منداڵەكان وانەكانم بخوینم و له كاتەكانى پشوو و خەوتنم سوود وەرگرم. دەمەو بەیان كه حەمید دەهاتەوه و منى دەبینى كه دەخوینم، سەرى سوور دەما و دەيگوت سەیره ئەوهەندە كۆشش دەكەیت؟ سەرئەنجام له دواى تاقیكردنهوهكانى سیامەك، منیش بەشداریی تاقیكردنهوهكانى كۆتاییم كرد و بەو ئارەزووه گەیشتم كه چەندان ساڵ بوو ئاواتم بۆى دەخواست، ئارەزوویەكى سادە و مافێك كه كچانى هاوتەمەنى من چەندان ساڵ پێشتر بێ ئەوهى هێندە بەلایانهوه گرینگ بێت و بیری لێ بكەنەوه، بە دەستیان هێنابوو.

چالاکیه کانی حەمید رۆژ بە رۆژ خۆتاکتر و ترسناکتر دەبوون، هەرچەندە هیچ زانیاریه کەم لەبارەى بەرنامەکانى ئەوهوه نەبوو، بە شێوهیهکی سروشتى هەستم بەو ترسە هەمیشەییە لە دەوروبەرم دەکرد، لە پاش ئەو سەفەرە گرینگەیان، ریکخراوه کەیان پیکه وه گریدرارهتر و نامانجه کانیان روونتر و کاره کانیشیان ریکوپیکتر بوو، هەندیک رووداویش کە لە ئاستی کۆمه لگه دا روویان دەدا، هەستم دەکرد بە شێوهیه کە لە شێوهکان پێوهندی بهوانه وه هیه، به لام له راستیدا ناگام له هیچ شتیک نەبوو و نەیشمدهویست کە بزنام، ئەم بى ناگییه م بۆ بەرگه گرتنم له ژيانى ئاسایی باشتر بوو و ترسه که شمی به تاییه تیش له سەر مندالەکان کەمتر دەکردهوه. حەمید له ماله وه سیسته میکی پارێزگاریی له خۆ دروست کردبوو و ریکه گه لیکى بۆ هەلاتنى ناکاو ناماده کردبوو.

کاژیر شهشى سه ره له به یانییه کی هاوین زهنگی مه ترسی لى دا، حەمید له پیش مندا خۆی به ته له فۆنه که گه یاند، ته نانه ت دوو وشه ش ئالوگۆر نه کرایه وه، رهنگی حەمید زۆر بزپکا و به هه راسه وه ته له فۆنه که ی له سه ر زهوی دانا، نزیکه ی خوله کیکی پى چوو تا وه کو که میک هاته وه سه ر باری ئاسایی خۆی، به هه راسه وه ته ماشام ده کرد، نه مده ویزا پرسیار بکه م، به په له هه ندی شتی پێویست و هه رچه ند پارە له ماله وه هه بوو کۆی کرده وه و خسته یه جانتایه که وه، هه ولم دەدا به ئارامی و به شێوهیه کی لۆجیکی رهفتار بکه م و ئەوهنده ی تر شله ژاوییه که ی پتر نه که م. به هیواشی گوتم:

- حەمید ناپاکیتان له گه لدا کرا؟
- وابزانم...، روون نییه چی رووی داوه، یه کی له هاوړیکانیان گرتوه، هه موو خه ریکن شوینی خۆیان ده گۆرن.
- کامیانیان گرتوه؟
- تۆ نایناسی، تازه هاتوه ته ناو کۆمه له که وه.
- ئەو تۆ ئەناسیت؟
- به ناوی خۆمه وه نامناسیت.
- مالمان ده ناسیت؟
- خۆشبه ختانه نه، چونکه ئیمه هیه کاتیک لیره کۆبوونه وه مان نه بووه، به لام

لهوانهيه ئهوانهيه تريشيان گرتبیت، يان بيانگرن، تۆ ئاگات له هيچ نيهيه، خۆت مهشله ژينه، ئهگهر پیت وایه ههست به تهسکینی دهکەيت برۆ بۆ مالى باوکت.
سيامهک له دهنگه دهنگه کهى ئيمه به خه بهر هاتبوو، نيگه ران و هه راس، وهکو سيپه ر کهوتبووه شوپن باوکی، هه موو شله ژاوييه کهى ئيمه بۆ ئه و گويزا بووه وه.
- ئیستا تۆ بۆ کوێ دهرۆی؟

- نازانم، ده بیت ئیستا برۆم، شوپنه کهم نادياره، هه تاكو ههفته يه کيش هيچ پيوه ندييه ک ناکه م.

سيامهک خۆی به پتيه کانی هه میده وه نووساندبوو و به دم پارانه وه وه گوئی منيش ديم. هه ميد له کاتيکدا ئه وى له خۆی جيا ده کرد وه به رده وام بوو:
- ئه گهر هاتن بۆ ئيره، هه رچييه کيان له ماله که دۆزيه وه بلای هی ئيمه نيهيه، خۆشبه ختانه تۆ شتيکی ئه وتۆ نازانی که بيته مایه ی مه ترسی.

ديسانه وه سيامهک خۆی پيوه نووساند و گوئی:

- منيش ديم.

به توورهييه وه ئه وى له پتي دوورخسته وه و گوئی:

- مندا له کانت کۆ بکه ره وه، ئاگه تان له خۆتان بيت، ئه گهر پارته ويست له باوكم داوا بکه، بۆ هيچ که ستيکيش له سه ر ئه مه قسه مه که.

له پاش رۆيشتنی ئه و تا ماويه کيش له شوپنی خۆمدا تاسا بووم، دلّم له خرۆشاندا بوو. بيرم له و چاره نووسه ده کرد وه که چاوه روانمان ده کات، سيامهک به ويه پری قبن و توورهييه وه خۆی به ده رگه و ديواردا دهدا، که به ره و لای رام کرد، خه ريک بوو به ره و لای مه سهوود ده رۆيشت، ئه ويش تازه خه به ری بوو بووه وه و له ئاميزم گرت، هه ولى دهدا به شهق و مسته کۆله خۆی له ده ستم رزگار بکات، ويپرای ئه وه ی وه هام نيشان دهدا که هيچ پرووی نه داوه و هه موو شتيک پاريزراوه و له ئاسايشدايه، بى سوود بوو، ئه م مندا له وشيار و هه ستياره له هه موو هه ناسه يه کما هه ستي به نيگه رانی ده کرد، به گوئي دا چرياندم:

- سيامهک گوئی بگه ره، ئيمه ده بیت هيور بينه وه و ئه م نه پتيه به هيچ که ستيک نه لپين، دهنه بۆ بابه هه ميد زۆر خراپ ده بیت.

له پر بیدهنگ بوو و گوتی:

- چی نه لئین؟

- ئه وهی که بابه همید ئه مړو ناچار بوو ئاوها پروات، به کهس نه لئیت، ئاگات لئ بئ با مه سعوودیش تئ نه گات.

به سه رسوورمان و هه راسه وه سه یری کردم.

- ئیمه نایت بترسین، ده بیت ئازا و چاونه ترس بین، بابه همیدیش زور به هیزه، باش ده زانی چی دهکات، کهس ناتوانیت بیدوژیته وه بئ خه م به، ئیمه ش سه ربازی ئه وین ده بیت به وریاییه وه ئاگامان له نه ئینییه که بیت، ئه و پتویستی به یارمه تی ئیمه یه، باشه؟

- به لئ.

- که واته وهره په یمان ببه ستین که نه له گه ل کهس قسه بکه ین، نه ش بیکه ینه هه را هه را، باشه؟

- باشه.

دهم زانی سه ری له قسه کانم دهر نه کرد، به لام گرینگ نه بوو، ئه و به هزره داهینهر و مندا لانه که ی خوی هه که موکوورییه کی هه بووایه، به سه لیه ی خوی لایه نه قاره مان ئامیزه کانی ئه م چیرۆکه ی فراوانتر ده کرد. ئیمه چی تر له سه ر ئه م بابه ته قسه مان نه ده کرد، هه ندئ جار که من بیرم ده کرده وه، ئه و بیدهنگ ده بوو، ده هاته لام، ده سته کانی ده گرتم و به بیدهنگی ته ماشای ده کردم، له و کاتانه دا هه و لم دها نیگه رانی له خوم را دوور بخره مه وه، زه رده خه نه یه کی پر له دلنیاییم ده خسته سه ر لئو و به گوئیدا ده مچرپاند خه مت نه بیت، له جئیه کی ئاسایش دایه... ئینجا به ده نگه ده نگه هه میشه یییه که یه وه هه ر له و شوئینه وه ی که یارییه که ی را گرتوو، ده ستی پئ ده کرده وه، وه کو باهوز ده په رییه پشت قه نه فه که و به تفه نگه شینه که یه وه و به و ده نگه سه یروسه مه ره یه ی که به دم دروستی ده کرد، ده ورو به ری خوی گولله باران ده کرد، به راستی، ئه م هه موو گۆرینه وه ی دؤخه له یه ک ساتدا، هه ر له خوی ده هات.

ئه و رۆژگاره پر له هه راسانییه، دریژتر له کاتی ئاسایی خویان ده هاتنه بهرچاو، هه و لم دها کارتی که وجانه نه که م، به هیچ که سیکم نه گوت چی پرووی

داوه، كه ميک پارهم له جانناکه مدا هه بوو، هه و لم ددا شتی رۆژانه مان به وه پریکه مه وه، به رده وام له خۆم ده پرسی، ئه گهر ئه و بگرن چی به سه ر دین؟ ناخۆ ئه وان هه یچ ههنگاو یکیان ناوه، ناشی ئه و کاره تیکده رانانه ی که له رۆژنامه کاندایه دینووسن کاری ئه وان بیت! له هه یچ کاتیکدا هه ندهم هه ست به خۆتاکي و نزیکه بوونه وه ی ترس نه کردبوو، له سه ره تادا کۆبوونه وه کانیانم وه کو یارییه کی رۆشن بیره انه ده هاته به رچاو که ته نیا بۆ به سه ربردنی کات و خۆ به قاره مان زانییکی مندالانه یه، به لام ئیستا هه مو شتیگ گۆرابوو، یادی ئه و شه وه ی هاوین و ئه و شتانه ی که له ماله که ماندا شار دبوویانه وه، ترس و هه راسه که می پتر ده کرد، له دوا ی ئه و شه وه قفل یکی که وه ره له ده رگای پشته وه ی ژیر زه وییه که درا و ئیتر چیی تر من ژووره وه م نه بیینی، چه ندان جار نار هزایه تیم بۆ هه مید درده بری، که چی هه مو جار ی ده یگوت:

- تۆ چه ند بۆ له بۆل ده که ی، ئه مانه چ پتوه ندیه کیان به تۆ وه هه یه؟ تۆ ئه م سال بۆ ئه و سال سه رت له و ژیر زه وییه نه ددا، خۆ جیگه ی له تۆ نه گرتوه.

- به لام من ده ترسم، ئه مانه چین، ناشی مه ترسی بۆ ئیتمه پیک به یین؟
به لام ئه و دلنیا ی ده کردمه وه که نیگه ران نه بم و ئه وان هه شتی مه ترسی دار نین. هه مید له کاتی رۆشنتیدا وتی، ئه گهر شتیکیان دۆزییه وه بلێ، هیینی ئیتمه نییه، ئاگات لێ نییه، که واته، به دلنیا بییه وه شتگه لیکن که نابیت بدۆزین وه.
له پاش هه فته یه که، له نیوه شه ودا، به ده نگ ده رگه که مان له خه وه قورس و ئاسووده که م را چله که م، خۆم که یانده هۆله که و یه کسه ر گۆپه که م داگیرساند، هه مید به هتواشی گوتی:

- بیکوژینه وه، بیکوژینه وه!
ئه و به ته نیا نه بوو، دوو خانمی چار شتیه سه ر که قه لافه تیکی سه یریان هه بوو، به ده موچاویکی په چه داره وه له پشت هه مید وه ستابوون، یه کسه ر چاوم به پیلاره پیاوانه و زله کانیان که وت. هه رستیکیان بۆ ژووری میوانه که رۆشنتن، هه مید ده رگه که ی داخست و گه رایه وه لای من و گوتی:
- ئیستا ئه و گۆپه بچکۆله یه داگیرسیته و هه واله کانم پێ بلێ.
- هه یچ هه والیک نییه، لیره هه یچ رووی نه داوه.

- ئەمەيان دەزانم، بەلام تۆ هیچ شتتېكى گوماناويت بەدى نەکرد؟
 - نە...!
 - لە مال چوويتە دەرەوہ؟
 - بەلى، تا رادەيەك ھەموو رۆژى.
 - ھەستت نەکرد كەس بکەويتە شوينت؟ ئۆتۆمۆبېلىكى نامۆت لە گەرەكەكە نەبىنى؟ دراوسىكان گۆرانكارىيان بەسەر نەھاتووە؟
 - نە، من ھىچم نەبىنى.
 - دلنبايت؟
 - نازانم، من ھەستم بە ھىچ شتتېكى گوماناوى نەکردوہ.
 - باشە، ئىستا ئەگەر ئەتوانى برۆ شتتېكمان بۆ بەينە بيخوين، چايى، نان و پەنير، خواردنى دوينى شو، ھەرچى ھەيە.
 رۆيشتم كترىيەكەم خستە سەر، ھەستى شادىيەكى تايبەتم ھەبوو، سوپاس بۆ خوا ئەو تەندروسستە، ھەرچەندە دەمزانى كە ئىستائيش مەترسى لە دەوريدا دەخولتتەوہ. ھەرکە چاييەكە دەمى كيشا، ھەرچى نانېكمان لە مالەوہ ھەبوو لەگەل پەنير، سەوزە، كەرە و ئەو مەربايەي كە تازە دروستم کردبوو، خستەم سەر سىنييەكە و بە ھىواشى لە دەرگەكەم دا و ھەمىدم بانگ کرد، دەمزانى نابيت بچمە ژوورەوہ. ھەمىد بەپەلە سىنييەكەى لى وەرگرتم و وتى، زۆر سوپاس، تۆ برۆ بخەوہ. و ھام ھاتە بەرچاؤ كە لاواز بوووتەوہ، پيشى بەلای گەنم و جۆيدا دەرۆيشتن، ھەزم دەکرد ماچى بکەم. بۆ ژوورى خەوہكە رۆيشتم و دەرگەكەم بەباشى داخست، بۆ ئەوہى ئەوان بى خەم بتوانن بۆ گەرماو و ئاودەستەكە برۆن. دووبارە سوپاسى خوام کرد كەوا جارېكى تريس بەزىندوويى و تەندروسست دەيبىنم. بەلام ھىشتا نىگەرانى بوونمى ھەراسان دەکرد، لە بىرکردنەوہ تەمومزاوييەكاندا نغرو بوم، سەرئەنجام چوومە خەويكى ناآرامەوہ.
 كاتېك خەبەرم بووہوہ، تازە ھەوا رۆشنەوہ بوويو، كەوتە بىرم كە نانمان نىيە، جلم لەبەر کرد، دەست و دەموچاوم شوۆرد، سەماوەرەكەم داگىرساند و ھاتمە دەرەوہ، كە گەرماوہ مندالەكان لەخەو ھەستابوون، بەلام دەرگای ژوورى ميوان ھىشتا داخرا بوو، سىامەك بە دوامدا ھاتە چىشتخانەكە و بە شپۆھيەك كە

مهسعوود گوئی لی نه بیت گوتی:

- بابہ هاتووه ته وه؟

راچله کیم، به سهرسوورمانه وه گوتم:

- چۆن زانیت؟

- ئیره جوریکه، دهرگهی ژووری میوان داخراوه، له ویدیوی په نجه ره که وه چند سئیه ریک ده بینم. (شووشه ی په نجه ره ی ژوره که لیل و گولدار بوو).

- به لئ نازیزه که م، به لام پیوسیت ناکات که س بزانتیت، نابیت ئیمه ش خۆمانی لی بگه یه نین.

- ته نیا نییه... وا نییه؟

- نه، به باو کته وه سی که سن.

- من ناگه دارم، با مهسعوود نه زانیت.

- ئافهرین کوره جوانه که م، تو پیاوی، مهسعوود مندا له وه انه یه له شوینی قسه یه ک بکات.

- به لئ ده زانم، نایه لم برواته لای دهرگهی ژووری میوانه که.

ئیدی نه وه نده به در دۆنگییه وه چاودیری ژووری میوانه که ی ده کرد، کارتیکی کرد مهسعوود ورده کۆل بوو و ده یویست بزانتیت چی له وی هیه. خه ریک بوو بییت به شه پیا کاتیک همید له ژوره که وه به دهر که وت، مهسعوود به حه په ساوییه وه له شوینی خۆی وشکه وه بوو و سیامه ک به ره ولای رای کرد و پییه کای له ئامیز گرت، ههردو کیانی ماچ کرد و نازی کیشان.

- دانیشه مندا له کان له باو ههش بگره تا وه کو به رچایی ئاماده ده که م.

- باشه، با ده موچاوم بشۆرم، تۆیش به رچایی بۆ هاوریان ئاماده بکه.

کاتیک هه رچوارمان به دیار سفره که وه دانیشترین، یه کسه ر خه م دایگرتم و گوتم:

- سوپاس بۆ خوا! ده ترسام ئیتر هه رگیز پیکه وه نه بین.

هه مید به نیگایه کی پر سۆزه وه گوتی:

- تا ئیستا هیچ رووی نه داوه، خۆ تۆ له گه ل که س قسه ت نه کردووه؟

– نه، ته نانهت به دايك و باوكتيشم نه وتووه، هرچه نده ورده كوځي زوريان
ده كرد و هوالتيان ده پرسی، له بيرت نه چيټ، هر دهبټ ته له فونيان بو بکهي دنا
ههروهكو خوت ده لځي وتهوت ده ست پي ده کات.

– بابو منيش به که سم نه وتووه، وريا بووم، نه مېش نه زانټ.
حه مېد، به سه رسوورمانه وه سه يري کرد، به سه ر ئاماژم پي دا که نيگه ران نه بي
و گوتم:

– به لځي، سيامه ک هاريکاريه کي باشي کرد، رازپاريزيکي باشه.
مه سهوود به شتوازه مندالانه شيرينه که يه وه گوټي:

– منيش رازدارم، منيش رازدارم.

– ده برو بابو، تو مندالځي، نازاني.

– من مندال نيم، ده زانم.

– بيدهنگ بن، مه سه سووم گوټي بگره، بو نيوه رو شتیکمان بو لي بني و برو بو
مالځي باوکت، هر کاتيک که ته له فونم کرد، وده وه.

– که ي ته له فون ده که يټ؟ ناشي ناچار بم له وي بمينمه وه.

– هر دهي نه مشه وه له وي بمينمه وه.

– ئاخر چيان پي بلځيم، واده زانن تو راوم.

– قه يناکا، با وا بزائن تو راوي، به لام هه تاوه کو من ته له فون نه که م نايټ به هيچ
شيويه که بيټه وه، تي ده که ي؟

– به لځي، به لام سه ره نه نجام نه م کارانه ي تو شتیکمان به سه ر ده هټنټ، خوا
ره م بکات، نه مه هه فته يه که من له نيگه رانيدا شه و روژم نه بووه، توخوا نه گه ر
شتيکت له ناو نه م ماله دا هه يه بيبه ره دهره وه، زور دهرسم.

– تو ماله که چول بکه، ني م ش وا ده که ين.

سيامه ک به زيزي و خه مخوريه وه گوټي:

– بابو، به لځي من بمينمه وه.

به سه ر ئاماژم بو حه مېد کرد که قسه ي له گه ل بکات، من و مه سهوود بو
چيشخانه که روځستين، نه وان له به رام به ر يه کتر دانيشتن، حه مېد به جيدي و

ئارام قسهی دهکرد و سیامهک به وردی و وشیارییوه گویتی دهگرت، ئهو رۆژه، ههلسوکهوتی سیامهکی شهش سال و نیوهی من وهکو پیاویتی گهوره و بهرپرسیار بوو که دهیزانی ئهركیچی لهسهه شانه، ئهو جاننا قورسهی که پتچابوومهوه بهقورسی ههلی گرت، مائئاواییمان له ههمید کرد و بۆ مائی باوکم رۆیشتین. سهرتاسهه ریگهکه، سیامهک بیدهنگ و ئارام بوو، نهمدهزانی چ شتیکی بهناو سهره بچکۆلانهکهیدا تی دهپهپیت. له مائی باوکیشمدا نه یاری دهکرد نهش دهنگ و سهههه دهردهچوو، له قهراخ ههوزهکه دانیشتبوو و سههیری ماسیهه سوورهکانی دهکرد، تهنانهت پاش نیوهپۆش که ئیحتیرام سادات هاتهوه، به بینینی غولامهلیش نهبزوا و نه شههیری کرد و نهیش کاری تیکدهرانه، باوکم به ئاماژهی سهه پرسیاری کرد:

- چیهتی؟

- هیچ باوکه گیان، گهوره بووه، بووته پیاو!

ئینجا به زهردهخه نهیه که وه سههیریم کرد، سههیری بهرزوه کرد و بزیههکی بۆ کردم، چ ئاسوودهیی و سهنگینییهک له رووخساریدا ههبوو! ئیستا ئیتر من و ههمید و سیامهک رازی هاویهشمان ههبوو، ئهویش رازیکی ئیجگار گرینگ، ئیمه خیزانیتی به دل له یهکتر نزیک بووین و مهسهوود منداله بچکۆلهی ههموممان بوو.

وهکو ئهوهی چاوهروانیم دهکرد، دایکم سههیری له هاتنی ناوهختی ئیمه سوورما، به درێژایی ریگهکه بیرم لهوه دهکردهوه، که چی پی بلیم و چ بیانوویهک بۆ نه رۆیشتنه وهم بهینمه وه! هه رکه ئیمه ی بینی گوتی:

- خیره ئیشه لالا، چی بووه وا ریگهتان که وتووته ئهم ناوه؟ ئهویش بهم بنهویارهوه.

- ههمید میوانی پیاوانه ی هه بوو، ههموو هاوری و کرێکارهکانی چاپخانه که دههاتن بۆ ئهوی، ئهویش وتی ئهگهه من له ماله وه نهیم، بۆ ئهوان خوشتره، ههندیکیشیان له لادیوه هاتبوون و شهو دهمیننه وه، ههمید وتی، تاکو ئهمان لیترن پیویست ناکات تۆ بییته وه، که ههموویان رۆیشتنه وه، خۆم بۆ شوینت دیم.

- سههیره، نه زمانییوو ههمید ئاغا ئهوهنده به غیرهته!

- ئى باشە پياوان كاتتىك كۆدەبنەو، دەيانەوئىت ئازاد بن، قسەگەلىك دەكەن كە نابىت لە بەردەم ژن بىلئىن، منىش چەند قەوارە پارچەيەكم هەبوو دەمويست فاتى بۆم بدوورئىت، وتم ئەمە باشتىن هەلە .

مانەوهم لە مالى باوكم دوو شەو و سى رۆژ درىژەى كىششا، لەم ماوہىەدا، هەرچەندە نىگەرانىش بووم، بەلام زۆر خۆشم بەسەر برد، پەروين خانم كراس و دامەنىكى زۆر جوانى بۆ درووم و فاتىش دوو كراسى ناومالى گولدار، كۆلىك قسەمان كرد و پى كەنن، دايكم هەفتەى پيشوو لە قوم هاتبووہو، دنيايەك هەوالى تازەى خزم و دراوسى و ناسياوہكانى پى بوو، هەر لەوئى زانىم كە مەحبوبەش كەوا كچىكى هەبوو، ئىستا سكى بە دووہمىن مندال پىرە، دايكم دەيگوت:

- ديارە ئەمەشيان هەر كچە، لە رەوت و شىوہيدا ديارە، نازانىت كاتتىك باسى كورەكانى تۆ و مەحموود دەكەم، چ ئاگرىك دەگرن، كچەكەى هەروەكو مندالى خودى مەحبوبە، سى و خوئىن سارده.

- واى دايە، مەحبوبە بە مندالى بەو قژە رەش و لولەيەو، زۆر جوان بوو، لەم دەور و زەمانەشدا كچ و كور جياوازيان نىيە، ئىتر پىويست ناكات ئىرەيى بە من و مەحموود بەرئىت.

- وەى چۆن جياوازيى نىيە! ئىوہ خۆتان هەر ئاوهان، شتى خۆتان بەلاتانەوہ بەهەى نىيە، بە پىچەوانەى ئەوانەو، تا حەزكەى بە فيز و لە خۆبايىن، ئىستايش كە دەولەمەند بوونە بە سىبەرەكەيان دەلئىن "برۆ ئەولاه" كەچى كاتى باسى كار و ژيان و داھاتى ئاغا مەحموودم دەكرد، خەرىك بوون لە ئىرەييدا شەق بەرن.

- ئەرى دايە گيان بۆچى ئىرەيى بەرن، خۆ تۆ دەلئىت ئەوان ئەوہندە و ئەوہندە دەولەمەندن؟

- با وا بن، هەر چاويان بە ئىمەدا هەلئىت، دەيانەوئى ئىمە نەدار بىن، بە راست پوورت دەيگوت، ئەمسال مئردەكەى مەحبوبە دەيويست بىباتە فەرەنسا، كەچى مەحبوبە پازى نەبووہ.

- واى بۆ! چ كەرە!؟

- ئەرى رۆلە بروا لەوئى چى بكات، لەوئى هەموو شتىك گلاوہ، چۆن نوئىز بكات؟

به راست ئه وهشت پى بلیم، به لام با له لای خوۆت بمینیت، مامی ئیحتیرام ساداتیان گرتووه، مه محمود زۆر به په روۆشه، ده ترسیت بۆ کار و پیشه کهى خراپ بیت.

- وای؟! كى گرتوویهتى؟

- دياره پياوانى ئاسایش، وادياره له سه ر نییه ر (مینبه ر) هه ندیک قسه ی کردوه.

- به راسته؟ ئافه رین، چه ند ئازایه، لئی نه ده وه شایه وه، چه نیکه؟

- یه ک دوو هه فته یه، ده لێن به مقاش گوۆشتی گیانی له ت له ت ده که ن.

- له رزیکم پى دا هات، له دل خوۆمه وه گوتم، خوايه به زه مییت به هه میدا بیته وه.

پاش نیوه روۆی روۆی سییه م، هه مید به ئوۆتوۆمۆبیلێکی ژيانى * زه رد، هاته شوینمان، مندا له كان به بینینی ئه و و ئوۆتوۆمۆبیلێکه زۆر دلخوۆش بوون. به پیچه وانیه ی هه موو جارێکه وه، په له ی نه بوو، له سه ر ته خته که دانیشته و له گه ل باوکم چایی خواردوه و قسه ی کرد، له کاتی مالنواواییدا باوکم گوئی:

- سوپاس بۆ خوا، بیرم ئاسووده بوو، پیم وابوو خوا نه خواسته شه رتان بووه، خه مم بوو. به لام ئه وهش بلیم که ئه م سى روۆه بۆ من زۆر به خوۆشى تى په رى، کاتیک ئیووم له م ماله دا بینى، روحم نوێ بووه وه.

له به ره ئه وه ی ئه و خه سلته ته له باوکمدا نه بوو، و هیه ک کاتیک له م جوۆره قسانه ی نه ده کرد، بۆیه زۆر که وتینه ژیر کاریکه ریبی قسه کانیه وه. له ریگه ی گه رانه وه ماندا به ره و ماله وه، هه والی هه ندی له خزمانم بۆ هه مید باس کرد، به تایبه تیش گرتنی مامی ئیحتیرام سادات، سه ریکى راوه شانده و گوئی:

- ئه م ساواکه بیژووه، چ گیانیکی وه به ردا هاتوه، که وتووه ته گیان هه موو کوۆمه له كان.

پیم خوۆش نه بوو ئه م قسانه له به رده م سیامه ک درێژه ی هه بیت، گوتم:

- ئه م ئوۆتوۆمۆبیلته له کوێ بوو؟

* ژيان: ماشینی Citroin فه رانسه یییه، له ئیران پى ده وتريت ژيان.

- ئۇمە ئىستا بە دەستی منەوہیہ، دەبیت ھەندى شوپن پاكسازى بكەم.
 - كەواتە، بە ئەرك نەبیت لە مالى خۇمانەوہ دەست پى بكە.
 - ئەوئى تەواو بوو، سەبارەت بەوئى ئىتر بى خەم، ئەم ھەفتەيە زۆرم خەم بوو،
 ئەگەر بۆ ئەوئى دەھاتن، ھەموومان لە سىدارە درابووين.
 - توخوا ھەمىد بەزەبىيەكت بەم مندالە بى گوناھانە بىتەوہ.
 - من تا ئەوپەرى توانا وريا بووم، ھەر بۆيەش ئىستا تاھە شوپنىكى ئاسوودە
 مالى خۇمانە.
 وپراى ئەوہى كە دەنگەدەنگى ماشىنەكە بەرز بوو و ئىمەش كە لە كورسىيەكەي
 پىشەوہ دانىشتبووين، بەھيواشى قسەمان دەکرد، كەچى سەرنجم دا سيامەك لە
 پشتەوہ بەوپەرى دىقەتەوہ گوئى لە قسەكانمان دەگرىت.
 - مندالەكان وس بن...!
 ھەمىد ئاورىكى داہوہ و سەيرىكى سيامەكى كرد و بە زەردەخەنەيەكەوہ وتى:
 - ئەم چىي تر مندال نىيە، پىاويكە بۆ خوئى، بىرپارىش وايە لە كاتى نەبوونى
 مندا ئاگاي لىتان بىت.
 سەرتاپاي بوونى سيامەك نوقمى خوئەزلزانين بووبوو و چاوەكانى
 دەبرىسكانەوہ. ھەر كە گەيشتىنە مال، چوومە ژىر زەمىنەكە، قفلەي دەركاكەي
 پشتەوہ نەمابوو، بىجگە لە كەلوپەلى ئاسايى شتىكى ئەوتۆ نەدەبىنرا، لەبەر
 خوئمەوہ گوتم: دەبىت سبەي بەيانى، بە رۆژى پروناك پىداچوونەوہيەكى باش
 بكەم، نەوہكو شتىك بەجى ما بىت. سيامەك ھەر بە دواي ھەمىدەوہ بوو، تەنانەت
 نەشپەيتشت من بىشۆرم، گوئى:
 - من بوومەتە پىاو، لەگەل باوكم بۆ گەرماو دەرۆم.
 من و ھەمىد، تەماشاي بەكرتمان كرد و پى كەنين. لە دواي من و مەسعوود
 ئەوان خوئان شوژرد، تا رادەيەك دەنگدانەوہى قسەكردنەكانيانم دەبىست كە لە
 فەزاي گەرماوہكەدا دەنگى دەدايەوہ، چەندە دلگىر بوو، ھەرچەندە ھەمىد زۆر كەم
 لە مالەوہ لەگەل ئىمەدا دەبوو، كەچى بە راستى پىوہندىي ئەم كور و باوكە زۆر لە
 يەكترەوہ نزيك بوو.

هەتاکو چەند رۆژی دواتر، حەمید کاری ھەبوو و سەرقال بوو، بەلام لە پاش ئەو زۆرتینی کاتەکی لە مائەو بەسەر دەبرد. لەو دەچوو شوپنیککی ئەوتۆ نەبوو بۆی پروا، ھاوڕێکانیشی دەنگیان نەبوو، وەک ھەموو پیاوانی تر سەرلەبەیانیان بۆ کارخانە دەڕۆیشت و دواى نیوھ پروان لە مائەو دەمايەو. ئەم دۆخە پەشێوی دەکرد، منیش سوووم لەو بارە وەرگرت و لەگەڵ منداڵەکاندا بۆ بازار و پارکەکانم دەنارد، ئەو کارەى کە ھەرگیز نەیکردبوو، پێم وابیت ئەو رۆژگارە بەکێک لە خۆشتەین رۆژەکانی منداڵەکانم بوون، ئەزموونی ھەبوونی دایک و باوک و ژيانیکى ئاسایی، کە لەوانەى بۆ خەلکی تر بە ھىچ شىوھىک شایانى سەرنج و سوپاسگوزارى نەبیت، کەچى بۆ ئىمە ھىندەى دنيايەک بایەخدار بوو. ھىدى ھىدى ئەوھندە روودار بووم، پىشنيارى ئەوھم بۆ حەمید کرد کە چەند رۆژیک بۆ سەفەر بڕۆين.

- با بڕۆين بۆ باکور، وەک ئەو سالەى کە سیامەک تازە لە دایک بووبوو. حەمید بە نيگايەکی خۆتاکەوھ گوتى:

- نە، نابیت، من چاوەروانى ھەوالم، دەبیت يان لە مائەو بى يانیش لە چاپخانە. - تەنيا دوو رۆژ، ئەمە دوو مانگ و نیوھ ھىچ نەبوو، ھەفتەيەکی تریش قوتابخانە دەکریتەو، وەرە با بڕۆين بۆ سەفەر، با وەک يادگاربيەکی خۆش بۆ منداڵەکان بمىنیتەو، ھىچ نەبیت جارێ لەگەڵ دایک و باوکيان سەفەريان کردبیت. منداڵەکانیش ئاویزانی بوون، مەسعوود، ھەرچەندە نەيدەزانی سەفەرکردن چيە، دەپارايەو. سیامەک قسەى نەدەکرد، بەلام دەستی حەمیدی گرتبوو و بە چاویکی پر ئارەزووھو تەماشای دەکرد. دەمزانی کە ھەر ئەو سەیرکردنە ئەوى نەرم دەکرد، دەبوايە بەردەوام بوايە.

- ئەزانی، مێردەکەى مەنسوورە، قیلايەکی لە باکور کړپو، ھەموو جارێ دەلێت، ھەموويان بۆ ئەو قیلايە رۆیشتوون، ھەر ئیوھ نەبیت؛ ئەگەر حەز ئەکەیت دایک و باوکیش لەگەڵ خۆماندا دەبەين، سەرئەنجام ئەوانیش مافی خۆیانە، ئاواتە خوازن لەگەڵ کورەکەياندا بۆ سەفەریکی چەند رۆژی بڕۆن، دەتوانين ھەر بەو ئۆتۆمۆبیلەش بڕۆين.

- نە، ئەم ئۆتۆمۆبیلە بەرگەى چال و چۆلى جادە ناگریت!

- باشه، له ههرازهوه* دهروښ، خوټ گوتت ئوتومؤبيلهكه تازهيه، بؤ بهرگه ناگرئ؟ لهسهرخؤ دهروښ.

منداللكان ههركايران دهكرد، به ماچيكي سيامهك لهسهردهستي هميد، كارهكه به نهنجام گهيشت و ئيمه براوه بووين. باوك و دايكي نههاتن، بهلام بهوه دلخوش بوون كه ئيمه پاش ئهم ههموو سالة، وهكو خيزانتيكي راستهقينه دهمانهويټ پيكهوه سهفهركهين.

مهنسوره له باكور بوو، به تهلهفون لهگهله هميد قسهيان كرد و به شادمانيهوه ناوونيشانهكه ي پي دا، سهرئنهجم، پاش ئهم ههموو پارانهوه و ههخراندنه كهوتينه ري.

كاتيك له شار به دهر كهوتين، دهگوت پي دهنيينه دنيايهكي ترهوه. منداللكان به رادهيك له روانيني چياو دؤل و دهشتهكاندا ون بووبوون بؤ ماوهيهكي زؤر ههريهكهيان به جاميكي ماشينهكهوه چهسيا بوون، تهماشاي دهرهوهيان دهكرد و دهنگيان لپوه نهدههات. هميد له بهرخويهوه ئاوازيكي دهگوت و منيش لهگهلي دهمگوتهوه. دلم ليوانليوي وزه و شادي بوو. به دم نزاى سهفهروهه له خوا پارامهوه كه بهختهوهري و پيكهوهييمان لي نهسيټت. ماشينهكه بههيواشي سهروه ژوروي دهبري، بهلام گرینگ نهبوو، ئاواتهخواز بووم تا ههتايه ئهم سهفهره بهردهوام بيټ. بؤ ناني نيوهريؤ شفتهم سوورهوه كردبوو، له شوپنيكي خوش ديمهندا وهستايين و ناني نيوهريؤمان خوارد، بؤ ماوهيهك منداللكان راوراوهكيتيان كرد، دهنگي پيكهنينهكهيان دلي دهلاواندمهوه، به هميدم گوت:

- سهيره، ههلسوكهوتي سيامهك زؤر گوږاوه، سهرنجت داوه چهنده هيمن و رووخوش و گوږايله بووه! له بيرم نايهت دوا شهريمان كه ي بوو، كهچي جاران پؤژ نهبوو شهري و دهمهقالهيهكي راستهقينه مان نهبيټ.

- ئيستاش من نازانم بؤچي توؤ ئهم ههموو كيشهيهت لهگهله ئهم منداللكا ههيه، له كاتيكا من پيم وايه زؤر كوري چاكه، وا دياره من له توؤ زياتر ليئي تي دهگم.

- نه نازيزهكهم، توؤ ههري واي دهبيني كه خوټ ليټهيهت، كهچي كه توؤ ليټه نيت به

* ههراز: ناوي جادهيهكي بهناويانگه له باكوري ئيران.

بەرورد لەگەڵ ئەو منداڵەدا کە لەم دوو مانگەدا رۆژانە دەببینی، کەسیکی ترە، لە زەوییهوه تا ئاسمان جیاوازییان هەیه، وابزانم تۆ بۆ ئەو وەکو حەبی ئارامکەرەوهی.

- ئااااا... وا مەلێ! نامەوێت کەس بەو شیوهیه هۆگری من بێت.

- بەلام زۆر کەس هۆگری تۆیه، خۆ ئەمە بە دەست تۆ نییه.

- بێرکردنەوه لەمەش ئازارم دەدا، عەقلم دەشتووتت.

- باشە با وازی لێ بهێنین، هەر باسیشی ناکەین، لەم رۆژه خۆشانه چیژ وەردهگرین، هەول بەدە بیری لێ نەکەیتەوه.

مەنسوورە، ژووڕیکی دلگیری بۆ ئامادە کردبووین کە پەنجەرە ی پروو لە دەریای هەبوو، حەمید بە بەرچاوی ئەوانەوه نەیدەتوانی نوێنەکە ی بۆ ژووڕیکی تر بەریت و ناچار بوو لەتەنیشتمەوه بخەوێت. هەموومان لە خۆرەتاو و دەریا چیژمان وەردهگرت، هەولم دا جاریکی تر لەبەر خۆرەتاوێکە بسووێتمەوه، قژم دەکردەوه، جلی رەنگ شاد، ئیخە کراوهم لەبەر دەکرد، کە تازه درووویوم، بۆ ئەوهی جاریکی تریش سەرنجی پەسندئامیزی حەمید بەلای خۆمدا راکیشم، چەند پێویستیم بە خۆشەویستی و دڵسۆزی ئەو بوو! تاوێکە سەرئەنجام، لە شەوی سێیهەدا پشووێ بەسەرچوو و بەلێنە چەند سائەکە ی خۆی شکاند و لە ئامیزی گرتم.

ئەو سەفەرە خۆش و فەرامۆش نەکراوه، ئیمە ی پتر و پتر لە یەکتەر نزیک کردەوه. دەمزان ی بێجگە لە خانەداری، ئەو چاوه‌روانی تریشی لیم هەبوو، هیندە ی بمتوانیبایە کتیبم دەخوێندەوه و لەبارە ی ئەو شتانە ی کە بە درێژایی ئەم چەند سائە لە کتیبەکانی ئەو فیڕی بووویوم، دەمخستە بەر گفتوگۆ، هەولم دەدا لە رینگە ی هاوبیری و گفتوگۆ سەبارەت بە پرسە سیاسی و کۆمەلایەتییهکان، تا رادەیهک بۆشایی دووری هاوڕێکانی قەرەبوو بکەمەوه. ئەو ورده ورده بەوه گەیشتبوو کە منیش وشیا ی و زانیاریم لە چەمکە سیاسییهکاندا هەیه و تەنانەت باوهری بەوهش هینا بوو کە زیرەک و بیریژم، چیی تر لە گۆشەنیگای ئەوهوه ژنیکی منداڵ یاخۆ دواکەوتوو نەبووم. رۆژێکیان بەشیکم لە کتیبێکی بۆ باس دەکرد کە خۆی لەبیری نەمابوو، گوتی:

- بەراستی جێگە ی داخە، بەو هەموو زیرەکییهتەوه لەسەر خوێندن بەردهوام

نەبوویت، بەراست، بۆچی لە کۆنکور* بەشداری ناکەیت، دلنیاام ئەگەر بخوینی زۆر پێش دەکەوی.

- پێم وانییه سەرکەوتوو بۆ، زمانی ئینگلیزییەکم باش نییه، ئەو مندالەکان چی لێ بکەم؟

- ھەر ئەو بکە بۆ وەرگرتنی دیپلۆمەکەت کردت، ئیستا مندالەکانیش گەرەتر بوونە و ئەرکت کەمترە، بۆ پۆلی فێربوونی زمان بڕۆ، یا ھەر بۆ پۆلیکی کۆنکور ناوی خۆت تۆمارکە، تۆ ھەرچی بکەت بۆت لە توانادا ھەیه بەجیتی بەئینیت.

لە پاش ھەشت ساڵ بەدواوە، تازە خەریک بووم واتای ژبانی خێزانیم دەچێشت، بە ھەموو بوونمەووە تامی ساتە دلگیرەکانیم دەکرد. پایزی ئەو ساڵە، لە بوونی ھەمید لە مائەوہ سوووم وەرگرت و بۆ دواي نیوہوانەکانی ناوی خۆم لە پۆلیکی کۆنکور تۆمار کرد، نەمدەزانی تاکەي بەرنامەي ئەو بەم شێوہیە بەردەوام دەبیت، بەلام ھەولم دەدا لەو رۆژگارە بە نرخ و پڕ دەسکەوتە ئەو پەڕی سووود وەر بگرم. لە دلی خۆمەوہ دەمگوت، لەوانەي کۆمەلەکیان لەبەر یەک ھەلۆھەشاونەوہ و ئیتەر دەتوانین بۆ ھەتا ھەتایە ژبانیکی خێزانیی راستەقینە و دلگیرمان ھەبیت، ھەرچەندە ھەمید ھەموو کاتیک توورە و نیگەران بوو و چاوەروانی تەلەفۆن بوو، بەلام ئەم دۆخەش سەرئەنجام ھەر کۆتاییی پێ دەھات. ھێشتا من لەبارەي کۆمەلەکیانەوہ ھیچم نەدەزانی، جارێکیان لەمیانەي گفتوگۆ سیاسیەکانمان پرسیاریکم لەو بارەيەوہ کرد، گوتی:

- نە! سەبارەت بە ھاوڕێکانم و چالاکییەکانی ئیمە پرسیار مەکە، نەک لەبەرئەوہي کە بروام پێت نییه، یاخۆ تۆ تێ ناگەي، بەلکو لەبەر ھۆیەکی سادە ئەویش ئەوہیە کە ھەرچەندە زانیاریت کەمتر بیت، ئاسایشت پتر دەبیت و کەمتر لەژێر ھەر شەدا دەبی.

چی تر منیش لەو بارەوہ وردەکوئیم نەدەکرد.

پایز و زستانی ئەو ساڵە بەھێمنی بەسەرچوو، بەرنامەي ھەمید شیوازنیکی

* کۆنکور: تاقیکردنەوہیەکی سەرتاسەرییە لە ئێران، کە بۆ ئامادەکاری دەدریت بۆ رۆیشتن بۆ زانکۆ.

نویی به خۆوه گرت، ههفتهی جارێک یان دوو ههفته جارێ، چهند تهلهفۆنیکى بۆ دهکرا، یهک دوو پۆژى ون دهبوو. له بههاردا دلتیای کردمهوه که هیچ ترسیکیان لهسهه نهماوه، شوپین پتیان له هیچ شوپینکدا ههئنهگیراوه، تا رادهیهک ههموویان له شوپینی ئاسوودهدا جیى خۆیان گرتوه.

- یانی ئەم ههموو کاته جیگه و ریگهیان نهبوو؟

- نه، ئەوان ههلاتوو بوون، له پاش گیرانی ئەو چهند کهسه زۆریهى ناوونیشانهکان ئاشکرا بوون، ئیتر هاوپیان ناچار بوون مالهکان چۆل بکهن.

- یانی شارهزاد و مههدیش مالهکهی خۆیان چۆل کرد؟

- ئەوان له کهسه یهکهمهکان بوون، تهنیا توانییان نووسراوه و بهلگهکان رزگار بکهن، ههموو مال و حالیان فهوتا.

- کهلوپهلی زۆریان ههبوو؟

- ئوووه... کهسوکاری شارهزاد هیندهی کهلوپهلی دوو خیزان جیازیان به شارهزاد دابوو، ههچنده به درێژایی ئەم ماوهیه زۆر شتی بهخشیبوو، بهلام هیشتا ههه کهلوپهلی زۆریان ههبوو.

- له دواى جیهیشتنی مالهکهیان بۆ کوێ رۆیشتن، به بى شتومهک چیان کرد؟

- ئوووه لهسهههخۆ به...! ئیتر مهچۆره ناو وردهکارییهکانهوه.

له بههار و هاویندا، چهند جارێک ههمید بۆ سهفهرى نیمچه درێژخایهه دهپۆیشت. بارى دهروونیى باش بوو، وریا بووم کهس به نهبوونی ئەو نهزانیت، له پالیشهوه وانهکانم دهخویند و خۆم بۆ کۆنکور ناماده دهکرد. وهرگیرانم له کۆنکور، ئەوهندهی که من و ههمیدی دلخۆش کرد، هیندهش بوو بههۆی سهرسوورمانى خیزانهکانمان، کاردانهوهکان زۆر لهیهکتر جیاواز بوون، دایکم گوتی:

- بۆچی بۆ زانکۆ دهپۆی؟ بۆ دهتهویت ببیته دوکتۆر؟

(به بۆچوونی ئەو خهلكى تهنیا بۆ بوونه دوکتۆر بۆ زانکۆ دهپۆیشتن). باوكم بهخۆشحالى، سهرسورمان و شانازییهوه گوتی:

- بهپۆهبهههکهتان گوتی چهند نامادهییت تیدایه، من دهمزانی، خۆزگه هیچ نهبوايه یهکێک لهم کورانه وهکو تۆ بوونایه.

عەلی و مەحموود لەو باوەڕەدا بوون کە هێشتا دەستم لە نازوونوز هەلنەگرتوو و لەبەرئەوێ هاوسەرەکەشم ئەوەندە جەربەزە و پیاو نییە، بۆیە نەیتوانیوە پێشم لێ بگریت. لە لووتکەیی فریندا بووم، هەستم بە شکۆ و شانازی دەکرد، هەموو شتێک بەپیتی خواستەکانی خۆم بوو. داوەتێکی گەورەم بەرێ خست، پیتی مەنیزەشم کردووە، کە ماوەیەک بەسەر شووکردنەکییدا تێپەریبوو و کاتی بانگکردنیانم نەبوو. لەم میوانییەدا، پاش چەندان ساڵ بنەمألەیی من و حەمید پێکەووە کۆبوونەووە، دیارە مەحموود و عەلی نەهاتن، بە بیانووی ئەوێ گواوە ژنی بێ حیجاب لە میواندارییەکیدا هەییە، بەلام ئیحتیرام سادات و مندالەکان هاتبوون و ئەوەندە پێویست قەرەبالخیان کردبوو. من هێندە شاد و بەختەوهر بووم کە هیچ شتێک دلتهنگی نەدەکردم و نەمدەتوانی زەرەخەنە لەسەر لیۆم دووربخەمەووە. ژیانم رەوتتێکی نوێی لەخۆ گرت، ناوی مەسعوودم لە باخچەییەکی ساواوانی نزیک مألەکەمان تۆمار کرد، زۆریەکی کارەکانم بە شەو دەکرد، بۆ ئەوێ بەیانییەکی بە مێشکێکی ئاسوودەووە بۆ زانکۆ برۆم و هیچ کەموکوورپیەکی رووبەرووی حەمید و مندالەکان نەبیتەووە.

ئاووهوا ساردی کردبوو، بای پایزی چلە وشکەکانی دارەکی لە پەنجەرەکی دەدا، ئەو بارانەیی لە دواي نیوهرۆو دەستی پێ کردبوو تیکەل بە بەفر بووبوو و بەخوێ دەباری، حەمید تازە خەوی لێ کەوتبوو، لەبەر خۆمەووە گوتم: زستان لە پڕ هات، باش بوو جلی زستانەم دەرھینا. کاژیر نزیکیی یەک بوو، خەریک بووم خۆم بۆ خەو ئامادە بکەم کە دەنگی زەنگی دەرگەکی لە خاچی دام، دلم داخووریا، تۆزیک ئارامم گرت، لەبەر خۆمەووە وتم: دیارە بە هەلەدا چووم، بینیم حەمید سەرگەردان و پەشێو لە ناوهراستی هۆلەکیدا وەستاو، چاومان لە یەکتەر بری، بە دەنگیکەووە کە بەئاستەم لە قورگمەووە دەرەهات گوتم:

- تۆش گویت لێ بوو؟

- بەلێ...!

- ئیستا چی بکەین؟

لە کاتیکدا پانتۆلەکی لە سەر بیجامەکەووە لە پێ دەکرد، گوتی:

- هەتا پیت دەکریت دوايان بخە، من لە رێگەکی پشت سەربانەکەووە و ئەو

پټيانه ی که پټستر دهستنیشانم کردووه، دهرۆم، ئینجا تۆ دهرگاکه بکه رهووه، نه گهر
هر شتیکی مهترسیدار رووی دا، هه موو گلۆپه کان داگیرسینه.

چا که ته که ی به سه ر ژیر کراسه که دا له به رکرد و به رهو لای پشتی سه ربانه که وه
هه لات.

- راوهسته، پالتاوی، چا که تی، شتیکی به ره.

زهنگه که بی پشووی لای دها.

- کات نییه، برو.

له نیوه ریگه ی پشت سه ربانه که وه، نهو چا که ته ی که له دهستم بوو، بۆم هه لدا.
هه ولم دا هیمن ببه وه و خۆم خه والوو نیشان بدهم، په توویه کم له خۆم پتچا و له
پلیکانه که هاتمه خواره وه، وهکو داری دهله رزیم، نه مجاره ئیدی به مشتته کۆله ش له
دهرگه که یان دها، گلۆپه که م داگیرساند بۆ نه وه ی هه مید له وئوه باستر بتوانیت
چاوی لی بیت و دهرگا که م کرده وه، نهو که سه ی که له دهره وه بوو، به په له پالی به
دهرگا که وه نا، خۆی خسته ناو هه وشه که وه و دهرگا که ی به دوا ی خۆیدا داخست،
ژنیکی بوو، چارشپوکی گولداری له سه ر بوو، دیاربوو هی خۆی نه بوو چونکه تا
قوله پتی داپوشیبوو، به هه راس و هه په ساوییه وه ته ماشایم کرد، چارشپوه ته ره که
که وته سه ر شانی، به که سه ر گوتم: شاره زاد...! به ناماژه ی بیده نگبوون، په نه جه ی
له سه ر لووتی دانا و گوتی:

- گلۆپه که بکوژینه وه، نه ری نه وه ئیوه بۆچی له پیش هه موو شتی گلۆپ
داده گیرسین؟

سه ریکی سه ربانه که م کرد و گلۆپه که م کوژانده وه، قژ و جله کانیشی ته ر بوون.

- وه ره ژوره وه، سه رمات ده بی.

- وس... بیده نگ...

چه ند خوله کیکی، هه ر ناوها له لای دهرگا که وه ستاین و گویمان راگرت نه گهر
دنگی له کۆلانه که وه بیت، دنگ له هیچ شوینیکه وه نه ده هات، پاش چه ند
خوله کیکی، وهکو چۆن په کیکی هه رچی وزه ی هه په له دهستی ده دات، هه ر
به وشپوه یه ی پالی به دهرگا که وه نابوو، ناوه هایش له سه ر زهوییه که دانیشت،
چارشپوه که که وته سه ر زهوی و دهستی خسته سه ر نه ژنۆی و سه ری له نیوان

مهچهکهکانیدا شاردهوه. قژی ئاوی لی دهچۆرا، ژیر بالیم گرت، بهقورسی له زهوی بهرز بووهوه، نهیدهتوانی برۆا، چارشیوهکههه لگرت و دهستیم گرت، بهپیتچهوانههی ئهوهی چاوهروان بووم، دهستی زۆر گهرم بوو، بی هیژ و بی وره له تهکما هات، له پلیکانهکان سهرکهوتین.

- دهبیت خۆت وشک بکهیتهوه، تۆ نهخۆشی، وانیه؟

به سهر ئاماژهی کرد که وایه.

- ئاوهکه گهرمه، برۆ ژیر دووشهکهوه، جلهکانت لهوئ دابنی، جلت بۆ دینم.

به بیدهنگ چوو گهرماوهکه، ماوهیهکه لهژیر دووشهکه وهستا، ئهوه جلانهم بۆی ئاماده کرد که پیم وابوو بۆی دهبیت، له ژووری میوانهکه نوینم بۆ دانا، له گهرماوهکه هاته دهرهوه و جلهکانی لهبهز کرد، هیچی نهدهگوت، له نیگاکانیدا ویلبوونی مندالی ونوو و بی ئومیدی دهبینرا.

- دیاره برسیتته.

به سهر ئاماژهی نهخیری کرد.

- شیرم بۆت گهرم کردووتهوه، دهبیت بیخۆی.

ملی دا و بیدهنگ شیرهکهی خواردهوه، بردمه ژووری میوانهکه، وا بزانهم پیتش ئهوهی له ناو نوینهکه جیی خۆی بگریت، خهوی لی کهوت، دامپۆشی، دهرگاکهم داخست و هاتمه دهرهوه، ئینجا ههمیدم به بیرهاتهوه، تۆ بلتی هیشتا ههر له سهروهه بیت؟ بههیاوشی به پلیکانهکاندا سهرکهوتم، ههمید له پال کۆماکه که تۆزی سیبهری ههبوو، خۆی گرمۆله کردبوو.

- زانیت کی بوو؟

- بهلی، شارهزاد.

- ئهی بۆ لییره وهستاوی؟ خۆ شارهزاد ترسیکی لهسهر نییه؟

- به ریککهوت زۆریش ترسناکه، چاوهروانم بزانهم کهس به دووی کهوتوو یا نا، پیت وایه چهند بهسهر هاتنیدا تی پهریوه؟

- نیو کاژیر، نا سی چارهک، گهر به دووی بکهوتنایه تا ئیستا شتیک دهردهکهوت، وانیه؟

- نا، بۆ دەست بەسەرا گرتنى مالى دەستەيەك، ماوهيەك چاوهروان دەبن بۆ ئەوهى ھەموويان كۆ بېنەوه، ھەر لە خۆيانەوه و بە خۆرايى نادەنە سەر مالاندا.

- جاريكى تريس ھەموو گيانم كەوتە لەرزە، ئەگەر بەسەر مالماندا بدەن چى بکەين؟ ئاخۆ ئىمەش دەگرن؟

- مەترسە، خۆ تۆ ھىچت نەکردووه، ئەگەر بشتگرن ھىچ نازانیت، بەرت دەدەن.

- بەلام چۆن دەزانن ئاگام لە ھىچ نىيە؟ بىگومان لە دواى ھەزار جۆرە ئەشكەنجە... ئەى منداڵەکان؟

- لە خۆتەوه وا بىر مەكەرەوه، بەم سادەيىيەش نىيە، دەبیت بەھىز بىت، بەم جۆرە بىرکردنەوانە ورتە دەرووخیت، دەى قسەم بۆ بکە، شارەزاد چۆنە؟ چى گوت؟

- ھىچ، بە ھىچ شىوہيەك ناتوانیت قسە بکات، پىم وابیت زۆر نەخۆشە، وا ديارە زۆر سەرماى بووہ.

- ئەوان وەكو گاي قەش دەرکەوتن، دەستنيشان کران، لە پىش ھەموو كەسيتك بەسەر مالى ئەوانيان دا، سال و نيويكە لە خۆشاردنەودا دەژين، ماوهيەكى زۆر لە لادى بوون، تاوہكو شوپنيتكى ئاسوودەمان بۆيان پىكەوہ نا و ھاتن، ديارە ئەويش ئاشکرا بووہ.

- يانى سال و نيويكە ئەم داموانە ئاوارەن؟

- بەلى...!

- مێردەكەى لە كوئيە؟

- مەھدى؟ نازانم پىكەوہ بوون، وا ديارە شتيتك پرووى داوہ وا ناچار بوونە لە يەكتەر جيا بېنەوہ... لەوانەيە گىرا بىت؟

دلم داخوريا، يەكەمىن شتيتك بە مېشكەمدا ھات ئەوہبوو كە مەھدى مالى ئىمە دەناسىت.

ئەو شەوہ تاكو بەياني ھەمىد لە سەربان ئىشكى گرت، جل و چايىي گەرمم بۆ برد، سەرلەبەياني تۆزى زووتر منداڵەکانم لە خەو ھەلساند، بەرچايىم پىدان و ھەردووكيانم بە قوتابخانە و باخجەى ساوايان گەياند. لە رىگە بەوردى تەماشاي

ئەملا و ئەولام دەکرد، بۆ ئەوێ بزانم شتیکی ئاسایی سەرنجی رادەكیشیت یا نه، به دواى مەبەستى شاراوێ هەموو سەیرکردن و جوولەیهکی خەلك دەگەرام. هەندێ شتم كری و گەرامەوه. هەمید له سەربان هاتبووه خوارهوه، كه بینیمی وتی:

- نازانم دەبیت چی بكەم، بۆ چاپخانه برۆم یا نه؟
- به بۆچوونی من باشتر وایه به شتیهیهکی ئاسایی رەفتار بكەین، بۆ ئەوێ كهس گومان نهكات.

- له دەرەوه سەرنجی شتیکی تاییهت نه دا؟
- نه، وابزانم هەموو شتی ئاسایی بوو، له وانهشه هەر ئەو ئاسایی بوونه ئاسایی بیت، دهیانەوێت ئێمه نهكهوینه گومانهوه.

- دەباشه ئیتر به دوا دا چوونی خەیاڵی بۆ مەكه، وابزانم دەبیت بوهستم تاوهكو لهگهڵ شارەزاد قسه بكەم، با بزانم چی رووی داوه، ئینجا برۆم، له وانهیه كاری پێم بیت، هەلی ناستینی؟

- نه، گوناها، زۆر ماندوو و نهخۆشه، دتهوێت تهلهفۆن بكەم بۆ چاپخانه بلێم ئەمڕۆ نارۆی؟ تا ئەو له خەو هەلدهستیت، تۆش كهمێك پشوو بده.
- نه، پێویست ناكات، ئەوان به نهبوونی من راهاتوون، هیچ كاتیكیش ههوالیان نادهمی.

شارەزاد، تاكو یهکی پاش نیوه رۆ، بێ هۆش و بێ چرپه له ناو نوینهكه كهوتبوو. ئاش شیلمیکی* خۆشم لێنا، كهمێكیش گۆشتم بۆ كهباب دانا، زۆر روون بوو كه پێویستی به خۆ بههێزکردن ههیه، به بهراورد لهگهڵ دوا جاردا كه بینیبووم، جهستهی نیوه بووبوو، ههندیك حهبی هیمنكه رهوه و شهربهتی سینگ و تام ههبوو. هاتنهوهی منداڵهكان نزیك بووبوهوه، ناچار بووم برۆم بۆ لای، بهئەسپایی دهستم خسته سەر ناوچهوانی، هیتشتا تا بهری نهدابوو، بێ پهرا له خەو راجلهکی و له جێیهكهی راستهوه بوو، چەند خولهكێك به نیگایهکی نا ئاشنا له من و دهوروبهری راما، دیاربوو كات و شوینی ون كردبوو.

* ئاش شیلم: شله چیشتیکی ئێرانییه، له هەندێ ناوچهی كوردستانیشدا لێ دهنری.

- مهترسه، هئمن به، منم مهعسووم، ئاسووده به ئیره ئاسایشه.

له پری، دهتگوت هه موو شتیکی به بیردا هاتهوه هه ناسهیهکی قوولی هه لکیشا و خۆی به سهر سه رینه که دا به ردا یه وه.

- زۆر لاوان بووی، ههسته ئاشم بۆت لیتاوه، هه ب و دهرمانه که شت بخۆ، ئینجا جارێکی تریش بنوو، خراپ سه رمات بووه.

چاوه درشت و تاداره که ی خه می لی نیشتبوو، لیه کهانی ده له رزین، خۆم تی نه که یاند و له ژووره که هاتمه دهره وه، هه مید له هۆله که ده هات و ده چوو.

- له خه وه هه ستا؟ ده بیت قسه ی له گه ل بکه م.

- بوهسته، با که میک بیته وه سه رخۆ، شتی بخوا، ئینجا...

ئاش و دهرمانه کانم برده ژووره وه، له ناو جیه که دانیشتبوو، ئه و خا ولییه ی که دوینتی شه و به ستمه سه ریه وه، کرابوو وه و هیشتا قژی که میک شیدار بوو.

- تو ده ست به نان خواردن بکه، من دهرۆم شانه و بوروس دینم.

که وچکیک ئاشی خسته ده مییه وه، تامی کرد و گوتی:

- وای... چیشتی گهرم، جا ئه ویش ئاش! ده زانی چه نیکه خواردنی گهرم نه خواردوو؟

دلم داگیرا، هه چم نه گوت و له ژووره که هاتمه دهره وه. هه مید هیشتا بی په روا چاوه پروان بوو، ده هات و ده چوو.

- چیه...؟ چه ندت په له یه! که میک را وهسته، هه تا نانه که ی نه خوا نایه لم قسه ی له گه لدا بکه بیت.

شانه یه کم برد و گه رامه وه ژووره که، قژه لیک ئالۆزا وه که ی به قورسی شانه ده کرا. وتی:

- سه د جار ویستم برۆم قژم له بنه وه بپریم، به لام بوار نه بوو.

- چی؟ بۆچی ئه م قژه جوان و پره له بنه وه ببری؟ ژنی که چه ل زۆر ناشیرینه.

به دم بیرکردنه وه گوتی:

- ژن...! به لی، به راست من ژنم، له بیرم چوو بو وه وه.

به گالته جار یه وه بی که نی، ئاشه که ته واو بوو.

- که می که بابیشم دروست کردوه، ده بیت بیخوی، بۆ ئه وهی به هیز بیت.

- نه، ئیستا نا، دوایی. ئاخر من چل و ههشت کاژیر بوو هیچم نه خواردبوو، ده بیت له سه رهخۆ نان بخۆم، دوایی که میکی تر ئاشم بۆ بیته، حه مید له ماله؟

- به لئی، چاوه روانه قسه ت له گه ل بکات، وا بزانه ئیتر پشوری لئ براوه.

- پتی بللی با بیت، من ئیستا زۆر باشترم، وا دیاره گیانم وه بهردا هاته وه.

قاپه کانم هه لگرت، ده رگای ژووره که م کرده وه و گوتم: وهره ژووره وه.

هیند به ئه ده ب و تاسه و ریزه وه سلای کرد، هه ستم کرد له گه ل سه ره که که ی قسه ده کات، ده رگاکه م داخست، زیاتر له کاژیریک به دهنگی نزم قسه بیان کرد، مندا له کان له قوتابخانه هاتنه وه، سیامه ک، هه رکه هاته ژووره وه، وهکو چۆن سه گ هه ست به بۆنی شتیکی نامۆ ده کات، گوئی:

- دایه، کی لیره یه؟

- یه کی له هاوړیکانی باوکت، به لام به کهس نه لئی ها!

- ده زانم...

روداوه کانی به وردی خسته بووه ژیر سه رنه وه، خۆی وا نیشان دها که له پشت ده رگای ژووره که سه رقانی یارییه، به لام ده مزانی، هه موو جهسته ی بووته گوئی و ده یه ویت شتی بیستی، بانگم کرد و گوتم:

- برۆ چند شووشه یه ک شیرمان بۆ بکړه.

- نا، ئیستا نارۆم.

به په له گه رایه وه شوینی یارییه که ی.

حه مید له ژووره که هاته ده ره وه، ئه و کاغه زانه ی که له ده ستیدا بوو خسته ییه گیرفانی چاکه ته هه لواسراوه که یه وه، له کاتیکدا پیلاره کانی له پتی ده کرد گوئی:

- شاره زاد جارئ لیره ده مینیتته وه، ده بیت من برۆم، ئه گه ر درهنگ هاتمه وه یانیش ئه مشه وه نه هاتمه وه نیگه ران مه به، به دلنیا یییه وه سه به ی دوا ی نیوه رۆ دیمه وه.

چوومه ژووری میوانه که، شاره زاد راکشا بوو، گوتم:

- حه به کانت خوارد؟

به شهرمهوه له جتيهكهى ههستا و گوتى:

- بيزارم كردى، دهبيت بمبوورى، ههول ددهم ههچى زووتره برۆم.
- تكيه، تق دهبيت پشوو بدهى، ئيرهش مالى خۆته، ههتا بهتهواوهتى چاكهوه
نهبيت نايهلم ليره برۆى.

- دهترسم كيشهيهكتان بۆ دروست بيت، به دريژاييى ئەم چهند ساله ههولى
ئيمه ئهوه بوو ئەم ماله بۆ تق و مندالهكان پاريزراو بيت، كهچى دويني شهو من ئهوه
ئاسوودهيبهيم خسته مهترسييهوه، دهبيت ببوورى، دوو شهو و رۆژ بوو سۆراخى
ئهملا و ئهولام دهكرد، له شانسى منيشدا له پر ئاووههوا ساردى كرد و بهفر و
باران داي كرد، دۆخم خراپ بوو، تام لى هاتيوو، سات له دواى ساتيش تايهكه
زياتر دهبوو، دهترسام له ناوهراست جادهكه بكهوم، هيچ چارهه نهبوو دهنا
ندههاتم.

- كاريكى زۆر باشتان كرد وا هاتن، ئيستاش بير له هيچ شتيك مهكهرهوه و
بنوو، ئاسوودهش به، هيچ شتيك رووى نهداوه.
- توخوا ئهوهنده فهرمى قسهه لهگهه مهكه.
- باشه!

بهلام به دهست خۆم نهبوو، بهتهواوهتى نهمدهزاني چى شتيك بهلاى ئهودا
رامدهكيشيت. مندالهكان وردهكۆلانه له درزى دهركاكهوه تهماشاي ئهويان دهكرد،
شارهزاد پى كهنى و به ئاماژهى دهست سلاوى لىيان كرد و گوتى:
- ماشهلا كورهكاني چهند گهوره بوون.
- بهلى، ئيستا ئاغا سيامهك له پولى سىي سهرتايييه و مهسعووديش پينچ
سالانه.

و پهرداخه ئاوهكه و حهبهكانم به دهستيهوه دا.
- پيم واييت نيواني تهمنيان كهمتر لهوه بوو.
- سيامهكمان سالى زووتر له قوتابخانه دانا، وهرن... مندالهكان وهرن سلاو
له شان...!

له پر نيگاي شارهزاد سهرنجى پاكيشام، تى گهيشتم، نهدهبووايه ناوى بهرم. له

پاش دوودلییهک گوتم: وهرن سلاو له پووره شهری بکن.
 شارهزاد برۆکانی هه‌لته‌کاند و زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی جوانی کرد، له‌وه ده‌چوو ناوه‌که
 به‌لایه‌وه گالته‌نامیز بوو.
 مندا‌له‌کان سلاویان کرد، سیامه‌ک به‌را‌ده‌یه‌ک وردبین و ورده‌کۆلانه‌ ته‌ماشای
 ده‌کرد که شاره‌زاد شله‌ژا، ته‌نانه‌ت سه‌یریکی سینگى کرد نه‌وه‌کو کرابیته‌وه،
 پیکه‌نینم هات، گوتم:
 - باشه به‌سه، برۆنه‌ ده‌روهه، پووری ده‌بیت پشوو بدات.
 و له‌ پشت ده‌رگا‌که‌وه وتم:
 - ئاگادار بن، ده‌نگه‌ده‌نگ نه‌کهن، به‌ که‌سیش نه‌لین پووری لیره‌یه.
 - من خۆم ده‌زانم.
 - به‌لای کورم، به‌لام ئیتر مه‌سه‌وودیش ده‌بیت ئه‌وه بزانیته، تى گه‌یشتی رۆله،
 به‌ که‌س نه‌لایى ها، ئه‌مه نه‌ینیه.
 به‌ خۆش‌حالییه‌وه گوتی:
 - به‌لای، باشه.

پاش چه‌ند رۆژیک دۆخی شاره‌زاد تا راده‌یه‌ک باشتر بوو، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیت
 هیشتا کۆکه‌یه‌کی وشکی هه‌بوو که شه‌وانه‌ کیشیه‌ی بۆ خه‌وتنه‌که‌ی دروست
 ده‌کرد، هه‌ولم دها به‌ لاینانی چیشتی به‌تام و جووره‌وجۆر ئاره‌زووی بۆ خواردن
 بکه‌مه‌وه، به‌لکو که‌میک له‌ کیشه‌ له‌ ده‌ست‌چوو‌ه‌که‌ی بگه‌رپته‌وه، هه‌مید هه‌ر له
 هاتوچۆدا بوو، له‌ ژووره‌ ده‌رگا داخراوه‌که‌دا راپۆرتی کاره‌کانی خۆی به‌ شاره‌زاد
 دها و به‌ بریارگه‌لی تازه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه، هه‌فته‌یه‌ک به‌سه‌رچوو، شاره‌زاد به‌ ناو
 ژووره‌کاندا پیاسه‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌ولای دها له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه دیار نه‌بیت، له‌م
 ماوه‌یه‌دا بۆ زانکۆ نه‌رۆیشتم، مه‌سه‌وودیشمان بۆ باخچه‌ی ساوایان نه‌ده‌نارد،
 چونکه‌ له‌وانه‌بوو له‌خۆیه‌وه قسه‌یه‌ک بکات، به‌هیمنی و بێده‌نگ له‌ ماله‌وه یاری
 ده‌کرد، به‌و لیکۆیانیه‌ی هه‌مید تازه‌ بۆی کرپیوو مالی دروست ده‌کرد، نیگاری
 جوانی ده‌کیشا که له‌ ته‌مه‌نی خۆی پیشکه‌وتووتر بوو، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌ی ئه‌وه‌بوو که
 به‌هره‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، له‌ رووی که‌سایه‌تیشه‌وه روچیکى ئافه‌رینه‌ر و زیندووی
 هونه‌رمه‌ندیکی تیدا به‌دی ده‌کرا، چاوی له‌ شتومه‌که‌کان ده‌برى و هه‌ندی شتی

تیدا ددۆزینهوه که پیشتر سه‌رنجی ئیمه‌ی رانه‌کیشابوو، کاتیک ئاووه‌وا خوش بوو ده‌یتوانی چهندان کاژیر له باخچه‌که‌دا به گیا و گول‌ه‌کانه‌وه سه‌رقال بیت، خۆیشی هه‌ندیک شتی دهناشت و سه‌یر له‌وه‌دا بوو که هه‌مووشی سه‌وز ده‌بوو، له دنیایه‌کی تر ده‌ژیا، ده‌تگوت کیشه‌کانی دنیا به بای خه‌یا لیدا نایه‌ت، به پیچه‌وانه‌ی سیامه‌که‌وه که به ئاسانی ده‌بوورا و به هه‌موو هه‌لومه‌رجیک رازی ده‌بوو، به هه‌موو بوونیه‌وه وه‌لامی که‌مترین سوۆزی ده‌دایه‌وه، ئاگه‌ی له هه‌موو دۆخه‌کانی من بوو، ئه‌گه‌ر بیزانیایه رهنجاوم به ماچیکی گه‌رم هه‌ولێ ده‌دا له بیرمی به‌رینه‌وه. زۆر زوو پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ شاره‌زادا به گه‌رموگورپیه‌کی ئاشقانه گه‌یشته، هه‌زیان ده‌کرد هه‌موو کاته‌کانیان پیکه‌وه به‌سه‌ر به‌رن، وه‌کو پاسه‌وان چاودێری شاره‌زادی ده‌کرد، به‌رده‌وام نیگاری بۆ ده‌کیشا و خانووی دروست ده‌کرد، شاره‌زادیش به‌ویه‌ری تاسه‌وه له ئامیزی ده‌گرت و مه‌سه‌وودیش بی به‌ره‌هه‌ستی ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ له باوه‌شی داده‌نیشت و به زمانه مندا لانه شیرینه‌که‌ی باسی ئه‌و شتانه‌ی بۆ ده‌کرد که دروستی کردوو و چیرۆکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی بۆ ده‌گێت‌رایه‌وه، شاره‌زاد له پیکه‌نینا ده‌بوورایه‌وه و ئه‌مه‌ش زیاتر هانی مه‌سه‌وودی ده‌دا و به خۆش‌حالییه‌وه له‌سه‌ر قسه خۆشه‌کانی به‌رده‌وام بیت. به‌لام سیامه‌که هه‌روه‌کو هه‌لسوکه‌وتی من و هه‌مید به ئه‌ده‌ب و پارێزه‌وه ره‌فتاری له ته‌کدا ده‌کرد. هه‌ولم ده‌دا له‌گه‌لیدا ئاسووده بم و لێی نزیک بیه‌وه، زۆریشم خوش ده‌ویست، که‌چی نازانم بۆچی له به‌رده‌می ده‌چوومه دۆخی مندا لێکی قوتابخانه‌وه، به‌لای منه‌وه ئه‌و نمونه‌ی توانا، وشیاریی سیاسی، نازایه‌تی و له‌خۆبۆرده‌یی بوو، کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌م هه‌موو خه‌سله‌تانه له ژنیکدا، ئه‌وی له روانگه‌ی مندا کردبووه مرۆفیکی باله‌تر له هه‌موو مرۆفکه‌کانی تر، ئه‌و هه‌موو کاتیک له‌گه‌ڵ مندا میهره‌بان و خۆیی بوو، که‌چی من نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌وه له یاد بکه‌م که ئه‌و ته‌نانه‌ت له هاوسه‌ره‌که‌شم په‌لدارتره و فه‌رمانی پێ ده‌دا.

هه‌مید و شاره‌زاد به‌رده‌وام له گه‌فتوگۆ کردندا بوون، منیش هه‌ولم ده‌دا ورده‌کۆلی نیشان نه‌ده‌م و بیزاریان نه‌که‌م. شه‌ویکیان مندا له‌کانم بۆ خه‌وتن بردبوو و خۆشم سه‌رقالی کتیب خۆیندنه‌وه بووم، ئه‌وانیش وایانده‌زانی منیش خه‌وتووم، له هۆله‌که دانیشتبوون و به ئاره‌زووی خۆیان قسه‌یان ده‌کرد، هه‌مید گوتی:

- به راستی به‌ختیکی سه‌یر یاوه‌رمان بوو وا عه‌باس هیچ کاتیک بۆ مالی ئیمه

نه هاتبوو، ناپياوه چل و ههشت کاژیریش بهرگری نه کرد.

- من هه له سه ره تاوه دهمزانی مرؤفیکي بی توانایه، له بیرته له خولی فیربوونه که چهن قسه ی ده کرد؟ وه کو رۆزی پروناک بۆ من پروون بوو که باوه رپیکي سستی هه یه.

- بۆچی به مه هدیت نه گوت؟

- گوتم، که چی دهیگوت، تازه ناتوانین دووری بخه یه وه، ئاگه ی له هه موو شتیکمانه، دهیگوت ده بیت دروستی بکه ین، زه مینه ی هه یه، به لام من هه موو کاتیک له ناخی دل وه نارازی بووم.

- به لئ، له بیرمه، تق تا کو سنووریش له گه ل بردنی ئه ودا نه بووی.

- ئه وهش ره چاو کرابوو که مه هدی هیچ کاتیک زانیاری زۆر گرینگی نه ده خسته بهردهستی، منیش هه تا له توانامدا بوو هه ولّم ددا چاوی به که مترین کهس بکه ویت، بۆ نمونه ئه وه ی که هیچ شتیک له باره ی تۆوه نازانیت ته نانه ت ناوی راسته قینه شت، ناوونیشانی مال یان چاپخانه، ئه مانه بۆ ئیمه زۆر یاریده در بوون.

- به لئ، به لام گه وره ترین شانس ئه وه بوو که دانیشتووی تاران نه بوو دنا سه ره ئه نجام هه ره ده یزانی.

- ناپیاوه، ته نیا ئه گه ر چل و ههشت کاژیر بهرگری بکردبایه هه موو شتیکمان رزگار ده کرد، ئیستاش سوپاس بۆ خوا که هه سته ی ناوه ندی و هاوړپییانی تاران بهردهست نه که وتن. له چه که کانیش هه ره ئه وه ی که ماوه ته وه به سه، گه ر چالاکییه کان ریکوپیک و به پیتی پلان جیبه جی بکرین، ده توانین ده ست به سه ره چه کی دوژمنیشدا بگرین.

ته زوو یه که به بربره ی پشتمدا هات، ئاره قه یه کی سارد نیشته ناوچه وانم، به راستی ئه مانه ده یانه ویت چی بکه ن؟ له کوئ بوون؟ خولی چییان بینیه؟ چ بهرنامه گه لیکیان هه یه؟ خوا یه من له کوئ و له گه ل چ که سانیکدا ده ژیم؟ دیاره دهمزانی ئه مانه له دژی رپژیم چالاکی ده که ن، به لام نه مده زانی سنووری ئه م چالاکیانه تا ئه م ئاسته فراوان بوونه، هه موو کاتیک کاره کانیا نم له سنووری قسه کردنی رۆشنییرانه، ده کردنی به یاننامه، بابه ت، کتیب و لیدواندا ده بینی.

کاتیک حەمید بۆ نووستن هات، وتم که گویم له قسه‌کانیان بووه، گریام و پارامه‌وه و داوام لێ کرد دەست له‌م کارانه هه‌لبگریت و له بیرى مال و منداڵه‌کانیدا بێت، گوتی:

- ئیستا ئیتر زۆر دره‌نگه، له بنه‌ماوه نه‌ده‌بوايه من خێزاندار بوومایه، ئەمەم به‌هزار زمان پێ گوتی، که‌چی رازی نه‌بووی، من بۆ ئەو نامانج و ئەرکانه‌م زیندووم، ناتوانم ته‌نیا له بیرى منداڵه‌کانى خۆمدا بم و هه‌زاران منداڵی به‌دبەخت له بیر خۆم به‌رمه‌وه که له‌ژێر سته‌مى ئەم جه‌لاده‌دا ده‌ژین، ئیمه سویندیمان بۆ رزگارکردن و نازادیی خه‌لک خواردوو.

- به‌لام ئەم به‌رنامانه‌تان زۆر ترسناکن، به‌ راستی له‌و باوه‌رهدان به‌م چوار که‌س و نیوه ده‌توانن پرویه‌پرووی ئەم هه‌موو سوپا و شاره‌وانی و ساواکه‌ ببنه‌وه، هه‌موویان له ناو به‌رن و خه‌لکی رزگار بکه‌ن؟

- ئیمه ده‌بیت کارێک بکه‌ین که دنیا بزانیته ئیتره دوورگه‌ی سه‌قامگیری و ئارامی نییه، ده‌بیت پایه‌کانیان به‌ئینینه له‌رزه، بۆ ئەوه‌ی خه‌لک رابن و ترسیان بشکیت، بپوا به‌وه بێن که ئەم ده‌سه‌لاته‌ش شیاوی رووخانه، ئەوکاته ئەوانیش ورده ورده پتوه‌ندی به‌ ئیمه‌وه ده‌که‌ن.

- ئیوه زۆر ئیدیالیستن، له‌و بپروایه‌دانیم شتی وا پروو بدات، هه‌ر ئیوه له‌ ناو ده‌چن، حەمید من زۆر ده‌ترسم.

- له‌به‌رئوه‌ی تۆ خاوه‌نی بیروباوه‌ر نیت، ئیستاش له‌ خۆته‌وه گه‌وره‌ی مه‌که‌روه، ئەمانه‌یشی که بیستت هه‌مووی له‌ سنووری قسه‌دايه، تا ئیستا سه‌د پلانی ئاوه‌مان دارشتوه و هیچ کامی جێبه‌جێ نه‌کراوه، له‌ خۆته‌وه وره‌ی خۆت و منداڵه‌کان مه‌شپۆینه، ئیستا بخه‌وه، نه‌که‌ی بۆ شاره‌زاد قسه بکه‌ی.

دواى ده‌ رۆژ هاتوچۆ، بردنی په‌یام و فه‌رمان بۆ شوینگه‌لیک که من نایناسم، بپیار درا هه‌تاوه‌کو ئاگه‌دارکردنه‌وه‌ی داهاتوو شاره‌زاد له‌ مالى ئیمه نه‌رواته ده‌ر، ئیمه‌ش له‌سه‌ر په‌وشی ئاسایی ژيانى خۆمان به‌رده‌وام بین، تا‌قه کیشه‌یه‌که ئه‌وه‌بوو که ده‌بوايه ئیمه کارێک بکه‌ین تا ده‌توانین که‌س هاتوچۆی مألمان نه‌کات، هه‌رچه‌نده مالى ئیمه مالىک نه‌بوو که هاتوچۆکه‌ری زۆرمان هه‌بیت، به‌لام سه‌ردانه وه‌خت و بێ وه‌خته‌کانی باوک و دایکه‌کانمان و په‌روین خانم و فاتى له‌وانه بوون

کیشه دروست بگهن، بریارمان دا زوو زوو سهردانی باوک و دایکی حهمید بگهین و داپیرهش لهگه‌ل خۆماندا ببهین، نهوهکو بۆ سهردانی ئه‌و بۆ مالممان بێن، به مالمی خۆمانیشم گوت که ههموو رۆژهکانی ههفتهکه له زانکۆم و ههر کاتیک بوارم بۆ رهمسا خۆم سهریان لی ددهم، ههندیک جاریش ئه‌گهر پاش نیوه‌روان قوتابخانه‌م هه‌بوو مندا‌له‌کانیان له‌لا دانه‌نیم، وێرایی ئه‌م قسانه ئه‌گهریش یه‌کتیک بۆ مالممان بهاتبایه، شاره‌زاد له ژووری میوانه‌که ده‌مێنیته‌وه و ده‌رگه‌که‌ی دانه‌خست و ئیمه‌ش ده‌مانگوت کلێله‌که ون بووه و ناتوانین بۆ ئه‌و ژووره برۆین.

به‌م شیوه‌یه شاره‌زاد له‌لای ئیمه‌ مایه‌وه، هه‌ولی ددها له کاروباری مالمه‌وه یارمه‌تیم بدات، به‌لام هیچ شتیکی له‌باره‌ی مالمارییه‌وه نه‌ده‌زانی و خۆی له ههموو که‌سیک زیاتر به نه‌زانیه‌کانی خۆی پێ ده‌که‌نی، له‌لایه‌کی تریشه‌وه، به‌ته‌واوه‌تی له‌گه‌ل مندا‌له‌کاندا ریک که‌وتبوو و تا راده‌یه‌ک زۆربه‌ی کاره‌کانی مه‌سه‌وودی به‌ دل و به‌ گیان به‌جێ ده‌هێنا، دوا‌ی نیوه‌روان کاتیک سیامه‌ک له قوتابخانه ده‌هاته‌وه، له‌گه‌لی سه‌رقالی ئه‌نجامدانی ئه‌رکه‌کانی قوتابخانه ده‌بوو، وانه‌کانی لی ده‌پرسییه‌وه و به‌ ده‌نگی به‌رز بۆی ده‌خوینده‌وه، منیش به‌ میتشکیکی ئاسووده‌وه بۆ زانکۆ و پۆلی فی‌ربوونی لی‌خو‌رینی ئۆتۆمۆبیل ده‌رۆشتم، چونکه‌ بیریان له‌وه کرده‌وه ئه‌گهر من بتوانم ئۆتۆمۆبیل لی‌خو‌رم ئه‌وا له کاتی پیوستدا ده‌توانم هاوکاریه‌یک بکه‌م که بۆ پاراستنی مندا‌له‌کانیش کاریگه‌ریی ده‌بیت. ئۆتۆمۆبیلی ژیانه‌که‌ش هێشتا ههر له‌ حه‌وشه‌که له‌ژێر چادردا بوو، حهمید و شاره‌زاد پێیان وابوو ئه‌و ئۆتۆمۆبیله هیچ گومانیک له‌سه‌ر نییه و من ده‌توانم به‌کاری به‌ینم.

مه‌سه‌وود له شاره‌زاد دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، ههموو کاتیک خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو کاریک بۆ جێبه‌جێ بکات، وێنه‌ی مالمی کردبوو و به‌ شاره‌زادی گوتبوو ئه‌مه مالمی من و تۆیه که‌ گه‌وره‌ بووم دروستی ده‌که‌م، ده‌ته‌ینم و پیکه‌وه له‌و مالمه‌دا ده‌ژین. شاره‌زاد ئه‌م وێنه‌یه‌ی به‌ بزمار به‌ دیواره‌که‌دا هه‌لواسیوو، کاتیک بۆ شت کرین له‌گه‌لم ده‌هاته‌وه، ئه‌و خواردانه‌ی وا خۆی حه‌زی لی ده‌کات، بۆ شاره‌زادی ده‌کری، ئه‌و رۆژانه‌ی که‌ خۆره‌تاو بووایه له‌ حه‌وشه‌که‌دا بۆ شتی سه‌یر ده‌گه‌را، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌و وه‌رزهدا له‌ باخچه‌که‌ گول نه‌بوو، له‌و ده‌وه‌نه‌ درکاوییه‌ی که‌ به‌ ده‌گمه‌ن گولی ده‌گرت، چه‌ند خونه‌چه‌یه‌کی لی ده‌کرده‌وه و به‌ ده‌سته‌ خۆیناوییه‌کانی پێشکێشی پوره‌ شه‌ری ده‌کرد، شاره‌زادیش وه‌کو شتگه‌لیکی

به نرخ دهیپاراست.

هه چي زۆرتر له گه ئی ده ژيام، زیاتر شاره زای تایبه تمه ندییه مرۆقدۆستانه کانی ده بووم، ژنیکی زۆر ساکار بوو، ناکریت بلتین زۆر جوان بوو، به لام دل بهر و خوین شیرین بوو. جارێکیان له پاش خوشتن له گه رماو هاتبووه دهر و داوای لی کردم قژی بپریم، له پاش قژ برینه که گوتم:

- با سشواری بکه م جوان پاده وه ستیت، وشکیش ده بیت هوه، دهنه دووباره سه رمات ده بیت، نه یگوت نا.

به درێژایی ئه و کاته ی قژیم وشک ده کرده وه، مه سهعوود به وردی و سه رنج هوه ته ماشای ده کرد، سه رسامی جوانییه که ی بوو، زۆری هه ز له ئارایشی ژنانه بوو، گه کالتزین سوور اویشم له لیوم بدایه سه رنجی دهنه و ستایشیکی شاده وه ری ده کرد، به لام ناشقی سوورای ئال بوو، کاتیک کاره که م ته واو بوو، سوور اویکی هه لگرت و گوتی:

- پوره شه ری له مه لی ده.

شاره زاده ده وود لیه وه ته ماشایه کی منی کرد.

- ده لی ده، خو چی ده بیت.

- نا، شه رم ده که م.

- له کی؟ له من و مه سهعوود؟ بوچی ده بیت نه نگ بیت؟

- نازانم! نه نگ نییه، به لام بو من شه رمه، توژی نه گونجاوه.

- ئه م قسانه چییه؟ یانی تا ئیستا ئارایشت نه کرده وه؟

- با، کاتیک گه نجتتر بووم ده مکرد، پيشم ناخوش نه بوو، به لام ئه مه چه ندان سه له...

جاریکی تر مه سهعوود پیداکری کرد، پوره لی ده، لی ده، ئه گه نازانی، با من بو لی ده م و سوور اوه که ی له لیوی شاره زاده هه لسوو، پاشان که می له دووره وه هستا و سهیری کرد، په سندرکن و دلشادی له نیگا کانیدا شه پۆلی دهنه، دواتر، هاوکات که چه پله ی لی دهنه و پی ده که نی گوتی:

- چ جوان بوو...! سهیرکه چه ند جوانه و خو ی فری دایه با وه شی و ماچیکی

توندى گۆنای کرد .

من و شارهزاد زۆر پى كەنن، شارهزاد له پر بیدهنگ بوو، مهسعوودى لهسەر زهوييهكه دانا، بهويه پى سادهیى و داماوويه وه گوتى:

- ئيرهبيت پى دهبم، تۆ ژنىكى بهخته وهرى .

- به كى؟! به من؟ تۆ ئيرهبيم پى دهبهى؟

- بهلى! لهوانهيه ئەمه يه كه م جار بيت ههستىكى بهو شيوهيه م له لا دروست بوويت .

- به دنيايييه وه گالته دهكهى، ئەوه منم كه دهبيت ئيرهبيت پى بهرم، هه موو كاتىك ئارهزوم ئەوه بوو وهكو تۆ بم. تۆ ژنىكى له لووتكه دای، بهو هه موو رۆشنبرى و ئازايه تى و ليهاتووى و توانای برياردانه وه، هه موو كاتىك بير له وه دهكه مه وه هه ميد هه زى له ژنىكى وهكو تۆ بووه، ئەو كاته ده لپى ... ئۆه نا! دياره گالته دهكهى، راستيييه كهى ئەويه، دهبيت من ئيرهبي به تۆ بهرم و خۆميش به شايستهى ئيرهبي نازانم، وهكو ئەوه وايه مرۆڤىكى ئاسايى ئيرهبي به شاژنى به ريتانيا به ريت .

- ئەم قسانه چيه؟ من هيج نيم، تۆ زۆر له من باشتر و پيگه يشتوترى، زۆر خانمى، هاوسه رىكى باش و خۆشه ويست، داىكىكى ميه ره بان و تيگه يشتوو، له پال ئەو هه موو ئارهزوه ته وه بۆ خويندنه وه و فير بوون و خۆبه ختکردن بۆ خيزانه كه ت .

ئاھىكى هه لكيشا و له سه ر كورسييه كه هه ستا، هه ستم ده كرد زۆر دلته نگه، هه ستم كرد ئاواتى بينينى هاوسه ره كهى ده خوازيت .

- هه والى مه هدى ئاغا! ده ميگه نه تبينيوه؟

- بهلى! ده ميگه، نزيكهى دوو مانگه، دوو هه فته پيش ئەوهى بيم بۆ ئيره، له هه لومه رجىكى خراپدا ناچار بووين به ره و دوو شوينى جياواز هه لپين .

- هه والى ده زانى؟

- بهلى، ئەو هه ميده داماو هه پيامه كانمان به يه كتر ده گه يه نيت .

- بۆچى شه وى، نيوه شه وى نايه ت ليره چاوتان به يه كتر بكه وييت .

- ترسناکه، لهوانه‌یه هاتنه‌که‌ی بېټه هوی هه‌ر شه له ئاسایشی ئەم ماله‌ش، ده‌بیت ئاگادارین.

دل‌م دایه دهم ده‌ریاوو و بئ شەرمانه گوتم:

- حەمید ده‌لێت هاوسه‌رگیریه‌که‌ی ئیوه بریارێکی پێکخراوه‌یی بووه، به‌لام من باوه‌ر ناکهم.

- بۆ...؟

- ئیوه وه‌کو ژن و مێرد یه‌کترتان خۆش ده‌وێت، نه‌ک وه‌کو هاوکار.

- چۆن ده‌زانیت...؟

- من ژنم، ئەوین ده‌ناسم، هه‌ستی پێ ده‌که‌م، تۆش ژنێک نیت شوو به‌که‌سی بکه‌ی خۆشت نه‌وێت.

- به‌لێ راسته‌ من هه‌موو کاتێک خۆشم وێستوو.

- له‌ رێگه‌ی کاری پێکخراوه‌یییه‌وه‌ یه‌کترتان ناسی...؟ وه‌ی ببوو‌ره زۆر خۆم لێ هه‌لقورتاند، وابزان هه‌وێت لێ نه‌بوو.

- نه‌...! کێشه‌ نییه‌، من پێم ناخۆش نییه‌، ده‌زانی، من هاو‌پێه‌کم نه‌بوو قسه‌ی دل‌ی خۆمی بۆ بکه‌م، دیاره‌ خه‌لکی تر هه‌بوو، که‌چی هه‌موو کاتێک هه‌ر من گوێگر بووم، به‌لام له‌ راستیدا هه‌موو کاتێک ئەو پازهم هه‌یه‌، له‌وانه‌یه‌ به‌ درێژایی ئەم سالانه‌ی دوایی تۆ تا‌قه‌ که‌سێک بیت که‌ بتوانم باسی خۆمی بۆ بکه‌م.

- منیش له‌ ژياندا ته‌نیا یه‌ک هاو‌پێم هه‌بووه‌ به‌ مانای هاو‌پێی راسته‌قینه‌، ئەویشم له‌ چهند سالی رابردوودا ون کرد.

- که‌واته‌ ئێمه‌ پێویستیمان به‌ یه‌کتر هه‌یه‌، به‌لام هه‌ر من زیاتر، چونکه‌ تۆ هه‌یج نه‌بیت خه‌زان و ده‌ورو به‌رت هه‌یه‌ قسه‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌یت، به‌لام من ئەوه‌شم نییه‌، تۆ نازانی چهند بیریان ده‌که‌م و تاسه‌ی قسه‌کانی پوو‌ره‌ زه‌نکی و هه‌والی خه‌زانه‌که‌م ده‌که‌م، قسه‌ی ئاسایی، گرفتێ رۆژانه‌، بۆچی ده‌ستی چهند باسی فه‌لسه‌فه‌ و سیاسه‌ت بکه‌ین؟ هه‌ندێک جار بێر ده‌که‌مه‌وه‌، ئاخۆ له‌ ماله‌که‌ماندا چی روو ده‌دات، کاتێک ده‌زانم ناوی هه‌ندی له‌ مندا‌لانی خه‌زمانم له‌ بێر چوه‌ته‌وه‌، به‌ دل‌نیا‌یییه‌وه‌ ئەوانیش منیان له‌ بێر کردووه‌، چینی تر من ئەندامی هه‌یج ماله‌ک نهم.

- ئەى مەگەر ئۆيۈ پۈتۈندىن نىن بە ھەموو خەلک و خىزانى رەنجىدەرانى دىئاوھ؟

پى كەنى:

- تۆش باش فېربووى ھا...! بەلام بېرى كەسوكارم دەكەم. بەراست پىرسىيارى چىت كىرد؟

- پىرسىم، لە كوئى يەكتىرتان ناسى؟

- لە زانكۆ، دىيارە مەھدى دوو سالل لە پىش من بوو، توانايى بوونە سەركردەى ھەبوو و زۆرىش تىگەيشتوو بوو، ھەموو كەسپك ئەويان پى پەسند بوو، كاتىك زانىم ئەو بەياننامانەى كە بلاودەبىتەوھ و ئەو دروشمانەى جارچارە لەسەر دىوارى بەشە ناوخۆكاندا دەنوسىرت، كارى ئەو، لەبەرچاوم بوو بە پالەوان.

- خۆت ئەو كاتە بە دوای سىياسەتەوھ نەبووى؟

- بۇ نا، بۆچى دەبىت قوتابىيەكى زانكۆ كە خۆى بە رۆشنىبىر دەزانىت بەدوای سىياسەت نەكەوئ؟ دژايەتلىكردنى دەزگاكان و چەپ بوون ئەركىكى سەرەكى قوتابىيانى زانكۆ بوو، تەننەت ئەوانەشى كە لە بنەرەتدا باوھىپان پى نەبوو لەژىر ناونىشانى بزوتنەوھەكى رۆشنىبىرىدا خۇيانىان بەو شىوھە نىشان دەدا، خاوەن بىرواى وھكو مەھدى زۆر كەم بوو، ھىشتا من وشىيارىيەكى ئەوتۆم نەبوو، بىروباوھىم زۆر روون نەبوو، مەھدى تەرزى بىر و بۆچوونەكانمى دىيارى كىرد، ھەرچەندە ئەو لە خىزانىكى ئاينىدا پەرورەدە بوو، بەلام ھەموو كىتەبەكانى ماركس و ئەنگلز و ئەوانى تىرى خۆپىندبووھوھ و شىكار و لىكۆلىنەوھى باشى بۇ دەكردن.

- كەوابىت ئەو تۆى راکىشايە ناو رىكخستەوھ؟

- ئەو كاتە ھىشتا رىكخستەن نەبوو، ئىمە دواتر بەيەكەوھ پىكمان ھىنا، بەلام راستە لەوانەيە ئەگەر ئەو نەبوايە من رىگەيەكى تىرم دەگىرت، بەلام ئەوھى لىيى دىنىام ئەوھە كە ھەرگىز لە سىياسەت دوور نەدەكەوتەوھ.

- ئەى چۆن بوو ھاوسەرگىرىتان پىك ھىنا؟

- كۆمەلەكە تازە خەرىك بوو دادەمەزا، منىش ھەرەكو زۆرەى كچانى ئىرانى كچى خىزانىكى نەرىتى بووم، نەمدەتوانى بى ھۆ لە مال بىمە دەرەوھ و شەو دىرەنگ بگەرىمەوھ، بۇ ئەوھى منىش بتوانم ھەموو كاتىك لە خىزمەتى ھاوپىياندا

بم، یه کیک له هاوړتیا پتشنیاری نهوهی کرد که چاکتر وایه هاوسه رگیریه کی
رېکخراوهی پیک بهیتم، مه هدییش پشتیوانی نه مهی کرد و وهکو خوازیاړتکی
راسته قینه له گهل خانه واده کهی هاتنه مالمان.

- بهم پیوهنده شادمان بووی؟

- ئی! چی بلیم؟ له وانه بوو حزم بکر دایه بهو شوو بکه م، به لام حزم نه ده کرد
هوئی هاوسه رگیریه که مان رېکخراوهی بیت و بهو شیوهیه داوام لی بکریت که
شووی پی بکه م...، لهو رۆژگار ددا هیشتا گنج و پومانسو بووم و له ژیر
کاریگری ویزه ی سرمایه داریی گه و جدا بووم.

له تاریکه شه ویکسی سه هو لبه ندانی مانگی رېبه نداندا، سه رباری نهو هه موو
مه ترسییه ی که باسیان ده کرد، کاژیر یه کی شه و مه دی خوئی به مالماندا کرد،
حه مید هیشتا کتیبی ده خوینده وه، من تازه خوم لی که وتبوو، به دهنگی ده رگه که
راچله کیم، حه مید بی خوم سه رقالی خوینده وه بوو.

- حه مید گویت لی بوو، دهنگی ده رگه یه، یه کی ده رگه که ی کرده وه.

- برۆ بخه وه، پیوهندی به نیمه وه نییه.

- یانی چی؟ تو ناگهت لی بوو؟ بریار بوو یه کیک بیت؟

- به لی، مه هدییه، خوم کللی مال که م پی داوه.

- نهی نه تگوت مه ترسیداره؟

- نه، ماوه یه که شوین پتیا ون کردوه، نیمه ناگه مان له هه موو شتیکه، کاری
به شاره زاد هه بوو، ناکوکی بیر و بوچوونیا هیه، ده بویه سه بارهت به چندان
شت گف تو گوویان بکر دایه و بریاریا بدایه، منیش نه مده توانی له وه زیاتر
بیروراکان بگویمه وه، ناچار بووین دیدار تکیان بو سازبکه یین.

پیکه نیم هات، چهند سه یرن؟ ژن و میردیک بو بینینی یه کتر په نا بو هه موو
بیانوویه که ده بن، ته نیا نه شق و تاسه ی یه کتر نه بیت که ساده ترین و باشترین
بیانووه.

وا بریار بوو مه دی دمه و به یان تکی زوو له مال پرواته دهر، که چی نه رۆشیت.
حه مید کوتی نه وان هیشتا به نه نجام نه گه یشتوون، من پیکه نیم ده هات و

کارهکانی خۆم دهکرد. پاش نیوهڕۆ کاتیک حەمید هاتهوه، چەندان کاژیر هەرسێکیان لە ژووره دەرگە داخراوهکەدا باس و گفتوگۆیان کرد. دەموچاوی شارەزاد سوور هەلگە پرابوو، پڕ وزە و بەکەیف دەهاته بەرچاو، بەلام لە تەماشاکردنی من خۆی دوورەپەریز دەگرت و بە شەرمی کچە گەنجیکەوه کە پازەکەیی بەلای خەلکەوه ئاشکرا بوو، باسەکەیی دەگۆڕی. مەهدی سێ شەو لە مائی ئیمەدا مایهوه و سەرئەنجام لە نیوهشەوی چوارەمدا هەر بە هەمان ئێو بێدەنگییەیی کە هاتبوو، رۆیشت، نازانم ئێوان جارێکی تر چاویان بە یەکتەر کەوتبوو یا نا، بەلام لەوه دلنیام کە ئێو چەند رۆژە یەکتیک لە خۆشتەری رۆژەکانی ژبانیان بوو، مەسعوودیش لەو نێوهندەدا دوو رێگەیی هەبوو، لە باوهشی مەهدییەوه خۆی دەخستە ئامیزیی شارەزاد و هەرچی قسەیی خۆش و زۆرزانای و ئێوهی دەیزانی بۆی دەکردن، ئێوانی لە ناخی دلەوه دەهێنایە پێکەنین، تەنانەت جارێکیان لە شووشە ماتەکەیی پەنجەرەیی ژووری میوانەکەوه سێبەری مەهدیم بینی، مەسعوودی سوار پشتی خۆی کردبوو و بە دەوری ژوورەکەدا دەسوورایهوه. زۆر سەیر بوو بەلامهوه، هەرگیز لەو باوهردا نەبووم مرۆفیک بەو هەموو جیدیەتەوهی کە تەنانەت زەرەخەنەیهکیشی بەزۆر لێ دەردههات، بتوانیت بەو شیوهیه لەگەڵ مندا لاندای پێوهندی ببەستی. ئێوان لە ژووره دەرگە داخراوهکەدا خۆدی خۆیان بوون، خۆیان راستەقینە.

لە پاش رۆیشتنی مەهدی، دوو، سێ رۆژ شارەزاد دلتهنگ و بێ حەوسەلە بوو، بەردەوام خۆی بە خۆیندەوهی کتیب سەرقال دەکرد، هەموو کتیبەکانی خۆیندبووهوه، کتیبی شیعەرەکانی فروخی لەژێر سەرینەکەیی دادەنا. سەرەتای مانگی رەشەمی بوو کە داوای لێ کردم چەند بلووزیک، دوو پانتۆل و جانتایهکی گەورەیی دەسک توندوتۆلی بۆ بکرم. هەر جانتایهکی ژنانەم بۆ دەکری، دەیکوت، بچووکه، سەرئەنجام گوتم:

– کەواتە تۆ جانتای سەفەرت دەویت نەک جانتای ژنانە!

– بەلێ، ئافەڕین، جانتایهکی زۆریش گەورە نەبیت، سەرنج پراکتیش نەبیت، بەئاسانی هەلبگیریت و جێگەیی هەموو شتەکانمی تێدا بپیتەوه.

لە دلی خۆمهوه گوتم: چەکەکانیش. لە رۆژی یەکەمهوه دەمزانی چەکی هەیه،

هه موو کاتیک ترسی ئه وم هه بوو مندا له کان به شیوه یه ک بیدۆزنه وه. به م جوړه ورده ورده ئاماده ی رویشتن ده بوو، له وه ده چو ته نیا چاوه وړوانی بریاریک یان هه و آیک بوو که ئه ویش له ده ورو به ری جه ژندا گه یشت. جله کۆنه کانی و جانتا که ی دانا و داوای کرد که له ناویان به رم، هه موو شتیکی خسته ناو جانتا تازه که، نیگار هکانی مه سعودی له بیخی جانتا که له ته نیشته چه که که وه دانا. دۆخیکی سه بری هه بوو، سه ره رای مانه وه ی له ماله وه، ژبانیک نه ینی و بی جموجۆل، زۆر ماندوو بوو و تاسه ی هه وایه کی ئازاد، بازار، کۆلان و خه لکی ده کرد، که چی ئیستا کاتی رویشتن هاتوو، خه مناک و دلته نگ دیار بوو، هه م مه سعودی له ئامیز ده گرت و ده یگوت: چۆن له م جیا بیمه وه؟ ئه وی له باوه ش ده گوشی، چاوه پر له فرمی سکه کانی له ناو قره که یدا ده شارده وه، ده میک بوو مه سعود هه سته به نزیکی بونه وه ی رویشتنی شاره زاد کرد بوو، هه موو شه وی له کاتی خه ودا و یان هه م کاتی بیویستبایه بۆ شتیکی له مال بچینه ده ر، به لینی لی وهرده گرت که ئه گه ر ئه و له مال نه بوو، ماله که جی نه هیلتیت و هه م بواریکی بۆ بره خسایه ده پیرسی:

- ده ته وی برۆیت؟ بۆچی ده ته ویته برۆی؟ بۆچی من بیزارت ده که م؟ به لینت پی دده م به یانیان نایه مه ئامیزت و له خه هه لت بستینم، گه ر ده ته ویته برۆی منیش له گه ل خۆتدا به ره، ده نا ون ده بی، تۆ ئه م ناوه ناناسی.

به م قسانه ی شاره زادی پارا و خه م بار ده کرد و نه ک هه ر دلی ئه و، به لکو دلی منیشی ته نگ ده کرد. شه وی کۆتایی شاره زاد له ته نیشتییه وه خه وت، چیرۆکی بۆ گوت، به لام نه ی توانی به ر له فرمی سکه کانی بگریته، مه سعودیش وه کو هه م مندا لیک تر که زۆریه ی شته کان به چاوی دلییان ده بین و ده بناسنه وه، ده موچاوی شاره زادی به هه ردوو ده سته بچو که که ی گرت و گوتی:

- ده زانم به یانی که له خه هه لده ستم تۆ رویشتنوی.

به پیتی به رنامه ی داریژراو، کاژیر دوا زده و نیوی شه و له مال چوو ده ر. هه ر له و ساته دا بیرم کرد و هه ستم به بۆشایی شوینه که ی کرد. له کاتی رویشتنیدا، له ئامیزی گرتم و گوتی:

- سوپاس بۆ هه موو شتیکی، مه سعودم پی ده سپیرم، ئاگات لینی بیت، زۆر هه ستیاره، نیگه رانی دوا روژیم.

و پرووی کرده همید و گوتی:

- تو پیاویکی بهخته وهری، نرخى ژبانت بزانه، ژنیکى باش و مندالگه لیکی نازدارت ههیه، نامه ویت هیچ شتی ئاسوودهیی و ئارامیی ئهم پیکهاتهیه ههلبوهشینتیهوه.

همید به سه رسورمانه وه سهیری کرد و گوتی:

- دهزانی خهریکی چی دهئیت؟ بابه وازبینه وهره با برۆین، درهنگه.

رۆژی پاشتر، له کاتی پاککردنه وهی ژووری میوانه که، کتیبه کهی فهروخم له تهنیشت نوینه کهیه وه هه لگرت، پینوووسیک له لای یه کی له لاپه رهکانیدا بوو، کتیبه کهم کرده وه، له ژیر ئهم دیرانه دا هیلیکی رهنگ ئالی کیشابوو:

(... کام لووتکه، کامه ترۆیک؟)

ئهی ژنانی ساده، بمپاریزن...)*

یه کسه فرمیسک به چاوهکانمدا هاته خواره وه، مه سعوود له لای دهرگه که وه ستابوو، به چاویکی پر له خه مه وه گوتی:

- رۆیشت...؟

- ئازیزه کهم سالو، به یانیت باش، باشه ده بویه ئه ویش هه برواته وه مالی خۆی.

رای کرد و سه ری خسته سه ر شانم، دهستی کرد به گریان. هه رگیز یادگاریه کهانی پوره شه ری خۆشه ویستی له بیر نه چوو وه، تهنانهت سالانی دواتریش که گهنجیکی ته و او بوو ده یگوت:

- خه و به و ماله وه ده بینم که بق ئه وم دروست کردوو و پیکه وه تیایدا ده ژین.

له دواى رۆیشتنی شاره زاد، نووشی زۆر کاری جوړه و جوړ بووم، پاککردنه وهی شه وی جه ژن، ناماده کردنی شتومه کی پتویست، جلی جه ژن بق منداله کان، دروونی چه رشفی تازه، گۆرینی په رده ی ژووری میوان، ده مویست بق منداله کان جه ژن راستیه کی دلگیر و پر جۆش و خرۆش بیت، هه ولم دها هه موو رپوره سمه که به رپوه به رم و وینه ی یادگاریکی خۆشی سه رده می مندالی له هزری منداله کاند

* شیعریکی فهروخی په رخوا ده. و.

بهیلّمهوه. سیامهک بهرپرسی ئاودانی ئه و سهوزیانه بوو که رواندبووم، مهسعوود هیلکهکانی رهنگاورهنگ دهکرد، همهید پی دهکهنی و دهیگوت:

- ئه مه تو چی دهکهنی؟ بوچی چی بووه وا ئه وهنده خوت خستووته ئه زیه تهوه؟ بهلام دهمزانی ئه ویش له ناخه وه دلی کهوتووته خرۆش و به هاتنی جهژن گه شبنه. لهو رۆژگاروه که زۆربهی کاته ئازادهکانی خوی له گه ل ئیمه دا به سه ر دهبرد و به ناچار ی تیکه ل گه رفته کانی رۆژانه ده بوو و هه رچۆنیک بوایه هۆگری ده رده بری. به کیکیشم بۆ هاوکاری هینا، هه موو ماله که مان، هه ر له سه ربانه وه تاکو ژیر زه وییه که ی شو رده وه و کاره بامان بۆ دانا، بۆن و به رامه ی جهژن که شی ماله که ی داپۆشیبوو.

ئه و سه له وه کو خیزانیک ی ته و او بۆ پیرۆزبایی جهژن رۆیشتن، به شداری هه موو به رنامه کانی نه ورۆزمان کرد و ته نانه ت له سیزده به ده ریشدا رۆژه که مان له گه ل که سوکاری همهید له ده ره وه ی شار به سه بره ر. له دوا ی ته و او بوونی پشو، به شادمانی و توانایه کی زۆتره وه سه رقالی خویندن و تاقیکردنه وه کانی خۆم و سیامه ک بووم، همهید زۆتر له ماله وه بوو و چاوه روانی ته له فون بوو، تووره و قه لس بوو، به لام نه شهیده توانی هه یج شتیک بکات، منیش کویم پی نه ده دا و به وه قایل بووم که له ماله وه یه. له گه ل هاتنی هاوین و کو تا پیه اتنی تاقیکردنه وه کاند، به رنامه ی گه رانم بۆ منداله کان دارشت، ده مو یست هه موو هاوینه که پیکه وه بین، ئیستاش که مۆله تی شو فیریه که م وه رگرتوه، به لێنم دابوو هه موو پاش نیوه رپۆیه ک منداله کان بۆ پارک و سینه ما و میوانی و ناوه نده کانی گه شت به رم، منداله کان دلخۆش و کامه ران بوون و منیش له ناخه وه هه سته به خته وه رییه کی قوول له ده رووندا جیگیر بووبوو.

پاش نیوه رپۆی ئه و رۆژه ی که منداله کانم له پارک ده هینایه وه، له سه ر پیکه که م رۆژنامه و نان و هه ندی شتی ترم کری، هیشتا همهید نه هاتبووه ماله وه، ئه و شتانه ی کریبووم له شوینی خوی دامنان و سه رقالی له تکردنی ئه و نانه بووم که له سه ر رۆژنامه که دامنا بوو، ورده ورده پیه ته گه وره کانی ناوونیشانی رۆژنامه که ده رکه وتن، به په له نانه که م خسته لاه، وشه کان وه کو خه نجه ر ده چوونه چاومه وه، به ته و اهوتی لی تی نه ده گه یستم، وه کو تریشقه به رکه وتوویه ک وشکه وه بووم، له

شویڼ خۆمهوه هه‌لده‌له‌رزیم، نه‌مده‌توانی چاوه‌کانم له‌سه‌ر رۆژنامه‌که هه‌لگرم، زریانیک له‌میشکم و هه‌لچوونیک له‌دلمدا به‌ریابوو، دۆخه‌نا ئاساییه‌که‌م سه‌رنجی منداله‌کانی راکیشا و به‌ره‌و لام هاتن، له‌قسه‌کانیان تی نه‌ده‌گه‌یشتم، هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌رگه‌ به‌توندی کرایه‌وه و هه‌مید په‌شۆکاو و به‌په‌له‌ هاته‌ ژووره‌وه، نیگا‌کانمان په‌کیان گرت، که‌واته هه‌واله‌که راست بوو، پتیویستی به‌قسه‌کردن نه‌ده‌کرد، هه‌مید له‌سه‌ر هه‌ردوو نه‌ژنۆی دانیشتم، مشتته‌گرمۆله‌ کراوه‌کانی به‌سه‌ر پانیدا دا و هاواری کرد:

– نه...!

ناوچه‌وانی به‌زه‌ویدا دا، بارودۆخی به‌پرا‌ده‌یه‌ک خراپ بوو که من خۆم له‌بیر چووه‌وه، منداله‌کان ورده‌کۆل و تۆقیو چاویان لی‌مان بریبوو، به‌خۆمدا هاته‌وه، ئه‌وانم به‌زۆر نارده‌ ده‌ره‌وه و وتم، برۆن له‌هه‌وشه‌که یاری بکه‌ن، له‌کاتیکدا که سه‌یری داوه‌یان ده‌کرد، بیده‌نگ چوونه‌ ده‌ره‌وه. بۆلای هه‌مید رۆیشتم، وه‌کو مندال، سه‌ریم خسته‌ سه‌ر سینه‌م و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ستی به‌گریان کرد، نازانم به‌جووته‌ چهنده‌ فرمتسکمان رشت، هه‌مید به‌رده‌وام ده‌یگوت:

– بۆ؟! بۆچی به‌منیان نه‌وت؟ بۆچی هه‌والیان پی نه‌دام؟

له‌پاش که‌میک، خه‌م داگیراو، قین و توورپیی ئه‌وی هینایه‌ جووله‌، ده‌موچاوی شۆرد و وه‌کو شیت له‌مال رۆیشته‌ ده‌ر، نه‌مده‌توانی پیشی لی‌بگرم، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م گوت:

– وریا به‌، له‌وانه‌یه هه‌موو له‌ژیر چاودیریدا بن، ئاگات لی‌بی.

جاریکی تر هه‌واله‌که‌م خوینده‌وه، شاره‌زاد و چهنده‌که‌سیکی تر له‌کرده‌وه‌یه‌کی سه‌ربازیدا گه‌مارۆ دران، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستی ساواک نه‌که‌ون، به‌ته‌قاندنه‌وه‌ی نارنجۆک له‌ناو ده‌ستیاندا خۆیان کوشتبوو، چهنده‌ن جار هه‌واله‌که‌م خوینده‌وه به‌لکو له‌نیوان دیره‌کانیدا به‌راستی هه‌واله‌که‌ بگه‌م، که‌چی درێژه‌ی بابته‌که‌ دژوین و نه‌فره‌تی دووباره‌کراو بوو له‌ئاژاوه‌گیران و ناپاکان، رۆژنامه‌کانم شارده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سیامه‌ک نه‌یبینیت. له‌نیوه‌شه‌ودا هه‌مید، ماندوو و ناؤمید گه‌رایه‌وه، هه‌ر به‌و جله‌وه‌ خۆی خسته‌ سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که و گوتی:

– هه‌موو شتیک به‌یه‌کدا شیواوه و سه‌رتاپای هیله‌کانی پیوه‌ندی پچراون.

- به لَام ئهوان ته له فۆنى تۆيان ههيه، ئه گهر پتويست بکات ته له فۆنت بۆ ئه کهن.

- ئه ئى بۆچى له م ماوه يه دا ته له فۆن يان نه کرد؟ مانگيک تى په ريبوو هيچ پتوهنديهک به منه وه نه کرابوو، به نامه ئى چالاکيه کانم ده زانى و بريار وابوو، منيشى تيدا بم، بۆ ئه م چالاکيه چوو بوومه خولى فتر بوونه وه، مه شقم کردبوو، نازانم بۆچى منيان خسته په راويزه وه، چى روى داوه؟ له وانه بوو منى تيدا بوومايه وای لى نه هاتبايه.

- يانى تۆ به تهنيا خۆت له گه ل ئه و هه موو هتزه سه ربان ييه ئى که ئه وانى گه مارۆ دابوو شه رت ده کرد و هه موويانت رزگار ده کرد؟ ئه گهر تۆيشى لى بوويتا به ده کوژرايت؟

له بهر خۆمه وه بيرم ده کرده وه، به راست له بهر چى به ويان نه وت؟ ئاخۆ ئه مه کارى شاره زاد نه بوو؟ ئاخۆ مه به ستى له په راويز خستنى هه ميد، پاراستنى خيزانه که ئى نه بوو؟

دوو، سى ههفته به سه رچوو، هه ميد تووره و بى خه و بوو، به رده وام جگه ره ئى ده کيشا و له چاوه پروان يى هه وادا له گه ل ليدانى زهنگى ته له فۆنه که ده رده په رى، له پينا و دۆزينه وه ئى مۆره سه ره کيه کان و مه هدى خۆى به ئاو و ئاگر دا دها، به لَام هيچ سه ره داوئى ده ست نه که وت، هه ر پۆژه ئى هه والى گرتنى کۆمه له يه ک و ده ست يه ک بلاو ده کرايه وه، هه ميد رتگه که ئى پشت سه ربانه که و هه موو رتگه کانى ترى هه له اتنى به سه رکرده وه، وا ديار بوو کارگه و چاپخانه که ش پاکسازى کرابوون، کات به روودا وه کان هه لاوسا و بوو، نه بوونى ئاسايش له گه ل هه وادا شه پۆلى دها، چرکه کان له چاوه پروان يى روودا وئىک يان هه والى کدا تى ده په رى. به هه ميدم گوت:

- هه موو خۆيان شار دووه ته وه، له وانه شه رۆيش تين، وه ره تۆش بۆ ماوه يه ک بۆ شوئى نى ک برۆ، هه ر کاتى ک ئاو له ئاسيا و که وت بگه رتوه، هتشتا که س تۆ نانا سى ت، ده توانى ت له و لات بچيته ده ر.

- به هيچ شت يوه يه ک بۆ هه نده ران ناپۆم.

- که واته هيچ نه بى ت بۆ لاد ييه ک، شارۆچکه يه ک، بۆ شوئى نى کى دوور برۆ تا وه کو ئه م دۆخه هه لاوسا وه هيمن ده بى تته وه.

- من له نزيك ته له فۆن و كارگه كه ناجووليمه وه، له وانهي له هه ر چركه يه كدا كارتيكان پيم بيت.

هه و لم دها ژيان به شيويهه كي ناسايي به سه ر به رم، كه چي هيچ شتيك ناسايي نه بوو، رووحم پرسه دار بوو، زور نيگه راني ژيان و سه لامه تي هه ميد بووم. بو چركه يه كيش رووخساري شاره زاد و يادگاريي ئه و چهند مانگه ي كه پيكه وه بردبوومه نه سه ر، له به رچاوم ون نه ده بوون. روژي دواي رووداوه كه، سيامه ك له دواي گه رانيكي زور روژنامه كه ي دوزيبوووه، بردبوويه پشت سه ربه نه كه و خويندبوويه وه، من له چيشته خانه كه بووم كاتيكا كه به رهنگيكي بزركاوه وه روژنامه كه ي له ده ستدا بوو، هات و له به رده مم وه ستا، چوومه لايه وه و گوتم:

- خويندته وه؟

سه ري خسته باوه شم و ده ستی به گريان كرد، گوتم:

- ئاگادار به مه سهوود نه زانيت.

به لام مه سهوود هه ر له سه ره تاوه په ي به رووداوه كه بردبوو، له گوشه يه ك خه م بار داده نيشته و نوقمي بير كردنه وه ده بوو، چي تر هيچي بو پوره شه ري خوشه ويستي دروست نه كرد، وينهي نه كيشا، نه كه وته شوين هه والي و بير په شيو، هه والي دها ناوي نه هينيت. له پاش ماوه يه كي زور سه رنجي رهنگه تاريك و سه روشته سه ير و نادياربي نيگاره كانيم دا، رهنگ و نيگارگه ليك كه هه رگيز پيشتر له كاره كانيدا نه مبينيبوو، هيچ روونكردنه وه يه كيشي له باره يانه وه نه دها و چيرۆكه كانيشي نه ده گيپرايه وه. ماوه يه كي ئيجگار زوري برد تاوه كو خه مه كه له ده روونيدا هه رس بوو، به لام هه رگيز له بيري نه چوووه. ده ترسام ئه م خه مه كپكراوه بيته به شيك له كه سايه تيبه شاد و گه رموگوره كه ي، ئه و بو پيكه نين، سوژ به خشين، خه م ره ويني دروست بوو بوو، نه ك خه موكي و دلته نكي، به لام ده توانرا چي بكرت! به داخه وه نه مده تواني منداله كانم له به رده م ئه زمونه ناخوشه كانی ژيان بپاريزم، هه رچه نده زو بو به لام ده بوايه رووبه رووي راستيبه تاله كانی ژيان بوونايه ته وه، ئه مه ش به شيك له گه وه بوونيان بوو.

بارودۆخي هه ميد له منداله كان خراپتر بوو، سه رگه ردان به ده وري خويدا ده سووپرايه وه، هه ر ده هات و ده چوو، هه ندي جار بو چهند روژيكا ون ده بوو، كه چي

له گه رانه ویدا هیچی له و نائومییدییه کهم نه کردبووه، به ودها ده مزانی که ئه وهی بوی چووه دهستی نه که وتوو. دوا جار، ههفته یه که زیاتر ئیمه ی بی هه وال هیشته وه، نه که هه ر نه ده هاته ماله وه، به لکو ته نانه ت ته له فونیکیشی نه ده کرد بۆ ئه وهی بپرستت کهس پتوهندی پتوه کردوو یا نا؟ هه میسه له دلهوره و نیگه رانیدا بووم، هه رچهنده له دوا ی مردنی شاره زاد قینم له کرینی رۆژنامه ده بووه وه و ده ترسام، که چی هیچ ریگه چاره یه کم نه بوو، هه موو رۆژی زووتر له رۆژی پتیشووتر خۆم ده گه یانده لادوکانی رۆژنامه فرۆشه که و چاوه پروانی هاتنی رۆژنامه م ده کرد، به ترس و له رزه وه رۆژنامه کهم ده کرده وه، کاتیک دمبینی هیچ هه والیک نییه، به هیمنی به پی ده گه رامه ماله وه، له راستیدا من رۆژنامه م بۆ ده سته که وتنی هه وال نه ده ویست، به لکو ئامانجم دلنیا بوون بوو له نه بوونی هه وال.

سه ره نجام، له ناوه راستی جو زه رداندا ئه وه واله ی که نه مده خواست، له رۆژنامه دا بینیم. هیشته پته ی چه پکه رۆژنامه کانیا ن نه کردبووه که سه ردپه ره ش و گه وره که ی لاپه ره ی یه کهم له جیگه ی خۆم له خاچی دام، پتیه کانم ده لرزین، هه ناسه م گیرا، نایه ته وه بیرم، چۆنم رۆژنامه که کری و خۆم گه یانده ماله وه، منداله کان له هه وشه که یاریان ده کرد، به په له له پتیلیکانه کان سه رکه وتم، ده رگه کهم له خۆم داخست و هه ر له پشت ده رگه که رۆژنامه کهم له سه ر زه وییه که رابخست، خه ریک بوو دلّم له ده ممه وه بیته ده ر، هه واله که سه باره ت به تیکشکاندن ی کۆمه لّی له سه رکرده کانی ریکخراوه یه کی تیرۆریست و ئازاوه گیر ده دوا و موژده ی ئه وهی ده دا که ولاته خۆشه ویسته که مان له بوونی ئه م ئه ندامه خایانه پاک کراوه ته وه. ناوه کان به به رچاومه وه به ریز ده رۆیشتن، نزیکه ی ده ناو بوون، هه ندیکیا ن نه ده هاته وه یاد، به لام ناوی مه هدی به ته واوته ی و به شیوه یه کی به رجه سته هاتبوو، جاریک ی تر ناوه کانم خوینده وه، نه، ناوی هه میدی تیدا نییه، دلّم خا و بووه وه، نه مده زانی چ هه سته یکم هه یه، به داخ بووم بۆ ئه وه که سانه ی له نیوچوون، به لام تروسکه ی هیوا یه که له دلّمدا ده ره وشایه وه، ناوی هه مید له نیوانیاندا نییه، بیگومان هیشته زیندوو، له وانه یه هه له هاتیت، له وانه یسه هه ر نه ناسه رابیته وه و بتوانیت بگه ریته ماله وه. ئۆی، سوپاس بۆ خوا! ئه ی ئه گه ر گیرابیت چی؟ گیژ و تاسا بووم، به بی هیوا یییه وه ته له فۆنم بۆ کارگه و چاپخانه کرد، که چی وه لامیان نه دایه وه، هیشته کاژیریک بۆ داخستنی کارگه مابوو،

ههستم دهکرد ئەم هه‌موو په‌شێوی و نیگه‌رانییه‌ شیتیم ده‌که‌ن، خۆزگه‌ ده‌متوانی له‌گه‌ڵ یه‌کێ قسه‌ بکه‌م، خۆزگه‌ هاو‌بیریکم هه‌بوایه‌، خۆزگه‌ یه‌کێ دلی ده‌دامه‌وه‌. له‌به‌رخۆمه‌وه‌ گوتم: ده‌بیت به‌هێز بم، ته‌نانه‌ت ئەو وتانه‌ش که به‌ ناخدا تێ ده‌په‌رن ده‌توانن ب‌مده‌نه‌ به‌ر ته‌وژمی له‌ناوچوون.

دوو پۆژی تریش له‌ تاریکی و په‌ریشانیادا تێ په‌ری، وه‌کو شیت کارم ده‌کرد، له‌وانه‌یه‌ میتشکم سه‌رقالی شتیکی تر بیت. شه‌وی دووهم، ئەوه‌ی که چاوه‌پروانی بووم پووی دا، نیوه‌شه‌و بوو، تازه‌ خه‌ریک بوو خه‌و ده‌چوووه‌ چاوم، نه‌مزانی چۆن له‌ پرتکدا له‌ ناوه‌پراست ماله‌که‌ماندا سه‌وز بوون. سیامه‌ک زۆر ترسا، به‌ره‌و لای من رای کرد، مه‌سه‌وود ده‌یقیژاند، یه‌کێ خسته‌یه‌ باوه‌شم، سه‌ربازیک به‌ ته‌فه‌نگ نیشانه‌ی له‌ هه‌رسیکمان گرتبوو که له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ وه‌کو بی ده‌له‌رزین، نازانم چه‌ند که‌س بوون، به‌لام له‌ هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی ماله‌که‌دا بلا‌وبوونه‌وه‌ و هه‌رچییه‌کیان ده‌ست ده‌که‌وت فرییان ده‌دایه‌ ناوه‌پراستی ژووره‌که‌، ده‌نگی زریکه‌ تۆقیوه‌که‌ی دا‌پیره‌ که له‌ خواره‌وه‌ ده‌هات، ئەوه‌نده‌ی تر تووره‌ و شیتی ده‌کردم، هه‌موو شته‌کانی ناو دۆلا‌په‌کان، کۆمه‌دی چیشته‌خانه‌که‌، کتیب و جانتاکانیان له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ل‌پشت، دۆشه‌ک و لی‌فه‌کانیان به‌ چه‌قۆ هه‌ل‌د‌ری، نه‌مه‌دزانی بۆچی ده‌گه‌رین! موژده‌م به‌خۆم ده‌به‌خشی، که‌واتا هه‌مید هیشتا ماوه‌ و نه‌گیراوه‌، بۆیه‌ بۆ ئیره‌ هاتوون، به‌ شوین ئەودا ده‌گه‌رین، به‌لام له‌وانه‌شه‌ ئه‌ویان گرتبیت و ئەم کتیب و نامه‌ و لا‌په‌رانه‌ بۆ سه‌نه‌د و به‌لگه‌ کۆ ده‌که‌نه‌وه‌. کێ ناوونیشانی ماله‌که‌مانی پێ داون؟ ئەم بیره‌کردنه‌وه‌یه‌ و هه‌زاران شتی تری نا‌روون به‌ میتشکدا تێ ده‌په‌رین. مه‌سه‌وود به‌ منه‌وه‌ نووسابوو، ته‌ماشای ئەوانی ده‌کرد، سیامه‌ک قنچ له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ دانیشتبوو، ده‌ستیم گرت، وه‌کو سه‌هۆل وا بوو و که‌میک ده‌له‌رزی، ته‌ماشای ده‌موچا‌ویم کرد، هه‌موو جه‌سته‌ی چا‌و بوو، هه‌موو جموجۆلیکی ئەوانی خسته‌بووه‌ ژیر چا‌و‌دیرییه‌وه‌، به‌لام له‌ نیگا‌کانیدا جگه‌ له‌ ترس شتیکی تریش هه‌بوو که رایچه‌کاندم، بلێسه‌ی تووره‌یی، قین و نه‌فره‌ت بوون له‌ چا‌وه‌کانی ئەم مندا‌له‌ نۆ سا‌له‌یه‌وه‌ ده‌رده‌په‌ری و تا هه‌تایه‌ له‌ یادما مایه‌وه‌. دا‌پیره‌م به‌بیردا هاته‌وه‌، له‌ د‌ل خۆمه‌وه‌ گوتم: ما‌وه‌یه‌که‌ ده‌نگی نایه‌ت، ناشی‌ مردبێ، چی به‌سه‌ر هاتووه‌؟ له‌ پ‌ر ئیمه‌یان له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که‌ هه‌ستاند، ناو نوینه‌که‌ گه‌ران، چه‌قۆیه‌کیشیان له‌ دۆشه‌که‌که‌ چه‌قاند، فه‌رمانیان دا جاریکی تر هه‌ر له‌وێ دانیشین.

دهمی رۆژ هه‌لات بوو کاتیک ئه‌وان به کۆمه‌لیک لاپه‌ره و کتیبه‌وه له ماله‌که چوونه در، نیو کازیریک ده‌بوو مه‌سه‌وود خه‌وی لێ که‌وتبوو، به‌لام سیامه‌ک هه‌روا ره‌نگ بزیکاو و بیده‌نگ له شوین خۆیدا دانیشتبوو. ماوه‌یه‌کی پێ چوو تاوه‌کو وێرام به‌هیمنی له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که هه‌ستم. هه‌ر وام ده‌زانی هیشتا به‌کیکیان له شوینیکدا خۆی هه‌شارداوه و سه‌یرمان ده‌کات، به‌ ژوره‌کاندا گه‌رام، سیامه‌ک بۆ هه‌موو شوینیک به‌ دوامدا ده‌هات، ده‌رگه‌که‌م کرده‌وه و رۆیشتمه‌ ده‌ره‌وه، نه‌، که‌سی لێ نه‌بوو، به‌په‌له‌ له پلێکانه‌که‌نه‌وه هاتمه‌ خواره‌وه، ده‌رگه‌ی ژوره‌که‌ی داپیره‌ له‌سه‌ر پشت کرابوووه و داپیره‌ له‌سه‌ر گازه‌رای پشت له‌ ناو نوینه‌که‌یدا که‌وتبوو، گوتم: وه‌ی مردوو، به‌لام که‌ چوومه‌ لایه‌وه سه‌رنج دا زۆر به‌قورسی هه‌ناسه‌ ده‌دات، که‌میک نرکه‌ نرکی لێوه‌ ده‌هات، په‌رداخێ ئاوم هینا و هه‌ولم دا بیکه‌مه‌ ده‌میه‌وه، دوو سه‌رینم له‌ پشتی دانا بۆ ئه‌وه‌ی پالی پێوه‌ بدات. چیی تر بواری شارده‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌ما‌بوو، نه‌هینیه‌که‌ نه‌ما‌بوو له‌ ئاشکرا‌بوونی بترسم، ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت و زه‌نگم بۆ مال باوکی حه‌مید دا، باوکی هه‌ولێ ده‌دا هیمینی خۆی بپارێزیت، به‌لام هه‌ستم کرد هه‌واله‌که‌ کتوپر نه‌بوو، له‌وه‌ ده‌چوو چاوه‌پروانی شتیک واییت.

سه‌رم به‌ هه‌موو شوینیکدا کرد، ماله‌که‌یان وه‌ها به‌سه‌ر به‌کدا شتواندبوو هه‌ستم ده‌کرد ئیتر هه‌رگیز جاریکێ تر ریکوپیک نابیته‌وه، ماله‌که‌م وه‌کو ولاتیکێ داگیرکراوی پاش جیه‌هیشتنی دوژمن وا بوو، وێران، سه‌رگه‌ردان و بێ به‌ره‌م، ئاخۆ ده‌بیت له‌ پاش ئه‌مه‌ چاوه‌پروانی لاشه‌ی کوژراوه‌کان بم؟

له‌ ژوره‌کانی داپیره‌دا، هینده‌ که‌لوپه‌لیان کۆکردبووه‌وه به‌لامه‌وه سه‌یربوو، ئه‌م هه‌موو شته‌ بێ که‌که‌ چۆن له‌م ژورانه‌دا جیگه‌یان بووته‌وه؟ په‌رده‌ی کۆنه‌، روون نه‌بوو له‌ کوپه‌ هینرا‌بوون، روومیزی ده‌ستکردی په‌له‌دار که‌ به‌ چه‌ندان شۆردن پاک نه‌بووینه‌وه، رووته‌ختی خه‌وی کۆن، له‌ته‌ پارچه‌ کۆنه‌ی گه‌وره‌ و بچووکی پاشماوه‌ی ئه‌و جلانه‌ی که‌ چه‌ندان سال پێشتر دوورا‌ون، کۆن و فریدراو بوون، چنگالی تاک و ته‌را و زه‌رده‌وه‌بوو، قاپ و قاچاخێ لێوار په‌ریو و درز بردوو، له‌ چاوه‌پروانی ئه‌و گاوه‌ره‌ی* که‌ هه‌رگیز نه‌هات، به‌راست، داپیره‌ ئه‌مانه‌ی بۆچی

* گاوه‌ر: شووشه‌به‌ند

هه لگرتوو؟ له ناو هه ریهک له مانهدا، بۆ کامه به شی ژیا نی خو ی ده گه ریت؟
له ژیر زه وییه که دا، هه له کورسی و میزی شکاو، شووشه ی به تالی شیر و
ساردی له ناو خاک و خو له که دا بلاو بوو یونه وه، تۆپه له بچووکى برنجی پڑاو له
گۆنیه دم هه لچراوه کانه وه، به راستی هه شریک به ریا کرابوو.

باوک و دایکی هه مید سه سورماو و باوه رنه که رده، خو یان به ژوردا کرد،
دایکی به بینینی دۆخه که قیژاندی و دهستی کرده گریان، هه ده یگوت:

- کوره کهم چی به سه رها توو؟ هه مید له کوپیه ...؟

واقم ورمابوو، ته ماشام ده کرد، له راستیدا ده بوايه بگريم، که چی هه روه کو
سه هۆل ساردوسر بووم، می شکم هاو ده می روودا وه که ی نه ده کرد، له وه ده چوو
نه مده ویست له کاریگه ری کاره ساته که تی بگه م. باوکی به په له داپیره ی سواری
نۆتۆمۆبیله که کرد و دایکی هه میدیشی به زۆر خسته نۆتۆمۆبیله که وه. تاقه ت و
توانای یارمه تی و دلدا نه وه و ته نانه ت وه لآمدانه وه ی که سیشم نه بوو، جه ستم له
هه موو هه سته کان به تال ببوو وه، هه نه وه نده م ده زانی که ناتوانم له شوینیک
نۆقره بگرم، هه ده هاتم و ده رۆیشتم، نازانم چه ندی پی چوو تا باوکی هه مید
گه راپه وه، سیامه کی له باوه ش گرت و دهستی به گریان کرد، بی هه ست سه یریم
ده کرد، ده تکوت فرسه خیک لیمه وه دوور بوو. له پر دهنگی زریکه ترسناک و
نه برپا وه که ی مه سهوود به ناگه ی هینامه وه، به ره و لای پلیکانه کان رام کرد، له
نایزم گرت، له ئاره قه دا خوسابوو و ده له رزی.

- هیچ نییه کورم، مه ترسه، هیچ نییه.

- شته کانتان کوپیه نه وه، چه ند رۆژی له مالی ئیمه دا ده میننه وه.

- نه سو یاست ده که م، ئیره م پی خوشتره.

- ناتوانی لیره بمینیه ته وه، دروست نییه.

- نه ده مینمه وه، له وانه یه هه والیک له هه میده وه بیت، له وانه یه کاریکی به من
بیت.

سه ری راوه شانند و به سووربوونه وه گوتی:

- نه گیانه که م، پتویست ناکات، که لوپه له کانتان کوپیه نه وه، نه گه ریش مالی

باوكتت پى خۇشتره بۆ ئەوئەت دەبەم، مالى ئىمەش زۆر ئاسوودە نىيە.
زانىم ئەو زانبارى زىاترى لە لايە، بەلام نەمدەوئىرا بىرسىم، نەمدەويست بزىانم.
لەو بشتويىيەدا جاننايەكم دۆزىيەو، ھەرچىيەكم لە جلى منداڵەكان بەرچاوكەوت و
ھەندى شتى خۇشم تى خست، نەمدەتوانى جى بگۆرم، چارشىويى نوئەكەم لەسەر
جلى خەوھەكەو بەسەر سەرمدا دا و لە پلىكانەكان ھاتمە خوارەو، باوكى ھەمىد
دەرگەكانى داخست.

بە درىزايى ھەموو رىيەكە يەك وشەشم نەگوت، باوكى ھەمىد لەگەل منداڵەكان
قسەى دەکرد و ھەولى دەدا سەرگەرميان بكات، لەسەر كۆلانەكەو منداڵەكان لە
ئۆتۆمۆبىلەكە ھاتنە خوارەو، سەيرم كرد ھىشتا ھەر جلى خەويان لەبەردابوو،
چەند بچووك و بى دەرەتان بوون!

– كچم سەيركە، دەزانم ترساي، دلت داخوريا، ئەمە گورزىكى قورس بوو بۆتۆ،
بەلام دەبىت بەھىزىيت، بە خۇتدا بىرەو، ھەتا كەى دەتەوئەت ئاوا بىدەنگ و مات
دانىشى و لە راستىيەكە ھەلبىتى؟ منداڵەكانت پتويستىيان پتە، دەبىت ئاگات
لئيان بىت.

سەرئەنجام فرمىسكەكانم ھاتنە خوار، بە دەم گريانەو پەرسىم:

– ھەمىد، ھەمىد چى لى ھاتوھ؟

باوكە سەرى خستە سەر سووكانى ئۆتۆمۆبىلەكە و ھىچى نەگوت.

– مردووه! وانىيە؟ ئەويش وەكو ئەوانى تر كوژراوه؟ واىه؟

– نە بابە گيان زىندوو، ئەو دەزانىن.

– تۆ ئاگەت لئىيەتى؟ بىم بلى، بەخوا بە ھىچ كەس نالىم، لە چاپخانە خوى
شاردووھتەو، وانىيە؟

– نە گيانەكەم، دوو رۆژ پىش ئىستا رژانە ئەويش، ژىر و ژوورىان كرد و داىان
خست.

– ئەى بۆ بە منتان نەوت؟ ھەمىدش لەوئى بوو؟

– نزيك بوو... ھەر لەو دەوروبەرە بوو.

– ئى...؟

- چی بلایم، گیراوه.

- وهی...!

تا ماوهیهک نه‌مده‌توانی هیچی تر بلایم، که‌میک بیده‌نگ بووین، به‌کسه‌ر گوتم:

- که‌واته، له راستیدا ئه‌ویش مردووه، له گرتن پتر ده‌ترسا وهک له مردن.

- نه ئازیزم، وا بیر مه‌که‌ره‌وه، به هیوا به، هه‌رچییهک له ده‌ستم بیت ده‌یکه‌م، له دوینیکه‌وه تا ئیستا بۆ هه‌زار شوین رویشتووم، چاوم به چه‌ند که‌سی له پیاوه سه‌ر زله‌کان که‌وتووه، هه‌موو ناسیاوه‌کانم جیبه‌جی کردووه، ئه‌مرۆش له‌گه‌ڵ پارێزه‌ریکدا کاتم دیاری کردووه، هه‌موو ده‌لین ده‌بیت به هیوا بین، من خۆش‌بینم، ده‌بیت تۆش یارمه‌تیم بده‌یت، به‌رده‌وام له گه‌لمان له پێوه‌نیدا به، ئیستا ته‌نیا ده‌بیت سوپاسی خوا بکه‌ین که زیندووه، ئیشه‌لا ئه‌وانی تریش جیبه‌جی ده‌بیت.

سی روژی ته‌واو له مائی باوکم که‌وتبووم، نه‌خۆش نه‌بووم، تام لی نه‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌نده ماندوو بووم نه‌مده‌توانی هیچ بکه‌م، ده‌تگوت دل داخو‌ریان و نیگه‌رانیه‌کانی ئه‌م چه‌ند مانگه‌ی کۆتایی و ئه‌م دوا گورزه‌ش هه‌موو وزه و توانا‌کانی لی سه‌ندبوومه‌وه. مه‌سه‌عوود له ژوور سه‌رم داده‌نیشته و ده‌یلاوانده‌مه‌وه، هه‌ولی ده‌دا ناچارم بکات نان بخۆم، وه‌کو برینپێچیک چاودیری ده‌کردم. سیامه‌ک بیده‌نگ له ده‌وری هه‌وزه‌که پیاسه‌ی ده‌کرد، نه له‌گه‌ڵ که‌س قسه‌ی ده‌کرد، نه شه‌ری ده‌کرد، نه هیچی ده‌شکاند و نه یاری ده‌کرد، له نیگا قوول و تاریکه‌که‌یدا تیشکی نائومی‌دی ده‌ره‌وشایه‌وه، ئه‌م دۆخه‌ی ئه‌و منی له ئاکاره توند و شه‌ر و کیشه‌کانی زیاتر ده‌ترساند، له شه‌ویکدا ده، پازده سال گه‌وره‌تر بووبوو و له پیاوه پروگرژ و تووره‌کان ده‌چوو.

روژی سێیه‌م، بریارم دا له شوین خۆم هه‌ستم، چاره‌م نه‌بوو، ده‌بوايه بگه‌ریمه‌وه ژیا‌نی ئاسایی، هه‌رچه‌نده هه‌شتا هه‌ر زۆر بی هیژ بووم. مه‌حموود تازه به هه‌واله‌که‌ی زانیبوو، خۆی و ژن و مندا‌له‌کانی هاتن، ئیحتیرام سادات هه‌ر قسه‌ی ده‌کرد و منیش هیچ تاقه‌تم نه‌بوو، مه‌حموود له چیشته‌خانه‌که له‌گه‌ڵ دایکم قسه‌ی ده‌کرد، ده‌مزانی بۆ وه‌رگرتنی هه‌وال هاتووه. فاتی سینیه‌ی چایه‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی دانا و له ته‌نیشتمه‌وه دانیشته له‌و کاته‌دا ده‌نگه‌ تووره‌که‌ی سیامه‌ک له هه‌وشه‌که‌وه به‌رز بووه‌وه، ده‌تگوت باهۆز هه‌لی کرد، ده‌رپه‌ریمه لای په‌نجه‌ره‌که،

دهموچاوی سیامهک له تووریهیدا سوور هه لگه رابوو و دژوینی به مهحموود دهدا، بهردی بۆ فری دهدا، له پیر هه لگه راپیهوه و غولامهلی داماوای بههتیزیکهوه که له توانای ئهوه نه دهوشایهوه، هه لگرت و خستییه ناو حهوزهکه، و گولدانیکیش که له قهراخی حهوزهکه دا بوو، به شهق فرییدا و شکاندی، نه مدهزانی چ شتیک بهو شتیویه تووریهی کردووه، به لام دلنیا بووم بی هق نییه، ته نانهت بهوش قایل بووم، ئهوه سه ره نجام له دواى سى رۆژ خه ریک بوو بهو جوژه خوێ به تال ده کردهوه، هاوکات عهلی دهیگوت دهمت داخه، سه گباب، دهستی بهرز کردهوه بۆ ئهوهی به ناو دهم سیامهکدا بدات، دنیا له بهرچاوم تاریک و رهش بوو، قیزاندم و گوتم:

- دهستت داگره.

و هه ر لهو په نجه ریهوه خویم خسته حه وشه که، وهک شیره دایکیک که له بهردهم دوزمنه کهیدا بهرگری له منداله کهی دهکات، بۆ لای عهلی رام کرد و گوتم:

- ئه گه ر دهستت بهر منداله کهم بکه ویت لهت لهتت ده کهم.

و سیامهکم که له تووریهیدا هه لده له رزی، له نامیزم گرت، هه موو بیدهنگ و سه رسورماو سهیریان ده کردم، عهلی حه په سا و گوتی:

- من ته نیا ده مویست بیدهنگی بکه م، سه یرکه چ فه رته نه یه کی ناوته وه؟ چی به سه ر ئه وه منداله دا هینا.

و ناوچه وانى غولامهلی که وهکو مشکیکى له ئاو هه لکیشراو له ته نیشته دایکییه وه وه ستابوو، بهرز ده کردهوه و نیشانی دهدا.

- ئاگات لی نه بوو چ قسه که لیکى پر و پوو چی به خالۆ گه وره که ی ده گوت؟

- دیاره شتیکتان گوتووه وا ئه م منداله ی بهو شتیویه تووره کردووه، دهنه خو سى رۆژه له م ماله دهنگی لیوه نه هاتووه.

مهحموود دهموچاوی گرژه وه کرد و گوتی:

- بۆچی ئه م به چکه جنۆکه یه هی ئه وه یه ئیمه قسه ی له گه ل بکه یین؟ تۆش شه رم ناکه ی برا گه وره که ت به قسه یه کی منداله که ت ده فرۆشی، به راستی هه رگیز نابى به به شه ر.

کاتیک باوکم هاته وه، بارودۆخی ماله که ئارام بوو، به لام ئه وه ئارامییه ی که له

پاش ره شه با بوار دهدات كه ههردوولا به زيانه كانياندا بچنه وه. مه محمود و ژن و منداله كانى رويشتبوونه وه، عهلى له نهۆمى سه ره وه له ژوره كهى خۆى بوو، دايكم دهگريا، نه يده زانى لايه نى من بگريت يان كوره كانى، فاتى به دهو رمداههات، يارمه تى ده دام له كوكر دنه وهى شتومه كى منداله كان. باوكم گوتى:

- ئه وه چى ده كهى؟

- ده بيت برۆم، منداله كانم نابيت له ژير دهسته ييدا گه ره بن و سووكايه تى ببين، ئه وپيش له كه سه نزيكه كانيانه وه.

- بوچى چى بووه؟

دايكم گوتى:

- بلّيم چى، مه محمودى داماو هات دلسۆزى بكات، كاتيك له چيشته خانه كه دا له گه ل من قسه ي ده كرد، ئه م منداله گوپى لى بوو، نازانى چ فه رته نه يه كى نايه وه، خوشك و براش به ربوونه گيانى يه كتر.

باوكم گوتى:

- باشه ئيستا هه رچيبه ك بووه نايه لم شه و برۆيته وه ئه و ماله.

- نه باوكه گيان، ده بيت برۆمه وه، ناوى منداله كانم نه نووسيوه، هه فته يه كى تر قوتابخانه كان ده كرينه وه، هيچ كاريكم نه كردوه.

- زور باشه برۆ، به لام نه ك به م شه وه، ئه وپيش به تنيا.

- فاتيش له گه لم ديت.

- وهى وهى! چ پاسه وانى، له مه گه وه ترته نه دۆزيبه وه، مه به ستم ئه وه يه كه ده بيت پياويكتان له گه ل بيت، له وانه يه جاريكى تريش بينه وه، نابيت دوو ژن به تنيا له وى بميننه وه، سبه ي هه موومان پيكه وه ده رۆين.

باوكم راستى ده كرد، ده بوايه ئه مشه وپيش ئوقره مان بگرتبايه، له دواى نانى شيوان، باوكم سيامه كى له تنيشته خۆيه وه دانا، وه كو سه رده مى مندالييه كهى قسه يان له گه ل يه كتر دا ده كرد، لى پرسى:

- باشه كورم، ئيستا به جوانى بۆم بگيره وه، چى بوو وا ئه وه نده تووره بووى؟

ئه وپيش هه ره كه تومار كه رى دهنگ كه هه موو قسه كانى تومار كر ديت، لاسايى

قسه کردنه که ی مه محمودی ده کرده وه، گوتی:

- خۆ گویم لئ بوو به دایکه ی دهگوت، پیاویکی گیره شیتوینه، ئه مرۆ نه سبه ی له سیداره ی دهن من هه له سه ره تاوه هه زم له چاره ی ئه مانه نه بوو، ده مزانی زیخیک له ناو پتلاوه که یاندا یه، خواز بئینیکاری پهروین خانم بیدۆزیته وه له مه باستر نابیت. چه نده وتم به حاج ئاغا... ی بدهن (هه لۆیسته یه کی کرد) نازانم کئ... ئاغا.

باو کم گوتی:

- بئگومان ئه بو زه ری...

- به لئ، هه ره ئه بوو، گوتتان ته مه نی زۆره، ژنی هه بووه، نه تانگوت له بریدا پیاویکی خوا په رسته، له دوکانه که یدا کۆلئیک که لوه پهل هه یه، ئینجا داتان به م جووجه له کۆمۆنیسته خوا نه ناسه، چه په له، پادا شتی خۆیه تی، هه ره ده بیت له سیداره ی بدهن.

باو کم سه ری سیامه کی به سینه یه وه نا و قزه که ی ماچ کرد و گوتی:

- تۆ گوئی مه ده ری، ئه مانه عه قلیان پیدا ناشکیت، باوکی تۆ پیاویکی زۆر باشه، ئه رخایه نیش به له سیداره ی ناده ن، ئه مرۆ له گه ل باوه گه وره ت قسه م کرد، ده یگوت پاریزه ری گرتووه، ئیشه للا کاره که ی جئبه جئ ده بیت.

هه موو شه وه که بیرم له وه کرده وه که بی چه مید چۆن بژین؟ ئه ر کم له به رام به ر منداله کاندایه چییه؟ چ فه رمانیکم هه یه؟ له به رام به ر قسه ی خه لکیدا چۆن بیان پاریزم؟

سه ره له به یانی له گه ل باو کم، په روین خانم و فاتی گه راینه وه ماله به ر شالاوکه وتوو که مان، باو کم به بینینی دۆخی ماله که زۆر قه لس بوو. له کاتی رۆیشتنیدا گوتی:

- شاگرده کانی دوکانه که ده نیرم هاوکاریتان بکه ن، ئه مه به ته نیا کاری ئیوه نییه.

هه ندیک پاره ی له گیرفانی ده رکرد و به رده وام بوو:

- با ئیستا ئه مه ت له لا بیت، هه ره کاتیک پئویستیش بوو قسه بکه.

- نه سوپاس، ئىستا پتويستيم پى نيه.

به لام ئەم كارەى باوكم، له نهبوونى هەمىدا منى خستە بىر دۆخى ئابوورى خىزانەكەمان، به راست، دەبیت من چۆن خەرجىي مالهوه دابىن بكەم؟ ئاخۆ دەبیت هەتا هەتايە سەربارى باوكم يان باوكى ئەو يا خەلكى تر بم؟ جارێكى تر دلەراوكى دەستى پى كردهوه، دلای خۆم دەدايهوه: چاپخانهكه دەست به كار دەكاتەوه، ئەو هيشتا هەر پشكىكى تيدا هەيه.

سى رۆزى تەواو من، فاتى، پەروين خانم، سيامەك، مەسعوود، شاگردەكانى دوكانەكەى باوكم و جارجارەش دايكم كارمان كرد، هەتاوهكو سەرئەنجام مالهكه كۆبووهوه، دايك و خوشكەكانى هەمىدیش بۆ كۆكردنەوهى كەلوپەلهكەى داپيره هاتن و مالهكەى ئەويان ريكوپيک كرد، داپيره له نەخۆشخانه هاتبووهوه، له مالى ئەواندا كەوتبوو. هەرچى زبلى ئەمبارەكه هەبوو پزانمە دەرەوه، فاتى پى دەكەنى و دەيگوت:

- خوا خىرى باوكى ساواكهكان بنووسیت بوونه هۆى ئەوهى بزانيت له مالهكهدا چى هەيه و مالهكه به باشى پاكەوه بكەيتهوه.

رۆزى پاشتر، بۆ ناوونوسىنى مندا لهكان چوومه قوتابخانه، مەسعووده چكۆلهكەم به چ بارێكى دەروونيهوه بۆ پۆلى يەكەم رۆشت! به لام به پىچەوانەى سيامەكەوه هەولێ دەدا هىچ كيشەيهكەم بۆ دروست نەكات. رۆزى يەكەم كاتىك گەياندمە قوتابخانه، ترسيكەم لهو كەشه نامۆيه له چاوهكانيدا دەخویندەوه، كەچى هىچى نەدەوت، له كاتى خوا حافىزىدا گوتم:

- تۆ كورپكى باشى، زۆر زوو هاورى دەدۆزیتەوه، بىگومان مامۆستاكەشت خووشى دەوتى، من دلنيام.

- دىينه شوينم؟

- به دلنبايهوه ديمه شوينت، پیت وابوو من كورە ميهربان و نازيزهكەم له بىر دەچیت؟

- نه، دەرسم ون بى.

- من ون بم؟ نه رۆله گيان گەرەكان ون نابن.

- بۆ نا!! ون دەبن، كاتىكيش ون دەبن ئيتەر نادۆزینەوه، بينيت شارەزاد و بابە

چۆن ون بوون.

یەكەمەین جار بوو له دواى مردنى شارهزاد ناوى بهینیت، ئه‌ویش به ناوه‌كه‌ى خۆیه‌وه نه‌ك پووره شه‌رى وه‌كو هه‌موو جارێك ده‌یوت. نه‌مه‌ه‌زانی چی بلیتم، ئه‌و له مێشكه بچكۆله‌كه‌ى خۆیدا چۆن رۆیشتنى ئه‌وانى لێك دابوووه‌؟ رام كێشایه ئامیزم و گوتم:

– نه‌ كورم، دایكه‌كان ون نابن، ئه‌وان بۆنى منداڵه‌كانیان ده‌ناسنه‌وه و به‌ره‌و لایان ده‌رۆن، له‌ هه‌ر شوینتیک بن ده‌یان‌دۆزنه‌وه.

– كه‌واته كاتیک من نه‌بووم نه‌گرى ها ...!

– نه‌ رۆله گیان من ناگریم، كه‌ى گریم؟

– هه‌موو كاتیک ده‌گرى، كاتیک له‌ چیشته‌خانه به‌ته‌نیای.

واى ... ناتوانیت هیچ شتیك له‌م منداڵه‌ بشاردریته‌وه، دلم پرپوو و گوتم:

– گریانیش شتیكى خراب نییه، هه‌ندێ جار پێویسته، به‌و شپوهیه‌ ده‌روونی مرو‌ف سووكتر ده‌بیته‌وه، به‌لام چى تر ناگریم.

دواتریش له‌گه‌ل ئه‌ودا هیچ كێشه‌یه‌كم نه‌بوو، به‌ رێكویێكى راهێنانه‌كانى ده‌نووسیییه‌وه، هه‌موو كاره‌كانى خۆى ده‌كرد، ئاگای له‌وه بوو به‌ هیچ شپوهیه‌ك نه‌بیته‌ هۆى بێزاریم، تاقه‌ ئاسه‌وارێكى ئه‌و شه‌وه ترسناكه‌ى له‌ودا ما‌بووه‌وه و نه‌یده‌توانى له‌ منى بشاریته‌وه، ئه‌و هاواره ترس ئامیزه‌ بوو كه‌ هه‌ندێ جار له‌ نیوه‌شه‌وه‌كاندا منى له‌ خه‌و راده‌چله‌كاند.

دوو مانگ تێپه‌ر بوو، زانكۆكان كرانه‌وه، به‌لام ته‌نیا شتیك كه‌ بپرم لى نه‌ده‌كردوه‌وه چوونه‌ زانكۆ بوو. هه‌موو رۆژێ له‌گه‌ل باوكى هه‌مید بۆ چاوپێكه‌وتنى خه‌لكى جۆره‌وجۆر ده‌رۆیشتین، داوامان ده‌كرد و ده‌پاراينه‌وه، ناسیاومان ده‌دۆزییه‌وه و میوانداریمان ساز ده‌كرد، ته‌نانه‌ت نامه‌مان بۆ نووسینگه‌ى شاژن فه‌رح نووسى بۆ ئه‌وه‌ى له‌ سێداره‌ى نه‌دن و له‌ژێر ئه‌شكه‌نچه‌ ده‌رى به‌ین و بۆ زیندانى ئاسایى بنێرن، چه‌ند به‌لێنێكیشمان وه‌رگرت، به‌لام دیار نه‌بوو تا چ راده‌یه‌ك ئه‌م هه‌موو هه‌ولانه‌ كارێگه‌رییان هه‌یه و له‌ راستیدا هه‌مید له‌ چ دۆخیكدایه. له‌ پاش ماوه‌یه‌ك دادگه‌یییه‌كى رووكه‌ش ساز درا و له‌به‌رئه‌وه‌ى سه‌لێندرابوو كه‌ له‌ هیچ چالاکییه‌كى سه‌ربازیدا به‌شداریی نه‌كردوو، مه‌ترسیی له‌

سیداره دانی له سهر نهما و پازده سال زیندانی به سهردا سه پیندرا، ته ناهت دواتر مۆله تیان پی داین خواردن و جلی بۆ بهرین و نامهی بۆ بنوسین، هه موو دووشه ممهیهک به جانتایهکی گه وره ی خواردن، جل، کتیب، شتومهکی نووسین دهچومه بهردهم زیندانهکه، زۆربه یان هر له ویدا دهگیا یهوه و له وانه شی که دهیانبرد نه مده زانی سه رنه انجام چهندی دهگاته دست هه مید. یه که مین جار که جله چلکنه کانیا ن بۆ شووردن پی دام سهرم سورما، بۆنکی سه بیریا ن لی دههات، بۆنی خوینی وشکه وه بوو، بۆنی که روو، بۆنی به دبختی لی دههات، به هه راسه وه سهیری یهک به یه کیم کرد، په له ی خوین و چرچ و لۆچیه که ی شیتی کردم، ده رگه ی گه رما وه که م داخست و به لوه وه ی ناوه که م به سه ر ته شته که دا کرده وه و دهنگه دهنگیکی زۆرم نایه وه و به دهنگی به رز گریام. ئه و له ویدا چی دهچه شت؟! ناخۆ باشتر نه بوو ئه ویش وه کو مه هدی و شاره زاد و ئه وان ی تر بکوژایه؟ ناخۆ هه موو چرکه یهک ناواتی مه رگ ناخوازیت؟ ورده ورده له سه ر جله کانه وه شوینی برینه کان و نازاره کانیا نم دناسییه وه، ده مزانی کامه یان خراپترینه و کامه یان به ره و چاکبوونه وه دهوات.

کات به سه ر دهچوو، هه چ هه والی کردنه وه ی چاپخانه و کارگه نه بوو، باوکی هه مید هه موو مانگیک هه ندیک پاره ی پی ده دام، به لام ئه م دۆخه تاکه ی دهکرا هر به و شتیه یه به رده وام بیت؟ ده بوایه بریاریکی ته ووام بدایه، ده بوایه خۆم کاریکم بکردبایه، نه مندال بووم، نه ش بی ده سه لات، ژنیک بووم به رپر سیاری تیی دوو مندالم له ئه ستۆدا بوو که نه مده ویست به به زه یی و خیری ئه م و ئه و گه وره بن. دانیشتن، کسروو زانه وه، ده ست پانکردنه وه له م و له و، له من و منداله کان و به تایه تیش له هه مید نه ده وه شایه وه. ده بوایه ئیمه به شانازی و سه ربه رزییه وه بژیا ینا یه، ده بوایه له سه ر پی خۆمان بوه ستا ینا یه، به لام چۆن؟ من ده متوانی چی بکه م؟ یه که مین کاریک که به میشکمه دا هات، جلدوورین بوو له لای په روین خانم و به هاوکاری فاتی، هه رچه نده بی وه ستان ده ست به کار بووم، به لام ئه وه ی قینم لی ده بووه وه ئه وه بوو که ده بوایه هه موو رۆژیک بۆ ئه م کاره به تایهت بۆ مالی دایکم و په روین خانم برۆیشته بام و رووبه رووی عه لی و هه ندی جار مه حموودیش ده بوومه وه، هه موو رۆژیکیش سه رکۆنه ی دایکم ده بیست که ده یگوت:

- بینیت، ده مگوت جلدوورین له هه موو شتیک پیویستتره، گویت پی نه دا، هه ر

له خۆرا چووبته قوتابخانه و خویندت.

هه‌موو دواى نيوه‌پروانتيك، رۆژنامه‌كانم ده‌خوینده‌وه و به‌شوین ئاگادارى كۆمپانيا و فه‌رمانگه‌كاندا ده‌گه‌رام، زۆريه‌ى كۆمپانيا تايه‌تايه‌كان ياريدده‌ريان ده‌ويست، باوك هه‌ميد سه‌باره‌ت به‌كه‌شى كار و هه‌ندى شت له كۆمپانيه‌كاندا وشياري پى دام كه زۆر به‌جى بوون و خۆم به‌باشى هه‌ستم پى كرد، له هه‌ندى شویندا ئه‌وه‌نده به‌چلئيسى ديقه‌تيان ده‌دام ده‌تگوت ده‌يانه‌وى دۆست هه‌لبژيرن نه‌ك فه‌رمانبه‌ر، هه‌ر له‌م گه‌رانانه‌دا بۆم ده‌ركه‌وت كه ته‌نيا ديپلۆم به‌ش ناكات به‌لكو هه‌ندى شتى تريس هه‌ن ده‌بيت بيزانم، له دوو دانيشتنى خولى تايپستيدا ئاماده بووم، له پاش فيربوونى بنه‌ما سه‌ره‌تاييه‌كان، وازم لى هينا، چونكه نه‌ پارهى مانگانه‌م هه‌بوو و نه‌ كاتيشم هه‌بوو له‌وى به‌سه‌رى به‌رم، باوك هه‌ميد تايپىكى كۆنى پى دام، شه‌وانه‌ راھينانم له‌سه‌رى ده‌كرد، خۆشى منى به‌ يه‌كى له‌ هاوپىكانى ناساند كه له‌ به‌رپوه‌به‌رايه‌تايه‌كى ده‌وله‌تى كارى ده‌كرد. ئه‌و رۆژى كه بۆ چاوپىكه‌وتن رۆيشتم له‌ به‌ردهم پياوئىكى سى و يه‌ك، دوو ساله‌دا وه‌ستا بووم، به‌چاوپىكى تيز و ورياوه‌ ورده‌كۆلانه‌ سه‌يرى ده‌كردم، له‌ نىوان پرسىاره جۆريه‌جۆره‌كانيدا هه‌ولى ده‌دا بگات به‌و شتانه‌ى كه ده‌رم نه‌ده‌خست، پرسى:

- ليردا نووسيوته هاوسه‌رت هه‌يه، هاوسه‌ره‌كه‌ت ئىشى چييه؟

كه‌مىك سله‌مىمه‌وه، وام ئه‌زانى له‌به‌رئوه‌ى باوكى هه‌ميد منى ناساندوه، ئاگادارى هه‌لومه‌رجى منه، به‌لام وا دياربوو نه‌يده‌زانى، به‌ته‌ته‌له‌وه‌ گوتم: كارى سه‌ربه‌خۆ ده‌كات، له‌ نيگا و زه‌رده‌خه‌نه‌ گالته‌ئاميزه‌كه‌ى تى گه‌يشتم كه باوه‌رى به‌ قسه‌كه‌م نه‌كرد، ماندوو و تووره‌ بووم، گوتم:

- من كارم ده‌ويت، ئيوه‌ كارتان به‌ مي‌رده‌كه‌م چييه؟

- به‌ ئيمه‌يان گوتبوو كه داهايتىكى ترت نيه‌.

- كى گوتى؟

- ئاغاي موعته‌مه‌دى، ياريدده‌ر، ئه‌وه‌ى كه تۆى ناساندوه.

- باشه‌ ئه‌گه‌ر داهايتىكى ترم هه‌بيت، ئيوه‌ كاره‌كه‌م پى ناده‌ن؟ بۆچى ئيوه‌ فه‌رمانبه‌رتان ناويت؟

- بۆ نا خانم ده‌مانه‌ويت، به‌لام خۆبه‌خشكارى زۆرمان هه‌يه‌ كه له‌ پرووى

بروانامه‌ی خویندن و ئەزموونه‌وه هه‌لومه‌رجی له تۆ باشترین هه‌یه، من نازانم
ئاغای موعته‌م‌دی بۆچی تۆی ناساندوووه و به‌وه‌موو پێداگرییه‌شه‌وه!!

نه‌مه‌زانی چی بلیتم، باوک‌ه‌مید‌گوتبووی کاتێ سهر‌دانی شوینیک ده‌که‌یت بۆ
کار، مه‌لێ هاوسه‌ره‌که‌م زیندانییه، نه‌میش‌ده‌توانی درۆ بکه‌م، چونکه به‌ دنیاییه‌وه
زوو ده‌ستم ئاشکرا ده‌بوو، ده‌شیا ئەم کاره‌شم به‌گیر به‌ینایه، ئەم شوینه له هه‌موو
پروویه‌که‌وه بۆ من شیاو بوو، دا‌بر‌او و بێ هیوا بووم، به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو، دوو
دلۆپ فرمی‌سک پ‌ژایه سه‌ر ئەژنۆم و به‌ده‌نگیکه‌وه که خۆشم به‌قورسی گویم لێ
ده‌بوو گوتم:

– مێرده‌که‌م زیندانییه.

نیوچاوانی به‌یه‌کدا دا، چاوه‌کانی گرژه‌وه کرد و پرسى:

– له‌به‌ر چی؟

– چالاکیی سیاسى.

بێده‌نگ بوو، نه‌مه‌وه‌پ‌را هیچ شتیک بلیتم، ئەویش ئیتر هیچ نه‌پرسی، ده‌ستی
به‌ نووسین کرد، پاش ماوه‌یه‌ک سه‌ری به‌رز کرده‌وه، داگیرابوو، نامه‌یه‌کی دا‌یه
ده‌ستمه‌وه و گوتی:

– سه‌باره‌ت به‌ هاوسه‌ره‌که‌ت به‌ که‌س مه‌لێ، ئەم نامه‌یه بۆ ژوره‌که‌ی ته‌نیشه‌وه
به‌ره، بیده به‌ خانمی ته‌بری‌زی، ئەوان ئەرکه‌کانتان پێ ده‌لێن، له‌ سبه‌ینێشه‌وه
ده‌ست به‌ کار ده‌که‌یت.

هه‌والی کارکردنی من له‌ ماله‌وه وه‌کو تۆپ ته‌قییه‌وه، دایکم به‌ چاوی
ده‌رپه‌ریوه‌وه گوتی:

– یانی ده‌چیته‌ به‌ پ‌ت‌وه‌به‌رایه‌تی، وه‌کو پیاوه‌کان؟

– به‌لێ، چی تر ژن و پیاو جیا‌وازیان نییه.

– وای! بمرم، ئەم قسانه‌ چین؟ ئاخ‌ر زه‌مانه، پیم وانیه باوک و برا‌کانت به‌ئێن.

– پ‌ت‌وه‌ندی به‌وانه‌وه نییه، که‌س مافی ئەوه‌ی نییه ده‌ست وه‌ریداته ناو ژیا‌نی من
و منداله‌کانم، تا ئیستا هه‌رچی به‌لایه‌کیان به‌سه‌رمدا هێناوه به‌سه، ئیستا ئیتر
هاوسه‌رم هه‌یه، خۆ هاوسه‌ره‌که‌م نه‌مردوووه، ب‌ریارمان به‌ ده‌ست خۆم و ئەوه،

کهواته با له خوځایانه وه خوځایان سووک نه کهن .

به دوا ورباکردنه وهیبه ده می هه موویان داخرا، هه رچهند له و باوه په دا نه بووم باوکم زور نارازی بیت، چونکه، چندان جار خوځحالی دهربرپوه به وهی که له سه ر پتی خوّم وه ستاوم و پشت به براکانم نابه ستم. ئەم کاره یو به زکردنه وهی وره م کاریگه رییه کی زوری هه بوو. هه ستم به که سایه تیی خوّم و ئاسووده یی ده کرد، سه ره پای ئەوهی زور ماندوو ده بووم، به لام هه ستم به شانازی ده کرد له به رنه وهی پتووستیم به که س نه بوو.

له به پتوه به رایه تیه که دا، رۆلی یاریده دهر یان به پتوه به ری نووسینگه م ده بینی، هه موو کاریکم ده کرد، تایپ، وه لامدانه وهی ته له فون، ریکخستننی فایل، پشکنینی هه ندی حساب و کیتاب، ته نانه ت هه ندی جار وه رگیزانیش، له سه ره تاوه شته کانم زور دژوار ده هاتنه به رچاو، ئیش و کاره کانم زور په رش ویلاو و قورس ده بینی، که چی دوو هه فته ی نه برد توانایی ته واوم به سه ر دوزه کاندا په یدا کرد. ناغای زه رگه ر که ئیستا بوویوو به به پتوه به رم، به وردی و هه سه له وه روونکردنه وهی پتووستی دها و کاره کانم له ژیر چاودیری نه ودا بوون، به لام چی تر سه به رته به ژبانی تاییه تیم پرسیماری نه ده کرد و هیچ ورده کۆلییه کی نه وتوشی له به ره ی هه میده وه نه ده کرد. ورده ورده ده ستم کرد به هه له چینی رینوس و دارشتنی ئەو بابته تانه ی که یو تایپکردن به منیان دها، هه رچونیک بیت من قوتابی زانکو، به شی ویژه ی فارسی بووم و له م ده سه له ی رابردوو دا به لای که مه وه نیوه ی کاته که م به خویندنه وه به سه رچوو بوو، کاتیک بووم به چیگه ی سه رنج و هاندانی به پتوه به ره که م وره ی زیاترم په یدا کرد، ورده ورده باوه ری به کاره که م به راده یه ک گه یشته که مه به سه ته که ی خو ی ده وت و داوای لی ده کردم که ناوه رۆکی نامه که یا راپۆرته که بنووسم. کاره که م زور پی خوځ بوو، به لام کیشه یه کی تازم تووش بوو که پیشتر بیرم لی نه کردبووه وه، ئیتر نه مده توانی هه موو هه فته یه ک به شیوه یه کی ریکوپییک بۆ زیندان برۆم، سی هه فته بوو هیچ ناگام له هه مید نه بوو، تووشی دلّه راوکی بووم، له دلّ خوّم وه گوتم، هه رچونیک بووه ده بیت ئەم هه فته یه برۆم، له رۆژی پیشتره وه هه موو شته کانم نامه کرد، که میک چیشتم لی نا، شیرینی، میوه، جگه ره و پارهم دانا، به یانی زوو خوّم گه یانده به ندیخانه، له به رده م ده روازه که، پاسه وانه که به گالته جاری و بی نه ده بییه وه گوئی:

که‌مترین خزمه‌ته که ئیمه بۆ ئەو له خۆبردووانه‌ی بکه‌ین .

ئەم پیاوه چەند دلۆقانه، دل ناسک و تیگه‌یشتوو، هەندێ لیکچوونم له نێوان ئەو و مەسعوودمدا بەدی دەرکرد، لەو باوەڕمدا بووم ئەگەر مەسعوودیش گەرە بەیت وەکو ئەو دەبێت.

ورده ورده له‌گه‌ڵ ر‌هوتی ژیان تازه ر‌اهاتین، منداڵه‌کان به‌وریایی و د‌ل‌سۆزییه‌وه، به‌وپه‌ری توانایانه‌وه هه‌ولیان د‌دا هیچ ک‌ی ش‌ه‌یه‌کی نوێم بۆ نه‌نینه‌وه، سه‌رله‌به‌یانان پ‌یکه‌وه به‌رچاییمان د‌ه‌خوارد و ئاماده‌ ده‌بووین ه‌ر به‌و ئۆتۆمۆبیلی ژیانه‌ی که له‌م ماوه‌یه‌دا زۆر فریام که‌وت، ئەوانم ده‌گه‌یاندە قوتابخانه، ه‌ه‌رچه‌نده قوتابخانه‌که‌یان دوور نه‌بوو، نیوه‌روان خ‌ۆیان به‌ پ‌ی ده‌گه‌رانه‌وه، له‌سه‌ر ر‌یگه‌که‌یاندان نانیان د‌ه‌ک‌ری و ئەو چ‌یشته‌ی که به‌ ئاماده‌ک‌راوی بۆم د‌اده‌نان، که‌رمیان د‌ه‌کرده‌وه و که‌م‌یک‌یشیان بۆ د‌اپیره‌ د‌ه‌برد. د‌اپیره‌ی داماو، له‌ پ‌اش گه‌رانه‌وه‌ی له‌ نه‌خ‌وشخانه زۆر نه‌خ‌وش بوو، له‌ م‌ال‌ه‌که‌ی خ‌ۆیشی به‌ولاوه‌ ح‌ه‌زی له‌ هیچ شوێن‌یک‌ی تر نه‌د‌ه‌کرد، له‌ ئەنجامدا ده‌بوايه ئ‌یمه به‌ویش ر‌اب‌گه‌یشتینایه، د‌وای نیوه‌روان له‌سه‌ر ر‌یگه‌که‌مه‌وه بازاریشم د‌ه‌کرد، سه‌رم له‌ د‌اپیره‌ د‌دا، قاپه‌کانم ک‌ۆ د‌ه‌کرده‌وه و ژووره‌که‌یم ر‌یک د‌ه‌خست، که‌م‌ی قسه‌م له‌گه‌لی د‌ه‌کرد و پ‌اشان د‌ه‌ر‌ۆیشتمه سه‌ره‌وه، ئ‌ینجا کاروباری م‌ال‌ه‌وه ده‌ستی پ‌ی د‌ه‌کرد، ش‌ۆردن، پ‌اک‌کردنه‌وه، ئاماده‌کردنی چ‌یشتی سه‌به‌ی، نانی ش‌یوانی منداڵه‌کان، پ‌ی‌راگه‌یشتن به‌ وانه‌کان، ر‌ینووس و تنه‌وه و به‌کورتی ه‌زار کاری تر که ه‌موو جار‌یک تاوه‌کو سه‌عات ده‌، یازده‌ی د‌ه‌خایاند و، د‌وای ئەوه ه‌ه‌روه‌کو لاشه‌ ده‌که‌وتم و خ‌ه‌وم ل‌ی ده‌که‌وت، پ‌یم وانه‌بوو به‌م د‌ۆخه‌وه بتوانم به‌رده‌وامی به‌ خ‌ویندن ب‌ده‌م، س‌ال‌یکم له‌ ک‌یس چ‌وو‌بوو، به‌لام و‌ی د‌ه‌چ‌وو چ‌ه‌ند س‌ال‌یک‌ی ت‌ریش له‌ ده‌ست ب‌ده‌م.

ئەو س‌ال‌ه، رووداوی‌یک‌ی ت‌ری خ‌ی‌زانی به‌خ‌ۆیه‌وه سه‌رق‌الی کردین، ئەویش شووکردنی فاتی بوو، که له‌ پ‌اش قسه‌وباس و ناته‌بایی زۆری ب‌ۆچ‌وونه‌کان سه‌ری گ‌رت، م‌ه‌م‌موود به‌و پ‌ه‌نده‌ی که‌وا له‌ شووکردنه‌که‌ی منه‌وه وه‌ری گ‌رت‌بوو، پ‌ی‌ی وا بوو ده‌شی فاتی به‌ پ‌یاوی‌یک‌ی بازاری و خواناسی و‌کو خ‌ۆی به‌ شوو بدات، فاتی به‌ پ‌ی‌چه‌وانه‌ی منه‌وه، به‌ش خ‌وراو و ته‌نانه‌ت ژ‌یر چه‌پ‌ۆکه‌ش بوو، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که‌ قینی له‌ خ‌وازی‌ت‌نیکاره‌که‌ ده‌بووه‌وه، که‌چی بو‌ی‌ری ر‌ه‌ت‌کردنه‌وه‌ی نه‌بوو، له‌وه د‌ه‌چ‌وو ئەو ته‌م‌ییانه‌ی که به‌ من ک‌رابوو، ه‌ینده کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئەو دانابوو که بۆ

ههتا ههتايه بروا به خوښوون و دهربريني بيسر و بوچووني لهو سه‌ندبووهوه، سه‌ره‌نجام به‌رگريردن له‌ويش كه‌وته نه‌ستوي من و ناوونيشاني كه‌له‌شيري جه‌نگي خيزان به بالامدا برا. نه‌مجاره‌يان به ناكايييه‌كي پتره‌وه كارم كرد و بي قسه‌كردن له‌گه‌ل مه‌حموود و دايكم، به‌نهيني له‌گه‌ل باوكم چوومه ناو بابه‌ته‌كه‌وه، بوچووني فاتيپ پي وت و داوام لي كرد كه به به‌شودانتيكي زوره‌ملي كه‌لوپه‌لي به‌دبه‌ختي كچه‌كه‌ي تريشي ناماده نه‌كات. هه‌رچه‌نده دواتر شوين دهستي من له دوا بپاره‌كه‌ي باوكمدا دهركه‌وت و رقي مه‌حموودي زورتر و زورتر وروژاند، به‌لام هه‌رچونيك بيت به‌شودانه‌كه هه‌لوه‌شايه‌وه و فاتي له‌گه‌ل خوازبينيكاړيكي تردا كه مامو‌عه‌باس ناساندبووي و، فاتي په‌سه‌ندي كرديو، په‌يماني هاوسه‌رگيريان به‌ست. سادق، هاوسه‌ره‌كه‌ي فاتي، گه‌نجيكي خوينده‌وار، خوښ نه‌ندام، ميهره‌بان و له خيزانتيكي مام ناوه‌ندي، روښن‌بیر و به‌ريز بوو، وه‌كو ژمي‌ريار له يه‌كي له كو‌مپانيا ده‌وله‌تاييه‌كاندا كاري ده‌كرد، له‌به‌ره‌وه‌ي هه‌روه‌كو مه‌حموود ده‌يگوت مووچه‌خوږ بوو، باري نابوو‌رييه‌كي دره‌وشاوه‌ي نه‌بوو، به‌لام فاتي رازي بوو، من و مندا‌له‌كانيش خوښمان ده‌ويست، نه‌ويش به له‌به‌رچاوگرتني پيداويستي كورپه‌كان به باوك، زور دؤستانه له ته‌كياندا ره‌فتاري ده‌كرد و زوربه‌ي كاته‌كان به‌رنامه‌ي گه‌راني بويان ريك ده‌خست و بو سه‌يراني ده‌بردن.

ژيانمان كه‌وتبووه سه‌ر ني‌مچه ره‌وتتيكي دياريكراو، كاره‌كه‌مم خوښ ده‌ويست، هه‌موو شتيك به دلي خوښ بوو، چند هاوړپييه‌كي باشي‌شم دوزيبوووه كه كاتي نانخوردني نيوه‌روان يان ساته‌كاني ده‌ست به‌تالييان به گالته و پي‌كه‌نين و قسه‌كردن له‌باره‌ي كه‌ساني تره‌وه پر ده‌كردوه، له‌م ريگه‌يه‌وه ناشنای هه‌موو فه‌رمانبه‌ره‌كاني به‌ري‌وه‌به‌رايه‌تاييه‌كاني تر ده‌بووم، به‌لام زوربه‌ي گف‌توگ‌وگ‌وگانمان سه‌باره‌ت به سه‌روكي يه‌كيك له به‌ري‌وه‌به‌رايه‌تاييه‌كان بوو كه ناوي ناغاي شيرازي بوو، نه‌مه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه قيني له من بوو، ره‌خنه‌ي له هه‌موو كاريك‌م ده‌گرت، هه‌موو ده‌يانگوت پياوړيكي زور هه‌ستيار و شاعيريكي زور باش و به‌توانايه. كه‌چي من له زيري و تووره‌بوون به‌ولاوه هيچم لي نه‌ده‌يني، وريابووم تووشم نه‌بيت به تووشيبويه‌وه و بيانوويه‌ك به ده‌ستيبويه‌وه نه‌دم، هه‌موو كاتيک توانجي لي د‌دا، ده‌ييولاند، به تانه و ته‌شه‌روه‌ه واي تي ده‌گه‌ياندم كه من به پالپشت كارم ده‌ست كه‌وتووه و كارامه‌يي پيوستم نييه. هاوكاره‌كانم ده‌يانگوت، دلگران مه‌به‌خوي

پهوشتی بهو شیوهیهیه، بهلام من ههستم دهکرد پتر لهگه‌ل مندا بهدخوویی
دهنوینیت، تهنانهت بیستبووم که له پاشملهه پیم دهلیت دلبرهکهی ئاغای زهرگه،
زۆرم پی ناخۆش بوو و پیی قه‌لس بووم، نه‌مده‌زانی کیشه‌کهی له چیدایه! ورده
ورده منیش رقم لی بووهوه، به هاوکاره‌کانم گوت:

– ئه‌وهی که لی نایهت شاعیرییه، پتر له ئه‌ندامی مافیا ده‌چیت، شاعیر ده‌بیت
روحیکی ناسکی هه‌بیت، هه‌لکه‌وتوو و به‌هره‌دار بیت، نه‌که ئه‌وه‌نده له خو‌بایی،
زهر و به‌دغه‌ر، به‌دلنیا‌یییه‌وه شیعره‌کانی هی خو‌ی نین، بیگومان شاعیریکی
داماوی زیندان کردوو و به چه‌قۆ هه‌په‌شه‌ی لی ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی به ناوی ئه‌مه‌وه
شاعر بلّیت. هه‌موو پی ده‌که‌نین.

وا بزانه‌م ئه‌م قسانه به خو‌یشی گه‌یشتبوو. رۆژتکیان به بیانووی چه‌ند
هه‌له‌یه‌کی بچکۆله‌وه، بابه‌تیکي چاپکراوی ده‌لاپه‌په‌یی که زۆر به وردی و
زه‌حمه‌تیکي زۆره‌وه تاییم کردبوو، دراندی و فریای دایه سه‌ر میزه‌که‌م. شیت بووم،
چی تر نه‌مه‌توانی خو‌م بۆ راگیریت، هاوارم کرد:

– ئاشکرایه تۆ چیته؟ دایمه به‌دوای ئه‌وه‌ی بیانوو له کاره‌کانم بگریت، بۆچی من
چ خراپه‌یه‌کم له‌گه‌ل تۆدا کردوو؟

– ها...! خانم تۆ ناتوانی خراپه‌م له‌گه‌لدا بکه‌یت، چونکه من ده‌ستی تۆم بۆ
خویندوووته‌وه، واتده‌زانی منیش زهرگه‌ر و موخته‌مه‌دیم تا بتوانیت له‌سه‌ر په‌نجه
بمخولینیته‌وه؟ من هاوشپوه‌کانی تۆ باش ده‌ناسم.

له توورپه‌بیدا ئازای ئه‌ندامم ده‌له‌رزی، ده‌مویست وه‌لامی بده‌مه‌وه که ئاغای
زهرگه‌ر هاته ژووره‌که‌وه و به ده‌نگی به‌رز گوتی:

– ئه‌وه چیه ئاغای شیرازی، چی بووه؟

– چی بووه؟ کار نازانیت، دوو رۆژه‌ دوای خستوووه، ئینجا بابه‌ته‌که‌ی به‌م
هه‌موو هه‌له‌یه‌وه داوته ده‌ستم، ئیدی ئاوه‌ایه کاتیک که‌سی نه‌خوینده‌وار هه‌ر
له‌به‌رئه‌وه‌ی پالپشته‌که‌ی به‌هیز و ده‌ست رۆیشتوو بووه، کاری پی دده‌ی و ئاوه‌ای
لی دیت و ده‌بیت چاوه‌روانی ئه‌نجامه‌که‌شی بیت.

– ئاگه‌ت له قسه‌کردنت بیت، جله‌وی خو‌ت بگره، فه‌رموو وهره ژووره‌که‌م کارم
پیته.

و به دست پالی پتوه نا و دایه پیش خۆی بۆ ژوورهکهی.

سهرم به دستم گرتبوو و ههولم دهدا پیش له رشتنی فرمیسهکهکانم بگرم،
هاوکارهکانم له دهوورم کۆبوونهوه، ههریهکه و به شیوهیهکه دلنهواییی دهکردم،
عهباسهلی، کارمندی نهۆمهکهمان که زۆر لایهنگری لیم دهکرد، شهکراوی بۆ
هینام. خۆم سهرقالی کار کرد، له دواى کارژیریک ئاغای شیرازی هاته ژوورهکهم،
پرووم لئ وهرگیترا، له بهردهم میزنهکهم وهستا، ههولئ دهدا چاوی به نیگام نهکهوئیت،
به کینههوه گوئی:

- ببوره! بمبووره.

بهپهله له ژوورهکه چووه دهر، سهپهساو و سهسورماو به نیگایهکی پر
پرسیارهوه تهماشای ئاغای زهرگرم کرد که له لای دهرگهکهوه وهستابوو، پرسیم:

- چی بوو...؟

- هیچ، تۆ له بییری خۆتی بهروهه، ئهوه ههراویه، پیاویکی باش و دلپاکه، بهلام
تووهریه و به ههندئ شت ههستیاره.

- بۆ نمونه به من؟

- نهکه ههرا تۆ، به ههرا کهسێ که دهزانیت مافی بهکیکی تری خواردوو.

- بۆچی من مافی کیم خواردوو؟

- بهجیدی وهری مهگره، دهزانیت له پیش هاتنی تۆ، ئهم پیاوه بهکیک له
قوتابیهکانی خۆی که تازه لیسانسی وهرگرتبوو، بۆ وهگرتنی کار به ئیمه
ناساند، تا رادهیهکه کارهکانی تهواو بووبوو که داواکارییهکهی تۆ هات، ههچهنده
له پیش چاوپیکهوتنهکهی تۆ بهلینم به شیرازی دا که ناچمه ژیر باری
پاسپاردهکهی موختهمهدییهوه، بهلام ئیدی کارمان به تۆ دا، به بۆچوونی ئهوه، ئهمه
ناپیاوی بوو، ئاسایییه که بهو رووحه ههستیارهوه نهیدهتوانی ههروهکو خۆی
دهلئیت، بهرگهئ ئهوه نایهکسانیه بهگرتیت، لهوهودوا بوو به دوژمنی من و تۆ،
پیشتریش لهگهڵ موختهمهدیدا ههرا دوژمن بوو، لهبهرئوهی ئهوه به گشتی دوژمنی
سروشتی و سهروک و ئهوه جۆره کهسانهیه.

- لهوه دهچیت مافی خۆشی بووئیت، چونکه بهراستی من مافی بهکیکی ترم
خوارد، بۆچی بهم ههلوهرجانهوه کارتانه به من دا؟

- ئەى باوكە...! وا دياره ئىستا پياوخراپ بووين، من پىم وابوو ئەو بهو
هەلومەرجانەو دەتوانتت لە شوپىنكى تر كار بدۆزىتەو، هەرواش بوو، لە دواى
هەفتەيەك كارى پەيدا كرد، بەلام تۆ لە بارودۆخىكدا بوويت، دژوارتر كارت دەست
دەكەوت. هەرچۆنكى بىت، بە داواى لىبووردنەو، ناچاربووم مەسەلەى
هاوسەرەكەتى بۆ باس بكەم، خەمت نەبىت، پياويكە شايانى پشت پى بەستنه،
ئەمەش لەلای خۆت بمىننیتەو، خۆشى هەموو تەمەنى گرفتارى پرسى سياسى بوو.
رۆژى دواتر، ئاغای شيرازى رەنگ بزىكاو و خەمناك، بە دوو چاوى مات و
سوورەلگەراو، هاتە ژوورەكەم، دياربوو نازانى چى بلىت، سەرئەنجام گوتى:

- دەزانی، بە دەستی خۆم نىيە.

لە كوورەى رقى دەرووندا وەكو پشكۆى سوورەلگەراو

دەشت و دەر نامگریتە خۆى، وەكو گورگى بىچوو خوراو*

- من بەرامبەر بە تۆ خراپەم كرد، راستىشت دەوى كارەكانت زۆر باشن، من
بەئاستەم دەمتوانى هەلەكان بدۆزمەو، كەچى لە دوو دىرى نامەيەكى ئەم
بەپۆتەبەر و سەرۆكانەدا هەزار هەلە دەكریت.

پاشتر، بوو بە يەككە لە گرینگترین بەرگریكار و هاوڕىكانم، ئەم بە پىچەوانەى
ئاغای زەرگەر بوو، سەبارەت بە دۆخى خەباتى حەمىد، رىكخراوەكەى و چۆنەتى
گرتنەكەى وردەكۆل بوو و هەر بوارىكى بۆ پرەخسايە چەندان پرسىارى لەو
بارەيەو دەكرد، تامەزرۆى و پەرۆشى ئەو بۆ گوڭگرتن لە منىكى كە هىچ مەيلى
چوونە ناو ئەو بابەتەم نەبوو، دەپهینامە قسەكردن، هاوخەمىيەكەى وەهاى
خستبوو ناو دۆخىكى پر لە قىن و توورەيىيەو كە منى دەتۆقاند. جارىكيان لە
نێوان گفتوگۆكانماندا سەرنجى دەموچاوه توورە ئامىزەكەيم دا، رەنگى بەرەو
شىن بوونەو دەچوو، بە نىگەرانیيەو پرسىم:

- ئەحوالت باشە؟!

- نە باش نىم، بەلام تۆ نىگەران مەبە، من زۆر جار ئەم دۆخەم هەيە، تۆ نازانى

* ئەم شىعەرە و هەموو شىعەرەكانى ئاغای شيرازى هى شاعىرى رەوان شاد فەخرەدینى
موزارعیيە. بەرپىز مامۆستا ناسرى حوسامى بە سوپاسەو وەرى گىراووتە سەر زمانى
كوردى.

چی به ناخمدا تی دهپه ریت.

- چی تی دهپه ریت؟ له وانه یه منیش وا بم، به لام نه توانم قسه بکم.

دهزانی تو، دهروونی من تینووی هاتنی کام رۆژه؟

که شاریک هه موو ره شپۆشه دوا قیرکردنی به کۆمه ل

تینووم به خوینی که سیک، له گهرمه ی تووریه ی و رقدا

وهک له گهرمای نیوه رۆدا، رۆژوووان تینووی ئاون

- نه، من گورزی پترم خواردوه، به لام هه رگیز هه لچوون و مهینه تی و خراپم نه بووه. جارتیکیان سه بارهت به شهوی هیرشه که ی مالمان پرسیماری کرد، به کورتی ئه وهم بۆ گه یه یه وه که رووی دابوو، له پر جلهوی خوئی له دهست دا و بی ترس هاواری کرد:

له م قومه که داوینی خه لک دهگرن، شار بوو به سه گستان

ئه ری شیره کان چی دهکن، ئیستا بۆ بیدهنگن له نیو لان؟

توقیم و راپه ریم ده رگه ی ژوره که م داخست، پارامه وه و گوتم:

- بیکه به خاتری خوا ئاغای شیرازی، گوئیان له دنگت ده بیت، ساواکه که هه له م نه وه یه .

ئه و رۆژگاره نیوه ی هاوکاره کانمان به ساواک له قه لهم ددا، به هه راس، بیزاری و پارێزه وه رهفتارمان له ته کیاندا ده کرد. له وه و دوا ئه و شیرانه ی بۆ ده گوتم که هه ریه که یان به س بوو بۆ له سیداره دانی ئه و که سه ی له لای بوو یان ده یگوت، من به دل و گیان لپی تی ده گه یه شتم و له به رم ده کرد. ئه و له و خه لکه ی پاشماوه ی هه ره سه سیاسییه کانی پاش ساله کانی په نجا بوو، رووچه گه نج و هه ستیاره که ی ئه و له و سه رده مه دا وردوخاش بوو بوو و هه موو ژبانی به ره و تالی و نه هه مه تی برده بوو، به نیگه رانییه وه بیرم ده کرده وه که ئاخۆ ئه زمونه تاله کانی مندالی و گه نجی تی هینده درێژخایه نن؟ وه لامه که م له شیریکدا وه رگرته وه که وه سفی رۆژی بیست و هه شتی جۆزه ردان* و ئاکامه کانی بوو، ده یگوت:

* بیست و هه شتی جۆزه ردان: ئه و رۆژه بوو که هه مه رها شای ئیران، کوده تای سه ربازی کرده سه ر حکومتی موسه ده ق. و.

دواى ئەو ساتە، بۆ من بە درېژايى ژيان
ئاسمان شەلالى خويىن بوو لە بەرچاوان
مانگ و خۆریش لەو کاتەو بە رۆژ و شەو
لە پشت برىقەى چەقۆو دەدرەوشان

ئاشنايم بەو، منى نيگەرانى سيامەك كرد، ئەو برووسكەى قين و نەفرەتەى
هينايەو يادم كە ئەو شەو لە چاوەكانيدا بينيبووم، ئاخۆ ئەوئيش ئاوها دەبیت؟
ئاخۆ ئەوئيش لە جياتى هيو، شادى و بينينى جوانيەكانى ژيان، خۆى دەداتە
دەست بېزارى، قين، خەم و تەنياييەو؟ ئاخۆ پرسە سياسى و كۆمەلايەتییەكان،
ئەوئەندە كارىگەرى درېژخايەن دەخەنە سەر رووحە هەستيارەكەى؟ وەى...!
كۆرەكەم، دەبوايە شتتكم بۆى بكردايە.

كۆتاييەكانى هاوين بوو، نزيكەى سالتىك بەسەر گرتنەكەى حەميدا تى
دەپەرى، بەو بريارهى كە دادگە دابووى، دەبوايە ئىمە چوارده سالى تر بە بى ئەو
بەسەر بەرين، هيج رېگەچارەيەك نەبوو، دەبوايە لەگەل ئەم تەرزەى ژيان
رابطاتايە، دوا ئامانجى ژيانمان چاوەروانى بوو. كاتى ناوئوسين لە زانكۆ
نزيك دەبوو، دەشيا بريارم بدايە، يان هەتا هەتايە لە بەردەواميدان بە خويندن
دەستم هەلگرتايە و ئەم ئارەزوو دىرينەم بىردايەتە ژير گلەو، يانئيش دەبوايە بە
قبوولكردنى دژوارى و گوشارىكى زۆر لەسەر خۆم و مندالەكان، ناو خۆم
بنووسيبايە.

دەمزانى وانەكان هەموو وەرزيك قورستەر دەبوون و منئيش بەم بواره كەمەو
ناتوانم كاتى خويندن بە شپۆهەيك ريك بخەم كە گورز لە كارەكەم نەوشينيت،
تەنانەت ئەگەر ئەوانئيش هيج شتتكم نەلین، من مافى ئەوئەم نيبە سۆزى
بەريۆهەبەرەكانم بەخراپى بەكار بهينم، لەلايەكى ترهوه كارى بەريۆهەبەرايەتى پتر و
پتر پيداويستى خويندنى بۆ دەردەخستم، كاتتكم دەميينى هەندى كەس تەنيا لەبەر
هەبوونى پروانامە، فەرمانى ئەرى و نەرتيان بەسەرمدا دەدا و هەلەكانى خويان
دەخستە ئۆيالى من، داخم لى دەهات و ئارەزووى چوونە زانكۆ لە ناخمدە بليسيەى
دەدا، لە پاليشەو، لەو كاتەوئەى لەو گەيشتبووم كە دەبیت هەتا هەتايە بەتەنيايى
ژيان بەريۆهەبەرم، لە پئناو داهاى باشتردا، لە بىر رېگەيەكى ئەوتۆدا بووم كە

بتوانیت وه لآمدهره وهی خواستی نایندهی مندآله کانم بیت، بیگومان به ایسانسه وه بارودۆخم زۆر دهگۆرا.

ههروهکو ئه وهی که چاوهروانیم دهکرد، بنه مآلهی خۆم به گشتی له و باوه پردها بوون که دهشی له زانکو چاوهروانی بکهه، به لآم سهیر له وهدا بوو که بنه مآلهی هه میدیش هه مان بۆچوو نیان هه بوو، باوکی هه مید به به نه هییه وه دهیگوت:

- تق زۆر له ژیر گوشاردای، بیت وا نییه هه لگرتنی دوو شووتی کیشه بیت؟

دایکی به خه مخۆرییه بهرده وامه که یه وه گوتی:

- هه له به یانییه وه تا ئیواره له فه رمانگه ییت، وا دیاره نیارت وایه نیوهروانیش برۆی بۆ زانکو، ئه ی ئەم مندآلانه؟ بیر له تهنیایی ئه م مندآله به سه ته زمانانه ناکه یته وه؟

مه نیژه که دو مانگه کانی دووگیانی به سه ر ده برد و چهندان سال له کۆنکور ده رنه چوو بوو، تاکو سه ر نه نجام شووی کرد، به خۆبادانه بهرده وامه که یه وه گوتی:

- هه مووی چاوه لیکه رییه، ئه وه له به ره ئه وه یه مه نسووره چوه ته زانکو.

زۆرم هه ولدا جله وی خۆم بگرم، به لآم له م دواییانه دا زۆر بی حه وسه له بو بووم و، چیی تر ئه و کچه شارۆکه ییه بی ده سه لاته نه بووم که بچه ژیر باری هه موو قسه یه کی زبر و تانه و ته شه ریکه وه و که خواست و ئاره زووی هیچ گرینگیه کی نه بیت. توو ره ییه که له ناخدا هه ل قوولا که دوو دلاییه کانی شو زده وه و ئه و ترسه ی له ده رووندا ره وانه وه که دهستی به سه ر بووندا گرتبوو، گوتم:

- ئیستا ده بیت من هه م رۆلی دایک و هه م رۆلی باوکیش بۆ مندآله کانم ببینم و ژیانیان هه ل سوورینم، ناچارم بیر له دا هاتی فره تر بکه مه وه، ئه م مووچه یه م به شی دابینکردنی داواکارییه کانی دوار ژیان ناکات، به تاییه تیش رۆژ به رۆژ خه رجییان زیاد ده کات. سه باره ت به به رنامه ی ژیانیشیان ئیوه خه متان نه بیت، نه وه کانتان بی سوژ و پشتگۆی ناخرین، من بیرم له هه موو شتیک کردووه ته وه.

به لآم راستییه که ی ئه وه بوو که من هیچ بیرم لی نه کرد بووه وه. شه و له گه ل مندآله کان دانیشتم و ویستم بیانخه مه ناو با به ته که وه و هاوکارییان به ده ست به یینم. له سه ره تادا به وردی گو ییان له قسه کانم گرت، لایه نه چاک و خراپه کانی چوونه زانکو بۆیان ژمارد، کاتیک وتم کیشه سه ره کییه که ئه وه یه ناچار ده بم

دوای نیوه پروان درهنگ بيمه مالهوه، سيامهك به نواندنی جوولهيهكي ئوتومؤيتله
دنگ بهرزهكهی نيشانی دا كه چيی تر گوئ له قسهكانم ناگریت، زانیم به هيچ
شپوهيهك نايهويت لهمه زیاتر بهتهنيا بیت، بیدهنگ بوو و به چاوتکی پي پرسيارهوه
سهیری مهسعوودم كرد، مهسعوود به نیگا پي سۆزهكهيهوه له دهموچاوم ورد
دهبووهوه، هاته پیشهوه، قزهكهمی لاواندهوه و گوتی:

- دایه، تۆ زۆر ههز ئهكهی بچيته زانکۆ؟

- سهيركه ئازيزهكهه، چوونه زانکۆی من سوودی بق هه موومان ههيه، لهوانهيه
کهمیک بهقورسی لهسهرمان تی په پیت، بهلام تهواو دهبيت، له بریدا مووچهکهه پتر
دهبيت، دهتوانین باشتر بژین.

- نه... من دهلیم تۆ ههز دهكهیت برۆی؟

- نا... بهلی، من بق چوونه زانکۆ زۆرم زهحمهت کيشا.

- كهواته برۆ، تۆ ئهگهه پیت خوشه برۆ، ئيمه خوومان کارهكانمان دهكهین،
شهوانهش بق ئهوهی نهترسین دهروینه لای داپیره، بهلكو تا ئهو كاتهش بابه بیتهوه
و چيی تر بهتهنيا نهین.

سيامهك ئوتومؤيتلهكهی دهستی فری دا و گوتی:

- چ مندالتي گهوجی، بابه له كوئيه تا بیتهوه؟ بۆچی دهتوانیت؟

- ئازيزهكهه سهيركه، دهبيت ئيمه خووشبین و هیواداربین، ههه ئهوهندهی بابه
زیندوووه، جیگهی سوپاسه، سههه نجام ئهویش ههه دیتهوه.

- ئهوه چی دهلیتی؟ دهتهويت مندالهكه بههلهتینی؟ بابه گهوره وتوويهتی دهبيت
پازده سال له زینداندا بمینیتهوه.

- بهلام لهوانهيه لهه پازده سالهه دا زۆر ههلهكهوت روو بدات، ئینجا هه موو
سایتکیش له بهر رهفتاری چاکیان لئیان دهبوورن، ماوهی زیندانیبوونه کهیان کهه
دهبیتهوه.

- بهلی، ئهو كاته دهبیته ده سال، سوودی چيیه، ئهو كاته من بیست سالانم

ئیدی باوكم بق چيیه؟ من ئیستا باوكمم دهويت، ههه ئیستا...

جاریکی تریش دوودلی بهسهرمدا زال بوو، هاوړیکانم له فهرمانگه لهو بروابه دا

بوون که نابیت ئەم هەلە لە دەست خۆم بدەم، ئاڤای زەرگەر دڵگەرمی دەکردم و دەیگوت، کارێک دەکات که لە کاتی کارەکه‌مدا بڕۆم بۆ خۆبندن بە مەرجێک ئەو کارانەم که دەمێننەوه له دەرەوهی کاتی کارکردنەکه‌م به ئەنجام بگه‌یه‌نم. به پێکه‌وت هەر لهو پۆژانەدا، سەرئەنجام پاش داواکارییه دووبارکراوه‌کانمان په‌سندکرا و به من، مندالەکان، باوک و دایکی هه‌مید مۆلته‌تی چاوپێکه‌وتنیان دا، هه‌م خۆشحال بووم و هه‌میش نیکه‌ران، باوکی به‌په‌له‌ هات به دوامدا و گوتی:

– من به خانم نالیم، تۆش به مندالەکان مه‌لی، روون نییه رووبه‌رووی چ دیمه‌نیک ده‌بینه‌وه، ئەگەر بارودۆخی هه‌مید گونجاو بوو جارێکی تر ئەوان ده‌به‌ین. ئەم قسه‌یه دله‌راوکیکه‌می پتر کرد، سهرتاسه‌ری شه‌وی پیش چاوپێکه‌وتنه‌که‌ خه‌وم ده‌بینی که ئەو به تیکشکاو و له خوی‌ن گه‌زاوندا ده‌هین، بۆئەوه‌ی دوا چرکه‌کانی ژيانی له ئامیزی مندا به‌سه‌ر به‌ریت. ماندوو و په‌شۆکاو، به‌یانی زوو به‌ پێ‌که‌وتین. نازانم ژووره‌که و په‌نجه‌ره‌کان تۆزای بوون یان چاوه‌کانی من له پشت په‌رده‌ی فرمێسکه‌وه هه‌موو شتیکی لێل ده‌بینی، سهرئەنجام هه‌میدیان هینا، به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی چاوه‌روانیم ده‌کرد پاک و پیکوپی‌ک بوو، قژی شانە کراو و پيش تاشراو، به‌لام به شتوه‌یه‌کی باوه‌ر پێ نه‌کراو کز و لاواز بووبوه‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌نگیشی، وای بۆ ده‌چووم له‌گه‌ل رابردوودا جیاوازی هه‌بوو. بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک که‌سمان نه‌مانده‌توانی قسه‌ بکه‌ین، باوکی له ئیمه زیاتر به‌سه‌ر خۆیدا زال بوو، سه‌باره‌ت به‌ دۆخ و هه‌لومه‌رجی زیندان پرسیا‌ری کرد، هه‌مید ته‌ماشایه‌کی کرد وه‌کو بلێت ئەمه چ پرسیا‌ریکی نابه‌جێیه، گوتی:

– ئیتر ئەمه زیندانه، دژوارییه‌کانم تێ په‌راند، ئیوه باسی خۆتان بکه‌ن، دایکم و مندالەکان چۆن؟

له‌وه ده‌چوو ژماره‌یه‌کی زۆری نامه‌کانمی پێ نه‌گه‌یشته‌بیت، باسی مندالەکانم کرد که باشن و گه‌وره بوون، هه‌ردووکیان یه‌که‌می پۆله‌که‌ن و ئەمسال سیامه‌ک ده‌چێته پۆلی پینچ و مه‌سه‌وودیش پۆلی دوو، سه‌باره‌ت به‌ کاره‌که‌م پرسیا‌ری کرد، وتم له‌وێ هه‌مووان له‌به‌ر تۆ له‌گه‌لم باشن و خۆشیا‌ن ده‌وێم. بریسکه‌یه‌ک له‌ چاوه‌کانیدا دره‌وشایه‌وه، زانیم که ناشی ئەو قسانه‌ بکه‌م، سهرئەنجام سه‌باره‌ت به‌ زانکۆ پرسیا‌ری کرد، منیش له‌باره‌ی سه‌ر لێشپواوی و دوودلییه‌که‌مه‌وه قسه‌م

کرد، پی کەنی و گوتی:

- له بیرته ئارەزووی وەرگرتنی دیپلۆمت بوو؟ بەلام لیسانسیش بۆ تۆ کەمە، تۆ
کووشش و ئامادەییی باشت هەیه، دەبیت پێشکەوی، تۆ دوکتۆراش وەردهگری.

بوار نەبوو بۆی روون بکەمەوه کە بەردهوامیدان بە خویندن چ باریکی قورس
دەخاتە سەر شانم و چەند کاتم لێ داگیر دەکات، تەنیا گوتم:

- کار دژوارە، خویندن و کارکردن بە منداڵەکانەوه، ئەو ئەوان چی لێ بکەم؟

- تۆ دەرەقەتی دیت، تۆ ئەو کچە دەست و پێ سپییەکەهێ دە، پازدە سال پێشتر
نیت، ئیستا تۆ خانمیکی بە توانا و زەحمەتکێشیکی کە هەموو مەحالیکی دەکەیتە
شیاو، بەراستی من شانازیت پێوه دەکەم.

چاوهکانم پریوون لە فرمیسک، گوتم:

- بەراستتە؟ بەراستی وا دەلێیت؟ چیی تر لەوه شەرمەزار نیت کە یەکیکی
وهکو من ژنتە؟

- کەهێ من شەرمەزار بووم؟ تۆ ژنە زۆر چاکەکەمی، رۆژ بە رۆژیش
کەماسییەکانت پری کردووه و گەشەت کرد، ئیستا ئیتر هەموو پیاویکی ئاوات بۆ
دەخوازیت، تەنیا ئەوهیه کە دلم پیت دەسووتیت کەوا گرفتاری من و منداڵەکانم
بووی.

- وای...! وا مەلێ، تۆ و منداڵەکانم ئازیزترین کەسەکانی ژیانی من.

ئاه...! چەند دلم دەخواست لە ئامیزی بگرم، سەرخەمە سەر شانی و بگرم.
هەستم دەکرد پرم لە وزه، بەراستی من توانای هەموو کاریکم هەیه.

خۆم ناوونوس کرد، چەند یەکەیهکی کەم وەرگرت کە کاتەکانیان گونجاو بوون،
لهگەڵ پەروین خانم و فاتمی قسەم کرد و ئەوان قایل بوون یارمەتیم بدەن. پەروین
خانم لەبەرئەوهی هاوسەرکەهێ نەخۆش بوو، هەفتەهێ یەک، دوو جار دواي
نیوهروان لەلای منداڵەکان دەمینیتهوه، له هەفتەیهکیشدا سێ شەو فاتمی و سادق
چاودیری ئەوانیان لە ئەستۆ گرت، لەبەرئەوهی فاتمی مانگەکانی کۆتایی
دووگیانیی بەسەردەبرد و هاتوچۆکردنی بۆ دژوار بوو، ئۆتۆمۆبیلەکەم بە سادق دا
بۆ ئەوهی بتوانیت بەناسانی فاتمی بۆ مائی ئیمه بهینیت یان منداڵەکان بۆ ئەوئ
بیات، و یان هەموویان پیکهوه بۆ سینەما و گەران برۆن. من بۆ خویندن لە هەموو

بواریک سوووم وهردهگرت، کاتهکانی دهست بهتالی له فه‌رمانگه، به‌یانییان زوو، شه‌و کاتی خه‌وتن، زۆر جار به‌سه‌ر کتییبه‌کانه‌وه خه‌و ده‌یبردمه‌وه. ئەم هاتوچۆ و به‌رنامه قورسانه، ئەو سه‌رئیشه درێژخایه‌نه‌ی توند ده‌کرد که له نه‌وجه‌وانییه‌وه هه‌مبوو. به‌لام گرینگ نه‌بوو، سه‌بی ئارامکه‌ره‌وهم ده‌خوارد و له کاره‌کانم به‌رده‌وام ده‌بووم. به‌شیک زۆری ئەرکه‌کانم، ئەرکی دایکایه‌تی، مالداری، فه‌رمانبه‌ری، قوتابی زانکۆ و ئەرکی هاوسه‌ری زیندانییه‌کی ده‌گرته‌وه، که به‌دیقه‌تیک فره‌تر به‌وه‌یان راده‌گه‌یشتم، ناماده‌کردنی که‌لوپه‌لی زیندان، پیداوایستی و خواردنه‌کانی هه‌مید به‌شیک نه‌ریتیک ئاینی تایبه‌ت و به‌ته‌شرفاته‌وه له‌لایه‌ن هه‌موو ئەندامانی خێزانه‌وه جێبه‌جێ ده‌کران. ورده ورده فێریووم که چۆن ئەم به‌رنامه قورسه به‌جێ بگه‌یه‌نم و له‌گه‌ڵی راهاتم، چیی تر قورس نه‌بوو. هه‌ر له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا زانیم که تواناکانی مرۆف زۆر له‌وه‌ فراوانترن وه‌کو ئەوه‌ی خۆی پێیوایه، له‌ پاش ماوه‌یه‌ک که‌سه‌که له‌گه‌ڵ به‌رنامه‌ی ژیانیدا هاوئاهاه‌نگ ده‌بیت و په‌وتی چالاکیه‌کانی له‌گه‌ڵ قه‌باره‌ی کاره‌کانی به‌گونجای هه‌له‌سه‌ووریت. وه‌کو راکه‌ریک له‌مه‌یدانی ژیاندا پام ده‌کرد و ده‌نگی هه‌مید که ده‌یگوت:

"من شانازیت پێوه ده‌که‌م"، وه‌کو ده‌نگی چه‌پله‌ی خه‌لکیکی زۆر له‌ یاریگه‌یه‌کی مه‌زندا، له‌ گوێم ده‌نگی ده‌دایه‌وه و هه‌له‌سه‌ووران و توانایی پتر ده‌کردم.

ئهو رۆژه له‌ فه‌رمانگه، رۆژنامه‌کانی شه‌وی پێشووم ئەمدیو و ئەودو ده‌کرد که چاوم به‌ راکه‌یاندنی پرسه‌کان که‌وت، هه‌تاوه‌کو ئەو کاته هێند سه‌رنجی ئەو راکه‌یاندناهم نه‌ده‌دا، به‌لام ئەو رۆژه له‌ پر چاوم به‌ ناویکه‌وه هه‌له‌واسرا، ئاگه‌داریی هه‌والی مردنی ئاغای ئیبراهیم ئەحمه‌دی، باوکی په‌روانه‌ی ده‌دا. دلم داخواریا. پووخواسه به‌رپێز و میهره‌بانه‌که‌یم هاته به‌رچاو. یه‌کسه‌ر چاوم پر بوو له‌ فرمێسک، یاد و بیره‌وه‌ریه‌کانی په‌روانه‌ میسکی پر کردم، مه‌وداکی کات و شوین هه‌رچه‌نده‌ دوور و درێژ بوون، که‌چی نه‌یاندته‌وانی خۆشه‌ویستی په‌روانه و ئاره‌زووی دیداری ئەوم له‌ دل ده‌ریکه‌ن، له‌ پاش ئەو ته‌له‌فۆنه‌ی که‌ چهند سالتیک پێش ئێستا بۆ دایکیم کرد، هه‌رگیز هه‌واڵم له‌وانه‌وه ده‌ست نه‌که‌وت و خۆشم ئەوه‌نده‌ نوقمی کێشه‌کانی ژیان بووم، نه‌متوانی جاریکێ تر پێوه‌ندی پێوه بکه‌مه‌وه. ده‌بوايه برۆیشتمایه، په‌نگبێ ئەمه‌ تاچه‌ ده‌رفه‌تیک بوو که بمتوانیبايه جاریکێ تر په‌روانه‌ بدۆزمه‌وه. له‌ هه‌ر کوییه‌ک بووه بێگومان بۆ مردنی باوکی دیته‌وه.

کاتیک ویستم بچمه ناو مزگه و ته که، شله ژا بووم، دسته کانم ئاره قه یان کردبوو، له ریزی خاوهن پرسه که دا چاوم بو په روانه دهگیزا، که چی ئوم نه ده بیینی، تو بلایی ئه و نه هات بیت، هر له و کاته دا خانمیکی تا راده به ک قه له و، به قژیکی کاله وه که هندیکی له ژیر له چکه ره شه تورییه که وه هات بووه دهر، سه ری بهرز کرده وه، نیگا کانمان پیکه وه گریدران، به لئ، ئمه خودی په روانه یه، چون له م ماوه ی دوا زده، سیزده ساله دا ئه وهنده گوزراوه. خزی خسته باو هشم و هه موو پرسه که به بی ئه وه ی یه ک وشه ش بلاین، له باو هشی یه کتر دا گریاین. ئه و پرسه داری باو که نازیزه له دست چوو ه که ی بو و منیش بوغزی دژوارییه کانی ئم هه موو ساله م هه لده رشت. منی له ته نیشته خویه وه دانا، توند دستمی له ناو دستیدا گرتبوو، له پاش کۆتاییی رپوره سمه که، به زور له ته ک خویدا بردمییه ماله وه. کاتیک دهوروبه ری که میک چول بوو، رووبه رووی یه کتر دانیشتین، نه مانده زانی ده شی له کوپوه دست پی بکه یین، ئیستا که سه یریم ده کرد ده مبینی ئه و هر په روانه که ی خومه، ته نیا که میک قه له وتر بووه و قژی کال کردووه ته وه، ئاوسانی چاوه کانی و دهموچاوی له بهر گریانی ئم ماوه یه بوو، سه رنه نجام پرسی:

- مه عسووم! به خته وه ری؟

سه رم سوپما، حه په سام، نه مده زانی بلیم چی! هه موو کاتیک له بهرده م ئم پرسیاره دا گیز ده بووم، له قوولی بیدهنگی و سه ر لیشتی و او بییه که م سه ری راوه شان و گوتی:

- یاخو بمرم! وا دیاره کیشه کانی تو کۆتایییان نایه ت.

- به لام من ناشو کور نیم، هر ئه وه یه که نازانم مانای به خته وه ری چییه؟! دنا شتی باشی زورم هه یه. وه کو منداله کانم، دوو کوری ته ندروست و چاک، هاوسه ره که شم پیاویکی باشه، هه رچه ند له گه ل ئیمه دا نییه، کار ده که م، ده خوینم، له بیرته ئاره زوو هه می شه یییه که م.

پی که نی و گوتی:

- هیشتا ورت نه هیناوه، بابه ئم دیپلومه ئه وهنده ش به نرخ نییه، پیت وایه من به دیپلوم چیم کرد؟

- ده میکه دیپلوم وهرگرتوو، ئیستا قوتایی زانکۆم، به شی ویزه ی فارسی، زانکۆی تاران.

- به راسته؟! وه لا بابه، به راستی تق چ کوششیک دهکەیت، ئافەرین، دیاره
هه‌موو کاتیک قوتابییەکی زیرەک بوویت، به لام پیم وانەبوو دواى ئەم هه‌موو ساله
به میرد و مندالەوه هیشتا هەر بتوانی بخوینیت، باشه هاوسەرەکه‌شت ریکەت لی
ناگریت.

- نه، ئەو هاندەرم بوو.

- چ باش، دیاره پیاویکی تیگەیشتوو، دەبیت له‌گەلی ئاشنا بم.

- به‌لی، ئیسه‌للا ده، پازده سالی تر!

- یانی چی؟! بۆ؟ بۆچی لیره نییه؟

- هاوسەرەکه‌م زیندانییه.

- وای... بمرم، بۆچی، چی کردوو؟

- زیندانی سیاسییه.

- به راسته...؟! من له ئەلماندا بینیم ئەم ئێرانیانه، ئەوانەى کونفدراسیۆن و
ئەوانی به‌ره‌لستکارن باسی زیندانییه سیاسییه‌کان ده‌که‌ن، که‌واته هاوسەرەکه‌ی
تۆش له‌گەل ئەوانه؟ ده‌لین ئازاریشیان دده‌ن، راسته؟

- هیچی به من نه‌وتوو، به لام من زۆرم له جله خویناوییه‌کانی شو‌ردوو، ئەمه
ماوه‌یه‌کیشه مۆله‌تی چاوپیکه‌وتنیان نه‌داوه، نازانم له چ دۆخیکدايه.

- ئەى کى ژيانتان دابین ده‌کات.

- وتم کار ده‌که‌م.

- به تهنیا، واتا تهنیا خۆت ده‌بیت ژيان هه‌لسووړینیت؟!

- هه‌لسووړاندنی ژيان گرینگ نییه، تهنیایی دژواره، ئاه په‌روانه نازانیت چەند
ته‌نیام! سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که هه‌رده‌م سه‌رقالم یه‌ک چرکه کاتی پشوم نییه، به لام
به‌رده‌وام هه‌ست به تهنیایی له هه‌موو بوونمدا ده‌که‌م. چ شادمانم ده‌تبینم، زۆر
پێویستیم پیت بوو. باشه ئیستا تق بلێ، به‌خته‌وه‌ری؟ چەند مندالت هه‌یه؟

- ئیى، خراب نییه، دوو کچم هه‌یه، له‌یلا و لاله، هه‌شت و چوار سالانن.
هاوسەرەکه‌م خراب نییه، ئیدی پیاویکه‌ وه‌کو هه‌موو پیاوانی تر، به ژيانی ئه‌ویش
پراهاتبووم، به لام ئیستا به‌مه‌ی که پرووی داوه ئیتر ناتوانم دایکم به تهنیا جی

بهیلم، بهتایبەتیش فەرزانه دوو مندالی بچووکى ههیه و سەرگەرمى ژيانى خۆیهتى. ناشکریت هیچ چاوه‌روانییهکی له کورەکان هەبیت. خەسره‌ویش ماوه‌یه‌که بیری ئێران له کەلله‌ی داوه، ئیستا ئیتر دەبیت دوا بریار بدەین، وا بزانی دەبیت بگه‌ڕێنه‌وه و لیتره بژین.

قسه‌کانى من و په‌روانه هى ئەوه نه‌بوون له یه‌ک دانیشتندا بو‌ترین، پتووستیمان به‌چەندان رۆژ و شه‌وى دوور و درێژ هه‌بوو. بریار درا رۆژى هه‌ینی له به‌یانیه‌وه له‌گه‌ڵ منداله‌کان برۆین بۆ مالمیان، رۆژیکى زۆر خۆش بوو، له ژياندا هه‌ندەم قسه نه‌کردبوو، خۆشبه‌ختانه به‌سه‌رچوونى کات و ئەو دووریه‌ی درێژخایه‌نه نه‌یتوانیبوو درز بخاته هاوڕێیه‌تیمان‌وه، هه‌تا ئیستايش ده‌مانتوانى ساناتر بۆ یه‌کتر قسه بکه‌ین وه‌ک بۆ یه‌کێکى تر، و منیک که ده‌رده‌دلکردن به‌لامه‌وه گرفت بوو و له‌م ماوه‌یه‌شدا به‌هۆى شارده‌نه‌وى نه‌ینیه‌کانى هه‌مید، توانای به‌کورتى قسه‌کردنى ئازادانه‌شم له ده‌ست دا‌بوو، ده‌متوانى شاراوه‌ترین کونجه‌کانى دلم بۆ په‌روانه بکه‌مه‌وه، من دیسانه‌وه هاوڕێکه‌م دۆزيبوووه و ئیدى هه‌رگیز ونم نه‌ده‌کرده‌وه. به‌خۆشحالییه‌وه به‌رنامه‌ی گه‌ڕانه‌وه‌یان زۆر زوو سه‌رى گرت و په‌روانه له پاش سه‌فه‌رێکى کورت بۆ ئەلمان، مال و ژيانیان بۆ تاران گواسته‌وه. مێرده‌که‌ی سه‌رقالی کارکردن بوو، خۆیشى کارێکى نیمچه نیو کاتى له ئەنجوومه‌نى ئێران و ئەلمان وه‌رگرت. پشتیوانتیکى ترم دۆزيبوووه، په‌روانه چیرۆکى ژيانى منى به‌ ترش و خویوه بۆ مێرده‌که‌ی باس کردبوو، ئەویش که‌وتبووه ژیر کاریه‌گه‌رییه‌وه و تا پاده‌یه‌ک سه‌بارت به‌ ئیمه هه‌ستى به‌ به‌رپرسیاریتی ده‌کرد، منداله‌کانمان هۆگرى یه‌کتر بوون و هاویارییه‌کى باش بوون، په‌روانه به‌رده‌وام به‌رنامه‌ی خۆشى بۆیان ساز ده‌کرد و منداله‌کانى بۆ سینه‌ما، گه‌ران و مه‌له‌کردن ده‌برد، به‌ هاتنه‌وه‌ی مالى په‌روانه، ژيانمان په‌نگ و بۆیه‌کى تازهى له‌خۆ گرت، منداله‌ دل‌مردووه‌کانم که له دواى مندالبوونى فاتى زۆر ته‌نیا و بى به‌رنامه‌ بوون، جارێکى تر خرۆش و ته‌زووى ژيانیان بۆ گه‌رایه‌وه.

سالیکی تریش تێپه‌ر بوو، چاوپێکه‌وتنه‌کانى هه‌مید تا راده‌یه‌ک ریکوپیک بووبوون، مانگی جارێک منداله‌کانم ده‌برد، به‌لام هه‌موو جارێک که له چاوپێکه‌وتنه‌که ده‌گه‌رایه‌وه وه‌رچه‌رخانیک له دۆخى منداله‌کاندا رووى ده‌دا و هه‌فته‌یه‌کى پى ده‌چوو تاوه‌کو ده‌گه‌ڕانه‌وه سه‌ر بارى ئاسایى خۆیان، مه‌سه‌عوود

بېدهنگتر و خه مبارتر و سيامهك توندوتیژ و تورهتر دهبوو، له ههموو چاوپكه و تنیكا حه مید به شیوهیهکی ههست پیکراو پیرتر دههاته بهرچاو، كهچی من بهو دیدارانهش هه ر دلخوش بووم. بۆ زانكۆ دهرویشتم، له هه ر وهرزیکی خویندندا چه ند پلهیه كم دهبری، له فه رمانگه، به فه رمی بووم به فه رمانبه ر. سه ره رای ئه وهی كه ليسانسیشم نه بوو كه چی كاری پسپۆرم ده كرد و ههمووان لیم رازی بوون، ئاغای زه رگه ر بهو نیگا ورد و تیژپه به وه ههموو كاتیک دهیخستمه ژیر چاودیرییه وه، به وپه ری برواوه كارهكانی پیم راده سپارد. ئاغای شیرازی به یه كیک له هاوړی هه ره نزیكهكانم ده ژمیردرا، ئیتر هه رگیز كیشهی له گه ل مندا نه ما، هه رچه نده هه روا ناساز و تهنگه جیكلدان بوو، هه زار جار دهنگه دهنگ و شه ری دنایه وه، به وهش خۆی له ههموو كهس پتر نازاری ده چه شت، هه و لم دها له و ره شینییهی بۆ ههموو شتیك كه م بكه مه وه، سویندم بۆ ده خوارد كه كهس دوژمنت نییه و له قسه كانیانا مه به سستیکی تایه تییا نییه، له وه لامدا دهیگوت:

خۆشباوهری، كه وته بهر لیشاوی ترس

له و كاته وه به دگومانی بووه به یاری من

له هیچ پیکه وه بوونتیكا ئاسووده نه بوو، به هیچ كۆمه لیکه وه په یوه ست نه ده بوو، له ههموو بزوتنه وه یه كدا شوین پیی سیاسی گه لیکه ناپاکی به دی ده كرد، ههمووی به به كریگیراو و پیاوی ده ربار له قه له م دها، هاوکارهكان له گه ل بوونی ئه و له ناو كوئنگرده كه دا ناكۆك نه بوون، به لام ئه و خۆی دووره پهریز ده گرت، جاریکیان لیم پرسى:

- تۆ له ته نیایی بېزار نابیت؟

له وه لامدا گوتی:

- من عه زیزی خه مانم، نووری چاوی ته نیایی

شه معی به زمی له خۆچوون، سوۆزی گیان سه ودايي

له من دا په وهك خۆر و له گه ل منه وهك ده ریا

هه تا هه تا ره شینی، به بی سنوور ته نیایی

جاریکیان ئاغای زه رگه ر بۆ دلدا نه وهی ئه و به گالته وه گوتی:

– ئەي باوکه، شتەکان چەند بە قورسى دەگرى! دۆخەکه بەو خراپىيەش نىيە که تۆ دەيبىنى، لەناو ھەموو کۆمەلگەيە کدا کهم و زۆر ئەم شتانه ھەن، ئىمەش بەوہ قايىل نىن، بەلام ھىندەش لە کا، کتو ھەلناچنن و خەفەت ناخۆين.

ئەو وەلامى دايەوہ:

تۆ نازانى من بۆچى قسە دەبزرکىنم

حالم کەسک لى دەزانى، کە شارەزاي لەرزوتا بى

سەيرە کەسک زىندوو بىت و وەک من نەبى

سەيرترىش ئەو کەسەيە پىي سەيرە من حالم وا بى

سەرئەنجام لە شەپکى گەورەدا کە لەگەل بەرپۆهەرى گشتىي فەرمانگە بەرپاي کرد، دەرگەکەي بە توندى داخست و ھاتە دەرەوہ، ھاوکارەکان کۆبوونەوہ بۆ ئەوہى ناوېزى بکەن، يەککيان گوتى:

– ئاغا بە سادەيى وەرى بگرە، بتەوئ و نەتەوئ ئېرە فەرمانگەيە، خو مالى پوويمان نىيە، دەشى مرؤف بۆ ھەندى شت مل بدات.

و ئەويش ھاواری کرد:

– ھەرگىز سەرم بۆ خوېرپىيەک نەوى ناکەم

من ئاوام و، ھەموو عالەم با لىم بىن بە دارؤغە

– ئاغا تۆ دەبىت کەمىک لەم ھەستيارىيەت کەم بکەيتەوہ، ناتوانى بەم شپۆهەيە بژىت.

بە توورپەيىيەوہ نەراندى:

– يانى مەبەستت ئەوہيە:

نەرە شىرتىک بىت بۆ خوئ و، بچىتە ناو پىستى ماکەر

جا وەرە بەر تىروتانە، خو بدە بەر

گوتم:

– ئاغاى شىرازى ھەول بدە ھىمن ببىتەوہ، ناتوانىت بەم سادەيىيەش واز لەم فەرمانگەيەش بەينىت، سەرئەنجام دەبىت لەسەر کارىک بەردەوام بىت.

– نايىت.

ئاسان نىيە، لەم مەيدانە خۆت رابگرى
 جەلەوى ئەسپى سەرکەشى ھەراوھوريا بگرى
 تيغ و چەقۆت لەسەر مل بېت و سەر داخەى
 گوئى بەدەيه دوژمىتىكى ھەرامزادە كە پېت دەلى
 يان تەسليم بە، يان ئىستاكە دەبى بمرى!
 - باشە ئىستا دەتەويت چى بکەيت؟
 - دەپۆم، دەبېت من لىرە برۆم...
 دلەراوگەيه و بېم و ترسانە
 ئەوھى لەم خاكە، ئىمە بەشمانە
 زۆر زوو ولاتى بەجى ھىشت. رۆژىك بۆ بردنەوھى شتومەكە جىماوھكانى بۆ
 فەرمانگە ھاتبوو، مائىئاوایی لە من كرد و وتى:
 - سلأوى من بە ھاوسەرە قارەمانەكەت بگەيەنە و لە زمانى منەوھ پېي بلى:
 چوون بۆ ميعراجى شەھادەت، تەنيا بەشى ھەلاج نەبوو
 ھەرکەسىكى وشەى ھەقى ھاتە سەر زار
 لە پېناوى چووه سەر دار
 بەرۆشستنى ئاغای شيرازى ئاسوودەيى لە فەرمانگەكەدا جىگير بوو، تەنانەت
 ئاغای زەرگەریش كە لە روالەتدا ھىچ كىشەيەكى لە گەلى نەبوو، لەوھ دەچوو لەم
 دوایىيانە تاقەتى لىتى چووبېت، بەلام بېرەوھرى ئەو، خەمە قوول و ئازارەكانى، تا
 ھەتا ھەتايە لە بېرم مانەوھ و بوو بە ھۆى ئەوھى ھەموو شتىك بکەم بۆ ئەوھى
 مندالەكانم بەو ئەزموونە تالانەيانەوھ بارى دەروونيان وەكو ئەو نەبېت، ھەولم دەدا
 لە مالىەكەدا كەشتىكى شاد پىك بەيىنم، بۆ ئەوھى ئەوان پىكەنەن بە فەرمامۆشى
 نەسپىرن و قېن و خەم لە نىگاكانياندا رەگ دانەكوتېت. پىشېركىكى قسەى خۆشم
 دانا و ئەوھى تازەترىن قسەى خۆشى بووتبايە ديارى وەرەگرت، ھەولمان دەدا
 لاسايىيە يەكتر بگەينەوھ، دەمويست بە خۆيان و لە گىروگرفتەكانى خۆيانەوھ فېرى
 پىكەنەن بن، رايىنانمان لەسەر زاراوھى جۆرەوچۆر دەگرد، ھانىانم دەدا لە مالىەوھ
 گۆرانى بلىن، دەنگى مۆسىقا بەرزبکەنەوھ، گوئى لە ئاوازی شاد بگرن، پىكەوھ

سەمامان دەکرد. شەوانە، سەرەرای ئەوێ كە زۆربەى كاتەكان لە ماندوویدا توانای جوولانەوهم نەبوو، یاریم لە گەلیاندا دەکرد و ختووکیانم دەدا، لە پێكەنیندا دەبوورانەو، بە سەرىن كایەمان دەکرد تا سەرئەنجام ئامادەى خەو دەبوون و دەچوونە سەر جیگەى خەوگەیان. زۆر ماندوو دەبووم، بەلام رێگەچارەىك نەبوو، دەبوايە ئەم كەشە دلكیره بە زیندووێى بپاریزم، قەرەبووی كەماسییەكانم بكەمەو، دەشیا خۆشییان دەرخوارد بدهم بۆ ئەوێ لە دواڕۆژدا بە چاوی ئاغای شیرازییەو لە دنیا نەروان.

فاتى لە پاش ھاوسەرگيریهكەىو، زۆر زوو بوو بە خاوەن منداڵ و كچىكى جوانى چاوشینی بوو، ناوى نا فێروزە، منداڵەكان زۆریان خۆش دەوێست، بەتایبەتى مەسعوود، ھەموو كاتىك ئامادەى یاریکردن بوو لە گەلى، پەروین خانم بە مردنى ھاوسەرەكەى بەئازادى و ئاسوودەیی گەیشت، بەتایبەتیش لەویدا سەرکەوتوو بوو كە پێش مردنى ئەو خانووگە لەسەر ناوى خۆى تۆمار بكات، بەلام قەت بە باشى یادى ئەوى نەكردووە و بەھۆى ئەوێ كە بە سەرى ھێنا بوو، نەیبەخشی. لە پاش ئەو زۆربەى كاتەكانى لەگەڵ ئیمەدا بەسەر دەبرد، ھەر كاتىك من درەنگ دەھانمەو ئەو لەلای منداڵەكان دەمايەو و زۆربەى كارەكانى مالاھەوى دەکرد، بۆ ئەوێ من كاتىكى زۆرترم ھەبیت بۆ ھەسانەو و لەگەڵ منداڵەكاندا بم، ئەو بە چەشنىك لە چارەنووس و تەنیاىى من خۆى بە گوناھبار دەزانى و ھەولێ دەدا لە رێگەى ئەو پێوەندییە تايبەتییەوێ كە لەگەڵ مندا ھەببوو، قەرەبووی بكاتەو.

عەلیش بە راسپاردەى مەحموود، بۆ خوازبێنى كچى یەكێ لە حاجییەكانى بازار رۆیشت، كە حاجییەكى متمانەدار بوو، ماربەرىنى فەرمى بەرپۆھ چوو، و بریار درا لە پایزدا رپۆرەسمى زەماوونىكى گەورە لە ھۆلكدا بگيریت كە میواندارى ژن و پیاوى بە جیا لەیەكتر دەکرد. ئەم پەپووستە لەسەر خواستى مەحموود بوو و ھەر لەبەرئەوھش بوو بە ھەموو مەرجە پڕوپووجەكانى خێزانى بووكێ كە زیاتر لە مامەلەىكەى سەردەمە كۆنەكان دەچوو، رازى بوون، بۆ ئەوێ بە ھەلبژاردنى ھاوسەر قایل بن، و بەلێنى ھەموو جۆرە ھاوكارى و یارمەتییەكى دا، كاتىكىش باوكم نارەزایەتیی دەربرى كە ئیمە ناتوانین ئەم ھەموو خەرجە بكەین، ئەم قسە ھیچوچوچانە یانى چى؟ بە سادەى گوتى:

- ئەم سەرمايەگوزارايىيە زۆر زوو پارەكەى دەگەرپتەو، جا بزانه چ جيازىيەك لەگەل خۆيدا دەهينتت و ئيمەش لەپال باوكى كچەكەو چ مامەلەگەلىك دەكەين.

لەم نيوەندەدا، ئەحمەد بە تەواوەتى لەو ناو دەوور خرابوووە، كەس حەزى نەدەكرد لەبارەى ئەو هېچ قەسەيەك بكات و هەموو هەوليان دەدا تا دەتوانن ناویشى نەيەتە سەر زمان، ماوەيەكى زۆر بوو باوكم بە فەرمى ئەوى لە مال دەركردبوو، هەموو جارێك دەيگوت:

- سوپاس بۆ خوا كە مالى تو ناناىت، دەنا ئابرووى دەبردى و دەمەقالەى بۆت دەنايەو.

خىرايىيە دارمانى ئەحمەد بە شپۆهەك بوو كە هەموويان لىي بى هيوو بوويوون، تەنيا پەروين خانم هېشتا هەر دەبييني و بە وسكتييهو سەبارەت بەو قەسەى بۆ دەكردم، دەيگوت:

- نەمبينييو كەس بەم پيداگرييهو ژيانى خۆى بە دەم باو بەدات، حەيف، چ گەنجىكى خۆش ئەندام و پىگەيشتوو بوو، ئىستا ئەگەر بيبيني مەحاله بيناسيتەو، هەر لەم رۆژانەدا لاشەكەى لە يەكێك لە ئاوەرۆكانى خوارووى شار دەدۆزەو. ئەگەریش تا ئىستا بە زىندووى ماوەتەو، ئەو لەبەر پىراگەيشتنەكانى دايكتە، بە كەس نەلێي ها... ئەگەر باوكت بزائيت ژيانى لى هەراسان دەكات، بەلام، باشە ئەو داماو هەر دايكە، ئەميش كۆرە خۆشەويستەكەى بوو، بەيانبيان دواى ئەو دايكت دەروا، ئەحمەد دپتە مالتان، دايكت خواردى پى دەدا، كەبابى بۆ دروست دەكات، جەكەانى دەگۆرپت، دەيشۆرپت و نان و ئەگەر بتوانيت پاره دەخاتە گيرفانييهو، تا ئىستائيش ئەگەر يەكێ بلى ئەحمەد هيرۆينييه سك خۆى هەلدەدرى، داماو هېشتا هەر بە تەمايە چاكەو بەت.

پىشبينىيەكانى پەروين خانم زۆر زوو هاتنە دى، بەلام ئەو باوكميشى لەگەل خۆيدا بەرەو لەناوبردن برد. كاتيك ئەو لە قوناقەكانى كۆتايىي لەناوچووندا بوو، بۆ دەستكەوتنى پاره هەموو شتىكى دەكرد، لە يەكێك لەم قەيرانى حەوجەدارى و بى پارەييەدا بۆ مالى باوكم دەچپت، فەرشەكە كۆ دەكاتەو بۆ ئەوى بيبات و بيفرۆشيت، باوكم بە گۆيدا دەچپتەو و هەول دەدات فەرشەكەى لى بسينتتەو،

ئەم توورەیی و ھەول و تەقەلایە لە توانای دڵە ماندووھکەسی ئەودا نەبوو، دڵەکپیپەکی قورسی بۆ ھات، گوێزرایەو بۆ نەخۆشخانە، ھەفتەییەک لە نەخۆشخانە مایەو، چەند رۆژیکمان لە پشت دەرگەیی چاودێرییە تایبەتیەکاندا بەسەر برد، بارودۆخی باشتر بوو و گوێزرایەو بۆ بەشی تایبەت، ھەموو رۆژی لەگەڵ منداڵەکان بۆ نەخۆشخانە دەرۆشتم، سیامەک خەریک بوو بالایی بەرز دەبوو، لە تەمەنی خۆی گەرەتر دەھاتە بەرچاو، بە ئاسانی مۆلەتی چوونە ژوورەوہی وەر دەگرت، کەچی مەسعوود بە ھەزاران تەلەکە و پارانەوہ و لالانەوہ تەنیا دوو جار توانی بیینیت، سیامەک بە درێژایی کاتی چاویکەوتنەکە لە تەنیشت باوہ گەرەتی دادەنیشت و بە بێدەنگی دەستی لەناو دەستیدا دەگرت. بەچاکبوونەوہکەسی ھیوایەکی زۆرمان پەیدا کردبوو، کەچی بەداخوہ دڵەکپیپەکی بەھێزتر رووی لێ کرد و جاریکی تر بۆ بەشی چاودێری تایبەت برا و پاش بیست و چوار کاژیر، گیانی بە نەمری سپارد. بەم شێوہیە تاقە پشت و پەنا راستەقینەکەم لە دەست چوو، لە پاش مەرگی زانیم کە تەنیا بوونی ئەو، گەرچی دوور بە دووریش بوو، چۆن ساباتی بەسەرمدا کێشابوو و لە تاریکترین ساتەکانی نائومیدیدا رەونەقی رۆشناییبوونی ئەو دلی رووناک دەکردمەوہ. بە کۆچی ئەو، پێوہندییەکانم بەو مالاوہ زۆر سست بووہوہ. تاوہکو ھەفتەییەک نەمدەتوانی بەر لە فرمیسکەکانم بگرم، بەلام لەگەڵ یەکەمین لێدانە ناکاوہکانی ئاوہزدا بۆ گەرانەوہ و بەئاگاھاتنەوہ، سەرنجی دەوروبەرم دا، بەوہ گەیشتم کە فرمیسکەکانی من بە بەراورد لەگەڵ خەمە قوول و بێدەنگییەکی سیامەکدا ھیچ سەنگیکی نییە، ئەم منداڵە بی ئەوہی یەک دلۆپ فرمیسک برێژیت، ھەر وہکو میزەلانیک وابوو کە چیی تر بەرگەیی یەک فووی تر ناگریت و لە تەقینەوہدا بوو، دایکم بە قینەوہ دەیگوت:

– حەیف بۆ ئەو ھەموو سۆز و خۆشەویستیەیی کە لە دلی مستەفا خاندا ھەبوو بۆ ئەم منداڵە، کەچی تەنانەت ئەو کاتەیی کە خستیایانە ناو گۆریشەوہ یەک دلۆپە فرمیسکی نەرشت، ھەر بە خەیاڵیشیدا نەھات.

زانیم کە باری دەروونی زۆر لەوہ خراپترە کە لە رووکەشدا دەبینریت. رۆژی مەسعوودم لەلای پەروانە دانا و لەگەڵ سیامەک بۆ سەر گۆری باوکم رۆشیتین، ھەر وہکو ھەریکی تاریک و خەمناک بە دیارمەوہ وەستابوو، ھەولێ دەدا تەماشای

شویئیکی تر بکات و خۆی له شوین و کات دوور بخاتهوه، دهستم به گێرانهوهی یادهوهرییهکانم لهگهڵ ئەودا کرد، سهبارهت به سۆز و کهموکوورییهکانی، ورده ورده له تهنیشت خۆمهوه دامنا و هیندهم لاواندهوه ههتا له پر رقهکهی بهربوو و فرمیسکه پهنگ خواردوووهکهی هه لێژا، ئەم گریانه تا شهو بهردهوام بوو، کاتیکیش مهسعوود گه رایه مالهوه، به بینینی فرمیسکهکانی سیامهک ئەویش دهستی به گریان کرد، لێیان گه رام ههتا به تهواوهتی خۆیان خالی بکه نهوه، دهبوايه ئەو هه موو خه مه که له که بووه له دله بچکۆله که یان دهر بکردایه، پاشان دایانم نیشاند و لیم پرسین:

- به بۆچوونی ئێوه بۆ ریزگرتن و بهرز راگرتنی یادی ئەو دهبیت چی بکهین؟ ئەو چ چاوهروانییهکی لیمان ههیه و دهبیت ئیمه چۆن بژین بۆ ئەوهی لیمان پازی بیت؟

به م شێوهیه، خۆیشم بهو ئەنجامه گهیشتم که دهبیت ههول بدهم بگه ریمهوه سه ر باری ئاسایی خۆم و بۆ ههتا ههتا به زیندوو راگرتنی بیرهوهرییه خۆشهکانی، بهردهوامی به ژیا نی ئاسایی بدهم.

هیشتا سی مانگ به سه ر مه رگی باوکمدا تی نه په ریبوو، ئەحمه د، هه ر به و به لایه ی که په روین خانم باسی ده کرد، له ناوچوو. خاوینکاریک لاشه که ی له یه کی له جادهکانی خوارووی شاردا دۆزیوووه، عه لیبان بۆ ناسینه وه ی برد، پرسه دانه نرا و له دایکم به ولاره که له خه فه تدا چه مابوووه، که سی تر نه گریا، هه رچییه کم کرد بیره وه رییه کی باشی بێنمه وه یاد، نه بوو، له وه ی که بۆ مردنی به داخ نه بووم، هه ستم به ئۆبال ده کرد، پرسه داری ئەو نه بووم، به لام، نازانم بۆچی هه تا ماوه یه کی درێزخایه ن هه رچی به بیرمدا ده هاته وه، خه میکی فراوان و نادیار دلی ده گرتم.

بێگومان عه لی له م هه لومه رجه دا نه یده توانی ئاههنگی ژنه یانان بگرت، ناچار به بێدهنگ ژنه که ی بۆ مالی باوکم گواسته وه، که چه ند سالیک پێش ئیستا خرابوو ه سه ر ناوی دایکم، دایکیشم خه مۆک و ته نیا بوو، تا راده یه ک خۆی خانه نشین کردبوو و شیرازه ی کاروباری ماله که ی به دهستی بووکی تازه سپارد، بهو شێوه یه ده رگه ی ئەو ماله ی که له تهنگانه دا تا قه په ناگه م بوو، بۆ هه تا هه تا یه له رووم داخرا.

له كۆتايييه كانى سالى حهفتاوحهوت، ههستم به وهرچهرخانىكى سياسى دهكرد. رهفتار و قسهى خهلك به شيوهيهكى ئاشكرا گۆراني بهسهدا هاتبوو، له فهريمانگه، كۆلان و بهتاييهتيش زانكۆكاندا، بى سلهمينهوه قسهيان دهكرد. بهرنامهكانى زيندان تا رادهيهك ريكوپييك بووبوون، بۆ حهميد و ههموو زيندانييهكانى تريس ئاسانكارييهكى زۆرتر كرابوو، لهمپهري كه متر دهخرايه بهردهم ناردىنى جل و خواردن. بهلام له ناخه رهشبينهكهى مندا هيچ دهروازهى هيوايهك بهدى نهدهكرا و ههركيز لهو باوهردا نهبووم گۆرانكارييهك بهدى بيت.

چهند رۆژيكي بۆ جهژن مابوو، ههوا، بهرامهى بههارى لى دههات، نوقم بووم له بىركردنهوهدا بهرهو مالهوه گه رامةوه روهيه روهى ديمهنيكى سهير بوومهوه، له هۆلى مالهكهدا چهند گۆنييه برنجى، چهند قوتوه رۆنى، ههندي چا، دانهويله و چهند جۆره خواردمهنييهكى تر لهسهه يهكتر داندرا بوون، به سهرسوورمانهوه سهيرم كرد، چهند جار بواوكى حهميد برنجى بۆ دههينايين، بهلام نهك بهم ههموو خواردمهنييهانى ترهوه، بهتاييهتيش ئىستا خويان له پاش داخستنى چاپخانهكه دهست كورت بوون، سيامهك كه منى به گيژ و ويژى بينى به پتكهينهوه گوئى:

- هيشتا كاره سههكييهكهى ماوه، زهرفيكي بهدهستهوه دام، له سووچيكي زهرفهكهوه بهستهيهك كاغەزى سهه تمهنى دهبينرا.

- ئەمانه چين؟ له كوئوه هاتوون؟

- ههلى بينه!

- به‌آی دایه، ئەمه پیتشبرکتیه، هه‌لی بینه.
 - باوه گه‌وره زهمه‌تی کیشاوه؟
 - نه...! و هه‌ردووکیان به شه‌یتانییه‌وه پێ که‌نین.
 - په‌روانه ئەمانه‌ی هه‌ینا؟
 - نه...! ئەمجاره‌ش پێ که‌نین.
 - په‌روین خانم؟ فاتی؟
 - نه بابا ناتوانی هه‌لی بینه...، بلیم...؟
 - به‌آی، زووکه، کێ هه‌یناویه؟
 - خاڵۆ عه‌لی! به‌لام وتی بلیم خاڵۆ مه‌حموود نارده‌ویه‌تی.
 - خه‌ریک بوو له‌ چه‌په‌ساویدا شاخم ده‌رده‌هه‌ینا.
 - وای...! بۆچی؟ خه‌ویان هاتوه‌ته‌ دی؟
 ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت و بۆ مالی دایکم ته‌له‌فۆنم کرد، ئەو ئاگای له‌ هه‌یج نه‌بوو،
 گوتم:
 - که‌واته ته‌له‌فۆنه‌که‌ به‌ عه‌لی بده‌ بزانه‌م چی بووه.
 - عه‌لی زۆر به‌گه‌رمی سلأوی کرد، ئاوازه‌که‌یم وه‌کو جارانه‌هاته‌ گوێ.
 - عه‌لی ئاغا چی بووه؟ نانی هه‌ژارانته‌نانه‌ خه‌شیوه؟
 - له‌ خزه‌تداین ئا باجی، ئەرکی خۆمان به‌جێ ده‌هه‌ین.
 - کام ئەرکه، بۆ من هه‌یجم وسته‌وه؟
 - باشه، تۆ بێند ده‌روانی، به‌لام ده‌بیت ئیمه‌ش به‌ ئەرکه‌کانمان هه‌لسین.
 - سوپاس عه‌لی گیان، من و منداڵه‌کانم هه‌یچمان پێویست نییه، به‌ ئەرکه‌ نه‌بێ
 هه‌ر ئیستا وهره‌ بیانبه‌ره‌وه.
 - بیانبه‌مه‌وه چیه‌یان لێ بکه‌م؟
 - نازانه‌م، هه‌رچیه‌کی لێ ئەکه‌ی بیکه، بیده به‌وانه‌ی که‌ پێویستیان پێیه‌تی.
 - ئەزانی چی داده، ئەمه هه‌یج پێوه‌ندی به‌ منه‌وه نییه، ئەمانه‌ کاکه‌ مه‌حموود
 نارده‌ویه‌تی، به‌ خۆی بلی، هه‌ر به‌ تۆشی نه‌داوه، بۆ زۆر که‌سی تریشی نارده‌وه،

من ته نیا ده مگه یاندن.

- سهیره، که واته خیری کردووه؟ به راست، هیچی نه بیستووه؟ ناشی شیت بوویت؟

- ئەم قسانه چییه داده؟ دهوهره و چاکه بکه!

- ئەوهندهی پتویست کاری خیرتان بۆ من کردووه، سوپاستان دهکهم، ئیستا وهره و ههرچی زووتره بیانبه رهوه.

- به کاکه مهحموود بلی... من دیم دهیبه مهوه، خۆت له گهڵ ئەودا قسه بکه.

- باشه به دلنیا ییبهوه، ههروا دهکهم.

ته له فۆنم بۆ مال مهحموود کرد، ژماره ی جار هکانی که بۆ ئەم ماله ته له فۆنم کردووه له ژماره ی په نجه کانی یهک دهست تینه ده پیری، غولامه لی وه لامی ته له فۆنه که ی دایه وه، له پاش سلاو ته له فۆنه که ی به باوکی دا.

- سلاو داده، چۆن بوو وا بیرمانت کرد؟

- به ریکهوت منیش ده مویست هه مان پرسیار بکه م، چی بووه وا بیرمانتان کرد؟ خیرتان نار دووه.

- ئەم قسانه چین خوشکم خیری چی، مافی خۆته، هاوسه ره که ت بۆ به رگری له ماف و نازادی به گژ ئەم بی بروایانه دا چوووه و خراوته به ندیخانه، ئیمهش چاومان کویری، ئەرکمانه، ئیستا ئەگه ر بویری خه بات و به ندیخانه و ئەشکه نجه مان نییه، هه ر هیج نه بی یارمه تی خیرانه کانیان بدهین.

- به لام کاکه، ئەمه چوار ساله هه مید زیندانه، هه ر چۆن ئەم ماوه یه به مه رحه مه تی خوا خۆمان به رپوه بردووه و پتویستیمان به که س نه بووه، له مه ولاش هه ر وا ئەکهین.

- مافی خۆته خوشکم، مافی خۆته تانه مان لی بدهی، روومان رهش بیت، ئیمه له خه ودا بووین، تی نه ده گه یشتین، عه قلمان پیدا نه ده سکا، ئیوه ده بیت بمان بوورن.
- وا مه لی کاکه، مه به ستم ئەوه یه که ئیمه ده توانین ژیا نی خۆمان هه ل سوورینین، هه ز ناکه م منداله کانه م به سه ده قه گه وره بن، زه حمه ت نه بیت یه کی بنیره ئەمانه به رنه وه...

- ئەم قسانە چىيە ئىمە ئەرکمان لەسەرە، ئىو تاجى سەر ئىمەن، حەمىد جىيە شانازىي ئىمەيە.

- بەلام كاكە مەحمود هەر ئو جوجەلە كۆمۆنىستەيە كە ئازاوەگىرە و دەبىت لە سىدارە بدرىت.

- دە ئىتر تانەمان لى مەدە خوشکم، چ كىنە لە دلىكى ها... و تم نەفام بووين، بەلای ئىمەو هەر كەسى لەگەل ئەم بىكەي ستمەدا بجەنگى ئووە ئەجر و نىكبوونەو هەي لەلای خوا هەيە، ئىدى چ كافر بىت و چ موسلمان.

- زۆر سوپاس كاكە، لەگەل هەموو ئەمانەشدا من پىوستىم بە هىچ شتىك نىيە، تكا دەكەم وەرن بىبەنەو.

بە توورەيىيەو گوتى:

- بىدە بە دەر و دراوسىكانت، فرىتى بدە، من كەسم نىيە بىننىرم. و تەلەفۆنەكەي دانا.

لە مانگەكانى دواتردا پتر هەست بە گۆرانكارىيەكان كرا، هەرچەندە نەدەبوایە لە فەرمانگەدا كەس بزانتىت كە هاوسەرەكەم زىندانى سىياسىيە، كەچى تا رادەيەك هەموو دەيانزانى، تەنانەت لەم دوايىيانەشدا بىجگە لە هاوکارە نىزىكەكانم، ئەوانى ترىش بە پارىزەو رەفتارىيان لەگەلدا دەكردم و ئاگەدارى ئەو بىوون كە زۆر هاتوچۆى ژوورەكەم نەكەن. لەگەل ئەم دۆخە راھاتبووم، بەلام لەو دەچو لەم پۆژانەدا هەموو ئەو لەمپەرەنە هەلگىراين. لە راستىدا چىي تر هىچ كەسىك ترسى لە پىوهندى گرتن لەگەل مندا نەبوو، بازەي ناسىاوەكانم لە فراوانبوونىكى خىرادا بوو، هاوکارەكانم بە نەهاتنە زۆرتەر لە ئاسايىيەكانم يان خویندنم لە فەرمانگەدا ناپەزايەتەيان دەرئەدەبىرى. سەرئەنجام كار بەو گەيشت كە چ لە نىو خزمان، چ هاوړىيانى زانكۆ و چ هاوکارانى فەرمانگە، سەبارەت بە پرسەكەي ئىمە بە ئاشكرا قسەيان دەكرد، هەوالى حەمىديان دەپرسى، هاودەردى و ستايشيان دەرەدەبىرى. لە دانىشتنەكاندا لە سەرەو دەيان دەنام، بەئاسانى دەبوومە چەقى سەرنجى هەمووان. هەرچەندە ئەم هەلومەرجە تا رادەيەك منى وەرس دەكرد، كەچى بۆ سىامەك چىژبەخش و چىگەي شانازى بوو. دەتگوت پەروپالى دەرکردووە، بە سەربەرزى و ئاشكرا سەبارەت بە چۆنەتەيى گرتنى باوكى و ئو

شهووی که رژانه مآلمان وه لآمی پرسیارهکان و وردهکۆلیی خه لکی ده دایه وه، دیاره به وه هزره خه یال ئافه رینه ره مندالانه یه وه هه ندی شتیشی ده خسته سهر. هیشتا دوو ههفته به سهر کردنه وهی قوتابخانه تی نه په ریبوو که داوایان کرد له قوتابخانه ئاماده بین، خه مم بوو، وام ده زانی وه کو هه موو جارێ شه ری کردوو و له یه کیکی داوه، که چی که چوومه نووسینگه ی قوتابخانه که، بینیم بارودۆخی زال به شیوه یه کی تره، چه ند مامۆستایه ک و چاودیری قوتابخانه که دهوریان گرتم، ده رگه که یان داخست، وریا بوون که سانی تری وه کو به پتوه بهر و کارمه ندی نووسینگه که ی نه زانن، وا دیار بوو بریوایان پییان نه بوو، سه باره ت به هه مید و هه ندیک دۆخ و هه لومه رج ده ستیان به پرسیار کرد، بهرنامه کانی داهاتوو و شوێرش. واقم وریا، ده نگوت من سه رچاوه ی هه وآله نه ئینییه کان و بهرنامه کانی شوێرشم. له باره ی هه مید و گرته که یه وه وه لآم دایه وه، به لآم سه باره ت به پرسه کانی تر هه ر ده مگوت، نازانم، من هه یچم به ده سته وه نییه. دیار بوو سیامه ک ئه وه ندی لاف و گه زافی سه باره ت به باوکی و چالاکییه شوێرشگه ییه کانی و ئاگه یی سیاسیانی لی داوه، به راده یه ک وای له دلگه رمه کانی شوێرش کردوو که له میانه ی به دوا داچوونی ناوه پۆکی راست و دروستی قسه کانی ئه و هی لکی راسته وخۆ له گه ل سه رچاوه سه ره کییه کانی شوێرش پتک به ئین. یه کیک له مامۆستاکان، که چاوه کانی پر له فرمیسک بوو گوتی:

- ئاشکرایه ده شی له باوکیکی ئاوها چاوه پروانی کورپکی وا بین، تو نازانی چه ند جوان و کاریگه ر قسه ده کات.

- بۆچی چی ده لی؟

به لامه وه سه رنجراکتیش بوو که بزانه له گه ل بیگانه دا له باره ی باوکییه وه چۆن قسه ده کات.

- ئه و وه کو مرۆفیکی گه وره، وه کو قسه که ریک، بی ترس و سله مینه وه له بهرده م هه موومان وه ستا و گوتی: باوکم بۆ ئازادیی خه لکی چه وساو هه خه بات ده کات، زۆربه ی هاوڕیکانی له و ریکه یه دا کوژران و خووشی چه ندان ساله له به ندیخانه یه و له ژیر ئه شکه نجه ی مه ترسیداردا بهرگری گرتوو و ته نانه ت قسه یه کیشی نه درکاندوو.

له ږيگه گه ږانه وهدا، هه ستهگه ليكي جوړه وچور و دژ به يهك له ناخدا قولپي ددها، له وهی كه سيامهك هه لومه رچيكي بؤ سه لماندني خود، سه رنجراكي شان و شانازي كرن به ده ست هيناوه، دلخوش بووم، له لايه كي تريشه وه دهرسام ئەم خو هه لكيشانه كيشه يه كي نويمان بؤ بيك بهينيت و سه رنه نجام بؤ خوئی و كه سايه تيبه پالاه و انسا نه كي و خو شه ويستي بؤ قاره مانيتي، نيگه ران بووم. ئەو له هه مو قوناغه كاني گه وره بوونيدا مندا ليكي پر كيشه بوو، له م كاته دا كه سه رده مي پر له بشيوي و ترسناكي نه و جه واني به سه ر ده برد، چو ن ده توانيت له پاش ئەو هه مو سووكا يه تي و بي ريزي پيكر دنه، ئەم دلگه رمي و پشتيواني هه رس بكات، ناخو ئەم كه سايه تيبه تازه پيگه يشته وهی ئەو به رگه ی ئەم جوړه به رزي و نزميه ده گريت؟ له بنه رته دا بؤ چي ئەم مندا له هينده پيويستي به چاوديري، پشتيواني و خو شه ويستي هه يه؟ به پي توانا من هه ولم داوه هه مو ئەمانه ی بي به خشم.

پتر بووني ريز و چاوديري ده ور به ر، به بؤ چووني من زياده ر هوي پتر و دور له راستي بوو، له وانه يه زياتر له جوړه ورده كو لي هه وه سه رچاوه ی ده گرت، خهريك ده بوو ئەم رو به روو بوونه وانه ورده ورده نازاريان ددهام، هه ندي جار هه ستي ناراستگوي، دوو رووي و گونا هم ده كرد، له دل خو مه وه دهمگوت، ناشي خهريك بم به خراب به كار هيناني هه لومه رجه كه م خه لكي هه لئه له تينم، هه مو كاتيک ئەو هم روون ده كرد هه كه سه باره ت به بيروباوه ر و ئامانجه كاني هاوسه ره كه م شتيكي ئەوتق نازانم و قه تيش له و ريگه يه دا هاوكاريي ئەوم نه كرد هه وه، كه چي ده تگوت خه لكي نايانه وي ت ئەو راستي يانه بيستن، له فه رمانگه، زانكو، له هه موو گف تو گو يه كي شو ر شي گي رانه دا ئاماژه به من ده كرا، له هه موو هه لېژار دنه كاندا منيان وه كو نوينه ر هه لده بژار د، كاتيک ده مگوت شتيكي ئەوتق نازانم، هيچم له ده ست نايه ت، ده يانگه رانده وه بؤ له خو يوور ده يي هه كه م، تاقه كه سيك كه هه لسو كه وتي له گه لم نه گورا، ئاغاي زه رگه ر بوو كه به وردی گورا نكار يي هه كاني ده ور به رمي خسته بووه ژير چاوديري هه وه، روژي، له فه رمانگه دا ده يانو يست كه سانيك به ناوی ليژنه ی شو ر ش هه لېژيرن و پابه ند بووني ان به شه پولي خرؤ شاوی خه لکه وه رابگه يه نن، يه كيك له و كه سانه ی كه هه تا ئەم دوايي يانه ش به پاريزه وه سا لوی لي ده كردم، وته يه كي به جو ش ي سه باره ت به تاي به ته مندي هه شو ر شي گي رانه، مرؤ قده و ستانه و نازاد يخوا زانه ی من پي شكي ش كرد و له

هه‌ل‌ب‌زاردنه‌که دهنگی پیدام، له شوین خۆم هه‌ستام، به‌و بروا به‌خۆیییه‌وه‌ی که به‌ره‌می دژواری ژيانی کۆمه‌لایه‌تیم بوو که توانای گفتوگۆی له به‌رده‌م خه‌ل‌کدا پێ دابووم، وێرای سوپاسی نیاز پاک‌ی و ته‌ب‌ب‌ژه‌که، نار‌ه‌زاییم به‌رامبه‌ر به‌ قسه‌کانی ده‌رب‌ری و به‌وپه‌ری راست‌گۆیییه‌وه‌ گوتم:

- قه‌ت مرۆف‌ئیکی شو‌رش‌گ‌یر نه‌بووم، چاره‌نووس منی خسته‌ سه‌ر ر‌یگه‌ی پ‌یاو‌یک که خاوه‌ن بۆچوونی سیاسی بوو و کات‌یک‌یش که بۆ یه‌که‌مین جار رووبه‌رووی به‌ش‌یک له‌ بنه‌ماکان و چوارچ‌یوه‌ی ب‌یر‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و بوومه‌وه، بوورامه‌وه.

هه‌موویان پ‌یکه‌ن‌ین و هه‌ند‌یک‌یان چه‌پ‌له‌یان ل‌ی دا.

- بروا بکه‌ن راست‌یتان پ‌ی ده‌ل‌یم، ئه‌مه‌ش بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ی که چ‌یی تر منی له کاره‌کانی ئاگادار نه‌ده‌کرده‌وه، به‌ هه‌موو بوونمه‌وه هیوا‌ی ئازادیی بۆ ده‌خوازم، به‌لام له‌ رووی بیروباوه‌ر و توانای سیاسیمه‌وه هیچ سوود‌یکم بۆ که‌س نییه‌.

ئه‌و پ‌یاوه به‌ نار‌ه‌زایه‌تییه‌وه له‌ ن‌یو خه‌ل‌که‌که‌وه هاواری کرد و گوتی:

- به‌لام تۆ ئازارت چه‌شتوه، چه‌ندان سال‌ هاوسه‌ره‌که‌ت له‌ به‌ندیخانه‌دا بوو، به‌ ته‌نیا ژيانی خۆت و مندا‌له‌کانت به‌ر‌پ‌وه‌برد، ئاخۆ ئه‌مانه ئه‌نجامی هاوئارمانی و باوه‌ر‌بوون به‌ بنه‌ماکانی ب‌یری ئه‌و نییه‌؟

- نه...! ئه‌گه‌ر هاوسه‌ره‌که‌م له‌به‌ر د‌زیش بکه‌وتایه‌ته به‌ندیخانه، هه‌ر ئه‌م کارانه‌م ده‌کرد، ئه‌مه ن‌یشانه‌ی ئه‌وه‌یه که من وه‌کو ژن‌یک، دایک‌یک، ئه‌رکی سه‌ر شانمه‌ ژيانی خۆم و مندا‌له‌کانم بچه‌رخ‌ینم.

هه‌رواوه‌ریا هه‌لسا، له‌ نیگا پ‌ر پشت‌یوانییه‌که‌ی ئا‌غای زه‌ر‌گه‌ر ت‌ی گه‌یشتم که قسه‌ی باشم کردوه، که‌چی ئه‌مجاره‌یان راست‌گۆیی و له‌خۆ‌ب‌وردوویییه‌که‌میان کرده‌ پ‌اله‌وان‌یتی و هه‌ر دهنگیان به‌ من دا.

رۆژ به‌ رۆژ ج‌و‌ش و خ‌ر‌و‌شی شو‌رش پ‌تر ده‌بوو و به‌ فراوان بوونی سنووره‌کانی، هه‌موو رۆژ‌یک خونه‌یه‌که له‌سه‌ر چ‌لی هیواکانم شکۆفه‌ی ده‌کرد. ئاخۆ ده‌ش‌یت ئه‌وه‌ی شار‌ه‌زاد و ئه‌وانی تر له‌ پ‌یناویدا کوژران و چه‌ندان سال‌ حه‌مید ره‌نج و ئازاری به‌ندیخانه‌ی بۆ ک‌یشا، ب‌یته به‌ره‌م؟

له‌ م‌الی ئ‌یمه‌دا یه‌که‌مین جار بوو من و براکانم له‌ یه‌که‌ به‌رده‌ا ب‌ین، هه‌موو یه‌که قسه‌مان ده‌کرد، له‌ قسه‌کانی یه‌که‌تر ت‌ی ده‌گه‌یش‌ت‌ین، داخوازی هاوبه‌شمان هه‌بوو،

پیکه وه ههستی لیکنزیکیبونه وه و گهرموگوریمان دهکرد، ئەوان وهکو برا رەفتاریان دهکرد و بهرگرییان له من و خیزانهکهم دهکرد، سۆزی مهحموود گهیشتبوووه ئاستیک که ههرحیبیهکی بۆ مندا لهکانی خۆی بکریبایه، بۆ سیامهکیشی دهکری، دایکم به چاوی پر له فرمیسکه وه سوپاسی خوای دهکرد و دهیگوت:

– حهیفه باوکتان نهماوه بۆ ئەوهی ئەم پێوهندییه گهرمهتان ببینیت، ههموو کاتی خهمی ئەوهی بوو و دهیگوت، ئەگەر من بمرم ئەمانه ئەم سال بۆ ئەو سال یهکتر نابین و له ههمووی تهنیاتر ئەو کچه بێ کهسه مه که کهس دهستی ناگریت، خۆزگه دهما و دهیبینی چۆن ههڕ ئەو برایانه گیانی خۆیان له پیناوه ئەم خوشکهدا دهبهخشن.

مهحموود شریت و بلاوکراوهی دههینا، عهلی لهبهری دهگرتوه، منیش له زانکۆ و فهرمانگه بلاوم دهکردهوه، سیامهک له تهک هاویۆلهکانی دهچوووه سهڕ جاده و دروشمی دها، مهسعوود نیگاری دهستهی خۆپیشاندهرانی دهکیشا و لهسهری دهینووسی " ئازادی"، له هاوینهوه ئیمه ئەندامی ههمیسهییبی ئەو کۆبوونهوه، وتارخویندنهوه و خۆپیشاندانانه بووین که له دژی رۆژێم بهرپا دهکران، تهنانته بۆ جاریکیش به بیرمدا نههات ئەم بهرنامهیه به کام کۆمهله و دهستهیهوه پهیوهسته، چ جیاوازییهکی ههبوو، ههموو پیکه وه بووین و یهک داواکاریمان ههبوو، گرینگ ئەوهبوو که پێوهندییهکانی مهحموود به شپوهیهک بوو که دهستی به دوا ههوال و شریت و بلاوکراوهکان دهگهیشت. ههموو رۆژیک وام دهزانی ههنگاوێک له حهמיד نزیکتر بوومهتهوه، خهریک دهبووم باوهرم بهوه دههینا که پێشبینیهکانم به ههبوونی خیزانیک و بوونی باوکیک بۆ سهرفرازیی مندا لهکانم مهحال نییه، ئیستا به ههموو بوونمهوه به مانهوهی حهמיד شادمانم، چیی تر به بینینی دهموچاوه خه مبار و ئازاراوییهکهی له خۆم نهدهپرسی: ئاخۆ باشتتر نهبوو له گهڵ هاوڕیکانیدا یهک جار و لهیهک ساتدا به شانازییهوه بمردایه و ئەم ئازار و ئەشکهنجهی چهندان ساله و مردنی ههموو رۆژیکێ نهچهشتبایه؟ خهریک دهبوو بهو ئەنجامه دهگهیشتم که ئازارهکانی ئەو بێ ئەنجام نهبوون و بهم نزیکانه دهگاته بهرهم، ئەمه خهونهکانی ئەوانه کهوا دینه دی، خه لکی ههستاونهته سهڕپێ، لهسهڕ جادهکان هاوار دهکهن و دهلێن " لهژێر باری ستهمدا ناژین" کاتیک ئەوان باسی ئەم رۆژگارهیان دهکرد، به بۆچوونی من چهنده دوور له بیر، دوور له راستی

و خه یالی خاو بوو.

له گه ل گه یشتنه لووتکه ی شوړشدا، دهسه لاتم بهسه ر منداله کانداه که متر و که متر ده بووه، نه وان له خالو یان زور نزیکه بوو بوونه وه، مهحموود به ناگایي و په یوه ست بوونیکي تاییه تییه وه که به راستی به لامه وه سهیر و تازه بوو، به شوین منداله کانداه دهات، نهوانی بو کوبونه وه و وتارخویندنه وه کانداه ته که خویدا ده برد. سیامه که بهم بهرنامه نه زور دلخوش بوو و به نارزه ووه ده که و ته شوین مهحموود، به لام مهسعوود زور زوو کشایه وه و به بیانوی جوړه و جوړ خوئی له رویشتن پاراست، کاتیک پرسیارم کرد بوچی نارویت، وتی: هه ز ناکه م و کاتیک هوئی که به هیترم ویست، گوتی: شهرم ده که م، نه مده زانی له چی شهرمی ده کرد، به لام پیداکریشم نه کرد. به پیچه وانه وه سیامه که روژ به روژ که رموگوپتر ده بوو، ورهیه کی زور باشی پیدا کرد بوو، هیچ کیشیه کی ساز نه ده کرد، ده تگوت به و هاوارکردن و دروشمدانه هه موو گری دروونیه کانی درده هاویشته دره وه و خالی ده بووه. ورده ورده له نهجامی به جیهینانی نه رکه ناینیه کانی ریکوپیتر و وردبینتر بوو، نهویکی که هه میسه به بیانیان به زور له خه هه لده ستا، نیستا به ناگه بوو که نوژی به بیانیان به قهزا نه داته وه. نه مده زانی له م هه موو گورانکاریه ی دلخوش بم یان نیگه ران، چونکه هه ندی له کاره کانی وه کو کوژاندنه وه ی رادیو له کاتی بلا بوونه وه ی مؤسیقا، یان سهیرنه کردنی بهرنامه کانی ته له فریون، به کسه ر ده میگی راپه وه ساله کانی پیشترو شیوه ی رهفتاره دروونگه کانی مهحموودی بو زیندوو ده کردمه وه.

سه رته ای مانگی رهزبه ر بوو، مهحموود رایگه یاند که دهیه ویت رپوره سمیکی فراوان بو سالانه ی باو کم ریک بخت. هه رچه نده مانگی که بهسه ر سالانه ی باو کمدا تی په ریبوو، که چی کهس نارزه زایه تی نیشان نه دا. بهرز راگرتنی یادی نه و نازیزه و به خشینه وه ی خیر بو گیانی پاکی له هه موو کاتیکدا و له هه ر بو نه یه کدا ده سته که وت بوو. به رهچا و کردنی هه لومه رچی قه دهغه کردنی هاتوچوی شه وانه، وامان به باش زانی رپوره سمه که بخریته نیوه روژی روژی ههینی، هه موو به خوشییه وه، له چهند روژیک له وه و به ره وه خه ریکی ناماده کاری و چیدشت لینان بووین، ژماره ی میوانه کانداه هه ر له زیاد بووندا بوون، له دله وه له دلیری مهحموود له و کات و ساته دا ده ستخوشیم ده کرد، له روژی دیاریکراودا، له به یانیه زووه وه

هه موومان له مال مهحموود كارمان دهكرد، ئيحترام سادات كه رۆژ به رۆژ قه لهوتر دهبوو، به هه ناسكه بركي دههات و دهچوو، سه رنه نجام لهو كاتهي په تاته م پاك دهكردوه، هات له ته نيشتمه وه دانيشت، گوتم:

- ماندوو نهبي، زۆر زهحمهت دهكيشي، دهستت خوښ بيټ، ئيمه هه موومان سوپاست دهكەين.

- نه بابە ئه م قسانه چييه، خو هه ر دهبوايه له پاش ئه م هه موو سالا فاتيحايه كي تيروته سه لمان بو ئاغا (خوا لتي خو شبيټ) بناردايه، له لايه كي تريشه وه، له م كاته دا ئه مه بيانويه كي باشه بو كۆكردنه وه ي خه لكي.

- به راست ئيحترام گيان كا كه م چۆنه، له وه دهچيټ چيي تر له تهك يه كدا كيشه تان نه بيټ، له تهخته بدهم.

- ئي بابە، ئيتر ئيمه ليتمان به سه رچوو، بوچي كي مهحموود دهبيټ تاوه كو شه ري له گه ل بكات، كاتي ك ديته وه ئه وه نده ماندوو و سه رقاله ئيتر كاري به كاري ئيمه وه نيبه و رهخه نش ناگرټ.

- در دۆنگيه كه ي چۆنه؟ چيي تر له كاتي دهستنويز گرتندا نالټ نه بوو، نه بوو له سه رتاوه؟

- گوټي شه يتان كه ر بيټ، زۆر باشته ر، ئيستا ئيتر هيټد سه رقاله كاتي ئه وه ي نيبه ئه وه نده خو ي له ئا وه لكي شي و خو ي بشو ريټ، ده زاني ئه م شو رشه ئه مي ئه مديو ئه وديو كردوه، ده تگوت ئه مه ده رمان ي ده رده كه ي بوو، ئيستا ده لټ به وته ي ئاغا شو ريش له پيش هه موو شتي كه وه يه، وه كو جيهاده له پينا و خوا دا و گه و ره ترين پا دا شتي هه يه، ئيتر گوټ به ورده كاري به كان نادا ت، راستي به كه ي ئيستا در دۆنگيه كه ي پتر سه باره ت به پرسه شو رشي گري به كانه.

له دوا ي ناني نيوه رۆ، و تار خو يندنه وه ده ستي پي كرد، ئيمه له ژووره كه ي پشته وه بوو ين باش دهنگه كه مان گوټ لي نه ده بوو، له ترسي چوونه ده ره وه ي دهنگه كه نه يان ده تواني به رزيټي به هيز به كاري به ين، به ئاسته م شو يني ئيمه يان له ژووري ميوان و نانخوار دندا كرده وه، له پشت پيا وه كانه وه دانيشتن، هه ندي كه سيش له پشت په نجه ره كانه وه وه ستابوون. پاش وتاري يهك، دوو كه س سه باره ت به شو ريش، سته مه كاني حكومه تي ئيستا و ئه ركه كاني ئيمه بو لابردي

ئەم رۆژیمە، نۆرە گەیشتە مامی ئیحترام سادات کە ئیستا پیاویکی ئاینی گەورە بوو و لەبەر ئەو چەند مانگەیی کە لە بەندیخانەدا بوو، لە دیدی ھەمووان و ھەکو قارەمان وا بوو. لە سەرەتادا کەمیک سەبارەت بە کارە چارەگەکانی باوکم قسەیی کرد و لە پیاھەڵدانی میژووی شوێر شگرتی خێزانەگەماندا گوتی:

– ئەم خێزانە بەرێزە لە ساڵەکانی پێشووتر ھوہ لە پێناو ئاین و وڵاتدا خەباتیان کردووە و لەم رێگەییوہ تووشی ئازار بوون، لە سالی شەست و سێ، لە پاش پروو او ھەکانی پازدەیی جوژەردان* و گیرانی ئاغای خومەینی ناچار بوون مال و شارەگەیان جێ بەجێلن و لە قوم کوچیان کرد، لەبەرئەوہی ئاسایشیان لە مەترسیدا بوو، لەم رێگەییوہا گەنجیکیان کردووەتە قوربانی، کورە ئازاکەیان بێ سەرووشوین کرا، زاواکەیان ھێشتا لە بەندیخانەدا یە و خوا دەزانیت چ ئازارگەلیکی چەشتووہ...

بۆ ماوہیەک بابەتەکانم تیکەل کرد، نەمدەزانی سەبارەت بە کێ قسە دەکات، بە ئەنیشک کیشام بە کەلەکەیی ئیحترام ساداتدا و پرسیم:

– ئەوہ باسی کێ دەکات؟

– ئی سەبارەت بە ھاوسەرەگەت!

– نە مەبەستم ئەو گەنجەیی کە بێ سەرووشوین کرا و ئەمانە...

– ئی باشە، باسی ئەحمەد ئەکا.

– وای ئەحمەدی خۆمان؟! خەریک دەبوو شاخم لێ پەیدا دەبوو.

– ئەیی باشە ھیچ بیرت لەوہ کردوہ کە مردنەکەیی چەند پێ گومان بوو، لە ناوہ راستی جادەدا، لە پاش سێ رۆژ ئیمەیان ئاگادار کردوہ، کاتیک عەلی بۆ پزیشکی یاسایی رۆیشت بۆ ناسینەوہی لاشەگە، دەیگوت پاشماوہی لێدان و برین بەسەر جەستەییوہ بووہ.

– بێگومان لەگەل ئالوودەبوویەکی تردا لەسەر مادەیی بێ ھۆشکەر بووہتە شەپری.

* سالی چل و دوو، پانزەیی خورداد، دەکاتە ریکەوتی سالی ۱۹۶۲ زاینی، ئەو رۆژەیی کە ریزیمی شا خومەینی لە ئێران دوورخستەوہ.

- له پاش مردوو ئهم قسانه مه‌که.

- کي ئهم قسه هه‌له‌قومه‌له‌قانه‌ی سه‌باره‌ت به‌هاتنمان له‌قومه‌وه‌به‌ئاغا‌وتوه؟
- وای... ئه‌ی مه‌گه‌ر نازانی، هه‌ر له‌دوای ئه‌و رووداوانه‌ی پارزده‌ی جو‌زه‌ردان
بوو که ئیوه‌له‌قومه‌وه‌هاتن، باوکت و مه‌حموود به‌ته‌واوه‌تی له‌دۆخ‌تکی
مه‌ترسیداردا بوون، وا دیاره‌تۆ مندال بووی له‌بیرت نایه‌ت.

به‌توره‌هیبیه‌وه‌گوتم:

- چاکیشم له‌بیره، ئیمه‌له‌سالی شه‌ست و دوو بو تاران هاتین، چۆن
مه‌حموود ریگه‌به‌خۆی ده‌دات ئهم درۆیانه‌به‌ئاغا ده‌لی و سوود له‌جو‌شوخرۆشی
خه‌لک وهرده‌گریت؟

تازه‌ئیتز پیداهه‌ل‌دان گه‌یشته‌بووه‌مه‌حموودیش، گوایه‌له‌و باوکه‌چاوه‌روانی
که‌وته‌وه‌ی کوری ئاوه‌هاش ده‌کری، کوریک که‌سه‌ر و مالی خۆی له‌پیناو شو‌رشدا
داناوه‌له‌هیچ‌خه‌بات و قوربانیه‌ک خۆی ناشاریته‌وه‌و که‌مکاری ناکات،
خه‌رجی ده‌یان خیزانی به‌ندکراوه‌سیاسیه‌کان ده‌دات و وه‌کو باوکیک چاودیری و
سه‌ره‌رشتیان ده‌کات، خیزانی خوشکه‌که‌ی که‌جیگه‌ی خۆیان هه‌یه‌و چندان
ساله‌ئهم‌برایه‌جه‌وریانی کیشاوه‌و نه‌یه‌یشته‌وه‌یه‌ک چرکه‌ش هه‌ست به‌نبوونی
و بی‌کسه‌ی بکه‌ن.

له‌م کاته‌دا به‌ئامازه‌یه‌ک، له‌پرسیامه‌ک له‌نیوان خه‌لکه‌که‌وه‌هه‌ستا و به‌ره‌و
لای ئه‌و پۆی، ده‌تگوت بو ئهم‌کاره‌په‌ینرا بوو، ریک ده‌یزانی که‌ی ده‌بیت
هه‌لسیت و رۆله‌که‌ببینیت، ئاغا ده‌ستیکی به‌سه‌ر سیامه‌کدا هینا و گوتی:

- ئهم‌منداله‌بی‌گونا‌هه، کوری یه‌کیک له‌موجاهیده‌به‌شه‌ره‌فه‌کانی ریگه‌ی
ئیسلامه‌که‌چندان ساله‌له‌به‌ندیخانه‌دا و له‌ژیر ئه‌شکه‌نجه‌دا ژبان به‌سه‌ر ده‌بات،
تاوانبارانی ریژیم ئهم‌منداله‌و سه‌دان مندالی وه‌کو ئه‌وی بی‌سه‌ره‌رشت و بی
ناز کردوه، سوپاس بو خوا که‌ئهم‌منداله‌خالویه‌کی میهره‌بان و له‌خۆبوردوی
وه‌کو ئا‌غای مه‌حموود سادقی هه‌یه‌که‌شوینی باوکی بو پرکردوه‌ته‌وه، گه‌ر وا
نه‌بوايه‌خوا ده‌زانیته‌له‌بی‌باوکیدا چی به‌سه‌ر ئهم‌خیزانه‌به‌شخوراوه‌ده‌هات...

دلم‌به‌یه‌کدا ده‌هات، هه‌ستم ده‌کرد یه‌خه‌ی بلووزه‌که‌م خه‌ریکه‌ده‌مخنکی‌نیت،
یه‌کسه‌ر گرتم و رامکیشا، دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی هه‌لکه‌نرا و به‌لایه‌کدا په‌ری، هینده

به توورهبییه‌وه له شوین خۆم هه‌ستام، دایکم و ئیحترام سادات که له تهنیشتمه‌وه دانیشتبوون، زۆر ترسان، ئیحترام لکتیکی چارشیتوه‌که‌می را ده‌کیشا و ده‌یگوت:

– مه‌سووم دانیشه، تو گۆری باوکت دانیشه، عه‌یبه.

مه‌حموود له پشت وتارییژه‌که‌وه، روو به خه‌لکه‌که وه‌ستابوو و به نیگه‌رانییه‌وه ته‌ماشامی ده‌کرد، ده‌مویست هاوار بکه‌م به‌لام ده‌نگم گیرا بوو، سیامه‌ک له تهنیشت وتارییژه‌که‌وه بوو به ترس و سه‌رسوو‌رمانه‌وه له نیوان خه‌لکه‌که‌وه ریگه‌ی کرده‌وه و به‌ره‌و لای من هات، ده‌ستیم راکیشا و گوتم:

– شه‌رم ناکه‌یت؟

دایکم له ده‌موچاوی خۆی ده‌دا و ده‌یگوت:

– خوا بمکوژئی، کچی ئابروومان مه‌به.

به‌نه‌فرته‌وه سه‌یری مه‌حموودم کرد، زۆر شت هه‌بوو ده‌مویست بیلیم، له ناکاو ده‌نگی لاوانده‌وه به‌رز بووه‌وه، هه‌موو هه‌ستانه سه‌رپئی و سه‌رقالی له سینگان بوون، له نیوان خه‌لکه‌که‌وه ریگه‌یه‌که‌م دۆزییه‌وه و له کاتیکدا ده‌ستی سیامه‌ک به توورهبییه‌وه ده‌گوشی، له مال هاتمه‌ دهر، مه‌سه‌عوود خوارووی چارشیتوه‌که‌می گرتبوو و به شوینمدا رای ده‌کرد، ئاره‌زووم ده‌کرد ئه‌وه‌نده له سیامه‌ک بده‌م تا شین ده‌بیته‌وه، ده‌رگه‌ی ماشینه‌که‌م کرده‌وه و به‌توو‌ره‌بییه‌وه پالم نایه‌ ناوییه‌وه، سیامه‌ک هه‌ر ده‌یگوت:

– چیته‌؟ بۆچی چی بووه‌؟

– لال به‌!

ده‌نگم ئه‌وه‌نده در و تووره‌ بوو، منداله‌کان هه‌تا ماله‌وه یه‌ک قسه‌شیان نه‌کرد و بواریان پئی دام تا به خۆم بلییم:

– تاوانی ئه‌م منداله‌ چیه‌؟ ئه‌و له‌م نیوه‌نده‌دا چ گونا‌هیککی کردووه‌؟

کاتیک گه‌یشتمه‌ ماله‌وه، جارئ ماوه‌یه‌ک تیر قسه‌ی ناخۆش و دژوینم به مه‌حموود و عه‌لی و ئیحتیرام دا و ئینجا دانیشتم به‌ کول گریام، سیامه‌ک به‌شه‌رمه‌وه به‌رامبه‌رم دانیشتبوو، مه‌سه‌عوود په‌رداخیک ئاوی بق هینام و به‌ چاوی پر فرمیسه‌که‌وه داوای کرد بیخۆمه‌وه به‌لکو باشتر بيمه‌وه، ورده‌ ورده هینم بوومه‌وه، سیامه‌ک گوتی:

- نازانم له چى ئه وهنده قه لسى، به لام هه رچييه كه ببوره.

- يانى تو نازانى؟ چون نازانيت؟ با بزائم تو له هه موو ئه و رپوره سمانه دا كه له گه ل مه محمود دهرپوى هه ر ئاوها ئه كهن؟ تو نيشانى هه موو كه سيك دهن؟

به له خۇبايييون و شانازييه وه گوتى:

- به لى! كۆلكيش باسى بابه ده كه م.

خه م له ناخمه وه هه لده قوولا، نه مده زانى به م منداله چى بلىم، هه ولم ددا هيمن بم و نه يترسىتم، وتم:

- كورم سه يركه، ئيمه چوار سال بى باوكت ژيان، هيچ كاتى پيويستيمان به كه س نه بوو، به تاييه ت خالو مه محمود، من گيانى خوم به خشى بو ئه وهى مه جبوورى كه س نه بين، ئيوه به شكزه گه وه بن نهك به خير و به زه يى پيداها تنه وهى خه لكى، كه س به چاوى هه تيو و نه دار سه يرتان نهكات، هه تا ئيستاش له سه ر پتى خومان را وه ستاوين، له وانه يه كه ميك دژواريتان هه بووه، به لام له بريدا شكۆ و كه سايه تىي خومان و بابهمان ده پاراست، كه چى ئيستا ئه م مه محموده بو سوودى خوى ئيوه و هكو بو كه له خستووه ته به رچاو، خه ريكه خراب به كارتان ده هينيت، كارىك دهكات خه لك دلى پيتان بسووتيت و هه موو بلىن سه يركهن! چ خالو يه كى باشيان هه يه. بوچى هيچ له خووت نه پرسى، ئه وه چون بوو مه محمود له م هه وت هه شت مانگه دا ئيمه ي كه وتووه ته بير، چون ئه م چه ند ساله يه ك جاريش ليما نى نه پرسيوه ته وه؟ كورم ته ماشا كه، ده بيت تو له م قسانه ژيرتر بيت، ريگه نه ده ي خووت و هه ست و نه سه ته كانت به خراپى به كار به يين.

ئه گه ر باوكت بزاني مه محمود خه ريكه ئاوها ده تره تينيت، زورى پى ناخوش ده بيت. ئه و ته نانه ت له يه ك بوچوونيشدا له گه ل مه محموددا هاويير نييه، هه رگيز نايه وييت خوى و خيزانه كه ي كه ره سته و نامراز بن به ده ست كه سانيكى وه كو مه محموده وه.

هه رچه نده نه مده زانى له و سه رده مه دا مه به ستنى ئه و له م كارانه ي چييه، به لام ئيتر نه مده هيشت منداله كان له گه ل خويدا بو ئه ملا وئولا به ريت و وه لامى ته له فونه كانيم نه ده دا يه وه.

كۆتايييه كانى مانگى ره زبه ر بوو، كه چى فه رمانگه، قوتا بخانه ي منداله كان و زانكۆكه (كه وا ديار بوو له ته واويون نه يه ت) ته قوله قيان تى كه وتبوو. نزىكه ي

وهرزیک له خوینندنه که م مابوو که چی پوله کان پیک نه ده هاتن. نیمه هه موو کاته که مان له مانگرتندا به سهر دهربرد، له کۆبوونه وه جوړه و جوړه کاندا ناماده ده بووم. گویم له هه موو قسه کان ده گرت و هه لسه نگاندم بۆ ده کرد، بۆ ئه وهی بزانه کلور و ژنه یه کی هیوای تیدایه بۆ بزگار بوونی هه مید یا نه، هه ندی جار هیوایه کی ئیجگار زۆرم پهیدا ده کرد، هه موو شتی روون و رازاوه ده بوو و هه ندی جاریش ئه وهنده بی ئومید ده بووم ده تگوت فریم ده دهنه چالکی قووله وه. له هه ر شوینیکدا ده نگیک بۆ زیندانه سیاسییه کان بهرز ده بووه وه، من له وئ بووم، و له ریزی پیشه وه هاوارم ده کرد، مسته کۆله ی هاو پیکانم له ملا و له ولام وه کو دوو ئالای بچکۆله له له رینه وه دا بوون، به وتنه وهی: "زیندانیانی سیاسی ده بیت نازاد بکرتن". هه موو ئه و توو په یی و نازارانه م ده رده بیری که له م چند ساله دا کیشا بووم، فرمی سک له چاوه کاندا ئه لقه ی ده به ست، ده تگوت باری دلم سووک ده بووه وه. کاتیک ده مبینی ئه م هه موو خه لکه م له پشته، لیتوانلیو ده بووم له جوش و خرۆش، ناره زووم ده کرد هه موویانم له باوهش بگرتایه و ماچم بگردنایه، له وانه بوو ئه مه یه که مین و دوا جار بیت که هه ستیکی ئاوهام بۆ هاو نیشتمانییه کان ی خۆم تاقی ده کرده وه، ده تگوت هه موویان مندا ل، باوک، دایک، خوشک و برام بوون.

قسه وباس و پروپاگنده ی نازاد کردنی زیندانیانی سیاسی له سهر زمانی خه لک بوو، ده یانگوت رۆژی چواری خه زه لوه ر* که ریکه وتی جه ژنی له دایک بوونی شایه، ژماره یه که له زیندانییه کان نازاد ده کرتن، هیوا له دلمدا رهگی داده کوتا، به لام هه ولم ده دا پروا نه که م، توانای هه ره سیکی ترم نه بوو. باوکی هه مید کۆشش و هاتوچوکانی پتر کرد بوو، نامه ی راسپارده ی جوړه و جوړی بۆ به رپرسان وهرده گرت، هه موو رۆژی پیکه وه هاو به شیمان له هه وله کاندا ده کرد، سه بهاره ت به هه والی به ره و پیشه وه چوونی کاره کانمان یه کترمان ناگادار ده کرده وه، به هه موو بوونمه وه ئه و ئه رکانه م جیبه جی ده کرد که پیم ده سپتردران.

ورده ورده له ریگه ی پیوه ندییه کانمانه وه دنییا بووین که بریاری لیبووردنی هه زار که س له زیندانییه کان دراوه، ته نیا ده بوایه کارمان بۆ ئه وه بگردایه که ناوی هه میدیش له لیسته که دا بیت. ئه و رۆژگاره قسه وباسی به رده وای من و باوکی

* چواری خه زه لوه ر جه ژنی له دایک بوونی شای ئیران بووه.

حه‌مید هەر سه‌باره‌ت به‌و باب‌ه‌ته‌ بوو، به‌گومان‌ه‌وه‌ ده‌مپرسی:

- ئاخۆ ئەمه‌ ته‌نیا کایه‌یه‌کی سیاسی، پروپاگه‌نده‌ و ده‌نگه‌ده‌نگی‌کی بی‌ئه‌نجام نییه‌ بۆ ه‌یمنکردنه‌وه‌ی خه‌لکی؟

- نه‌! له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا ناتوانن له‌م کارانه‌ بکه‌ن، به‌لای که‌مه‌وه‌ ده‌بیت هه‌ندێ له‌ ناسراوه‌کان ئازاد بکری‌ن و خه‌لکی به‌ چاوی خۆیان بیانبینن بۆ ئه‌وه‌ی ه‌یمن ببه‌وه‌، ده‌نا ئالۆزتر ده‌بیت، تۆش ئومیده‌وار به‌ کچم ئومیده‌وار به‌.

به‌لام من له‌ ئومیده‌واربوون زنده‌قم ده‌چوو. ئەگه‌ر ئه‌و له‌ ناو ئازادبووه‌کاندا نه‌بیت ئه‌و دووباره‌ له‌ نێو گێژه‌لووکه‌ی بی‌ه‌یوایی و دلته‌نگیدا نوقوم ده‌بوومه‌وه‌، ئەم هه‌موو هه‌راس و ه‌یوایه‌، ده‌میخسته‌ نێو گوشاری‌کی ده‌روونی به‌ه‌یزه‌وه‌، له‌ خۆم پتر خه‌می منداڵه‌کانم بوو، ده‌ترسام له‌ پاش ه‌یوا و دلگه‌رمی نه‌توانن جاری‌کی تر به‌رگه‌ی گورزی قورسی بی‌ه‌یوایی و تاسه‌ بگرن، هه‌ولم ده‌دا به‌ ه‌یچ شێوه‌یه‌ک منداڵه‌کان به‌م هه‌والانه‌ نه‌زانن به‌لام له‌ ده‌ره‌وه‌ی مال‌ پروپاگه‌نده‌ وه‌کو سی‌لاو بوو، مار ئاسا خۆی به‌ هه‌موو کون و که‌له‌به‌ری‌کدا ده‌کرد، سیامه‌ک به‌ جۆشوخۆشه‌وه‌ هه‌واله‌کانی بۆ باس ده‌کردم، به‌لام من به‌سارد و س‌ری و ه‌یمنی وه‌لامم ده‌دایه‌وه‌ که‌:

- نه‌ دایه‌ گیان، ئەمانه‌ هه‌مووی پروپاگه‌نده‌ی ده‌زگا‌کانه‌ بۆ ه‌یمنکردنه‌وه‌ی خه‌لک، جاری له‌م شتانه‌ ناکه‌ن، ئەگه‌ر ئیشه‌للا شۆرش سه‌رکه‌وت خۆمان ده‌رۆین ده‌رگه‌ی به‌ندیخانه‌کان ده‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌یه‌تینه‌ ده‌ره‌وه‌.

باوک هه‌میدیش ئەم شێوازه‌ی منی به‌ دل بوو و خۆشی هه‌مان شێوه‌ی له‌گه‌ڵ دایکی هه‌مید به‌کارده‌ه‌یتا.

هه‌رچی له‌ چواری خه‌زه‌لۆهر نزیکتر ده‌بووینه‌وه‌، ده‌روونم پتر ده‌خه‌رۆشا، له‌ خۆمه‌وه‌ بۆ هه‌مید شتم ده‌ک‌ری، جلی ژیره‌وه‌، کراس و جلی ناوما‌لم بۆ ک‌ری، چیی تر نه‌مه‌ده‌توانی جله‌وی خه‌ونه‌ خۆشه‌کانم بگرم، بیرم له‌و به‌رنامه‌نه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ ده‌توانین له‌ دوا‌ی ئازادبوونی هه‌مید به‌پێوه‌ی به‌رین. که‌چی چه‌ند رۆژیک له‌ پیش کاتی دیاریکراودا، باوکی هه‌مید دوا‌ی هاتوچۆ و ئه‌نجامی دوا‌ی چاوپێکه‌وتنه‌کان، ماندوو و دلته‌نگ بۆ ما‌لمان هات و له‌ ده‌رفه‌تی‌کی گونجاودا که‌ منداڵه‌کان سه‌رقال بوون گو‌تی:

- تا رادهیهک لیستهکه تهواو بووه، لهوه دهچیت ناوی همیدیان نهخستوووته
سه، دیاره منیان دلنیا کردووتهوه که نهگه ربارودوخهکه هر بهم شیویه بیت،
ئهوا بهزوویی همیدیش نازاد دهبیت، بهلام نهمجارهیان نهگه ری کهمه، نهمجاره
تهنیا مهزهبیهکان له لیستهکه دان.

به قینیکی پهنگ خواردوووه گوتم:

- دهمزانی، نهگه من توژیک شانسم ههباویه ژیانم به شیویهکی تر دهبوو.
له چاو ترووکاندنیکدا ههموو هیواکانم روویان له ناومیدی کرد، به چاوی پر له
فرمیسهکه وه جاریکی تر کلاورژنه کراوهکانی دلّم داخستهوه. باوکی همید
رؤیشت، بهلام شاردهوهی خهموکی و بی هیواییهکه له مندالّهکان ئاستهه بوو،
مهسعوود هر بهدهورمدا دهسوورایهوه و دهپرسی:

- چی بووه، سهرت دیشیت؟

سیامهک دهیگوت:

- شتیکی تازه رووی داوه؟

لهدل خومهوه وتم بههیز به، دهشی هیشتا چاوهروان بیت. ههستم دهکرد
دیوارهکانی مالهکه تهسک دهنهوه و ههموو جهستهه بهیهکدا دهگوشن، تاقهتی ئه
ماله تهنگ و تهنیایهه نهبوو، دهستی مندالّهکانم گرت و له مال هاتمه دهر. بهردهم
مزگهتهکه قهرهبالخ بوو، ههندیکیان دروشمیان دها، یهکسهه بۆ لایان رؤیشتم،
ههوشه ی مزگهوتهکه پری له خه لک بوو، نهمدهزانی دیسانهوه چی رووی داوه، له
نیو قهرهبالخیهکه ریگهیهکم بۆ خوم و مندالّهکان کردهوه، تی نهدهگهیشتم چ
دروشمیکیان دها، گرینگ نهبوو بهلامهوه، من دروشمی خوم ههبوو، بهقین و
دهنگیکی توورهوه گوتم " دهبیت زیندانیانی سیاسی نازاد بکرین" نازانم چی له
دهنگهکه مدا ههبوو که وای کرد له پاش چند چرکهیهک دروشمی ههمووان بوو به
دروشمهکه ی من.

ئهو روزه پشووی فهرمی بوو، هیشتا خور نهکهوتبوو، بینیم چیی تر تاقهتی
تلدانهوهی ناو چیگهه نییه، دهمزانی گرتهه بهری ریگه و چیگه ی ئاسایش بۆ ئه
روژه زور توندوتوله، له بهر مندالّهکانیش نهدهباویه له مال بیمه دهر. نهمدهزانی
میشکه وروژاو و هه لچوووهکهه چۆن هیمن بکه مهوه، دهشیا خوم سهرقال بکرادیه.

وهكو هه موو جارتيك په نام بۆ كار كردن برد، دهمويست هه موو وزه، توورپيي و هه راسانييه دهر وونيبه كه م به كاري دژوار، بي بير كردنه وه و شيتانه دهر هاو يژمه دهر، په رده و سه رچه فه كانم خسته ناو جلشؤره كه، په نجه ره كانم پاك كرده وه، ژوره كانم گسك دا، هه وسه له ي منداله كانم نه بوو، وتم برؤن بۆ هه وشه كه بۆ ياري كردن، به لام سه رنجم دا سيامه ك پلاني چوونه دهره وه ي له ميتشكدا ده خولتته وه، به شه ر هه لم كه راننده وه و نارديانم بۆ گه رماو، چيشخانه كه شم پاك كرده وه، تا قه تي چيشت ليتانم نه بوو، ئه و شتانه ي رؤزي پيشوو مابوو وه به شي خؤم و منداله كان ي ده كرد، نه نه ش ئه وه نده لاواز و كه م خؤراك بوويوو، هه رچيبه كم ده خسته به رده ستي هه ر به له تي نان و قاپي ماست خؤي تير ده كرد. به په ژاره وه چيشتم به منداله كان دا، قاپه كانم شؤرد، ئيتر هيچ كاريك نه مابوو، دهمويست برؤم هه وشه كه ش بشؤرم بينيم ئيتر توانام نيبه، خهريك ده بوو له ماندوويدا له پي ده كه وتم، منيش هه ر ئه وه م ده ويست، به زه حمه ت خؤم گه يانده ژير دووشه كه، ناوه كه م كرده وه و به دهنگي به رز گريام، ئيره تا قه شوئي تي ك بوو كه تيايدا ده متواني به ئاسو ده يي بگريم.

نزيكه ي چواري پاش نيوه رق بوو، له گه رماو هاتمه دهر، قژم ته ر بوو، به لام گرینگ نه بوو، له هؤله كه سه ريني كم له به رده م ته له قزنيؤنه كه دانا و راكشام، منداله كان له به رده مم يارييان ده كرد، تازه چاوم گه رم كرديوو كاتي ك سه يرم كرد ده رگه ي ماله كه كرايه وه و هه ميد هاته ژوره وه، چاوه كانم توند داخست بۆ ئه وه ي ئه م خه ونه خؤشه به رده وام بيت، كه چي دهنگيكي ناروون له ده وروبه رم ورشه ورشي ده هات، به دوو دلييه وه، به لاچاوه وه روانيم و له سه ر جي ييه كه م كه مي ك راسته وه بووم، منداله كان به هه په ساوي و گومانه وه ته ماشاي پياويكي ئه ندام لاوازي قژ و سميل نيمچه سپييان ده كرد، له جي گه ي خؤم وشكه وه بووم، ياني ئه مه ش خه و و خه ياله؟ دهنگه دلشاد و هاوكات پر قينه كه ي باوكي هه مي د هينايمه وه خؤ كه سه ركه و تووانه گو تي:

– فه رموو، ئه مه ش هاوسه ري به ريز، منداله كان ئه وه چيتانه، هه په ساون؟ وه رنه پيشه وه، بابه هاتووه ته وه.

كاتي ك له ئامي زم گرت، جه سته ي زؤر له جه سته ي سيامه ك گه و ره تر نه بوو،

دیاره من له م سالانهدا چهندان جار بینیبووم، به لام هرگیز نهونده وشکه لاتوو و داوهشاو نهدهاته بهرچاوم، له وانه بوو له بهر جلهکانی که به سهر لهش و لاریدا دا دهکوت، نهونده بچووک دیار بوو، دهنگوت جلی باوکیکیان له بهر مندالیک کردوو، هه موو شتیکی به لای که مه وه دوو قهواره له خوئی گوره تر بوو، پانتول کهی به پشتینه که به خویه وه بهستبوو، دهورا و دهوری پانتول کهی چرچی گوره ی لی درابوو، شانہکانی چاکاته کهی به شیوه بهک داکه وتبوو که قول کهکانی دهگه یشتنه سهر په نجهکانی. به سهر چوکدا هات و مندال کهکانی له باوش گرت، منیش هه ولم ددا دهسته کانم هه رسی نازینه کهم بگریته خو و ساباتم به سهریاندا دا، هه رچوارمان پیکه وه دهگریاین و نهو نازارانه ی که هه ریه کهمان به شیوه بهک له م ماوه دوور و دریزدها چه شت بوومان، پیکه وه دابه شمان دهکرد. باوکی هه مید هاوکات که فرمیسه کهکانی دسرییه وه گوتی:

- ئیتر بهسه، ههستن، هه مید ماندوو، زوریش نه خو شه، له نه خو شخانه ی بهندیخانه که هیناومه ته وه، لی گه ریڼ بهه سته وه، منیش برۆم دایکی به ینم. یه کسه له نامیزم گرت، ماچم کرد، هاوکات هه ر دهگوت، سوپاست دهکهم، سه رم خسته سهر شانی و گریام، نه م پیاوه پیره چهند میهره بان، تیگه یشتوو و وردبین بوو، چون توانیبوو ی باری دل خورپه و راکه راکه کانن نه م چهند روزه به ته نیا له سهر شان هه ل بگریت! هه مید تایی لی بوو، گوتم:

- وهره یارمه تیت بدهم، جلهکانت دابکه نه و بخه وه.

- نه، با جارئ خو م بشووم.

- به لی، راست نه کهی، ده بیت له هه موو چلک و به دبه ختییه کانن بهندیخانه خو ت پاک بکه یته وه ئینجا سووک ده بیته وه و به هیمنی بخه وه، باش بوو نه مرۆ نه وتمان هه بوو، گه رماوه که له به یانییه وه داگیرساوه.

یارمه تیم دا جلهکانی داکه ند، زور لاواز بوو، به زحمهت خوئی له سهر پییهکانی رادهگرت، هه ر پارچه جلیکی داده که ند له بهرچاوم بچوو کتر ده بووه وه، له کو تاییدا له هه یکه لیکی لاواز، که هه ر پیستیک له سهر ئیسقان بوو، زنده قم چوو، هه موو شوینیکی جهسته ی نیشانه ی زامیکی کوئی پیوه بوو، له سهر کورسییه که دامنا بو نه وه ی گوره وییهکانی داکه نم، دوخی نااسایی پییهکانی، پیسته ناسک و

سورره و هوبووه که ی توانای بهرگریمی به کۆتا گه یاند، پتیه کانیم له باوهش گرت، سه رم خسته سه ر ئه ژنۆکانی و گریام، چییان لی کردبوو؟ داخۆ جاریکی تر ده پتیه وه به مرۆفیکی ئاسایی و ته ندروست؟ جله که ی ژیره وه و بیجامه تازه که ی که ههفته ی پتیشوو له لووتکه ی هیوادا بۆم کریبوو، له بهریم کرد، هه رچه نده ئه وانیش هه ر گه وه بوون، به لام وه کو چاکه ت و پانتۆله که ی دانده که وتن، به ورپاییه وه له سه ر ته ختی خه وه که راکشا، ده تگوت ده یه ویت له و ساته چیژ وه رگریت، دامپۆشی، سه ری خسته سه ر سه رینه که، چاوه کانی داخست و به ناله یه که ی قووله وه گوئی:

- یانی به راستی من له سه ر ته خته که ی خۆم خه وتووم؟ چه ندان ساله، هه موو پۆژیک و هه موو چرکه یه که تاسه ی ئه م ته خته، ئه م ماله و ئه م ساته م ده کرد، برۆا ناکه م ئه مه راستی بیت، چه ند خۆشه!!

من داله کان به ئه شق و ستایش، تۆزیکیش گومان و شه رمه وه تاماشایان ده کرد و سه رنجی هه موو جوولانه وه یه کیان دها، بانگی کردن و له ته نیشته ته ختی خه وه که دانیشتن و سه رقالی قسه کردن بوون، چاپیم ئاماده کرد، بۆ کرینی چۆرکه و شیرینی سیامه کم بانگ کرد و بۆ شیرینی فرۆشییه که ی سه ر کۆلانه که ناردم، شه ربه تی پرته قالم گرتوه، که میک شۆربامان هه بوو، گه رم کردوه، هه ر چرکه و شتیکم ده دایه ده ستییه وه بیخوات، پی که نی و گوئی:

- له سه رخۆبه ئازیزه که م، من ناتوانم بخۆم، رانه هاتووم، ده بیت هیدی هیدی خواردنم بدهیتی.

له پاش کاژیریکی، دایک و خوشکه کانی هه مید هاتن، دایکی وه کو شیتی لی هاتبوو، ئاگای له خۆی نه بوو، وه کو په روانه به ده وری هه مید ده سووراپه وه و به چاوی پر فرمیسک به قوربان و ساقه ی ده بوو، له سه ره وه تا پتی ماچ ده کرد و جاریکی تر دهستی پی ده کردوه، تا وه کو دهنکه ناروونه که ی که وته نکه نک، پالی به دیواره که وه دا و دانیشته، چاوه کانی لیل و قزی په ریشان بوو، رهنگی زۆر زه رد بوو و به دژواری هه ناسه ی دها، هه مید ته نانه ت توانای وشک کردنه وه ی فرمیسکه کانیشی نه بوو، به دهنگیکی گیراو هه ر ده یگوت، به سه دایه، توخوا هیمن به ره وه، مه نیزه دایکی له باوهش گرت و هاواری کرد، به په له شه کراو بیین،

مه‌نسووره رای کرد، ئاوی هیتنا و به دهموچاویدا پرژاند، راجله‌کی و دهستی به گریان کرد، به‌په‌له شه‌کراویکم به چهند دلۆپه کرامینیک گرت‌ه‌وه، به که‌وچک کردمه دهمیه‌وه. چاوم بۆ منداله‌کان گێرا، له پشت دهرگه‌که وه‌ستا‌بوون، به چاوی پر له فرمیسه‌که‌وه جارێ سه‌یری نه‌کیان و جارێکیش سه‌یری باوکیان ده‌کرد، ورده ورده جۆش و خرۆشه‌که‌ی ساته‌کان یه‌که‌م هیتوره‌وه بوو. دایکی نه‌یده‌ویست له ژووره‌که برواته دهر، په‌یمانی دا ئیتر گریه و زار نه‌کات، کورسیه‌کی له به‌رامبه‌ر هه‌مید دانا و هه‌ر له‌وێ دانیشته و چاوی له هه‌مید بری، جار‌جاره دلۆپه فرمیسه‌که‌کانی ده‌سپیه‌وه که به بیده‌نگی به‌سه‌ر روومه‌تیدا ده‌هاتنه‌ خوار، باوکی له هۆله‌که‌دا له ته‌نیشته نه‌نه که له‌ژێر لیوه‌وه دوعای ده‌کرد، دانیشته، پێیه‌کانی داکیتشا و سه‌ره ماندوو‌ه‌که‌ی خسته سه‌ر سه‌رینه‌که، دلنیا بووم هه‌ر له به‌یانیه‌وه هه‌تا ئه‌و کاته له جموجۆل و خرۆشدا بوو، چاییم بۆ هیتنا، دهستی له‌سه‌ر ده‌ستم دانا و گوتی:

- ماندوو نه‌بی، ئه‌مرۆ زۆرت ئه‌رک کیتشا.

- ئه‌ی خۆزگه هه‌موو ماندوو‌بوونیک و ئه‌رکیک ئه‌نجامیک ئاوه‌ای هه‌بیت.

ده‌نگی مه‌نسووره ده‌هات که دلێ دایکی ده‌دایه‌وه و ده‌یگوت:

- توخوا دایه کۆتایی پێ بینه، ده‌شیت تو دلخۆش بی، بۆچی وه‌کو پرسه‌دار ده‌گریته؟

- دلّم خۆشه کچم، دلّم خۆشه، نازانیت چهند دلّم خۆشه، له‌و باوه‌رده‌ نه‌بووم بمینم و جارێکی تر تاقه کوره‌که‌م له ماله‌وه ببینم.

- ئه‌ی بۆچی له به‌رده‌می هه‌ر فرمیسه‌که‌ ده‌پێژی و داخ ده‌که‌یته دلنیه‌وه؟

- ئاخ سه‌یرکه بی شه‌ره‌فانه چییان له کوره‌که‌م کردووه، خسته‌یانه چ پۆژیکه‌وه؟ سه‌یرکه چ لاواز و بی هیز بووه، سه‌یرکه چهند پیر بووه، یاخوا دایکت بمری، زۆریان نازار دای؟ لێیان دای؟

هه‌مید وه‌رس و بێزار وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

- نه‌ دایه گیان، هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو هه‌زم له خوارده‌نه‌کانیان نه‌بوو، دواپیش سه‌رمام بوو و نه‌خۆش که‌وتم.

دایکم چهند پۆژیک بوو ئاگه‌ی لیم نه‌بوو، هه‌ر له‌و قه‌ره‌بالخیه‌دا بۆ هه‌وال

پرسین تله فۆنی کرد، که زانی حەمید هاتوو تەو پەشۆکا، هیتشتا نیو کاژیری نەبردبوو، هەموو بە گۆل و شیرینییهو پزانه مالمان، دایکم و فاتى کاتیک حەمیدیان بینی دەستیان بە گریان کرد، مەحموود، دەتگوت هەر هیچیش لە نێوانماندا پرووی نەداو، حەمیدی ماچ کرد و بەخۆشحالییهو باوەشى بە مندالەکاندا کرد و پیرۆزبایی کرد و جلەوی کارەکانی بە دەستەو گرت و بە ئیحترام ساداتی گوت:

– پیاڵەکان ئامادە بکە، چاییهکی زۆر دەم کە، ئیستا میوانیان دیت، عەلی تۆش دەرگەى ژووری میوان بکەرەو و میز و کورسییهکان بە دەوردا ریز بکە، میوه و شیرینییهکانیش لە ناو قاپەکان دابنێن.

بە سەرسوورمانەو گوتم:

– بەلام بریار نییه کەس بیت، ئیمە بە کەسمان نەوتوو.

– پێویست ناکات ئێو بیلین، ئیستا لیستی ناوی ئازادبووکان لە هەموو شوێنیک بلاو بوو تەو، خەلکی دین.

زانیم شتیکی لە ژوور سەرە، بەتوندی و مکورپییهو گوتم:

– کاکە سەیرکە، حەمید نەخۆشە، پێویستی بە پشوو، تاپەکەشى بەرزە، دەبینیت سنگیشی چ خراپە و هەناسەى دەرنايەت، نەکەى هەوال بە کەس بەدى ها!

– من هەوالیان نادەم، خۆیان دین.

– بەلام من ریگە نادەم بە کەس بیتە مالهو، لە ئیستاوه بیلیم دوایی نەبیتە مایهى دلشکانى کەس.

مەحموود حەپەسا بوو، بەپەشۆکاوی سەیری دەکردم، لە پر وەکو ئەوێ شتیکی بە بیردا هاتبیتەو گوتی:

– یانی ناشتەو ویت دوکتۆر بهینیتە سەر ئەم داماو؟

– بۆ نا، باشیش دەمەویت، بەلام ئەمەریۆ رۆژی پشوو و دوکتۆر لە کوئ بدۆزمەو.

– من دوکتۆری ناسیاوم هەیه، تەلەفۆن دەکەم بیت.

سەرقالی تەلەفۆنکردن بوو بۆ شوپینگەلی جیاواز. کاژیریک پاشتر دوکتۆریک
لەگەڵ دوو کەس هاتنە ژوورەوه، یەکتیکیان کامیرایەکی گەورەیی لەسەر شان بوو،
بە نیگایەکی سەرزەنشت ئامێزەوه تەماشایەکی مەحموودم کرد، هەموویانمان لە
ژوورەکه کردە دەرەوه، دوکتۆرەکه سەرقالی ئازمایش بوو، وینەگرەکه وینەیی
زامەکانی هەمیدی گرت، لە ئەنجامدا دوکتۆرەکه نەخۆشییەکهی هەمیدی بە
هەوکردنی سینەیی درێژخایەن دیاری کرد، رەچەتەیهکی درێژی نووسی و گوتی،
دەشی دەرمانەکانی لە کاتی خۆیدا بخوات و دەرزییەکانیشی بە بەردەوامی لێ
بدات، لە بارەیی پارێزکردن لە خواردنیش گوتی دەبێت پلە بە پلە خواردنەکهی
زۆرتر بکەن، بۆ ئەو شەوه دوو دەرزی لێ دا و چەند دانە حەبی پێی دا تاوێکو
سبەیی دەرمانەکانی تری بۆ ئامادە بکەین. مەحموود رەچەتەکهی بە عەلی دا بۆ
ئەوهی سبەیی لە یەكەمین بواردا دەرمانەکان بکڕیت و بیهینیت، لە پڕ قەدەغەکردنی
هاتوچۆیان بە بیرهاتەوه، هەموو بەپەله شتومەکهکانیان کۆ کردەوه و پڕیشتن،
دایکی نەیدەویست بڕوا، باوکی بەزۆر لەگەڵ خۆیدا بردی و بەلێنی پێی دا کە
سبەیی زوو بیهینیتەوه، لە پاش ئەوهی هەموویان پڕیشتن بە تکاوه پەرداخێک
شیرم بە هەمید دا و نانێکی شێوانی سووکیشم بە مندالەکان دا، هێند ماندوو
بووم توانای کۆکردنەوهی قاپ و دەورییە پەرشووبلاوێکانم نەبوو. خۆم گەیانده ناو
جێگەکه و لە تەنیشت هەمیدەوه راکشام، لەوه دەچوو یەکتیک لە دەرزییەکان
هێمنکەرەوه بوو، چونکە لە ماوێهێکی کورتدا چووێکی قوولەوه، ماوێهێک
سەیری دەموچاوه لاوازەکهیم کرد و لە بوونی ئەو چیژم برد، ئینجا لە پەنجەرەکهوه
لە ئاسمانم روانی، بە هەموو بوونمەوه سوپاسی خوام کرد، سوپێندم خوارد
بیگەرێنمەوه رۆژی یەکهمی، هیشتا موناجاتەکهم تەواو نەبووبوو خەوم لێ کەوت.

له پاش ههفتهیهک بارودۆخی گشتی همید چاکتر بوو، تایهکهی نهما، دهیتوانی باشتر خواردن بخوات، بهلام هیشتا بۆ چاکبوونهوهی تهواوهتی زۆری مابوو، کۆخه بهردهوامهکهی بهتایبهتیش له شهوانهدا ئازاری دهدا و لاوازییهک له جهستهیدا بههۆی چوار سال بهدخۆراکی و نهخۆشییه چارهسەر نهکراوهکانهوه مابوووه، بهلام ورده ورده سهرنجم دا کیشهی همید ئهمانه نین، ئهوه له پیش ئهوهی له رووی جهستهیییهوه نهخۆش بیت له رووی دهروونییهوه نهخۆش بوو، خهمۆکی له سهرییهوه تا پیتی داگرتبوو، هیچ قسهی نهدهکرد، هیچ پتیهندییهکی به ههواله ههستیارهکانی ئهوه رۆژگار نهیشان نهدهدا، نهیدهویست هیچ کام له هاوپی کۆنهکانی ببینیت، وهلامی هیچ پرسیاریکی نهدهدایهوه، له دوکتۆرم پرسی:

- به بۆچوونی ئیوه ئهه خهمۆکی، دل مردوویی و دهرنهبرینی پتیهندییه بهوهی که له دهرووبهیدا روو دهوات ئاسایییه؟ ههموو ئهوانهی له بهندیخانه دهردهچن بهو شتیهیهن؟

- تا رادهیهک، بهلام نهک بهم شتیهیه، دیاره بهرگه نهگرتنی قهرهبالخی، کهمیک ههستکردن به نامۆیی، رانههاتن لهگهڵ ژیانی ئاسایی خیزانیدا، کهموزۆر له ههموو ئهوه کهسانهدا بهدی دهکرتیت، بهلام ئهه ئازادییه زوو به دهست هاتوو، ئهوه شۆرشهی که ههمیشه ئارهزوو و ئامانجی بووه، بوونی لهگهڵ خیزانیکدا که بهو شتیه گهرمه پتیشوازی لی دهکات دهشی بیهینیتته خرۆش، چالاک و وزهیی ژیان وهبهر بوونیدا بهینیتتهوه، لهه رۆژانهدا لهگهڵ کهسانی وهکو همید کیشهی ئهوهه

ههيه كه چۆن ئاسوودهبييان بپاريزم، بۆ ئهوهى جۆشوخروشه دهروونيهكانيان لهگهڵ توانا جهستهبييهكانياندا هاوناهاهنگ بپت، بهلام دهشى هانى بدهم بۆ ئهوهى كاروباره ئاساييهكانى ژيانى دهست پى بكاتهوه.

هۆى خهموكويهكهم نهدهزاني، له سهرهتادا هۆى بئدهنگيهكهم دهخسته پال نهخوشيهكهم، بهلام ئىستا ئهوهندهش نهخوش نهبوو، لهلايهكى ترهوه بواريان نهدهدا پيشوازي له ژيانى تازهى خيزانى بكات، ئهوهنده دهورمان قهرهبالخ بوو تهناهت بوارمان نهبوو نيو كاژيريش پيكهوه قسه بكهين، مالهكهمان كاروانسهرايهك بوو دايمه پر له خهلكى ههمهجوړ دهبوو و خالى دهبووهوه. داىكى هميد له شوى دوومهوه شتهكانى هينا و له مالى ئيمهدا مايهوه، مونير، خوشكه گهرهكهى هميد لهگهڵ مندا لهكانيدا له تهوريزهوه هاتبوون، ههچنده ههمويان هاوكاريان دهکرد، بهلام نه من نه هميد بهرگهى ئهم ههموو قهرهبالخيهمان نهدهگرت، دهمزاني بهرپرسيارى نيوهى ئهم قهرهبالخيه مەحموده، حەزم دهکرد سهرى ههلهكهم، ههر رۆژهى كۆمهله كهسيكى بۆ سهيرکردن دههينا، دهنگوت بوونهوهريكى رووخسار سهيرى دهست كهوتوو و بۆ ئهوهى دهنكى من دهرنهيهت بهرپرسيارىتتې خواردى گرتبووه ئهستۆ، ههموو رۆژيک خواردى دهنارد و دهيكوت ئهوهى دهميتتهوه به ههژاراني بدن، لهم ههموو دهست و دلفراوانيهى سهرم سوور مابوو. نهدهزاني چ درۆگهليكى هونيهتهوه، بهلام وهاى نيشان دهدا كه ئازادبوونى هميد له ئهجامى چالاكى و رۆل بينينى ئهوه بووه، خوشبهختانه نهيدهويژا، دهن له دهستى دههات ههموو جارئ هميد روت بكاتهوه و شوينهوارى زامهكانى به خهلكى نيشان بدات. قسهوياسى سياسيى بازارپيكي گهرمى ههبوو، ورده ورده سهر و سهكوتى بهشيک له هاوړي كونهكان و هاوړپيازه نوپيهكانيش دهركهوتن، ئهوان لهگهڵ كۆمهله گهنجپيكي خوڤن گهرم بۆ بينينى هميد دههاتن و دهيانويست ئهم قارهمانه مهزته له نزيكهوه ببين و قسهكانى سهبارت به ميژووى ريكخراوهكه و ئهوه هاوسهنگهرايه ببستن كه كوژراون، بهلام هميد به ههچ شيويهك تاقهت بينينى ئهوانى نهبوو، به ههر بيانويهك بوايه خۆى له بينينيان لا دهدا و له بوونى ئهواندا خهموكتتر و بيدهنگتر دهبوو، له كاتيكا لهگهڵ هاوړپيكانى مەحموود و ههموو ئهوانى تردا بهو شيويه نهبوو. رۆژيكيان دوكتورهكه بۆ ئازمايش هاتبوو پى گوتم:

- خانم بۆچی مالى ئىوه ھەموو كاتىك قەرەبالخە؟ ئەى نەموت ئەم نەخۆشە پېويستى بە پشووھ.

- چى بگەم دوكتۆر، خۆشم خەرىكە شىت دەبم، ناتوانم خەلكى دەر بگەم، لە رووم نايەت بە خزمان بلىم مەيەن.

- بەلام من لە رووم دىت.

لە كاتى رۆيشتندا لە بەردەم ھەموو ئامادەبوواندا كە دەوربان گرتىوو گوتى:

- من يەكەم رۆژ بە ئىوھم گوت، مىشكە ماندووهكەى ئەم نەخۆشە بۆ ئەوھى وردە وردە خۆى بنىيات بنىتەوھە و بگەریتەوھە بارى ئاسايى، پىويستى بە ئاسوودەيى، پشوو، ھەواى پاك و بىدەنگى ھەيە، كەچى ئىرە دايمە وھكو مەيدانى پىشپىركى قەرەبالخە، لە خۆوھ نىيە كە لە رووى دەروونىيەوھ چەند ئەوھندە لە رۆژى يەكەم خراپترە، ئەگەر دەتانەوئىت بەم شىوھىيە بەردەوام بن ئىتر من ھىچ بەرپرسىيارىتتەيەك لە ئەستۆ ناگرم.

ھەموو بە ترسىكى زۆرەوھ سەيرىيان دەكرد، داىكى گوتى:

- دوكتۆر چى بگەين؟

- ئەگەر ناتوانن دەرگەى ئەم مائە داىخەن كەشىكى گونجاوى بۆ برەخسىين، بىبەن بۆ شوئىنكى تر.

- بەلى دوكتۆر كيان راست ئەكەى، من ھەر لە سەرەتاوھ و تەم با بىبەين بۆ مالى خۆمان ئەوئى گەرەترە ئەوھندە قەرەبالخ نايىت.

- نە خانم، جىيەكى چۆل، بۆ ئەوھى لەگەل ژن و مندالەكانى بەتەنيا بىت.

ھەستم بە شادى دەكرد، لە دلى منەوھ قسەى دەكرد، ھەر يەكەو پىشپىيارىكيان دا و ھەموويان زووتر لە كاتى خۆيان رۆيشتن، مەنسورە ھەولى دا دوا كەس بىت، كاتىك چۆل بوو گوتى:

- دوكتۆر راست دەكات، وھلا منىش خەرىك دەبوو لەم دۆخە شىت دەبووم جا بگەيەت بەم داماوھ كە چوار سائە لەگەل تەنبايى و بىدەنگىدا راھاتوھ، دەزانى تاقە رىگە چارەيەك ئەوھىيە ئىوھ برۆن بۆ باكور، ھەتاوھكو ھەمىد ماوھى چاكبوونەوھى بەسەربەرىت، ئىلاكەمان كەسى لى نىيە و بە چۆلى لەوئى كەوتوھ،

به كەسەش نالەين له كوین.

له خۆشییاندا خەریك بوو دەفریم، ئەمە باشتەین كارێك بوو بیکەین، باكوڕیش خاکی خەونەكانم بوو، لەبەر پشووێ قوتابخانەكان، شەقولهقبوونی فەرمانگەكان و زانكۆ، دەمانتوانی بێ هیچ ختووکه و بیزارکردنێك ماوہبەك پێكەوہ بەسەر بەرەین. پایزی باكوڕ، بە خۆرەتاویکی دڵگیرەوہ جوان و رەنگین بوو، ئاسمانی شین و دەریایەك كە ھەر چرکەى رەنگیكى دەپۆشى، پێشوازی لى کردین، بايەكى فینك لە دەریاوہ بۆنى ئاوہ سوویرەكەى بۆ كەنار دەھینا، دانیشتن لەژێر خۆرەتاو، خەونێكى خۆش بوو. ھەرچوارمان لە بانێژەى قیلاکە وەستاین، بە منداڵەكانم گوت، ھەناسە ھەلبێكیشن، ئەم ھەوايە مردووش زیندوو دەكاتەوہ و یەكسەر سەیری ھەمیدم كرد، بەلام ئەو نە ئەم ھەموو جوانییەى دەبینى و نە گوێی لە قسەكانم بوو، نە ھەستى بە بۆنى دەریا دەكرد و نە ئاگای لەو شەنى بايە بوو كە بەر دەموچاوى دەكەوت، خەمبار و بى ھەست بۆ ژوورەكە رۆشست و دانیشت. لە دڵ خۆمەوہ گوتم: كۆل مەدە! كات و شوێنى گونجاوم لە بەردەستدایە، ئەگەر بەم ھەموو شیاوکارییانەوہ نەتوانم یارمەتیی بەدەم، شایانى ناوى ھاوسەر و ئەو مەرحەمەتە نابم كە خوا پێى بەخشیوم. بەرنامەيەكى رێكۆپێكم رێكخست، رۆژە خۆرەتاویەكان كە بە رێككەوت ئەو سائە كەم نەبوون، ئەوم بە بیانووى جۆرەوجۆر دەبردە دەرەوہ و وادارى پياسەكردنم دەكرد، ھەندى جار بۆ قەراخى دەریاكە، لەسەر كەنارە جوان و لماویيەكە، جارتیکیش بۆ ناو دارستانەكە دەرۆشیتین، جارجارەيش لەسەر جادەكە شتمان دەكړی و بە گەران دەرۆشیتینەوہ، ئەو نوقوم بوو لە ناو ئەندێشەكانى خۆیدا دەكەوتە شوێنم، بەلام یەك وشەيشى نەدەگوت، یان گوێی لە پرسىيارەكانم نەدەبوو یانیش بە سەر راوہشانندن و بەلئى و نە وەلامى دەدایەوہ، كەچى من بە رووى خۆمدا نەدەھینا، باسى ئەو رووداوانەم دەكرد كە لە كاتى نەبوونى ئەودا روویان دا، باسى جوانى و سەروشتم دەكرد، لەگەڵ منداڵەكان یاریم دەكرد، شیعرم دەگوت، پى دەكەنیم و ھەندى جاریش دیقەتى دیمەنە شاكارەكانم دەدا كە لە جوانیدا لە تابلۆ دەستكردە سوریاڵییەكان دەچوون، دەھاتمە جۆش و ستایشم دەكردن، لەو ساتانەدا پەرچەكردارى ئەو تەنیا نیگایەكى سەرسورماو و بى تاقەت بوو، رۆژنامە، رادیۆ و تەلەفزیۆنم وەلادا نابوو، چونكە سەرنجم داو بوو ھەموو ھەوالێك شلەژانى ئەوى پتر دەكرد، ئەم دوورییە لە

دهنگوباس بۆ منیش که ماوهیهکی دوور و دریژم له نیگهرانی، جۆشوخروش و ترسدا بهسهر بردبوو، دلگیر و ئارامکهروهو بوو. مندالەکان که بههۆی ئەزموونی تالیی پیشوهختهوه، ماوهیهک بوو له خۆیان گهرهتر دههاتنه بهرچاو، دووباره جموجۆلی مندالییان بۆ گهرابووهوه، رایان دهکرد، یارییان دهکرد، دهنگی پیکه نینه کهیان له گوچکه مدا زهنگدانه وهیهکی دلنشینی هه بوو، به هه میدم گوت: ماوهیهکی زۆر بوو مندالەکان ئاوها به کهیف و دلخۆش نه بوون، ئیمه زۆر زوو مندالییان لێیان سهندهوه، سهتیه میان لێ کرا به لام هیشتا نه چوووه و بچیت، دهتوانین قهره بووی بکهینهوه. شانەکانی هه لته کاند و پرووی وهرگێرا. ئەو ئەوهنده به بیی دهر به سستی ته ماشای دهوروبه ری دهکرد، بیریکی گه و جانە له که لله ی دام، وتم له وانه یه تووشی رهنگ کویری بوو بیت و له گه ل مندالەکاندا یاری رهنگه کاندانمان دۆزییهوه، ده بوایه هه رکه سه و هه ولی بدایه ناوی رهنگیک بلێ که له و دهوروبه ردا نه بیت، زۆر به ی کاته کان تووشی جیاوازیی بۆ چوون ده بووین و هه میدمان ده کرد به دادوهر، به ناچاری به بیی تاقه تی سه یه ریکی دهوروبه ری ده کرد و بۆ چوونی خۆی ده گوت، له دل خۆمدا ده مگوت: من له و خۆرا گرتهم، هه تا که ی ده توانیت به رگری بکات؟ پیاسه کانی رۆژانه م دریژتر کردهوه، چیی تر له پاش ماوهیهکی کورت نه ده که وته نکه نک، به هیه تر و که میک قه له و بوو بوو، بی مان دوو بووون و دل سارد بوو نه وه قسه م ده کرد و پر سیارم ده کرد، تا وه کو ورده ورده زمانی کرایه وه، هه رکاتیک هه ستم ده کرد ناماده ی قسه کردنه سه رتا پام ده بوو به گوێ و گونجاوی هه لومه رجه که م ده پاراست. هه فته یه ک به سه ر هاتنمان بۆ باکوور تی په ری، رۆژیکی دره وشاوه ی کو تاییه کانی خه زله وهر شتومه کم کو کرده وه و به رنامه یه کم بۆ سه یران دارشت، پاش ماوه یه ک رۆیشتن، به تانییه کاندانمان له سه ر ته پۆلکه یه کی دیمه ن زۆر خۆش راخست، خۆره تا وه که به جوانی دهره وشایه وه، ئاسمان و دهریا رهنگی شینی جۆرا و جۆریان له کاله وه هه تا پر رهنگ ده نواند، له خالیکی شدا یه کیان ده گرت ه وه، له لایه کی تریشه وه، دارستان، به هه موو ئەو رهنگانه ی که له سه ر وشتدا هه بوون، له ژیر رووناکییه ئالتوونییه که ی رۆژدا به ره و ئاسمان ده کشا، سهروه ی فینکی پایزیش، چله رهنگا و رهنگه کانی ده هی نایه سه ما و فینکییه که ی له سه ر گۆناکانمان دلگیر و هه ست بزوین بوو. مندالەکان سه رقائی یاریکردن بوون، هه مید له سه ر قه راخی به تانییه که دانیشته بوو، سه یری خالیکی نادیا ری

ئاسۆی دەکرد، چایەکی تازە دەمکراوم بە دەستیەوه دا، دەموچاوی ڕەنگی ئاسایی گرتبوو و گۆناکانی بە روونی پڕ بوو و نەو، لە خۆمەوه پێ کەنیم، بە سەرسورمانەوه تەماشای کردم و گوتی:

- بە چی پێ دەکەنی؟

- بە تۆ، بە خۆم، بە هەموو ئەو ئەندێشە گەوجانەیی که لەم چوار سالا دا نازاریان دام.

- چ ئەندێشە گەلی؟

- وازی لی بێنە، ئەندێشەیی باش نەبوون.

- نە، بیللی!

- بە ئێم پێ دەدەیی بێ تاقەت نەبی؟

- بە لی! بۆچی چی بوون؟

دڵخۆش بووم، وردەکۆل بوو، وتم:

- بیرم دەکردەوه، ئەگەر تۆیش بکوژرایتایە باشتەر بوو.

پزیسکتیک لە چاوەکانیدا درەوشایەوه.

- زۆر؟! کەواتە تۆش هەمان باوەرت هەیه؟

- نە! هەمبوو، لەبەر ئەوەی ئەو کاتە وام دەزانی هەرگیز جارێکی تر زیندوو نابیتەوه و بە مەرگی لەسەرخۆ و پڕ نازار لەناو دەچی، لە کاتیکدا کوژران تەنیا یەک چرکە بوو و کەمتر چەرمەسەریت دەچەشت.

- خۆمیش هەموو کاتیک بیر لەوه دەکەمەوه، لەوهی که شایانی مەرگیکی بەو شێوەیە نەبووم نازار دەچێژم.

- بەلام ئیستا زۆر خۆشحالم که زیندوویت، لەم رۆژانەدا هەر بیرم لە شارەزاد دەکردەوه، سوپاسی دەکەم که تۆی بەزیندووویی بۆ ئێمە هێشتەوه.

رووی وەرگێرا و جارێکی تر چاوی لە ئاسۆ بیری و گوتی:

- چوار سالا، شەو و رۆژ بیر لەوه دەکەمەوه بۆچی ئاوهاییان لەگەڵ مندا کرد؟

چ خەیانەتیکم کردبوو؟ بۆچی منیان ئاگادار نەکردەوه؟ یانی تەنانهت شایستەیی ئەوهش نەبووم هەوالتیک یان پەيامتیکم بۆ دابنن؟ لە مانگەکانی کۆتاییدا هێلی

پتوهنديشيان به منه وه پچرانديبوو، من بۆ ئه و چالاككيانه خولى فيربوونم بينيبوو، لهوانه بوو ئه گهر ئه و باوه رهيان ليم نه سه ندايه ته وه و له گه ليان بوومايه شاره زاد و ئه واني تر به زيندوويي بمانايه ته وه، لهوانه يه كه مكارى سه ره كي مردنى ئه وان من بووم، واى... چيم كردبوو به و شتويه يه منيان وه لا نا.

قينه پهنگ خواردووه كه ي ته قيبه وه و سه رى له سه ر ئه ژنوكانى دانا، به دهنگى بهرز گريا، دهتگوت له پر ده رگوكه ي به نداويكيان لابرده. له گريانه كه ي دلم پر بوو، به لام دهترسام به جووله يه كم دهروازه كراوه كه دابخريته وه، لتي كه رام بۆ ماوه به كه هه ر به و شتويه يه گريا، كاتيك گريانه به كو له كه ي بوو به نكه نكيكي له سه رخق گوتم: - ئه وان تو يان وه لا نه نابوو، تو هاو رپي هه ميشه يى و ئازيزى ئه وان بوويت، ئيه هاو رپي راسته قينه بوون.

- به لى، تا قه هاو رپي گه لى كه له هه موو ژياندا هه ميوو، هه موو شتيكي من بوون، ئاماده بووم هه رچيبه كم هه يه له پيناوياندا بيدهم، خو ت ده زانى له گيان و مال دريخيم لتيان نه ده كرد، ته نانه ت ئاماده بووم خيزانه كه شم بكمه قورباننيان، به لام ئه وان منيان نه ويست، منيان ره ت كرده وه، له و كاته يدا كه پتويستيان به من بوو، منيان دوورخسته وه، وه كو ناپاكيك، نامويه ك، خو ت ريبه ك، به چ روويه كه وه به رپتوه برؤم و بژيم؟ خه لكى نالين بۆ تو له گه ل ئه واندا نه بوويت، بۆچى له گه ليان نه مردى؟ لهوانه يه وا بزنان من هه موويانم ئاشكرا كردووه، تو نازانى، له و كاته وه ي له بهنديخانه هاتوومه ته وه هه موو به چاوى گومان و پرسياره وه ليم دهروان.

- نه! نه ئازيزه كه م، به هه له دا چوويت، ئه وان تو يان له هه موو كه سيك زياتر دهويست، ته نانه ت له خو شيان زياتر، ئه وان سه ره راي ئه وه ي پتويستيان به يارمه تى تو بوو، ئاماده بوون له پيش هه موو شتيكه وه خو يان بخه نه مه ترسييه وه و تو پاريزن.

- قسه ي پرپو وچ مه كه، ئيمه بريارى وامان له گه ل يه كتردا نه بوو، گرينگترين پرسى ئيمه ئامانجه كه مان بوو، ئيمه خولى فيربوونمان بينيبوو بۆ ئه وه ي له و رپگه يه دا شه ر بكه ين و بكوژرين، ئهم قسه نه فامانه يه جيگه ي نه بوو، له و نپوهنده دا ته نيا كه سانى ناپاك و ئه وان ه ي جيگه ي بپوا نه بوون له بازنه كه دهكرانه ده ره وه و ئه وان ئاوهايان له گه ل مندا كرد، تى ده گه ي يانى چى؟

- ئاھ ھەمىد، وا نىيە، نا ئازىزەكەم تۆ ھەلەيت، من شتگەلىك دەزانم كە تۆ نايزانى، ئەم كارە شارەزاد بۆى كردين.

- ئەم قسە تىكەلوپتەكەلەنە چىيە؟ شارەزاد لە پرسە شۆرشگىرپىيەكاندا لە ھەموو كەسىك خۆتاكتر بوو، بۆچى دەشيا ھىزى ھاوخەباتىكى خۆى لە دەست بدايە؟

- ئەو ھەندەى من لەو چەند مانگەى پىكەو ھە ھەلەدا شارەزاد ناسى، تۆ نايئاسى، شارەزاد پىش ئەو ھەى كە شۆرشگىرپىك، كۆمۇنىستىك، ئەندامى دەستەى سەركردايەتى، يان قارەمانىك بىت، ژن بوو و تاسەى ژيانى خىزانى، ئاسوودەبىيى لەگەل ھاوسەر و مندالدا دەكرد، لە بىرتە چۆن سۆزى بە مەسعوود دەبەخشى، مەسعوود شوئىنى ئەو مندالەى بۆ پر دەكردەو كە ھەموو كاتىك لە گۆشە شاراوھكانى ھزرىدا ئارەزووى بۆ دەخواست، ئەو ھەكو ژنىك، دايكىك ئامادە نەبوو مەسعوود بۆ سەرپەرست و بۆ باوك بكات، سەررەى ئەو ھەى بىرەى بەو ھەبوو كە دەشەت ھەموو لە رىگەى ئازادىي گەلدا بچەنگن، ھەرچەندە ئامانجى بەختەو ھەرىي ھەموو مندالانى دنيا بوو و ھەموويانى بە مندالى خۆى دەزانى، بەلام كاتىك ھەستى دايكايەتى پەيدا كرد، ھەكو ھەموو دايكىكى تر مافى تايبەتىي بە مندالەكەى خۆى بەخشى، ھەكو ھەر دايكىكى تر، بەختەو ھەرى و ئاواتەكانى مندالەكەى خۆى شوئىنىكى ترى بە دەست ھىنا، شوئىنىكى راستەقىنە كە لەگەل ئەو دروشمە خەيالىئامىزانەدا (بەختەو ھەرىي مندالانى جىھان) جىاوازى ھەبوو. ئەم جىاوازىبىنيە سەپىندراو ھە كاتىكدا لە پاكترىن رۆجەكاندا دىتە كايەو كە مندالى ھەبىت، ژنىك لەو پەرى مرۆقبوون و خۆشەوئىستىدا بۆ ھەموو مندالانى بۆ گوناھى دنيا، مەھالە بۆ مندالىكى بىگانە كە لە برساردا دەمرىت بە ئەندازەى مندالەكەى خۆى خەمبار بىت ئەگەر ھەمان چارەنووسى ھەبىت، ھەرچەندە ئامادەى بۆ ئەو مندالەش بمرىت. ئەو لەو چوار، پىنج مانگەى كە لە مالى ئىمەدا بوو، بوو بە دايك و مەسعوودى بە ھەموو بوونىيەو، سۆز و گىانەو ھەى كرد بە كورى خۆى و نەيدەوئىست ھىچ زىانىكى پى بگەينەت و كەمايەسىيەكانى بۆ دابىن بكات.

ھەمىد تا ماو ھەك واقى ورمابوو و بىدەنگ سەبرى دەكردم، دواتر گوتى:

- تۆ ھەلەيت، شارەزاد بەھىز و تىكۆشەر بوو، ئەو بىرى زۆر بەرزى ھەبوو، تۆ

گەر گولٲىكم

لهم تاجه كاغه زينه ساخته يه

له پرچم بدايه

سهرنجرا كيشتر نه بوو؟

- له بيرته ئه و شه وهى بريار بوو بروت، مه سهوودى ده گرتنه باوه شى، ماچى ده كرد، بوئى ده كرد و فرميسكى ده رشت، له كاتى رويشتندا گوتى: هرچونٲىك بووه ده بٲت خيزانه كهت بپاريزيت و منداله كان له كه شيكى گهرموگوردا گه وره بكهيت، مه سهوود زور هه ستياره، پويوستى به دايك و باوكه، بچووكترين كه موكوورى ده توانٲت تٲكى بشكٲنٲت، من ئه و كاته له مانا راستييه كهى قسه كانى تٲ نه ده گه يشتم، دواتر زانيم كه دووباره كردنه وهى به رده وامىي ئه و سه بارهت به پاراستنى خيزان، ئه وه پاسپاردن نه بوو به من، به لكو له گه ل خويدا دووپاتى ده كرده وه.

- جٲى بروا نييه، به هيچ شيويه كه ئه و كه سهى تٲ باسى ده كهى شاره زاد نييه، يانى ئه و به ويستى خوي نه بووه ئه م رٲگه يه ي گرتووه ته بهر؟ يانى ئه و باوه رى به و نامانجانهى ئيمه نه بوو؟ به لام خو كه س ناچارى نه كردبوو، هر كاتىك بويوستبايه ده يتوانى وازى لٲ بهٲنٲت، كٲ سهرزه نشتى ده كرد؟

- نه هه ميد چون نازانيت؟ ئه مه لايه نيكي بوونى ئه و بوو، لايه نيكي شاراو، له وانويه تا ئه و كاته بو خو شى به نه ناسراوى ما بٲته وه و له و چهند مانگه دا پٲى گه يشتبٲت، به لام لايه نيكي ترى بوونى ئه و هه ر ئه وه بوو كه تٲ دهناسى، ئه و به شهى كه ده ستى به سه ر بوونيدا گرتبوو و هه موو ژيانى خستبووه خزمه تيه وه، به لام بو ئه م لايه نه نه ناسراوه كه نواندنيكى زوگو زهرى هه بوو، تا قه كارٲك كه ده يتوانى بيكات، نازادكردنى تٲ بوو له مسردن، هه ر ئه وه نده، ئه وانى تر له تاسه يه كى شاراو دا له قوولاييى دلٲكى هه ستياردا نيژرا. ناگادارنه كردنه وهى تٲ بو پاراستنى خويان بوو، بو ئه وهى له شيوازي گرتنه كه يان زانياريه كى ئه وتٲت نه بٲ و ناگادارنه كردنه وهت بو چالاكييه كه بو پاراستنى تٲ بوو، نازانم چون ئه وانى ترى رازى كرد، به لام هه رچونٲىك بٲت ئه م كارهى كرد.

ده موچاوى هه ميد دٲخٲكى تايبه تى له دوودلى، هيوا و هاژى هه بوو، هه رچه نده

هه موو قسه کانی منی به ته واوهتی په سندنه کردبوو، به لام له دواى چوار سال بیری له ئه گهری تری دوورخستنه وه که یی ده کرده وه و ئه م هیوا ناروونه گه وره ترین گۆرانکاری له ودا به دی هیئا، ئه ویش قسه کردن بوو له جیاتیی ئه و بیده نگیه دریژخایه نه. له و رۆژه به دواوه، دایمه قسه مان ده کرد، به هه موو ژیانماندا چووینه وه، وره، رهوش و هه لومهرجی خیزانه که مان له پاش ژیانى نهیئى، لیکدانه وه و لیکۆلینه وه مان بۆ کرد، یهک به یهکی گریکان ده کرانه وه و له گه ل هه ر کرانه وه یه کدا ده روزه یهک به پرووی ئازادی، چالاکى، رزگار بوون له گری ده روونییه داخراوه کان ده کرایه وه و ئه و پروا به خۆ بوونه یی که چهندان سال بوو به مردوو ده ژمپردرا، گه شه یی ده کرد، جار جاره له میانه یی باسه کاندای به سه رسورمانه وه ته ماشای ده کردم و ده یگوت:

- تۆ چهند گۆراوى! چهند پیگه یشتوو و تیگه یشتوو دیاری، وهکو فه یله سووفیک، ده رووناسیک قسه ده که ییت، به راستی ئه م چهند ساله یی زانکۆ ئه وه نده تۆی گۆری؟ له وه لامدا به شانازییه که وه که نه مده ویست بیشارمه وه ده مگوت:

- نه! جهوری ژیان ناچاری کردم، پیویستیم پی بوو، ده بوایه تی بگه م بۆ ئه وه یی پیگه دروسته کان بدۆزمه وه، من به رپرسیاریتی ژیانى مندا له کانم له ئه سستۆدا بوو، بواى هه له کردنم نه بوو، خۆشبه ختانه، کتیبه کانی تۆ، زانکۆ و کاره که شم ئه م ده رفه ته یی بۆ ره خساندم.

له پاش دوو هه فته هه مید به ته واوهتی شادمان و به که یف بوو، ورده ورده خه ریک بوو وهکو پابردووی لی ده هاته وه، جه سته یی هاوته ریب له گه ل نه مانى ئالۆزییه هزری و ده روونییه کانیدا هیزى په یدا ده کرد، مندا له کان به روانینه تیژه که یان سه رنجی ئه و گۆرانکارییه نه یان دابوو و پتر له جاران ریگه یان به خۆیان ده دا که لیی نزیك ببه وه، بریاره کانی ئه ویان جیبه جی ده کرد، به پیکه نینه کانی پی ده که نین و دهنگی ئه م پیکه نینه ژیانمى دره وشاوه و پروناک ده کرده وه، به گه رانه وه یی ته ندروستی و که وتنه سه ر رهوتی نوپی خرۆشیی ژیان، هه سته ره مه کی و خواسته کانی تریشى زیدوو بوونه وه و شه وانى پى له ئه شقى ئیمه یی، له پاش ئه و هه موو تاریکی و نه هامه تییه له ئاور به ردا.

بۆ دوو رۆژ پشوو، باوک و دایکی هه مید له گه ل مه نسووره و هاوسه ره که یی هاتن

بۆ لامان و لهو هه‌موو گۆرانکارییه‌ی به‌سه‌ر هه‌میددا هاتبوو، سه‌رسام و دلخۆش بوون، مه‌نسووره گوتی:

- بینیتان، وتم رینگه چاره هه‌ر ئا ئه‌مه‌یه!

دایکی له خۆشیدا خه‌ریک بوو بفریت، هه‌ر له ده‌وری هه‌مید ده‌گه‌را، قوربان و ساقه‌ی ده‌بوو، بۆ باشی ته‌ندروستی هه‌مید سوپاسی منی ده‌کرد، نازانم بۆچی هه‌لسوکه‌وتی ئه‌و له هه‌موو باریکدا ئه‌وه‌نده نه‌رمونیان بوو! له لووتکه‌ی خۆشیدا مرۆفی ده‌خسته‌ گریان، به‌ درێژایی ئه‌و دوو رۆژه باران باری و ئاووه‌ها سارد بوو، ئیمه له ده‌ور ئاگردانه‌که داده‌نیشتن و قسه‌مان ده‌کرد، به‌هه‌می هه‌وسه‌ری مه‌نسووره نوکته‌ی تازه‌ی سه‌باره‌ت به‌ شا* و ئه‌زه‌اری** بۆ ده‌وتین، هه‌مید له ناخی دل‌ه‌وه‌ پێ ده‌که‌نی، هه‌موو له‌و باوه‌رده‌دا بوون که بارودۆخی هه‌مید چاکه‌وه بووه، وێرای ئه‌وه‌ش، له دوا‌ی چه‌ندان راوێژی جیاوا‌ز به‌و ئه‌نجامه‌ گه‌بش‌تین که یه‌ک، دوو هه‌فته‌ی تریش له باکور بمینینه‌وه، به‌تایبه‌تیش کاتیک دایکی هه‌مید چپاندیه‌ گۆیم و گوتی، دۆخی نه‌نه‌ هیچ باش نییه، جگه له‌وه‌ش چه‌ند که‌سیک له هه‌واری کۆنه‌کانی هه‌مید که زۆر چالاکن، کون به‌ کون به‌ دوا‌ی هه‌میددا ده‌گه‌رین، دل‌م داخو‌ریا، بریارم دا هه‌تا ده‌توانم کاتی مانه‌وه‌که‌مان له‌م ئاسایش و ئاسوده‌بیه‌دا درێژتر بکه‌مه‌وه. به‌هه‌من پێشنیاری کرد ئۆتۆمۆبیله‌که‌مان بۆ جێ به‌یلت و خۆیان به‌ ئۆتۆمۆبیلی کرێ بکه‌رینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ بتوانین که‌میک له شاره‌کانی باکور بکه‌رین، هه‌رچه‌نده له‌و رۆژگاردا په‌یدا کردنی به‌نزین دژوار بوو. به‌م شیوه‌یه‌ دوو هه‌فته‌ی خۆشی تریش له باکور ماینه‌وه، تۆپیکه‌ی باله‌م بۆ مندا‌له‌کان کرپبوو، هه‌مید له‌گه‌ڵ کو‌ره‌کان یاری ده‌کرد، له‌ ته‌کیان رای ده‌کرد و وه‌رزشی ده‌کرد، مندا‌له‌کان که هه‌رگیز ئه‌زمونی گه‌رموگوری له‌و شیوه‌یه‌یان نه‌بینیوو، سوپاسگوزار بوون، ئه‌ویان وه‌کو بت ده‌په‌رست، نیگار هه‌کانی مه‌سه‌عوود پری له‌ خێزانی چوار که‌سی بوو که له‌ نیوان گۆل و باخچه‌کاندا و له‌ ژیر رووناکی دره‌وشاوه‌ی رۆژدا نانیا‌ن ده‌خوارد، یارییا‌ن ده‌کرد یا‌ن پیاسه‌یا‌ن ده‌کرد، هه‌موو

* شا: محمه‌د رها په‌له‌وی، شای پێشووی ئێران.

** ئه‌زه‌اری: دوا فه‌رمانداری سه‌ربازی تاران بوو له‌ سا‌لی ۱۹۷۹ له‌ دوا مانگه‌کانی ده‌سه‌لاتی شای ئێران.

شویئیک دموچاوی پر پیکه نینی خۆر و روانینه کانی له م خیزانه میهره بانه بوو. سههۆلی شهرم و که مروویی له نیوان باوک و کوره کاندایا تو بووه وه، مندال له کان باسی هاو پڕی، فوتابخانه و مامۆستا کانیان ده کرد، سیامه ک سه باره ت به چالاکیه شوپشگیرییه کانی لاف و گه زافی لی دها و باسی ئه شوپشانهی ده کرد که له گه ل خالۆ مه محمودا رۆیشتبوو و ئه قسانه ی وا گوپی لی بوو بوو، هه میدی هه په ساو و سه رسام ده کرد. رۆژیکیان له یاریکردن ماندوو بوو، له ته نیشتمه وه خۆی خسته سه ر به تانییه که، چایی داوا کرد و گوئی:

- ئه م مندالانه زۆر سه یرن، ماندوو نابن، چه ند وزه یان زۆره؟

- پیت وایه چۆن؟

- بی هاوتان! له دلوه نزیکن، قه ت پیم وانه بوو ئه وهنده خو شیانم بویت، هه موو مندالی و نه وچه وانیی خۆم له بوونی ئه مانه دا ده بینم.

- له بیسته چه ند رقت له مندال ده بووه وه؟ له بیسته کاتیک زانیت سکم به مه سهوود پره، چیت کرد؟

- نه، چیم کرد؟

پیکه نین گرتمی، ته نانه ت له بیریشی نه ما بوو چۆن له و کاته هه ستیاره دا به ته نیا به جیتی هیشتم، ئیستاش کاتی گله و گارنده و بیره ی تانه وه ی بیره وه رییه تاله کان نه بوو، گوتم:

- هیچ، وازی لی بیته.

- نه بیلی.

- به رپرسیاریتیت له خۆت دوورخسته وه، هه ر ئه وهنده.

- خۆت باش ده زانیت له و کاته دا کی شه ی من مندال نه بوو، له داها توو و ژبانی خۆم دلنیا نه بووم، هه موو کاتیک بیرم له وه ده کرد وه که زیاتر له سالیکی تر به زیندوویی نامینمه وه، به راستی مندال داری له وه له لومه رجه دا کالفا مانه بوو و له به رژه وندیی هیچ کامماندا نه بوو، ئیستا خو مانین، پیت وانییه له م سالانه دا، ئه گه ر مندالمان نه بووایه تو هینده گورزت به رنه ده که وت و ئه وهنده به رپرسیاریتیی زۆرت نه ده که وته ئه ستۆ؟

– ئەگەر مندا ئەلكان نەبوونايە، من ھۆيەكم نەبوو بۆ مانەوہ و كۆشش لە ژياندا،
 بوونی ئەوان ھاندەرم بوو بۆ جوولانەوہ و بەرگەگرتنی ھەموو شتێك.
 – سەرنجرا كێشە، تۆ ژنێكى سەیری، ھەرچۆنێك بێت ئیستا لە بوونیان زۆر
 پازیم و سوپاسی تۆ دەكەم كە ئەوانت پێ دام. بار و دۆخەكەش گۆراوہ ئیستا
 داھاتووێكی خۆش لە چاوەروانیی ئەم مندا لانەدایە، چیی تر خەمم نییە.
 بیستنی ئەم قسانە لە دەمی ئەوہوہ دەستكەوت بوون، بە پێكەننەوہ گوتم:
 – زۆر؟! كەواتە مندا لاری لەم پۆژگاردا كێشە نییە و ترست لێ نییە؟
 وەكو فیشەكە شیتە لە شوین خۆی راپەری.
 – وای، ئە! توخوا، مەسووم ھەمديسان شتێك ھەيە؟
 بوورامەوہ لە پێكەنندا.

– مەترسە، بۆچی ئاوا زوو دەردەكەوت؟ بەلام دووریش نییە، من ھیشتا لە
 تەمەنی سەك و زادام، خۆت ئەزانی لێرەش حەب و مەبەم نەبوو، ئیستا لە گالته تێ
 پەریوہ، ئەگەر لەم ھەلومەرجەدا مندا لمان ببیت دیسانەوہ بەو شێوہیە ھەراسان و
 قەلس دەبیت.

كەمێك بیری كردەوہ و گوتی:

– ئە! دیارە نامەوێت، بەلام ئیتر ئەو ھەستیارییەشیم نییە.

كاتێك لە كردنەوہی گری ئالۆزەكان بووینەوہ، لێكدانەوہ سیاسی و
 كۆمەلایەتیەكان دەستی پێ كرد، ھیشتا بەتەواوەتی نەیدەزانی چی رووی داوہ، چ
 شتێك ھۆكاری ئازادبوونی بوو لە بەندیخانە و بۆچی خەلكی ئەوہندە گۆراون!
 منیش بۆم روون دەكردەوہ، لەبارەي خەلكەوہ، قوتابیانی زانكۆ، ھاوكارەكانم و
 ئەزموونەكانی خۆم قسەم دەكرد، لە ئاكاری خەلكانی تر، لە سەرەتادا و ئەو
 گۆرانكارییە بەرچاوەي كە لەم دواييانەدا لە پتوہندیان لەگەلمدا روویان دا،
 سەبارەت بە ئاغای زەرگەر كە تەنیا لەبەر زیندانیبوونی ئەو كاری پێ دام، لەبارەي
 ئاغای شیرازییەوہ كە بەرھەڵستكاریكی خۆرسك بوو و پرسە سیاسی و
 كۆمەلایەتیەكانی وا ئەویان كردبووہ تەنێك لە نەفرەت و بەدبینی و سەرئەنجام
 سەبارەت بە مەحموود كە ھەر وەكو خۆی دەلێت ئامادەيە گیان و مائی بكاتە
 قوربانی شۆرش.

- بهراستی مەحموود دیاردەییەکی بۆخۆی، ھەرگیز لەو باوەردا نەبووم من و ئەو
رۆژتیک بتوانین دوو ھەنگاویش پێکەوێتین.

ورده وردە مەیلی تیکەڵبوون لەگەڵ خەڵکدا لەلای ھەمید گەشەیی دەکرد، ھەزی
لە دەنگ و باس دەکرد، لە دوکان و بازارەکان قسەیی لەگەڵ خەڵکیدا دەکرد،
ھاوڕێیی لە دەورووبەردا پەیدا کردبوو، قسە و باسی لەگەڵیان دەکرد و ھەوایی تازە
و پرویاگەندەکانی لەوان دەبیست. دوو ھەفتەیی تریش بەم شتوویەتی پەری،
ھێشتنەوی ئەو بەم شتوویەتی لەم ژینگە ئارام و دیاریکراوەدا سانا نەبوو، بەرھو
تاران بەرپێکەوتین.

کاتیک گەیشتین، رۆرەسمی ھەفتەیی نەنە تەواو بوو، بە پێویستیان
نەزانیبوو ئێمە ئاگادار بکەنەو، لەراستیدا، ترسابوون قەرەباڵخی و ھاوچۆی
خزمان و خەڵکی تر ھەمید توورە و بێزار بکات. رۆژیشتنی ئەو پیریژنە داماو،
ھیچ کاریگەرییەکی لەسەر ژیاانی ھیچ کەسێک نەبوو، ھیچ دایکی نەخستە لەرزە.
لە راستیدا ئەو چەند سائیک پێشتر مرد بوو، تەنانەت نەمانی ئەو لە
کاریگەرییەش بە دوور بوو کە مردنی مرۆڤتیک ئاسایی لە ھەلومەرجتیک ئاساییدا
دەبییت و بە بەراورد لەگەڵ مردنی ئەو گەنج و تیکۆشەرانی ئەو رۆژگارەدا وەکو
دەیانگوت کۆمەڵ کۆمەڵ دەکوژان، کال دەبوو. دەرگە و پەنجەرەیی ژوورەکانی
خوارووە داخران و کتیبی ژیاانی ئەو کە بە دنیایییەو رۆژگاری سەیر، خۆش و
شیرین بوون، کۆتایی پێ ھات.

گەرانەو بۆ تاران، ھەمیدی گەرانەووە سائەکانی پێشووتر، کتیب و
بلاوکراوەکان لە ملا و لەولاو گەیشتن، رۆژ بە رۆژ دەورووبەری قەرەباڵخر دەبوو.
ئەو کەسانەیی پێشتر ئەمیان دەناسی وەکو یەکیک لە پێشڕەووە زیندوو
خۆبەختکردووکان، یەکی کە زیندانی بینیبوو و ئازاری چەشتبوو، بۆ گەنجەکان
لە کەسایەتی ئەو پالەوانییان ساز دەکرد، دروشمیان بۆ دەدا، بە پێشەوا و
سەرۆک دایاندەنا، ئەو لەو نێوھندەدا نەک تەنیا بروا بە خۆبوونە ونبوو کە
دوو بارە بە دەست دەھێنایەو، بەلکو ھەموو رۆژتیک لە رۆژی پێشووتر لە خۆباییتەر
دەبوو، وەکو سەرۆکی قسەیی دەکرد و رێیەکانی خەباتی نیشان دەدا. لە پاش
ھەفتەیک لەگەڵ دەستەیک لە لایەنگرە بزۆینەرەکان بۆ چاپخانە رۆیشتن، مۆر و

شەمەکانیان شکاند و لە پاشماوەی مەکینەى ئامرازەکان چاپخانەییەکی بچکۆلەیان دروست کرد، ھەرچەندە زۆر باش نەبوو، بەلام پێداویستییەکانی ئەوانی لە چاپکردنی بلاوکراوە، نامیلکە و ھەفتەنامەدا پر دەکردووە. سیامەک و ھەکو سەگێکی بە ئەمەک پێ بە پیتی باوکی رای دەکرد، بربارەکانی بەجی دەھینا، شانازی بەو ھووە دەکرد کە کورپی ئەو و ھەولێ دەدا لە ھەموو کۆبوونەو ھەیکدا لە تەنیشتی ھووە بیت، بەپێچەوانەى مەسعوودەو، بیزار لە ھەموو جۆرە سەرنج ڕاکێشانیک، جارێکی تر لەوان دوورکەوتەو و لە تەنیشت منەو نیگاری گۆرەپانی خۆپیشاندانەکانی بە توندوتیژییەکی کەمتر ھووە دەکیشا، تەنانتە لە نیگارەکانیشیدا کەس بریندار نەدەبوو و خوی نەدەپژا.

رۆژەکانی تاسوعا و عاشورا، خەلکێکی زۆر بۆ مائی ئیمە ھاتن و ھەموو پێکەو ھەو پێتوان رۆیشتین، ھەمید لە ناو ئەلقە گەمارۆدراو ھەیکەى ھاو پیکانیدا لە ئیمە جیا بوو ھو، باوک و دایکی زوو گەرانەو، من و خوشکەکانی، فاتى و ھاوسەرەکەى (ئاغا سادق) وریا بووین یەکتەر ون نەکەین، ھیندەمان ھاوار کرد و دروشمان دا دەنگی ھەموومان داگیرا، سەرەرای ئەو ھو زۆر لە کرانەو ھو ئەم گری کۆرەنە چێژم دەبرد، نەمەتوانی پێش لەو دلھورە و شلەژانە بگرم کە چنگی لە دەروونم گیر کردبوو، ئەمە یەکەمین جار بوو ھەمید شەپۆلی خەلک و شۆرشی ڕاستەقینەى دەبینی، ھەر ھەکو پێشبینیم دەکرد زۆر کەوتە ژێر کاریگەرایی ھو و شیتانە خۆی خستە خزمەتى ئەم جوولانەو ھەیکە.

دوای ماو ھەیکەى زۆر، سەرنجم دا کە دۆخی گشتیم گۆرانی بەسەردا ھاتوو، زوو ماندوو دەبووم و کەمیک دلّم تیکەل دەھات، بەلام لە ناخی دلّەو خۆشحال بووم، لە دلّ خۆم ھو دەمگوت ئەم منداڵە لە ھەلومەرجێکی تردا لە دایک دەبیت، ئیستا ئیمە خیزانیکی ڕاستەقینەین کچیکى جوانکیلە دەتوانیت گەرموگورپیەکی پتر بە پیکھاتە خیزانییەکەمان بدات، ھەمید چێژی ھەبوونی منداڵی بچکۆلەى نەچەشتوو، کەچی ھیتشتا ھەر نەمدەو پتر لە سک پر بوونەکەم ئاگاداری بکەم ھو، سەرەنجام کاتیک باسەم کرد، پێ کەنى و گوتی:

– دەزمانی دیسانەو ھە کاریک دەدەیت بە دەستمان ھو بەلام چی بکەین، خراپیش نییە، ئەمیش بەرھەمی شۆرشە، پێوئستیمان بە ھیزی مروڤە.

هه‌موو ساتیک رۆژگاری خرۆشایوی شۆرش هه‌لاوساوی رووداویک ده‌بوو، هه‌موو له ئاماده‌کاری و کۆششدا بووین، هینده‌ی له مائی مه‌حموود جموجۆل هه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ش له مائی ئیمه‌دا هاتوچۆ هه‌بوو، ورده ورده ماله‌که‌مان بوو به‌ حه‌شارگه‌یه‌کی سیاسی، هه‌رچه‌نده‌ هیشتا مه‌ترسی له ئارادا هه‌بوو و به‌ دیدی پۆلیس و پاسه‌وانان کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی به‌ نایاسایی ده‌زانرا که‌چی حه‌مید ئه‌وه‌نده‌ له‌خۆبایی و پر جۆش بوو، بێ باکانه‌ کاری خۆی ده‌کرد و ده‌یگوت:

– ئه‌وان ناوێرن هه‌چمان لێ بکه‌ن، ئه‌گه‌ر جارێکی تر بمگرن ده‌بمه‌ ئه‌فسانه‌، ئه‌وان ناوێرن شتی وا بکه‌ن.

شه‌وانه‌، له‌ سه‌ربه‌بانه‌که‌نه‌وه‌ بانگمان ده‌دا، له‌و رێگه‌یه‌وه‌ی که‌ حه‌مید چه‌ند ساڵیک پێشتر بۆ ده‌ریازبوون ئاماده‌ی کردبوو، بۆ مائی دراوستیکان ده‌چووین، هه‌موو شه‌ویک تا‌کو دره‌نگانی به‌ قسه‌ویاس و گۆرینه‌وه‌ی را و بۆچوون تێ ده‌په‌ری، هه‌موو که‌سی، به‌ گه‌وره‌ و بچووکه‌وه‌ هه‌ریه‌که‌ بۆ خۆیان بوو‌بوونه‌ خاوه‌ن بێر و بۆچوونی سیاسی، به‌ رۆیشتنی شا، بارودۆخه‌که‌ گه‌رموگورتر بوو. مه‌حموود وه‌ها رێکی خستبوو هه‌ر کاتیک پتویست بوايه‌ هه‌موومان له‌ مائی ئه‌ودا کۆبیبینه‌وه‌، دوا هه‌وال و ده‌نگ و باسه‌کان وه‌ربگرین، هاوکاری نێوان مه‌حموود و حه‌مید نزیک و دۆستانه‌ بوو، له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا نه‌ده‌چوونه‌ ناو ورده‌کاریی قسه‌ و باسه‌که‌نه‌وه‌، به‌لام رێپێوان و به‌رنامه‌ و هه‌واله‌کانیان ئالوگۆر ده‌کرد، له‌باره‌یان راي خۆیان ده‌رده‌بێر. حه‌مید ئه‌زموونه‌کانی خۆی له‌باره‌ی خه‌باتی چه‌کداری و شه‌ری به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مه‌حموود و هاوڕێکانی ده‌خسته‌ قسه‌ویاسکردنه‌وه‌، هه‌ندێ جار ئه‌م قسه‌ویاسانه‌ تا به‌یانی به‌رده‌وام ده‌بوون. له‌گه‌ڵ نزیکبوونه‌وه‌ی رێککه‌وتی هاتنه‌وه‌ی ئیمام* ئه‌م هاوکارییانه‌ پتر و هاوئاهه‌نگتر ده‌بوون، زۆربه‌ی دۆژمنایه‌تی و رق و کینه‌کان له‌ بێر کران، جارێکی تر زۆربه‌ی پێوه‌ندییه‌ پچراوه‌کان به‌سترانه‌وه‌، بۆ نموونه‌ ئیمه‌ خالۆمان دۆزییه‌وه‌ که‌ نزیکه‌ی بیستوینج سال بوو له‌ ئالمان ده‌ژیا، ئه‌و وه‌کو هه‌موو ئێرانییه‌کی تاراوگه‌ خرۆشایوو، هه‌ولێ ده‌دا له‌ رێگه‌ی ته‌له‌فۆن کردنه‌وه‌ بۆ مه‌حموود له‌ هه‌موو رووداوه‌کان ئاگادار بێت. مه‌حموود ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌ی مه‌حبووبه‌ی کچی پوورم قسه‌ی ده‌کرد و

* ئیمام: مه‌به‌ست ئیمام خومه‌ینییه‌.

هه‌وآله‌کانی قوم و تارانیاڤ به یه‌کتر دهدا، به‌پراستی مه‌حموود له به‌خشینی سه‌روهت و سامانه‌که‌ی که‌مته‌رخه‌می نه‌ده‌کرد، هه‌ندێ جار وام ئەزانی نایناسم، یانی ئەو هه‌ر ئەو مه‌حمووده بوو؟

سیامه‌که سه‌یژده سه‌آله‌که‌م له پووی ئاوه‌زه‌وه زۆر خێرا گه‌وره ده‌بوو، وه‌کو پیاویک له ته‌نیشت باوکییه‌وه سه‌رقالی به‌جیه‌ینانی ئه‌رکه‌کان بوو، که‌متر ده‌مبینی، زۆریه‌ی کاته‌کان نه‌مه‌زانی نیوه‌رۆ و شتیوان چی خواردوه، به‌لام له‌وه دنیایا بووم که له هه‌موو کاتیک چالاکتره. مه‌سه‌عوود به‌رپرسی نووسینی دروشمه‌کانی ده‌رگه و دیواره‌کان بوو، هه‌ندێ جاریش به ده‌ستنووسیکی تا راده‌یه‌ک جوان، له‌سه‌ر کاغه‌زی گه‌وره ده‌ینووسی، ئه‌گه‌ر کاتی هه‌بوایه وینه‌ی گۆل و گیاشی له ته‌نیشتیه‌وه ده‌کیشا و له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانی تر بۆ سه‌ر جاده رای ده‌کرد، سه‌رباری ئەو هه‌موو مه‌ترسییه‌ی له‌م جۆره کارانه‌دا هه‌بوون، نه‌ده‌کرا پیش له منداڵه‌کان بگرین. به‌ناچاری خۆم له ده‌سته‌که‌ی مه‌سه‌عوود ناوونوس کرد، به ناوی چاودێری گه‌ره‌ک، پاسه‌وانیم ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی ئه‌وان بێ خه‌م دروشمه‌کانیاڤ بنووسن، هه‌له‌ی رینووسه‌کانیاڤم چاک ده‌کرده‌وه، به‌م شتیه‌یه هه‌م چاودێریم ده‌کرد و هاوکاتیش له چالاکیه شۆرشگێرییه‌که‌ی کوره‌که‌مدا به‌شداریم هه‌بوو. مه‌سه‌عوود له‌م کاتانه‌دا زۆر دلگه‌رمتر و نوقمی شله‌ژانکی ساواپانه ده‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی به هاوکاری دایکی کاریکی نایاسایی و ترسناکی ده‌کرد. له‌و رۆژگاره‌دا، تا‌قه سه‌یبه‌ری خه‌میک که ناخمی خسته‌بووه په‌ژاره‌وه، دوورکه‌وتنه‌وه‌ی دووباره‌ی په‌روانه بوو، ئه‌مجاره‌یاڤ نه‌ک له‌به‌ر سه‌فه‌ر یاخۆ دووری مه‌ودا، به‌لکو له‌به‌ر جیاوازی باوه‌ر و ئامانج، له کاتیکدا ئەو له سه‌رده‌می زیندانبوونی هه‌میددا زۆر یارمه‌تی دابووین و یه‌کێک له‌و که‌سانه بوو که هاتوچۆی مالمانی ده‌کرد و ئاگای له منداڵه‌کانم بوو، ئیستا پتوه‌ندی له‌گه‌ڵم نه‌مابوو. ئەوان لایه‌نگری شا بوون و شۆرشگێریه‌کانیاڤ به لات و لادهر له قه‌ڵه‌م دهدا، قسه‌و‌یاسه‌کانمان، جیاوازی بیر و بۆچونه‌کانی پتر ده‌کرد، له خۆمانه‌وه سووکایه‌تیمان به یه‌کتر ده‌کرد و هه‌موو جارێ له سنووری شه‌رکردن له‌یه‌کتر جیا ده‌بووینه‌وه، ورده ورده هه‌یچ کاممان هه‌زمان به‌بینینی یه‌کتر نه‌ده‌کرد، به‌شیه‌یه‌که هه‌رگیز نه‌مزانی ئەوان چۆن و له چ کاتیکدا جاریکی تر باری سه‌فه‌ریان به‌ست و له ولات چوونه دهر. پقی شۆرشگێریم له‌گه‌ڵ خه‌می له ده‌ستدانی نوێی ئەو له مملاندیدا بوو، به‌لام

نهمده توانی رقه کهم بنبر بکه م.

رۆژگاری خۆش و دلرفینی شوپرش وهکو با تی پهری. دواى نیوه رۆی بیست و دووی رپه ندان شادی و خۆشییهکانی گهیشتنه لووتکه، له تهله فزیۆن سروودی ئه ی (ئیران، ئه ی سنووری پر گه وه ر) ی * خستبووه سه ر، ژنه پیشکیشکاری بهرنامه ی مندالان شیعرى (من خه وم دیوه یه کیک دیت)** ی فره وخی فره و خزادی خوینده وه، خه ریک بووم له خۆشییاندا با لم ده گرته وه، به سروود خویندنه وه له م ماله وه بق ئه و مال ده رۆیشتن، با وه شمان به یه کتردا ده کرد، شیرینیمان پیشکیش ده کرد و پیرۆزباییمان له یه کتر ده کرد، هه ستمان به رزگاری و بارسووکى ده کرد، ده تگوت باریکى قورسمان له سه ر زه وى دانا وه، به هه میدم گوت:

دواى دیتنى رهزا قورسیکی چاره تال

ئاویک بخۆیه وه، ئارام

بۆت خۆشتره له عومری ههفتا ههشتا سال!

قوتابخانه کان زو کرانه وه، فره مانگه کان له رووکه شدا ده ستیان به کارکردن کردبوو، به لام هه موو شتیک به سه ره کهدا رژابوو و دۆخه که نائاسایی بوو، هه موو کاته که به قسه کردن و دهمه دم به سه ر ده چوو، هه ندیک ده یانوت بیگومان ده ستیت برۆین خۆمان له پارتی تازه دامه زراوی جمهوری ئیسلامیدا ناو نووس بکه یین و به م شیوه یه پابه ندبوونی خۆمان به شوپرشه وه نیشان بده یین، هه ندیک ده یانوت پیویست به وه ناکات، بۆچی سه رده می شایه تا هه موو ناچار بئنه ندامی پارتی زیندوو بوونه وه بن***، له م نیوه نده دا من له هه مووان زیاتر جیگه ی سه رنج بووم، هه موو پیرۆزباییمان لی ده کردم، ده توت من به ته نیا شوپرشم کردوه، ده یانویست هه مید ببین، سه ره ئه نجام، جار تکیان که هه مید له چاپخانه وه هاتبووه شوینم، هاوکاره کانم به زۆر هینایانه ناو فره مانگه که و وهکو قاره مانیک پیشوازیمان لی کرد، خودی هه مید سه ره رای ئه و هه موو چالاکیانیه ی که ده یکرد، له خۆیدا مرۆفیکی شه رمن بوو، له کاری کتوپر ده سلّه ژا، ته نیا چه ند وشه یه کی وت و ئه و

* ای ایران ای مرز پر گهر : سروودی نه ته وه یی ئیرانه.

** من خواب دیدم که یکی می آید.

*** حزب رستاخیز: پارتیک بوو شا دایمه زران دبوو.

ئەو سەردەمە بەشكۆۋە دەژباين، چيژمان لە دەستكەوتە تازە بە دەست ھاتوۋەكەي ئازادى دەيىنى. ھەموو شۆستەكان پې بوون لەو كتيپ و ناميلكانەي كە تاوۋەكو ماوۋەيەك پيشتەر بۆ دەستكەوتنى يەككەك لەوانە دەبوايە گيانمان بەخت بگردايە، چەندان بەش و جۆر رۆژنامە و كۆوار لە بەردەستى ھەموو كەسيكدا ھەبوون، بەئاشكرا لەبارەي ھەموو شتيكەوۋە قسەمان دەكرد، نە لە ساواك دەترساين، نە لە ھيچ كەسيكى تر، بەلام ئەم ھەموو سالانەي بئيدەنگکردن و چەپاندنە نەيھيشتبوو فيرى رېگەي تەندروست بين بۆ سوود وەرگرتن لە ئازادى، نەماندەزانى گفتوگۆ بکەين، بۆ گوڭگرتن لە راي جياواز پەرورده نەكرا بووين، نەماندەتوانى بەرگەي ئەنديشەي خەلكى تر بگيرين. ھەموو ئەمانە وای کرد كە مانگى ھەنگويني شۆرش تەنانەت يەك مانگيش بەردەوام نەبیت و زووتر لەوۋەي پيشيبينيم دەكرد كۆتايي پى ھات، جياوازي بيرورا و سەليقەكانى كە تاوۋەكو ئەو كاتە لەبەر بوونى دوژمنى ھاوبەش بە يەكگرتن پەردەپۆش دەكران، رۆژ بە رۆژ توندوتیژتر خۆيان دەنواند، كيشە ھزريەكان بە كۆكردنەوۋەي لايەنگران كۆتايي پى دەھات، ھەر دەستەيەك ئەوۋى ترى بە دوژمنى خەلك، گەل، ولات و ئاين دەزانى. ھەر رۆژەي دەستەيەكى تازە بوونى خۆي رادەگەياند و لە دژى ئەوانى تر رادەوۋەستا، ھەموو رپورەسمى جەژنى ئەو سالە بە گفتوگۆي گەرمى سياسى، ھاتوھاوار و تەنانەت شەركردنیش بەسەرچوو، پووبەروو بوونەوۋەي چارەنوسسازى من لە جەژندا لە مالى مەحموود رووى دا، دەمەقالەي نيوان مەحموود و ھەميد بەرەو توندى ھەلكشا و بوو بە شەر، مەحموود دەيگوت:

- تاقه شتیک که خه لک دهیانویست و له پیناویدا شوژیان بهرپا کرد، ئیسلام بوو، که واته ده بیت حکومته که ئیسلامی بیت، هیچ شتیک تر نه بیت.

- سهیره، ده تانیت بهرمووی و بلئی حکومتی ئیسلامی یانی چی؟

- یانی پهیره و کردنی هه موو یاساکانی ئیسلام.

- یانی گه رانه وه بق هزار و چوارسه د سال پیش ئیستا!!

- یاسای ئیسلام، یاسای خواجه، هیچ کاتیکیش کۆن نابیت، له هه موو سهرده میکا شایانی پهیره ویکردنه.

- که واته زحمهت نه بیت بهرموو، یاساکانی ئابووری ئیسلام چیه؟ ئه ی مافه یاساییه کانتان؟ بیگومان ده تانه ویت هه رهم سهرا دابنن، به وشتر سه فهر بکه ن، ده ست و پی بهرین؟

- ئه مهش یاسای خواجه، ئه گه ر دهستی دزیان بیریایه ئه م هه موو دزه مان نه ده بوو، ئه م هه موو مال خه لک خۆر و ناپاکانه نه ده بوون، تۆی بی دین له یاسای خوا چی ده تانیت؟ ئه مانه هه موو حکمه تن.

دهمه قاله، گه یشت به سووکایه تی پیکردن، هیچ کامیان بهرگه ی ئه وی تری نه ده گرت، هه مید باسی مافه کانی خه لک، ئازادی، زه وتکردنی سامان، دابه شکردنی داها، له سیداردانی شوژیکیان، ناپاکان و حکومتی شوورایی ده کرد. مهحموود ئه وی به بی دین، خوانه ناس، هه لگه راوه له قه له م دها، هه مید نازناوی دوگم، میشک و شک، کۆنه په رستی به و دها و ئه ویش هه میدی به ناپاک و به کریگیرووی بیگانه دهناساند. ئیحتیرام سادات و منداله کانی، عه لی و ژنه که ی پشتیوانیان له مهحموود ده کرد و هه رچییه ک ئه و له بیری ده چوووه به بیریان ده هیناپه وه، منیش له ته نیا مانه وه ی هه مید دلته نگ بووم، ناچار بهرگرم لی ده کرد و به گوته ی چند رسته یه ک فریای ده که وتم. دایکم چنگی له ده موچاوی گیر ده کرد، هیچ له قسه کانمان تی نه ده گه یشت، ته نیا ئه وه ی ده ویست که ئاشتی رابگریت. فاتی و هاوسه ره که ی دوودل بوون و نه یانده زانی بهرگری له کام سهنگه ر بکه ن، له هه مووان خراپتر سیامه ک بوو، گیتروویژ له و نیوه نده دا ما بووه وه و نه یده زانی کۆ له سه ره هقه، ئه و هیشتا زانسته ئاینیه کانی چند مانگی پیشووتری له بیر نه چوو بوو، له م دوا ییانه شدا له ناو که شی بیرکردنه وه ی باوکیدا

دهژيا، به لّام هيشتا هستی به مملانیکان نه کردبوو، له بهرئوهی پیکهوه بوونی باوک و خالّ به شیوهیهک له شیوهکان هردوو روانگهکهی له هزریدا تیکهالّ به یهکتر کردبوو، به لّام له گهلّ دهستپیکي پیکدادانی بیروباوه پیکانی ئهواندا، که له که بوونی ناکوکیی بۆچوونهکانیان، له هزره نهوجهوانهکهی ئهواندا دهتهقییهوه و سهه لیشیواو و بی ئوقرهی دهکرد، چیی تر بۆ هیچ کام لهم دوو لایهنه مهیل و دلگه رمی نهبوو، جاریکي تر هه راسان و تووره بوو بووهوه، سه ره ئه نجام رۆژیکیان هه ر وهکو سه ردهمی مندالی له پاش شه ر و ده مه قاله یه کی دوور و دريژ، سه ری خسته سه ر سینه م و به کولّ گریا، دلیم دایه وه و لیم پرسی، به راستی له چی ره نجاوه، به هه نسکه وه گوئی:

– هه موو شتیکی! واته ئه وه راسته که باوکم بروای به خوا نییه؟ و دوژمنی ناغای خومه نییه؟ واته خاله مه محمود به راستی دهیه ویت باوکم و هاوریکانی دهیت له سینداره بدرین؟

نه مده زانی ده شیت چ وه لامیکی بده مه وه.

رهوشی ژیانمان گه راپه وه ساله کانی پیشووتر، جاریکي تر هه مید که م چاومان به هه مید ده که وت، مال و ژیان و خیزانی له بیرچوو. به ردهوام له مسه ر و ئه سه ری ولات بوو، کاتی به نووسینی بابه ت، وتووێژ، چاپکردنی رۆژنامه، کۆوار و بلاوکراوه به سه ر ده برد. رۆژگار تۆ ده په ری و ئیمه له و بی هه والّ ده ماینه وه. ئه و به لایه وه گرفت نه بوو گه ر سیامه ک له ته کی بیت، به لّام وا دیار بوو سیامه ک وهکو جار ان پتی خو ش نه بوو له گه لی بیت. دیاره کرانه وهی قوتابخانه کان، زانکو و فه رمانگه کانی هه مووانی به کاری خو یانه وه سه رقالّ کردبوو، به لّام هه موو شوینیک شانۆی قسه و باس، به یه کدا هه لشاخان و جیاوازی بیروباوه ر و سه لیه کان بوو. له زانکو دا، هه ر ده سته یه ک زووتر بگه یشتایه و ژوو ریکي داگیر بکردبایه، تابلۆی ده سته که ی خو ی له سه ر ده رگه که هه لده واسی و ده سته ی به بلاوکردنه وهی ئاگاداری و بلاوکراوه کانی خو ی ده کرد. ئه مه ته نیا تاییه ت نه بوو به قوتابییه کانه وه، ته نانه ت مامۆستا کانی هه ل ده سته کاندایه و وێنه ی ئه و قوتابی ده رگه و دیواره کان پر له دروشمی دژ به یه ک، په رده هه لمالین و وێنه ی ئه و قوتابی زانکو و مامۆستایانه ی له کاتی وه رگرتنی خه لات له شا یان فه ره ح* بوون. به بیرم

* مه به ست فه ره ح دیبایه، شازنی پیشووی ئیران.

نايهت ئۇ سالا چۇنمان خۇيىند و چۇن تاقيكردنه وهمان تى پەراندا! ھەموو شتىك لەژىر تيشكى شەرى ئىدىئۆلۆجى بوو، ھاورپىكانى دوتىنى تا كەنارەكانى مەرگ يەكتريان دەكوتا، كە لايەنى بەرامبەر دەيدۆراند، يەكى دەكەوت، تەنانەت گيانىشى لە دەست دەدا، ئۇوان ئاھەنگيان دەگىرا و ئۇوھيان بە سەرکەوتنىكى مەزنى دەستەكەيان دەژمارد. لەوہ خۇشحال بووم كە دوا وەرزم بە رى دەخست. ھەمىد پى دەكەنى و دەگوت:

– چ قوتابىيەكى ئارەزوومەندى! ئۇوھندە ئاشقى خۇيىندى، بىر لەوہ ناكەپتەوہ وازى لى بەھىت.

– بى وىژدان! ئىستا گالتەمان پى دەكەى. من دەمتوانى تەنانەت سى سال و نيوى خولى ليسانسىش تەواو بکەم، بەلام لەبەر تۇ ناچار بووم وان لە خۇيىند بەھىنم، پاشانىش تونىم لە ھەموو وەرژىكدا بەلای كەمەوہ پلەى شياو بە دەست بەھىنم، بۇ ئۇوہى ھەم فرىاي فەرمانگە بکەوم، ھەم منداآلەكان و ھەمىش بتوانم بخۇيىنم، كەچى وپراى ھەموو ئۇمانەش، كۆى پلەكانم زۆر بەرزە، دلىنبا بە ماجستىرىش وەر دەگرم.

بەداخەوہ، بى سەرەوبەرىيى زانكۆ، رۇيشتنى زۆربەى مامۆستاكان، رىك نەخستەوہى پۆلەكان، بوون بە ھۆى ئۇوہى كە جارپىكى ترىش خۇيىندەكەم تەواو نەبىت و چەند يەكەيەكى ديارىكراوى وانەكانم بۇ وەرزی دواتر بمىنپتەوہ. لە فەرمانگەشدا رەوشەكە بە ھەمان شپوہ بوو، ھەر پۆژى مۆرى ساواکيوونيان لە كۆمەلە خەلكىك دەدا و دەنگۆيەك بلاودەبووہوہ كە ھەموومانى لە جىگەى خۇماندا وشك دەكردەوہ. دەرکردن و پاكسازى فەرمانگەكان و رىكخراوہكان لە خەلكانى دژ بە شۆرش لە بەرنامەى كارى ھەموو دەستەكاندا بوو و ھەموو كەسىك ئۇوہى ترى بە دژە شۆرش تاوانبار دەكرد. لە مالى ئىمەدا ئاوازىكى ترىش بەرگوى دەكەوت، سىامەك لە قوتابخانەوہ رۆژنامەى موحاھىدىنى دەھىنايە مالەوہ.

لە كۆتايىي گەلاوېژى ۱۹۷۹ كچەكەم لەدايك بوو. ئۇمجارە ھەمىد لە كاتى منداآبوونەكەدا لەوئى بوو، خۆى منى بۇ نەخۇشخانە برد. لە دواى منداآبوونەكەم و ئۇو كاتەى بۇ بەشەكە برديانم، بە پىكەنىنەوہ ھاتە لامەوہ و گوتى:

– ئۇمەيان زۆرتەر لە خۆت دەچىت.

- به راسته؟ بۆچی شیوهی چۆنه؟ یتیم و ابیت ئەسمەرە.
 - جارێ فرەتر سوورە تا وەک ئەوهی ئەسمەر بیت! گۆناکانی چاڵن، زۆر شیرین، جوان و خوێن شیرینە، بریار بوو ناویشی شارەزاد بیت، وانیه؟
 - نه! بریار درا به پێچهوانه‌ی شارەزاد تەمەنیکی درێژ، هێمن و بەختەوه‌ری هەبیت و ناویکی لێ بنێین که لێی بیت.
 - باشه بهم فسقلیه چی لێ دیت؟
 - ئیستا خۆت وت.
 - چیم وت؟
 - شیرین!

ئەمجارەیان زۆر باش دەمزانێ سەردەمی کۆرپەیی و مندالیی مندالەکان چەند کورته و بەدلنیاوییەوه ئەمە دوا مندال دەبیت، دەمویست چێژ له هەموو ساتەکانی وەرگرم. سیامەک هێند گوێی پێ نەدەدا، بەلام مەسعوود نەک تەنیا ئیرەیی پێ نەدەبرد بەلکو بە تامەزرۆوه لەم بوونەوه‌ره سەیرەدی دەروانی و بەسەر سورمانەوه دەیگوت:

- سەرەرای ئەوهی که زۆر بچووکه هەموو شتیکی هەیه! سەیرکه نینۆکه‌کانی چەنێکن! کونا لووتەکانی وەکو دوو سفرن (ژمارەیی سفر).

نازانم بۆچی پێکەنینی بە شیوهی گوێچکه و قژە پرەکه‌ی دەهات که تەنیا له بەشی پێشەوهی سەریدا بوو. که له قوتابخانه دەهاتهوه بۆ لای دەرویشت، قسه‌ی له‌گه‌ڵ دەکرد و یاری دەکرد. وا دیار بوو شیرینیش ئەوی زۆری خۆشده‌ویست، به‌ بینینی دەست و پێی راده‌وه‌شانند و پێ دەکەنی، که گەورەتر بوو، له‌ دوا‌ی من تەنیا خۆی بۆ باوه‌شی ئەو دەخست. شیرین کچیکی تەندروست بوو، هەم له‌ پرووی دەروونی و هەلسوکه‌وته‌وه و هەم له‌ پرووی رووخساره‌وه، ئاوێتەیه‌ک بوو له‌ سیامەک و مەسعوود. وەکو مەسعوود رووخۆش و دەم به‌ پێکەنین بوو و وەکو سیامە‌کیش شه‌یتان و بزێو بوو. شیوه‌ی لێو، دەم و گۆناکانی له‌ من دەچوون، که‌چی پێسته‌ گەنم رەنگ و چاوه‌ رەش و درشته‌کانی له‌ حەمیده‌وه بۆ مابوووه. ئەوه‌نده سەرقالی ئەو بووم له‌ نه‌هاتنه‌وه‌ دوور و درێژه‌کانی حەمید وەرس نەدەبووم، ئاگام له‌ کار و چالاکییه‌کانی نه‌بوو، تەنانه‌ت له‌ سیامە‌کیش بێ ئاگا

بووبووم، وانهکانی ههروهک ههمیشه باش بوون، بهلام ئاگام له کارهکانی تری نهبوو. له پاش سی مانگی پشویی مندالبوون، بپیارم دا سالتیکیش پشویی بی مووچه وهریگرم. له ماوهیهدا دهمتوانی مندالهکهم بهخۆشی و ئاسودهیییهوه گهوره بکه، خویندنهکهم تهواو بکه و لهوانهش بوو بۆ تاقیکردنهوهی ماجستیریش ئاماده بم.

کچهکهم، بیجگه له ئەندامانی خیزانهکهمان ئاشقیکی تریشی ههبوو، ئەویش پهروین خانم بوو که ئیتر زۆر به تنیا و بی کار بووبوو. لهوه دهچوو چیی تر کهس جلی نهدهدووری و بازاری کاری دروومانی وهستا بوو، دوو ژووری ئەوبهیری ههوشهی مالهکهی بهکری دابوو و خۆشی له ژوورهکانی ئەمبهروه دهژیا، بهم شیویه نیمچه داهاتیکی ههبوو و چیی تر خهمی کهمبونهوهی کاری نهبوو، زۆربهی کاتهکانی دهست بهتالی له لای من بهسه دهبرد و کاتیک بۆ وهزری خویندنی زستانه خۆم ناوونوس کرد، بهلینی دا ئەو رۆژانهی که زانکۆم ههیه ئاگای له شیرین بیت.

بهلام به راستی زانکۆ شیواو و نارێک بوو. رۆژی له کاتیکدا دوکتۆر... یهکی له مامۆستا دیرین و رۆشنبیرهکانی کۆلیژهکه بوو که له پۆلهکهیدا نهماندهوترا قسه بکهین و زۆر رێزمان لی دهگرت، دهستهیهک له قوتابیانی زانکۆ به تاوانی ئەوهی که کتێبهکهی خهلاتی پادشایهتی وهگرتهوه، بهشقه له زانکۆ کردیانه دهرهوه، زۆر تیک چووم، بهتایبهتیش کاتیک ههندی مامۆستای تر بۆ پشتیوانی به پیکهینهوه سهیری ئەم دیمهنهیان دهکرد، کاتیک ئەمه رووداوهم بۆ ههמיד باس کرد، سهریکی با دا و گوتی:

- له شۆرشدا شوینی ئەم بهزهیییه بی سوودانه نابیتهوه، پاکسازی یهکتیک له بنهماکانی شۆرشه، به داخهوه ئەمانه توانای ئەم کارهیان نییه و به کهمتهرخهمییهوه به سهریدا تی دهپهرن. له دواي ههموو شۆرشیک، ئاوهرووی خویین دروست بووه و خهلکی تۆلهی سهدان سالهیان له ناپاکان کردووتهوه، کهچی لیره ههچ روو نادات.

- چۆن ههچ روو نادات؟ تازهییه وینهی له سیندارهدراوهکانیان له رۆژنامهکاندا بلاوکردبووهوه.

- ئاھ...! ھەر ئۇ چەند كەسە؟ ئىتر ئەگەر ئەوانەشيان لە سىدارە نەدايە
خۆيان دەچوونە ژىر پرسیارەوہ.

- حەمىد ئەم قەسە مەكە، دەمترسىنیت، پىم وايە ئەمەش زۆرە.

- تۆ زۆر ھەستىارى، كىشەكە لەمەدايە كە خەلكى ئىمە رۆشنىبىرى شۆرشيان
نىيە.

بى سەرۋەرىيە و مەملانى سىياسى و كۆمەلايەتییەكان لە ھەلكشاندا بوون، وا
دىار بوو ھەوى داخستنى زانكۆ ئەم خولەى خويندنى من كۆتايىي پى نەدەھات.
لە ھىمنى و سەقامگىرىيەوہ زۆر دوور بووین. قەسە و قەسەلۆكى شەرى ناوخۆ و
دەنگۆى سەربەخۆیى و جىابوونەوہى ھەندىك لە بەشەكانى ولات، بەتايیەتى
كوردستان لە زمانى خەلك بلۆ بووبووہوہ، حەمىد زۆرەى كاتەكانى بە
سەفەرکردن بەسەر دەبرد، ئەمجارەيان زياتر لە مانگىك بوو نەھاتبووہوہ، ھىچ
ھەوالىكىم نەدەزانى، دووبارە نىگەرانى و دلەپراوكى دەستى پى كردهوہ، بەلام چىي
تر تاقەت و بەرگىرى رابردووم نەبوو، بىرارىم دا كە گەرايەوہ بە جىدى قەسەى
لەگەلدا بكەم.

پاش شەش ھەفتە، لە نىوہشەوہدا، ماندوو، ژاكاو و چلكن ھاتەوہ، يەكسەر چووہ
سەر تەختەى خەوہكە و دوازە كاژىر خەوت. سەرەنجام دەمەو نىوہرۆى رۆژى
دوايى لە دەنگەدەنگى مندالەكان لە خەو ھەستا، خۆى شۆرد، ژەمىكى باشى
خوارد و ھەر لە تەنىشت مېزى چىشتخانەكە، چوست و چالاک دەستى بە
قەسەکردن و سەر نانە سەر مندالەكان كرد. من سەرقالى قاپ شتن بووم كاتىك بە
سەرسورمانەوہ تەماشايەكى لای منى كرد و گوتى:

- قەلەو بوويت؟

- نە، بەرىككەوت لە مانگەكانى پىشووتر زۆر لاوازتر بوومەتەوہ.

- كەواتە پىشتر قەلەو بووبووى؟

حەزم دەكرد شتىكى بۆ بەاوم، لە بىرى چووبووہوہ كە زياتر لە حەوت، ھەشت
مانگ نابىت مندالم بووہ، بۆيەش ھىچ ھەوالى شىرىنى نەدەپرسى، لەو كاتەدا
دەنگى گريانى مندالەكە بەرز بووہوہ، بە رەقەوہ ھەلگەرامەوہ و گوتم:

- كەوتەوہ بىرت؟ جەناب عالی مندالىكى تریشت ھەيە.

نەدەچووھ ژۆر باری ئەوھى كە ئەوى لە بېر چووبووھوھ، مندالەكەھى لە باوھش
گرت و گوتى:

- وای وای... چ خەپە و مەپە و گەورە بووھ، زۆر خوین شیرینە!
ئینجا مەسعوود دەستى بە ژماردنى ھونەرھەکانى خوشكەكەھى كرد، چۆن بۆى
پى دەكەنیت، ھەموو ئەندامانى خىزان دەناسیت، پەنجەھى ئەو توند دەگریت، دوو
ددانى ھەيە و بەم نزیكەتەش بە ھەردوو دەست و پى دەروات.
- ئەى باوكە، بۆچى چەنیکە من رۆیشتووم؟ واتە لەم ماوھ كەمەدا ئەم ھەموو
كارانە فێر بووھ؟
- نە، لە پيش رۆیشتنت ددانی دەرکردبوو و زۆر شتى تریشى دەكرد، بەلام تۆ
نەتدەبینى.

ئەو شەوھ لە مال نەچووھ دەر، نزیكەھى كاژۆر دە، زەنگى دەرگە لى درا، لە پى لە
شوین خۆى راجلەكەھى، لە كاتیکدا پى لە چاكەتەكەھى دا و بەرھو پشت سەربانەكە
ھەلھات، من گەراموھ سالاھەكانى زووتر، دەتگوت ھىچ شتىك نەگۆرا بوو، دلم
بەپەكدا دەھات.

بە بېرم ناھەت كى لە دەرگەھى دا، ھەرچىبەك بىت ھىچ مەترسیبەك لە ئارادا
نەبوو، بەلام ھەردووكمانى شلەژاند، بەپەژاروھ تەماشایم كرد، شیرین خەوتبوو،
كوپەكان بە بینى باوكیان بېریان لە خەوتن نەدەكردوھ، بە جىدى و
سووربوونوھ بۆ ژوورەكەھى خۆیان نارديانم، ھەمىدیش ھەستا و كتیبىكى
بچووكى لە گىرفانى دەرھینا، شەوباشىكى كرد و بەرھو لای ژوورى نووستن
رۆیشت، بە فرمانوھ گوتم:

- ھەمىد، دانیشە پىویستە قسەت لەگەل بكەم.
بە بى تاقەتیبوھ گوتى:
- ئاھ... ئیستا، ھەر دەبیت ئەمشەو؟
- بەلى، ھەر ئەمشەو، دەترسم سبەھى نەبیتوھ.
- وای، چ خۆتاك و شاعیرانە!
- ھەرچىت پى خوئشە بىلى و گالتەھى پى بكە، بەلام دەشى من قسەھى خۆم

بکەم. حەمید سەیرکە، من ئەم ھەموو ساڵە، بەرگەیی ھەموو جۆرە بەدبەختییەکم گرت، هیچ کاتیک هیچ چاوەروانییەکم لیت نەبوو، پێزم بۆ بیروباوەر و ئامانجەکانت دانا، ھەرچەندە باوەرم پێیان نییە، لەگەڵ تەنیا، بۆ ھاو دەمی، ترس، نیگەرانی و بۆ تۆبیبەکان سازام، لە ژياندا خواستەکانی تۆم لە پێش ھەموو شتیکەو دەزانی، ھێرشێ شەوانە، ژێر و ژووربوونی ژیان، چەندان سالی بۆ پێزی و سووکایەتی پیکردنی بەر دەرگەکانی زیندانم قەبوڵ کرد، بە تەنیا باری قورسیی ژیانم لەسەر شان ھەلگرت و منداڵەکانم گەرە کرد.

– باشە، مەبەست، نەتەپشت بخەوم بۆ ئەو ھێ سوپاست بکەم؟ باشە سوپاست دەکەم سەرکار خانم، تۆ بۆ ھاوتای...!

– حەمید ناز مەکە، من سوپاسی تۆم ناوێت، دەمەوێت بلێم، نە من چیی تر کچە حەفدە ساڵەکەم تاوھکو ستایشی قارەمانییەکانت بکەم و دلم پێیان خۆش بێت، و نە تۆش ئەو گەنجە سە ساڵە تەندروست و بەھێزەیت تا بتوانی بچەنگی و خەبات بکەیت، خۆت دەتگوت ئەگەر رژیمی شا برووخت، شۆرش سەرکەوتوو بێت، خەلک بەو ئامانجە بگەن کە خوازین، دەرگە پێتەو ژیان ناسایی خۆت و بەئارامی، شادی و خۆشی پیکەو منداڵەکان گەرە دەکەین، کەمێک بێر لەو بەکرەو کە ئێمە لە بەرامبەر منداڵەکاندا بەرپرسیارین، ئەوان پێویستییان بە تۆیە، ئێتر واز بێنە، من بەرگری و توانم نییە، کارە سەرھەکییەکە جێبەجێ کراو، تۆ ئەرکی خۆت بەرامبەر بە ئامانجەکان و ولاتەکەت بەجێ ھێنا، ئەوانی تر بخەرە ئەستۆی گەنجترەکان، بۆچی من بێجگە لە ئاسوودەیی و بەختەو ھەری منداڵەکانمان چیی ترم دەوێت؟ ئەگەر بۆ جارێکیش بوو، وەرە ئەوان بخەرە پێشینەو، کورەکان پێویستییان بە باوکە، چیی تر من ناتوانم جێگەیی تۆیان بۆ پر بکەمەو، لە بیرتە ئەو مانگەیی لە باکور بووین منداڵەکان چەند شاد و بە کەیف بوون! چ وەرەکیان ھەبوو! ھەموو شتیکیان بە تۆ دەوت، بەلام ئەمە ماوھەیکە من نازانم سیامەک چی دەکات! ھاو پیکانی کێن؟ ئەو لە تەمەنی پێگەیشتندایە، تەمەنیکی ترسناکە و دەشیت کاتی بۆ برەخسینیت، ئاگات لێی بێت، پێویستە بۆ دوارۆژیان بەرنامە دابنێن، خەریکە خەرجییان گرانتر دەبێت، چیی تر بەم گرانی و گیروگرفتە ئابووریانەو من ناتوانم بەتەنیا ئەم بارە لەسەر شان ھەلگرم، قەت بێرت لەوە کردووەتەو لەم چەند مانگەدا کە من پشوووی بۆ مووچەم وەرگرتبوو، ژیانمان چۆن

به سه بر برد؟! باوهر بکه ئه و پاره که مه ی که و با بۆ رۆژی تهنگانهش دامنا بوو ته و او بوو، ههتا که ی دهشی باوکه پیره که ته جه و رمان بکیشیت؟

- ئه وه مووچه ی خۆمه که سه ری مانگ به ئیوه ی دها .

- کام مووچه؟ بۆ خۆت دهخه له تینیت؟ بۆچی ئه م چاپخانه یه چه نیک داهاتی هه یه تاوه کو به که سیک ی بی کاری وه کو تۆش که هه رگیز له وئی نیت، مووچه بدات؟

- ئیستا کیشه ی تۆ چیه؟ پتویستیت به پاره یه؟ پتیا ن ده لیم مووچه ی زیاترم پی بدن، ئاوها دلیا ده بیت؟

- بۆ له مه به ستم تی ناگه ی؟ من ئه م هه موو قسه یه م کرد که چی تۆ هه ر به پاره وه نووسای؟

- ئه وانه هه موو شیعر بوون، کیشه ی سه ره کی تۆ هه ر ئه وه یه، هه یچ ئایدیالیک ی مه زن له میشکتدا نییه؟ خزمه تکردنی گه ل، هه یچ شوینتیک ی له بیرکردنه وه مادیه کانی تۆدا هه یه؟

- دووباره ده ستت به دروشمان کرده وه، ئه گه ر زۆر دالت به جه ماوهر و خه لکی داماو ده سووتیت، وهره با برۆین له دوورترین خالی ولات ببین به مامۆستا، له پینا و خه لکدا کار بکه ین، فیریا ن بکه ین، خۆشمان زه وی وهر بگرین و جووتیاری بکه ین، یا ن هه ر کاریکی تر که به بۆچوونی تۆ خزمه تکردنی خه لکه، من هه یچ نالیم، با هه یچ داهاتی کیشمان نه بیت، ته نیا ده مه ویت به یه که وه بین، مندا له کان باوکیان هه بیت، به خوا بۆ کوئی برۆیت له گه لت دیم، هه ر له م شه ری ده روونی، ترس، هه لاتن و ئه م نیگه رانییه رزگارمان بیت، تکات لی ده که م، یه کجار له ژیا نندا له به ر خاتری خیزان و مندا له کانت بریاریک بده .

به قین و سووکایه تی پیکردنه وه گوئی:

- ته و او بوو؟ به راستی زۆر ساویلکه و خه یالیت؟ هیشتا وه کو کچۆ له یه ک خه و ده بینی و قسه ده که یه ت، تۆ واتده زانی من ئه م هه مووه رهنجه م دا، چومه زیندان، خولی فیربوونم بینی، ئیستا کاتیک به ئه نجام گه یشتوو، به دوو ده ست پتیشکیش به مانه ی بکه م؟ و خۆم له گه ل چوار که س و له تیک، له خالیکی دووره ده ستدا له لادیه کدا دانه وێله بنیژم؟ زه وی بکیلم؟ من په یامی هینانه سه رکاری حکومه تی جه ماوهریم له ئه ستۆدایه، کی ده لیت شۆرش سه رکه وتوو؟ ئیمه هیشتا رتگه یه کی

دوور و دريژمان له پيشه، ئهركى من پيوهندي به ئازادكردنى هه موو گه لانه وه ههيه، تو دتهوئى كهى له مه تى بگهيت؟

- ئادهى پيم بلنى حكومهتى جه ماوهرى چيبه؟ بوچى ئه وه حكومهته نيبه كه خه لكى هه لى ده بژيريت؟ باشه، ئه مه يان كرد، ئه گه رچى جه ناب عالى پتى رازى نيبه، به لام زوربهى خه لكى، هه ر ئه وانهى كه تو سينگيان بو ده كوتى، دهنگيان بهم حكومهته داوه، خو يان ئه مانه يان هه لباژاردوه، تو دتهوئيت له گه ل كى به شه ر بئيت؟
- ده برق بابيه... كامه دهنگ؟ ئه م دهنگه يان له خه لكى ناوشيار و له وانه ودرگرت كه له ژير كارى گه ريبى گه رميبى شوژرشدا بوون، خو شيان نه يانزانى كه وئنه چ داوتكه وه.

- زانبيان يا نه يانزانى، هه رچوئيك بيت خه لكى له گه ل ئه مانه دان و تو پاريزه رى راسپيردراوى خه لك نيت، خو يان ويستيان، دهنگه كانيشيان نه كيشاوته وه، ده شى تو ش ريز له م هه لباژاردنه بگريت، سه ره راي ئه وهى كه دژ به بيروباوهره كهى توپه.

- وا تا دست له سه ر دست دانيم و دانيشم تا وه كو هه موو شتيك به فيرو بچيت؟ من بيرمه نديكى سياسيم، ريگه ي دروستى به دسته وه گرتنى ده سه لات ده ناسم، له م ده مه دا زمينه سازه، پيوسته تيكوشانه كه تا سه ر به رده وام بيت، له م ريگه يه شدا له هيج خه باتيك پاشگه ز نابمه وه.

- خه بات؟ خه بات دژ به كى؟ ئيستا ئيتر شا نه ماوه، رژيمي كو مارييه، دتهوئيت خه بات بكه؟ باشه بيكه، به رنامه كانت رابگه يه نه و چوار سالى تر بيانخه ره دهنگدانه وه، ئه گه ر ريگه كهت دروست بيت دلنيا به خه لك دهنگت پى دهن.

- ده برق بابيه، تو ش دلت به وه خو شه. بوچى ده هيلن؟ جا كامه خه لك؟ ئه خه لكه ي له سه دا هه فتايان نه خو ينده وارن، له ترسى خوا و پيغه مبه ر خه ريكن به دوو دست هه موو شتيكيان پيشكيش به مه زه بيبه كان ده كه ن؟

- خو ينده وار يا نه خو ينده وار، ئه مه خه لكه كهى ئيمه ن، هه ر به م هه لباژاردنه تو دتهوئيت حكومه ته كهى خو ت به زور له ناو كو مه لگه دا جيگير بكه يت.

- به لى! ئه گه ر پيوست بكات ئه و كاره ده كه م، دواتر كاتيك خه لك زانبيان چى له به رژه وهنديان و كى بو به رژه وهنديه كانى ئه وان كار ده كات، ئه و كاته له گه لمان ده بن.

- ئەي ئەوانەي لەگەڵتان نابن، ئەوانەي بېروباوەرئەي تريان ھەيە، چۆن؟ ئیستا لەم وڵاتەدا ھەزاران دەستە ھەن لەو برۆیەدا کە خۆیان خاوەنی مافن و بە حکوومەتەکەي ئیو ھەزاران نابن، ئەوانە چي لئ دەکەیت؟

- ئەوانە تەنیا کینە لە دڵ و ناپاکن، بېر لە بەرژەوھندی خەلکی ناکەنەو و لە دژی دەوھستن، دەبیت لەسە رینگە لابدرین.

- واتا لە سیدارەیان دەدەیت؟

- بەئێ، ئەگەر پێویست بکات.

- ئی باشە شایش ھەر ئەوھي دەکرد، کەواتە بۆچی ئەوھندە داد و بیدادت بوو؟ سەبەبە، ئیمەش لە بارەي تۆو چۆن بېرمان دەکردو و چ ھیوايەکمان پیت بوو، مەلئ ناغا لە دواي ئەم ھەموو خەبات و خۆشەویستی گەل و قسەکردنە لەبارەي مافەکانی مەرۆف، ئیستا دەیوئیت بپیت بە جەلاد، ئەوھندەش نوقمی خەيالەکانی خۆتی، وا دەزانیت ئەوانیش چاوەروان دەبن تاوھکو تۆ شۆرشی دووھمیان بۆ بەرپا بکەیت، چەک بە دەستەو بگریت و لە بەردەمیان بوھستی و دوايش ھەموویان بکوژیت؟ لە خەيالئیکي پووچدایت! دەتکوژن بەدبەخت، دەکوژرئێ، ئەمانە چي تر ھەلەکەي شا دووبارە ناکەنەو، و بەو بەرنامەپەشەو کە تۆ ھەتە، مافی خۆیانە.

- دەزانم، ئا ئەمانەش نیشانەي مەیلی فاشستیانەي ئەوانە، بۆیە دەبیت ئیمە چەکدار و بەھێزبەن.

- تۆش کەمت لەم مەیلە فاشستیانەي نییە، وھکو ئەوھي گریمان دەسەلات بە دەستەو بگریت، ئەگەر لەوان زیاتر نەکوژی کەمتر ناکوژیت.

- ئیتر بەسە، تۆ ھیچ کاتیک وشیاریی شۆرشگێریت نەبوو.

- نە، من وشیاریی شۆرشگێریم نەبوو و نیمە، تەنیا دەمەوئیت خێزانەکەم بپارێزم، حکوومەتیشم ناوئیت.

- تۆ لە خۆباییت و تەنیا بېر لە خۆت دەکەیتەو.

گفتوگۆکردن لەگەڵ ھەمید بئ سوود بوو، خولانەو بوو لە ناو بازنەپەکی داخراودا، گەر ابووینەو سألەکانی پێشوو تر و ھەموو شتیک لە سەرھتاو دەستی پئ کردبوو، بەلام ئەمجارەیان من زۆر ماندوو و بېزار بووم و ئەو بوئتر و بئ پەرۆتر بوو. چەند رۆژیک بە خۆمدا چووھەو، بېرم لە ژیانم و لە داھاتوو کردوھ

و بهو ئهجامه گهيشتم كه بهتهماي ئهو بوون، كاريكي گهوجانه و بي سووده، دهبيت تهنيا پشت به خوځم بيهستم، ژيانمان بهم شيوهيه هه لئاسووريت، بريارم دا ئهو ماوهيهي كه له پشووه بي موچهكه م مابوووه هه لئوه شينمه وه و بگه ريمه وه بو فرمانگه، پهروين خانم نامادهيي دهبري كه بهيانيان زوو بو چاوديريكردي شيرين بو مالي ئيمه بيت.

ئاغاي زهركه سهرى له گه رانه وم سوورما و گوته:

- باشتر نهبوو تا كو تا ييي خولى پشووه كهت به لاي منداله كه وه بمينيه وه؟! تا ئاويش له ئاسياو ئه كه وت.

- پئويستيتان به من نيه؟ يان شتگه ليك روويان داوه و من ئاگام لي نيه؟

- نه شتيكي تايهتي رووي نه داوه، ئيمه ش هه موو كاتيک پئويستيمان به تويه، ئه م مه سه له ي سه ريوش و ئه م پاكسازيبانه كه مي گرژيبان ناوه ته وه.

- به لاي منه وه گرینگ نيه، من ته مه نيک به سه ريوش و چار شيوه وه ژياوم.

روژ ته واو نه بوو بوو كاتيک له مه به سه ته كه ي ئه و گه يشتم، هه ست به و كه شه ئازاده ي سه ره تاي شوړش نه ده كرا، كه شه كه قورس بوو، ده سه ته و كومه له ي تازه پيکه تايبو و هه ر ده سه ته يه كيش دژايه تيي ئه وي تری ده كرد، هاوکاره كانم هه وليان دها ليم دوور بکه ونه وه و هه ركه ده روژيشتمه ژووره وه قسه كانيان ده بري و به بي هيچ هويه ك پلاروته شهريان ده هاويشت. له لايه كي تريشه وه چند كه سيك هه وليان دها به نه يني بچنه ناو قسه وباسه وه و داواي زانباري سه يريان لي ده كردم، ده تگوت من ريکخه ري هه موو به رنامه كانی به ره ي چه پ بووم. كو ميته ي شوړش، كه من يه كه م هه لبيژدر اوي بووم، هه لوه شابوو وه و چه ندان كو ميته ي تازه پيک هينرابوو، گرینگ ترينيان كو ميته ي پاكسازي بوو كه له وه ده چوو چاره نووسي هه موواني له ده ستدا بوو، له ئاغاي زهركه رم پرسى:

- ئه ي پاره كه ساواكييه كانيان ده ستنيشان نه كرد و ده ريان كردن، ئيتر بوچي ئه م هه موو كو يوونه وه يه ده كهن و پروياگه نده ساز ده كهن؟

به په ژاره وه بي كه ني و گوته:

- با چند روژيكي تر بمينيه وه ده زانيت، ئه و كه سانه ي چند ساليكه ده يانناسين له شه ويكدا بوون به موسلمان، ته زيحيان به ده سه ته وه كرتوه و دايمه

زکر ئەکەن، ریشیان داناو و هاتوون بۆ ئەوێ کێشە تاییبەتییەکانیان یەکلا بکەنەو، خەلکی لە گۆرەپانەکە بکەنە دەرەو و خۆیان لەم خوانە پان و بەرین و بۆی خاوەنە بخۆن. چیی تر ناتوانی شۆرشگێرە راستەقینەکان لە کورانی ئەمڕۆ جیا بکەیتەو، پێم وایت ئەمانە بۆ شۆرش زۆر لەو کەسانە ترسناکترین کە بە ئاشکرا لە دژی راوەستاوان بەراست، لە بیرت نەچیت، نیوهرۆ دەشتیت بۆ نوێژ برۆیت، دەنا کارت تەواو.

– خۆ تۆ دەزانیت، من مەرفۆتییکی مەزەهەبیم، هەرگیزیش دەستم لە نوێژەکەم هەلنەگرتوو، بەلام نوێژکردن لەم فەرمانگەدا کە وەکو دەلێن بیناکەشی زەوت کراو و بە بەرچاوی ئەم هەموو خەلکەو، بۆ ئەوێ بۆیان بەسەلمینم کە نوێژکارم، لە من ناوەشیتەو، من هیچ کاتیک نەمتوانیو لە ناو خەلکدا و بە بەرچاوی مەردومەو خاوەنەستی بکەم.

– واز لەم قەسەنە بێنە، ئەمڕۆ دەبیت بۆ نوێژ برۆی، هەموو فەرمانگەکە چاوەروانن بزانن تۆ چۆن نوێژ دەکەیت.

هەر پۆژەیی ناوی چەند کەسێک لەوانە بەر پاکسازی دەکەوتن لە ناو جامخانەیی ئاگاداریی نامەکاندا هەلنەوایان، هەموو بەنیگەرانییەو چاومان لەم جامخانەیی چارەنووسە دەبیری و کاتیک ناوی خۆمان نەدەبینی هەناسەبەکمان و بەردا دەهاتەو و ئەو پۆژەمان بە پۆژیکیی باش دەزانی.

پۆژی دەستپێکردنی شەڕ، لەگەڵ دەنگی تۆبیاران هات، خۆمان گەیانە سەربانی فەرمانگە، کەس نەیدەزانی چی رووی داو، هەندیک دەیانگوت دژە شۆرشەکان هێرشیان کردوو، هەندیک وایان دەزانی کۆدەتایە و هەزاران دەنگۆی تر، دلم بەلای منداڵەکانەو بوو، بەپەلە گەرەمەو مالهەو. لەو بە داوای شەڕیش هاتە سەر گیروگرفتەکانی تری ژیانم، گۆپ کۆژاندنەو هەکانی شەوانە، کەموکوورییە جۆرەو جۆرەکان، نەبوونی بەنزی و سووتەمەنی لە ئاو و هەواوەکدا کە بەرەو سەرما دەڕۆشت، بە منداڵیکیی ساوای بەرگەنەگرەو کە لە باوەشما بوو، لە هەمووی خراپتر ئەو وینە ترسناکەیی شەڕ بوو لە ئاوەزما کە وەرە لاواز دەکردم. پارچەبەکی پەشم بەسەر پەنجەرەیی ژووری منداڵەکانەو دا و شەوانە کاتیک کارەبا دەبیرا و مەترسیی هێرشێ ئاسمانی لە ئارادا بوو، هەموومان لەویدا

له دەوری پروناکی مؤمدا کۆ دەبووینهوه، بهههراسهوه گویمان له دهرهوه دهگرت،
حهמיד دهیتوانی به مانهوهی لهگهلماندا یاریدهدر و هیورکه رهوهیهکی باش بوایه،
بهلام ئه وهکو ههمیشه، له هیچ کاتیکه ههستیاردا له لای ئیمه نهبووه، نهمهزانی
له کوئییه! بهلام چیی تر توانای دلپراوکیتم نهمابوو.

کهمی سووته مهنی و دابهشکردنی بهنزی، سیسته می هاتوچۆی گشتی تیک
دابوو، زۆری جار ههکان پهروین خانم له کاتی هاتنیدا بۆ مالممان ئۆتۆمۆبیلی
دهست نهدهکهوت، بهشیکه پێیهکه به پێ دههات. ئه پۆژه له ههموو پۆژیک
دهرنگتر گهیشتمه فرمانگه، ههکه چوومه ژوورهوه سهرنجی ههلوهرجی
نایاساییم دا، پاسهوانهکه رووی لیم وهرگیرا، نهکه هه ساوی نهکرد به لکو
وهلامی ساوهکهشی نه دامهوه، چهند شوپێرکی فرمانگه له پشت دهرگهکهوه به
نهینی تهماشایان کردم، ههموو کهسێک که به رهو رووم دههات نیگای دهنزییهوه و
خۆی له بینیم لا دها، که پیم خسته ژوورهکه مهوه له جیی خۆم وشک بوومهوه،
ههموو شتیک تیکه لوییکه ل و بهسهه یه کدا کهوتبوو، هه رچییه که له ناو
چه کهمه کهکاندا هه بوو هه لیانریشته بووه سهه مێزه که، کاغه زهکان په رش و بلاو
بوو بوون، ئه ژنۆکانم کهوتنه له رزه، ترس، نیگه رانی، قین، سووکایه تی پیکردن
ئاگری له دهروونم بهر دها، دهنکی ئاغای زه پکه به خۆدا هینامیه وه:

– ببووره خانمی سادقی، بێ زهحمهت به فرمو وه ره ژووره کهم.

– وهکو مرۆفیکه ئاسنین بیدهنگ و چه په ساو کهوتمه شوینی. داوا ی لئ کردم
دانیشم، بهسهه کورسییه که دا کهوتم، کهمیک قسه ی کرد، بهلام من هیچم گوئ لئ
نه ده بوو، نامه یه کی به دستمه وه دا، به خۆدا هاتمه وه نامه کهم وهرگرت و وتم
چییه؟

– له لیژنه ی پاکسازی فرمانگه ی ناوهندییه وه هاتوووه، وتم که... نووسراوه تۆ
دهرکراویت...

چاوم لئ بری، فرمیسه که ته تیسماوه که ی که له قیندا له نیوان پیلووه کهاندا
پهنگی خوار دیوووه، چاوهکانمی دهکزانه وه، ههزاران خهیا ل له میشکدا جۆشیان
دهدا، به دهنکیکی داگیراوه وه گوتم:

– بۆچی!!!

- عەرزەم كەردى، بە ھاوسۆزى كۆمۈنىستى و پېئوئىدىت بە دەستە دژە شۆرپەكانەو و پروپاگەندەكردن بۆ ئەوان تۆمەتبار كراويت.

- بەلام من نە ھاوسۆزىانم و نە ھىچ چالاكىيەكم كەردو، من نىزىكەى سالىكە پشوووم وەرگرتبوو و لە فەرمانگە نەبووم.

- واىە، بە بۆنەى ھاوسەرەكەتەو... .

- بەلام كارەكانى ئەو پېئوئىدى بە منەو چىيە، ھەزار جار وتم من وەكو ئەو بىرناكەمەو، نابىت ئۆبالى ئەو لەسەر من بېژىردىت.

- راستە، ديارە دەتوانىت نارەزايى دەربېرىت، بەلام دەلېن بەلگە و سەنەدىان لەو بارەيەو ھەيە و چەند كەسنىكىش شايەدىيان داو.

- كام بەلگە و سەنەدە؟ شايەدىي چىيان داو؟ بۆچى من چىم كەردو؟

- دەلېن لە مانگى رەشەمىي سالى حەفتا و ھەشت ھاوسەرەكەت بۆ پروپاگەندەكردن بۆ ئامانجەكانى خۆى بۆ فەرمانگە ھىناو، كۆبونەو ھى پرسيار و وەلامت داو و رۆژنامەى دژ بە شۆرپىشىشت بلاو كەردووتەو.

- بەلام ئەو بۆ شوپىن من ھاتبوو، ھاوكارەكانم خۆيان بەرۆر ھىنايانە سەرەو.

- دەزانم، دەزانم، خۆم ھەموو شتىكم لە بىرە، پىت وانەبىت من بەم قسانە قايل بووم، تەنيا دەمەوئىت بىرپارەكە روون بكەمەو، تۆش دەتوانىت نارەزايى دەربېرى، بەلام راست دەوئىت من ھەست بە مەترسى دەكەم ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ ئەو، بەراست، ئىستا لە كۆپىيە؟

- نازانم، ديسانەو و مانگىكە رۆشىتو و ھەوالى نازانم.

ماندوو و دەرکراو، گەرەمەو ۋورەكەم بۆ كۆكردنەو ھى شتومەكەكانم، فرمىسك لە چاوكانمدا گىژەلووكەى بوو، بەلام نەمدەھىشت بىتە خوار، نەمدەويست دوژمنەكانم لاوازى و زەبوونىم ببىن. عەباسەلى كارمەندى نەھۆمەكەمان بە سىنىيەك چايەو خۆى كەرد بە ۋورەكەدا، دەتگوت پىي خستوووتە شوپىنىكى قەدەغەكراو، كەمىك بە داخو و سەيرىكى من و ۋورە بەسەرىك شىواوھەكى كەرد و بە دەنگىكى نزمەو گوتى:

- بە خوا خانمى سادقى نازاننىت چەند پىم ناخۆشە، بە گيانى مندالەكانم، بەم

قبله‌ی حاجاته، ئیمه هیچ شتی‌کمان دژ به تۆ نه‌وتوو، ئیمه له باشی و میهره‌بانی
هیچی ترمان له تۆ نه‌بینیوو، هاوکاره‌کان هه‌موو بۆ تاقه‌تن.

به‌په‌ژاره و توور‌ه‌یییه‌وه پێ که‌نیم و گوتم:

– به‌لێ، له هه‌لسوکوت و شایه‌دییه درۆکانیان‌ه‌وه دیاره، ئه‌و که‌سانه‌ی وا چه‌وت
سالی ره‌به‌قه، هه‌موو رۆژیکمان پیکه‌وه به‌سه‌ربرد، ئاوها بۆیان دا‌کوتم، ئیستا
نایانه‌ویت سه‌یریشم بکه‌ن.

– نه‌ به‌خوا خانم سادقی، وا نییه، ئه‌وان ده‌ترسن، تۆ نازانیت بۆ خانمی
سه‌عاده‌تی و که‌نعانی چ داوێکیان چنیوه، ده‌لێن هه‌ر له‌م رۆژانه‌دا ئه‌وانیش
ده‌رده‌که‌ن.

– نه، ئیتر ئاوهاش نییه، ئیوه خۆتان فره‌ گه‌وره‌ی ده‌که‌نه‌وه، ئه‌گه‌ریش ده‌ریان
بکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه نییه که‌ هاو‌پێ من، گرتی چه‌ند سالی به‌رێوه‌به‌رایه‌تییه‌که‌ و
ئیره‌یی ئیوان فه‌رمانبه‌ره‌کانه‌ که‌وا ئیستا خه‌ریکن به‌م شیوه‌یه‌ ده‌رده‌که‌ون.

جان‌تاکه‌م که‌ له‌ شتومه‌کدا ئاوسا بوو، هه‌لگرت و په‌روه‌نده‌گره‌که‌م خسته‌ ژیر
بالم که‌ به‌لگه‌نامه‌ تایبه‌تییه‌کانمی تیدا بوو، و بپاری رۆیشتم دا.

– توخوا خانم له‌لایه‌ن ئیمه‌وه له‌ دلی مه‌گره‌ و گه‌ردنمان نازاد بکه‌.

باری ده‌روونیم له‌ تیکچووندا بوو، ماوه‌یه‌ک سه‌ر لیش‌ی‌واو له‌ناو بازا‌پدا
سوورامه‌وه.

.. رق و هه‌ست، هه‌لچوون و هاوار

له‌ ناخدا، گشتی خه‌ریک بوو ده‌که‌نی

له‌ خه‌وندا، هیوای پرگاره‌بوونم دیت و

له‌ ناخدا که‌سیک قاقا پێ ده‌که‌نی

هه‌تاوه‌کو نیوه‌رۆ به‌ پێ رۆیشتم، ورده‌ ورده‌ نیگه‌رانی ده‌ستی پێ کرد، رق و
یاخه‌بوون جیگه‌ی هه‌ستکردن به‌ سووکایه‌تی پیکردنی گرت‌ه‌وه، خه‌می داها‌توو،
حه‌مید، منداله‌کان، نه‌بوونی، به‌م گرانییه‌ ترسناکه‌وه به‌ بێ مووچه‌ و داها‌ت،
ده‌شیا چی بکه‌م؟ دوو مانگ بوو چاپخانه‌ هیچ داها‌تیکی نه‌بوو و باوک هه‌مید
نه‌یتوانیوو مووچه‌ی بۆ دا‌بین بکات، سه‌رم زۆر ده‌یه‌شا، به‌ناسته‌م خۆم گه‌یانه‌

مالهوه، پهروين خانم بهسرسورمانهوه گوتی:

- ئی! بۆ وا زوو هاتیتسهوه؟ سهرلهبهیانیش درهنگ رویشستی، وا بروا دهرت دهکن ها!

- دهریان کردم!

- چی؟ توخوا به راستته؟ بۆچی؟ بمرم، ههمووی کهمکاری من بوو، بهیانی درهنگ گهیشتم.

- نه بابه...، هیچ کهسیک له بهر درهنگ گهیشتن، کار نهکردن، مل شکاندنی خه لکی، نه زانینی کار، دزی، حیزی، خراپ بوون، بی شهرفی و بی ناوهزی دهرناکن، من دهردهکن، منیک که وهکو کهر کارم دهکرد، ئیشه کهی خۆم دهرانی، دهبوايه خه رجم بۆ مندا له کانم بکردایه، من ناپاک بووم، دهبوايه دهریان بکردمایه بۆ ئه وهی فه رمانگه پاکه وه بیت.

چهند رۆژیک دۆخیکی زۆر خراپم هه بوو، سه ر ئیشه یه کی زۆر و به رده وامم هه بوو، بۆ چرکه یه کیش چاک نه ده بووه وه، ته نیا به دهرزیه نۆقالژینه کانی پهروين خانم دهمتوانی چهند کارژیریک بخه وم، که چی ئه وه وه وه تازانه ی که سه باره ت به همید و دهسته که ی بهر گوئ ده که وتن، هینایانمه وه خۆ و که وتمه جوولانه وه. همید هه فته ی پيشوو له سه فهری کوردستان گه رابوو وه، به لام ته نیا یه ک، دوو جار سه ردانی ماله وه ی کرد، دهیگوت کارم هه یه و شه وانه له چاپخانه ده مایه وه، ته نانه ت بواری ئه وه شی نه بوو له باره ی پاکسازی و دهرکردنه که مه وه له فه رمانگه قسه ی له گه لدا بکه م. هه وه له کان رۆژ به رۆژ خه ماوه رتر و هه راسی من پتر ده بوو، تا وه کو سه ره نجام ئه وه شه وی زریانه خه وه ی که وا جار یکی تریش بینیبووم، دووباره بووه وه. له نیوه شه ودا رژانه مالمان، به قسه کانیاندا زانیم که هاوکات له چاپخانه که شن و همید و ئه وانه ی تریش گیراون. هه مان شالۆ، هه مان هه راس، هه مان رق، ده تگوت فیلمیکی کۆنی ناخۆشیان بۆ دانام و به سه ریاندا سه پاندووم که به زۆر سه یری بکه م، گه رانی ئه م ده ست و چاوه نامۆیانه به نه ینیترین و تاییه تیرین گۆشه کانی مال و که لوپه له کاندما هه مان هه ستی رووتیوونه وه و له رزی له ناخمدا داکوتا که چهند سالیک پيشتر تا قیم کردبووه وه و هه تا ئیستاش یاده کانی موچرکیکی قیزه ون به جه سته مدا ده هیئت.

ئەمجارەيان، توورەيىيى سىيامەك تەنيا لە نىگاكانىدا نەبوو، ئەو ئىستا نەوجەوانىكى پازدە سالە بوو و زۆر ھەستىيار بوو، لە قىن و توورەيىدا پىچى لە خۆى دەدا و ھەولى دەدا رەقەكەى بە ھەلمەتەك يان بە شالۆ دەربىرەيت، بەتوندى دەستىم لەناو دەستما گرتبوو، لەژىر لىوھو لى دەپارامەوھە كە ھىمەن بىتەوھە، ھىچ نەلەيت و دۆخەكە لەمە خراپتر نەكات، مەسعوود رەنگى بزىكابوو و تەماشاي ئەم دىمەنانەى دەكرد، شىرىن كە ھەراسان و ترسا بوو، لە باوھشىم دانا، ھەولى نەدەدا نارامى بكاتەوھە.

جاريكى تر ھەموو شتەك سەرلەنوئ دەستى پى كەردوھە. سەرلەبەيانى تەلەفۆنم بۆ مەنسورە كەرد و داوام لى كەرد بەھىمەنى و بەھەر شىوھىەك پى باشە باوكى لە پرووداھەكە ئاگادار بكاتەوھە، ئاخۆ ئەوان تواناي ئەوھىان ھەبوو بۆ جارى دووھم بەرگەى ئەزموونىكى ئاوا تال بگرن؟ لە پاش كاژىرەك باوكى تەلەفۆنى كەرد، دەنگە داگىراو و خەمناكەكەى دلى تەنگ كەردم، گوتم:

- باوھ، دەبىت دووبارە دەست پى بكەينەوھە، بەلام نازانم لە كوئوھە، كەست ھەيە بتوانىت جى پىيمان بۆ بدۆزىتەوھە؟ ھەوالىكىمان بۆ بەئىت؟
- نازانم، با بزەنم يەكى بدۆزەوھە.

مالەكەمان شىواو و ھەموومان توورە بووين، سىيامەك وەكو شىرەك دەبىنەرانەد و مست و شەقى لە دەر و دىوار دەدا، بە ئەرز و ئاسمان دژوونى دەدا. مەسعوود لە پشت قەنەفەكەى ژوورى ميوان خۆى كەردبووھە، دەمزانى دەگري و ناىوئ كەس لەم تەنيايىيەى بىزارى بكات، شىرىن كە ھەموو كاتەك دەم بە پىكەنەن و پرووخۆش بوو، كەوتبووھە ژىر كاريگەريى ئەو شەپۆلى پەريشانى و نازارەى لە مالەكدا بوو و بى ھۆ دەگريا و خۆم...، خۆم گىژ و شىرەزە، لەگەل خەيالە ترسناكەكاندا شەرم دەكرد، لە لايەكەوھە بە ھەمىد قسەم دەگوت كە بە كارەكانى خستمانىيە رۆژى رەشەوھە و بە خەتابارم دەزانى، لە لايەكى ترىشەوھە لە دل خۆمەوھە دەمگوت: تۆ بلىي ھىشتا ئەشكەنجەكان ھەر ئاسايى بن؟ ئىستا ھەمىد لە چ دۆخىكدايە؟ دەيگوت چل و ھەشت كاژىرى يەكەم خراپترىن ئەشكەنجە دەدەن، ئاخۆ بەرگەى قامچى دەگرىت؟ تازە پىيەكانى گەرابوونەوھە شىوھى ئاسايى، داخۆ تاوانەكەى چىيە؟ ئاخۆ لە دادگاي شۆرشدا دادگايى دەكرىت؟

دهمويست بقیژینم، پیوستیم به تهنیایی بوو، رویشتم بۆ ژووری خهوهکه م و
دهرگه که م له سه ر خۆم داخست، گوپی خۆم گرت بۆ ئه وهی دهنگی منداله کان
نه بیستم، وینه که م له ئاوینه که دا رهنگ بزړکاو، تۆقیو، بی توانا و شیرزه،
ئهمجاره یان ده شیا له گه ل ئه م دۆخه دا چیم بگردبایه؟ ده متوانی چی بکه م؟
دهمويست هه لپیم، ئاه... ئه گه ر منداله کان نه ده بوون، رووم له کتو و بیابان ده کرد
و خۆم له ناوده برد، به لام ئه مانه چی لی بکه م؟

وهکو که شتیوانیک بووم که که شتییه که ی له نه قومبووندا یه و سه رنشینه کانی
چاوی ئومیدیان له و بریوه، به لام خۆم له که شتییه که مدا تیکشکاو بووم، پیوستیم
به به له می رزگارکردن بوو بۆ ئه وهی له له ناوچوون رزگارم بکات، بمرفینیت و بۆ
شوینتیکی دووره دست رهوانه م بکات، نه، چیی تر به رگه ی هه لگرتنی باری وهها
قورسم نییه. دهنگی گریانی منداله که م پتر بوو، ورده ورده ده گۆردرا بۆ هاواریکی
ئازارنامیز، به کسه ر هه ستام و فرمیسه که م به پشت دهستم سرپیه وه، چار
نه بوو، منداله کان پیوستییان به منه، ئه م که شتییه بهر باهۆز که وتوه، ناکریت له
من زیاتر که شتیوانیکی تری هه بیت، ته له فۆنه که م هه لگرت و ته له فۆنم بۆ په روین
خانم کرد، به کورتی رووداوه که م بۆ باس کرد و داوام لی کرد له ماله وه بیت بۆ
ئه وهی شیرینی بۆ به رم، هیشتا له ته له فۆنه که وه هاواری ده کرد کاتیک که
ته له فۆنه که م داخست، شیرین له باوه شی مه سه وودا هیمن بوو بووه وه، ده مزانی
چیی تر تاقه تی گریانی خوشکه که ی نییه و به زۆر له خه وه درۆینه که ی هه ستاوه.
سیامه ک له پشت میزه که ی چیشخانه که وه به ده موچاویکی سووره وه بوو، مسته
گرمۆله کراوه که ی و ددانه ریچه وه بووه که یه وه دانیشتبوو، ده ماره ده رپه ریوه کانی
ناوچه وانیم ده بینی، له تهنیشتییه وه دانیشتم و گوتم:

- سه یرکه کورم، ئه گه ر ده ته ویت بقیژینی، بقیژینه! ئه وهنده بقیژینه تا خالی
ده بیته وه.

به توو په بییه وه هاواری کرد:

- هاتن هه موو ماله که مانیان به سه ر یه کدا هه لپشت، بابه یان گرت و ئیمه ش
وهکو گیل دانیشترین و ته ماشامان ده کرد بۆ ئه وهی هه رچییه کیان ده ویت بیکه ن و
فره مان لیوه نه هات.

- دتویست چی بکهین؟ دهمانتوانی چی بکهین؟ دهمانتوانی پیشیان لی بگرین؟
به مستهکانی لهسهه میزهکھی دا، قهراخی پهنجھی خوینی لی هات،
دهستهکانیم گرت، دژوینی دها و هاواری دهکرد، خۆم به برینهکھی دهستییهوه
سهرقال کرد ههتاوهکو کهمیک هیور بووهوه، گوتم:

- سیامهک دهزانی، کاتیک منداڵ بووی لهگهڵ ههموو کهسیک شهپرت دهکرد و
زۆر تووره دهبووی، لهو کاتانهدا له نامیزم دهگرتی و نهونده مست و شهقت
دهوهشاند ههتا دلّت خالی دهبووهوه، ئیستاش نهگهر نهوه هیمنت دهکاتهوه وهره.
و له نامیزم گرت، سهه و گهردنکی له من بهرزتری ههبوو و زۆر بههیزتر بوو،
دهیتوانی به ئاسانی خۆی له باوهشم پزگار بکات، بهلام نهیدهویست، سههه له
شانم گیرکرد و دهستی کرد به گریان، پاش ماوهیهک گوتم:

- خۆزگهه به خۆت دایه، تۆ چهند هیمن و بههیزی!

زه دهههههیهکی گالتهچارانهه لی دا و له دلّی خۆمهوه وتم باشتر، با نهو
وینایهی لهبارمهوه ههبیته... مهسهوود به چاوی پر له فرمیسهکهوه سهیرمانی
دهکرد، شیرین له باوهشیدا خهوی لی کهوتبوو، به ئامازهی دهست نهویشم بانگ
کرده پیشهوه، منداڵهکھی لهسهه زهوی دانا و هاته لام، له نامیزم گرت،
ههرسیکمان پیکهوه گریان، نهو فرمیسهکھی پیکهوهی دهبهستین وزهی وه بهرمان
دههینایهوه، له پاش چهند چرکهیهک خۆم کیشایه دواوه و گوتم:

- باشه منداڵهکان، نابیت کات به فیرو بدین، گریه و زاری هیچ یارمهتی بابه
نادات، دهبیته بهپیتی بهرنامه و بهجیدی کار بکهین، نامادهن؟

- بیگومان!!

- باشه، خیرا بکهن شتهکانتان کو بکهنهوه، یهک دوو روژیک دهرونه مال دایه،
شیرینیش له لای پهروین خانم دهمینیتتهوه.

- تۆ چی دهکیت؟

- دهبیته من بو مالی باوه گهوره بروم، لهگهڵ نهودا بروم به دواي دوزینهوهی
سههه داویکی باوکت، بهلکو بتوانین ههوالیکیمان دهست بکهویت، دهبیته سهردانی
زۆر شوین بکهین، ههزار دانه کویمیتته و بنکهی سهربازی ههیه.

- منیش له گهلتان دیم.

- تو ده بیت ئاگات له خوشک و براكهت بیت، له دواى باوکت تو بهرپرسیاری خیزانه کیت.

- یه کهم، من بۆ مالى دایه نارۆم، ژنه کهى خالۆ عهلى قهلس ده بیت، دهیه ویت تۆ له م لى بکاته وه و هه ر بۆ له بۆل بکات، دووهم، په روین خانم ئاگای له شیرینه، مه سهووده ورچه زلهش پتویستی به چاودیر نییه.

ئهو راستی ده کرد، به لام ده ترسام دل گه نچ و هه ستیاره کهى بهرگه ی هه ندیک له رووبه روو بوونه وه کان نه گریت، ئه مجاره نه مه زانی هه لومه رجه که چۆنه، ئینجا گوتم:

- سهیرکه کورم، تو ئه رکی ترت له سه ر شانه، ته نیا چاودیری مندا له کان نییه، ده بیت یاریده ده رمان بۆ کۆیکه یته وه، برۆ روودا وه که بۆ خالۆ عهلى باس بکه، بزانه له کۆمیته کاندانا ناسیاوی، یه کیک ده ناسیت؟ بیستومه برای ژنه کهى بووه ته پاسدار، ئه گه ر پتویستی کرد، خو ت له گه لى برۆ و قسه بکه، به لام شتی نه لئی کاره کهى بابه خراپتر بکات.

- نه، بۆچی مندا لم؟ خو م ده زانم چی بلیم.

- باشه، دواى ئه وه ده رۆیته مالى پوورت، هه موو شتی بۆ ئاغا سادق باس بکه، له وانیه ئه ویش ئاشنایه کی هه بیت، ئه گه ریش هه زت کرد له وى بمینیته وه، باشتره... ده بیت جارى بزانی باوکتیان بۆ کوئ بردووه، دواتر کاره کانی تریشت پی ده لیم.

- ناته ویت به خالۆ مه محمود بلیم؟ حاجی ئاغا ش ده توانیت یارمه تیمان بدات ها...! ده لاین خو ی سه رۆکی کۆمیته یه.

- نه، به و شه ره ی باوکت و مه محمود کردیان، له و باوه رده نیم بۆ باوکت هه یچ بکات، با ئه و بمینیت بۆ دواى، هه ر کاتیک توانیم بۆ مالى دایه دیم، با جارى دوو رۆژیش بۆ قوتابخانه نه رۆن، دووسه یه ش هه یینییه، ئیشه لالا تاوه کو شه ممه زۆر شت روون ده بیته وه.

که چی نه ک هه ر هه یچ روون نه بووه وه، به لکو هه لومه رجه که ناروونتر و ئالۆزتریش بوو، له م دوو رۆژده من و باوکی هه مید سهردانى هه موو ئه و دۆست و که سانه مان

کرد که ئەو دەیانناسیت، بەلام بێ هوودە بوو. ھەموو ئەوانەى که پلە و پایەییەکیان ھەبوو لە ولات چوو بوونە دەر، ئەوانی تر یان بێ کسار و ھەلاتووبوون یانیش دەستمان پێیان نەدەگەشت. باوکی ھەمید گوتی:

- بارودۆخەکە گۆراو، ئێمە ئیتر کەس نانا سین.

چار نەبوو، خۆمان دەستمان بە جوولانەو ھە کرد، بئەکانی پۆلیس بەتەواوەتی بەرپرسیارتییان لەسەر خۆیان لا برد و دەیانگوت ناگیان لێ نییە، دەبیت ڕوو لە کۆمیتەکان بکەن. لە کۆمیتەکان پرسیاریان دەکرد: ئەویان بە چ تاوانیک گرتووە؟ نەماندەزانی بلێین چی، من بەترس و شەرمەو دەمگوت: وا بزانی بە کۆمۆنیست بوون تاوانبار کراو، ھیچ کەس خۆی ناچارى وەلامدانەو نەدەکرد، لەوانەش بوو لە باری ئاسایشەو بەلایانەو دروست نەبوو پێمان بلێن ئەو لە کوێیە. لە دواى دوو رۆژ ماندوو تر لە پیشوو، نیگەرانی بۆ ئەو و منداڵەکان، بە ھیواى یارمەتى و ھاوکاری، بۆ مالى دایکم رۆیشتم. فاتى و منداڵەکانیش ھاتن. ھەموو نیگەرانی و چاوەڕوان بوون. سیامەک بەسەر زەنشتەو گوتی:

- نەتدەتوانی ھەوائیکمان پێ بدەیت؟

- نە ئازیزەکەم، نەمدەتوانی، نازانیت لە چ بار و دۆخی کدا بووم. بۆ ھەزار شوین رۆیشتم، دوینى شەو درەنگ گەیشتم مالى باوہ گەرەت، ناچار بووم ھەر لەوێ بمینمەو چونکە بریار وا بوو کازێر ھەوت و نیوی بەیانی چاوم بە یەکی بکەوێت، خۆ تۆ لەگەڵ دایە گەرەت قسەت کرد؟ وا نەبوو؟

- بەلێ، بەلام دەمویست بزانی ئیوہ چیتان کردووە؟

- دلنیا بە، ئەگەر ھەوائیکی باشم دەست بکەوێت لە پیش ھەموو کەسیک بە تۆ دەلێم. ئیستا برۆن شتەکانتان کۆ بکەنەو، دەبیت بگەرێنەو بۆ مالى وە. و ڕووم لە ھەلی کرد و گوتم:

- ھەلی، تۆ و کاکە مەحموود ئەم ھەموو ناسیاوانەتان لە کۆمیتەکان ھەیە، ناتوانن پرسیارم بۆ بکەن، بزانی لە کوێیە؟

- بەراستی دادە، باسی کاکە مەحموود ھەر مەکە، تەنانەت ئامادەش نییە ناوی ھەمید ببیستیت. خۆشم راستەوخۆ ناتوانم بەدواداچوون بکەم، ھەرچی بەک بیت، سەرەنجام ھاوسەرەکەت کۆمۆنیستە، سبەى ھەزار جۆر پینەمان پتوہ دەنێن،

بەلام ئىستا ناراستەوخۇ ھەندىك بەدواداچوون دەكەم.

دلم زۆر تەنگ بوو، ھەزم دەکرد وەلامىك بەدەمەو، بەلام جىلەوى خۆم گرت، ھەرچۆنىك بىت پىويستىم بە يارمەتى ئەمانەيە. فاتى گوتى:

- سادقىش چەند كەسىك دەناسىت، پىيان دەلىت، تۆ ئەوئەندە خۆت ئازار مەدە، لەبەرئەوئەوى خۆ ھىچ كارىكت لە دەست نايەت، ئىستا بۆچى دەتەوئەت بۆ مال برۆيتەو؟

- دەبىت برۆم خوشكم، نازانى چ مال و حالىكم ھەيە، دەبىت سەرەنجام رىكوپىك بكرىت، مندالەكان دوو رۆژە بۆ قوتابخانە نەروئىشتوون، دەشى شەممە برۆن.

- باشە كەواتە شىرىن لەلای من دابنى، دەتەوئەت بۆ ئەملا و ئەولا برۆى دەست و پىت دەگرىت، دەبىنىت خۆ فىروزەش زۆرى خۆش دەوئەت، وەكو بووكەلە يارى لەگەل دەكات.

فىروزە پىنج سالان بوو، وەكو گول جوان و لە دلەو نزيك بوو و فاتى مانگى چوارەمى دووگىانى مندالى دووهمى بوو.

- نە ئازىزەكەم، تۆ خۆت بەو بارەو نانتوانىت مندالدارى بكەيت، منىش مندالەكانم لەلای خۆم بن ئاسوودەترم، تەنيا ئەگەر بكرايە پەروين خانم بەھاتبايە... پەروين خانم، ئەم دوو رۆژە بەوپەرى خۆشەويستىيەو چاودىرى شىرىنى كرىبوو، ئىستا بەتاسەو گويى لە قسەى رۆيشتنى من دەگرت، لە شوين خۆى راپەرى و گوتى:

- كى؟ من؟! ئەى چۆن دىم، ياخوا بە قوربانى بم، پرسەم گرتبوو ئەم مندالە ببەى من چى بكەم.

- خۆت كارت نىيە؟ بىزارت ناكەم؟

- ئەرى بابە كارى چىم ھەيە؟ ئەلصەمدولىلا نە ھاوسەرى، نە قروقارى، ئىستانەش كەس جل نادووريت، ھەر دىم ھەفتەيەك لە لات دەمىنمەو، ھەتا كارەكەت جىبەجى دەبىت.

- قوربانىت بم پەروين خانم، ئەگەر تۆم نەبوايە چىم بكردايە؟ چۆن ئەم ھەموو

خۆشەوېستىيەت قەرەبۇو بگەمەو؟

رۆژى ھەينىيەكە ھەمووى بە پاكردنهووى مال بەسەرچوو، بە پەروين خانم
گوت:

- ئەو جارەى تر كاتىك مالاكەيان بەسەر يەكدا شىواند، باوكم، خوا
بىبەخشىت، چەند كەسىكى بۆ يارمەتيدانم نارد، سەيركە ئىستا چەند بى كەس و
بى پىشتىوانم، ئاخ... چەند بىرى دەكەم، چەند پىويستىم پىيەتى!
و دەنگەكەم لە گەلۇمدا شكايەو، نەمدەزانى مەسعوود ئاگاي لەم گفتوگۆيە،
پاي كرد بۆ لام، دەستى گرتم و گوتى:

- ئىمە ھەين، خۆمان يارمەتت دەدەين، توخوا خەفەت مەخۆ.

قزە رەنگ جوانەكەيم بە نازەو تىكەل كرد، سەيرى چاوه پى سۆزەكەيم كرد و
گوتم:

- دەزانم ئازىزەكەم، ھەتا ئىووم ھەبىت خەفەت ناخۆم.

ئەمجارەيان نەچوونە مالاكەى نەنە، كە نىمچە چۆل بوو، بەم شىوويە كارەكەمان
تەنيا لە چوارچىووى نەھۆمەكەى خۆماندا بوو، ئەويش تا پاش نيوەرۆ گىردوكۆ
بوووە و ھىچ نەبىت مالاكە لە رووكەشدا پىكوپىك بوووە. شەو منداكەمان نارد
خۆيان بشۆن و ھانىيانم دا ئەو ئەركانەى قوتابخانە جىبەجى بگەن كە لىي
دواكەوتوون و بۆ سبەى ئامادە بن، بەلام سىامەك ئۆقرەى نەبوو، بىرى لاي
كارەكەى نەبوو و بە قسەى نەدەكردم، دەمزانى مافى خۆيەتى، بەلام پشوو مىش
سنووردار بوو، سەرئەنجام دانىشتىن و بە جىدى قسەم لەگەلىان كرد:

- منداكەمان دەبىن من چەند گرفتارم، چەند بەدبەختى و بىر و دەردەسەرىم
ھەيە، دەشى بىرم لە چەند لا بىت، پىتان وايە تواناي من چەندە؟ من بەبى يارمەتى
ئىوہ ناتوانم ھىچ بگەم، ئەگەر ھاوكارىم نەكەن و بتانەوئىت خەم و دەردەسەرى و
بىركردنەووم پتر بىت، لە پى دەكەوم، گرىنگىرىن يارمەتى ئىوہ ئەوويە ئەركەكانى
قوتابخانەتان بەباشى جىبەجى بگەن، بۆ ئەووى ھەر ھىچ نەبىت من لەو لايەنەو
بى خەم بم، ئەم يارمەتییەم دەدەن؟

مەسعوود بە دل و گيان و سىامەك بە دوولايەو بەلئىنى دا.

شەممە، جارىكى تر سەردانى چەند شوئىنكىم كرد، باوك ھەمىد چەندان سال

پیرتر بوو بوو، به پروونی خه ریک بوو له ژیر باری ئه م خه مه دا ده شکایه وه، زور دلم پتی ده سووتا، هه ولم دها که متر له گه ل خومدا بییه م، راکه راکه کانم بی به ره م بوون، هیچ وه لامیکی دروستیان پی نه ده وتم، چاره م نه ما بوو ته نیا رویشتن بق لای مه محمود نه بیت، نه ده بوو له م کاته دا بیرم له شکوی خوم بکر دایه ته وه، ده متوانی به ته له فون باشتر قسه ی له گه لدا بکه م، به لام هه موو نه نامانی خیزانه که ی ده یانزانی ده بیت پیم بلین: له مال نییه. نادلخوازانه بق بهر ده رگی مال که ی رویشتم، چاوه روان بووم هه تاکو هاته وه، به شوینیدا له زهنگه که م دا و چوومه ژورره وه، ئیحترام سادات به ساردی پیشوازی لی کردم، غولامه لی له حه وشه که منی بینی، یه که م جار به دلخوشییه وه وتی: سلوو پووری، که چی دواتر وا دیار بوو که وته بیر ی که نه ده بوو چون و چاکیم له گه ل بکات، پشتی لیم هه لکرد و ده موچاوی به یه کدا دا و ریگهی خوی گرت بهر و رویشت. ئیحترام سادات گوتی:

- خو بق هه وال پرسینی من نه هاتووی، ئه گه ر هاتووی چاوت به مه محمود بکه ویت، ده شی بلیم جار نه هاتووه ته وه، له وهش ده چیت ئه مشه وه هه ر نه یه ته وه.

- برو پتی بلی با بیته ئیره کارم پتییه تی، ده زانم له مال، خوم بینیم که هاته وه.

- وای... مه محمود که ی هاته وه وا من ئاکام لی نه بوو!؟

- وا دیاره تو هیچ کاتیک ئاگه ت لی نییه له مال که تدا چی روو ده دات، پتی بلی با بیت ته نیا دوو چرکه کارم پتییه تی.

له ژیر چاوه وه تاماشایه کی کردم، چارشییه که ی به دهوری له ش و لاره خرینه که ی ئالاند و به بول بول له ژورره که چووه ده ر، دلم له وه نه ره نجا، ده مزانی فرمانه کانی مه محمود جیبه جی ده کات، له پاش دوو چرکه گه رایه وه و گوتی:

- خه ریکه نوژ ده کات، خوتیش ده زانی نوژ ده که ی چه ند درێژ خایه نه.

- با وایت، چاوه روانی ده بم، من تا به یانی کاتم هه یه.

سه ره نه نجام، له پاش ماوه یه که مه محمود به رووگرژییه وه هاته ژورره وه، له ژیر لیوه وه شتیکی وت له وه لامی سلوو ده چوو، ته واوی ئازای جه سته م له بوونم له م مال هه دایه بیزار بوو، به ده نگیکی داگیراوه وه گوتم:

- کاکه، تو برا گه وره ی منی، من له تو زیاتر که سم نییه، باوکم منی به تو سپارد، ده شی تو پشتیوانم بیت، تو گیانی منداله کانت نه هیلیت منداله کانم بی

سەرپەرست بن، یارمەتیم بده.

- بە من چی؟ بۆچی بە دەست منە؟ من چیم لە دەست دیت؟

- مامی ئیحترام سادات لە کۆمیتە و دادگەکانی شۆرشدا ھەموو کاریکی لە دەست دیت، تۆ تەنیا چاوپێکەوتنیکم بۆ رێک بخە، ھەر ئەوەندەم بەسە بۆم روون بێتەو لە کوێیە و لە چ دۆخیکدا، تۆ تەنیا بمبە بۆ لای.

- نە بابە!! بڕۆم بۆم ئەم لادەرە خوانەناسە خزمی منە؟ لێی خوێش بن؟ نە گیانە، ئێمە ئابرووی خوێمان لەسەر جادە نەدۆزیوەتەو.

- پێویست ناکات تۆ قسە بکەیت، من خوێم قسە لە گەڵ دەکەم، نامەوێت ئازادی بکەن یان لێی خوێش بن، با ھەتا ھەتایە زیندانی بکەن، تەنیا ئەشکەنجە... لە سێدارەدان.

و دام لە پرمە ی گریان. بە نیگایەکی سەرکەوتوووانە و پێکەنینیکی گالتهجارانەو سەریکی راوێشان و گوتی:

- باشە کاتیک دەکەوێت چالەو، ئێمەتان بێر دەکەوێتەو، ھەتا ئێستا ئاخوندەکان خراب بوون، کۆنەپەرست بوون، ئەمە بوون، ئەو بوون، خوا نەبوو، پەيامبەر نەبوو؟

- کاکە بەسە، کە ی من وتووێتە خوا نییە، پەيامبەر نییە، من ھیشتا یەک وادە نوێژم نەچوو، خۆ زۆری ئاخوندەکان فرە لە ئێو رۆشنبیرتر و وشیارترن، بۆچی لە بناغەو ئێمە پێکەو نەبووین؟ مەگەر تۆ لە ھەموو شوێنیک فیزی ئەوەت لێ نەدەدا کە زاواکەمان شۆرشکێرە، زیندانییە، ئەشکەنجە دراو؟ ئێستا من ھەقم بەسەر شێوێ بێرکردنەو کە ی نییە، ھەرچی بێت باوکی منداڵەکانم، نابێت بزانی لە کوێیە؟ لە چ دۆخیکدا، تۆ گیانی منداڵەکانت یارمەتیمان بده.

- دادە ھەستە، ھەستە خۆت کۆیکەرەو، واتدەزانی شار بێ خواوێت؟ ھاوسەرکەت لە دژی ئیسلام و خوا راپەرێو، ھەلگەر پەرێو، ئینجا جەنابت دەتەوێت کەس دەنگی لە گەڵ نەکات، وازی لێ بێن تاوێکو ھەرچی چەپەلکارییە بیکات و ولات و ئاین بداتە دەم رەشەباو، باشە بۆ خوا بلی ئەگەر خۆی دەسەلاتی لە دەست بوایە یەک کەسی لە ئێمە بە زیندوویی دەھێشتەو؟ تۆ گیانی منداڵەکانت راستییە کە ی بلی، ھا... بۆ بێدەنگ بووی... نە گیانە کەم، بە ھەلەدا

چوویت، ئەو خوینی حەلال کراوه، دەبیت بکوژیت، ئینجا دەتەوێت منیکی که
هەموو تەمەنم لە پیناوی ئیسلامدا کردە قوربانی، نەمەشت راستیی هەق و ناھەق
تیکەل بە یەکتەر بن، هەستم لەبەر خاتری ئەم لادەری لە ئاین هەلکەراوێیە برۆم بۆ
لای حاجی ئاغا و ئەو پیاوێ پاک و بێ گەردە تووشی گوناھ بکەم؟ نە، من کاری وا
ناکەم، ئەویش ئامادە نابیت هەق پیشیل بکات و دوژمنی خوا و ئاین بەبێ سزا
ئازاد بکات، ئەگەر هەموو دنیا لێی بپارێتەو ئەو ئەرکی خۆی بەجێ دەھێنیت،
بۆچی وا دەزانیت ئیستاش سەردەمی شایە بە پشتیوانیی رزگارت کرد؟ نە گیانە
ئێستا ئیتر پای هەق لە ئارادایە، پای ئاین، کێ دەتوانیت لێی خۆش بێ؟

هەستم دەکرد بە کوتهکیکی قورس بەسەر سەرمدا دەدەن، چاوەکانم دەکرانەو،
لە توورەبیدا ئاورم گرتبوو، سەرکۆنەیی خۆم دەکرد کە بۆچی هاتم؟ بۆچی داوای
یارمەتیم لەم لە خوا غافل و دووروووە کرد؟ لە کاتیکدا کە دانەکانم چیر
کردبوو، لە بەرامبەردا وەستام و چارشێوێکەم لە خۆم ئالاند و هاوارم کرد:

– نە! بلی سوودی خۆم لێ وەرگرت، چیی تر پێویستیم پێ نییە، هاوبەشم
ناوێت، دەمەوێت هەرخۆم بەتەنیا ببخۆم، دواکەوتووی خۆ بەکەم زان، خوا لە
بوونی بەندەیی وەکو تۆ ئازار ئەچێت.

و بە هەلەکەداوان و دژوێندانەو لە مألەکە هاتمە دەر، ئازای جەستەم دەلەرزێ.
لە پاش دوو هەفتە زانیم کە حەمید لە بەندیخانەیی ئەوینە*، هەموو رۆژێ لە گەل
باوکی حەمید، یانیش بەتەنیا چارشێوێکەم بەسەرمدا دەدا و بە داوی بەرپرسیانی
گرتووخانەکە و ئەو کەسانەدا دەگەرێم کە وەلام دەدەنەو و هەواییکی
دانیانامیزمان پێ دەدەن. بە هاندەر تاوانبار کرابوو، ئەویندە وینە و بابەت و
وتاری ئەویان لە لا بوو چیی تر نەدەکرا نکوویی لێ بکریت. نەمدەزانی دراوێتە
دادگە یا نە و کەهی دادگایییەکە ساز کراوه، بەلام هێشتا مانگ و نیویک بەسەر
گرتنەکیداتێ نەپەریبوو، لە یەکیک لە سەردانەکانماندا بۆ بەندیخانە، ئیمەیان بۆ
ژووڕیک برد، بە گویی باوکی حەمیددا چپاندم:

– وا بزانی مۆلەتی چاویکەوتنیان پێ داین.
هەردوو کمان بە خرۆشەو وەستاین، لە پاش چەند چرکەپەک کار بە دەستی

* بەندیخانەیی ئەوین: بەندیخانەیی بەناوبانگی ئێران، دەکەوتتە شاری تاران.

بوخچه‌یه‌کی هینایه ژووره‌وه، له‌سه‌ر میزه‌که داینا و گوتی:

- ئەمه شتومه‌که‌کانیه‌تی.

که‌میک واقم ورمما و ته‌ماشام کرد، تی نه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی چیه؟ به‌بی
تاقه‌تییه‌وه گوتی:

- بۆچی خیزانی‌ه‌مید سولتانی‌نین؟ پیری له‌ سیداره‌ درا، ئەمه‌ش
شتومه‌که‌کانیه‌تی.

وه‌کو ئەوه‌ وا بوو ته‌لی کاره‌بایان به‌ جه‌سته‌مه‌وه‌ پیه‌وند کردبیت، ئازای ئەنامم
گرژوه‌وه‌ بوو، سه‌یری باوکی‌ه‌میدم کرد، په‌نگی وه‌کو‌گه‌چی لی‌ هاتبوو، هر به‌و
شیوه‌یه‌ی که به‌ ده‌ستی‌ سینگ‌ ده‌گوشی، له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ گرمۆله‌ بوو و که‌وت،
ویستم برۆم بۆ لای، که‌چی پیه‌کانم هیزیان نه‌بوو، سه‌رم‌ گیزی‌ خوارد و ئیتر
ئاگام له‌ خۆم نه‌ما. له‌ ده‌نگی‌ ئاژیری ئۆتۆمۆبیلی فریاکه‌وتنه‌که‌ وه‌خه‌به‌ر هاتم و
چاوه‌کانم کرده‌وه، باوه‌ گه‌وره‌بان بۆ ژووری‌ چاودیری‌ تایه‌ت و منیان بۆ
ئیمپرژینسی‌ برد، ده‌بویه‌ هه‌واله‌که‌م بگه‌یاندایه، ژماره‌که‌ی فاتی و مه‌نسورهم
له‌بیر بوو، به‌ سسته‌ره‌که‌م دا.

باوکی‌ه‌مید له‌ نه‌خۆشخانه‌ مایه‌وه‌ و من شه‌و هاتمە ماله‌وه، نه‌مه‌توانی
سه‌یری‌ مندا له‌کانم بکه‌م، نه‌مه‌زانی ئەوان چه‌ندی لی‌ ده‌زانن و ده‌شیت من چی
بلیم! توانای‌ قسه‌کردن و ته‌نانه‌ت گریانیشم نه‌بوو، هینده‌بان ده‌زی ئارامکه‌ره‌وه
لی‌ دابووم هر زوو چوومه‌ خه‌ویکی‌ قوول و تاریکه‌وه.

سی‌ رۆژی‌ خایاند تاوه‌کو له‌و گیزی‌ و گورزه‌ هاتمە ده‌ر، سی‌ رۆژی‌ خایاند
تاوه‌کو سه‌ره‌نجام باوکی‌ه‌مید، له‌ مملانی‌ له‌گه‌ل مه‌رگدا شکستی‌ خوارد و
ئاسووده‌یی و په‌هایی هه‌تاهه‌تایی به‌ ده‌ست هینا، تاقه‌ شتی‌ک توانیم بیلیم
ئوه‌بوو که‌ خۆزگه‌م به‌ خۆی، ئاسووده‌ بوو، له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ دنیا‌دا له‌ هه‌موو
که‌سی‌ک پتر ئیره‌ییم به‌و ده‌برد...

رپوره‌سمی‌ پرسه‌ی باوک و کور بوون به‌ به‌ک و ئیمه‌ توانیمان به‌بی‌ ترس و
نیگه‌رانی‌ شیوه‌ن بگنیرین، رووخساره‌ خه‌ماوی، چاوه‌ ئاساوه‌کان و جه‌سته
لاوازه‌که‌ی کوره‌کانم له‌ ناو ئەو کراسه‌ په‌شانه‌دا، جه‌رگمی‌ کرد به‌ که‌باب، هه‌ندی
جار را ده‌مام و ئاگام له‌ خۆم نه‌ده‌ما و ته‌سکینی‌ خۆم به‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی‌ ژبانی

هاوبهشم له گه لځه میدا ددایهوه، که تهنیا له و یهک مانگه ی پیکهوه بوونمان له باکوردا کورت دهبوووه. له خیزانه که مان تهنیا دایکم و فاتی له ریورپهسمه که دا به شدارییان دهکرد، تا شهوی حوتهم له مائی باوکی همید بووم، نه مده زانی شیرین له کوپیه؟ هر تاوه نا تاویک له فاتیم دپرسی، ئه ویش وه لامی ددایهوه، که چی دهتگوت گویم لی نه بووه، له پاش کاژیریک پرسیاره کهم دووباره دهکردهوه.

بارودوخی دایکی همید زور خراب بوو، فاتی وتی لهم کارهساته گیان دهرناکات، قسه گه لیکي دهکرد که هر وشه یه کی ئاگری له دلان به رده دا، من له کاتی به سه رهاتنی کارهساتا ده که ومه ناو خه یالی رهش، بیده ننگ و خاموش ده خزیمه سووچیکه وه، له وه سه رم سوورده ما که ئه و دیتوانی له کاتیکي ئاوهادا ئه وهنده قسه بکات! هندی جار کوره کانمی راده کیشایه نامیزی و دهیگوت بونی همیدیان لی دیت، شیوهنی دهکرد و فرمیسی ده رشت، هندی جاریش له خوئی دووری ده خستنه وه و هاواری ده کرد به بی همید نه مانهم بۆ چیه؟ جارچاره فرمیسی بۆ هاوسه ره که ی ده رشت و دهیگوت نه گه ر ئاغا مورته زا بمایه من به رگه م ده گرت و جارچاره ش سوپاسی خوی ده کرد که ئه و مردووه و نه ماوه تا ئه م کارهساته ببینیت. دهمزانی منداله کانم ئازار ده چیژن و ئه م ژینگه یه له ناویان ده بات، به فاتیم گوت، به سادق بلیت منداله کان هه لبرگیت و لیره دووریان بخاته وه، سیامه ک چاوه روانی ئاماژیه ک بوو بۆ ئه وه ی له و ماله هه لبت، به لام مه سه وود خوئی به منه وه نووساند و گوتی: ئه ترسم نه گه ر ئیمه برۆین تو زور بگریت و شتیکت لی بیت، به لینم پی دا که ئاگام له خوم بیت و به زیندوویی بمینمه وه. دهتگوت به رویشتنی منداله کان سه ره قاپیکي گه وره یان له سه ر دل هه لگرت، ئه و فرمیسکانه ی له ئاماده یی ئه واندا بواری رشتنیان نه بوو، هه لپژا و هه ناسه م به هه نسکه هه نسک له سینگمه وه ده هاته دهر.

کاتیک گه رامه ماله وه، دهمزانی له وه پتر مافی پرسه داری و له ده ستدانی کاتم نییه، گیرۆده یییه کانم زور له وه زیاتر بوون که بکه ونه ژیر کاریگه ری وینه کاریی دوور و دریزی پرسه دارییه وه، ژیانم شیوا بوو، منداله کان له خویندن و قوتابخانه دواکه وتبوون، تاقیکردنه وه کان نزیک بوو بوونه وه و له هه مووشی گرینگتر هیچ سه رچاوه ی داها تیکم نه بوو، کاره که م له ده ست دابوو، ئه م چه ند مانگه شم به یارمه تییه کانی باوکی همید به سه ر بردیوو، له و کاته دا که وگیری ئه ویش له ژیر

مه‌نجه‌له‌كه‌ی دابوو، ده‌بوايه ریگه‌یه‌کم بۆ خه‌رجیی ماله‌که بدۆزیبايه‌وه، می‌شکم به‌شتی تریشه‌وه سه‌رقال بوو. له‌م هه‌فته‌یه‌دا له‌ مال باوکی هه‌مید، مقۆمقۆی میراتیم بیستبوو، جارێکیان ئامۆژن و پووری هه‌مید له‌و ژوره‌دا که لێی پراکشابووم، بێ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی بوونی من له‌ویدا بدن، سه‌بارت به‌ خانووه‌که‌ی نه‌نه‌ قسه‌یان ده‌کرد که ئیمه‌ی تیدا ده‌ژین، له‌ویدا زانیم ئه‌و خانووه‌ی ئیمه‌ به‌شه‌ میراتی پوور و مامه‌کانی هه‌میده، تاکو ئیستاش بۆ پیز له‌ دایکیان که له‌ویدا ده‌ژیا و باوکی هه‌مید به‌رپرسیاریتی خه‌رج و چاودیری ئه‌وی له‌ ئه‌ستۆدا بووه، سه‌بارت به‌ به‌شه‌که‌یان قسه‌یان نه‌کردوه، به‌لام ئیستا هیچ بیانویه‌ک بۆ مانه‌وه‌ی ئه‌و به‌شه‌ نه‌ماوه، چاکتر وایه‌ خانووه‌که‌ بفرۆشن و هه‌ر که‌سه و به‌شی خۆی هه‌لبگریت. چهند رۆژیکیش له‌ پاش ئه‌وه‌ ئاگاداری گه‌فتوگۆیه‌کی هاوبه‌شیی هاوسه‌ری خوشکه‌کانی هه‌مید بووم، هاوسه‌ره‌که‌ی مونیر ده‌یگوت:

– له‌به‌رئه‌وه‌ی کورپه‌که‌ له‌ پێش باوکه‌که‌ مردوه، به‌پێی یاسا هیچ میراتییه‌کی خوا لێخۆشبوو سولتانی به‌ر خیزانی هه‌مید ناکه‌وێت، له‌ هه‌ر کێیه‌کیش ده‌تانه‌وێت پرسیار بکه‌ن.

سه‌یر له‌وه‌دا بوو، له‌ ناو ئه‌و هه‌موو خه‌م و ناخۆشیانه‌دا و به‌و بارودۆخه‌وه‌ی که تیدا بووم، چۆن ده‌متوانی ئه‌و قسانه‌م گوێ لێ بیت که پێوه‌ندیان به‌ ژبانمه‌وه‌ هه‌یه و له‌ می‌شکه‌ ماندوو و خه‌والووه‌که‌مدا تۆمارم ده‌کرد! هه‌رچۆنیک بیت، هه‌ستی مه‌ترسی له‌ داهاوو زووتر له‌ کاتی پێویست له‌ پرسه‌داری هێنایه‌ دهر و خه‌می له‌ ده‌ستدانی هه‌میدی کال کرده‌وه. شه‌وه‌ تاریکه‌کانی ته‌نیاپیم له‌ په‌ریشانییه‌کی گیانکێشدا به‌سه‌رده‌چوو، خه‌وم لێ نه‌ده‌که‌وت، ئۆقره‌م نه‌بوو، له‌ ده‌وره‌به‌ری ماله‌که‌ پیاسه‌م ده‌کرد، بیرم ده‌کرده‌وه و هه‌ندێ جار وه‌کو شیت، ئه‌وه‌ی به‌ می‌شکدا ده‌هات به‌ ده‌نگی به‌رز به‌یانم ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو ده‌رگه‌کان له‌ رووم داخراون، بێ کار، بێ هه‌مید، بێ باوکی، بێ مال، بێ میراتییه‌ک که سه‌رمایه‌ی کارێک بیت بۆم و به‌و مۆره‌ی به‌ نێوچه‌وانمه‌وه‌یه‌ وه‌کو ژنی له‌ سی‌داره‌دراویک، چۆن بتوانم له‌ نێو ئه‌م ده‌ریا پر گێژاوه‌دا ژیا‌نی مندا‌له‌کانم بیاریزم و به‌ جێگه‌ی مه‌به‌ستیان بگه‌یه‌نم؟ ئا... باوکه‌ له‌ کوێ...؟ ئاگات لێیه‌ پێشبینیه‌که‌ت راست بوو و کچه‌که‌ت به‌ ته‌نیا له‌م دنیا‌یه‌دا سه‌رگه‌ردان بوو، وای... چهند پێویستیم بێته‌.

له شه ویکدا به دم خه ووه به دهوری خومدا دهخولامه وه، دهنگی ته له فونه که
رایچله کاند، و سه رسورماو لهو ته له فونه ناوهخته گویشییه که م بهرز کرده وه،
دهنگیکی دوور گوتی:

- مه عسووم، خوتی؟! قورباننتم، راسته همیدیان... همید مردووه؟
- ئاه... په روانه توی؟ فرمیسکم هاته خوار، تو له کویت، له کیت بیست؟
- که واته راسته؟ ئه مشه و له یه کیک له رادیوکان بیستم.
- به لئی راسته، خوی و باوکی.
- توخوا؟!... ئه ی باوکی بوی؟
- دللی وهستا، دللی داخوریا، له داخاند مرد.
- یاخوا بمرم بوی، زور ته نیا مایته وه، ئیستا ئه گهر پیوستیت به یارمه تی
بیست، براکاننتم یارمه تیت دهن؟
- ئه ری باب، خوا نه کات ههنگاو یکیان بوم هه لهنابیت، ته نانت بق پرسه که ش
نه هاتن، سه ره خوشییه کی ساردوسریشیان لی نه کردم.
- باشه ئیستا خوت کار ده که ییت، پیوستیت به که س نییه.
- چی! کامه کار؟ پاکسازی کرام.
- ئی! یانی چی؟ پاکسازی چییه؟
- وانا له فرمانگه ده ریان کردم.
- وهی نه مینم، بویچی؟ ئیستا تو به دوو دانه منداله وه چی ده که ییت؟
- سی دانه.
- چی؟! سی دانه؟ که ی بوون به سی؟ بق من چه نیکه ئاگام لیت نییه؟
- زور، دوو سال و نیوه، ئیستا کچه که م سال و نیویکه.
- بزانه چون له یه کتر دوور که وتینه وه؟ یاخوا نازانم چییان لی بیست؟ له بیرته
چون سینگت ده کوتا؟ ده تگوت ئیمه دهسته و دایه ره ی سته مگه رین، مافی خه لکیمان
خوار دووه، ناپاکین، ده بیست هه موو شتیکی ژیروژوور بیست و خه لک به مافی خویان
بگه ن... فه رموو...! ئه مه باشه... به راست، ئه گهر پاره ت ده ویت، ئه گهر پیوستیت
به یارمه تی هه یه به خوم بللی، باشه.

توووهیی و بریندارکردن گهلوی گرتبووم.

- چیه بۆ بیدهنگی؟ شتیک بلّی.

- ئەمن باکم له توانجی دوژمن نییه

خوایه شایانی بهزهیی دۆستم نهکهی!

چهند چرکهیهک بیدهنگ بوو و پاشان به دلتهنگیهوه بهردهوام بوو:

- داوای لیبووردن دهکهه مهعسووم، ببوو به خوا به دست خۆم نییه، تۆ دهناسیت، قسه له دهمم ناوهستیت، بهلام کاتیک دلگهرم دههم نازانم چی دهلیتم، من بههیچ شپوهیهک ناتوانم ناخۆشی تۆ ببینم، دلخۆش بووم که تۆ به ئاواتی خۆت گهیشتی، ئیدی ژیانیکی باشت ههیه، لهو بروایهده نهبووم ئاوهای لی بیت، دهزانی چهندهم خۆش ئهوی، له خوشک نزیکتی بۆم، گهر ئیمه لهم بارودۆخهده فریای یهکتر نهکهوین، کی فریامان بکهویت؟ توکیانی مندالهکان، ئەگهر شتیکت دهویت به من بلّی.

- زۆر سوپاس، بهدلنیااییهوه پیت دهلیتم، ههر ئهوهی که تهلهفۆنت کرد یارمهتیهکی مهزن بوو، ئیستا پیوستیم بهو وزهیهیه که دهنگی تۆ پیم ئەبهخشیت، ههر ئهوهنده نکات لی دهکهه چیه تر پیوهندیت لهگهلم مهبره.

بیرم له کاری جۆرهوچۆر کردهوه، دهبوایه ههر بهلای بهرگدوووریندا برۆیشتمایه، ئەو کارهه که ههموو کاتیک قینم لی بوو، کهچی دهتگوت له ناوچهوانم نووسراوه. پهروین خانم بهلینی یارمهتیدانی دا و زوو دهستم پی کرد، بهلام ئەو کارهکهی خۆشی له کزی دابوو، ههموو ئەو کهسانهه جلیان لهلای دهووری، رۆیشتبوون، دهبوایه بیرم له شتی باشتهر بگردایهتهوه، دهمزانی لهبهرئهوهی بهر پاکسازی کهوتووم، هیچ فهرمانگهیهکی میری مافی ئهوهی نییه کارم پی بدات. ئەو کۆمپانیاپانهه سهر به دهولهتن یان پیکخراوه گهره تاییهتیهکان، لیژنهه بژاریان ههیه و بهپی ئهو پیوهراوهه که دیارییان کردوه، قهت ئەو مهرجانه من ناگرهوه بۆ کارکردن لهلایان. سهردانی ئەو کۆمپانیاپانهه کرد که بی ناو و نافهرمی بوون، بهلام بی سوود بوو، بازاری کار زۆر کز بوو. بیرم له ترشیات دروستکردن و فرۆشتنی به دوکانهکان کردهوه، یان، دروستکردنی کیک، شیرینی یانیش لیانی چیشتی سووک، بهلام چۆن؟ هیچ ئەزمونیکم لهم بوارانهدا نهبوو و

هه‌موو کارێک کێشه و سنووری دیاریکراوی خۆی هه‌بوو.

له‌یه‌کێک له‌و پۆژانه‌دا ئا‌غای زه‌رگه‌ر ته‌له‌فۆنی کرد، به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌موو جارێکه‌وه، ده‌نگی له‌ شله‌ژاو ده‌چوو، هه‌وائی پرسی، وا دیاریبوو تازە هه‌وائی کوشتنی هه‌میدی بیستیوو، سه‌ره‌خۆشی کرد و داوا‌ی مۆله‌تی کرد بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هاوکاره‌کانی فه‌رمانگه‌ بۆ سه‌ره‌خۆشی بۆ دیدارم بێن، پۆژی دواتر له‌گه‌ڵ پێنج که‌س له‌ هاو‌پێیانی فه‌رمانگه‌ هاتن بۆ مالم‌ان، ده‌نگوت به‌ بێنیی ئه‌وان خه‌مه‌کانم نوێ بوونه‌وه، یه‌کسه‌ر ده‌ستم کرد به‌ گریان. ژنه‌کان شان به‌ شانی من فرمیسکیان ده‌رشت، به‌لام ئا‌غای زه‌رگه‌ر سوور هه‌لگه‌رابوو و لێوه‌کانی ده‌گه‌ست و هه‌وائی ده‌دا نیکا‌کانیمان لێ بشاریته‌وه، هه‌رگیز ئه‌وم به‌و شیوه‌یه‌ نه‌بیبوو. کاتیک هه‌موو هێمن بووینه‌وه گوتی:

– ده‌زانیت دوینی شه‌و کێ ته‌له‌فۆنی کرد و سه‌ره‌خۆشی لێ کردی؟

– نه‌! کێ؟

– ئا‌غای شیرازی، له‌ ئه‌مریکاوه. له‌ راستیدا له‌ رێگه‌ی ئه‌وه‌وه هه‌واله‌که‌مان بیست.

– سه‌یره، که‌واته‌ ئه‌و هێشتا له‌وتیه‌؟ وام ئه‌زانی له‌ داوا‌ی سه‌رکه‌وتنی شوێرش گه‌راوته‌وه.

– به‌لێ، گه‌رايه‌وه، نازانیت چ دۆخیکێ هه‌بوو، هه‌تا ئیستا که‌سم به‌و شیوه‌یه‌ به‌گور و خرۆشاو و دلخۆش نه‌بیبوو، بپوا بکه‌ چه‌ندان ساڵ گه‌نجتره‌وه بووبوو.

– باشه‌ ئه‌ی بۆ رۆیی؟

– چووزانم، ئه‌و کاته‌ی ده‌رۆیشت پێم گوت، تۆ به‌ ئاره‌زووه‌که‌ت گه‌یشتی، بۆ کوێ ده‌رۆی؟ ده‌زانیت چ وه‌لامێکی دایه‌وه؟

– نه‌! چی وت؟

– وتی:

چیرۆکی ژین له‌وه زیاتر تا‌قه یه‌ک حه‌رفی پێ نییه‌

یان به‌ مردنی ئاره‌زوو مل بده‌ی

یان ئاره‌زووی مردن بکه‌ی

- دەبوايه له فرمانگه کهدا بتانه پشته تايه ته وه.
 - ئەي باوکه، وا خو شمان له فرمانگه دا ناهيلنه وه.
 - ئەي ئيوه بوچي؟
 خانمي مه وله وي گوتي:
 - ئەي ناگات لي نيبه، بو ئاغاي زه پگه ريش په روهنده يان هه لبه ستاوه.
 - په رونده ي چي؟ ناشيت شتيکتان کرديت؟
 - به لي، هه ره له و کاره ي که تو کرديت.
 - ئاخه هيچ شتيک به تووه نالکيت.
 ئاغاي مه حه مه دي گوتي:
 - چو ن نالکيت، سه راپاي ئاغاي زه پگه سه ره به سه مکاره!
 هه موو ده ستيان کرد به پيکه نين.
 - ئه وه له ميهره بانبي خو تانه، شتي وه هاش نيبه.
 پيکه نينم هات، ورده ورده خه ريک بوو به سه مکاره ي بوون ده بوو به نوکته و
 پيشوازي لي ده کرا.
 - ته نيا له به ره وه ي مامم پاريزه ر بوو و منيش له ده ره وه خو يندوو مه و
 هاوسه ره که شم بياني بوو، ماوه يه ک ئيخه يان گرتم، خو عه لايت له بي ره، رووي
 بينيني مني نه بوو، ده يو يست له م هه له سوود وه ربگريت و خو ي له به لاي من رزگار
 بکات، به لام پيلانه که ي سه ري نه گرت.
 - ده ي ئيستا لي، چي ده که يت؟
 - هيچ! کونا و کون بو کار ده گه ريم و نايدو زمه وه. هيچيشم له ده ستدا
 نه ماوه ته وه.
 شه و، جاريکي تر ئاغاي زه پگه ره ته له فوني کرد و گوتي:
 - نه مه ده ويست له به رده م هاوکاره کان بيليم، ئه گه ره به راستي پيوستيت به
 کاره، له وان هيه بتوانريت به شيويه يه کي کاتي بي ريکي لي بکريته وه.
 - دياره پيوستيم پييه تي، نازانيت له چ دوخکدام!
 و کورته يه ک له بارودوخي خه ماوه ري خو م بو گپرايه وه.

- كهواته دهبيت سهرقال بيت، ئىستا چەند بابەتيك و كتيبتىكمان بۆ پيداچوونەو و چاپ ھەيە، ئەگەر بتوانيت ئامپىرىكى تايپ جيبەجى بکەيت، دەكرى لەسەر ئەوانە كار بکەيت، لەوانەيە پارەكەى زۆر نەبيت بەلام خراپيش نيبە ھەتاوھكو ئيشەللا كارىكى ھەميشەيى دەدۆزىنەو.

- دەلىي خوا تۆي بە فريشتهى فرياد رەسى من داناو، بۆ ئەوھى لە كاتى تەنگانەدا فريام بکەويت، بەلام من چۆن دەتوانم لەگەل ئەو فەرمانگەيەدا ھاوکارى بکەم؟! ئەگەر بزائن، بۆ تۆ خراپ دەبيت.

- پىويست ناکات بزائن، بە ناوئىكى ترەو گرېبەستەكە دەنووسين، خۆم کارەكانت بۆ دەھينم، با خۆت بۆ ئەو دەوروبەرە نەيەيت.

- بەراستى نازانم چى بلىم و چۆن سوپاست بکەم.

- پىويست بە سوپاس ناکات، تۆ زۆر باش كار دەكەيت، لە زمانى فارسيدا كەم كەس شارەزايىي تۆيان ھەيە، تەنيا لە خەمى ئامپىرى تايپدا بە، سبەي پاش نيوهرۆ کارەكان دەھينم.

لە خۆشياندا خەرىك بوو دەفريم، ئۆقرەم نەدەگرت، بەلام ئامپىرى تايپ لە كوئى بەينم؟ ئەوھى كە چەند سالىك پيش ئىستا لە باوكى ھەميدم وەرگرتبوو، زۆر كۆن بوو، ھەر لەو كاتەدا مەنسورە بۆ ھەوالپرسين تەلەفۆنى كرد، ئەم خوشكەي ھەميد لە ھەموويان بەسۆزتر، تيگەيشتووتر و ھاودەمتر بوو، بابەتەكەم لەگەل ئەودا ھىنايە ئاراو، گوتى:

- بوەستە با لە بەھمەن بپرسم، لەوانەيە لە كارخانەكەيان دانەيەكيان ھەبيت و بتوانن بە تۆي بەدن. كە گوئيشيەكەم دانا، ھەستم بە سووكبوونەو و شادى دەگرد، لەبەر خۆمەو و تم، سوپاس بۆ خوا، ئەمرۆ رۆژئىكى باش بوو.

لە دواى ئەو، بۆ ماوھەيەكى زۆر لە مالەو بەو رەوشە تايپ، پيداچوونەو، دروومانم دەگرد. پەروين خانم، خەمرەوين، ياريدەدەر و ھاودەم بوو، زۆربەي رۆژەكان دەھات و ئاگاي لە شيرين دەبوو، يان پيکەو دروومانمان دەگرد، بەشەكەي منى بە وردى دەژمارد و پارەكەي دەدا، بەلام دلنيابووم زياتر لە مافى خۆمى دەدامى. ھىشتا بە گور و جوان بوو، لەو نەدەچوو لە پاش ئەحمەد دۆستى ترى نەبيت، بەلام كاتىك يادى ئەحمەدى دەگرد، چاوەكانى پر لە فرميسك

دەبوون، بەلای منەو چیی تر هەلسەنگاندنی خەلکی سەبارەت بەو، هیچ نرخیکی نەبوو، لە روانگەى منەو ئەو ژنیکى بە شەرەف و نازدار بوو، لە هەموو ئەو کەسە نزیکانەم کە پۆزى یارمەتیدانى خەلکیان لى دەدا، زیاتر فریام کەوت، و بە پرا دەیهک مرۆفدۆست و لەخۆبوردو بوو بەسانایى بەرژەوهندى و ئاسوودەییى خۆى دەکرده قوربانىی خەلک.

فاتى داماو هەرچىیهکی لە دەست بەهاتبایه درىخی نەدەکرد، بەلام خۆشى بە دوو مندالى بچووکەوه و دەرامەته دیاریکراوکهکی هاوسەرکهکی، هەزار گرفتاریی هەبوو، لە راستیدا لەو رۆژگارەدا هەر کەسە و بە شێوهیهک لەگەڵ گىروگرفتهکانى ژيان دەست و پەنجەى نەرم دەکرد. تاقە کەسانیک لە دەوروپەرى مندا کە رۆژ بە رۆژ بارودۆخیان باشتر دەبوو مەحموود و عەلى بوون، بەردەوام سامانیان لە زیادبووندا بوو، وا دیاربوو لە بەشە دوکانەکهى باوکم کە ئیستا دایکم خاوەندارى بوو، شتومەکی کۆپۆنیان وەردهگرت و لە بازاری ئازاددا بە نرخى چەند کەرەت گرانتر دەیانفرۆشت. دایکیشم لە هەموو کاتیک پیرتر و ماندووتر بوو و نوقمى کێشەکانى خۆى بوو. کەمتر دەمبىنى و هەولم دەدا لە دیدارە دیاریکراوکهکانى ئەودا روپهرووی براکانم نەبمەوه، لە هیچ رۆپهرسمیڤکدا بەشداریم نەدەکرد، هەتاوهکو رۆژیک دایکم تەلهفۆنى کرد و بە خۆشییەوه هەوالى دووکیانیبوونى هاوسەرکهکی عەلى پى گەیاندم، کە سەرەنجام لە دواى چەند سالتیک لە چاوهروانىی سکپر بووبوو و بۆ سفرههی حەزرهتی عەباس داوهتی کردم.

- باشه پیرۆزه، لەلایەن منەوه پیرۆزبایبىان لى بکه، بەلام تۆ دەزانیت من نایەم.
- وا مەلئى، دەبیت بىیت، ئیتر ناوى حەزرهتی عەباس لە ئارادایه، چۆن دەویتریت پشت لەو سفرههیه هەلبکەیت، خۆ دەزانیت ئەوه شیاو نییه، دەتهویت هەمدىسان بەدبەختیت بەسەر بىیت؟

- نە دایه، تاقهتی ببىنى ئەوانم نییه.
- تۆ کارت بەوانهوه چىیه؟ وەرە لەسەر سفرههکه نزا بکه، خوا یارمەتیت دەدات.
- لە راستیدا دایه خۆشم زۆرم پىویست بە سفرههیهک، زیارەتى، شتى هەیه، بۆ ئەوهى برۆم و خۆم سووک بکهمەوه، بەلام نامەویت چاوم بەو برا بى غیرەتانەم بکهویت.

- تو گیانی مندالەکان ئەو قسانە مەکه، هەرچییهک بێت براتن، باشه عەلی چی کردووه؟! من خۆم شایه دم چەنیک تەله فۆنی بۆ ئەملا و ئەولا کرد. لەبەر خاتری من وەرە، دەزانیت چەنیکە نەمبینیوی، پیت وانیه دایکت هەر ئەم چەند رۆژە میوانتە، تا مالی پەروین خانم دێی و سەر له من نادەیت.

گریانی دەست پێ کردووه تاوهکو سەرئەنجام قایل بووم.

لەسەر سفره که فرمیسی زۆرم رشت، و داوام له خوا کرد توانای دەرروونی و جەستەبیم پتر بکات، بۆ ئەوهی بتوانم بەتەنیا باری قورسیی ژیان هەلبگریم، بۆ دوارۆژی مندالەکانم نزام کرد، فاتی و پەروین خانمیش شان بە شانی من دەگریان، ئیحترام سادات له ئالتووندا نوقوم بووبوو و له سەررووی هەمووانهوه دانیشتبوو و رووی لیم وەردهگیرا، دایکم بەردهوام تەزبیحینی دەکرد و لەژێر لێهوه نزای دەکرد، هاوسەرەکهی عەلی له خۆبایی و سەر بەرز له تەنیششت دایکییهوه دانیشتبوو و له شوین خۆی جوولەئە نەدەکرد نەوهکو مندالەکهی له بار بچیت، هەر داوای خواردنی جوهره و جوهری دەکرد و له بەردهمی دایاندەنا. له داوی رۆیشتنی میوانەکان سەرقالی کۆکردنەوه بووین تاکو ئاغا سادق که مندالەکانی بۆ گەران بردبوو، هات بۆ شوینمان. دایکم مندالەکانی ماچ کرد و له حەوشه که داینیشاندن و له ناشی* سەر سفره کهی بۆ هینان. هەر لهو کاتەدا مەحموودیش هاته ژوورهوه، ئیحترام سادات و هکو تۆپ بۆ ناو حەوشه که گلۆر بووهوه، بەلام دایکم نەبیهتشت برۆن، ناشی بۆ مەحموود تێ کرد و بە پارانهوه له گویتدا قسهی دەکرد، ئاشکرا بوو که بابەتی باسه که منم، ئەوهنده دلم رەنجابوو حەزم نەدەکرد هیچ که سێک بکهوێتە ئیوانمانهوه، هەرچەند دەمزانی پتووستیم به یارمه تیی داراییی مەحموود دەبیت، له ولایشهوه نەمدەویست کورەکان ئاگیان لهو جوهره قسه و یاسانه بێت، سیامەکم بانگ کرد و گوتم:

- وەرە جانتای مندالەکه وەر بگره و بیخه ره ناو ئۆتۆمۆبیلە که بۆ ئەوهی منیش بێم، مەسعوود تۆش وەرە شیرین بگره باوهشت.

- وای، بۆ کوێ؟ چیت لێیان دەوێت، هیشتا مندالەکان ئاشه که بیان نەخواردووه، ئیستا هاتن.

* ناش: چیشتیکی ئێرانیه له دانەوێله و که شک دروست دەکریت.

- نه دایه گیان، ده بیت برۆم کارم زۆره .
 - سیامهک زووکه .
 سیامهک بۆ لای په نجه ره که هاتبوو، جانتاکه م دایه دهستی .
 - دایه دزمانیت، خالق مه محمود ئۆتۆمۆبیلی تازهی کریوه، تاوه کو تۆ دیت ئیمه
 ده ژۆین سهیری دهکین. غولامهلی با برۆین.
 - که واته دایه خۆت شیرین بهینه، منیش ده ژۆم سهیر دهکهم.
 هه مو منداله کان پریان کرده دهره وه، دایکم زۆر باش پیلانی ئاشتکردنه وه که ی
 دارشتبوو، وا دیار بوو مه محمودیش پیشینهی ئامادهیی هه بوو، به دنگی بهرز
 گوتی:
 - کاری نابهجی مه که، ناپاکی مه که، پیلان دامه ریژه، من چیم لیتیان دهویت؟ من
 له مافی خۆم ده بوورم، حه زره ت فهرموویه تی، ده بیت موسلمان له خۆبوردو بیت،
 به لام ناتوانم واز له مافی ئاین و خوا و په یامبه ر بهیتم.
 قینم هه ستابوو، به لام ئه وهنده ی مه محمودم دهناسی دهکرا قسه کانیم به
 شیوهیه که له داوای لیبوردن لیک بدایه ته وه، دایکم بانگی کردم و گوتی:
 - مه عسووم گیان دهقه یه که وهره .
 چاکه ته که م له بهر کرد، که شی ناوهر راستی ره شه می سه رمایه کی مام ناوه ندی و
 هه وایه کی پاکی هه بوو، شیرینم ئاماده کردبوو، له باو هشم گرت و به نابه دلی و
 به زۆر له ژووره که هاتمه دهر، هیشتا دایکم قاپ و قاچاخه پتویسته کانی ئاماده
 نه کردبوو که دهنگه دهنگی منداله کان له کۆلانه که وه هات، غولاموسین، کوره
 بچوو کتره که ی مه محمود به هه ناسکه برکیوه دهر په ریبه ناوهر راستی حه وشه که و
 گوتی:
 - وهرن، سیامهک و غولامهلی بوو به شه پریان.
 کچه که ی مه محمود به دهم گریانه وه گوتی:
 - بابه هه لی، غولامهلی کوشت.
 عه لی و مه محمود و سادق به په له له مال چوونه دهر، منداله که م له سه ر زهوی
 دانا، چارشپوه که ی له سه ر ده ستگری پلیکانه که دامنا بوو، له سه رم کرد و به

شوینیاندا هه‌له‌هاتم، هه‌موو مندا‌لانی کۆلانه‌که کۆ بووبوونه‌وه، به‌زۆر خۆم خزانده ناوه‌راستی شه‌ره‌که، عه‌لی سیامه‌کی به‌ دیواره‌که‌وه چه‌سپانده‌بوو و دژوینی دهدا، و مه‌حموودیش شه‌پازله‌ی توندی له‌ گۆتی دهره‌واند، ده‌مزانى ده‌ستی مه‌حموود چه‌ند قورسه، له‌ ناخه‌وه هه‌ستم به‌ ئازاره‌کانی ده‌کرد، له‌ سروشتیکه‌وه، له‌ وانه‌یه تا راده‌یه‌ک نامرۆفانه‌ بێت، وه‌کو شیت و درنده‌ قیزاندم، وازی لێ بێنه و هه‌لمه‌تم بۆ برد، چارشێوه‌که‌م له‌ زه‌ویدا بلا‌بووه‌وه، خۆم له‌ نێوان سیامه‌ک و ئه‌وانی تردا کرد به‌ له‌مپه‌ر، مشتته‌کۆله‌م له‌ ده‌موچاوی مه‌حموود دهدا، به‌لام وا دیار بوو به‌ر شانی که‌وت، ده‌متوانی به‌ئاسانی له‌توکوتی بکه‌م، ئه‌مه‌ جاری دوهم بوو که‌ ئا ئاوه‌ایان له‌گه‌ڵ مندا‌له‌کاندا ده‌کرد، ده‌نگوت کاتیک سی‌به‌ری باوکیان به‌سه‌ریانه‌وه نابین به‌ مافی خۆیانی ده‌زانن هه‌رچی به‌به‌ختیی به‌سه‌ریاندا به‌ین. سادق ئه‌وانی دوورخسته‌وه، به‌لام من هه‌تاوه‌کو چه‌ند چرکه‌یه‌ک وه‌کو پۆر به‌ مشتته‌ گرمۆله‌ کراوه‌که‌مه‌وه له‌ به‌رده‌م سیامه‌ک وه‌ستام، لێره‌دا غولامه‌لیم بینی له‌ قه‌راخ جۆگه‌له‌که‌ دانیشته‌بوو و ده‌گریا، دایکی پشتی ده‌شیتلا و له‌ژێر لێوه‌وه دژوینی دهدا و نه‌فره‌تی ده‌کرد، به‌سته‌زمانه‌ هێشتا نه‌یده‌توانی به‌باشی هه‌ناسه‌ هه‌لبکیشیت، وا دیار بوو سیامه‌ک به‌ زه‌ویدا دابوو و ئه‌ویش پشتی به‌سه‌ر قه‌راخی جۆگه‌له‌که‌ که‌وتوووه و هه‌ناسه‌ی سوار بووه، دلم پێ سووتا، یه‌کسه‌ر گوتم:

– پوررت بمرئ، چیت لێ هات؟

به‌تووریه‌ی و قینه‌وه‌ گوتی:

– تۆش وازم لێ بێنه، خۆت و ئه‌و درنده‌ شیتته‌ت.

مه‌حموود ده‌موچاوی لێم نزیک کرده‌وه و به‌ رووخساریکه‌وه که‌ له‌ تووریه‌یدا گۆرابوو گوتی:

– ته‌ماشاکه، وا پیت ده‌لێم، ئه‌گه‌ر ئه‌م کوره‌شتیان له‌ دار نه‌دا، ئه‌مانه‌ بنه و پاشماوه‌ی ئه‌و بێ شه‌ره‌فه‌ بێ دینه‌ن، چاره‌نووسیان هه‌روه‌کو ئه‌و ده‌بیت، ئه‌مه‌ش ناو و ئه‌مه‌ش نیشان، با بزانه‌م له‌ کاتی له‌ سێداره‌دانیدا دیسانه‌وه‌ ده‌توانیت مشتته‌ گرمۆله‌ بکه‌یت؟

به‌تووریه‌ی و هاوار هاواره‌وه مندا‌له‌کانم پال نایه‌ ناو ئۆتۆمۆبیله‌ کۆنه‌که‌مه‌وه، به‌ درێژایی پێه‌که‌ قسه‌ی ناخۆش و نابه‌جێم به‌ خۆم دهدا، بۆچی رۆیشتم، به‌

مندالەكان كە وەكو كەلەشیر شالوویان بۆ یەكتر دەبرد، بە دایكەم، بە مەحموود و عەلی دژوینم دەدا، لە چارەپەشیی خۆم دەمنالاند كە تووشی چ رۆژیک بووم، هاوكات فرمیسكەكانم بە پشتی دەستم دەسپریهوه بۆ پەروا ئۆتۆمۆبیل لای دەخوری. لە مالهوه بۆ ماوهیهك بەقین و توورەیییهوه بە درێژایی و پانایی مالهكەدا هاتوچۆم دەکرد، مندالەكان بەهەراسهوه سەیریان دەکردم، كاتیک هیمنتر بوومهوه رووم لە سیامەك کرد و گوتم:

- بە راستی تۆ شەرم ناكەیت؟ هەتا كە ی دەتەوێت وەكو سەگی هار بەربیتە گیانی خەلكی؟ تۆ مانگی پێشوو بووی بە شازدە سال، ئە ی كە ی دەتەوێت ببیت بە پیاو؟ ئە گەر بە لایەکی بەسەر بەهاتبایە چیمان بكردایە؟ ئە ی ئە گەر سەری بەر قەراخی جۆگەلەكە بکەوتبایە و تووشی خوێنبەرپوونی میشك بوایە؟ ئە گەر بمردایە قوری كویمان بەسەر خۆماندا بكردایە؟ دەشیا تەمەنیک لە كونجی زینداندا بمایتایەتەوه، یان تۆش لە سێدارە دەدرایت.

ئیدی گریكە ی ناخم كرایهوه.

- دایە لیم ببوو، هەلەم کرد، بە خوا نەمدەویست شە ی هەلبگیرسینم، بە لام نازانیت چ قسەگەلێکیان دەکرد، لە سەرەتادا هەر فیزی ئۆتۆمۆبیلەکیان لای دەدا و گالتهیان بە ئۆتۆمۆبیلەكە ی ئیمە کرد و پیکەنین، ئینجا گوتیان دەشی ئیمە لەمە چارەپەشتر بین، لەبەرئەوهی موسلمان نین و خوا نەناسین، من هەر هیچم نەگوت و بەسەر خۆمدا نەهینا، مەسعوود وانەبوو...؟ كەچی وازیان نەدەهینا، دەستیان کرد بە قسە ی هیچ و پووچ بە باوكم، ئینجا لاسایی لەسێدارەدانەکیان دەکردەوه، غولاموسین زمانی دەر هاوردبوو و سەری لار دەکردەوه، ئەوانی تریش پێ دەكەنین، دواپیش وتی لە گۆرستانی موسلمانەكاندا نەیان ناشتوو، لەبەرئەوهی گلاو بووه لە لای سەگەكان دایانناوه. ئیتر نازانم چی رووی دا، نەمتوانی جلەوی خۆم بگرم، دوو دانەم لە بنە گوپی سرهواند، غولامەلیش هاتبوو پێشم لای بگریت پالم پێوه نا وەكو ماست رژایە سەر زهوییەكە و پشتی بەسەر قەراخی جۆگەلەكەدا كەوت، یانی دایە تۆ دەلێی هەرکەسێك هەرچییهکی گوت من وەكو بۆ غیرەتەكان هیچ نەلیم؟ دایە ئە گەر لیم نەدایە ئەمشەو لە داخا دەمردم، نازانیت چەنێك گالتهیان بە باوكم کرد.

و دایه پرمه‌ی گریان. که‌میک سه‌یریم کرد، ئاره‌زووم ده‌کرد منیش دوو دانه‌م له ناو ده‌می غولاموسینم بدایه، به‌م بیرکردنه‌وه‌یه پیکه‌نین گرتمی، گوتم:

- قسه‌ی خوومان بیت توش چاکت لییان دا ها! به‌لام غولامه‌لی به‌سته‌زمان نه‌یده‌توانی هه‌ناسه هه‌لکیشیت، وا بزانه‌م دانیکیشی شکابوو.

منداله‌کان له شیوانی قسه‌کردنه‌که‌م زانییان هه‌ستم به هه‌لومه‌رجه‌که‌یان کردوو و تا راده‌یه‌ک مافیان ده‌ده‌می، سیامه‌ک فرمیسه‌که‌کانی سربیه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه گوتمی:

- به‌لام توش چاک خۆت هه‌لدایه ئه‌و ناوه‌راسته!

- ئاخ‌ر خه‌ریک بوون له تویان ده‌دا.

- قه‌یدی نه‌بوو من ئاماده‌بووم ده‌ شه‌پازله‌ی ترم بخواردایه به‌لام جارێکی تر له سه‌ر غولاموسینم بدایه.

هه‌موومان پێ که‌نین، مه‌سه‌عوود ده‌ستی کرد به لاساییکردنه‌وه‌ی من، خۆی هه‌لدایه ناوه‌راستی ژوره‌که و گوتمی:

- دایه وه‌ها به‌و چارشیتوه‌وه خۆی هه‌لدایه ناو کۆلانه‌که، وتم زۆرۆ هاتوو، به‌و بالاییه‌وه له به‌رده‌م خالۆ مه‌حموود و خالۆ عه‌لی به‌ مشتته‌ گرمۆله کراوه‌که‌یه‌وه خۆی ئاماده کردبوو و هه‌روه‌کو مه‌حه‌مه‌د عه‌لی کلای ده‌یویست هه‌رش بکات، ئه‌گه‌ر فوووه‌کیان لێ بکردایه ده‌فرییه سه‌ربانی مالی سه‌ره‌هنگ، به‌لام خۆشییه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که ئه‌وانیش ترسان، هه‌موویان گێژووێژ بووبوون...

مه‌سه‌عوود ئه‌وه‌نده به‌چێژه‌وه ئه‌م دیمه‌نانه‌ی وینا کرد، له‌به‌ر پیکه‌نین هه‌ریه‌که‌مان به‌لایه‌کدا که‌وتبووین، چه‌ند باش بوو هه‌شتا ئیمه پیکه‌نینه‌مان له‌بیر نه‌چوووبوووه.

نزیکی جه‌ژن بوو، به‌لام من تاقه‌تی هه‌یچم نه‌بوو، ته‌نیا به‌وه دلخۆش بووم که سه‌ره‌نجام ئه‌و ساله شوومه خه‌ریکه ته‌واو ده‌بیت، له وه‌لامی په‌روانه‌دا ئوسیم، نازانیت چ سالێکم تێ په‌راند، هه‌ر رۆژه‌ی به‌لایه‌ک بوو، وه‌کو ئاغای شیرازی ده‌لێت:

سێسه‌د و شه‌ست و پینج جارن

له بازاردا هه‌راچ کرام

سێسەد و شەست و پێنج جارەن

ئەمەن زیندوو کرامەووە، دیسان لە سێدارە درام

بە پێداگریی پەرۆین خانم پانتۆڵ و کراسم بۆ مندالەکان دووری، بەلام جەژنە سووکەلەکەمان نە مالا پاککردنەو، نە حەوت سین و نە چالاکییەکی تێدا بوو. دایکی حەمید سووربوو لەسەر ئەوێ لە کاتی هەلگەرانیی سالدای بۆ لای ئەو برۆین، دەگوت سالی یەکەمە و هەموو بۆ دیبەنی دین، بەلام من تاقەتی کەسم نەبوو. لە دەنگی درواسێکان زانیم سال هەلگەرایەو، چێگە چۆلەکی حەمید وەکو درک لەناو چاوەکانمدا بوون، حەقدە سال جەژنم لەگەڵ ئەدا بەسەر بردبوو، تەنانت گەر لەلای ئیمەش نەبوایە هەستم بە سێبەرەکی دەکرد و ئاسوودە بووم، کەچی ئیستا ئەوێ هەبوو هەر تەنیا یی و بێ پەنایی بوو. مەسعوود وینەکی باوکی لە دەستیدا بوو و سەیری دەکرد، سیامەک دەرگەکی داخستبوو و لە ژوورەکە نەدەهاتە دەر، شیرین سەر لی شتیواو بوو، دەرگەکی ژووری نووستنەکەم داخست و گریام.

فاتی، سادق و مندالەکان بە جلی نوێ و دەنگەدەنگەو هاتن، فاتی بە بینینی جەژنە پرسە ئامیزەکەمان حەپەسا، هاتە چێشخانەکەو و گوتی:

– دادە لە تۆ ناوەشیتەو، ئەمە چ دۆخیکە؟ گەر لەبەر مندالەکانیش بوو، دەبوا یە حەوت سینت دابنایە، شتیکت بکردایە، دلخۆش بووم گوتت بۆ مال دایکی حەمید نارۆم، پیم وابوو بۆیە نارۆی لەبەر ئەوێ بەشیوێهەکی ئاسایی دەبیتە پرسە و مندالەکان قەلس دەبن، کەچی دەبینم خۆت خراپتری. هەستە، هەستە جل لەبەر بکە، هەرچی بکە بوو ئەمسال تەواو بوو، ئیشەللا سالی نوێ سالیکی باش بێت بۆتان و هەموو ناخۆشییەکانتان قەرەبوو بکاتەو.

ئاھیکم هەلکیشا و گوتم:

– دلّم ئاو ناخواتەو.

لە پاش جەژن، مقۆمقۆی چۆلکردن و فرۆشتنی خانووەکە هاتە ئاراو، دایکە و مەنسوورە دادوبێدایان بوو، بەلام پوور و مامەکان یەک قسە بوون لەسەر ئەوێ کاتی فرۆشتنی خانووەکە هاتوو. ئەو بارودۆخی مەلک و مەلکدارییەکی کە لە دواي شۆرش بەهۆی دەنگۆی دابەشکردنی مەلک و داگیرکردنی خانووەکانەو بەتەواوەتی

بئى سەرەبەرە بوو، لەم دواييانەدا كەمىك گۆرانی بەسەردا ھاتبوو و نرخەكان بەرزەوہ بوون، ئەوانىش دەيانويست ھەرچى زووترە خانووەكە بفرۆشن، نەوہكو جارىكى تر نرخەكان بشكىن يانەكو خانووەكە لە دەست بچیت. كاتىك ھەوآلەكەم بەفەرەمى پى گەيشت، وەلآم دانەوہ كە ھەتاوہكو كۆتايىيى تاقىکردنەوہكانى مندالەكان لە شوين خۆم ناجوولمەوہ، لە دواى ئەو بىرىكى لى دەكەمەوہ، بەلآم چ بىرىك؟ من بە ئاستەم خەرچىيى خۆرد و خۆراكى مندالەكانم دەردەھىنا، چۆن بتوانم كرىيى مالىش بەم! دايك و خوشكەكانى ھەمىدئىش زۆر نىگەرەن بوون، لە سەرھادا پيشنارىيان كرد كە لەگەل دايكى ھەمىد بژين، بەلآم من دەمزانى دايكى ھەمىد لە چەند كاژىريك زياتر بەرگەي دەنگەدەنگ، ھاتوچۆ و قەرەبالخىيى مندالەكانى نىيە، منىش نەمدەتوانى و نەمدەويست مندالەكانم لە مآلەكەي خۆيانىشدا سنووردار و بىزار بكەم، سەرەنجام مامى ھەمىد پيشنارىيى كرد كە لە جىگەي مىراتىيەكەي باوكى ھەمىد، لە خانووەكەي دايكىدا ئەو دوو ژوور و گەرچە روخواوہ بنىيات بنىتەوہ كەوا لەوسەرى ھەوشەكەدا بوو و دەرگەيەكەي سەرەخۆي ھەبوو، من و مندالەكان بگۆزىنەوہ بۆ ئەوي، بەم شىوہيە ھەم دايكى ھەمىد ھەم ئىمەش لە چوارچىوہي ئازادىيى خۆماندا تەنيا نەبووين و كچەكانىش لە دايكىيان بى خەم دەبوون، لەبەرئەوہي كە ئىمە لە بەشە مىراتىيى باوكى ھەمىد ھىچ مافىكمان نەبوو، ھەر ئەو مېھرەبانىيەي ئەوان ئىمەي زۆر سوپاسگوزار كرد.

لەگەل كۆتايىھاتنى تاقىکردنەوہكانى وەرزى سىيەمدا، بنىاتنانەوہي خانووەكەي دايكى ھەمىدئىش لە تەواوبووندا بوو، بەلآم ھەلسوكەوتە گومانانويىيەكانى سىامەك نەيدەھىشت بىر لە مآل گواستەوہ بكەمەوہ و جارىكى تر خەمەكانى رابردووي لە ناخەمدا ورووژاندەوہ، پاش نىوہروان دەرنگتر لە كاتى خۆي دەھاتە مآلەوہ، قسەوياسى سىياسى دەھىنايە ئاراوہ، سەرنجىكى تايبەتئى ھەوآل و رۆژنامەكانى دەدا و پتر لە ئاسايىيى ھاسۆزى بۆ چەند دەستەيەك دەردەبىرى. بەلآم من چىيى تر تاقەتى ھىچ دەستە و تاقمىك نەبوو، ھەولم دا دەرگە لە رووي ھەوآلەكانى رۆژ داخەم و مندالەكانم لە زيان بپارىزم، بەلآم لەوانەبوو ھەر ئەو سنووردارکردنە ئەوانى دڭەرمتر بگردبايە. لە رۆپرەسىيى پرسەكەي ھەمىد و باوكىدا ئاشنايىم لەگەل ھاورى تازەكانى سىامەك پەيدا كرديوو كە لە پرسەكەدا ھاوكارىيان دەگرد، مندالەكەلئىكى چاك و تەندروست دياربوون، بەلآم ھىچ خەزم لە چپەچپىکردنەكانيان

نەبوو، دەتگوت ھەموو کاتیک نەتینیەک لە نیوانیاندا ھەبە، وردە وردە ھاتوچۆیان بۆ مائمان زۆرتەر بوو، سەرەرای ئەوەی ھەموو کاتیک ھەزم دەکرد سیامەک ھاوڕێی باشی ھەبیت و لە چوارچێوەی خۆی بێتە دەر، کەچی بەم پێوەندیانە ھەستم بە بەببینی دەکرد، دەنگی دایکی ھەمید لە گوێمدا دەزینگایەو ھەموو جارێ دەبگوت: ھاوڕێکانی ھەمیدیان لەناو برد. سیامەک بووبوو بە لایەنگرێکی جیدی و تەواویی موحاھیدەکان، لە ناو ھەموو کۆرێکدا بە مشتێکی گرمۆلە کراو ھو ھەلدەستا بۆ پشستیوانیکردن لەوان، رۆژنامە و بلاوکراو ھەکانیان دەھتایەو ھە بۆ مائ و منی تا سنووری شیتی توورە دەکرد. ھەموو کاتیک گفتوگۆ سیاسییەکانمان بە شەر و فرە کۆتاییی پێ دەھات و نەک ھەر بە ئەنجام نەدەگەیشتین بەلکو رۆژ بە رۆژ ئەوی لیم دوورتر دەخستەو. سەرئەنجام رۆژێکیان لە پاش ھەولێکی زۆر بۆ گرتنی جڵەوی توورەیی و پاراستنی ھیمنی، دانیشتم و لەگەڵی کەوتەم گفتوگۆ، باسی باوکی و ئەو گورزانەم کرد کە بەھۆی کیشە سیاسییەکانەو بەرمان کەوت، ئەو ئازارانەیی ئەو و ھاوڕێکانی چەشتیان، سەبارەت بە بەدبەختی و ناخۆشیەکانی ژانیان و کۆتایییە بۆ ئەنجامەکی قسەم بۆ کرد، و داوام لێ کرد نەچیتە ناو ھیچ دەستە و تاقمێکەو، سیامەک بەجیدی و بە دەنگیکەو ھە گری بووبوو گوتی:

- دایە تۆ قسەیی چی دەکەیت!! چۆن دەبیت؟ ھەموو سیاسییین، لە کلاسەکەماندا کەس نییە لەگەڵ دەستەبەکدا نەبیت، زۆریەشیان موحاھیدن، کوری فرە چاکیشن، ھەم خواناسن و نوێژ دەکەن، ھەم بۆ ئازادی جەماوەر تێ دەکۆشن.

- وایە شتیکن لە نیوان باوکت و خالۆت و پیکەو ھەلەکانی ھەردوولا دەکەن.
- نە ھەرگیز وانییە، زۆر لەوان جیاوازن، من خۆشم دەوین، ھاوڕێیەکی باشن، دەمپارێزن، ئەگەر لەگەڵیان نەبم بە تەنیا دەمێنمەو، تۆ ئاگات لێ نییە.
- بۆچی نا، ئاگام لێیە، تۆ دایمە دەشی بە شتیکیەو بە یەکیکیەو خۆت ھەلبواسیت.

سوور ھەلگەرایەو و پووخساریکی شەرەنگیزی لە خۆ گرت، زانیم جڵەوی خۆم ون کرد و ھەلەم کرد، دەنگم نزم کردو ھە و ھیشتم فرمیسکەکانم بەئاشکرا بەسەر

گۆناکاندا بینه خوار، به دهنگیکی خه مناک و داگیراوهوه گوتم:

- داوای لیوووردن دهکم، هیچ مه بهستیکم نه بوو، ته نیا ئه وه نه بیت که چی تر له م ماله دا بهرگی کایه یه کی تری سیاسی ناگرم.

ئینجا لئی پارامه وه که خۆی دوور بخاته وه. ئه نجامی ئه م هه موو گفتوگۆیا نه ئه وه بوو که به لئنی دا هه رگیز به شیوه یه کی فه رمی پتوه ندیدار نه بیت به هیچ دهسته یه که وه، به لام ناتوانیت لایه نگر یان ههروه کو خۆی ده لیت (سه مپات) نه بیت، نه مده توانی به ته نیا له به رده میدا بوهستم، ئاغا سادق پتوه ندییه کی باشی هه بوو له گه لئ، داوام لئ کرد ئاگای لئ بیت و قسه ی له گه ل بکات. رۆژ به رۆژ بارو دۆخه که خراپتر ده بوو، ده مبیست سیامه ک له سه ر چوار ریانه که ده وه ستیت و رۆژنامه ده فرۆشیت، له وانه کانیدا کز بوویوو، به زۆر تاقیکردنه وه کانی وه رزی سییه می دا، هیشتا به لگه نامه ی نمره کانی وه رنه گرتبوو، به لام دنیابووم که دووپاتکردنه وه ی هه بوو. رۆژئ، ئاغا سادق ئاگاداری کردمه وه که نیازی رپیتوانیکی گه وره یان هیه و بۆ ئه مه به ستش به رنامه ی کاریان وه رگرتوه، هه ر له به یانییه وه چاویکم کردبوو به چوار چاو و سه رنجی سیامه کم ده دا، پانتۆلی جینز و کالای له پئ کرد، چه ند جارێک ویستی به بیانووی کرینی شتیکه وه له مال پرواته ده ر، به لام من مه سه وودم نارد، ورده ورده خه ریک بوو بئ تاقهت ده بوو، بۆ هه وشه که رۆشیت، که مێک خه ریکی گوله کان بوو، سۆنده که ی گرته ده ست و له کاتیکدا له ژیر چاوه وه سه یری په نجه ره که ی ده کرد، ده ستی به ئاورشپنکردن کرد، خۆم وا نیشان دا که له ژیرزه وییه که سه رقالی کارم، به لام له پشت په رده هه سه یرییه که وه چاودیریم ده کرد، به ئه سپایی سۆنده که ی له سه ر زه وی دانا و له سه ر په نجه ی پئ به ره و لای ده رگه که رۆشیت، منیش رام کرد و له پئش ئه و خۆم گه یانده ده رگه که و هه ردوولای چوارچپوه ی ده رگه که م به ده ستم گرت، به تووریه ییه وه هاواری کرد:

- ئیتر به سه، ده مه ویت برۆمه ده ره وه، بۆچی وه کو مندال په فتارم له گه ل ده که یت؟ بیزاربووم لیت، وازم لئ بینه!

رهنگی زه رده وه بوویوو، به توندی ده ستی گرتم بۆ ئه وه ی رامکیشیت ته لاه، ده مزانی هیزم به سه ریدا ناشکیت، به لام ده بوایه رابوه ستامایه.

- ئەگەر دوتەوئیت ئەمرىق بىرۆيتە دەرەو، مەگەر بەسەر لاشەى مندا بىرۆيت.

جارتىكى تر ھەلمەتى بۆ ھىنام، مەسعوود بە رووخسارتىكى مكوپ و بالايەكى بەرز و بارىكەو، بەرزبوونى بالاي لەم دوایىيانەدا لاوازتر نىشانى دەدا، بۆ يارمەتيم ھات و لە بەردەمم وەستا، ئەو رقىەى سىامەك نەيتوانى بەسەر مندا بىرپىرۆيت، بەسەر ئەويدا رژاند، بە شەق و مەشت كەوتە نىزەى، بە ددانە چىرەو ە قسەى پى دەگوت:

- جووجەلە برىق، تۆش بوويتە بەشەر بۆ گىانم؟ برىق ون بە خوت تى ھەلمەقورتىنە، مردارەو بوو.

- تۆ بۆت نىيە بەم شىوہىە لەگەل داىە قسە بكەيت، دەشپت گوپرايەلى بيت.

- لال بە، پىوہندى بە تۆوہ نىيە!

وہا زىلەيەكى لە بنە گوپى دا ھاوسەنگى خوى لە دەست دا، بەگريانەوہ گوتم:

- وام دەزانى كورە گەورەكەم پشتىوانمە، جىگەى باوكيم بۆ دەگرتەوہ، كەچى ئىستا نامادىيە من بە چەند بىگانەيەك بفرۆشپت، ھەر لەبەرئەوہى وتم ئەمرىق، ھەر ئەمرىق لە مال مەرىق دەرەو.

- بۆچى نەرىم؟

- لەبەرئەوہى خۆشم ئەويى، لەبەرئەوہى نامەويت تۆش وەكو باوكت لە دەستم بچپت.

- ئەى بۆچى پىشت لە باوكم نەگرت، كە كۆمۆنىستىش بوو؟

- ھىزم بەسەرىدا نەشكا، ھەموو ھەولتكم دا، بەلام نەكرا، ئەو لە من گەورەتر و بەھىزتر بوو، بەلام تۆ كورى منى، ئەگەر ھىزم بەسەر تۆشدا نەشكىت، دەشى بمرم.

- ئەگەر نەھىلىت برۆم ئەمە ئەكوژم.

- نە من بكوژە، چونكە ھەرچىيەك بىت لە دواى تۆ من ئەمرم، چاكتر وايە خوت ئەوہ بكەيت.

فرمىسك لە چاوەكانىدا تىكەل بە برىسكەى قىن بوو، كەمىك تەماشاي كردم و ئىنجا بەتوورەيىيەوہ بەرەو لاي پلىكانەكان رۆيى، ھەر بە پىيەكانى پىلاوہكانى

داکهند و به شەق فریڤدایە سووچیکەو، خۆی لەسەر تەختەکەى بەردەم ژوورەکەى
نەنە گرمۆلە کرد، لە دواى چاره‌کێک بە شیرینم گوت:

– برۆ پێشەوێ کاکەت ماچ بکە، خەفەت دەخوات.

شیرین رای کرد و بەزەحمەت سەرکەوتە سەر تەختەکە، لە تەنیشتییه‌و وەستا
و دەستی کرد بە ناز کێشانى، سیامەک بەهێواشی دەستی لا برد و هاواری کرد:

– تۆش وازم لى بێنە.

رۆیشتم شیرینم لە باوێش گرت، لەسەر زەوییه‌کە دامنا و لەتەنیشتم تەختەکەو
دانیشتم و گوتم:

– کورم، من دەزانم ئەندامبوون لە دەستەیه‌کدا، پالەوانی تى نواندن زۆر خۆشە،
هەبوونی ئەندێشەى جوان و پاک بۆ رزگاریى خەلک و مرۆڤایەتى زۆر لەزەت
بەخشە، بەلام، دەزانیت چى لە پشتییه‌و و بەرەو کوێ دەبریت؟ تۆ دەتەوێت چى
بگۆریت؟ بۆچى دەتەوێت خۆت بە گوشت بدەیت؟ بۆ ئەوێ کۆمەلە خەلکیكى تر
بێن و بە ناوى بەرەهەلستکار کۆمەلێک خەلک بکوژن و خۆیان بە دەسلەلات و
سامان بگەن؟ وایە؟ ئەمەت دەوێت؟

– نە! تۆ نازانیت، تۆ ئەم دەستەیه‌ هەر ناناسیت، ئەمانە ئاوا نین، ئەمان
دەیانەوێت یەكسانی لە ناو کۆمەلگەدا بهێننە دى.

– ئازیز دلەكەم، خەلکی تریش هەر ئەم قسانەیان دەکرد، تا ئیستا بینووتە
یەكێک بیه‌وێت بە دەسلەلات بگات و بلایت ئامانج ئەوێ نایەكسانی لەناو
کۆمەلگەدا زیاد بکەم؟ بەلام لە گۆشە‌نیگای هەموو ئەوانەو کاتێک یەكسانی دیتە
کایەوێ کە حکومەت و دەسلەلات بە دەست دەستەکەى خۆیانەو بێت، ئەگەر
یەكێکیش لە دژیان خۆى رابگەیه‌نیت، یەكسەر بۆ دۆزەخ دەنێردریت.

– دایە تۆ قەت کتیبیکى ئەوانت خویندوووتەو؟ گویت لە قسە و باسیکیان بوو؟

– نە ئازیزەكەم گویم لى نەبوو، ئەوێ تۆ گویت لى بوو بەسە، پیت وایە راست
ئەكەن؟

– بەلى! دیارە ئەگەر تۆش گویت لى بوایە تى دەگەیشتى.

– ئەى ئەوانى تر؟ کتیبى ئەوانى تریشت خویندوووتەو؟ گویت لە قسە و
باسەکانیان گرت؟

- نه پټويست ناکات، د هزانم چي دهلین.

- نه ناپیت، ناتوانیت بهو ئاسانییه بلئی ئهو رییه دروستهت دؤزیوتهوه که له پیناویدا گیان بهخت بکهیت، لهوانهیه دهستهکانی تر قسهی باشتر بکهن، تۆ لیکۆلینهوت لهسه چهند تیؤری و ئایدیۆلؤجیا کردوه، کتیبهکانیانت بی بریاری پتیش خویندووهتهوه، تاوهکو بهم ئهجامه گهیشتی؟ تۆ یهک دانه له کتیبهکانی باوکت خویندووهتهوه؟

- نه ریگهکهی ئهو دروست نهبوو، ئهوان بی باوهر بوون، لهوانهشه دژی ئاین بووین.

- بهلام ئهویش دهیگوت ریگهی ئازادی مرؤف و هیئانه کایهوهی یهکسانی دؤزیوتهوه، ئهویش پاش ئهو ههموو خویندنهوه و خهباته، کهچی تۆ که مندالی ئهوی، لهسهدا یهکی بهدواداچوونی ئهویشت نییه، دهلیت ههموو تهمنی ههلهی کردوه و ژیانی کردووهته قوربانی ههلهیهک، لهوانهیه تۆ راست بکهیت، منیش هر لهو باوهرهدام، بهلام بیر لهوه بکهروه که ئهو بهو ههموو ئهزمونهوه کهوتبیته ئهو ههله گهورهیهوه، ئهی تۆ بۆ ههله نه بیت؟ تۆ هیشتا ناوی قوتابخانه سیاسییهکانیش به تهواوهتی نازانیت، ئهگر ئهو بوویتته ئامرازیک بۆ بهکارهیتان، ئهی تۆ بۆ نهکریته ئهو ئامرازه؟ کورم بیر بکهروه، ژیان به نرخترین شته، ناکریت له بهر ههلهیهک بیخهپته مهترسییهوه، له بهرئوهی قهرهبوو ناکریتتهوه.

- تۆ هیچ شتیک لهبارهی ئهمانهوه نازانیت و له خوتهوه لیان رهشبینیت، پیت وایه ههلمان دهخهلهتین.

- بهلی ئازیزهکهم، تۆ زور راست دهکهیت، من هیچ شتیک لهبارهی ئهمانهوه نازانم، بهلام ئهوه دهزانم هر کهسیک له پیناو بهرژهوهندیی خویدا، له ههستی پاکی مندالگهلی وهکو ئیوه که هیشتا بواری خویندنهوه و دؤزینهوهی ریگهیان نهبووه سوود وهر بگریت، و ئهوان وهکو ئامرازی پتیشکوتن و پلیکانهی گهیشتن بۆ دهسهلات بهکار بهینیت، مرؤقیکی دروست نییه و لیی رهشبین دهیم. من تۆم لهسه جادهوه نههیناوه بۆ ئهوهی له پیناو گهیشتنی ئاغای فالانی به دهسهلات بهو ئاسانییه له کیس بدهم.

ھەموو كاتىك شانازى بەو بەرگرييەو دەكەم كە ئەو رۆژە كردم، لە پاش
 نيوەرۆو ھەوالى گرتن و كوشتارەكان گەيشت، بارودۆخ زۆر ئالۆز بوو، ھەموو
 رۆژى سىامەك ھەوالى تووشبوونى كۆمەلەكى تىرى لە ھاوړىكانى دەبىست كە لە
 خۆپيشاندانەكاندا بەشدارىيان كردوو و كەسايەتییە راستەقینەكان خۆيان
 شاردوووتەو ھەلھاتوون، كەچى ھاوړىكانى تریان دەستە دەستە لە سىدارە
 دەدران، ھەموو پاش نيوەرۆانك ناو، ناوونيشان و تەمەنى لە سىدارە دراوھكان لە
 تىقى دەخویندرايەو، من و سىامەك بە ھەراسەو گۆيمان لە لىستى ناوھ بى
 كۆتاييەكان دەگرت، كاتىك دەگەيشتە ناوى ناسياوېك سىامەك وەكو شىرى ناو
 قەفەس دەينەران و پىچى لە خۆى دەدا، بىرم لەو دەكردەو، دايك و باوكى ئەمانە
 بە بىستنى ناوى منداڵەكانيان چىيان بەسەر دىت؟ يەكسەر سوپاسى خوام دەكرد
 كەوا ئەو رۆژە رىگرىم لە چوونە دەرەوى سىامەك كرد. رەفتارى خەلك زۆر سەير
 بوو، ھەندىكيان مات، بەشىكيان بى ھەلوئىست، ھەندىكيان توورە و تەنانەت
 بەشىكيان دلخۆش بوون، ئەو شىئو پەرچەكردارانە، جىگەى بىروا پىكردن نەبوون
 لە ناو كۆمەلگەيەكدا كە تا ماوھىك پىشتر ئەوئەندە يەكگرتوو خۆى دەنواند.
 رۆژى لە بازار بە يەكك لەو ھاوکارە كۆنانەم گەيشتم كە زۆرىش سىاسى بوو،
 تەماشايەكى كردم و گوتى:

– ئەو چىيە خانم سادقى؟ دەلېى كەشتىيەكەت نوقوم بوو، زۆر پەشىوى!

بەسەر سوپرمانەو گۆتم:

– بارودۆخ و ھەوالەكان تۆ خەمبار ناكەن؟

– نە! بە بۆچوونى من ھەموو شتىك بەباشى بەرپۆو دەچىت.

بە قىنەو گۆتم:

خۆراگرى و دەررون گەرەبى نىيە

سەردانەواندن و بى دەماربوونە

ئەم ھەمووت دىتبى و، ھىشتاكە ھەر مابى

بە رووگرزىيەو گوتى:

– چى...؟ سەردانەواندن يانى چى؟

– برۆ له فەرهنگدا بیدۆزەرەوه.

له ناخهوه، دهستخۆشیم له ئاغای شیرازی کرد که به شیعرهکانی باشتیرین وهلامی بۆ ناماده کردبووم.

له سهرهتای هاویندا مالهکهمان گواستهوه، چۆلکردنی ئەم ماله له پاش حهفته ساڵ به کۆمهڵیک یادگارویهوه، سانا نهبوو، هەر خشتیکی چیرۆکیکی ههبوو و بیرهوهرییهکی له مێشکدا زیندوو دهکردهوه، ئەو بیرهوهرییهانی که لهوه دهچوو تالترینیشیان لهگهڵ تێپهڕبوونی کاتدا بهلامهوه شیرین بوون، هیتستا ئیمه به ژووری میوانهکهمان دهگوت، ژوورهکهی شارهزاد، به ژوورهکانی خواروومان دهگوت، مالهکهی نهنه، ههموو شوینیکی بۆنی ههمیدی لێ دههات، ههتا ئیستاش جارچاره له کهلهبهره شاراوهکاندا شتی ئەوم دهدۆزییهوه، باشتیرین رۆژگارەکانی ژیانم لهناو چوارچێوهی ئەم دیوارهدا بهسهر بردبوو. خۆم به ئاگا هینایهوه که ژیرانه بیر بکهمهوه، هیچ چارهیهکم نهبوو، دهستم کرد به کۆکردنهوهی کهلوپهلهکان، ههندیکم فرۆشت، ههندیکم فرییدا و ههندیکیشم بهخشی، فاتی گوتی:

– کهلوپهله باشهکان ههلبگره، لهوانهیه بهلکو دواتر مالتیکی گهورهتر بدۆزیتهوه، کوانی قهنهفهکانت؟ حهیفه، یهکهمین سالی شوێرش کریت، له بیرته.

– بهلێ، ئەو کاته زۆر هیوادار بووم، وام ئەزانی له دواي ئەوه دهبم به خاوهنی خیزان و ژیانیکی خۆش، بهلام ئیستا بهکهلکم نایهت، ههرگیز مالی گهورهترم نابیت، یا با بلیم بهم نزیکانه، لهویش شوینمان نییه، نازانیت چهند بچووکه! کوا منیش میوانی زۆرم دیت، بریارم داوه تهنیا کهلوپهلی سهرهتایی بهرم.

ماله تازهکهمان، له دوو ژوور پیکهاتبوو که بهسهریهکدا کرابوونهوه و گهراجیک که شوینی دانیشتن و چیشتن لێنانیش بوو. دهستشۆر، ئاودهست و گهрмаو له تهنیشتن ئەو دهستهیهوه بوون و رێگهی هاتوچۆش بۆ ئەوی له ههوشهکهوه بوو، یهکتیک له ژوورهکانم به کورهکان دا، ئەوی تریشیان بهر من و شیرین کهوت، شوینمان بۆ تهختی خهوهکان، میزی نووسینی منداڵهکان، میزی کارهکهی خۆم، ئامیری چاپهکه و مهکینهی دروومانهکهمان لهم دوو ژوورهدا کردهوه، تهلهفزیۆنهکه و چهند قهنهفهیهکم له ژووری دانیشتنهکه دانا و میزێکی بچکۆلانهم له بهردهمیاندا

دانا، هه‌رسی ژووره‌که ریگه‌یان بق‌ه‌وشه‌که هه‌بوو، هه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره که دوو
باخچه‌ی لاکیشه‌یی و هه‌وزیکه‌ی بازنه‌یی تیدا بوو، نه‌وبه‌ری هه‌وشه‌که‌ش مائی
دایکی هه‌مید بوو.

که‌لویه‌له‌که‌یان برد و خانووه‌که چۆل بوو، کاتی به‌جیه‌یشتنی خانووه‌که، سه‌رم
له‌هه‌موو ژووره‌کان دا، ده‌ستم به‌سه‌ر ده‌رگه و دیواره‌کاندا هینا و مائئاواییم
لینان کرد که نه‌م هه‌موو ساله‌ شایه‌دی ژیانم بوون، بق‌سه‌ریانه‌که رویشتم،
جاریکی تر به‌ریگه‌ی هه‌لاتنه‌که‌ی هه‌میددا هه‌تاوه‌کو مائی هاوسیکه‌مان رویشتم،
داره‌ پیره‌کانی باخچه‌که‌م ئاودا، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یری ژووره‌ توژاوییه‌کانی نه‌نه‌م
کرد که خه‌ریک بوو ویران ده‌بوو، چ‌هه‌را و هوریا‌یه‌ک له‌م ماله‌ بیده‌نگه‌دا
هه‌لسابوو، فرمیسکه‌که‌م سرپیه‌وه، به‌دلتنه‌گی ده‌رگه‌کانم داخست، مائئاواییم له
سه‌رانسه‌ری گه‌نجیتی و شادییه‌کانم، له‌م لاپه‌ریه‌ی ژیانم کرد و رویشتم.

مندالەکان زۆر لەم جۆرینە نارازی و خەمبار بوون، لە بەسەریە کدا کەوتنی کەلوپەلەکان سەریان لێ شتوایوو و نەیان دەزانن چی بکەن! بۆلەبۆلیان دەکرد و لە ڕینگەیی یارمەتی نەدانەوه نارەزایەتییان دەردەبەری. سیامەک لەسەر تەختەییەک کە دۆشەکەلەییەکی لەسەر بوو ڕاکشابوو، مەچەکی لەسەر چاوی دانابوو. مەسعوود لەپال دێواری حەوشەکە، لەسەر زەوی دانیشتبوو و چەناگەیی لەسەر ئەژنۆی دانابوو، تەماشای خالێکی نادیری دەکرد، جارجارەش بە گەچیکێ پاشماوەی خانوسازییەکە، چەند هێلێکی لەسەر خشتی حەوشەکە دەکیشا، خۆشەختانە شیرین لەلای پەروین خانم بوو و خەمی ئەوم نەبوو، رووخساری گرژ و خەمباری مندالەکان لە هەموو شتێک پتر ئازاری دەدام و ئەم پەشتیوییه شیتی دەکردم، چیی تر بەتەنیا تاقەتی هیچ کاریکم نەمابوو، نەمدەتوانی ناچاریان بکەم، چاوەروانی پزێسکیک بوون بۆ ئەوێ بتهقینەوه و شەرێک بنێنەوه، ڕۆیشتم لە ژوورێک دانیشتم و هەناسەییەکی قوولم هەلکیشا، توورەییەکەم قووت دایەوه، لەبەر خۆمەوه قسەم کرد، ماوهییەکی خایاند تاوێکو توانیم تۆزێ خۆم هێمن بکەمەوه و توانایی بە دەست بهێنمەوه. هەستام، چاییەکم دەم کرد و لە مالهەکە ڕۆیشتمە دەر، نانهواخانەکەیی سەر کۆلانەکە تازە دەستی بە نانکردنی پاش نیوهرۆ کردبوو، دوو نانی لەواشەیی گەرمم کړی و بێدەنگ خۆم کرد بە مالد، رایەخێکم لە حەوشەکە راخست، نان و پەنیر و کەرە و چاییم لەگەڵ هەندێک میوه هینا، مندالەکانم بۆ چا خواردن بانگ کرد، دەمزانی برسێیانه چونکە نانی نیوهرۆیان تەنیا سەندەویچیک بوو، ئەویش کاژێر یانزە لە پێش چۆلکردنی مالهەکە

خواردبوویان، لهسه رتادا کهمیگ دواکهوتن، بهلام بونی نانه تازهکه و ئه و
خه یاره ی خه ریک بووم پاکم ده کرده وه، ئاره زوی نانخواردنیانی کرده وه، ورده
ورده وهکو پشیله بۆ لای رایه خه که دههاتن و دهستیان به نانخواردن کرد. کاتیک
دلنیا بووم رازی بوون، خواردنیکی خوش جیگه ی ئه و تووره بییه ی گرته وه که زاده ی
برستی بوو، دهستم پی کرد:

– سه رکه ن! جیهیشتنی ئه و ماله ی که هه موو رۆژگاره خوشه کانی ژیان و
گه نجیم تیایدا به سه ر بردبوو، به و هه موو بیره وه ریانه وه، بۆ من زۆر ناخۆشتر
بوو، به لام چار چییه؟ ده بیت راستیه کان ببینن، ئیمه ئه ویمان چۆل کرد، به لام
ژیان به رده وامه، ئیوه گه نجن، له سه رتهای ژیاندان، ماله کانی خۆتان زۆر له و ماله
خۆشتر و گه وره تر بنیات ده نین، نابیت دلتن له لای ماله کۆنه کان بیت.
سیامه ک به تووره بییه وه گوئی:

– ئه وان مافی ئه وه یان نه بوو خانووه که مان لی بسیننه وه، مافیان نه بوو...!
– بۆچی مافیان نه بوو؟ خانووی خۆیان بوو، بریار وا بووه هه تاوه کو دایکیان
ماوه نه یفرۆشن، به لام کاتیک ئه و نه ما ده بوايه میراتییه کانیان کۆبکه نه وه.
– به لام ئه وان ته نانه ت سه ریان له نه نه یش نه ده دا، ئیمه هه موو کاره کانیمان
ده کرد.

– باشه، له بهر ئه وه ی ئیمه له و ماله دانیشتبووین و سوودمان لی وهرده گرت،
ئهرکی خۆمان بوو یارمه تی بده یین.
– ئیمه له خانووه که ی باوه گه وره ش به شمان نییه، هه موویان میراتییان
به رده که ویت، ته نیا ئیمه نه بیت.
– به لی کورم، ئه مه یاسایه، کاتیک کورئ له پیش باوکی بمریت ئیدی میراتی
به ر ناکه ویت.

مه سه وود گوئی:

– بۆچی هه موو کاتیک یاسا به زه ره ری ئیمه یه؟
– ئه م قسانه چییه؟ تو میراتیت بۆ چییه؟ کئ ئه م قسانه ی پیتان وتووه؟
– بۆچی ئیمه که رین؟ هه ر له پرسه که ی باوه گه وره له هه زار شوین بیستمان.

- ئىمە ھىچ پىويستىمان بەم شتانه نىيە، وا ئىستا لە مآلەكەى باوہ گەورہ دانىشتووین، ئەم ھەموو خەرجهيان كوردووه، ئەم ژوورانەيان بۆمان بنیات ناوہ، جارئ ھىچ كىشەيەكمەن نىيە، چ جياوازييەكى ھەيە بە ناوى ئىمەوہ بىت يان نا، خو ئىمە كرئ نادەين، ھەر ئەوہ لە خویدا زۆر باشە، پاشان ئيوہ گەورہ دەبن، خو تان مآل و ژيانتان بنیات دەنين، من ھەز ناكەم مندالەكانم وەكو مشەخۆر بىر لە ميراتى بكەنەوہ.

- بەلى، بزەكە مەمرە بەھارە، ئەمانە مافى ئىمەيان خوارد.

- يانى تۆ دەتەوئەت لە مآلئىكى ئاواھ كۆندا بژىت؟ من ئاواتى زۆر لەوہ زياترتان بۆ دەخوازم، بەم نزيكە بۆ زانكۆ دەروئن، دەتوانن ھەم بخوئەن ھەم كار بكەن، ئىنجا دەبنە ئاغای دوكتۆر و ئەندازيار، ژيان و مآل پىكەوہ دەنين، ئەويش چ مآلئىك...؟ وەى وەى، تازە، مۆدېرن بە باشترين كەلوپەلەوہ، ئىتر ئاور لەم خەرابەيە نادەنەوہ، منىش وەكو باجييە پىرەكانى سەردەمى كۆن مآلە و مآل دەروم بۆ خواريئىنى، واى چ كچگەلئىكى جوانتان بۆ دەدۆزمەوہ، لە ھەموو شوئىنئىك دادەنىشم و دەلئىم، ماشەللا كورەكانم دوكتۆر و ئەندازيارن، قۆز و قەد و بالا جوان، خانويان ھەيە دەلئى كۆشكە، دوو ماشىنى وەكو گۆل، كچان لە راست و چەپەوہ بۆتان دەبوورئىنەوہ.

كورەكان چەپەسا بوون، بە قسەكانم كە بە ئەدا و ئەتوارەوہ دەمگوت، پىكەنئىيان دەھات.

- باشە ئاغا سىامەك، ئىستا تۆ ھەزت لە كچى كآلە يان قۆرەش؟

دەتگوت ئاوى ساردىيان بەسەر دلئىدا كرد، بە پىكەنئىنەوہ گوتى:

- قۆرەش.

- ئەى تۆ مەسعوود، ھەزت لە كآلە يان ئەسمەر؟

- چاوەكانى شىن بن، گرینگ نىيە قۆزى چۆن بىت.

گوتم:

- شىن! واتە وەكو چاوى فېروزە.

سىامەك بە پىكەنئىنەوہ گوتى:

- داماو، خۆت ئاشكرا كرد.
- نه بابه، بۆچى چىم وت؟ چاوهكانى دايهش هەندى جار شىين.
- قسەى پوچ مەكە، دايە چاوى سەوزە.
- خۆ فېروزە وەكو خوشكەمە.
- راست دەكات، ئىستا فېروزە وەكو خوشكەيتى، بەلام كاتىك گەورە بوو، لەوانەى وەكو هاوسەرى بىت.
- ئى... دايە، ئەم قسانە چىيە؟ تۆش بۆچى لە خۆتە وە پى دەكەنى؟
- لە ئامىزم گرت، بە سىنەمە وە گوشىم، ماچم كرد و گوتم:
- واى بۆ زەماوەنەكەتان چى دەكەم.
- دەنگوت ئەم قسانە كارىگەرييان لەسەر ورەى خۆشم دانا، هەستم بە وزەيەكى زۆر دەكرد.
- باشە منداڵەكان، بە بۆچوونى ئۆه مائەكە چۆن رىك بخەين؟
- مائ؟ وەها دەلت مائ، مرۆف وا دەزانىت بە راستى مائە.
- ئاشكرايە مائە، بوەستە با رىكى بخەم، ئىنجا بزانه چەند كەس ئاواتى بۆ دەخوازىت، گرىنگ نىيە مائەكە چىيە، گرىنگ ئەوئە چۆن رىكى بخەيت، هەندىك دەروڤن ساباتى، ژىر زەويەكى شىدار دەگرن، وەهاى رىك دەخەن پياو هەست دەكات لە سەد كۆشك خۆشتر و باشترە، ئەمە هونەرە، نەك برۆيت لە كۆشكىكى ئامادەكراودا بژىت. هەموو مائىك نىشانەى كەسايەتى، زەوق و سەلىقەى ئەو كەسانەى كە تيايدا دەژىن.
- ئاخىر ئۆرە زۆر بچووكە.
- نه، بۆچى بچووكە؟ ئۆمە دوو ژوور و هۆلىكمان هەيە لەگەل حەوشەيەك بەم گەورەيى و خۆشەيە، تا نىوئەى سائ دەخريته سەر مائەكەمان، با پرى بكەين لە گول و چىمەن، جا سەيركە چەند خۆش دەبىت، پىكەو حەوزەكەش رەنگ دەكەين، ماسى سوورى تى دەخەين، پاش نىوەروان ئاوپرژىنەكەى دەكەينەو و لىرە دادەنىشەين و كەيف دەكەين، چۆنە؟
- رووخسارى منداڵەكان گۆرا بوو، نىگاكانيان لە جياتى خەم و خەفەتەكەى

کاژیریک پیشتر جوړه خرۆشیکى لى نیشتبوو، ده‌بوايه له‌ه‌له سوودم
وهرگرتبايه.

- دهى كاكه هه‌ستن، ژووره گه‌وره‌كه هى ئيوهيه، رىكى بخه‌ن، رهنه‌كه‌شى
جوان بووه، وانیه؟ قسه‌ى خو‌مان بىت، ئه‌و ماله‌ خه‌رىك بوو به‌سه‌ر سه‌رماندا
ده‌رووخا، هه‌رچۆنىك بىت ئىره تازه بنیات نراوه‌ته‌وه، ئه‌و ژووره‌ى تریش هى من و
شیرینه، ئیوه كه‌لوپه‌له گه‌وره‌كان بیه‌ن ئه‌وانى تر بۆ خو‌م دابنیت، ئه‌و میزه‌ خړه و
كورسیه‌كانى هى هه‌وشه‌ن، مه‌سه‌وود هه‌وشه‌كه ده‌ستت ماچ ده‌كات، له‌ پاش
ئوه‌ى كه‌مىك دامه‌زاین سه‌یرىكى باخچه‌كه بكه، بزانه پىووستى به‌ چیه، چ
گو‌لىكى بۆ بكرین؟ كاكه سیامه‌ك، جه‌نابىشت ده‌بىت ئانتینى ته‌له‌فریونه‌كه
دابمه‌زینیت، سیمىكى ته‌له‌فونیش له‌ مالى دایه گه‌وره‌وه بۆ ئیره بکیشه، له‌گه‌ل
مه‌سه‌وود چىویره‌ده‌كانیش داکوتن، به‌راست، ئه‌و ته‌ختى خه‌وه‌ى له‌ ماله‌كه‌ى نه‌نه
بوو، پاکی بکه‌ینه‌وه و بیهینین، بۆ ناو هه‌وشه‌كه باشه، فه‌رشىكى له‌سه‌ر داده‌نین،
ئه‌گه‌ر شه‌وانه پیمان خو‌ش بوو له‌ هه‌وشه‌كه ده‌خه‌وین، زۆر باشه وانیه؟

منداله‌كان هاتیونه خرۆش، ده‌ستیان به‌ پىشنیاردان كرد، مه‌سه‌وود گوتى:

- په‌رده‌كانى ژوورى ئیمه بگۆره، ئه‌وانه‌ى له‌ ماله‌كه‌ى ئه‌ولا بوو، زۆر تاریك
بوون.

- راست ده‌كه‌یت، مافى خو‌ته، پىكه‌وه ده‌رۆین پارچه‌یه‌كى جوانى گو‌لدار
هه‌لده‌بژیرین، هه‌ر له‌وه‌ش چه‌رشه‌فى ته‌ختى خه‌وى بۆ ده‌درووم. به‌لینتان پى ده‌دم
ژوورىكى رووناك و نایابتان هه‌بىت.

به‌م شى‌وهیه منداله‌كان به‌ ماله‌كه‌ قایل بوون و ئیمه‌ش به‌وى راهاتین. له‌ پاش
هه‌فته‌یه‌ك تا راده‌یه‌ك دامه‌زاین و پاش مانگىك باخچه‌یه‌كى خو‌ش و پر له‌ گو‌ل،
هه‌وزىكى جوان و دره‌وشاوه و ژوورگه‌لىك به‌ په‌رده و شتومه‌كى پازاندنه‌وه‌ى
دلگیر و خو‌شمان هه‌بوو. په‌روین خانم گواسته‌نه‌وه‌ى ماله‌كه‌مانى پى خو‌ش بوو،
ده‌یگوت، هاتوچۆكردى بۆ مالم‌ان ئاسانتر بووه، دایه گه‌وره به‌وه دلخۆش بوو كه
ئیمه له‌ ماله‌كه‌یداین و وه‌كو خۆى ده‌یگوت ترسى كه‌متر بووه‌ته‌وه، ئه‌و كاتانه‌ى
ده‌نگوباسى جه‌نگ زیاتر ده‌بوو، دنیا تاریك ده‌بوو و ئاژیریان لى ده‌دا، هه‌موو
به‌په‌له خو‌مان پى ده‌گه‌یاند، منداله‌كان به‌ جو‌رىك له‌ جو‌ره‌كان له‌گه‌ل جه‌نگدا

پراها تبوون و به به شیک له بهرنامه‌ی ژبانی رۆژانه‌یان ده‌زانی، له کاتی تۆپ باران و مووشه‌ک بارانه‌کاندا، ئەو کاتانه‌ی کاره‌با ده‌کوژایه‌وه هانی شیرینمان دها شیع‌رمان بۆ بلیت و ئیمه‌ش هاوکاریمان ده‌کرد، به‌م شپۆه‌یه، ته‌نیا دایه‌ گه‌وره نه‌بیت که به هه‌راسه‌وه ته‌ماشای بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌موومان تۆپ بارانمان له بیر خۆمان ده‌برده‌وه.

هه‌موو کاتیک ئا‌غای زه‌رگه‌ر کاری بۆم ده‌هینا و سه‌ری لێ ده‌داین، چه‌ند دلنه‌رم و له خه‌می ئیمه‌دا بوو، ئەم هه‌لسوکه‌وته‌ی له په‌فتاره وشکه‌که‌ی فه‌رمانگه نه‌ده‌چوو، هاو‌پێه‌کی باش بووین بۆ یه‌کتر، ده‌رده دلمان بۆ یه‌کتر ده‌کرد و سه‌باره‌ت به‌ کورپه‌کان راوێژم پێ ده‌کرد، ئەویش ته‌نیا بوو، له‌گه‌ڵ ده‌ستپێکردنی جه‌نگ، هاوسه‌ره‌که‌ی و کچه‌که‌ی بۆ فه‌ره‌نسا گه‌را بوونه‌وه، ئەویش نه‌یده‌زانی چی بکات، رۆژێ گوتی:

– به‌راست، نامه‌یه‌کم له ئا‌غای شیرازییه‌وه پێ گه‌یشت.

– ئی! چی نووسیوه؟ دۆخی باشه؟

– وه‌لا پیم وانیه، دلێ زۆر ته‌نگه، ده‌ترسم ئەم دووره‌ولاتییه له ناوی به‌ریت، دوا شیع‌ره‌کانی بوونه‌ته غوربه‌تنامه‌گه‌لیک که دلێ مرۆف دینیته له‌رزه. ئیمه وشه‌یه‌کمان نووسی، وتمان خۆزگه‌مان به‌ خۆت له‌و‌یت و بێ خه‌می، ئەگه‌ر ده‌زانیت چ وه‌لامیکی داوته‌وه.

– چی نووسیوه؟

– من وه‌کو تۆ نیم له بیرم بمینیت، شیع‌ریکی درێژه، زۆر پر له ئازاره، باسی هه‌موو بارودۆخه‌کانی خۆی ده‌کات له‌ غه‌ریبیدا، ته‌نیا سه‌ره‌تاکه‌یم له‌بیره که ده‌لێت:

بۆت نووسیوم له سه‌ر سفره‌ خۆیناوییه‌کانی رۆژئاوا

نانت له رۆندایه و پارووت چه‌وره

لێره نه‌بووی، نه‌تدیتووه، له‌گه‌ڵ هه‌موو به‌ره‌به‌یانیک

من ئێواره‌ی چه‌ند غه‌ریبانهم له ده‌وره

– راست ئەکه‌یت، ئەو له‌و ته‌نیایی و دلته‌نگیه‌ رزگاریی نابیت.

پیشبینییه کهم زوو هاته دی و هاوړی دلشکاوه کهمان به ئاسوودهیی هه تاهه تایی گه‌یشت، ئه ئاسوودهیی له وانیه هه‌رگیز له ژیانی سه‌ر زه‌ویدا پتی نه‌ده‌گه‌یشت. له پرسه‌که‌یدا که خیزانه‌که‌ی داینا بوو، به‌شداریم کرد، پزیککی به شکوی لئ گپرا، به‌لام پیلانی شارندنه‌وه‌ی دستنوسه‌کانی که له سه‌رده‌می خویدا هه‌بوو، له دوا‌ی مردنیشی هه‌ر به‌رده‌وام بوو.

ئاغای زه‌رگه‌ر، به‌چهند کۆمپانیایه‌کی چاپ و بلا‌وکرده‌وه‌ی ناساندم که کاره‌کانیانم له ماله‌وه ده‌کرد، سه‌رئه‌نجام، له نووسینگه‌ی کۆواریکدا کاریککی بو دۆزیمه‌وه که مووچه‌که‌ی به‌رده‌وام و جی‌گی‌ر بوو، هه‌رچه‌نده زۆر نه‌بوو به‌لام که موکوورییه‌کانم به‌و کارانه پر ده‌کرده‌وه که له ماله‌وه به‌جیم ده‌هینا.

مندا‌له‌کانم له قوتابخانه‌کانی نزیک ماله‌که‌مان ناو‌نوس کرد، هه‌فته‌ی یه‌که‌م قه‌س و رووگرژ بو قوتابخانه تازه‌که‌یان رویشتن، له‌به‌ر دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له هاوړیکانیان دلسارد و خه‌مبار بوون، به‌لام له دوا‌ی مانگیک ته‌نانه‌ت بی‌ری قوتابخانه کۆنه‌که‌یانیشیان نه‌ده‌کرد. سیامه‌ک هاوړی زۆری دۆزیه‌وه و مه‌سعوودیش خوی له‌گه‌ل هه‌موواندا ساز و میهره‌بان بوو، هه‌ر زوو خو‌شه‌ویستی دوروبه‌ره‌که‌ی به‌ دست هینا، شیرین پتی نابوو سئ سالییه‌وه، دلخۆش و سه‌ر و زمان شیرین بوو، له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیکدا قسه‌ی ده‌کرد، سه‌مای ده‌کرد و به سه‌ر کۆلی براکانیدا سه‌رده‌که‌وت، بپارم وا بوو ئه‌ویش له باخچه‌یه‌کی ساوایانی نزیک دابنیم، که‌چی په‌روین خانم نه‌به‌یشت و به‌توورییه‌وه گوتی:

- بوچی پاره‌ت زۆره؟ هه‌موو روژه‌که له فه‌رمانگه‌یت، له مالیسه‌وه چاپ ده‌که‌یت، ده‌خوینی، ده‌نوسی یان دروومان ده‌که‌یت، له دوا‌ی‌شدا ئه‌و پاره‌یه‌ی به‌م به‌ده‌ختیه‌ په‌یدا ده‌بیت بیخه‌یته ده‌ستی ئه‌مانه! نه، نایه‌لم! بوچی من مردووم؟

خه‌ریک ده‌بووم له‌گه‌ل ره‌وشی تازه‌ی ژبان راده‌هاتم. هه‌رچه‌نده شه‌ر بوو و هه‌واله ترسناکه‌کانیم ده‌بیست، به‌لام له‌وه ده‌چوو له ئیمه‌وه زۆر دوور بیت، من ئه‌وه‌نده گیرۆده‌ی ورده‌کارییه‌کانی ژبان بووم، ته‌نیا له کاتی ئاژیر لیداندا نه‌بوا‌یه شه‌رم به‌ بیردا نه‌ده‌هاته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌شدا هه‌موومان پیکه‌وه بووینا‌یه خه‌مم نه‌بوو، له‌و باوه‌رهدا بووم پیکه‌وه مردن باشترین شیوازی مردنه، له یه‌ک شویندا و یه‌ک جار، سوپاس بو خوا، هیشتا مندا‌له‌کان به‌ ته‌مه‌نی سه‌ریازی نه‌گه‌یشتبوون و

د لنيابووم هه تاكو ئه مان بهو ته مه نه ده گهن شه ر ته واو ده بېت، بوچي ده مان تواني چنه د سال شه ر بكه ين؟ مندا له كانيشم له و مندا لانه نه بوون حه زيان له چوونه مه يداني شه ر بېت، خهريك بووم باوه رېم به وه ده هېنا كه د ژوار ييه كاني ژيانم به جي هيشتووه، بارو دوخم روونه و ده توانم له ناسووده ييه كي رېژه ييدا مندا له كانم گه و ره بكه م.

چنه د مانگي ك تې په ري، تيرور و كوشتاري كي زور روويان دا. چالاكي يه سياسي ه كان گويزرانه وه بو ژير زه وييه كان، سه ركرده به ره آستكاره كان هه له اتن، شه ر هه ر به رده وام بوو و من خه مي داها توو و چاو دي ريكردني مندا له كانم بوو، له وه ده چوو قسه كانم و روودا وه كان كاريان له سيامه ك كرده بوو، چي تر پيوهندي ه كي نه وتوي به هاوري مو جا هيده كان ييه وه نه ما بوو، يان نه وه منده ي كه من ده مزاني! له گه ل ه اتني به هاردا ني گه رانييه كانم كه متر بوونه وه. مندا له كان خو يان بو تا قيكردنه وه كان ناماده ده كرد، منيش له و كاته دا خو لي اي دوا تا قيكردنه وه و خو يندن، بو وه رگرتنم له زانكو كه به م نزيكانه ده كرايه وه، كه وته سه رم. ده مويست و هها نو قمي خو يندن و قوتا بخانه بن و بواري بير كردنه ويان له شتي كي تر نه بېت.

نه و شه وه به هاريه، وه كو هه ميشه خه ري كي چاپكردني نه و با به ته بووم كه هه له چنم كرده بوو، شيرين خه وتبوو، گلويي ژوري كوره كان هيشنا دا گير سا بوو كاتي ك ده نكي زرمه ي مشت و زه نكي ده رگه كه له شو ين خو م وشكيان كردم، دل ه كو تيم گرت، سيامه ك له ژوره كه ي هاته ده ر، به ني گايه كي پر پرسيار و حه په سا وه سه يري به كتر مان كرد، مه سه وود چاو پر له خه و، خو ي پيمان گه ياند، ده نكي زه نكه كه نه ده بريايه وه، هه رسي كمان بو لاي ده رگه كه رويشتين، مندا له كانم پال نايه لاه و خو م كه مي ك ده رگه كه م كرده وه، به كي ك پالي به ده رگه كه وه نا، كاغه زيكيان له به رده م چاوم را گرت، له و تاريخي ه نه مه دزاني چي ه، پاليان نام و هاتنه ژوره وه، سيامه ك به ره و لاي مالي دايه گه و ره هه لات، دوو كه س به شو يندا رايان كرد و له ناوه راستي حه وشه كه دايان نيشاند، ها وارم كرد:

- وازي لي بېن.

له كاتي كدا ويستم فرياي بكه وم رايانكي شامه ژوره وه، به ها وار و پارانه وه ده مگوت:

- بۆچی چی بووه؟ چی کردووه؟

یه کیکیان که به ته منتر بوو به مه سعوودی گوت، چارشيوه که ی دایکت به سهر سهریدا بده، کاتیک که سیبهری سیامه کم ده بیینی له ناوه راستی هه وشه که دانیشتووه، نه مده توانی ئوقره بگرم، خواجه، دهیانه ویت چی له جگه رگوشه که م بکن؟ له خه یالی ئه وهیدا که ئه شکه نجه ی ددهن، هاواریکم کرد و له هوش خۆم چووم، کاتیک که له ئاو پزانه که ی مه سعوود به ده موچاومدا هاتمه وه خۆ، خهریک بوون سیامه کیان ده برید، هاوارم کرد:

- نایه لم کوره که م به بن، هیچی نه کردووه.

و به شوینیدا رام کرد.

- بۆ کوئی ده بن؟ پیم بلین.

پاسداریکی ته من مام ناوهندی به به زه یییه وه ته ماشای کردم و کاتیک هاوړیکانی رویشتن، به دهنگیکی نرم گوتی:

- ده بیه یین بۆ ئه وین، مه ترسه، هیچی لی ناکهن، هه فته ی داهاوو وهره بللی عزه تولا حاجی حوسینیم ده ویت، خۆم هه والیت دده می.

- خوا بمکاته قوربانته، به لایه ک به سهر کوره که مده نه هین، توخوا، تو گیانی منداله کانت.

هاوخه مانه سهری راوه شانده و روئی. من و مه سعوود تاکو سهر کۆلانه که رامان کرد بۆ شوینیان، دراوسیتکان له سووچی په نجه ره که وه سه یریان ده کرد، کاتیک ئۆتۆمۆبیله که له فلکه که تی په ری، ههر له سهر ئه و جاده یه دانیشتم، مه سعوود به هه زار حال منی بۆ ماله وه برده وه، رهنگی بزړکاو، چاوه پر له ترس و دهنگه له رزۆکه که ی سیامه ک کاتیک ده یگوت: "دایه، توخوا دایه شتیک بکه"، یه ک چرکه ش له بهرچاوم لا نه ده چوو.

سه رانسهری شه وه که گرژبوونه وه ی ده ماره کانم هه بوو، ئه مجاره به رگه ی ئه مه یانم نه ده گرت، ئه و هه قده سالان بوو و به راستی بی تاوان بوو، ئاخر بۆچی هاتن و بردیان؟ ئه و په ره که ی ئه گهر تاوانیکیشی هه بیته له وانه یه فرۆشتنی رۆژنامه بیته له سهر چوارپانه که، ماوه یه ک بوو هیچ پیوه ندیه کی له گه ل ئه واندا نه ما بوو.

به يانی زوو، هرچونیک بوو ههستام و لهسهه پښه لهرزوکه کانم وهستام، نه ده بویه دهست لهسهه دهست دانیم تا کورکه کم له دهست بچیت، کهس نه بوو فریام بکه ویت، ژیانم وهکو دراما زنجیره یییه دووباره کراوه کانی لی هاتبوو، به لام هر جاره ی شیزوانیکی تایبه تی هه بوو و منیش توانای بهرگه گرتنم که متره وه بوو بوو. جله کانم له بهر کرد، مه سهوود هر به جله کانیه وه لهسهه نیمکه ته که خهوی لی که وتبوو، به هیواشی بانگم کرد و گوتم:

- پتویست ناکات نه مرۆ بۆ قوتابخانه برۆی، له ماله وه بمینه وه تاوه کو په روین خانم دیت و شیرینی بدهرئ، ته له فونیش بۆ میمی فاتی بکه و به سههاته که ی بۆ باس بکه.

به چاوی خه والوه وه گوته:

- بهم به یانییه زوه بۆ کوئ ده رۆیت؟ بۆچی کاژیر چهنده؟

- کاژیر پینجه، با برۆم بۆ بهر ده رگه ی مالی مه محمود تا نه رۆیشتووته ده ره وه ببینم.

- نه دایه، نه! پتویست ناکات برۆیت.

- چارم نییه، کاتی نه و قسانه نییه، ژیان کورکه کم له نارادایه، نه وه هه زار ناسیاوی هه یه، هرچونیک بووه هه ولی له گه ل ده دم بمباته لای حاجی ناغا.

- نه دایه، توخوا مه رۆ، نه و هیچ ناکات، بۆچی له بیرت چوه وه؟

- نه دایه گیان، نه مجاره یان جیاوازه، هه مید بۆ نه و غه ریبه بوو، به لام سیامه ک له خوینی خویه تی، خوشکه زایه تی، له باوه شی خویدا گه وره بووه.

- نه دایه، ناخر تق نازانی؟

- چی؟ چی بووه؟ چی نازانم؟

- نه مه ده ویست پیت بلیم، من پاش نیوه رۆی دوینی یه کی له و پاسدارانه م له سهه کۆلانه که بیی.

- باشه!! ئینجا چی؟

- ناخر به ته نیا نه بوو، له گه ل خالۆ مه محمود بوو، پیکه وه قسه یان ده کرد و سهیری مالی ئیمه یان ده کرد.

دنیا له بهرچاوم سوورایه وه. یانی مهحموود خه بهری له دهستی داوه؟ شتی وانابیت، چۆن ده بیت؟ خوشکه زای خوئی؟ وهکو شیت له مال بهدر که وتم، نازانم چۆن خۆم به مائی مهحموود گه یاند. وهکو شیت له دهرگه م دها، غولاموسین و مهحموود یه کسه دهرگه که یان کرده وه. غولامه لی ماوه یه که بوو بۆ بهرکانی شه ر رۆیشتبوو، هیشتا مهحموود جلی ماله وهی له بهر بوو، هاوارم کرد:

- تۆ، تۆ، بی شهرف تۆ پاسدارت بۆ مالممان هینا؟ تۆ راسپیردراوت هینا سیامه کی من بگرن؟ وایه؟

به ساردوسرییه وه ته ماشای کردم، چاوه پروان بووم بلیت نه! نکوولی لی بکات، یان قه لاس و تووره بیت له وهی چۆن بیرم له شتی وه ها کردووه ته وه و نکوولی له هه موو شتیک بکات، که چی هه به ساردوسرییه وه گوئی:

- ئی کوره کهت مواهید بوو، وانیه؟

- نه، سیامه کم ته مهنیکی ئه وتوی نه بوو تا دهسته هه لیزیریت، هه له م یه که، دوو ساله دا سی جار بیروباوه ری گوئی، هیچ کاتیکیش له گه ل هیچ دهسته یه که دا نه بووه.

- پیت وابوو داده...! سهرت له ژیر به فردا شار دووه ته وه، خۆم بینیم له سه ر چوارپانه که رۆژنامه ی دهفرۆشت.

- هه ر ئه وه یه، هه ر له بهر ئه وه بۆ به ندیخانه ت نارد.

- ئه رکی شه رعیم به چی هینا، ئاگات لی نییه چ ناپاکییه که و چ کوشتاریکیان ناوه ته وه، من ئاین و ئه و دنیا م بۆ کوره کهت نافرۆشم، ئه گه ر کوره که ی خۆشم بوایه هه ر ئه وه م له گه ل ده کرد.

- ناخر کوره که م بی تاوانه، به هیچ شتیه یه که له گه ل ئه واندا نییه.

- ئه وه ئیتر پتوهندی به منه وه نییه، ئه رکی من ئه وه بوو بیناسینم و ئه وه م کرد، ئیتر هه رچی هه یه به ده ست دادگای عه دلی ئیسلامیه، ئه گه ر بی تاوان بیت به ری ده دن.

- به و ساده ییه؟ ئه ی ئه گه ر هه له یان کرد چی روو ده دات؟ ئه وانیش له هه له به دوور نین، کوره که م له بهر هه له یه که له ناو بچیت؟ تۆ چۆن ده توانیت له نازاری ویزدان رزگارت بیت؟

- به من چی؟ ئیدی ئەم کەمکارییه له ئەستۆی ئەواندایه، ئەویش ئەگەر هەلەهێ ئاوها بکریت، رێیهکی دوور نابریت، دەچیتە ریزی شەهیدانەوه، بۆ بەهەشت دەروات، روحیشی هەتا هەتایه سوپاسی من دەکات، لەبەرئەوهی له چاره‌نووسیکی وهکو ئەوهی باوکی رزگارم کرد، ئەمانه ناپاکانی ئاین و ولاتن.

تاقه شتیک که به پێوه رایگرتبووم رق بوو، هاوارم کرد:

- کەس وهکو تۆ ناپاکی ئاین و ولات نییه، کەسانی وهکو تۆ خەریکن ئیسلام لەناو دەبن، خەلکی له خۆیان دوور دەخەنەوه، بەرپێز، کێ فەتوای وههای داوه؟ تۆ بۆ بەرژەوهندی خۆت هەموو چه‌په‌لکارییهک دەکەیت و دەبێتە ئەستۆی ئاین.

تفیکم له دەموچاوی کرد و له ماله‌که هاتمه‌ دەر. لەبەر ژانه سەر خەریک بوو سەرم دەتەقی، دوو جار له قەراخ جاده‌که وهستام و ئاوێکی زەردم هەلپێنايهوه. خۆم گەیانده مال دایکم. عەلی نیازی رۆیشتنه دەرەوهی هەبوو، دەستیم گرت، لێی پارامهوه شتیکم بۆ بکات، ناسیاویک بدۆزێتهوه، داوای یارمەتی له باوکی ژنه‌کهی بکات، ئەو هەموویان دەناسیت. عەلی سەریکی راوه‌شاند و گوتی:

- بەخوا داده تۆ نازانیت چەند بێ تاقەتم، من سیامەکم زۆر خۆشده‌ویست، له باوه‌شی خۆمدا گەوره بووبوو...

- بووبوو؟! وەها قسه ده‌که‌ی ده‌لێی مردوو!!

- نه مه‌به‌ستم وا نه‌بوو، ده‌مه‌وێت ب‌لێم کەس هیچ ناکات، واته ناتوانیت هیچ بکات، کاتیک ناوی موجهیدی پێوه بێت، هەموو خۆیان دوورپه‌ریز دەخەن، ئەم بێ شەرەفانه که‌میان کوشت، تێ ده‌گه‌یت؟!

بۆ زووره‌که‌ی دایکم رۆیشتم، خۆم فرێدایه سەر فەرشه‌که، سەرم به دیواره‌که‌دا کێشا، گوتم:

- وەرە، ئەمەش کورەکانت، بۆ کوشتنی خوشکه‌زاکه‌یان پشتوینیان به‌ستوو، مندالێکی هه‌فده سالان، ئینجا ده‌لێت له دلی نه‌گرم، خۆنمان به‌که.

هەر له‌و کاته‌دا فاتی و سادق، خۆیان و منداله‌ بچکۆله‌که‌یان هاتن. منیان به‌رز کردوه. گه‌راینه‌وه ماله‌وه، فاتیش هەر فرمیسی دەرشت، سادقیش به‌قینه‌وه سمیلێ ده‌جوو، فاتی به‌ هیواشی گوتی:

- به‌راستی خەمی سادقیشمه، ناشی بلێن ئەویش موجهیده؟ ئاخ‌ر به‌ک، دوو

جار له گهڼه عهلی و مه محمود قسه و باسی کردووه .
 به پانتاییی دهموچاوم فرمیسکم دهرپشت، گوتم:
 - ناغا سادق وهره با برۆین بق بهردهم بهندیخانهکه، به لکو توانیمان هه والیک
 بزاین.

پیکهوه رویشترین، به لام بی نهجام بوو، داوای عزه تولا حاجی حوسینم کرد،
 وتیان، ئه مرۆ نایهت. گیتژ و خه مبار گه راینه وه ماله وه. فاتی و پهروین خانم له
 رووخسارم تی گه یشتن که هیچ هه والیکمان پی نییه. هه ولیان دا هانم بدن
 شتیک بخۆم، به لام نه مده توانی، هه بیرم له وه ده کرده وه ئاخۆ ئیستا سیامه ک
 له وی چی ده خوات؟ جاریکی تر دهستم به گریان ده کرده وه، چی بکه م؟ بق لای کی
 برۆم؟ من، ژنیکی ته نیا، له پر فاتی گوتی:

- مه حبوویه!!
 - کام مه حبوویه؟

- مه حبوویه ی پوورم، ئه ی باوکی هاوسه ره که ی ئه ویش روحانی نییه؟ ده یانگوت
 پیاویکی زۆر گرینگه. پوورم زۆری پیدا هه لده دا، ده یگوت، پیاویکی زۆر باشه.
 - به لئی راست ده که ییت.

وهکو نوقومبوویه که په لم بق هه موو چلیک ده هاویشت. تیشکی هیوا یه که له
 ناخمدا درهوشایه وه، هه ستامه سه ری.

- بق کوئی؟؟
 - ده بییت برۆم!
 - ئارام بگره، من و سادقیش دین، سبه ی پیکه وه ده برۆین.
 - سبه ی درهنگ ده بییت! هه رخۆم ده برۆم.
 - ئاخۆ چۆن ده بییت؟
 - بۆچی نابیت؟! مالی پووری ده ناسم، خۆ ناوونیشانه که ی نه گۆراوه؟
 - نه! به لام ناتوانیت به ته نیا برۆی.
 مه سهوود له کاتیکدا که خۆی ده گۆری گوتی:
 - به ته نیا ناروات، منی له گه لدام.

- به لأم تق قوتابخانهت ههيه، ئه مرۆش نه رۆيشتووی.
- له م بارودۆخه دا قوتابخانه چيه؟ دانيا به، ناهيآلم به تهنيا برۆيت، ئيتر به سه،
ئيسنا من پياوی ماله کم.

شيرينمان به پهرين خانم سپارد و رۆيشتين. مه سعود وهكو منداآ چاوديري ده کردم، خوئی له سه ر كورسييه كي به رز دادنه شت بق ئه وهی من بتوانم سه رم له سه ر شانی دابنيم و بخه وم، به رده وام پسكيت و ئاوی پي ده دام، وهكو پياو له گهآ خه لک قسه ی ده کرد، ته كسي ده گرت و منی به دواي خویدا راده كيشا. كاتيک كه گه يشتینه مآلی پوورم شه و داهاتيوو، پوورم به بينيمان له و كاته ی شه ودا، حه په سا و ديقه تي ده موچاوی دام و گو تي:

- بمرم، چي بووه؟

دهستم به گريان کرد.

- پيم رابگه پوورئ، خه ريکه منداآله كه شم له ده ست ده چيت؟

له پاش نيو كاژير مه حبووبه و هاوسه ره كه ی له وئ بوون، مه حبووبه هيشتا گورج و گو لييه كه ی جارانی مابوو، تهنيا كه ميک قه له وتر بووبوو و ده موچاويشي پيگه يشتووتر بوو. هاوسه ره كه ی پياويكي قۆز، تيگه يشتوو و دلسۆز ديار بوو، ئه شق و خو شه ويستي دوولايه نه له هه لسوکه وتی هه ردوکیاندا به جوانی هه ستي پي ده کرا، من هه ر قسه م ده کرد و باسی به سه ره اته كه ی خو م ده کرد. هاوسه ره كه ی مه حبووبه به هيمني و ميهره بانويه وه دآی ده دامه وه، قسه ی هيوئاوه ري ده کرد. گو تي:

- مه حاله به و به لگه بي بنه مايانه وه هيچي لي بکه ن.

و به ليئنی دا سبه ی بق لای باوکی برۆين و هه ر يارمه تيه کم پيويست بيت كه مکاری نه کات. كه ميک ئۆقره م گرت، پوورم هانی دام چيشتيکی سووک بخۆم، مه حبووبه حه بی ئارامکه ره وه ی بق هينام، له پاش بيست و چوار كاژيري تال و قورس، خه وم لي كه وت.

باوکی هاوسه ره كه ی مه حبووبه، پياويكي به ريز و مرۆفتيکی خاوه ن كه سايه تي و نوورانی بوو، فرميسكه کانم زۆر کاری تی کرد، به وپه ري له خو بوورده ييه وه دآی دامه وه، بق چه ند كه سيک ته له فۆنی کرد و هه نديک ناو و تيبينی نووسی، به

موحسنى دا و پرايسپارد كه هاوده‌مم بېت. بۆ تاران گه‌راينه‌وه، هر دوعام ده‌كرد، له‌گه‌ل خوادا راز و نيازى خۆم ده‌كرد. موحسن له هاتوچۆدا بوو، له‌گه‌ل خه‌لكى جۆره‌وجۆردا سه‌رقالى پتوه‌نديكردن و قسه‌كردن بوو تاوه‌كو توانى چاوپيڤكه‌وتنيك بۆ سبه‌ى ساز بكات. رۆژى دواتر پيڤكه‌وه بۆ به‌نديخانه‌ى ئه‌وين رۆيشتين، به‌رپرسى به‌نديخانه‌كه له‌گه‌ل موحسن ئه‌حوالپرسى كرد و گوتى:

- پروون بووه‌ته‌وه كه تى گىلاوه، به‌لام هه‌تا ئيسستا هيج به‌لگه‌يه‌كى پشتراستكه‌روه له‌به‌رده‌ستدا نيه. هه‌ركه قوناغه ئاسايى و ياساييه‌كان داخران ئه‌و نازاد ده‌كرت، داواى له موحسن كرد سلاوى ئه‌و به حاجى ئاغا بگه‌يه‌نيت.

هر ئه‌و قسانه ده مانگ منى له‌سه‌ر پى راگرت، ده مانگى تال و پر نازار، هه‌موو شه‌ويك خه‌وم ده‌بينى پييه‌كانيان به‌ستبووه‌وه و لايان دها، پيست و گوشتى پيى به داره‌كه‌وه دهنووسا، به زريكه له خه‌وه‌كه راده‌چله‌كيم. وا بزانه هه‌فته‌يه‌ك له دواى گرتنه‌كه‌ى سيامه‌ك بوو كاتيك له ئاوينه چاوم به خۆم كه‌وت، پير، ليو به‌بار، لاواز و زه‌رده‌وه بوويوم، له هه‌مووى سه‌يرتر چه‌پكيك قزى سپى بوو كه له‌لاى راستى سه‌رمه‌وه بوو. له دواى له‌سيدا‌ره‌دانى هه‌ميد چهند تاله قزى سپى كه‌وتبووه سه‌رمه‌وه، به‌لام ئه‌م چه‌پكه زور تازه بوو و به‌ره‌مى ئه‌شكه‌نجه‌ى ئه‌و رۆژانه بوو.

به‌رده‌وام له‌گه‌ل مه‌حبوبيه و له ريگه‌ى ئه‌ويشه‌وه له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌كه‌ى و باوكى هاوسه‌ره‌كه‌ى له پتوه‌نديدا بووم. يه‌كجار له كوڤوونه‌وه‌يه‌كدا به‌شدار بووم كه به‌نديخانه بۆ دايك و باوكى زيندانيه‌كاني دانا. سه‌باره‌ت به سيامه‌ك پرسيارم كرد، به‌رپرسه‌كه ئه‌وى باش دهناسى، گوتى:

- جيى نيگه‌رانى نيه، نازاد ده‌بېت.

دلم خۆش بوو، به‌لام قسه‌ى دايكى يه‌كيك له زيندانيه‌كانم به بيرهاته‌وه كاتيك گوتى:

- كاتيك ده‌لېت نازاد ده‌بېت، مه‌به‌ستى نازادبوونه له ژيان.

هه‌موو جه‌سته‌م كه‌وته له‌رزين، ئه‌م هه‌راس و هيوايه منى ده‌كوشت، هه‌ولم دها هه‌تا ده‌توانم كار بكه‌م، بۆ ئه‌وه‌ى بتوانم هه‌م قه‌ره‌بووى كاره پاشخراوه‌كه‌م بگه‌مه‌وه و هه‌م كاتيكى كه‌مترم بۆ بيركردنه‌وه بمينييت.

ههوا لیکردنه وهی زانکۆکان بوون به راست. بۆ تهواوکردنی چهند یهکه یهکی ماوه له پلهکانم و به مه بهستی گهیشتن بهو ئه نجامه ی که ئه و هه موو ماندوو یییه م بۆ کیشابوو، سهردانی زانکۆم کرد، له کۆتاییدا به پرووگرژی و ساردوسرییه وه وتیان، له رووی یاسایییه وه تق له زانکۆ وهرناگیریت.

- به لām من پیتشتر وهرگیرابووم، ئیستا ده مه ویت درچم، به لām ده بیت ئه م چهند یهکه یه تهواو بکه م، من خویندوو مه، هه ر ماوه تاقیکردنه وه بده م.

- ناییت، تق بهر پاکسازی زانکۆ که وتی.

- بۆچی؟

به پیکه نینیک ی گالته چاره وه گو تی:

- یانی خۆت هۆیه که ی نازانیت؟! تق هاوسه ری کۆمۆنیستیک ی له سیداره دراو و دایکی هه لگه راوه یه کی ناپاکی.

به توور په یییه وه گو تم:

- به لām شانازی به ههردووکیانه وه ده که م.

- چه ندت پۆ خۆشه شانازی بکه، به لām بۆت نییه له زانکۆ ئیسلامییه که ی ئیمه لیسانس وه ربگرت و له م زانکۆیه دا بخوینیت.

- ده زانیت بۆ ئه م خوله چه ندم زحمه ت کیشا، ئه گه ر زانکۆ دانه خرایه چه ند سالتیک پیتشتر خویندنه که م تهواو کردبوو.

بۆ ئه وه ی گرینگی به قسه که م بدات، به بۆ تاقه تییه وه شانەکانی هه لته کاند. له گه ل چه ند که سیکی تر قسه م کرد، به لām بۆ ئه نجام بوو. نائومید و بۆ ئاکام له زانکۆ هاتمه ده ر... هه موو ماندوو بوونه که م با بردبوو.

خۆره تاوه خۆشه که ی سه ره تای مانگی ره شه می دهره وشایه وه، که زه ی سه رما که ی زستان نه مابوو، بۆنه فینکه که ی به هار که شی داگرتبوو، ئاغا سادق ئۆتۆمۆبیله که ی بۆ چاککردنه وه بردبوو، به پۆ بۆ شوینی کاره که م پۆیشتم. دلّم فره ته نگ بوو، خۆم به گه رمی سه رقالی کارکردن کرد. نزیک ی کارژیر دوو فاتی ته له فۆنی کرد و گو تی:

- پاش نیوه رۆ له ریکه ی فه رمانگه وه وه ره بۆ ئیره، سادقیش ئۆتۆمۆبیله که له

چاگردنه وه دههینیتته وه و مندالّه کان دههینیت .

- تاقه تم نییه، ده رۆمه ماله وه .

- نه، هر ده بی بیت، ئیشم پیته .

- چیت ئه ویت؟ بلّی، شتیک رووی داوه؟

- نه بابه، مه حبووبه ته له فۆنی کرد و گوتی له تارانن . منیش وتم بین بۆ ئیره به لکو هه والیکیشیان پی بیت .

کاتیک ته له فۆنه کهم داخست نوقمی بیرکردنه وه بووم، ههستم کرد دهنگی فاتی ئاسایی نه بوو، تینیک وه بهر دلمدا هاته وه، له و کاته دا کاریکی په له یان خسته بهردهستم، سه رقالی کار بووم، به لام بیرکردنه وه بۆ کۆ نه ده کرایه وه، ته له فۆنم بۆ ماله وه کرد، به په روین خانم گوت:

- شیرین ئاماده بکه، سادق ئاغا دیت بۆ شوینی .

به پیکه نینه وه گوتی:

- هاتووه، چاوه روانی مه سهوود بوون، ئه ویش گه یشت، خه ریکن بۆ مالی فاتی ده رۆن، تۆ که ی ده رۆیت؟

- هر کاره کهم ته واو بوو ده رۆم، به روین خانم راستم پی بلّی، شتیک رووی داوه؟

- رووداو؟! رووداوی چی؟ وه لا من نازانم، ئه گهر شتیک بوایه سادق ئاغا ده یگوت، نه گیانه کهم ئه وهنده له خۆوه دلّه راوکیت نه بیت، خه ریکی له نیوده چیت .

هر ئه وهنده ی کاره کانم ته واو کرد له فه مانگه هاتمه دهر، به کهم ته کسیم گرت و ناوونیشانی مالی فاتیم پی دا . فاتی به گوپیکی نادیاره وه ده رگه که ی بۆ کردمه وه، به وردی و تیژیینییه وه ته ماشایم کرد .

- سلّو داده، چیته؟ بۆ ئاوها سه یرم ده که یته؟

- راستم پی بلّی فاتی، چی بووه؟

- ئوی! بۆچی هه موو جارێ ده بی شتیک روو بدات بۆ ئه وه ی بیت بۆ مالمان .

فیروزه رای کرد، به دهم سه ماگردنه وه خۆی خسته ئامیزم، شیرینیش رای کرد بۆ لام، سه یری مه سهوودم کرد، ئه ویش له ناو بیرکردنه وه دا به هیمنی وه ستابوو،

جلّوی خۆم گرت و رویشتمه ژوررهوه، بههیتواشی به مهسعوودم گوت:
 - مهسعوود شتیک رووی داوه؟
 - نازانم، ئیمهش ئیستا هاتین، وههای دهبنم ههلسوکهوتیان گوماناوویه، ههر
 پیکهوه چه چه دهکن.
 هاوارم کرد:
 - فاتی چی رووی داوه؟ خهریکم شیت دهبم، ده بلّی!! گیانم دهرچوو.
 - توخوا هیمن به، هه رچییهک هه بیت هه والّیکی خوشه، بیّ خه م به.
 - هه والّیکی سیامهکت ده زانیت؟
 - به لّی، بیستم که بریاره هه تا جهژن بهری بدن.
 - به راسته؟
 سادق گوتی:
 - له وانه شه زووتر...
 - توخوا!! کئی گوتی؟ له کوی بیستت؟
 - هیمن به رهوه، جارئ دانیشه با چاییهک بهینم.
 مهسعوود دهستی توند گرتبووم، سادق ههر پیّ دهکنی و خوئی له گه لّ
 مندالّه کان سه رقالم دهکرد. گوتم:
 - توخوا سادق ئاغا توّ به جوانی بۆم باس بکه.
 - وه لا من نازانم، دهشی خوئی باسی بکات، ئهو باشتر ئاگای لی بوو.
 - له کئی بیستوه، له مهحبویه؟
 - به لّی، وا دیاره له گه لّ مهحبویه قسهی کردوه.
 فاتی به سینیه چایهکه وه هات، فیروزه دم به پیکه نین و به له نجه و لاره وه قاپه
 شیرینییه کهی هینا. گوتم:
 - فاتی گیان وهره دانیشه به باشی قسه م بۆ بکه، مهحبویه چی گوت؟
 گوتی:
 - ئیشه کهی ته واوه، ئیشه لّلا ههر له م روژانه سیامهک بهرده بیت!!

- توخوا به راسته؟ يانی که؟

- له وانیه لهم ههفتهیه!

- وای خوا گیان، دهبیت وا بیت؟!

پالم دایهوه. لهوه دهچوو فاتی له پیتشدا هه موو شتیکی ناماده کردبوو. بۆ ئهوهی هیمن ببهوه، یهکسهه دلۆپۆی دهرمانی هیمنکه رهوهی له په رداختیک ئاودا پی دام، له شوینی خۆم ههستام.

- بۆ کوئی؟ چیه...؟

- دهبیت برۆم ژووره کهی ریک بخرم، ئه گهر کوره کهم سبهی بپتهوه دهبیت هه موو شتیکی ریکوپیک بیت.

- نه خوشکم، دانیشه، تۆ بۆ نارام و ئوقره ت لئ براوه؟ راستیه کهی مهحبوبه گوتی، له وانیه ئه مشه و بپتهوه.

جاریکی تر که وتمه وه سهه قه نه فه که.

- يانی چی؟ راستم پی بلی.

- وه لا مهحبوبه و ئه وان رویشتن بۆ ئه وهی ئه گهر نازاد بوو، بیهیننه وه، تۆ دهشی جلهوی خۆت بگریت. دهتهویت چهند دلۆپۆکی تری کرامینت بدهم، وهره ئه م حه بهش بخۆ، له وانیه له ههه ساتیکدا دهریکه ون، دهشی تۆ ناماده بیت.

ئوقره و نارام لیبیراوه ههه ده مپرسی:

- ئی چی بوو، کهی دینه وه؟

له و کاته دا مه سهوود هاواری کرد:

- سیامه ک!

سیامه ک له پشت دیواره که وه هاته دهر، به راستی دلم بهرگه ی ئه م هه موو خۆشی و جۆش و خرۆشه ی نه ده گرت، خه ریک بوو له قه فه زه ی سینگم دهرده پهری. له ئامیزم گرت، زۆر لاوازتر و دریزتر بوو، هه ناسه م گیرا، ئاویان به سهه ده موچاومدا پزاندا، جاریکی تر له ئامیزم گرت، دهستم له ده موچاوی، چاوه کانی و دهسته کانی دهدا، واتا به راستی ئه مه خودی ئه وه، سیامه که نازداره کهی خۆم! مه سهوود کاژیریک له باوهشی سیامه ک گریا، ئه م کوره باش و میهره بانه ی له م

ماوهیهدا ئازایانه بهرپرسیاریتی مالهکهی له ئهستۆ گرتبوو، بههیمنی و ژیرانه هیوای پێ دهبهخشیم، چۆن ئهم ههموو فرمیسکهی لهم ماوهیهدا شاردهبووه؟ شیرین به پیکهنین و زهوقهوه له ناو ئهو قهرهبالخی و خۆشییهدا، پاش کهمیگ ناز و شهرم خۆی فریادیه باوهشی سیامهک، ههموو ئهو شهوه لهناو خۆشی، شادی، قسه و تاسهیهکی بێ سنووردا تێ پهپی. گوتم:

- دهبیت پتیهکانت ببینم.

پێ کهنی و گوتی:

- دایه وازم لێ بینه، ئهم قسانه چییه؟

له پێش ههموو کهسیگ تهلهفۆنم بۆ حاجی ئاغا کرد، ههتا توانیم به قوربان و ساقهیی بوم، به دهم فرمیسکهوه سوپاسیم کرد. گوتی:

- خۆ من هیچ نهکرد.

بوچی نا!! دهزانم چیت کرد، گهراوههی سیامهک له چاوی تۆ دهزانم.

دوو رۆژ له ناو قهرهبالخی دیدارهکاندا تێ پهپی، مهنسووره و مهنیژه تاسهیی دایه گهرههیان کردبوو. ئهو رۆژ به رۆژ و پتر دهبوو و تووشی لهبیرچوونهوه دهبوو، چیی تر سیامهکی له ههمید جیا نهدهکردهوه.

ئهندهم نهزر کردبوو نهدهزانی کامیان جیبهجی بکه. وازم له کارهکانم هینا و ههرچوارمان بۆ زیارهتی ههزرتی رهزا رۆشیتین. دواي ئهوه رۆشیتین بۆ قوم، بۆ ئهوهی سوپاسی پوورم، مهحبووبه، ئاغا موحسین و حاجی ئاغای فریشتهی پرگاربوونمان بکهین. چ رۆژگهلیکی خۆش بوو. ههستم دهکرد دووباره زیندوو بوومهتهوه. له سایهیی بوونی مندالهکان و سهلامهتیان، هیچ خهمیگ نهیدهتوانی له پیم بخات.

سیامهک له ههژده سالان نزیک دهبووهوه. سههرهراي ئهوهی سالیگ له قوتابخانه جی مابوو، بهلام لهبهرئهوهی سالیگ زووتر خستبوومه بهر خویندن، له پووی تهمهنهوه دوا نهکوتیوو. دهباوایه خۆی له قوتابخانهی ئامادهیی ناوئوس بگردایه، بهلام بههۆی رابردووی سیاسییهوه له قوتابخانهی ئامادهیی وهرنهگیرا. ههرچییهکمان کرد بێ سوود بوو. ههرچهنده ئاواتی بهرترین ئاستی خویندنم بۆ مندالهکانم دهخواست، کهچی ئیستا دهباوایه بهوهش قایل بم که له دیپلۆمیش بێ

بهش بن. سیامهک تووره بوو، ئەم بی بەش بوونه گورزێکی تری له ههسته ناسکهکەى وهشاندا. بى کارى، بى بهرنامهیى و مانهوهى له مالهوه شیاو نهبوو، بهتایهتیش لهم دواييانهدا سهروسهکوتى چهند هاوپتیهکی کۆنى دهركهوتبوو. هههچنده ئەو ههچ مهیلێکی بۆیان نهبوو، بهلام هاتنیان دلى داخوړپاندم و ههستم بهمهترسى دهکرد. بریاری دا ئیش بکات. دهیبینی من چۆن کاردهکهم و به زنده مالداریکردن و دژوارییهوه ژيانمان ههلهدهسوورپنم. دهبویست هاوکارییهکی من بکات. بهلام دهیتوانی چ کاریک بکات؟! نه سهرمایهیهکی ههبوو و نه پروانامه. لهلايهکی تریشهوه، هیشتا شهه تهواو نهبوو و رۆژ به رۆژیش لیمان نزیکتر دهبووه. لهگهڵ ئەم بیه و خهیاڵانهدا دهست و پهنجهم نهرم دهکرد کاتیک مهنسووره بۆ سهردانم هات. سهبارهت به سیامهک و خههکانی لهگهڵی دوام، گوتی:

- راستییهکەى منیش ههه بۆ ئەوه هاتم، سیامهک دهشى بخوینیت، نهوهى خیزانی ئیمه ههموو پروانامهى زانکۆیان ههیه، چۆن دهبیت سیامهک تهتانهت دیپلۆمیشی نهبیت.

- لهوه کۆلیمهوه، دهتوانیت به جیاواز تاقیکردنهوه بدات، بهلام دهبیت شهو بخوینیت، خۆی دهیهویت کار بکات، دهلێت من ئەگهه بۆم نهبیت تاقیکردنهوهى چوونه زانکۆ بدهم و بچمه زانکۆ، دیپلۆم بۆچییه، ئەوکاتهش دهبیت کارى سهربهخۆ بکهم، کهواته چاکتر وایه له ئیستاوه دهست پى بکهم.

- راستییهکەى مهعسووم من پێگهیهکی ترم ههیه، نازانم چ کاردانهوهیهکت دهبیت، بهلام تکات لى دهکهم له ههموو دۆخێکدا بهنهینى بیهیلهوه و بۆ کهس باسى مهکه.

به سهرسورمانهوه تهماشایم کرد.

- باشه، چیه؟

- دهزانیت ئهردهشیری کورم سالیکه دیپلۆمی وهگرتهوه، دهبیت بۆ سهربازی بروات، ئەم شهههش تهواو نابیت، منیش بهههچ شىوهیهک نامهویت بۆ شههه بینێرم، خۆیشی، له بیرته ههه له منداڵیهوه زۆر ترسنۆک بوو، ئەوهنده ترسنۆکه ئەگهه به گولله نهمریت له ترساندا دهمریت. ئیمهش بریارمان دا دهربازی بکهین.

- دهربازی بکهن؟ چۆن؟ خۆ بۆ ئەمانە قەدەغەییە لە ولات برۆنە دەرەوه.
- کیشەکه نا ئەوهیە، دەبیت بە قاچاخ لە سنوور دهربازیان بکهین، یهکیگمان
دۆزیووتەوه دووسەد و پەنجا تمەن وەردەگریت، منداڵەکان دهرباز دەکات. من بیرم
لەوه کردەوه هەردووکیان پیکهوه بنێرین، لە قازانجی هەردووکیاندا، ئاگیان لە
یهکتر دەبیت. رات چییە؟

- وەلا باشە، بەلام دەشی من پارەکهی پەیدا بکهم.
- خەمت نەبیت، ئەگەر کەمی هینا ئیمە هاوکاری دەکەین. ئەوه زۆر گرینگە که
پیکهوه بن. لەوانەیه زۆرتر بۆ ئەردەشیر بەسوود بیت، چونکه سیامەک دەتوانیت
بەپەڕی خۆی لە ئاو دەرکات، ماشەللا پیاویکی تەواوه، بەلام ئەردەشیر پتویستی بە
یارمەتی هەیه، ئەگەر بزائیت بە تەنیا نییە بەناسانی دەروات، ئیمەش بی خەم
دەبین.

- بەلام بۆ کوی برۆن؟
- زۆر شوین، ئیمە پرسیارمان کرد، هەموو شوینتیک پەناھەندە وەردەگریت.
ئەوان لەوێ دەتوانن بخوینن، مووچەیان پێ دەدەن، باشە تۆ خەمی چیتە؟
پارەکهی؟

- نە، ئەگەر سوودی کورەکهمی تێدا بیت مآلهکەم دەفرۆشم، قەرزی دەکەم،
دەینێرم. بەلام دەشی لەوه دُنیا بم که سوودگەییە بۆی، دەبیت بیرى لى بکه مەوه،
لەگەڵ خۆیدا قسە بکه، هەفتەیهک مۆلەتم بدەری.

دوو رۆژ بیرم لەوه کردەوه دەشی چی بکه، ئاخۆ سپاردنی دوو منداڵ، لەم
تەمەندە بە دەست قاچاخچییهوه بێجگە لەوهی نایاساییه، شتێکی دروسته؟
دهربازبوون لە سنوور چ مەترسییهکی هەیه و پاشان ژیان لە ولاتیکی نامۆدا و
بەتەنیا لەوپەڕی دنیا، ئەگەر پتویستی بە یارمەتی بیت کى فریای دەکهوتیت؟
دەبوايه راپۆژم بە کەسێک بکردبايه. چیرۆکەکهم بە نەینى بۆ ئاغا سادق
گێرايهوه، گوتى:

- وەلا نازانم، سەرئەنجام هەموو کارێک مەترسی خۆی هەیه، ئەم کارەش
ترسناکه، لەولاشهوه من هیچ شتێک لەبارەى ژيانى هەندەرانەوه نازانم، بەلام زۆر
کەسیش دەناسم بوونەتە پەناھەندە، دیاره چەند کەسیکیشیان گەراندوووتەوه.

تهخته که دانیشتم و گوتم:

- دمه ویت قسه تان له گه آل بکه م.

سیامه ک که میک خوی راسته وه کرد و مه سهوود وازی له کاره که هی هینا، هاته لامه وه و گوتی:

- دایه چی بووه؟ شتیک رووی داوه؟

- نه کوپم، جارئ نه، بیرم له هه ندئ شت کردووه ته وه، دمه ویت سه باره ت به داها تووی سیامه ک بریاریک بدهین.

- بریاری چی؟ بوچی ئیمه ش ده توانین بریار بدهین! ئیمه هه رچییه کمان پی بلین ده بیت بلین به سه ر چا و!

- نه رۆله گیان بابه ته که ئه مه نییه، من هه فته یه که بیر له نار دنی تو ده که مه وه بو دهره وه ی و لات.

- چی! دل ت خو شه، پاره که ی له کوئ ده هینیت؟ ده زانیت چه ندی ده ویت؟ به لای که مه وه دو سه د هه زار تمه ن بو قا چا خچی، ئه وه ندش بو به رتو ه بر دنی ژیان تا وه کو رو ونبو ونه وه ی دو خی په نا هه نده یی.

- ئافه رین! چه ند به وردی ژمار دووته ... ئه مانه له کوئ ده زانیت؟

- ئوه! ئه وه نده م پر سیار کردووه، ده زانیت هه تا ئیستا چه ند ها ورتیم رۆیش توون؟

- نه! ئه ی بو به منت نه گوت؟

- چی بلیم؟ ده مزانی نیته و بی سوود خه فته ت ده خو ارد.

- گرینگ پاره نییه، ئه گه ر بو تو به سوود بیت هه رچو نیک بووه پاره که ی جیبه جی ده که یین. تو هه ر ئه وه نده بلئ چه ز ده که ییت یا نه؟

- روونه که چه ز ده که م!

- ده ته ویت برۆیت چی بکه ییت؟

- ده رۆم ده خوینم، لیره هیچ دوا رۆژیکم نییه، نا هیلن بو زانکو ش برۆم.

- پیت وانیه بیرمان بکه ییت؟

- بوچی نا! زۆریش بی تا قسه ت دهیم، به لام هه تا که ی ده توانم به دیار تو وه دانیشم و سه یری جل دوورین و چاپکردنه که ت بکه م، ئه ی داها تووم چی ده بیت؟

- به لām ده بئیت له سنووره وه به قاچاخ برۆیتته دهره وه، زۆر ترسناکه، ئامادهیت
ئهو مهترسییه قبوول بکهیت؟

- مهترسییه که ی له سه ربازی و به ره ی شه ر پتر نییه، وانیه؟
راستی ده کرد، سالتکی تر سه ربازی دهیگرته وه، وا دیاریش بوو شه ر کۆتایی
پی نه ده هات.

- به لām، نه گهر بتنیرم چند مه رجیکم هه یه، ده شیت به لئیم پی بدهیت و سویند
بخۆی که بیهینیه دی و هه تاهه تایه وه فاداری به لئینه که ت بیت.
باشه، به لām ئهو به لئینه چین؟

- یه که میان ئه وه یه که به هیچ شتیه یه که به لای دهسته سیاسییه کاندایه رۆیت،
تیکه لیان نه بیت و چیی تر نه بیتته ئامرازی دهستیان. دوهم، تا ده توانیت هه تا
به رزترین پله بخوینیت و ببیته پیاویکی ته و او و خاوه ن بر و انامه، سیه م، ئیمه ت له
بیر نه چیت، هه ر کاتیکه توانیت دهستی خوشک و براکه ت بگریه ت و یارمه تییان
بدهیت.

- پئویست به به لئین ناکات، هه موو ئه مانه ئامانجی خۆم.

- هه موو وا ده لئین به لām له دواییدا له بیریان ده چیتته وه.

- چۆن ده بئیت من ئیوه م له بیر بچیتته وه، ئیوه هه موو ژیا نی من، تاقه ئا و ات م
ئه وه یه که رۆژیک دابیت هه موو چاکه و ماندوو بوونه که ی تۆ قه ره بوو بکه مه وه،
دلنیا به به باشی ده خوینم، کارم به سه ر سیاسه تیشه وه نییه، به راستی هیچ
دهسته یه کی سیاسییم خۆشم ناویت.

چه ندان کاژیر سه به ره ت به چۆنیه تی سه فه ر، ئاماده کردنی پاره و به رنامه کانی
داهاتوو قسه مان کرد، سیامه ک ده تگوت تازه له دایک بووه ته وه، به گور و هیوادار،
هاوکات نیگه ران و شله ژاو بوو. دوو فه رش، ئهو ئالتوونانه م که مابوو وه، ته نانه ت
ئه لقه و باز نه که ی شیرینی شم فرۆشت. هه ندیک پاره م له په روین خانم فه رز کرد،
به لām هه ر که م بوو. ئاغای زه رگه ر که دل سوژانه ئا گای له ژیا نم بوو، به بی ئه وه ی
باسی بکه م، کیشه و گیرو گه رفته کانی ژیا نی ده زانی، رۆژی به په نجا هه زار
تمه نه وه هاته مآلمان و گو تی، مووچه پاشکه و تووه کانت م کۆ کرد وه.

- من ئه وهنده مووچه ی پاشکه و تووم نه بوو.

- منیش هندیکم خسته سهر .
 - چند؟ دهسیت بزائم چند قهرزارم و چون بیده مه وه .
 - هیچ نییه، خۆم ده زانم چند، له مووچه کانی داها توو که می ده که مه وه .
 کۆتایی ههفته دووسهد و په نجا هه زار تمه نم به مهنسووره دا و به دلنیا یییه وه
 وتی ئیمه ئامادهین، به سه رسوورمانه وه ته ماشای کردم و گوتی:
 - ئه م هه موو پارهیته له کوئی هینا؟ من سهه هه زار تمه نم بۆ دانا بووی .
 - زۆر سوپاس، خۆم جیبه جیم کرد .
 - ئه می سه بارهت به کرینی دراو و خه رجیی مانگه کانی یه کهم که له پاکستان
 چی؟ پارهی ئه وه شت هه یه؟
 - نه، به لام جیبه جیی ده کهم، تو جاری ئه مه بگره و کات و شوین دیاری بکه تا
 دواتر .
 - نه ئیتر نایه ویت ئه م پارهی هه یه .
 - باشه من ورده ورده دهیگریمه وه .
 - پتویست ناکات، ئه مه پارهی خۆتانه، به شی منداله کانه، ئاخ، ئه گهر حه مید
 یه که ههفته درهنگتر بمردایه نیوهی خانووه که و شته کانی تر هی ئیوه بوون .
 - ئه گهر حه مید نه مردایه ئیستا باوه گهرهش مابوو .
 پتوه ندیکردن به م قاچا خچییه شه وه چیرۆکی خۆی هه بوو، کورپکی گهنج، لاواز و
 ره شتاله به جل و بهرگی ناوچه یی خۆیانه وه بوو، ناوه نه ئینییه که می مه هین خانم
 بوو . ئه و ته نیا وه لامی ئه و ته له فۆنانه ی ده دایه وه که ده یانویست له گه ل مه هین خانم
 قسه بکه ن . بریار وا بوو کورپه کان ئاماده بن بۆ ئه وه ی به بریاری ئه و له کاتیکی
 گونجاودا بهرپۆ بکه ون و بۆ زاهدان برۆن . ئه و به لئینی دا به یارمه تیی هاو پیکانی
 له پاش ئه وه ی له سنوور ده ربازیانی کرد، بیانگه یه نیتته کویتته و نووسینگه ی نه ته وه
 یه کگرتوو هکان . ده یانگوت، که و لئ مه ریان ده کاته بهر و له ئیوان رانه مه ره کاندایه
 له سنوور ده یانپه رینیتته وه، بیستنی ئه م قسانه دلئ ده هینامه له رزه، به لام هه ولم ده دا
 سیامه ک سه رنجی دلله راوکی، هه راس و دوو دللییه کهم نه دات، که چی خۆی ئه وه ونده ی
 پتویست سهر به گۆبه ن بۆ ده ربایست بوو، پتر له م قسانه چیژی ده برد و ده هاته

خرۆش وهك له وهی هه راس و ترسی هه بیته.

ئهو شه وهی كه بریاری رۆیشتنه كه یان گه یشت، كوره كان له گه ل ناغا به هه مه نی هاوسه ری مه نسووره، به رهو زا هیدان به ری كه وتن. ساتی مائلئاوایی، هه ستم ده كرد پارچه یهك له بوونم له جه سته م لی ده كه نه وه. نه مده زانی كاریكی دروستم كردوه یا نه. له لایه كه وه خه می دوور كه وتنه وهی ئهو و له لایه كی تریشه وه ئهو ترس و هه راسه ی چاوه روانی بوو، منی خستبووه نیوان دوو به ردا شه وه. ئهو شه وه تاكو به یانی له سه ر به رماله كه هه لئه سته م، هه ر نزام كرد و فرمی سكم هه لپشت، كوره كه م به خوا راسپارد.

سی رۆژ له هه راس و نیگه رانی به سه رچوو، تا سه رئه نجام هه و آلمان پی گه یشت كه به سه لامه ت له سنوور تی په ریون. له دوا ی ده رۆژ قسه م له گه ل خۆیدا كرد، پاش ئه وهی گه یشتبووه ئیسلام ئاباد و تا راده یهك جیگیر بووبوو، دهنگی دوور و خه مناك بوو. ئینجا من بووم و خه می دوور كه وتنه وهی سیامه ك. رۆیشتنه كه ی سیامه ك زۆر كاری له مه سهوود كردبوو و گریانه كانی شه وانه ی پتر خه مباری ده كردم. دۆخی مه نسووره زۆر له من خراپتر بوو، ئهو ته نانه ت رۆژیکیش له كوره كه ی جیا نه بووبوو وه، ئارامی لی برابوو، له روو كه شدا ئهو و له ناخدا سه رزنه نشتی خۆم ده كرد:

- ده شپت به هیزین، ئیمه ی دایکانی ئه م سه رده مه بۆ پاراستنی رۆله كانمان و بۆ داهاتوو و به خته وه ربی ئه وان، ده بیته به رگه ی خه می دووری و جیا بوونه وه یان بگرین، ئه مه ئهو نرخه یه كه ده شی له پینا و خۆشه ویستی ئه واندا بیدهین، ده نا ده بین به دایكه گه لیک خۆ په رست.

دوا ی چوار مانگ، شه ویک په روانه ته له قۆنی كرد و گویشیه كه ی دایه ده ست سیامه ك، له خۆشیدا هاوارم كرد. ئهو به شوینی مه به ست گه یشتبوو، په روانه به لینی پی دام كه چاودیری سیامه كه، به لام ده بوایه سیامه ك ماوه یهك له ئۆردوگای په نا هه نده كان بمینیتته وه. ئهو له ویدا به پیچه وانه ی خه لکی تر كه كاته كه ی خۆیان له بی كاریدا به سه ر ده برد، ده ستی به فیربوونی زمان كرد، هه ر زوو چوووه قوتابخانه و پاشان بۆ زانكو رۆیشت. له به شی ئه ندا زبیری میكانیک له خۆیندن به رده وام بوو، و هه رگیز به لینه كه ی خۆی له بیر نه چوووه. په روانه وه ها

پێکی خستبوو که هه‌موو رۆژه‌کانی پشوو له مائی ئه‌وان بباته سه‌ر. به‌م شیوه‌یه هه‌موو کاتیک ئاگام له بارودۆخی بوو، په‌روانه‌ش بێ بیزاری له ورده‌کاری به‌رهو پێش چوونه‌که‌ی بۆ باس ده‌کردم. زۆر دلشاد و سه‌رفراز بووم، هه‌ستم ده‌کرد یه‌ک له‌سه‌ر سێی ئه‌رکه‌کانم به‌جی هیناوه، به‌هین و تواناوه کارم ده‌کرد و ورده‌ ورده قه‌ره‌کانم ده‌دایه‌وه. مه‌سه‌وود به‌ وردی و دل‌سۆزییه‌وه ئاگای له من و ژيانمان بوو، له پال خۆیندنه‌که‌یه‌وه به‌باشی رۆلی سه‌ره‌به‌ش‌تیاریی خیزانه‌که‌ی ده‌بینی و به‌سۆزه بێ سنووره‌که‌یه‌وه ژيانی پر له شادی و هیوا ده‌کردین. شیرین به‌ قسه‌ خۆشه‌کانی، ناز و ره‌فتاره‌ شیرینه‌کانی، هار و هاجییه‌کانی وزه و خۆشی وه‌به‌ر خیزانه‌که‌ماندا ده‌هینایه‌وه. هه‌رچه‌ند ده‌مزانئ ئه‌م شادییه‌ کاتییه، چونکه‌ چه‌ند کیشه‌یه‌ک به‌ ده‌وربه‌رمدا ده‌خولایه‌وه و وا دیار بوو ئه‌م شه‌ره‌ مألۆترانه‌ره‌ش بێ کۆتایی بێت. هه‌ر له‌و رۆژگاردا که جاریکی تر فێری پێکه‌نین بووبومه‌وه، ئاغای زه‌رگه‌ر به‌ویه‌ری خۆتاکییه‌وه، له کاتیکدا که چاوی له‌ مێزه‌که‌ی به‌رده‌م قه‌نه‌فه‌که‌ بریبوو، خوازینی کردم. ده‌مزانئ ژنه‌ فه‌ره‌نسه‌یییه‌که‌ی و منداله‌که‌ی له ئێران نه‌ماوون، به‌لام نه‌مده‌زانئ ته‌لاقیشی لی وه‌رگرتوه. ئاغای زه‌رگه‌ر پیاویکی تیگه‌یشتوو و له هه‌موو لایه‌نیکه‌وه بێ کیشه‌ بوو، ژیان له‌گه‌ڵ ئه‌ودا زۆر کیشه‌ی مادی و مه‌عنه‌وی بۆ چاره‌سه‌ر ده‌کردم. منیش جۆره‌ سۆزیکم بۆی هه‌بوو، هه‌موو کاتیک وه‌کو مرۆفیکێ کراره‌ و هاوڕی و هاوده‌میکێ باشم دادنا و خۆشم ده‌ویست، ده‌متوانئ سفره‌ی دلئ خۆمی بۆ هه‌لپێژم. ده‌میک بوو ده‌مزانئ سۆزیکێ تاییه‌تی بۆم هه‌یه، له‌وانه‌بوو ئه‌و سۆز و نزیکییه‌ی که هه‌رگیز به‌ ته‌واوه‌تی له‌ هه‌میدم نه‌بینبوو، ئه‌م پێی بیه‌خشیمايه. ئه‌و سێیه‌م که‌س بوو له‌ دوا‌ی مردنی هه‌مید داوا‌ی کردم، له‌ دوو جاره‌که‌ی تردا، یه‌کسه‌ر و بێ دوودلئ وه‌لامی نه‌ریم دایه‌وه. به‌لام ئه‌مجاره‌یان نه‌مده‌زانئ چی بکه‌م! هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ ئه‌ودا هه‌م له‌ رووی ژیرییه‌وه و هه‌م له‌ رووی هه‌سته‌وه دروست بوو، به‌لام مه‌سه‌وود ماوه‌یه‌ک بوو به‌ ورده‌کۆلییه‌وه چاودێری هه‌لسوکه‌وتی ده‌کردم، تووره‌ و بێ ئۆقره‌ بوو، جاریکیان بێ پێشه‌کی گوتی:

- دایه، ئیمه‌ پتووستیمان به‌ که‌س نییه، وا نییه؟ پتووستیت به‌ هه‌رچییه‌ک بوو خۆم ئه‌یخه‌مه‌ به‌رده‌ستت، به‌م ئاغای زه‌رگه‌ره‌ش بلئ ئیتر ئه‌وه‌نده‌ بۆ ئیره‌ نه‌یه‌ت، چیی تر به‌رگه‌ی بینینی ناگرم.

بەم شىۋەيە، بەو ئەنجامە گەيشتەم كە نابىت ئەو ئاسوودەبىيە بە دەست ھىنراۋە
بشلاۋىنم، و لە مندا ئەكانم بەولاولە گوۋى بە ھىچ كەسى تر بەدەم، من ئەركى خۆم
دەزانى و دەبوايە بە دل و گيان لە خزمەتى ئەواندا بوومايە و دەشيا خۆم جىگەي
باوكيانم پىر بگردايەتەو، نەك يەككى تر. لەوانە بوو بوونى ئەو بۆ من
دەستكەوتىكى باش بوايە، بەلام زۆر ئاشكرا بوو كە مندا ئەكانم و بەتايىبەتەش
كۆرەكانم ناشاد و بىزار دەكات. دواي چەند رۆژىك دوا وەلامم دايەو و داواي
لەبوردنم لى كرد، بەلام داوام لى كرد ھەرگىز لە ھاورىيەتەيەكەي لەگەل مندا
كەمكارى نەكات.

هه‌موو کاتیک، رووداو‌هکانی ژیانم به شیوه‌یه‌ک بوون که بواریکم بۆ هه‌ناسه‌دان و وه‌به‌ر خۆ هینانه‌وه‌ی وزه‌هه‌بیت، هه‌رچه‌ند ماوه‌ی ئاسووده‌بیبیه‌که‌م درێژتر بوایه، گورزی رووداوی پاشتر به‌هیزتر ده‌بوو، برۆاکردن به‌م بۆچوونه‌ وای لی کردبووم له‌ خۆشترین هه‌لومه‌رجیشدا دل‌ه‌راوکییه‌کی نادیارم هه‌بیت و له‌ پر دلم داخورییت.

کیشه‌ی سه‌ره‌کی ژیانمان به‌ رویشتنی سیامه‌ک چاره‌سه‌ر بووبوو، هه‌رچه‌نده‌ زۆرم بێر ده‌کرد و هه‌ندی جار به‌رگه‌ی دلته‌نگی خۆم نه‌ده‌گرت، به‌لام هه‌رگیز له‌ ناردنی پاشگه‌ز نه‌بوومه‌وه و نه‌مویست بگه‌رێته‌وه. له‌گه‌ڵ وینه‌که‌ی قسه‌م ده‌کرد و نامه‌ی دوور و درێژم بۆ ده‌نووسی بۆ ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ هه‌موو شتی‌ک بیت و لیمان دانه‌بریت. مه‌سه‌وود ئه‌وه‌نده‌ هیمن بوو، نه‌ک ته‌نیا کیشه‌ی بۆ نه‌ده‌نامه‌وه به‌لکو چاره‌سه‌رکه‌ری گه‌یروگرفته‌کانم بوو، قو‌ناغی پیگه‌بیشتنی به‌وه‌په‌ری تۆکم‌ه‌یی و خۆراگرییه‌وه به‌سه‌ربرد، خۆی به‌ به‌رپرسی ئیمه‌ ده‌زانی، هه‌موو ئه‌رکه‌کانی له‌ ئه‌ستۆ ده‌گرت، ده‌بوایه‌ ئاگام لی بوایه‌ نه‌وه‌ک سۆز و له‌خۆبوردیه‌یه‌که‌ی خراپ به‌کار به‌ینم و داخو‌ازی به‌رپرسیاریتی پتر له‌ توانای ئه‌م گه‌نجه‌ تازه‌ پیگه‌بیشته‌وه‌م بویت. به‌لام خۆی به‌وه‌ قایل نه‌بوو، زۆرجار به‌ خه‌مخۆرییه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کردم، له‌ پشتمه‌وه‌ ده‌هه‌ستا، ملی ده‌شیلام و ده‌یگوت:

– ده‌ترسم نه‌خۆش بکه‌ویت، برۆ بخه‌وه.

– نه‌ ئازیه‌که‌م، خه‌مت نه‌بیت، کارکردن که‌س نه‌خۆش ناخات، ماندوویی کار، به‌ خه‌وی ئاسووده‌ی شه‌ویک یان دوو رۆژی پشووی هه‌فتانه‌ ده‌رده‌چیت، ئه‌م بۆ

کاری، بیرکردنه‌وه، خه‌یالی نه‌زۆک و ماندووایی، نه‌خۆشی ده‌هینیت، کار جه‌وه‌ه‌ری ژبانه.

بی‌جگه له‌وه‌ی کورم بیت، هاوبه‌ش، هاوریتم و راویژکارم بوو، هه‌موو شتی‌کمان به‌یه‌کتر ده‌گوت، هه‌موو بریار‌یکمان به‌راویژکردن له‌گه‌ل یه‌کتردا دهدا، خیزانیکی ته‌واو بووین، ئه‌و راستی ده‌کرد، ئیمه‌ پیوستیمان به‌هیچ که‌سیکی تر نه‌بوو. تاقه‌ خه‌می من ئه‌وه‌ بوو که‌ خه‌لک نیاز پاکی، خۆبه‌خشی و قوربانیدانه‌کانی به‌خرایی به‌کاربه‌ینن، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی خوشکه‌ شه‌یتانه‌که‌ی ده‌بکرد و ئه‌وی به‌ماچی، نازی، فرمیستی یان به‌پارانه‌وه‌یه‌ک هه‌رچییه‌کی بو‌یستایه‌ به‌دهستی ده‌هینا. مه‌سه‌وود وه‌کو باوکیکی به‌رپرسیار له‌گه‌لیدا هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد، له‌قوتابخانه‌ ناوئوسیی ده‌کرد، له‌گه‌ل مامۆستا‌کانی قسه‌ی ده‌کرد، ده‌یگه‌یانده‌ قوتابخانه‌ و ده‌به‌ینایه‌وه، خواردمه‌نی و په‌راو و پینووسی بۆ ده‌کری، له‌کاتی تۆپباراندا له‌باوه‌شی ده‌گرت و له‌ژیر پلیکانه‌کان ده‌یشاردوه، ئه‌و پیوه‌ندییه‌ دلگیره‌ی ئه‌وان نوقمی خۆشی ده‌کردم. به‌لام به‌په‌چه‌وانه‌ی هه‌موو دایکانی دنیا، به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک به‌گوره‌بوونیان دلخۆش نه‌بووم، له‌راستیدا لێی ده‌ترسام، له‌گه‌ل به‌رده‌وامیی شه‌ردا هه‌راسه‌ بۆ سنوره‌که‌م پتر ده‌بوو، هه‌موو سالی ده‌مگوت هه‌تا سالیکی تر کۆتایی پی‌دیت، به‌مه‌سه‌وود ناگات، که‌چی شه‌ر نیازی ته‌واو بوونی نه‌بوو. هه‌والی شه‌هیدبوونی کوری دراوسی و ناسیاوه‌کانمان ده‌یانته‌قاندیم و به‌هه‌والی شه‌هیدبوونی غولمه‌لی هینده‌ی تر رووخام. هه‌رگیز دوا دیداریم له‌بیر ناچیته‌وه، کاتیک له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌که‌مان بینیم راچله‌که‌یم، چه‌ند سالیکی بوو نه‌مینیبوو، نازانم له‌به‌ر جله‌ سه‌ربازییه‌که‌ی بوو که‌ فره‌ له‌ته‌مه‌نی خۆی گه‌وره‌تر دیاربوو، یان له‌به‌ر ئه‌و شته‌ نامۆیه‌ بوو که‌ له‌چاوه‌کانیدا ده‌ره‌وشایه‌وه، هه‌رچۆنیک بیت غولمه‌لییه‌که‌ی جارن نه‌بوو، به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وه‌لامی سلاوه‌که‌یم دایه‌وه و پرسیم:

- شتیکی پرووی داوه؟

سه‌رزه‌نشتکارانه‌ ته‌ماشای کردم و گوتی:

- بۆچی ده‌بیت شتیکی پروو بدات بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ردانتان بکه‌م؟

- ئۆی، نا ئازیره‌که‌م، به‌خیر بیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاره‌ کاری وا

بکهیت چه په سام، وهره ژووره وه.

مندالەکان له مال نه بوون، کهمیک وهرس دیار بوو، چایم بۆ تی کرد، به قسه و ههوا لپرسینی که سوکار ههولم دا که شه که خویتر بکه مه وه، به لام هیچ ئاماژه یه کم به جله سه ربازییه که ی و به شداری کردنه که ی له مهیدانی شهردا نه کرد، ده تگوت له مبابه ته دهرسام، شهرد له دیدی مندا نغرو بوون بوو له ترس و نوقومبوون بوو له فرمیسک و خوین و مهرگ، سه ره نه نجام، کاتیک بیده ننگ بووم له به رامبه ری دانیشتم، گوتی:

- پووری هاتووم داوای گهردن ئازادیت لی ده که م.

- وهی گیانی پووری! بۆ تو چیت کردووه، یان چی بووه؟

- ده زانم ئاگات لیه که من له شهرد بووم، ئیستا به مؤلەت هاتوومه ته وه، جاریکی تر ده گه ریمه وه، نه گه ر ئیشه لالا نه و به خته وه ریه م هه بیت به هیوای شه هید بوونم.

- پووری به قوریانت بیت، نه م قسه یه چییه؟ خوا نه کات، تو سه ره تای گه نجیته، خوا نه کات هیچ به لایه کت به سه ر بیت.

- به لام پووری نه مه به لا نییه، نیعمه ته، نه و په ری خواستی خو مه.

- قسه ی وا مه که، نه م شتانه ناچنه می شکمه وه، بیر له و دایکه داماهت بکه ره وه، نه گه ر بزانی قسه ی ئاوها ده که ییت خوا ده زانیت چی به سه ر دیت... له راستیدا تی ناگه م چون ریگه ی داوه بۆ شهرد برۆیت، نه ی نازانیت راگرتنی دلی دایک و باوک له هه موو شتی ک پیرۆزتره؟

- با ده زانم، به لام هه ر له سه ره تاوه ره زامه ندیی نه وم وهرگرت، له پێشدا قایل نه ده بوو، گریه و بیدادی ده کرد، بۆ نه و ئوتیله م برد که قوربانیه کانی شهردی لیه، پیم گوت: سه رکه چون خه لکیان بی خانه و مال کردووه و پرسه داریان کردوون، نه مه نه رکی شه رعیی منه که به رگری له ئیسلام و ولات و خه لکه بی تاوانه که مان بکه م، تو ده ته ویت له به رده م به جیه ئینانی نه رکی شه رعیما ریگر بیت؟ پووری! به راستی دایکم باوه رداره، به بروای من نه و له باوکم باوه ردارتره، گوتی: من کیم تا له سه ر فه رموده ی خوا قسه م هه بیت، به ره زامه ندیی نه و پاریم.

- باشه ئازیه که م برۆ، به لام له داوی ته وایوونی خویندن و مه شقه کانت، به لکو

ئىشەللا ھەتا ئۇ كاتە شەرى تەواوبىت و بتوانىت ژيانىكى باش و رېكوپىك بۇ خۆت پېك بەئىت.

بە زەردەخەنەيەكى گالته ئامىزەوہ گوتى:

- بەلى وەكو باوكم، مەبەستت ئەوہيە؟

- بەلى باشە، بۆچى باوكت چىيەتى؟

- ئاھ، ئەوہ چى دەلىتى پوورى! ئەگەر كەس نەزانىت تۆ دەزانىت. نە، نامەويت! شەرى شتىكى ترە، تاقە شوئىنكە كە تيايدا ھەست دەكەم لە خواوہ نىكەم، تۆ نازانىت چ كەش و ھەوايەكى ھەيە، ھەموو لە پىناو يەك ئامانجا لە خۆ بوردون، نەكەس باسى پارە دەكات، نە پلە و پايە، نە كەس دەيەويت شتىك بنوئىت، نە كەس بەدواى سوود و دەستكەوتى زياترە، لەويدا پىشېركىتى لەخۆبووردەيى و ھاندانە، نازانىت ئەوان بۆ گەيشتن بۆ ھىلەكانى پىشەوہى شەرى چۆن پىشېركىتى دەكەن. باوہرى تەواوى دوور لە دوورويى و كەلەكەبازى وا لەويدايە، من لەويدا لەگەل مۇسلمانى راستەقىنەدا ئاشنا بووم كە مالى دنيا و شتى مادى بەلايانەوہ ھىچ بەھايەكى نىيە، لەگەل ئەواندا ئاسوودەم، لە خواوہ نىكەم.

سەرم داخست و بىرم لە وتە پر باوہرەكەى ئەم گەنجە بە راستى گەشتووہ دەكردەوہ. جارېكى تر دەنگە ماتەكەى غولامەلى بىدەنگىيەكەى شكاند:

- لەم دوايىيانەدا، كە دواى نيوەروان لە تەك باوكمدا بۆ دوكان دەرؤىشتم، بە بىنىنى ئىشەكانى بىزار دەبووم، خەرىك دەبوو گومانم لە ھەموو شتىك دەكرد، تۆ بۆ مالى ئىمە نايەيت، خانووە تازەكەمانت نەبىنيوہ.

- نە نەمبىنيوہ، بەلام بىستوومە زۆر گەورە و خۆشە.

- بەلى گەورەيە، تا ھەز بەكەيت گەورەيە، پىاو لە ناويدا ون دەبىت، ھەندى شوئىنى ھەيە نازانىن بۆچى باشە، بەلام پوورى ئەو مالى داگىركراوہ، داگىركراو، تى دەگەيت؟... نازانم باوكم ئەوہندە باسى مۇسلمانئىتى دەكات، چۆن دەتوانىت لەو مالىدا بڑى؟ ھەرچەندە پتى دەلئىم، بابە ئەم مالى نوئىزى شىاو نىيە، خاوەنەكەى قايل نىيە، دەلئىت: "ھەلەى كرد، خاوەنەكەى مالى خەلكى خواردووہ، ئەوہى وا ئىستا راى كردووہ دز بووہ، بۆچى كاتىك مالىكى دزاوت دەست بەكەويتەوہ، مافى ئەوہت نىيە بەكارى بەئىت لەبەرئەوہى ئاغاي دز رازى نىيە؟" گوتار و

پهفتاره‌گانی گیزم ده‌گهن، هز ده‌گم هه‌لبیم، دمه‌ویت موسلمانیکی راسته‌قینه
بم، نه‌ک وه‌کوئه‌و.

ئه‌و شه‌وه نه‌مه‌یشت بۆ نانی شیوان برواته‌وه، کاتیک ده‌ستی به‌ نویژکردن کرد،
نیازپاکی، بیروباوه‌ره‌که‌ی هه‌ژاندمی، مه‌سه‌وود تازه هاتبووه‌وه، گوتم:

به‌خیلیم دئ به‌ به‌ختی وا

دلّم پر ده‌بی که ئه‌و ده‌گاته خودا

ئه‌و حالّی وایه و لیره من

هه‌زار هه‌سه‌رتی په‌نهانم له‌ ده‌رووندا

له‌ کاتی مالئاوااییدا، ماچی کردم و به‌ ئه‌سپایی به‌ گوئیدا چرپاندی:

- دوعا بکه شه‌هید بم.

ئه‌و به‌ ئامانجه‌که‌ی خۆی گه‌یشت و منیش له‌ خه‌می نه‌مانی ئه‌ودا، ماوه‌یه‌کی
زۆر فرمیسکم رشت، به‌لام ئه‌مه نه‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی بۆ مائی مه‌حموود برۆم. دایکم
دلّی زۆر لیم ره‌نجا بوو، ده‌یگوت وه‌کو حوشت کینه له‌ دلّ هه‌لده‌گرم، دلّ به‌ردینم،
به‌لام به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو، نه‌مه‌ده‌توانی پی‌ بخه‌مه ئه‌و ماله‌وه. له‌ پاش چه‌ند
مانگیک ئیحتیرام ساداتم له‌ مائی دایکم بینی، پیر و دارمابوو، پیستی دهموچاو و
ملی شوڤر بووبوونه‌وه، به‌ بینی یه‌کسه‌ر فرمیسکه‌که‌م هاته‌ خوار، باوه‌شم پیدا
کرد، نه‌مه‌ه‌زانی چۆن سه‌ره‌خۆشی له‌ دایکیکی جگه‌ر سووتاو بکه‌م، به‌ دژواری
له‌ژیر لیه‌وه، یه‌کیک له‌ رسته ئاساییانه‌م وته‌وه، به‌ هیمنی پالی نام و گوتی:

- پیرۆزباایم لی بکه، کوره‌که‌م شه‌هید بووه، ئه‌مه سه‌ره‌خۆشیی ناویت.

حه‌په‌سام، به‌دوودلییه‌وه ته‌ماشام کرد، فرمیسکه‌کانم به‌ پشت ده‌ستم سربیه‌وه،
چۆن ده‌بیت پیرۆزباایی له‌ دایکیک بکه‌م که کوره‌که‌ی له‌ ده‌ست داوه؟

له‌ دواى رویشتنی ئه‌و به‌ دایکم گوت:

- هه‌ر به‌ راستی ئیحتیرام سادات به‌ له‌ناوچوونی کوره‌که‌ی خه‌مبار نییه؟

- نه‌ رۆله‌ قسه‌ی وا مه‌که! تۆ نازانیت چی ئه‌چیژیت، به‌م شیوه‌یه سه‌بووری دلّی
خۆی ده‌داته‌وه، به‌لام به‌هیزه، توانیویه‌تی به‌رگه‌ بگریت.

- نازانم، تئ ناگه‌م! سه‌باره‌ت به‌ ئیحتیرام تۆ راست ده‌که‌یت، به‌لام دلّنیام

مهحموود كوۆلىك سوودی له شههیدبوونی كورهكهی وهرگرتوو و دستكهوتی
ههبووه...

- وای! بمرم، كچی ئەم قسانه چیه؟ كورهكهیان مردوو و تۆش له پاشملهیان
قسهیان پێ دهئیت؟

- من مهحموود دهناسم، یانی دهتهوێت بلێی له شههیدبوونی كورهكهی قازانجی
نهکردوو؟ چۆن دهبیت؟ ئەم ئەم سهروهتهی له كوێ بوو؟

- ئی كچم بازرگانه، تۆ بۆ ئیرهیی پێ دههیت؟ ههموو كهسێك له ژياندا
بهشێکی هیه.

- وازینه، خۆت باش دهزانیت پارهی حهلال ئاوها به دست نایهت، ئەم مامۆ
عهباس تاجر نهبوو؟ سی سال له پێش ئەمیش دهستی پێ کردوو، ئەوه چۆنه
هیشتا هەر ئەو دوكانه هیه؟ ئینجا، ئاغا عهلی كهوا تازه دهستی پێ کردوو،
خهريكه سامانهكهی وهكو خۆل له زیادبووندا، بیستومه ئەویش خانوویهکی
چهند ملیۆنی تاپۆ کردوو.

- ئەمجارهیان نووسای به عهلیهوه، ماشه لالا مندالەكانم زیرهكن، خواپهرستن،
خواش یارمهتییان دهدات، ههندێکیانیش وهكو تۆ چاره رهشن، ئەمه خواستی
خوایه، مرۆف نابیت ئەوهنده به خیل بیت.

ماوهیهکی زۆر بۆ سهردانی دایکم نهڕۆشتم، سهرم له پهروین خانم دها، بهلام
حهزم نهدهکرد له دهركهه مالهكهی بدهم، لهوانهبوو راستی دهکرد، من ئیرهیم
دهبرد، بهلام نهمدهتوانی بهوه قایل بم كه خهلكی له شهڕ و دژواری و سهختیدا بن
و ئەمانیش رۆژ به رۆژ سامانهكهیان له زیادبووندا بیت. نه! ئەمه كارێکی
نامرۆفانه بوو، من به گوناهم دهزانی.

رۆژگار ههمنهكانی ژيانی من له نێوان شهڕ، نیمچه ههژاری، تیکۆشانێکی زۆر
و خهمی داهاتوودا تۆ دهپهڕی. دایکی حهמיד، سالیك پاش رۆشستنی سیامهك به
نهخۆشی شیرهههجه كه زۆر خهرا تهشه نهی كرد، مالنئاوایی له ژيان كرد،
ئارهزویی مردنم له سهرتا پای بوونیدا دهخوێندهوه، ههستم دهکرد كه ئەوه خۆیهتی
په ره به نهخۆشییهكهی دهدات و زیادی دهكات. سهرباری ئەو دۆخه ناههموارهی كه
تیبدا بوو، له وهسیهتهكهییدا ئیمهه له بیر نهچوووه و بهلێنی له مندالەكانی

وهرگرت که نه هیلن ئیمه دهر به دهر بین، دیاره دهمزانی له مه یاندا مهنسووره پۆلی هه بووه، له وه به دواووش به هه موو توانایه وه هه وڵی دا ئهم ئاره زووهی دایکی بخاته بواری جیبه جیکردنه وه و رووبه رووی هه موو خوشکه کانی بووه وه. هاوسه ره که ی ئه ندازیاری بیناسازی بوو، زوو به زوو خانووه که ی رووخاند و له شوینیدا خانوویه کی چهند نهۆمی بنیات نرا. به درێژایی ماوهی بنیاتنانه که هه وڵی ئه وه درا که کاریان به ئیمه وه نه بیت، بۆ ئه وهی ناچار نه بین بگوێزینه وه. دوو سال له ناو خاک و خۆل و دهنگه دهنگدا ژیاين تاوه کو خانوویه کی چوار نهۆمی خۆش تهواو بوو، هه ر نهۆمیک دوو شوقه ی رووبه ر سه د و په نجا مه تری بوو، هه ر نهۆمی سێیه م رووبه ره که ی سێ سه د مه تر بوو که مهنسووره له ویدا ده ژیا، شوقه که ی نهۆمی به که میان به ئیمه دا، که له سه ر شوینی وه ستانی ماشینه کان بوو، شوقه که ی ته نیشتمان وه نووسینگه ی کاری هاوسه ره که ی مهنسووره بوو. نهۆمی دووهم به ر مه نیژه که وت، له شوقه به کیاندا ده ژیا و شوقه که ی تری به کرێ دا. مونیره خانمیش خاوه نی نهۆمی چوارم بوو، هه ردوو شوقه که ی به کرێ دا. کاتیک سیامه ک زانی ئیمه ته نیا به که شوقه مان هه یه، به تووره یی له ته له فۆندا گوته:

– ده بوايه شوقه یه کی تریشیان به ئیمه بدایه، بۆ ئه وهی ئیوه به کرێی بدن و یاریده دهر بیت بۆ بژیویی ژیانتان، خۆ ئه مه هیشتا نیوهی مافه که ی خۆمانه.

به پیکه نینه وه گوتم:

– پۆله گیان تۆ هیشتا وازت نه هیناوه؟ هه ر ئه وهی ئه و شوقه یه شیان پێ داوین، له وه پری سۆز و خۆشه ویستی خۆیانه، ده یانتهوانی نه مانده نی، تۆ بیه ره له وه بکه ره وه که ئیمه به بی هیه چ خه رجیک بووین به خاوه ن خانوویه کی تازه، پاک و خۆش. ده بیت زۆر رازی و سوپاسگوزار بین.

شوقه که ی ئیمه له پیش ئه وانێ تردا تهواو بوو، بۆ ئه وهی ئیمه ژووره کانی ناو هه وشه که چۆل بکه یین و بواری بنیاتنانه وهی ئه و به شه ش بره خستیت. ئیمه زۆر دلمان به وه خۆش بوو که سێ ژووری خه ومان هه یه، ده کرا هه ریه که مان ژووری خۆی هه بیت، من وێرایی ئه وهی له دهنگه دهنگ و یاریکردنه کانی شیرین رزگارم بوو، ئه و ژووره ی که تیدا بووین زۆر خراپ بوو، شیرینیش له ده ست بۆله بۆل و ره خنه کانی من بۆ ریکوپییکردنی ژووره که رزگاری بوو. مه سه وود به ژووره رۆشن

و خۆشه‌که‌ی رازی بوو و هیشتا خۆی به هاوژووری سیامه‌ک دهرانی.

ساله‌کان به خیرایی تۆ ده‌په‌رین، مه‌سه‌وود به دوا سالی خۆیندنی ئاماده‌یی گه‌یشتبوو، که‌چی شه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو، هه‌موو سالی‌ک که به نمره‌ی به‌رز دهرده‌چوو، دلم دا ده‌خوړپا و نارپه‌زاییم دهرده‌بیری و ده‌مگوت:

– په‌له‌ی چیته‌ کورم؟ با یه‌ک، دوو سال دره‌نگتر دیپلۆم وه‌ربگیریت.

– ئه‌وه چی ده‌لێی دایه! یانی ده‌ته‌وێت دهرنه‌چم.

– قه‌ی چی کا! هه‌ز ده‌که‌م هه‌تا شه‌ر ماوه تۆ هه‌ر له ئاماده‌یییدا بمینیته‌وه.

– وای نه! ده‌بیت من زووتر گه‌وره‌م، باری ژیان له‌سه‌ر شانی تۆ هه‌لگرم، ده‌مه‌وێت کار بکه‌م. بۆ سه‌ربازیش، دلنیا به‌لینت پێ دده‌م که له زانکۆ وه‌ربگیریم، ئه‌وکاته‌ش چه‌ند سالیکی تریش بوارم ده‌بیت.

چۆن بمتوانیایه‌ باسی نیگه‌رانییه‌کانی خۆم بۆ بکردبایه‌ سه‌بارته‌ به‌ شیوازی بژاره‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی زانکۆ و دلساردم بکردایه‌ته‌وه؟

سه‌رئه‌نجام، له پاش زه‌حمه‌تیکێ زۆر، خۆیندنی شه‌و و پۆژ، به نمره‌ی زۆر به‌رز دیپلۆمی وه‌رگرت و له تاقیکردنه‌وه‌ی گشتیدا به‌شدارێ کرد، هه‌ردوو کمان ده‌مانزانی به‌و رابردووه‌ی خیزانه‌که‌مانه‌وه، شانسی وه‌رگرتنی له زانکۆدا که‌مه، به‌لام هه‌ولمان ددا به‌سه‌ر خۆمانیدا نه‌هینینه‌وه. جارجاره‌ بۆ دلدانه‌وه‌ی من و له راستیدا بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌ی خۆی ده‌یگوت:

– من رابردووی سیاسسیم نییه‌، له قوتابخانه‌ هه‌مووان لێم رازین، له لیکۆلینه‌وه‌کاندا به‌رگرم لێ ده‌که‌ن.

به‌لام بۆ سوود بوو، زۆر به‌سه‌اده‌یی و ئاشکرا، به‌هۆی رابردووی سیاسیی خیزانه‌که‌مان ئه‌و له زانکۆ بۆ به‌ش کرا، کاتیک هه‌واله‌که‌ی بیست سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو سه‌رراستی و خۆراگرییه‌ی، مشتی به‌سه‌ر میزه‌که‌دا دا، کتێبه‌کانی له په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ فریادایه‌ دهره‌وه‌ و به‌ کول گریا. منیش که هه‌موو هیواکانی دوا پۆژی ئه‌وم به‌ با چوو ده‌بینی، شان به‌ شانی فرمی‌سکم ده‌رپشت و نه‌مه‌ده‌توانی دلی بده‌مه‌وه.

له‌دوای ئه‌وه‌ بیر و هۆشم له‌لای چۆنیه‌تی پاراستنی ئه‌و بوو، ده‌بوایه‌ له‌پاش چه‌ند مانگی‌ک خۆی بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی بناسینیت. سیامه‌ک و په‌روانه‌ له‌وێوه

تهلهفونيان کرد و وتيان بههرشیتوهیهک بووه بینیره، بهلام خوی رازی نهدهبوو، دهگوت:

- ناتوانم ئیوه بهتینیا جی بهیلم، له لایهکی ترهوه پارهکی له کوئی بهتین؟ تازهیی ئه و قهزانه تهواو بوونه که بۆ رویشتنی سیامهکت کردبوو.

- پاره گرینگ نییه، ئهگەر له ژیر بهر دیش بووه جیبه جیبه دهکهم، کیسه که دۆزینه وهی که سیکه برهوی پی بکریت.

ئهمهش سانا نهبوو، تاچه سه ره داویک ئه و ژماره تهلهفونه بوو، هه ر بۆ ئه و ناوه نهتینییه (مههین خانم) تهلهفونم کرد، پیاویک وهلامی دایهوه، وتی خۆم، بهلام زاراوهی ئه و گهنجهی نهبوو، به قسه گرتمی، هه ندیک شتی سهیروسه مه ره ی پرسی، له پر زانیم که خه ریکه دهکهومه چالهوه، چیی تر هیچ زانیارییهکم نه دا و تهلهفونهکه م داخست. داوا ی یارمه تیم له بههمه ن کرد که له کاتی رویشتنی سیامهک و ئه رده شیر له گه لیاندا بۆ زاهدان رویشتبوو، ماوهیهک لیکۆلینه وهی کرد و وهلامی دایهوه، ئه و تاچه هه موویان گیراون و له م دوا ییانه دا چاودتری له سه ر سنورهکان زۆرتر بووه، هه ندیک به سه رهاتم بیست که هه ندی کهس له سنوردا گیراون، یان قاچاچی پارهکی لێیان وهرگرتوو و له بیاباندا جی هیشتون. نه مه زانی چی بکه م، عه لی دهگوت:

- ئه مه پرسه ی ناویت، خۆ مندا له که ی تۆ له مندا لی خه لکی نازدارتر نییه، ئه رکی هه موو گهنجهکانه له پینا و ولاته که یاندا شه ر بکه ن، ئه ی غولامه لی گهنج نه بوو؟

به توو پره یییه وه گوتم:

- دیاره ئیوه ده بیت شه ر بکه ن چونکه له به ره مهکانی ئه م ولاته سوو دمهندن، ئیمه لیره نامۆین، ئیوه له په راویزمان دهخه ن، هیچ مافیکمان نییه، پاره، پله، ریز و ژیا نی ئاسووده هی ئیوهیه. به لام مندا له که ی من به و هه موو به ره ییه وه ته نانهت مافی خویندن و ته واو کردنی خویندن و دواتریش مافی کارکردنی نییه له م ولاته دا، له هه موو لایه که وه به هۆی بیروبا وه ری که سوکاره که یه وه که هیچ پیوه ندییه کی به وه وه نییه، رهت ده کریته وه، بۆ قه ره بوو کردنه وهی کام قه رزه ده بیت له پینا و ئه م ولاته دا بکوژریت؟

لهو دهمدا له لۆجیککی مانهوهی کورکهکم بهولاره هیچ لۆجیککی ترم نهدهزانی، گیتژ و سهرگهردان بووم، هیچ سهرهداویکی دلنیام نهدهدۆزییهوه بۆ دهربازکردنی ئهوه له ولات، مهسعوود خۆیشی هیچ هاوکارییهکی نهدهکرد، دهیگوت:

- ناتوانم بهو ئاسانییه کهس بدۆزمهوه.

ههموو کاتیک لهگهڵ ئیمهدا گفتوگۆی دهکرد:

- بۆ ئهوهنده خۆت لهناوبردوه؟ دوو سال سهربازیکردن گرینگ نییه، ئهزکی ههمووانه برۆن، بۆ رزگارکردنی ولاتهکهمانه، منیش دهرۆم، دواي ئهوه بۆ خهم پهساپۆرت وهردهگرم و به پارهییهکی کهم و به شیویهکی یاسایی له ولات دهچمه دهر.

بهلام من نهدهتوانی خۆم قایل بکهم دهگوت:

- بهلام ئهمه شه ره، خۆ گالته نییه، ئهگهر خوانهخواسته به لایهکت بهسه رییت من چی بکهم؟

- کئوتوویهتی ئهوهی بۆ سههربازی بروات دهشی بکوژیت؟ ئهم ههمووه به سهلامهت هاتنهوه، دیاره ههموو کاریک مهترسیی خۆی هیه، پیت وایه مهترسی ههلهاتن بهشیویهکی نایاسایی له مهترسی شه پ کهمتره؟

- بهلام زۆر کهسیش دهکوژین، ئهی غولامهلی بهسته زمانت لهبیرچووهوه؟

- ئای باوکه، دایکه، ئهوهنده بهقورسی مهیگره، ئیوه دواي غولامهلی چاوترسین بوون، من بهلین ددهم به سهلامهت دهگه پیمهوه، لهوانه شه ههتاوهکو من ناماده دهیم و خولی فیربوون بهسه ر ده بهم شه ریش تهواو بیت، باشه تۆ بۆ ئهوهنده ترسنۆک بوویته؟ تۆ تاقه ژنیک بووی که به دریزایی ئهم ههموو ساله له ئاژیر و مووشهک و تۆپباران نهدهترسایت، و زۆر ژیرانه رووبهرووی دهبوویتهوه، دهتگوت، ئهگه ری بهرتۆپ کهوتنی ماللهکهمان وهکو ریککهوتی بهر ئۆتۆمۆبیل کهوتنه، ههروهکو چۆن ههموو پۆژی بیر لهوه ناکهینهوه ئۆتۆمۆبیل لیمان بدات، ئاوهاش نابیت بیر له بهرکهوتنی تۆپ بکهینهوه، ئیستا چی بووه وا ئهوهنده له ژیری دوورکهوتیهوه؟ هیچ دایکیکی تر وهکو تۆ ناکات.

- کاتیک ئیوهم لهگه لدان له هیچ شتیک ناترسم، له کاتی تۆپبارانیشتدا که ئاژیری مهترسی لی بدریت و له ئیوهوه دوور بم، نازانیت چ ترسیک سهرتاپام

دادهپوشتیت و چۆن خۆم له ئاو و ئاگر ددهم بۆ ئوهی بگمه لاتان، ئیستاش
ئهگەر له تهك تۆدا بۆ شهپم بنیرن هیچ خهم و ترسیکم نامیتیت.

– سهیره! ئهم قسانه چیه؟ دهتهویت برۆم بلیم به بی دایکم بۆ هیچ شوینیک
نارۆم، من دایکم دهویت.

ههموو کاتیک ههر ئاوها بوو، نیگه رانییهکانمی دهکرده گالته و پیکه نین و به
ماچیک کۆتایی پی دههینا.

سه رنه نجام رۆژی واده دراو هات و ئهویان له گهله ههزاران گهنجی تر بۆ
بهشداریکردن له خولی فیربوون، به رهو سهربازگه بهر پی خست، ههولم دها ژیر و
گهشبین بم. شهو و رۆژم دهستیکی بهرزوه بوو بۆ نزا و بهرمالیک بوو روو له
دهروازهی ههق راخرا بوو، به لکو ئهم شهپه ههتا زووتره تهواو بیت و مندا له جگهر
گۆشهکانمان بگه پینهوه باوهشی خیزانهکانیان، ئهوه شهپهههههوت سال
له گهلهماندا بوو که چی ههتا کو ئهوه کاته ههستم به مهترسی، ههراس و نیگه رانیی
هههمیشه پی نه کردبوو، ههموو رۆژی به خاکسپاردنی لاشه پی شههیدهکانی شه رمان
دهبینی، نازانم لهو رۆژانهدا شههید و برینداری زیاتریان دههینا یان ههر ئاوها
بوو و من سه رنجم نه داوه، بۆ ههر شوینیک ده رۆیشتم ئهوه دایکانهم ده دۆزییهوه که
هه لومه رچی منیان هه بوو، دهتگوت به سۆز دهیانمناسییهوه، ههموو خۆیان
به دهستهوه دا بوو، به چاوی پر له ترس و دهنگی گیراوهوه دل پی یه کترمان ده دا یهوه،
ههموو پی هیوا بووین ده مانزانی درۆزنگه لیک خراپین.

خولی فیربوونیش تهواو بوو، که چی هیچ په رجوویهک رووی نه دا و شه ر کۆتایی
پی نه هات، ههول له کانم بۆ نار دنی ئهوه بۆ شوینیک که متر مه تر سیدار پی هووده
بوو، رۆژیک، له کاتیکدا که دهسته بچووکه جوانهکانیم له ناو دهستدا بوو، بۆ
رۆیشتنی بۆ به رهکانی شه ر، مالئاوا ایم لی کرد. له ناو ئهوه بهر گه دا گه وره تر
دیار بوو، چاوه گهش و پر له سۆزهکانی به نیگه رانییهوه ته ماشایان ده کردم،
نه مه ده توانی بهر له فرمیسه که کانم بگرم، ههر ده یگوت:

– دایه، تکات لی ده کهم، تۆ ده شی به هیز بیت، ده شی ئاگات له شیرین بیت،
سه یرکه دایکی فه رامه رز چۆن توندوتۆل و به هیز وه ستاوه، ته ماشاکه ئهوانی تر
چۆن به ئاسووده ییهوه خوا حافیزی له مندا لهکانیان ده کهن و وره یان وه بهر
ده هیننه وه.

ئاورم دايهوه، بينيم، ههموو دايكهكان گهرچى فرميسك به چاويانهوه نهبوو، بهلام ههموويان خهريك بوون شينيان دهگيڤا.

- باشه رۆله، خهمت نهبيت، دواتر باش دهيم، سهعاتيكي تر هيمن دههمهوه، لهدواي چهند رۆژيكي تريس راديم.

شيريني ماچ كرد و ههولئى دا بيهيڤته پيگهين و به گوڤيدا دهچرپاند:

- بهلين بده تا گهراڤانههم ههراواها جوان و تهنروست و بههيڤت.

- تو بهلين بده به سهلامهتي بگهريڤتهوه.

تاكو چاوبرى كرد سهيرى دهموچاويم كرد، دهتگوت دههويته هيلهكاني دهموچاوى له ميشكمدا ههلكۆلم، بي ناگا و بي هووده چهند ههنگاويك بهدواي شهمندهفرهكهدا پام كرد.

ههفتهيهكي خاياند تاوهكو بروام به رويشتهكهى كرد، بهلام نهمدتوانى لهگهڤ شوڤنه چۆلهكهيدا راييم، بي جگه له دلتهنگيم بو دورويهكهى و خهمي ئه مهترسيبانهى كه ههريشهى لي دهكات، له تهواوى كارهكاني رۆژانهمدا ههستم به نهبوونى ئه دهكرد، له پاش رويشتنى ئينجا زانيم چهنده له كارهكاني مالاڤا هاوكارى دهكردم و چ بارگهليكي قورسى لهسه رشانم ههنگرتبوو، ئه بارانهى كه له نهبوونى ئه ودا دژواريبهكاني ژيانى زياتر دهكردم، له بهرخۆمهوه بيرم لهوه دهكردوه كه چۆن خو ويستانه خزمهتي خهلكاني ترمان لهپاش تهواو بوونى كارهكانمان لهبيردهچتهوه، سههراي ئه ههمو نهرومونيانيهه كه بهرامبهرمان دهنيوتن، ئيسنا كه دهباويه خو هموو كارهكانم بگردايه، ريزى ماندوو بوونى ئه وم دهگرت و لهگهڤ ههموو كاريكدا به بيرمدا دههاتهوه و دل تهنگ دهبوو. به فاتييم گوت:

- كاتيكم ههميد له سيداره درا، زور دلتهنگ و خه مباربووم، له رووى سوژ و دهروونيهوه نازارم دهچهشت، بهلام راستيبهكهى ئه وهبوو كه مهرگى ئه هيچ كاريگهريههكى ئه وتوى لهسه رهوتى ژيانمان نهبوو، چونكه ئه هيچ ئهركيكي مالهكهى نهگرتبووه ئهستو، ئيمه تهنيا پرسهدارى نهمانى نازيزيكمان بووين و له پاش چهند رۆژيكي رهوتى ژيانمان گهرايهوه بارى ناسايى، چونكه نهمانى ئه هيچى نهگورى، بهلام ئه پياوانهه كه رۆلى ياريدهدريان له مال و خيزاندا ههيه،

زۆرتر هەست بە نەبوونیان دەکریت، بەو پێیەش لە بیرچوونەوهیان دژوارترە.

سێ مانگ تێ پەری تاوێکو فێربوین چۆن بە بێ مەسعوود بژین، شیرین، ئەو کچە هار و شادە، کەمتر پێ دەکەنی و هیچ نەبیت شەوی چاریک بیانوویەکی دەگرت و دەستی بە گریان دەکرد، من ئاسوودەیی خۆم تەنیا لە نوێژ و نزاکردندا دەدۆزییەوه، چەندان کاژیر لەسەر بەرمالەکه دادەنیشتم و خۆم و دەوروبەرەکهەم لەبیردەکرد، و زۆرجار لەبیرم دەچوووه شیرین نانی شێوانی نەخواردوو، لە بەردەم تیغییەکه یان بەسەر پەراوی مەشقەکانیەوه خەو دەبیردەوه. مەسعوود سوودی لە هەموو بواریک وەر دەگرت بۆ تەلەفۆنکردن، کاتیک قسەم لەگەڵیدا دەکرد هەتا بیست و چوار کاژیر مێشکم ئاسوودە دەبوو و دڵنیا دەبووم کە تەندروسته و ماوه، بەلام دواتر دڵپراوکی دەستی پێ دەکردەوه و وەکو بەردیک لە سەرەولتییەکهدا هەموو چرکەیک خێرایییەکهی زیادی دەکرد.

کاتیک دوو هەفته تێ پەری و هەوالی نەبوو، کەوتمه هەولدان، تەلەفۆنم بۆ ئەو هاوڕێیانەیی کرد کە لەگەڵ ئەودا بۆ شەڕ نێردرابوون، دایکی فەرامەرز ژیرانە و بە جیدی گوتی:

– خانم. زۆر زوووه بۆ نینگەرانی، وا بزائم ئەم مندالە ئێوهی خراب راپهیناوه، خۆ بۆ مائی پووری نەرۆیشتوو، هەموو کاتیکیش تەلەفۆن لەبەردەستیاندا نییە، هەندێ جار بۆ شوێنگەلیک دەڕۆن کە دەستیان بە گەرماو ناگات، چ جای تەلەفۆن، هیچ نەبیت مانگیک چاوهڕێ بکە.

مانگیک چاوهڕوانیکردن لە بێ هەوالیی جگەرگۆشەییەکهدا کە ژبانی لەژێر پێژنەیی تەفەنگ و تۆپ و تانکدا بەسەر دەبرد ئاسان نییە، بەلام من چاوهڕێم کرد، خۆم سەرقال دەکرد، هەولم دەدا هەموو کاتەکهەم بە کارکردن پڕ بکەمەوه، هەرچەندە هۆشم لەلای خۆم نەبوو و بۆم کۆ نەدەکرایەوه.

لە پاش دوو مانگ سەرئەنجام بەو ئەنجامە گەیشتم کە سەر لە بەرپۆهەراپهتیی پێوهنیدار بەدم، دەبواوە زووتر ئەمەم بکردبایە، بەلام لە وەلامەکهیان دەترسام، بە پێ لەرزەوه کەمێک لە بەردەم دەرگەکه وەستام، چارم نەبوو دەشیا برۆمە ژوورەوه، ژووریکێ قەرەبالخیان نیشان دام، ژن و پیاو بەرەنگی بزیکاو، چاوی پڕ لە خوین، تیکشکاو و دەبەنگ لە ریزدا وەستابوون بۆ ئەوهی بە نۆرە پێیان بلێن کورەکانیان

له كوئى و چۆن له ناو چوون، كاتىك گهيشتمه بهردهم مئزكه ئهژنوكانم دهلهرزىن،
هموو تواناي خۆم خسته كار و لهسه پى وهستام، دهنگاندهوى ترپه دلم له
گوپيهكاندا بهشپوهيهك بوو كه نهیدههپشت گويم له دهنكى خهلكى تر بيت، ئه
ماويه به سالتىك بهسهردا تى پهرى، تاوهكو له نىوان پهراوهكانيدا گهرا و
سهرئانجام پرسى:

- ئيوه چ خزمایهتییهكتان به سهرياز مهسهوود سولتانییهوه ههیه؟

چهند جارىك دهمم كرايهوه و داخرا ههتا توانيم بلیم، دايكیم، دهتگوت پتى
ناخۆش بوو، كه ميك دهموچاوى بهيهكدا دا، سهري داخست و دووباره پهراوهكانى
ههلايهوه و ئینجا بهرپرز و سۆزىكى ساختهوه داواى لى كردم دانیشم، جارىكى
تر پرسى:

- بهتهنیاى؟ باوكيت لهگهڵ نيبه؟

خهريك بوو دلم له دهممهوه بيته دهر، تفهكهى دهمم قووت دا و ههولم دا رى له
فرميسكهكانم بگرم، به دهنكىكى لهرزۆكهوه كه بو خۆيشم نامۆ بوو گوتم:

- نه! باوكى نيبه، ههرجيبهك ههيه به خۆم بلین.

و به هاوارىكى كپهوه بهردهوام بووم:

- چى بووه؟ پتم بلی، چى بووه؟

- هيج خانم، خهمت نهبيت، هيج نهبووه، هيمن بهرهوه.

- ئهى كورهكهه له كوئيه؟ بوچى هيج ههوالىكى نيبه؟

- نازانم!

- نازانيت؟ يانى چى نازانم؟ ئيوه ئهوتان نارد، ئیستا ئهلى نازانم له كوئيه.

- سهيركه دايه گيان، راستییهكهى ئهويه كه چالاکییهكان له ناوچهیهكدا بووه،
بهشپىك له سنوور ئهه دست و ئهه دهستىي كردووه، ئیمه به تهواوهتى ئاگامان له
چاره نووسى ههموو دهزگاكانى خۆمان نيبه، خهريكى پشكنينين.

- من نازانم تو چى دهلىيت، ئهگه ئهه شوينه گهراون بهدلتیاییهوه شتپكتان
دۆزیوهتهوه.

نهمدهويست بلیم لاشهیهكتان دۆزیوهتهوه، بهلام ئهه له مهبهستهكهه تى گهيشتم.

- نە داھە گيان، ھەتا ئىستا ھىچ لاشەيەكيان بە ناوونيشان و ميداليای
كورەكەى تۆ نەدۆزبوتەو، من ھىچ راپۆرتىكم نىيە.

- كەى دەزانىت؟

- ديار نىيە، خەرىكن ناوچەكە دەپشكن، نابىت ئىستا ھىچ بۆچوونىك بدرىت.
چەند كەستىك يارمەتییان دام بۆ ئەوھى لەسەر كورسىيەكە ھەستىم، ژن و
دايكانىكى وەكو خۆم كە لە چاوەروانى ھەوالى ئاوادا بوون، ژنىك لە كاتىكدا
نۆرەكەى خۆى دەدا بە ژنەكەى پىشى خۆى، ھەتا بەر دەرگە لەگەلم ھات، رىزەكە
ھەر لە رىزى كرىنى كەلوپەل دەچوو. نازانم چۆن گەيشتمە مالەو، شىرىن ھىشتا
لە قوتابخانە نەھاتبوو، لە ژوورە چۆلەكاندا دەرویشتم و بانگى كورەكانم
دەكرد، دەنگدانەوھى ناوھكانیان لەناو مالەكەدا دەخولايەو، سىامەك، مەسعوود!
بە دەنگى بەرزتر بانگیانم دەكرد، دەتگوت لە شوینىكدا خۆیان شاردووھتەو و
دەنگەكەم واى لىيان دەكرد وەلام بدەنەو، دەرگەى دۆلابى جەكانم كردهو، جلى
سالەكانى پىشووئىانم لە ئامیز گرت. بۆنمكردن. ھىچى ترم بە بىر نایەت،
شىرىن پوورەكانى ئاگادار كرددبوو، دكتورىكيان ھىتا و چەند دەرزىيەكى
ھىمكەرەوھى لى دام، زىيانەخەو پەشىو و تارىكەكانم دەستیان پى كردهو.

سادق و بەھمەن ئاغای ھاوسەرى مەنسورە، لە گەرانى خۆیان بەردەوام بوون.
لە پاش ھەفتەيەك وتیان ناوى لە رىز ونبووھكاندايە، لە مەبەستەكەيان تى
نەدەگەيشتم، يانى چى؟ يانى ئەو بووھتە دووكەل و بە ھەوادا رۆيشتوو، كورە
ئازاكەم، كورە گەنجەكەم وھە تىابچىت ھىچ پاشماوھىكى نەمىننەتەو؟ دەلىت
ھەر نەشبوو! نە ئەمە لۆجىك نىيە، دەبوايە شتىك بكەم، كەوتە بىرم ھاوكارىكم
گوتبووى، كورى خوشكەكەى لە پاش چەندان مانگ لە نەخۆشخانەيەكدا
دۆزىيانەو، نەمدەتوانى دابنىشم و چاوەروانى كارى بەرپۆھبەرايەتى بم، بە
درىزايى شەو بە دەم ئازارەكانمەو نغزۆى بىرکردنەو بووم و بەيانی بە
برىارىكەو لە نوینەكەم ھاتمە دەر، نىو كاژىر لەژىر دوشەكە وەستام ھەتا
كارىگەرى دەرمانەكانى خەو و ئارامكەرەو لە سەرم نەما. جلم لەبەر كرد، چاوم
بە ئاوينەكە كەوت، واى... قزىم چەند سپی بوو. پەروين خانم كە بە درىزايى
ئەم ھەموو رۆزگارە رەشە لەلام مابوو، لە خەو ھەستا، بە سەرسورمانەو

تهماشای کردم و گوتی:

- چی بووه؟ دتهوئیت بۆ کوئی برۆی؟

- دهچمه ئه و ناوچهیه، دهبیت خۆم به دواى کورهکه مدا بگه پیم.

- بۆچی به ته نیا دهبیت؟ له و ناوچانه دا که شه پری تیدایه ریگه به ژنیکی ته نیا نادهن.

- خۆ ده توانم نه خووشخانه کانی ده و روبه ری بگه پیم.

- بوهسته با بۆ فاتى ته له فۆن بکه م، له وانه یه سادق کاره کانی جیبه جی بکات و له گه لت بیت.

- نامه وئیت، بۆچی ده بیت ئه و داماره له ئیشوکار بکه وئیت؟ چ تاوانیکی کردووه زاواى ئیمه یه؟

- به عه لى بلی، ته نانه ت مه محمودیش، هه رچییه ک بیت براتن، نایه لن به ته نیابیت.

به زه رده خه نه یه کی تاله وه گوتم:

- خوئیش ده زانیت که قسه ی پوچ ده که یه ت، ئه وان له رۆژه دژواره کانی ژیاندا له پیش هه موو بیگانه یه که وه به ته نیا به جیپان هیشتم. خۆ ده بیت هه ر به ته نیا برۆم، ئاوا بۆ خه متر به دواى کوره بۆ تاوانه که مدا ده گه پیم، ئه گه ر یه کیکم له گه ل بیت ناچار ده بم کاره که م به نیوه چلی جی به پیم.

به شه مه نده فه ریك که زۆربه ی سه رنشینه کانی سه رباز بوون، به ره و ئه هواز پۆیشتم. له کویه، بووم به هاوسه فه ری ژن و پیاویک ئه وانیش به شوپن نازیه که یانه وه بوون، جیاوازییه که مان له وه دا بوو که ئه وان ده یانزانی کوره که یان بریندار بووه و له یه کیک له نه خووشخانه کانی ئه هوازدا یه. له به هاردا ئه وئ وه کو هاوینیکی گه رم بوو. له پاش هه شت ساڵ، له و ناوچه یه دا مانای راسته قینه ی شه رم زانی، چ کاره ساتیک، چ نازاری، چ ویرانه و بشیوییه ک، هیچ ده موچاویکی شادم نه بینی. هه مو له هاتوچۆ و جموجۆلدا بوون، به لام جوولانه وه که یان وه کو کارکردنی پرسه داران و گۆرهلکه نه کان بوو له رپوره سمی به خاکسپاردندا، خالی بوون له وزه و ژیان، له قوولاییی چاوه کانیاندا ترسیکی هه میشه یی و شله ژاوییه کی شاراوه دهره وشایه وه. له گه ل هه رکامیکیان قسه م ده کرد، بریندار بوو.

له گه ل خانم و ناغای فراهانی که له ناو قیتاره که دا به کترمان ناسی، سهردانی نه خو شخانه کانمان کرد. ئه وان کوره که بیان دۆزییه وه، دهموچاوی بریندار بوو. دیمه نی به یه کگه یشتنی دایک و باوکه که له گه ل کوره که بیان خه مه پنه ر بوو. له دل خۆمه وه وتم، ئه گه ر مه سهوود هه موو دهموچاویشی نه مابیت، به نینۆکی پییه کانی دهیناسمه وه. به لامه وه گرینگ نه بوو گه ر به که م ئه ندامی و به بی دهست و پی بیدۆز مه وه. هه ر ئه وه ندهم دهویست که زیندوو بیت، ته نیا جهسته یه ک بیت بتوانم جاریکی تر له نامیزی بگرم. بینینی ئه وه هه موو به رکه وتوو، ئه وه بریندارانه، ئه وه هه موو گه نجه که م ئه ندامه ی وا ئازاریان ده چه شت شیتیان ده کردم. دل م بق یه ک به یه کی دایکه کانیمان ئاگری تی به ر ده بوو. خوایه کی به ر پر سیاره؟ چۆن ئیمه ناگامان لی نه بوو؟ هه ر ئه وه چه ند تۆپبارانه مان به شه ر دادنا، له کاتیکدا هه شت ساله خه لکی ئاوها ژیان به سه ر ده بن و ئیمه له ویوه هه رگیز له قوولایی کاره ساته که تی نه گه یشتین.

هه موو شوینیک گه رام، سهردانی به ریوه به رایه تی جۆره و جۆرم کرد، سه ره ئه نجام توانیم یه کتیک بدۆز مه وه که شه وی چالاکییه که مه سهوودی بینیبوو. ئه وه تازه زامه کانی ساپیژ بوویوو و خه ریک بوو بق تاران ده گویژ رایه وه، به زه رده خه نه یه که وه له هه ولی ئه وه ی هیوادارم بکات گوتی:

- مه سهوودم ده بینی، ئه وه شه وه پیکه وه بق پی شه وه ده ریویشتن، ئه وه چه ند هه نگاویتک له پیش منه وه بوو کاتیک ته قینه وه که دهستی پی کرد. من ناگام له خۆم نه ما و ئیتر نه مزانی ئه وانیتر چییان به سه ره ات، به لام بیستم که زۆربه ی شه هید و برینداره کانی به تالیۆنی ئیمه دۆزراونه ته وه.

بی هوده بوو، کهس نه یده زانی کوره که م چی به سه ره اتوو. وشه ی (ونبوو) وه کو کوته کتیک وا بوو به ر سه رم ده که وت. له ریگه ی گه رانه وه مدا هه ستم ده کرد کۆله باری خه مه کانم هه زار ئه وه نده قورستر بووه. گپژووپیژ هاته ماله وه، یه کسه ر بق ژوره که ی مه سهوود ریویشتم و ده تگوت ئه رکیکم له بیر چوو بووه وه، به په له جله کانی مه سهوودم ده ره ئینا. پیتم وابوو چه ند کراسیکی ئوتوویمان نه بوو، وای جله کانی کوره که م ئوتوویمان نه بوو! ده ستم کرد به ئوتووکردن، ده تگوت ئه مه گرینگترین کاره ده بیت بیکه م، که چی کاتیک ده مدایه به ر روشنایییه که هه ر

چرچولۆچ بوو، دهبوایه جاریکی تر ئووتووی بکه مه وه... وای مه نسووره چه نیک قسه ی ده کرد، تهنیا به ناسته م ئاگام له بوونی ئه و بوو، له پر سه رنجم دا ده یگوت:

- فاتی گیان، ئاوها خراپتره، خه ریکه به ته واوه تی شیت دهبیت، ئه مه دوو کاژیره خه ریکه کراسیکی مه سهوود ئووتو ده کات، ئه گه ر بیانوتبایه شه هید بووه باشتتر بوو، یه کلا دهبوووه، ئه و کاته پرسه ی ده گرت.

وهکو سه گی هار له ژوو ره که ده رپه ریمه ده ره وه و گوتم:

- نه! ئه گه ر بلین مردوو، خۆم ده کوژم، ئه گه ر تا ئیستا ماوم و به رپوه ده رۆم به هیوای زیندوویی ئه وم.

خۆشم ههستم به وه ده کرد که له شیتیه وه زۆر دوور نیم. له خۆمه وه قسه م ده کرد، ئه و که سه ی هه موو کاتیک قسه م له گه ل ده کرد، خوا بوو، پتوه ندیم پتیه وه پچرا بوو، یان گۆرا بوو بۆ پتوه ندییه کی نا کوک نامیزی مرۆقیکی به زیو و تووره و ده ست له خۆ شوژدوو، له گه ل هیزیکی بی به زه بییدا، شکست خواردوو یه که که هیه چ هیوای به ژیان نه ماوه و له قه فرکه ی دوا ساته کانی ژیان وه های لی ده کات که هه رچی له دلیه تی بیدرکیتیت، کفرم ده کرد، ئه وم وه کو بتیکی مه زن ده هاته به رچاو که پتووستی به خه لاته و دهبوایه یه کیک له منداله کانم به دهستی خۆم بۆ قوربانگه که بنیتم، جا ئه و کاته هه ولم دها له نیوانیاندا یه کیکیان هه لبژیرم، هه ندی جار سیامه ک یان شیرینم له جیاتی مه سهوود دهنارد، ئه و کاته ویزدانه م ئازاری دهادام و سه رکۆنه ی خۆم ده کرد، جاریکی تر پرسه دار دهبوو مه وه، ئه گه ر منداله کانم بزانه یه کیکیان له جیاتی ئه وی تریان ده که مه قوربانی، ئاخۆ له به رامبه رمدا چ هه ستیکیان دهبیت؟ هیه چم نه ده کرد، ته نانه ت په روین خانم به زۆر ده میبرده گه رماو بۆ ئه وه ی خۆم بشۆرم، دایکم و ئیحتیرام سادات ئامۆژگارییان ده کردم، باسی پایه و جیگه ی شه هیدیان ده کرد، دایکم له خوا ده میترساند و ده یگوت:

- دهبیت به ره زامه ندیی ئه و رازی بیت، هه موو که سیک له ژیاندا به شیکی هه یه، کاتیک ئه مه ویستی ئه وه، چی ده که ییت؟

که چی من شیت دهبووم و هاوارم ده کرد:

- بۆچی دهبیت پشک و به شیکی ئاوها بکاته چاره نووسی من؟ نامه ویت، ئه مه

چ به شیکه؟ ئەم هەموو بەلایەم بەسەر هات، بەس نەبوو! چەنیک لەم بەندیخانەوه
بۆ ئەو بەندیخانەیه رویشتم، جلی خویناویی نازیزانم شۆرد، بەتەنیا بووم، دەست
و پێم سووتا، شەو و رۆژ کارم کرد، دلم بە منداڵەکانم خۆش بوو، بەهەزار
بەدبەختی گەرەیانم کرد، ئینجا چی؟ کۆتاییهکە ی ئاوها بیت؟

ئیحترام سادات بە دەم گریانەوه گوئی:

– کفر مەکە، ئەمانە تاقیکردنەوه ی ئیلاھین.

– هەتا کە ی دەشیت لە تاقیکردنەوه دا بم؟ خوایه، بۆچی ئەوەندەم تاقیم
دەکەیتەوه؟ بۆچی من کیم؟... دەتەوێت توانایی خۆت بەسەر منی روخواوی بئی
چارەدا بدەیت، نامەوێت لە تاقیکردنەوه کە تدا درچم، تەنیا منداڵەکەم دەوێت،
منداڵەکەم بەدەرەوه و رەتم بکەرەوه.

– بمرم، ئەم قسانە مەکە، خوا دەتگریت، بۆچی تۆ بەتەنیایت؟ ئەم هەموو دایکە،
هەموو ئەو ژنانە ی کورەکانیان لە تەمەنی منداڵەکانی ئیمەدایە هەمان بار و
دۆخیان هەیه، هەندیکیان چوار، پێنج شەهیدیان داوه، وەرە سەیرکە و ئەوەندە
ناشوگور مەبە.

– تۆ وا دەزانیت ئەگەر بەدبەختیی خەلکی تر ببینم سوپاسگوزار دەبم؟ من بۆ
ئەوانیش دەسووتیم، دلم بە تۆش دەسووتیت، بۆ خۆم ئاگرم تۆ بەریووه کە
گەنجیکی نۆژدە سالەم لەناو چوو، تەنانەت لاشەیهکیشی نییه لە باوەشی بگرم...
وا دیاربوو خەریک بووم بە مەرگی ئەو رازی دەبووم، چونکە یەکەمین جار بوو
باسی لاشەم دەکرد. ئەم رووبەرۆو بوونەوه یە بارودۆخی خراپتر دەکردم، ئیتر
ژماردنی رۆژ و مانگ و سالەم لە دەست دەرچوو. مەشت مەشت حەبی
ئارامکەرەوه دەخوارد، لە دنیا یەکی نیوان خەو و راستیدا دەست و پێم
رادەوه شاندا.

سەرلەبەیانیهک لە خەو هەستام، خەریک بووم لە تینوویتیدا دەخنکام، پەشێو و
گێژ بووم، بۆ چیشخانەکە رویشتم بۆ ئەوه ی پەردا خێکی ئاو هەلگرم، بینیم
شیرین سەرقالی قاپ شۆردنە، بەسەر سوورمانەوه تەماشام کرد، ئەو هەرگیز لەو
کارانە ی نەدەکرد، بەهیچ شێوهیهک حەزم نەدەکرد لە ئیستاو، بەو دەستە
بچووکانهوه کاری مال بکات، گوتم:

- شیرین بۆچی بۇ قوتابخانە نەزۇرئىشتۇيۇ؟
بە سەرسورمانەۋە سەيرى كىردىم و بە زەردەخەنەيەكى تال و سەرزەنشت
ئامىزەۋە گوتى:

- دايە مانگىكە قوتابخانەكان داخراون!
لە شوپىن خۇمدا حەپەسام... يانى چى؟ من لە كوئى بووم؟
- تاقىكردنەۋە چى؟ تاقىكردنەۋە ۋەرزى سىيەمت دا؟
بە قىنەۋە گوتى:

- بەلى، دەمىكە تاقىكردنەۋەم داۋە، تۇ ئاگات لى نەبوو؟
نە! من نەمزانىبوو، چ لاۋان بوۋە، چ رەنگ زەرد و خەمبارە، واى... چ خۇپەرست
بووم! ئەم ھەموو مانگە نوقمى خەم و بەزەبى بە خۇمدا بووم، بە تەۋاۋەتى بوونىي
ئەۋم لە بىر خۇم بردبوۋەۋە، ئەم مندا لەۋانەبوو ھىندەى من خەمبار و پرسەدار
بىت. لە ئامىزىم گرت، دەنگوت دەمىك بو ئاۋاتى ئەم ساتەى دەخواست، ھەۋلى
دەدا ھەتا دەتوانىت زۆرتىر خۇى لە باۋەشمدا بشارىتەۋە، ھەردوۋكمان دەگرىابىن.
گوتىم:

- بمبوورە، ئازىزەكەم بمبوورە، نەدەۋا تۆم لەبىر بچىتەۋە.
بىنىنى شىرىن، بەۋ دەموچاۋە خەمبارەۋە، بەۋ ھەموو تاسەيەۋەى بۇ سۆز، بەۋ
رەنگە زەرد و لاۋانەيەۋە، ۋەكو كوتەكىك وا بوو كە بەر پەيكەرە وشكەھەلاتوو و
خەۋالوۋەم كەۋت و خەبەرى كىردەۋە. سوئندىم خوارى چىيى تر بەۋ خۇپەرستىيەۋە
پوۋبەرۋى كىشەكان نەبمەۋە. ھىشتا من مندا لىكى تىشىم ھەبوو، ئەركم بوو
لەبەر ئەۋ بىزىم! دەۋايە بەردەۋام بم.

بەدلىشكاۋى و تەنىيا، دەستىم بە ژيانى رۇژانەم كىردەۋە، ھەۋلم دەدا زۆرتىر لە
كۆمپانیا بمىنمەۋە و كار بكم، ھەركىز نەمدەتوانى لە مالىۋە سەرنجى خۇم كۆ
بكمەۋە، بىيارم دا لە بەردەم شىرىن نەگرىم، ئەۋ پىۋىستى بە ژيانى ئاسايى،
گەران و خۇشىيە. ئەم مندا لە نۆ سالەيە ھىندەى پىۋىست گورزى خوارىبوو. لە
مەنسورە پارامەۋە لەگەل خۇياندا بۇ باكورى بەرن، بەلام ئەۋ نەۋىست بەتەنىيا
بەجىم بەئىلت. ناچاربووم منىش برۆم. فىلاكەى مەنسورە، ھەر ئەۋ فىلايەى دە
سال پىشتىر بوو و باكور بە ھەمان جوانىيەۋە چاۋەرۋان بوو بمانباتەۋە خۇشتىرىن

پۆڭگارەکانی ژيانم، و جاريکی تر ئەو ھەموو بېرەوھەريیە خۆشەم بۆ زیندوو بکاتەو. دەنگی کورەکان لە کاتی یاریکردندا لە گۆتیدا دەزرینگایەو. لە پشتمەو، ھەستم بە نیگا پێ ئارەزووھەکی ھەمید دەکرد، چەندان کاژیر دادەنیشتم سەیری تۆپینی ھەمید و مندالەکانم دەکرد، تەنانەت جاريکیان دانەویمەو و تۆپەکەم بۆیان فری دایەو. وینەگەلیکی جوان کە لە پێ ھەمووی بە دەنگیکی ناکاو تیک دەچوو. خواپە، چ زوو تێ پەری! بەشی من لە ژيانی خۆشی خیزانیی ھەر ئەو چەند پۆڭە بوو، ئیتر ئەوھە ھەبوو ھەمووی ئازار و چەوسانەو بوو. لەبەرخۆمەو گۆتم:

بەشی ئیمە ھەر ئەو بوو، تەمەن پۆیشتم و چی نەما

بەلام کێ ھەلی دەگری زۆلمی وا

ھەموو تەمەن ھەر بە رەنج و مەینەت بروا؟

لە ھەموو سووچیکدا یاد و بېرەوھەريیەکی زیندوو دەبووھەو. جارچارە لە خۆمەو باوھشم دەکردەو، بۆ ئەوھە ئازیزەکانم لە کاتی گەرانەوھدا لە ئامیز بگرم. لەپێ بەخۆمدا دەھاتمەو، بەھەر اسەو سەیری دەوروبەرم دەکرد، ئاخۆ کەس منی لەم دۆخدا نەبینی؟ شەو لە قەراخ دەریا دانیشتم، نوقمی بێرکردنەو بووم، ھەستم بە قورسی دەستی ھەمید کرد لەسەر شانم، بوونی ئەو لەویدا بەشێوھەکی ئەوھندە سروشتی دیار بوو، بە سرتە گۆتم:

– وای ھەمید، نازانیت چەند ماندووم.

شانمی گۆشی، سەرم لەسەر دەستی دانا، بەھیمنی قژی لاواندەو، لەپێ بە دەنگی مەنسورە راچلەکیم:

– یەک کاژیرە لە شوپنت دەگەریم، لە کوئی؟

لە شوپن خۆم راپەریم، چۆن دەبیت خەونیک بەم شێوھە رپالیستی بیت؟ ھیشتا ھەستم بە گەرمی دەستی دەکرد لەسەر شانم، ئەگەر پیناسە شیتی دابراں بیت لە راستی، کەواتە من بەو سنوورە گەشتووم، بەلام چەند بەچێژ بوو! دەتوانی خۆمی بە دەستەو بەدەم و ھەتا ھەتایە لەگەڵ خەونە خۆشەکانمدا بەسەر بەرم، سوود لە ئازادی شیتەکان وەر بگرم و ھەست بە ھیچ بەرپرسیاریتیەک نەکەم. دردۆنگی شیتی و رەھابوون و ھەنگاوانان بەرەو دنیای خەونەکان، منی لە

لیواری پهرته وازهییدا دانابوو، ته نیا بیرکردنه وه له شیرین و بهرپرسیاریتی ئه وه هاندهرم بوون بۆ بهرگریکردن. به په له بپیارم دا، ده بوايه بگه پیمه وه، نه مده توانی له وی بمینمه وه، بهرگه ی ئه م خه ونانه م نه دهگرت و ده ترسام به سه رمدا سه رکه ویت، خه ریک بوو دووباره هه ره سم ده هینا. رۆژی سییه م که لویه له کانم کۆکرده وه و گه رامه وه بۆ تاران.

رۆژیکی گه رمی خه رمانان، کاژیر دووی پاش نیوه پۆ، به دنگی هاواری شادیی هاوکاره کانم به خۆمدا هاتمه وه که له پیره وی فه رمانگه که رایان ده کرد، هه موو پیره بایبیان له یه کتر ده کرد. عه لپور ده رگه ی ژوره که می کرده وه و هاواری کرد، شه ر ته واو بوو. له شوین خۆم نه جوو لومه وه. ئه گه ر سا ئیک پیش ئیستا ئه م هه واله یان پی دهادام، چیم ده کرد؟

ماوه یه کی زۆربوو سه رم له هیج به پیره به رایه تییه کی سه ربازی نه دهادا، هه رچه نه ئه مجاره وه کو دایکی تیکۆشه ریکی ونبوو زۆر ریزیان لی گرتم. به لام ئه م ریزانه ش ئه وه نه ده ی ئه و سووکایه تی پیکردنه ی به ر ده رگه ی به نه دخانه کان ئازاری دهادام که وه کو دایکی موجاهیدیک و هاوسه ری کۆمۆنیستیک ده مییست، تا قه تی به رگه گرتنیانم نه بوو.

زیاتر له مانگیک به سه ر ته واو بوونی شه ردا تی ده په ری، هیشتا قوتابخانه کان نه کرابوونه وه، کاژیر یانزه ی سه رله به یانی بوو کاتیک ده رگه ی ژوره که م کرایه وه، شیرین و مه نسووره، به رهنگی بزیکاو و په شیوییه وه هاتنه ژوره وه. زهنده قم چوو، له شوینه که ی خۆم هه ستام، ده ترسام به رسم چی بووه؟ شیرین خۆی فریدایه باوه شم، ده گریا، نه یده توانی قسه بکات. مه نسووره چاوی له چاوه کانم بریبوو و فرمیسه که بیدهنگه کانی ده هاتنه خوار. سه ره ئه نجام هاته قسه و گوئی:

- مه عسووم...!! ماوه! ماوه!

به سه ر کورسییه که دا که وتم، سه رم پالدايه پشته وه، چاوه کانم داخست. ده مییست ئه گه ر خه و ده بینم هه ر له و دۆخه دا بمینمه وه و هه رگیز هه لئه ستمه وه. شیرین به ده سته بچوکه کانی له ده موچاوی دهادام، ده مییست بزانیت ماوم یا نه! به ده م پارانه وه گوئی:

- دایه، هه سته، توخوا قسه بکه.

چاوه‌کانم کرده‌وه، پی‌که‌نی و گوتی:

- له فرماندهیییه‌وه ته‌له‌فونییان کرد، خۆم قسه‌م له‌گه‌لیان کرد.

به چاو پرسیم چییان گوت، نازانم ده‌نگیشم ده‌ره‌ات یان نه!

گوتیان:

- ناوی مه‌سه‌عوود له ریزی دیله‌کاندا هاتوو، له‌ناو لیسته‌ی نه‌ته‌وه

یه‌کگرتوو‌ه‌کانه.

- دل‌نیایت؟ له‌وانه‌یه به‌هه‌له بیستیتت، ده‌بیتت خۆم بۆ‌ئوی برۆم.

- نه! کاتیک شیرین به‌و دۆخه‌وه هات بۆ لام، خۆم ته‌له‌فونم کرد، به‌ دوور و

دریژی قسه‌م له‌گه‌لیاندا کرد، ناوی مه‌سه‌عوود به‌ هه‌موو ناو‌نیشانه‌کانیه‌وه له

لیسته‌که‌دا بوو، وتیان به‌م نزیکانه ده‌یانگۆرنه‌وه.

نازانم چیم کرد. وا بزانه‌م وه‌کو شیتت سه‌مام کرد. ئینجا کړنووشم برد. باش

بوو مه‌نسووره له‌وی بوو، هه‌موویانی له ژووره‌که کرده‌وه، بۆ‌ئوه‌ی

شیتکاریه‌کانی من نه‌بین. ده‌بویه خۆم به‌ شوینتیک بگه‌یه‌نم، نازانم کوئ،

شوینتیک پیرۆز، مه‌نسووره نزیکترین شوینی به‌ بیردا هاته‌وه، ئیمامزاده‌ سألج.

ده‌ترسام، ده‌بویه هه‌تا زووه له‌ کفره‌کانم پاشگه‌ن بيمه‌وه، ده‌نا ئه‌م به‌خته‌وه‌رییه‌م

وه‌کو ئاو له‌ نیو په‌نجه‌کانمه‌وه لی‌ ده‌رژیت. گۆره‌که‌ی ئیمامزاده‌م گرت و سه‌دان

جار گوتم، خواجه هه‌له‌م کرد، بمبووره، خواجه تۆ مه‌زنی، تۆ میهره‌بانی، تۆ ده‌بیتت

بمبووری، به‌لین ده‌ده‌م هه‌موو نوێژه‌کانم بگێرمه‌وه، پاره به‌ ده‌رۆزه‌کار ده‌ده‌م،

ده‌چمه‌ خزمه‌تی ئیمام په‌زا، ئه‌مه و هه‌زاران نه‌زر و نیازی تر. ئه‌و هۆیانهم بۆ

باس ده‌کرد که له‌به‌رچی کفرم کردوو، به‌لگه‌م ده‌هینایه‌وه، کاتیک به‌دبه‌ختی

سنوور تۆ په‌رینیت، ئیتر مرۆف هیچی نامینیت بیدۆرینتی، له‌و کاته‌دا تۆی له‌بیر

ده‌چیته‌وه، کفر ده‌کات، تکات لی‌ ده‌که‌م هه‌رچیم لی‌ ده‌که‌یت بیکه، ته‌نیا له‌ ریگه‌ی

منداله‌کانمه‌وه تاقیم مه‌که‌ره‌وه.

کاتیک بیر له‌و رۆژگاره ده‌که‌مه‌وه، ده‌زانم به‌راستی تیک چوو بووم، چون

مندالیک له‌گه‌ل هه‌ویارییه‌که‌ی قسه‌ ده‌کات، ئاوها له‌گه‌ل خوادا قسه‌م ده‌کرد،

یاسا‌کانی یارییه‌که‌م دیاری ده‌کرد، له‌ ریگه‌ی هه‌ره‌شه‌وه چاودیریم ده‌کرد که هیچ

کاممان له‌ یاسا‌کان لا نه‌ده‌ین. چه‌ندان جار له‌ رۆژدا هه‌ستم ده‌کرد ده‌بیتت نوێژی

شوکور بکەم، لەو کاتانەدا دەبوا کێنووش بەرم بۆ ئەوەی ئەوەکو هەلگەرتیمەوه، بە وینەئە ئاشقیەک لە پاش دڵشکان و دابێران، دۆخی ترس و هیوا بەسەرماندا زال بوو، بە شەرمەوه لەوەی گوتیبووم، هەموو کاتێک راز و نیازم لەگەڵ دەکرد، بەلکو ناشوکرییەکانم بە فەرامۆشی بسپێریت و هەلومەرجی ئەو پۆژگارەم بە هەند بگرت.

جاریکی تر زیندوو بوومەوه، خۆشی بۆ مالهکەم گەرابوووه، دەنگی پێکەنینی شیرین کە ماوهیهکی دوور و درێژ بوو کپ بووبوو، جاریکی تر لە ناو مالهکەدا دەنگی دەدايهوه، پای دەکرد، یاری دەکرد، دەستی لە ملم دەکرد و ماچی دەکردم. دەمزانێ دیلی هەزاران دژواری و دەردەسەری هەیه، دەمزانێ ئەو لەوێ ئازار دەچێژیت، بەلام ئەمانە هەموویان تەواو دەبن، گرینگ ئەوهیه لە ژياندايه، ئیستا هەموو پۆژیک لە چاوه‌روانی ئازادبوونی ئەودا بووم، مالهکەم پاک رادەگرت، جلویه‌رگەکەم ریکوپیەک دەکرد، مانگەکانی دووریم یەک لە دواي یەک بەسەر دەبرد، هەموو مانگیەک لە مانگی پێشوو دژوارتر بوو، بەلام هیواي جاریکی تر بینینەوهی منی زیندوو و لەسەر پێ رادەگرت. تاوهکو سەرئەنجام لە شەویکی هابیندا ئەویان هینایە ماله‌وه، لە پۆژی پێشووتره‌وه جاده و کۆلانەکیان بە گلۆپ و چراخان رازانده‌وه، لەسەر پارچەي گەوره ناویان نووسیبوو و بەخێرهاتنەوهیان دەکرد، بۆنی گۆل و شیرینی و شەربەت ماله‌کەمی نوقمی ژيانه‌وه کردبوو، مالممان پیری لە خەلک بوو، زۆریانم نەدەناسی، بە هاتنی مەحبوو به و هاوسەرەکه‌ی وزەم وەبەردا هاتیوو، کاتیک بینیم حاجی ئاگاش هاتوو، دەموست دەستی ماچ بکەم، پووختساری ئەو بەلامه‌وه نیشانه‌ی پووختساری و ئەشق و خۆشه‌ویستییه... کاری بەرپۆه‌بردن لە ئەستۆی پەروین خانم، مەنسورە، فاتمی، مەنیزه و فێروزه بوو، من لە چاوه‌روانییه‌کی بێ هەدا بە‌ولاوه هیچم لە دەست نەدەهات. پەروین، فاتمی و فێروزه کە ئیستا کچیکی گەنجی جوان بوو، لە چەند پۆژی زووتر هاتبوون و سەرقالی ناماده‌کارییه‌کان بوون، پۆژی پێشتر فاتمی گوتی:

– داده قژت بۆیه بکە، ئەو کورە ئەگەر تۆ ئاوها بینیت دای دەوستیت.

رازی بووم، پێشوازیم لە هەموو شتێک دەکرد. خۆی قژمی بۆیه کرد و برۆ و دەموچاوی بۆ هەلگرت، فێروزه پێ دەکەنی و دەیکوت:

- دەلایى زەماوەندى پوورتىيە، ھەر لە بووک دەچىت.

- بەلایى ئازىزەكەم، بە بووكى دەچم، زۆر لە زەماوەندىش خۆشترە! چونكە شەوى بووكىنىيەكەم قەت ئەوەندە بەختەوەر و خۆشحال نەبووم.

جلىكى سەوز و جوانم لەبەر كرد، مەسعوود زۆرى حەز لەم رەنگە بوو، كراسىكى بەمەيىم بۆ شىرىن كرىبوو، لە پاش نيوەرۆو جلمان لەبەر كرد و لە چاوەروانىدا دانىشتىن، دايكم، عەلى و خىزانەكەى لەگەڵ ئىحتىرام سادات و مندالەكانى ھاتن، ئىحتىرام زۆر تىك شكابوو، ئەم پرسەدارىيە درەنگ و چەپىندراوھى رۆژ بە رۆژ زياتر ناخى ويران دەكرد. ھەولم دەدا نىگام لە چاوەكانى بەزمەو، شەرم دەكرد لەوھى كۆرەكەى من زىندوو بوو و كۆرەكەى ئەو نەمابوو، دەتگوت گوناھى منە كە كۆرەكەى ئەو ناگەرپتەو، بە دايكم گوت:

- بۆچى ئىحتىرامت ھىنا؟

- خۆى حەزى كرد بىت، بۆچى چى بوو؟

- ھىچ، قەلسم، نىگا پر خۆزگەكانى ئازارم دەدەن.

- ئەم قەسە چىيە؟ بە ھىچ شىوھىك خۆزگە بە تۆ ناخوازىت، ئەو دايكى شەھىدە، پلەى لە تۆ زۆر بەرزترە، دەزانى لەلای خوا چ بەھايەكى ھەيە، پىت وايە ئىرەيى بە تۆ دەبات كە بە يەك لە سەدى ئەويش ناگەيت؟ نە گيانەكەم، ئەو زۆر دلخۆشە و تۆش خەفەتى بۆ مەخۆ.

لەوانەش بوو راست بكات، ئەو من بووم كە نەمدەزانى، لەوانەيە بەراستى بىروباوھرى ئەو ئەوەندە بەھىز بوو دەيتوانى لەسەر پى راى بگرىت و لەم لايەنەو من لەو لاوازتر بووم، ھەولم دا چى تر بىرى لى نەكەمەو، بەلام ھىشتا ھەر لە نىگاكانى ھەلەھاتم.

شىرىن زياتر لە سەد جار مەنگەلە بچووكە ئەسفەنەكەى داگىرساند و جارپكى تر كۆزايەو، چى تر تاقەتم نەمابوو. كاژىر لە نۆى شەو لايداو كاتىك كاروانەكە گەيشت، سەرھى ئەو ھەموو راھىنان و حەبە ئارامكەرەوھى كە خواردبووم، ھەر تووشى گرزبوونەوھىكەى زۆر بووم و لە ھۆش خۆم چووم. ئەو ساتە زۆر خۆش بوو كاتىك چاوم كردەو، خۆم لە ئامىزى ئەودا بىنيەو.

مەسعوود، بالاي بەرزتر بوو، بەلام زۆر لاواز و رەنگ پەريو بوو، نىگاكانى گۆرا

بوون، له گهال كۆمهلك ئه زمووني پر له ئازاردا گهوره بووبوو، پتیهکی دهشلی و ئازاری زۆر بوو، له دۆخهكهی، له زریانهخهوهكانی شهوانهی و شهونخوونیهكانی دهزمانی چی چهشتوووه. بهلام هیچی بۆم باس نهدهکرد. دهركهوت كه به برینداری و نیوه گیانهوه كهوتوووته دهست دوژمن و له چهند نهخۆشخانهیهكدا ماوتهوه، هیشتا زامی ساپتینهبووی ماوو كه ههندي جار دهبووه هۆی تا و ئازار. دوكتۆر گوتی، دهكریت پتی به نهشتهرگهری چارهسهر بكریت. له پاش ئهوهی كه مێك هیزی وهبهردا هاتهوه بۆ نهشتهرگهرییهكه رۆیشت و خۆشبهختانه سهركهوتوو بوو. وهكو منداڵ چاودیریم دهکرد، خزمتم دهکرد، نرخي ساتهكانی بوونم لهگهالی دهزانی، كاتیک دهخهوت، به دیار سهرییهوه دادهنیشتم و سهیری رووخساریم دهکرد، له سهیرکردنی دهموچاوه جوان و پیاوانهیییهكهی، كه لهناو خهودا له مندالكی ساوا دهچوو، تیز نهدهبووم. ناوم نابوو (خودا داد)، بهراستی خوا ئهوی پتی دابوومهوه. ورده ورده له باری جهستهیییهوه تهندروستی گهرابووهوه، بهلام له باری دهروونیهوه شاد و به كهیف نهبوو. نیگاری نهدهكیشا، هیچ بهرنامهیهکی بۆ داهاتوو نهبوو. ههندي جار هاوړتیکانی، هاوخهبات و هاویهندییهكانی بۆ سهردانی دههاتن، كه مێك سهرقال دهبوو، كهچی جارێکی تر له خۆدا نغروق دهبووهوه. داوام لیکردن به تهنیا جتی نههیلن، له ههموو تهمنهتیکیان تیدا بوو و ههموو خۆشیان دهووست. لهگهال یهكیکیاندا كیشهی خهمۆکییهكیم خسته بهرباس كه ناوی ئاغای مهقسوودی بوو، نزیكهی پهنجا سال دهبوو و مهسعوود زۆر ریزی لی دهگرت، مرۆفیکي دنیا دیده و میهرهبان دیاربوو، وتی:

- خهمت نهبیت، ههموومان كهم و زۆر ئاوها بووین، ئهم منداڵه زۆر زامدار بوو، ورده ورده چاك دهبیتهوه، دهبیت بۆ سهركار بروات.
- بهلام ئهو كورپکی بههرمهههه بوو، ههز دهكهم بخوینیت.
- بېگومان، بېگومان، دهشی بخوینیت، دهتوانی له پشکی ئازادكراوهكان سوودمهههه بیت و له زانكۆ بخوینیت.

زۆر دلخۆش بووم. كتیبهكانیم كۆكردهوه و گوتم:

- باشه ئیتر ماوهی پشوو تهواو بوو، دهشی بهرنامه بۆ داهاتوو دابنیت و كاره نیوهچلهكانت تهواو بكهیت، گرینگترین كاری تۆ خویندنه، دهبیت ههه له ئهمرۆوه

دهست پي بکەيت.

- نه دايه، له من گوزهرا، چيي تر ميشکم کار ناکات، تاقهتي تاقیکردنهوهی گشتی و خويندم نيبه، تازه مهحاله درچم.

- نه رۆله، ئەمجاره بهدنيايييهوه دردهچيت، بۆ تۆ هەندیک ئاسانکاری لهبرچاو دهگیریت، له پشکی ئازادبووهکان سوودمه‌ند دهبيت.

- يانی چي؟ ئەگەر من ليهاتوویی زانستيم نهبيت جياوازی نيبه له نيوان ئەوهی ئازاد بوويم يان يهکيکی تر؟ ناتوانم له زانکۆ بخوينم.

- تۆ ئەگەر بخوينیت له هه‌موو کەسيک ليهاتووتری، ئەمه مافیکه به ئيوه دراوه.

- واتا مافیان پي داوم که مافی خەلکی تر بخۆم، نه! نامه‌ويت.

- تۆ مافی خۆت وهرده‌گریت، ئەو مافه‌ی که سی، چوار سال پيش ئیستا به ناههق لئیان داگیر کردی.

- له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو کاته مافی منیان خوارد، ئیستاش من برۆم مافی يهکيکی تر بخۆم، ئەری؟!

- دروست يان هه‌له، ئەمه ياسايه، دهبيت ملکه‌چی بيت، ناشی تۆ به‌وه راهاتبي ياسا هه‌موو کاتيک به زیانت بيت؟ نه گيانه‌که‌م هه‌ندێ جار له سوودی مرۆفدايه. تۆ بۆ ئەم خەلکه، ئەم ولاته ئازارت چه‌شت، شه‌رت کرد، ئیستا ئەو خەلک و ولاته ده‌يانه‌ويت پاداشتت بده‌نی، دروست نيبه وهری نه‌گری!

گفتوگۆ بي کۆتايييه‌کانمان به‌سه‌رکه‌وتنی من ته‌واو بوو. دياره بوونی فيروزه‌ش بي کاريجری نه‌بوو، ئەو دوا ساله‌کانی ئاماده‌يي به‌سه‌ر ده‌برد، کتيبه‌کانی هينا بوو و به پرسيارکردن له مه‌سه‌وود، هانی دها بخوينیت. رووخساره جوان و به‌سه‌زه‌که‌ی وزه‌ی ژيانی بۆ مه‌سه‌وود ده‌گه‌راندوه. پيکه‌وه ده‌يانخويند، قسه‌يان ده‌کرد، پي ده‌که‌نين، هه‌ندێ جار هانيمان دها که‌ميک بگه‌رين. ئەم ره‌وشه له خيرايبی چاکبوونه‌وه‌ی مه‌سه‌وود کاريجه‌رييه‌کی زۆری هه‌بوو.

مه‌سه‌وود له به‌شی بيناسازی وهرگيرا، ئەو به‌شه‌ی که ئاره‌زووی هه‌ميشه‌یی بوو، ماچم کرد و پيرۆزبايم لى کرد، به پيکه‌نينه‌وه گوتی:

- خۆمان ده‌زانين مافی من نه‌بوو، به‌لام خۆشحالم.

کیشیه کی تری مهسعوود بی کارى بوو، دهیگوت:

- شهرمه زارییه بق کوریک له تمه نی مندا سه رباری دایکی بیت.

چهند جاریکیش باسی وازهینانی له زانکۆ و کارکردنی کرد. ئەمجارهش کیشیه کهم له گه ل ئاغای مهقسوود باس کرد، که ئیستا کاریکی له پله بالاکاندا پی سپێردرابوو. به دنیایی و خوشحالییه وه گوتی:

- دیاره کار بق ئه وهیه، دهتوانیت به هیچ شیوهیه کیش واز له خویندنه کهی نههینیت.

هر له وهزارهتهدا که خۆی به پرسیاریتی هه بوو، کاریکی باشی بق دۆزییه وه. به ئاسانی به قوناغهکانی هه لێژاردن، تاقیکردنه وه و چاپیکه وتنه کهدا، که زیاتر پروکەش بوون، تی په پری و به فەرمی دامه زرا. تهلیسمی خێزانه کهمان به هۆی ئه وه وه کرابوو وه، ئه لقه ی خوشه ویستیمان له په نجه ی ئه ودا بوو، له هه موو شوینیکدا له ریزی پیشه وه بوو، هه رچه نده خۆیشی بهم بارودۆخه قایل نه بوو. وهکو دایکی دلیکی ئازادبوو له هه موو شوینیک ریزیکی زۆرم لی دهگیرا و کار و پیشنیاری زۆرم دهخرایه به ردهست، هه ندی جار ناچار دهبووم رهتی بکه مه وه. بهم هه موو ئالوگۆره پیکه نینم دههات، چ دنیا یه کی سهیر بوو، ئیستا به هه موو بوونمه وه له وه گه یستم که نه زیزبوونه کهی بایه خی هه یه و نه میهره بانیه کهی.

پهوتی ژیانم بهسروشستی و هیمنی دهړویی، ههموو مندالنهکانم تهندروست و سهرکهوتوو و سهرقالی خویندن بوون، له رووی ئابوورییهوه هیچ کیشهیهکمان نهبوو، تا رادهیهک داهاتی من باش بوو و مهسعوود مووچهی پتر له ئاسایی وهردهگرت، هندیئ ئاسانکاریشیان بۆ کرد بۆ ئهوهی ئوتومۆبیل و خانوو بکړیت. سیامهک، خویندنی تهواو کردبوو و کاری دهکرد، ههموو کاتی ئاماده بوو پارهمان بۆ بنیړیت. له دواى کۆتایی پیهاتنی شهر، پهروانه دایمه بۆ ئیران دههات، کاتیک بهیهکتر دهگهیشستین مهوداکانی ئهم ههموو ساله نهدهما و دهگهراینهوه رۆژانی نهوجهوانی. پهروانه هیشتا ههر بهکهیف و هاروهاج بوو، به کارهکانی له پیکهنینا دهبوورامهوه. ههموو کاتیک خۆم به قهرزازی دهزانی و هرگیز هاوکارییهکانیم لهبیر نهدهچوووه، ده سال و هکو دایکیکی دلسۆز سهپرهرشتی کورهکهمی کرد، تا ئیستاش سیامهک ههموو کاتهکانی پشووی له مائی ئهواندا بهسهر دهبرد، پهروانه وردهکارییهکانی بهرهویشچوون، گهورهبوون و پیگهیشستنی سیامهکی بۆ باس دهکردم، چاوهکانم دنووقاند و ههولم ددا کاته له کیس چووکهکی له میشکمدای بسازینم و قوناغه جیاوازهکانی نهمنی لهبهرچاومدا بهرجهسته بکه، زۆرم بیر ئهکرد، ئهمه تاقه خهمیک بوو جارجاره رووخساری ژیانى تار دهکردم. دوو سال بوو پیداکری لهسهر ئهوه دهکرد بۆ ئهلمانیا برۆم بۆ دیدهنی، بهلام بیرکردنهوه له مهسعوود و شیرین که هیشتا مندال بوو ریگر بوون، ههتاوهکو سهرئنهجام ئهوه ساله ههستم کرد به تهواوهتی تاقهتم بهسهر چووه، له وینهکانیدا نامۆ دههاته بهرچاوم، به پیداکریی پهروانه و مندالنهکان بهرهو ئهلمانیا بهرئ کهوتم، چ

گه موهگور بووم، هه رچهنده کاته که نزیکتر ده بووه و هه توانای چاوه پروانیم که متر ده بووه و هه، سه رم سوورده ما چون به رگه ی ده سال دووریم گرت، کیشه کانی ژیان ئه وهنده به خو به وه گیرۆده ی کردبووم، هه ندی جار چه ندان رۆژ تۆ ده پهری ته نانه ت ته ماشایه کی وینه یه کیشیم نه ده کرد. یادی هه مید به خیر، هه موو جارێ ده یگوت، دلته نگه و خه م و خه فه تی بۆ بنه ما له خه سلته ته کانی ژیان ی بورژوازیه، کاتیک تیربوویت و مهینه ته یه کانی خه لکی تر به لاته وه نرخه نه بوو، ئه و کاته بیر له م هه سته بۆ ناوه رۆکانه ده که یته وه. له وان هه بوو ئه و راست بکات، به لام من هه موو کاتیک ئه م دلته نگه یه له ناخدا هه بوو، و له به رئه وه ی توانای ره وینه وه ی نه بوو، په رده یه کم به سه ریدا دده و ته نانه ت له به ر خو شمه وه دانم به وده نه دهنه که چه ند پتووستیم به بینینه تی، ئیستا تا راده یه که هیمن بووم و وه کو هه موو که سیک مافی بۆ تاقه تی و ئاره زووی بینینه کور هه کم هه بوو.

له کاتی خوا حافیزی، شیرین زۆر خه مبار بوو، به وه پهری بۆ شه رمیه وه گوته، له رۆشینه تی تۆ بۆ تاقه ت نیم، له وه دلته نگه که فیزایان پیم نه دا. ئیستا شیرین کچیکی چوارده سالان بوو، خو ی له هه موو که سیک به ژیرتر ده زانی، به بۆ په روایی مندالانگه لیکه تیربوو له ناز و خو شه ویستی هه رچی به کی بو یستبایه ده یگوت، سه ره رای نار هه زایه ته یه کی زۆر به ده سته مه سه وود، فاتی، مه نسووره و فیروزه م سپارد، به پری که وتم.

کاتیک له هۆلی ترانزیته که ی فرانکفۆرت هاتمه ده ر، وه ستام، به دلکی پر له خرۆشه وه سه یری ده ور به رم کرد، پیاویکی گه نجی قۆز له به رده م وه ستا، دیقه تی ده موچا ویم دا، ته نیا نیگا و زه رده خه نه که یم ناسیه وه، چه ند ئه لقه قزێکی په خشه وه بوو به سه ر ناوچه وانیدا پتر هه میدی ده هینایه وه به رچاوم نه ک سیامه ک، و پرای ئه و هه موو وینه یه که ماله که می رازانده بووه وه، هیشتا هه ر چاوه پروانی بینینه کورپکی نه وچه وانیه قه د و بالای باریک و خاوه ن هه لسوکه و تیکی مندالانه م ده کرد، که چی سیامه ک پیاویکی بالابه رز، قۆز و به پیز بوو، کاتیک به ده سته کانی ده موچاوی گرتم، سه رم له سه ر سینه ی دانا، توند له ئامیزی گرتم، وای... کاتیک وه کو مندال خۆم خسته سایه ی کوره که مه وه، چ چیژیکی هه بوو. سه رم ده گه بشته شانه کانی، بۆنی جه سته یم کرد و تیر تیر گریام، گریانیکی تاسه بار. ماوه یه که تۆ

په پری ئینجا کچیگی گهنجی ته روبرو سهرنجی راکیشام، خیرا خیرا وینهی دهگرتین، سیامهک ناساندی، بروام نه دهکرد، ئه وه له یلای کچی په روانه بوو، له ئامیزم گرت و گوتم:

– چ گه وره و جوان بووینه، وینه کانتم بینیبوو، به لام خۆت شتیکی تری.

به پیکه نینتیک، ددانه جوان و سپییهکانی نیشاندام، سواری ئۆتۆمۆبیله بچکۆلهکهی سیامهک بووین، گوتم:

– له پيشدا بۆ مائی له یلا دهروین، پووره په روانه چیشتی نیوه رووی لیناوه و چاوه روانه، ئه گهر پیت خۆش بوو ئه مشهوه، یان سبهی بۆ شارهکهی من دهروین، دوو سهعات لیره وه دووره.

– ئافهرین، فارسیت له بیر نه چوو، زاراوه شت* نییه.

– دیاره له بیرم ناچیته وه! ئیره هه مووی ئیرانییه، له هه مووشی گرینگتر پووره په روانه، به فارسی نه بیت به هیچ زمانیکی تر وه لام ناداته وه، باوک مندالهکانی خۆشی ده رهیناوه، وا نییه له یلا؟!

له پيش گه یشتنمان بۆ مائی په روانه، زانیم شتیک زیاتر له هاوپییه تی خیزانی و قوناغی مندالی له نیتوان ئه دوو گه نه جدا ههیه.

په روانه مائیکی خۆش و دلگیری هه بوو، به دلخۆشییهکی فراوانه وه پيشوازی لی کردین، وا بزانه خه سرهوی هاوسه ری په روانه پیر بوو بوو، له دل خۆمه وه وتم: ئاساییه، چوارده، پارده سال تپ په ریوه، به دلنیااییه وه ئیستا منیش له دیدی ئه ودا پیربووم و شکاومه ته وه. مندالهکان گه وره بوو بوون، لاله به زاراوهیه کی تیکه ل قسهی ده کرد و ئه رده لانی مندالی سییه می، که له وئ له دایک بوو بوو، لیمان تپ ده گه یشت به لام به فارسی وه لامی نه ده دایه وه.

په روانه زۆر پیداکریی کرد که له لای ئه وان بمینینه وه، به لام ئیمه بریارمان دا بۆ شارهکهی سیامهک برۆین و بۆ پشووی کوتایی هه فتهی دواتر بگه ریینه وه ئیره. من به لای که مه وه هه فتهیه کم پتویست بوو بۆ ئه وهی جاریکی تر کورپه که م

* زۆربهی ئه و مندال و گه نه جانهی له هه نده ران گه وره ده بن، زمانی ئه و ولاته و زمانی دایکیان تیکه ل به یه کتر ده کن، بۆیه لیره دا ئه و وشه یه م به کارهیناوه. و.

بناسمهوه، خوا دهزانیټ چ قسهگه لیکمان هه بوو بیکهین، کهچی کاتیک به تهنیا بووین، نه مدهزانی باسی چی بکهه؟ له کوپوه دست پی بکهه؟ چۆن بهسهه ئهه هه موو سالانی دوورییه باز بدهم. ماوه بیک هه هه والی که سوکاری دهپرسی و منیش ده مگوت، باشن، سلاویان هه بوو، ده مگوت، هه موو کاتیک ئاووههوا ئاوها خو شه؟ تۆ نازانیټ تاران چهنده گهرم بوو و لهه جۆره قسهگه له. رۆژیک بهسهه رچوو تا سههۆلی نامۆییمان که به رهه می دووری چهنده ساله بوو، توایه وه و به گهرموگوری دهستان به قسه کردن کرد. خو شبه ختانه رۆژهکانی دواتر شه ممه و یهکشه ممه بوو و نه وندهی پیویست کاتمان هه بوو. ئهه باسی رۆژه دژوارهکانی دوا ی جیا بوونه وهمانی کرد، مه ترسییهکانی هه لهاتن له سنوور، شیوازی ژبانی ئۆردوگا، چوونه زانکو و سه ره نهجام باسی خویندن و کاره کهی کرد. منیش باسی مه سهوود، رۆژه دژوارهکانی ژبانی، ئهه رۆژگاره ی به مردوو ده ژمیردرا، گه رانه وه کهی و ههروهها سه بارهت به شیرین، هاروها جییه کهی، قسه زلهکانی، روچه سه رکه شه کهی که پتر لهه دهچیت وهک له مه سهوود، وتم و قسه کانمان بی کوتایی بوون. له رۆژی دووشه مه وه بۆ سه ر کار رۆیشټ، منیش بازارهکانی دهوروبه ر گه رام، له گه ورهیی و جوانیی ئهه دنیا یه سه رسام بووم، به وهی له کور تیبینییه وه هه ول دههین خو مان به ناوهندی دنیا بزانی، پیکه نینم هات. فیر بووم برۆم بۆ بازار و شت بکرم، چیشتم لی دهنه و چاوه روانی ده بووم، هه موو دوا ی نیوه روانی بۆ شوینیک ده پویشټین و شوینیکی نیشان ده دام، به لام هه رگیز دهستان له قسه کردن هه لنه دهگرت، زۆر زوو وازمان له گفټوگۆی سیاسی هیئا، ئهه نه ونده له کیشه و کهشی هه نوو کهیی ولاته وه دوور بوو، ته نانهت قسه و دهسته واژهکانیسی که به کاری ده هیئا کۆن بوون و ده میبرده وه رۆژگارهکانی سه رهتای شوړش، به قسهکانی پیکه نینم دههات، جاریکیان قه لس بوو و گوئی:

- بۆچی گالتهه پی ده کهیت؟

- نه نازیه کههه، گالتهه ناکهه، به لام هه ندی له قسه کانت جۆر ټکن.

- چۆن؟

- وهکو قسه ی رادیو بیانیه کان وایه.

- رادیو بیانیه کان؟

- به‌لئ، له ئیران بهو رادیویانه ده‌لئین که له دهرهوه به‌نامه بلآو ده‌که‌نه‌وه، به‌تایبه‌تی رادیوی لایه‌نه‌کانی دژه شو‌پش.

- بۆچی ئه‌وان چۆن قسه ده‌که‌ن؟

- وه‌کو تۆ، هه‌والی راست و درۆ تیکه‌ل ده‌که‌ن، ده‌سته‌واژه‌گه‌لێکیان هه‌یه هینی سه‌له‌کانی پێشووتره، هه‌موو که‌سیک ده‌زانیت ئه‌مانه له ناو ولآتدا نین، هه‌ندی جار ئه‌وه‌نده له که‌شه‌که‌وه دوورن قسه‌کانیان پیکه‌نین ئامی‌ز و دیاره سه‌سه‌ختانه‌ش دیارن. به‌راست هیشتا تۆ لایه‌نگری موجه‌دینی؟

- نه! راستیه‌که‌ی ناتوانم هه‌ندی له کاره‌کانیان قبول بکه‌م.

- وه‌کو؟

- هێرشکردنه سه‌ر ئیران و شه‌رکردن له‌گه‌ل سه‌ربازه ئیرانییه‌کان، هه‌ندی جار بیر له‌وه ده‌که‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر تا ئیستا له‌گه‌لیان بمایه و له‌به‌رامبه‌ر مه‌سه‌عوود بوه‌ستامایه، چی رووی ده‌دا؟ راستیه‌که‌ی، ئه‌م زریانه‌خه‌وه هه‌ندی شه‌و له‌خه‌و رامده‌چله‌کینیت.

- سوپاس بۆ خوا، ژیر بوویت.

- زۆریش نا، ئیستانه زۆتر بیر له‌ باوکه‌مه‌وه، پیاویکی زۆر مه‌زن بوو، وا نییه؟ ده‌شی ئیمه‌ شانازی پێوه بکه‌ین، لێره هاوپییری ئه‌و زۆره، منیان فره‌ خو‌شده‌وین، ئه‌وان هه‌ندی شت له‌باره‌ی باوکه‌مه‌وه باس ده‌که‌ن که ئیمه‌ نایزانین، زۆر چه‌ز ده‌که‌ن تۆ بیینن و قسه‌ی باوکه‌میان بۆ بکه‌یت.

به‌دوودلییه‌وه ته‌ماشایم کرد، کێشه هه‌میشه‌یییه‌که‌ی وازی لی نه‌ده‌هینا، نه‌مه‌ویست وینه‌که‌ی باوکی تیک بده‌م، یا ئه‌و شانازییه‌ی لی بسینمه‌وه، به‌لام ئه‌م خۆ به‌ستنه‌وه‌یم به‌ نیشانه‌ی پێ نه‌گه‌یشتنی که‌سایه‌تی ئه‌و ده‌زانی، گوتم:

- کورم سه‌یرکه، من به‌ هه‌چ شێوه‌یه‌ک تاقه‌تی ئه‌م خۆوانده‌م نییه، تۆ ده‌زانیت من له‌گه‌ل بیر و بۆچوونه‌کانی باوکه‌تدا نه‌بووم، ئه‌و پیاویکی زۆر باش، به‌شکو و میهره‌بان بوو، به‌لام خه‌وش و که‌موکووریشی هه‌بوو، له‌ هه‌موویان گرینگتر تێروانیی یه‌کلایه‌نه‌ی هه‌بوو، له‌ دیدی ئه‌و و هاوپییره‌کانیدا دنیا دوو به‌ش بوو، یا له‌گه‌ل ئه‌وان یان له‌ دژیان، هه‌رچییه‌ک پێوه‌ندی به‌ لایه‌نی به‌رامبه‌ریانه‌وه هه‌بوو

خراب بوو، تهنانهت له بواری هونه ریشدا، تهنیا ئه و هونه رمه ندانه ی لایه نگرې خویان بوون هونه رمه ندی راسته قینه بوون، ئه فرینه ری شاکار بوون، ئه وانی تر هیچ نه بوون. تهنانهت باوکت له سه ر ئه وهش شه ری له گه لم ده کرد که بوچی دنکی فلانه گورانی بیژم پی خو شه، یا ده لیم فلانه شاعیر باشه، ئه مانه سه ر به ده ربارن و دژی کومونیستن و منیش هه ستم به گونا ه ده کرد، ئه ی بوچی دنکی ئه و ده چپته دلمه وه یا هه زم له شیعی ری ئه و شاعیره یه، ئه وان مافی سه لیه ی تاییه تیشیان نه دده ا. له بیرته ئه و روژه ی ئاغای تالقانی مردبوو، کاتیک خانمی ده هقانی له گه ل هاوسه ره که ی که وا لایه نگرې پارته کی چه پ بوون، هه موو کاتی بو مالمان ده هات، ته له فوئی ده کرد و نه یده زانی ده شی چی بکات، چونکه ئه و له کو تاییه کانی ته مه نیده ا قسه ی به و که سانه وتبوو که له کوردستان راپه ریون، ئه وانیش نه یانده زانی بو مردنه که ی چ هه لوئیس ته ی بگرن، سه رتاسه ری روژه که به دوا ی به رپرسته وه بوون بو ئه وه ی بزائن پرسه دار بن یان نا، خه فته بخون یا نا و هه تا بریار گه یشت گوا یه به لئ ئه و یه کی له به رگریکارانی جه ماوهر بووه، نازانیت ئه و خانمه چون ده سته ی به گریان کرد و چ پرسه یه کی گرت، له بیرته؟

- نه!

- به لام من له بیرمه، هه ز ده که م به بیرو باوهری خو ت و خویندنه وه ی خو ت چاک و خراب بنا سته وه و بریار به دیت، لایه نگریدنی ره های هه ر ئیدیؤلوجیه ک ده تبه سته وه، بریاری پیش وه خت له هزرتدا پیک ده هیئیت، ریگری لئ ده کات هه لسه نگانندی تاییه ت به خو ت هه بی و له سه لیه ده ا بی لایه ن بیت، له ئه نجامدا ده بیت به ره گه زپه رست، ئه گه ر ده ته ویت هه ر ئه مانه ش به ها ورپیکانت ده لیم و هه له کانی ئه وان و باوکیشتیان بو ده ژمیرم.

- دایه!! ئه مه چی ده لئی، ده بیت ئیمه یادی ئه و زیندوو راگرین، ئه و قاره مان بوو.

له قاره مانیتی ماندوو بووم، بیره وه رییه کانی رابردوو ش ئه وه ندده تال ن نامه ویت غه رغه رهیان بکه مه وه، تو ش ده ست هه لگره و خو ت به دا هاتوو به سه ته وه، ژیان له پی شته وه یه، بوچی ده ته ویت خو ت له رابوردوو نوقوم بکه یته؟ ئه وه شته پی بلیم، به هیچ شیوه یه که ئه م هه وادارانهم خو ش ناویت.

نازانم تا چ رادهیهک قسهکانمی پهسند کرد، یان کاریگهیری لهسهر ههجوو، بهلام چیی تر هیچ کاممان بهلای گفوتوگۆی سیاسیدا نهچووین. جاریکی تر گهراینهوه سهر پرسه تاییهتی و خیزانییهکان. بۆئوهی پتر کونج و کهلهبهرهکانی دلای بناسم، داوام لی کرد باسی پهروانه و خیزانهکهیم بۆ بکات، سهرئهنجام هاته قسهکردن:

- تۆ نازانیت لهیلا چهند میهرهبان و هوشمهنده، بهرپوهبردنی بازرگانی دهخوینیت، ئەمسال خویندنهکهی تهواو دهکات و کار دهکات.

- خوشت دهویت؟

- بهلی، چۆن زانیت؟

- دام له قاقای پیکهنین.

- ههر له فرۆکهخانهوه، دایک زوو تی دهکات.

- دهمانهویت ببینه دستگیران، بهلام لهمپهر ههیه.

- چ لهمپهریک؟

- خیزانهکهی، دیاره پووهره پهروانه ئەلیی مانگه، دایکداری بۆ کردم، دهزانم خووشی دهویم، بهلام لهم بابته پشته هاوسههرهکهی دهگریت.

- بۆچی خهسرهو چی دهلیت؟

- نازانم بهلام وا دیاره رازی نییه، سنووری سهیروسههرمان بۆ دادهنیت، ناهیلیت به ئاسوودهیی یهکتر ببینین، رهوشتی وهکو پیاوانی ئیرانیی سهه سال پێش ئیستایه، ههر دهلیی ئهویش نییه لیره خویندوویهتی و ئەم ههموو ساله لیره ژیاوه.

- چی دهلیت؟

- ئیمه دهلیین دهبین به دستگیران، دهلیت نه! نابیت.

- ههرئهوهنده؟ خهمت نهبیت، خۆم دهپرۆم قسه دهکهه، بزاتم کیشهکه چیه!

- پهروانه هیچ ناکۆک نهجوو، تهناهت دلخۆش و قایلش بوو، دهیگوت:

- سیامهک وهکو مندالی خۆمه، ئیرانییه، هاوزمانی خۆمانه، دهتوانم قسهی

دلی خۆمی بۆ بکەم، هەموو کاتیک لەو تۆقیبووم کە منداڵەکانم پەيوهست بن بە ئەلمانییەکەو و منیش نەتوانم هیچ پێوەندییەکیان لەگەڵ پێک بهێنم، سیامەک لە هەموو روویەکەو دەناسم، دەزانم باوک و باپیرانی کۆن، منداڵی تۆی ئازیزترین هاوڕێم، ئاگام لە پەرورده و گەرەبوونی بوو، دەزانم هیچ رەفتاریکی خراپی نییە، ژیره، باش دەخوینیت، ئیستاش سەرکەوتوو، داها توویەکی دروشاوی هەیه، لە هەمووشی گرینگتر یەکتریان خۆش دەوێت، ئیرهش ئێران نییە تا من بتوانم بە زۆر لێکیان بکەم.

– ئەو باشە کێشەکە چیه، لەو دەچیت ئاغا خەسرەویش وەکو تۆ بیر بکاتووه.
– نە بابە! کێشەکە شتیکی تره، کێشەکە جیاوازی بیرکردنەوی ئیمه و منداڵەکانمانه، ئیمه هیشتا ئێرانین، ناتوانین بە زۆر شت رازی ببین، بەلام منداڵەکان لێره گەرەبوون، بەهیچ شێویەکی لە مەبەستی ئیمه تێ ناگەن، هەر باسی ماوهی دەستگیرانی درێژخایەن دەکەن.

– پەروانه سەیرم پێت دیت، باشه ئەگەر سالتیکیش بە دەستگیرانی بمپننهوه چی دەبیت؟ ئەمە لە ئێرانیش باوه، لەوانهیه بیانەوێت زیاتر یەکتەر بناسن، لەوانهیه بیانەوێت پاره کۆبکەنوه، یان لەبەر هۆیهکی تر کەمیک کاتیان دەوێت.

– چەند ساکاری! دەزانیت دەستگیرانداری بە بۆچوونی ئەوان چۆنه؟

– دەستگیرانداری وەکو هەموو کەسی.

– هەر وەکو ئیستا؟ نە گیانەکەم، ئەوان مەبەستیان هاوسەرگیری نافرەمییه، دەیانەوێت وەکو گەنجەکانی دەورووبەریان بێ مارەبەری ماوهیهک پیکهوه بژین، مەبەستیان لە ماوهکەش بەلای کەمەوه پینج سالت، بۆ ئەوی ئەگەر لە دواي ئەو ماوهیهدا هیشتا هەر یەکتریان دەویست ئەوا هاوسەرگیرییهکە بەفرمی دەکەن، ئەگەریش رێک نەکەوتن ئەوا جیا دەبنهوه، گرینگیش نییە ئەگەر لەو ماوهیهدا منداڵیان ببیت، یەکیکیان هەلی دەگرن.

لە حەپەساویدا چاوم گردهوه بووبوو، بە سەرسورمانهوه گوتم:

– نه! پێم وانیه مەبەستیان ئەمە بیت.

– بۆ نا گیانەکەم، مەبەستیان هەر ئەوهیه، هەموو شەوی لەیلا لەسەر ئەوه

لهگه‌ل باوکی شه‌ریه‌تی، راستت ده‌ویت مه‌سسوم گیان، ئەم بابەتە بە هیچ شتێوه‌یه‌ک ناچیتتە مێشکی خەسرەوه‌وه، هەرچەندە خۆی بە ئەلمانی دادەنیت بە‌لام ناتوانیت بە‌مه‌یان قایل بیت، پیم وانییه تۆش چاوه‌روانی ئاوهات هەبیت.

- دیاره چاوه‌روانی وه‌هام نییه، چ هه‌له‌ی بێخۆ، ئاخ‌ر ئەگەر خالۆ مه‌حموود و ئەوانی تر بزائن، ناهه‌قی نه‌بوو ئاغا خەسرەو ئاوها سەرسەخت بوو، داماو مافی خۆیه‌تی، سه‌یرم له‌ سیامه‌ک دیت، به‌ ته‌واوه‌تی له‌ بیری چووه‌ته‌وه له‌ کوێوه هاتوو، یانی هەر به‌ راستی ئەوه‌نده پێش که‌وتوو؟ له‌ ئێران تا ئێستاش له‌ سه‌ر قسه‌کردنکی ئاسایی کچ و کوریک خوی‌ن ده‌پێژن، سه‌ر ده‌بێرن، ئینجا ئاغا ده‌یه‌ویت پێنج ساڵ له‌گه‌ل کچی خه‌لکیدا بێ ماره‌یی فه‌رمی بژی، به‌ راستی شتی وامان نه‌دیوه و نه‌بیس‌توو!

- به‌قوربانت بم مه‌سسوم، خۆت قسه‌یان له‌گه‌ل بکه، ئیمه‌ زمانمان مووی لێ هات.

- باشه، هەر ئە‌مشه‌و دادەنیشم و قسه‌ ده‌که‌م. وایه، ئەم دوو دنیا‌یه چەند له‌ یه‌کتر جیاوازن.

ئەو شه‌وه هه‌تا به‌یانی قسه‌مان کرد، مندا‌له‌کان له‌باره‌ی به‌های باشتروه‌وه یه‌کترناسینی پێش به‌ هاوسه‌رگیری، بێ نرخی نووسراوه‌یه‌ک به‌ به‌راورد له‌گه‌ل ئەشق و خۆشه‌ویستی قسه‌یان کرد، ئیمه‌ش له‌باره‌ی پێوه‌ندی خێزانی توندوتۆ‌له‌وه، پێوستی ماره‌بێرن، پێزی ژبانی ژن و مێردایه‌تی قسه‌مان کرد و له‌ کو‌تاییدا به‌و ئە‌نجامه‌ گه‌یشتین که‌ مندا‌له‌کان ئەم کاره‌ بێ نرخ و هی‌چ‌وو‌چه! له‌به‌ر دلی ئیمه‌ جێبه‌جێ بکه‌ن، هه‌رکاتیک زانیان له‌گه‌ل یه‌ک‌تردا ناگونجین، هه‌لی بوه‌شیننه‌وه. بریار وا بوو تاوه‌کو من له‌ویم ماره‌بێنه‌که ته‌واوبیت و هه‌رکاتیکیش ماله‌که‌یان پێکه‌وه نا و ئاماده‌ییان هه‌بوو ژبانی هاوبه‌ش پێک به‌یتن. ئاغا خه‌سرەو به‌ دل‌خۆشی‌یه‌وه گو‌تی:

- سوپاست ده‌که‌م، باریکی قورست له‌ سه‌ر شانم هه‌لگرت.

- به‌ راستی دنیا‌یه‌کی سه‌یره، هیشتا پیم هه‌رس نا‌کریت.

خۆشی و شادی ئەم سه‌فه‌ره دل‌گیره‌م، به‌ ماره‌بێنه‌که‌ی سیامه‌ک و له‌یلا لێوانلیتو بوو، له‌وه‌ی بووکه‌که‌م کچی په‌روانه‌ بوو، به‌و هه‌موو نه‌رمونیانی، ژیری و

پیکویتیکیه، له خوښیدا جیگم بهخوم نه ده گرت. نه و نه خوشم به سهر بر دبوو
حزم نه ده کرد بگه پیمه وه، بیره وهرییه خوښه کانی نه م سه فیره له وینه گه لیکدایه که
بؤ هه تا هه تابه له هرزما وینا بووه و باشتترین دیاریم، نه و وینانه بوون که هه موو
دیوار و تاق و میزه کانی ماله که می رازاند بووه وه.

رؤژگار ه خوښه کانی ژیان به خیرایی تی ده پرن، له چاوتر و کانتیکا شیرین
گه یشته دوا سالی قوناغی نامادهیی و مه سعود وهرزی کوتایی زانکوی به سهر
ده برد، بؤ ناماده کردنی پرؤژه و ته و او کردنی نامه که می کیشه می هه بوو، به تاییه تیش
له وه ده چو به پرسیاریه تییه کانی کاری به پتوه به رایه تییه که می قورستر بوو بوون، له
ماله وه هر خریکی پلاندانان و نه خشه کیشان بوو، به لام بتدهنگی نه م دوا بییانه می
پتوه ندی به وه وه نه بوو، نه پنییه کی له دلدا هه شاردا بوو، ده مزانی ماوه یه که
ده یه ویت باسی بابه تیکم له گه لدا بکات، به لام دوودل بوو، به لامه وه سه بر بوو، چونکه
نیمه هه موو کاتیک زور ئاسوده و دوستانه له گه ل یه کتر قسه مان ده کرد،
نه مده زانی کیشه که چیه که و ناتوانیت نیازه که می بدرکینیت! بوام دا به
دوودلییه که یه ا بچیته وه، خوئی یه کلا بکاته وه و ناماده می قسه کردن بیت،
سه ره نه نجام شه ویتک، له کاتیکا شیرین بؤ جه ژنی له دایکبوونی ها ورییه کی
رؤیشتبوو، هات، له ته نیشتمه وه دانیش گوتی:

- دایه، تۆ زورت پی ناخوش ده بیت نه گهر من بمه ویت له ئیوه جیا بیمه وه و له
خانویه کی تر دا بژیم؟

دلّم داخوریا، چی بووه وا ده یه ویت وازمان لی بیئی، هه ولّم دا جلّه وی خوّم
بگرم، گوتم:

- سه ره نه نجام هه موو مندالیک رؤژی دیت و له دایک و باوک جیا ده بیته وه،
ده بیت هوی نه م جیا بوونه وه یه چی بیت؟

- بؤ نمونه، ژنه پنان.

- ژنه پنان؟ ده ته ویت ژن به پنییت؟ به قوریانت بم، چند باشه سه ره نه نجام بریارت
دا، نه م یه کی له ئاواته کانی منه.

راستییه که می نه وه بوو من زورم بیر له ژنه پنانی نه و ده کرده وه، چند سالیک بوو

ئاواتم ئەو ھەبوو داواى فېروزەى بۆ بکەم، ئەوان ھەر لە منداڵییەو پتوھندیان باش بوو.

- سوپاس بۆ خوا، دەترسام رازى نەبیت.

- بۆچى رازى نابم، خوا پېروزی بکات، باشە، کەى مارە بېرىن؟

- دایە، چەند بە پەلەى، ھىشتا ھىچ روون نییە، جارى دەبیت بۆ داخوای برۆین، بزانی رازى دەبن یا نا.

- وای، ئەم قسەىە چىیە؟ ديارە کە رازى دەبن، کىيان لە تۆ باشتر دەست دەکەویت؟ ئەوان ھەر لە منداڵییەو تۆيان خوښدەوېست، چەند جارکىش سەرزارەکى، قسەيان بۆ من فرى داوہ کە بۆچى ھەنگاو ھەلناھىنن؟ فېروزە خوى لە ھەموویان خراپتر، داماوہ ھەرگىز نەیتوانیوہ رازەکەى لە من بشارىتەوہ، ھەموو شتىک لە چاوہکانیدا دیاربوو، بە قوربانى بىم چ بووکىکى جوان دەبیت.

مەسعوود دەموچاوى گرژوہ کرد و بە ساردیەکەوہ گوتم:

- فېروزەى چى؟ فېروزە بۆ من وەکو شىرىنە، وەکو خوشکەم.

وشکەوہ بووم، چۆن دەبوو من ئەو ھەندە ھەلە بىم، واتا، ئەم ھەموو پتوھندیە دۆستانەىە، ئەم نىگا پى واتانە، ئەم راز درکاندە دوور و درىژانە، ھەمووى لە ھەستى خوشک و براىەتییەوہ سەرچاوى دەگرت؟ نەفرەتم لە خوڻم کرد، بۆچى لە خوڻمەوہ قسەم بە ئاودا دا، ھەولم دا جلەوى کاردانەوہکان بگرم. گوتم:

- ئى باشە، کنىیە؟

بەلام ساردوسرى لە دەنگمدا شەپۆلى دەدا.

- کچى پوورى پامىنە، تەمەنى بىست و چوار سالى، زۆر جوانە، بەراستى سەرنجراکىشە، خىزانىکى بەرپىزن و جىگەى متمانەن، باوکى خانەنشىنى وەزارەتى رىگەوبانە.

- وا ديارە باشيان دەناسىت، ئەمە چەنىکە دلرەق؟ چۆنە تا ئىستا دەنگت نەکردوہ؟

پىکەنىم، وىستم کەمىک لە ساردوسرىیەکەم بشارمەوہ. وەکو منداڵ بە پىکەنىنەکەم دلخوش بوو، ھاتە قسە:

- تازەبى، سى مانگە ئاشناى بوومە، مانگىكىشە پتوھندى دۆستانەمان ھەيە و
پازمان بۇ يەكتەر دركاندووھ.

- تەنيا سى مانگە دەيناسى و بەم پەلەپەلە بريارى ھاوسەرگيريت دا؟ چەند
پرتەتاوى!

- داىە تۇ بۇچى وا دەلىيت؟ خەلكى داخوازى دەكەن، دووجار يەكتەر دەبين،
چەند جارېك دەپۇنە دەرەوھ و ئىنجا ھاوسەرگيرى دەگرن.

- بەلى، بەلام دەزانيت كورم ئىمە دوو جۇر ھاوسەرگيريمان ھەيە، يەككىيان
لەسەر بنەماى ھزر و مەرجى ديارى كراوھ، ئەوى تريان لەسەر بنەماى
خۇشەويستىيە. ھاوسەرگيرى نەرتىيانە، لە رېگەى ناساندن لەلايەن يەككىكەوھ
دەبىت ئىنجا خوازىنى دەكرىت، ئەمە جۇرى يەكەمى ھاوسەرگيرىيە، لەمەياندا
مەرجەكانى ھەردوولا لە پىش چاۋ دەگيرىت، لىكۇلنەوھ دەكەن، داخوازىيەكان
دەخەنە روو، ژمارەيەك لە گەرەكان ئەم ھەلومەرج و دواكارىيانە لىك دەدەنەوھ و
ھەلى دەسەنگىن، ئەگەر دۇنيا بوون ھەلومەرجەكە سازاۋ و لەبارە ئەوكتە
گەنجەكان دەھىننە پىشەوھ، ئەوان چەند جارېك يەكتەر دەبين، ئەگەر ھىچ
كىشەيەكەن لەگەل يەكتردا نەبوو و يەكتريان پەسند كرد و لەبەرئەوھى ھەموو
ھەلومەرجەكان شىاون، بريارى ھاوسەرگيرى دەدەن، بەو ھىوايەى دواتر
خۇشەويستى بىتە كايەوھ. بەلام جۇرى دووم ھاوسەرگيرى لەسەر بنەماى
خۇشەويستىيە، دوو كەس يەكتريان خۇش دەوئىت، ھەستى قووليان بەرامبەر بە
يەكتەر دەبىت، ئىدى ئەوھندە گوئ بە ھەلومەرجەكان نادەن، لەپىناۋ
خۇشەويستىيەكەياندا كەموكوورپىيەكان پىشگوى دەخەن، ھەلومەرجەكان بۇ يەكتەر
دەسازىن، ئەگەر رووبەرووى سەرىپچى بوونەوھ، ئەوا خۇيان بەرپرسىيارىتى لە
ئەستۇ دەگرن و لە بەردەم ئەو كەسانەدا دەوھستن كە بەو ھاوسەرگيرىيە پازى
نەن، سەرەراى ھەموو ھۆكارە ھزرى و لۇجىكىيەكان ھاوسەرگيرى پىك دەھىن.
ديارە ھەندى جارېش تىھەلكىشى ھەردوو جۇرەكەش ھەيە، بەلام وا ديارە ئەمەى
تۇ لە جۇرى دوومە، بۇ ئەم مەبەستە دەبىت ھەردوولا يەكتەر باش بناسن، دەبىت
ئاشناى ناخ و تايىبەتمەندىيەكانى يەكتەر بن، لە قوولى و بئەوى ئەشقىكەيان دۇنيا
بن، بۇ ئەوھى بتوانن قەرەبووى ھەموو ناھەموارىيەكان بکەنەوھ و لە رووى پا و

بۆچۈنەكانى خەلكى تر بوەستنهوه. ئىستا، پىت وايە بۆ گەيشتن بەم ئاشنايىيە
قوول و ئەشقه راستەقىنەيە مانگىك، يان تەنانەت سى مانگىش، كەم نىيە؟

- بىوورە دايە، بەلام ديسانەوه فەلسەفە دەھۆنىتەوه، دەمەويت
هاوسەرگىرىيەكەم لە ھەردوو جۆرەكەى ئىوہ بىت، كىشە چىيە ئەگەر ھەم ئاشق
بىن و ھەمىش ھەلومەرچە ھزرىيەكان دروست و گونجاو بن؟ لە راستىدا، دەزانىت
كىشەكە ئەويە كە تۆ ھىچ شتىك سەبارەت بە ئەشق نازانىت، تۆ، ھەروەكو خۆت
دەلتى، ھەتا سى رۆژىش لە دواى زەماوئەندەكەت رووخسارى ھاوسەرەكەت بە
باشى نەبىنبوو و نەتەدەناسى، ناتوانىت ئەشق ھەلسەنگىنىت، لادن دەلتى " ئەشق
وەكو كەوتنى سىوتىكە بۆ ناو كۆشى مرؤف لە چركەيەكدا روو دەدات" دەبىنىت چ
لىكدانەوہەيەكى جوانى بۆ ئەشق ھەيە، زۆر پرسۆز و سەنجراكىشە، دەبىت تۆ
بىبىنىت.

دلم داگىرابوو، دەمويست بلئم، رۆژگارنىك بوو خەرىك بوو لە رىگەي ئەشقىدا
بەرم، سوئىد دەخۆم ئەوہ ويستى راستەقىنەيە من بوو، بەلام لىوم گەست و گوت:
- من چى سەبارەت بە ئەشق دەزانم؟ تۆ چى لەبارەي مەنەوہ دەزانىت؟ وەكو
فروخ دەلتى، ھەموو زامەكانى لە سۆنگەي ئەشقهويە.

- بەلام تۆ ھەرگىز ھىچت نەوتووه.

- ئىستاش ھىچ نالىم، بەلام ئەوہ بزائە كە لە نىوان من و تۆدا، تەنيا تۆ نىت كە
ئەشق دەناسىت.

- ئەي باشە ئىستا تۆ دەلتى چى بكەين؟

- نابىت ھىچ بكەين، دەبى بوار بە خۆتان بەدەن تا ئەو كاتەي ئەشقهكەتان لە
مەھكە دەدات، بەئىلە بە ئەزمونى جۆرەوجۆردا تى پەرىت، بتەو بىت.

- ئىمە ئەم بوارەمان نىيە، ئەو خوازبىنىكارى ھەيە، لەوانەيە لەم رۆژانەدا بە
شوى بەدەن و ھەتا ھەتايە يەكتر لە دەست بەدەين.

- خودى ئەمە يەككى لەو ئەزمونانەيە، ئەگەر بەراستى تۆى بوئىت ناچىتە ژىر
بارى ئەم بەشودانەوہ.

- تۆ ھەلومەرچى ئەو نازانى، مالىەويەيان خستوويناھتە ژىر گوشارەوہ، بۆچى

تۆیان به زۆر به شوو نه دا! تۆ ده بێت بارودۆخی ئهو بزانیته.

- کوپم، ئهو کچیکی خوینده واره و هوشیاره، ههروهکو خۆت ده لێیت بنه ماله که شیان تیگه یشتوون، له گه ل سی سالی پێشتری دایک و باوکی من جیاوازیان هه یه، ئه گه ر ب لێت نامه ویت ئیستا شوو بکه م، تۆ ده گه ن و به زۆر ماره ی نابرن، ئیستا دۆخه که زۆر گۆراوه.

- چی گۆراوه؟ کولتوره که ی ئیمه هه ر ئهو کولتوره یه، ئیستاش بنه ماله کان ته نیا ئامانجی کچ له شوو کردندا ده بین و ده توانن به مه ناچاریان بکه ن، له راستیدا له هه ژده سالییه وه ده یانویست ئه مه بکه ن، به لام ئهو به رگری کردبوو.

- که واته ده توانیت سالیکی تریش به رگری بکات.

- دایه! ئه وه تۆ بۆ وا سه نگه رت گرتووه؟ به یه ک وشه ب لێ نامه ویت ئهو به ی نیت. من قسه ی وا ناکه م، خۆ من ه یشتا ئه وم نه بینوه، له وانه شه زۆر باش بێت، ته نیا ده لیم که میک پشووتان هه بێت.

- کاتی پشوودانمان نییه.

- باشه، فه رموو به نده چی بکات؟

له شوین خۆی راپه ری، کاغه زکی له به رده ستم دانا و وتی:

- ئه مه ژماره ی ته له فۆنه که یه تی، هه ر ئیستا ته له فۆن بکه و بۆ دووسبه ی کات دیاری بکه.

گیژ بووبووم، خۆم به ناگه ده هینایه وه که نابیت له به رده م خواستی ره وای ئهو بوه ستم، ئاخۆ من له و کچه ی که نه مبینوه، سه نگه رم گرتووه! دایکم که وته بیه ر که چۆن هه زی ده کرد کچی خوشکه که ی بۆ مه حموود بخوازیت، له کاتی خوازینی مه حبووبه دا چه نیک بیانوی ده هینایه وه. ئه مه یه که م جار بوو ئه م منداله به م پیداکریه وه داوای شتیکم لێ بکات، نه ده بوا به رپه رچی بده مه وه، به لام رووخساری فیروزه، فاتی و ئاغا سادق له به رچاوم لا نه ده چوو، ئه م هه واله چ که و تنه وه یه کی خراپی ده بێت له سه ریان!!

- ئیستا ناته ویت تۆزکی تر بیه ری لێ بکه یته وه؟

- نه دایه! هه موو قسه کانمان کرد، باوکی وتوویه تی ئه گه ر که سیکی تر هه یه

دەبیت تا کۆتایی ئەم هەفتەییە بێت، دەنا دەبیت لادن بە ژنی ئەو خوازبێنیکارە
بێت کە خۆمان دەمانه‌وێت.

هیچ چاره‌یه‌کم نەبوو، تەله‌فۆنە‌که‌م هە‌لگرت، هە‌رکە خۆم ناساند منیان ناسی،
لە‌وه دە‌چوو چا‌وه‌روان بوون، پێش‌وازی گە‌رمیان کرد.

مە‌سه‌وود د‌ل‌خۆش بوو، دە‌نگوت باریکیان لە‌سەر شانی هە‌لگرت‌وه، دە‌وروخولی
دابووم، دە‌بویست د‌ل‌م خۆش بکات. گوتی:

– هە‌سته با بۆ د‌وای شیرین برۆین، کات لە‌ یانزە نزیک دە‌بێت‌وه.

تاقە‌تم نە‌بوو، کارە‌کانم نی‌وه و نی‌وه‌چ‌ل مابوونە‌وه، بە‌لام ئە‌گەر ب‌ل‌ئ‌م نە، دە‌چێتە
پا‌ل پە‌رچدانە‌وه و نارە‌زایە‌تی، حە‌زم نە‌دە‌کرد پێش لە‌ شادییە‌که‌ی بگرم، لە‌ناو
ئۆتۆ‌مبیلە‌که‌ش کە‌م‌ت‌ک قە‌سه‌ی کرد، بە‌لام من لە‌ بیری‌کردنە‌وه لە‌ فێ‌روزە و فاتی
نە‌ده‌هاتمە‌ دەر، لە‌ د‌ل‌ خۆمە‌وه دە‌مگوت:

– ئە‌ی بوونی فێ‌روزە نە‌بوو زیندووی کرد‌وه، ئارە‌زووی خۆ‌پ‌ندنی لە‌ ناخیدا
و‌ه‌خە‌بەر ه‌ینا، ئە‌ی چی بوو؟ کە‌واتە کات‌یک خۆم هە‌ل‌دە‌ک‌یشم گواپە ئ‌وه‌ندە
کۆرە‌که‌م دە‌ناسم، بە‌م راده‌یه هە‌له‌ بووم؟!

شیرین بە‌و زیرەکی و شە‌یتانییە هە‌میشە‌یییە‌ی، لە‌ پاش چە‌ند خولە‌ک‌یک لە
دۆخی نا‌ناسایی مە‌سه‌وود ت‌ی گە‌یشت و گوتی:

– چی رووی دا‌وه؟ ئا‌غا بە‌ کلکی گۆ‌پ‌ز دە‌شک‌ین‌یت.

– هیچ نە‌بو‌وه، تۆ با‌سی می‌وانییە‌که‌ت بکە، خۆش بوو؟

– بە‌‌لی، زۆر خۆش بوو، هەر گۆ‌ران‌یمان سە‌رخست و سە‌مامان کرد، بە‌راست
دە‌بیت منیش دا‌وه‌تیان بکەم، وتیان هەر دە‌بیت جە‌ژنی لە‌دایک‌بوون بگ‌ریت، ئ‌ا‌خر
بۆ ما‌لی هە‌موویان رۆ‌یشتووم، هیچ کات‌یکیش می‌واندارییانم نە‌کرد‌وو. دە‌مه‌وێت
مانگ‌یک‌ی تر دا‌وه‌تیان بکەم.

– لە‌دایک‌بوونی تۆ لە‌ هاویندایە.

– قە‌یناکە، سە‌رئە‌نجام دە‌بیت بیانوویە‌کم هە‌بیت، لە‌ ما‌لی ئ‌یمە‌دا هیچ روونادات
بۆ ئە‌وه‌ی هاو‌پ‌یکانم دا‌وه‌ت بکەم.

– لە‌وانە‌شه روو بدات و بتوانی هاو‌پ‌یکانت بۆ شای‌ی دا‌وه‌ت بکە‌یت.

شیرین چاوه‌کانی خره‌وه کرد و به نیگایه‌کی گومان‌اوییه‌وه سه‌یریکی مه‌سه‌وود
و ئینجا سه‌یری منی کرد و وتی:

- شایه؟ شاییه کی؟

- زه‌ماوه‌ندی من، براكه‌ت، هه‌ز ده‌که‌ی ژن به‌ینم؟

به‌گومان‌ه‌وه سه‌یری منی کرد:

- تو ژن به‌ینیت؟ نه! به‌راستی هه‌ز ناکه‌م، باشه ده‌بیت بزانه‌وه که‌سه کتیه؟

- ئیمه نایناسین، خو‌یان یه‌کتیریان بینیه‌وه و یه‌کتیریان به‌ دلّه.

- ناشی هه‌ر ئه‌و کچه بی شه‌رمه بیت که خوله‌کی نا خوله‌کی ته‌له‌فۆن ده‌کات،

وايه مه‌سه‌وود، خو‌یه‌تی، وا نییه؟ ده‌مزانئ ئه‌و ماسته موویه‌کی تیدایه. دایه

ده‌زانیت، هه‌ر ئه‌و بیتزارکه‌ریه ؟

مه‌سه‌وود سوور هه‌لگه‌را.

- بیتزارکه‌ر کتیه! ئی کاتی ته‌له‌فۆن ده‌کات، من هه‌لی نه‌گرم له‌ پرووی نایه‌ت

له‌گه‌ل تو قسه بکات، دایده‌خات.

- چی له‌ پرووی نایه‌ت؟ زۆر جاریش قسه ده‌کات، به‌وپه‌ری بی شه‌رمیه‌وه

ده‌لئیت، جه‌نابی ئاغا مه‌سه‌وود له‌و‌تیه؟ کاتی ده‌لئیم، ئیوه؟ به‌نازه‌وه ده‌لئیت، خو‌م

دوایی ته‌له‌فۆن ده‌که‌م. ئه‌وه‌نده به‌ناز و نووزه‌وه قسه ده‌کات ئیدی مرؤف وه‌رس

ده‌کات.

- ئیتر به‌سه، به‌راست دایه ده‌بیت بو به‌یانی گو‌ل راسپیرین، له‌ بیرتان نه‌چیت

جلی جوان له‌به‌ر بکه‌ن ها...

به‌ سه‌رسوورمانه‌وه ته‌ماشایم کرد.

- ده‌لئیی سه‌د جار بو خوازبئینی رو‌یشتووی، چ باش لئیی ده‌زانی!

- نه‌ بابه! لادن پپی وتم ده‌بیت چی بکه‌م بو ئه‌وه‌ی دایک و باوکی دل‌یان خو‌ش

بیت.

- منیش دیم.

- نه‌ نایبیت، جاری داهاتوو تو وه‌ره.

- بۆچی؟ دەبیت من بیبینم، منیش خوشکی زاوام دەبیت پەسندی بگەم!
 - نەك كاتتیک خوشکی زاوا مندال بیت.
 - من کویم مندالە؟! هەژدە سالانم! توخوا دایە تۆ شتیک بلی.
 - مەسعوود کیشەکە جییە، با ئەویش بیت، ئەو ئەسایییە دایک و خوشکی زاوا
 بۆ داخواری دەچن. ئەوەندەش پتی مەلی مندال، دوایی برۆا دەکات، من لە تەمەنی
 ئەودا مندالم هەبوو.
 - نە دایە، ئیستا نا، دروست نییە، جاری داهاوو با بیت.
 گەشتبووینە مالهەو، شیرین بە توورەییەو دەرگەکە داخست و پۆیی، زویر
 بوو، بەلام گریان و دلشکاندنێ ئەو هیچ دوولییەکی نەخستە بریارەکە
 مەسعوودەو، دیار بوو بریارەکە لە شوونیکێ ترەو دەهات و بواری
 سەرپێچکردنی نەبوو.
 سەبەتەکی گولەکە ئەوەندە گەورە بوو لە ناو ئۆتۆمۆبیلەکەدا جیتی نەدەبوو،
 هەرچۆنیک بیت لە سندووقەکە پشستەو جیگەمان کردەو و دەرگە
 سندووقەکەمان بە کراوویی هێشتەو، گوتم:
 - باشە بۆ سەبەتەکی ئەوەندە گەورەت کۆی؟
 - لادن وتی دەبیت گەورەترین سەبەتە گول بەینیت بۆ ئەوێ لە سەبەتە
 ئەوانی تر گەورەتر بیت.
 - چ قسەیهکی گەمزانیه!!
 خانووەکیان دێرین و گەورە بوو. ژوورەکان بە شتومەکی کۆنەکی بەنرخ
 رازیندراوونەو. هەرچی گولدانی چینی گەورەکی لە شوینی جۆرەوچۆر و
 بازارەکاندا بینیبوم، لەو مالهەدا هەبوو. قەنەفەگەلی ستیلی پایە بەرز، دەستکە
 ئالتوونی و بەرگی سوور و زەرد و پرتەقالی، تابلۆگەلی گەورە بە نیگاری کۆنەو،
 لە ناو چوارچۆی پانی بە رەنگی زەردی ئالتوونی هەلکۆلراو، پەردە سوور، بە
 گولەنگی ئالتوونیەو. مالهەکی زیاتر لە هۆتیل و رێستۆران دەچوو وەک لە مائیکی
 هیمن و ئاسوودە. دایکی لادن ژنیکێ هاوتەمەنی خۆم بوو بە قزێکی زەرد
 رەنگراو و ئارایشتیکی تەواو، بۆ گۆرەو، سەریایی پاژنە بەرزی لە پێدا

بوو، دایمه جگهرهشی دهکیشا. باوکی پیاوئیکی بهریتز بوو، قژی گهنم و جق، پایپئیکی له لای دهمییه وه دانابوو و ههر باسی خوئان و پله و پایه ی پیشووی، خزمه گرینگه کانئان و سهفه رهکانئان بۆ دهره وهی ولاتی دهکرد. من زیاتر گوئگر بووم. ئه و شه وه به یه کتر ناسین و قسه ی جۆره و جۆر به سه ره چوو. ههرچه نده من دهمویست باسی چهند پرسئیکی خۆتاک بکه م، به لام به راستی ههستم کرد جارئ زووه. کاتئیک ویستم بۆ ئاودهست برۆم، دایکی لادن به زۆر بۆ ئه و ئاودهسته ی بردم که له به شی تایبه تی ماله که دا بوو. دهیویست به شه که ی تری ماله که یانم نیشان بدات، ته نانه ت له ژووری دانیشته که شدا قه نه فه یه کی ساده به رهنگئیکی هئیمنه وه نه بوو. بۆ ره چا و کردنی ریتز گوتم:

- مائئیکی خۆشتان هه یه.

به خۆشییه وه گوئی:

- ده ته ویت ژووره کانی تریش ببینیت.

- نه، نه، سوپاس، ریتگه به خۆم ناده م.

- نه. تکایه، فه رموو.

به وه دهسته وهی که به پشتمییه وه گرتبوو، پالی نام بۆ ژووری نووستنه کان. ههرچه نده قینم له م کاره بوو و ئه گهر یه کئیک بیویستایه بیته ناو به شه تایبه تییه کانی ژیانمه وه ریتگه م نه ددها، به لام جۆره حه زئیک له خۆ هه لئورتان و به وجنسیی وای لی کردم ئه م کاره بکه م، په رده ی هه موو ژووره کان ئه ستوور، به نرخ بوون و به قردئله ئاویزان کرابوونه وه. هه موو که لوپه لی ماله که ههر له و ئاسته دا بوون. له کاتی گه رانه وه دا مه سه وود خه مخۆرانه گوئی:

- بۆچی باست نه کرد؟

- باسی چی؟ ئه مه دانیشتنی یه که م بوو.

رووی هه لگئیرایه وه و ئیتر قسه ی نه کرد. له ماله وه، شیرین دلئ له مه سه وود شکابوو، رووی له من کرد و گوئی:

- باشه! باسی بکه ن، دهنگو باسی قه لای به ردباران چی بوو؟

- هه یچ نه بوو.

وا دیاربوو شیرین دالی پر بوو، دهستی کرد به گریان و گوتی:
 - باشه باسی مه‌که‌ن، من نامۆم، من هەر مرۆڤیش نیم، ئیوه من به منداڵ و
 سیخوڤ دهرانن، هه‌موو شتی‌کم لی دشارنه‌وه.
 - نه رۆله گیان ئەم قسه‌یه چییه! تۆ تاقه خوشکی زاوایت، با جله‌کانم بگۆرم
 ئینجا دیم هه‌موویت بۆ باس ده‌که‌م.
 که‌وته شوینم و له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌که چوارمشقی دانیشتم.
 - ده‌ی باسی که.
 به دەم جل گۆزینه‌وه گوتم:
 - تۆ پرسیار بکه و با من وه‌لامت بده‌مه‌وه.
 - کچه‌که چۆن بوو؟
 هه‌رچی بیرم کرده‌وه باسی تایبه‌تمه‌ندییه‌کی به‌رجه‌سته‌ی بکه‌م، سه‌رنج به‌لای
 هیچ شتی‌کی دیاریکراودا نه‌ده‌جوو، هه‌لۆیسته‌یه‌کم کرد و گوتم:
 - تۆزێ بالای کورت بوو، که‌می له من کورتتر، به‌لام له من به‌خۆتر بوو.
 - یانی قه‌له‌و بوو.
 - وا بزانه‌م سپی بوو، دیاره له‌به‌رئه‌وه‌ی ئارایشتی زۆری کردبوو و پروناکی
 ژووره‌که که‌م بوو، به‌باشی سه‌رنجی ره‌نگی پیستیم نه‌دا. وا بزانه‌م چاوی قاوه‌یی
 بوو، قژی‌شی قاوه‌یییه‌کی کال ره‌نگ کردبوو.
 - وا...! چی له‌به‌ر بوو؟
 - دامه‌نیکی ره‌شی ته‌سک تا سه‌رووی ئەژنۆ، له‌گه‌ڵ چاکه‌تیکی ره‌شی به‌ ره‌نگی
 په‌میه‌ی و وه‌نه‌وش نه‌خشینراو.
 - قژی خاو بوو؟
 - نه پیم وانیه، چونکه له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که به‌ستبووی هه‌ر که‌میک لولول بوو.
 - وه‌ی وه‌ی! چ فیلیکه‌؟! ئە‌ی دایک و باوکی چۆن بوون؟
 - ئاوها قسه‌ مه‌که، جوان نییه. دایک و باوکی مرۆڤه‌گه‌لیکی زۆر به‌پرز دیار
 بوون، دایکی تا راده‌یه‌ک هاوته‌مه‌نی من بوو، به‌لام دیاره زۆر به‌خۆی راگه‌یشتوو،

جلی زۆر ریکویتیکی لهبەر بوو، مالهکهشیان پریوو له گولدانی چینی، کهلوپهلی کۆنی بهنرخ، پهردهی گولهنگهدار و قهنهفهی ستیلیی رهنگ ئالتوونی.

- ئەم ئاغایهیی له پاش هاتنهوهی له شەر ئەوهنده بووبوو به موسلمان، ئەگەر من کهمی ئارایشتم بکردایه تووره دهبوو، دهیگوت، بۆچی دایمه سه‌ریۆشه‌کهت له دواوهیه؟ ئیستا چۆن دهیه‌وئیت ژنیککی ئاوها به‌ئیت؟! ئەویش به‌و هاویری حیزبولاییه‌وهی؟

- وه‌لا منیش نازانم. ده‌ئیت هه‌موو شتیکی سه‌روژیر بووه.

- ئەمانه‌ی که وتت جۆرێکن، ئە‌ی باشه تۆ په‌سندت کرد؟

- وه‌لا بلیم چی!

له‌و کاته‌دا ئاورم دایه‌وه، مه‌سه‌وود پالی به‌ ده‌رگه‌که‌وه دابوو، به‌ چاوه‌گه‌لیکی پر له‌ سه‌رزنه‌شتی و خه‌م ته‌ماشای کردم، ئینجا سه‌ری راوه‌شاند و بی ئەوه‌ی به‌ک وشه‌ش بلیت، بۆ ژووره‌که‌ی رۆیشت.

له‌گه‌ڵ هه‌موو چاوپێکه‌وتنیکدا، ئاسۆی ناکۆکیی بیر و بۆچوونه‌کانمان له‌گه‌ڵ ئەواندا به‌رجه‌سته‌تر ده‌بوون، و منیش نه‌بوونی خاله‌ هاوبه‌شه‌کانی نیوان ئەم دوو گه‌نجه‌م زۆر رووتتر ده‌بینی. به‌لام مه‌سه‌وود به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک سه‌رنجی نه‌ده‌دا، ئەوه‌نده ئاشق و شه‌یدا بوو ده‌تگوت ده‌روبه‌ری خۆی نابینیت. هاوکات ده‌ترسا له‌گه‌ڵ من قسه‌ بکات، منیش هه‌یچ نه‌ده‌گوت، چاوه‌پروان بووم خۆی بێته‌ گۆ. ته‌نیا گه‌فتوگۆیه‌ک سه‌باره‌ت به‌وان که له‌ نیوان ئیمه‌دا ئالوگۆر ده‌کرا ئەوه‌بوو بۆ نموونه، ده‌بیوت، بریار وایه‌ ئەوان سه‌به‌ینی بێن بۆ دیدار، یان خوشکه‌ گه‌وره‌که‌ی لادن بانگه‌شه‌مانی کردووه، منیش بی ئەوه‌ی هه‌یچ سه‌رنج و بۆچوونی خۆم ده‌بریم، بۆ هه‌موو شوێنیک له‌گه‌ڵ ئەودا ده‌رۆیشتم و گویم له‌ قسه‌کان ده‌گرت. له‌م ماوه‌یه‌دا زانیم که ماره‌ییی کچه‌ گه‌وره‌که‌یان چهند سه‌د لیره‌یه‌ک بووه و دواتر زاواکه‌یان خۆی دوو ئەوه‌نده‌ی داناوه، وێرای باسی ئەلقه‌ ئەلماسه‌ دره‌وشاوه‌که‌ی کچی پووری لادن که تازه‌یی شووی کردووه، له‌ کوی کردراوه، باسی رسته‌ خشل و زێری کچه‌ پووریککی تری لادن ده‌کرا که نقیمه‌که‌ی چی بووه و بووکی هه‌فته‌ی پێشوو چنده‌ پاره‌ی به‌ جل داوه، دیاره‌ ئەمانه‌ هه‌مووی راست نه‌بوو، چونکه

هەندى جار قسەکان لەگەڵ يەکتەر ناکۆک بوون، جارێکیان بەو پەرى بەوجنسییەوه
گوتم:

– خۆزگەم بە خۆتان، ئێوه لەم چەند هەفتەيەدا هیچ نەبیت بۆ دە زەماوەند
رۆشتوون!

بێدەنگ بوون و تەماشای يەکتريان کرد. خەریک دەبوو وەرس دەبوون، ئەمجارە
لەگەڵ يەکتەردا باسی ئەو هیان دەکرد هاوین باشتەرين وەرزه بۆ زەماوەند یان پایز.
نەمدەزانی چی بکەم، هەرچەند بیرم لى دەکردەوه ئەم کچه نەدەچوو دەلمەوه و
نەمدەتوانی پتووەندی راستەقینە لەگەڵ ئەم خیزانە روالەت پەرستەدا پتک بەیتنم که
لەم ماوەيەدا لە پارە، نەريت، جلوپەرگ، قژ و ئارایشت بەولاه هیچ قسەيەکی
تریان نەکردبوو. نەمدەويست لەگەڵ مەسعوودا دانیشم و بکەومە گفتوگۆ،
دەترسام هەر دەربیرینی بۆچوونیک لەلایەن منەوه بە سەنگەر گرتنی ئەو کۆتاییی
پى بیت، دەبوايە ئەو خۆی خالە ناکۆکەکان بدۆزیتەوه. سەرئەنجام لەژێر گوشاری
لادندا زمانی هاتە گۆ، بەو پەرى خەمخۆرى و ساردوسرییەوه که هەرگیز لى
نەمبیسستبوو، گوتم:

– باشە دایە هەتا کەى دەتەوێت درێژە بەم یارییە دەیت؟

– کام یارییە؟

– ئەوهی هیچ قسەيەک لەبارەى لادن و کارەکەى منەوه ناکەیت.

– دەتەوێت چی بلیم؟

– بۆچوونی خۆت بلی!

– بۆچوونی خۆت چییە؟ و ابزانم تۆش تازە بنەمالەى لادنت ناسی، ئەوانت چۆن
بینی؟

– من چیم لە بنەمالەکەى داوه؟! من خۆیم خۆش دەوێت.

– هەموو کەسێک لەناو خیزانیکدا گەورە دەبیت و زەمینەى فەرهنگی و
پەرودەى ئەو خیزانەى دەبیت.

– باشە بۆچی زەمینەى فەرهنگی ئەوان چییەتی؟ زۆریش ئاستیان بەرزە.

بئىدەنگ بووم، ئەم وشەيە بەھىچ شىۋەيەك لە فەرھەنگى قسەكردنى مەسعووددا نەبوو.

- ئاست بەرز واتاي چىيە؟ بەراست، بە بۆچوونى تۆ كامە مروّف ئاستى بەرز؟
- چوزانم! ئەم پرسىيارانە چىن؟ مروّفگەلىكى بى وىنەن.

- چۆن زانیت بى وىنەن؟ لەبەرئەۋەي گولدانى كۆنەي بەنرخيان زۆرە؟ يان ھەر بۆ خۆ نواندن، لە جياتى گويدان بە خۆشى و ھاوناھەنگى و جوانى ژىنگە، ھەموو شتېكىيان ھەر لەبەر گرانى نرخەكەي لە دەروويەرى خۆيان كۆ كروووتەۋە؟ دايمە ھەر باسى مودىل و جل و پەنگى قز دەكەن، يا لە پاشەملەي يەكتىرى قسە بە يەكتىر دەلّين و خەرىكى چاۋ لىكەرىن؟

- بەلام دايمە تۆ خۆت زۆر جوان پەسند بووى، ھەموو كاتىك لەبەر رىك نەكەوتنى پەنگى بلووز و پانتۆلەكەم پەخنەت لە من دەگرت، بۆ ھەموو شتېكى مالىكە ھەزار فرۆشكە دەگەرايت.

- ئازىزەكەم، جوان پەسندى يان ھەزكردن لە پاكتر، جوانتر و دلگىرتكردنى مال نىشانەي خروشىيە بۆ ژيان، لەگەل ئەۋەدا ناكۆك نىم، مالى ھەموو كەسپك زەۋق، شىۋەي بىركردنەۋە و فەرھەنگى ئەو كەسە نىشان دەدات.

- ئىستا تۆ لە شىۋەي مال و ژيانى ئەوان وا دەزانى كە تەرزى بىركردنەۋە و فەرھەنگى ئەوان گىروگرفتى ھەيە؟

- ئەي تۆ نەترانى؟

- نە!

- تائىستا كىتېخانەيەكى بچوكت لە مالى ئەۋاندا بىنيۋە؟ يا تەنانەت كىتېكت لە دەستى يەككىياندا بىنيۋە؟ تا ئىستا باسى يەك پاشماۋەي ھونەرى، زانستى، رۆشنىرىيان كرووۋە بە بى ئەۋەي باسى نرخەكەي نەكەن؟

- ئەم قسانە چىيە؟ خەلكى كىتېبەكانيان لە بەرچاۋ دانانين، پاشان تۆ كارت بە كىتېبەكانى ئەۋان چىيە؟

- دەمويست بزائم چۆن بىردەكەنەۋە.

- ۋەكو بلىيى ئىمە لە ھەموو شىۋە بىركردنەۋەكان كىتېمان ھەيە، كى دەزانىت

پهوتی بیرکردنه وهی ئیمه چۆنه؟!

- ئه وهی بیرمهند بیت.

- چۆن؟

- کتیبه کانی کۆمۆنیستیک له سه ره تاوه تا کۆتایی، کتیبه کانی ئیدیۆلۆجیای چه په، له کتیبه سه ره تاییه کانی چه په وه هه تا کو کتیبه پتسکه وتوه کانی، کتیبی رۆمانه کانی مه کسیم گۆرکی، کتیبی نووسه ره رۆسییه کان و رۆمان رۆلانه و ئه وانی تری له م جۆره کتیبانه، تاک و ته را کتیبی ئیدیۆلۆجیه کانی تر له ماله که پیدایه دبینیت. کتیبخانهی رۆشنبیریک که کۆمۆنیست نییه، کتیبه بنه ماییه کانی کۆمۆنیستی تیدایه، به لام نه که هه مووی، به لکو کاری نیوه و ناتاواو، له نیوانیشیاندا چهند کتیبیکی ره خنه له کۆمۆنیست بهرچاو ده که ویت، کتیبه کانی تری هه ره که کۆمۆنیسته کان ده لێن، کتیبگه لی بورژوازین... بۆ نمونه هه بوونی کتیبه کانی عه لی شه ریه تی، نیشانه ی ئه وهیه که ئه م خیزانه مه یلی ئاینیان هه یه، له بهرئه وهی له دوا ی شو رشدا ئه م کتیبانه هینرانه زۆریه ی ماله کانه وه، به لام کتیبخانه ی مه زه به ییه کان پرن له رۆمانی ئاینی، کتیبی نزا، لیکدانه وه، رۆنکردنه وهی پرسه کان و له م شیوه کتیبانه. له کتیبخانه ی نه ته وه بییه کاندایه چهندت بویت بیره وه ری سیاسه ته داران و میژووی جۆره و جۆری ئیران هه یه، له گه ل ئه مانه شدا، هه موو مرۆقیکی خاوه ن پروانامه که به راستی ئاره زووی خویندنه وهی هه یه، چهند کتیبیکی تایبه ت به پسیۆپیتی خو شی بهرچاو ده که ویت که نیشانه ی رسته که به تی.

- ئیستا بۆچی ئه وهنده به دوا ی په وتی هزری و سیاسی ئه وانه وه بیت؟

- له بهرئه وهی هه موو ژبانم له ژیر کاریگه ری په وته هزریه جۆره و جۆره کانی ئه و که سانه دا بووه که مامه له م له ته کیاندا کردووه، ده بوا به بزانه ئه مجاره له گه ل کیدا مامه له ده که م.

- به لام تۆ له گه ل کایه ی سیاسیدا ناکۆکی، هه موو کاتیک به لێنمان لی وه ده گریته نه چینه ناو هیچ ده سته یه که وه.

- به لام، ئاخۆ تا ئیستا پیم وتوون مه خویننه وه؟! ئیوه ده بیت وه که هه موو مرۆقیکی هۆشمه ندی تر به بی بۆچوونی ره گه زیه رستانه هه موو په وت و

بۆچوونەکان بخویننەو و تۆ بگەن بۆ ئەوێ هەق لە ناھەق جیا بکەنەو، نەبەنە ئامرازی دەستی دەسەلاتخووزەکان. باشە، تا ئیستا لادن باسی کتیبیکی کردووە کە خویندووێتیەو، باسی ئایدۆلۆجیا یە کە یان دنیا بئینییەکی نابێتەتی لەگەڵ تۆدا کردووە؟ کورم تۆ هونەرمانەندی! تۆ لەگەڵ کتیبدا گەرە بوویت. باشە ئێو هیچ زەمینیەکی هزرایی ھاوبەشتان لە پرسە هونەرییەکاندا ھەیە؟ لە ھەمووی گرینگتر، کورم، تۆ بەو زەمینە ئاینییەوێ کە بەتایبەت لە دوای قوئاغی دیلییەکەتەو پەیدات کرد، چۆن دەتوانی لەگەڵ خیزانیکدا ھەلکەیت کە لە ئاین تەنیا سفرەیی ھەزرەتی ئەبولفەزل ئەزانن، ئەویش وەکو ئاھەنگیک بەریتی دەخەن؟ ئەمانە شاپەرستن و چاوەروانی گەرانەوێ شازادەن، ئەویش نەک لە پرووی ھزر و تینگەیشتنەو، بەلکو لەبەرئەوێ لەو سەردەمدا خواردنەو ئازاد بوو، دەیانئوانی لە کەنار دەریا پەکینی لەبەر بکەن و لەم جۆرە شتانە، ئیمە بەو رابردوو ھەرھەنگی و سیاسییەو چی دەتوانین بە یەکتەر بلین؟ مەسعوود گیان، ئەم کچە لە هیچ شتیکدا لەگەڵ تۆدا نایەتەو. ھەرگیز بەو شتوویە جل لەبەر ناکات کە تۆ دەتوویت، ھەموو جارێ گەر بتانەوێت بۆ شوینیک برۆن، شەرپکتان دەبیت.

– خەمت نەبیت، وتووێتی ئامادەییە لەبەر من چارشتووی لەسەر بکات.

– تۆش باوەریت کرد؟ خۆ ئەمەش دروست نییە. مرۆفیکی خاوەن کەسایەتی، ژیر و بیر، نابیت لە ئاینەکەیدا ئەوێندە راپا بیت.

– داماو ئیستا لە ئاینەکەشیدا بوو بە راپا، لەبەر پەيوەستبوونی بە من وا دەلێت، نە دایە گیان، تۆ بە دوای بیانوو دەگەریت، وا دەزانیت ھەموو کەسێک خراپە، ھەر خۆمان نەبیت.

– نە گیانەکەم، کەمێ من ئاوام وتوو؟ ئەوان زۆریش باشن، لەوانەییە لە ئیمەش باشتربن، بەلام لەگەڵ ئیمە جیاوازن.

– نە! تۆ رەخنەیی بەنی ئیسرایل دەگریت.

– تۆ پرسسارت لیم کرد و منیش بۆچوونی خۆم وت، ئەمە بە ھەموو ژیان و داھاتووت دەبەسترتیتەو، خۆتیش دەزانیت بەلای منەو لە ھەموو شتیک گرینگترە.

– دایە من خۆشم دەوویت، لە راستیدا کاتیک قسە دەکات جۆرێکم لێ دیت،

به لامه وه هه لاسوکهوت و پیکه نینه که ی زۆر سه رنجراکیشه، تائیتستا ژنیکم بهو هه موو تایبه تمه ندیه ژنانه ییبه وه نه بینیه، له هه موو که سیک جیاوازه.

واقم وړما، سه یریم کرد، راسته، چۆن تا ئیتستا نه مزانیبوو، به لئ، ئەم ژنه به لای مه سهووده وه سه رنجراکیشه، چونکه له هه موو ئەو ژنانه جیاوازه که مه سهوود به درێژایی ژبانی له ته کیاندا سه روکاری هه بووه. شتیکی تایبه تی و زۆر ژنانه ی هه یه که ئیمه ی ئەو ژنانه ی ژبانی مه سهوود، هه ولئ زۆرمان بۆ شارده وه ی داوه. بی ویزدانی نه بیت ئەم کچه له هه موو ره فتار و کرداره کانیدا ناز و عیشویه کی تایبه تی هه یه، ته نانه ت له ته له فۆن قسه کردنه که شیدا ئەم نازونووژه بۆ به رامبه ره که ی دنیریت. هه لاسوکه وتی فریوده ر و بزوتنه ر بوو، له یه ک رسته دا، کچیکی شوخ و شه نگ بوو. ئاسایی بوو کوپه چاو و دهم به ستر او و ساکاره که ی من که که متر له نزیکه وه مامه له ی له گه ل ژنی بهو تایبه تمه ندیه وه کردووه، بهو شتیویه بکه ویته ژیر کاریگه ریه وه، به تاسه وه بیت و وا بزانتیت ژنیک جیاوازه له ژبانی تری دۆزیوه ته وه. چۆن ئەم کوپه تی بگه یه نم که ئەم دل به ریه یی و به دلنیا ییبه وه ئاره زوو سه کیسه یه کانی ده بزوتیت، جیاوازیه کی زۆری له گه ل ئەشقد هه یه و بناغه یه کی ته ندروستی بۆ ژبانی دا هاتوو نییه. له م هه لومه رجه دا هه یچ قسه و لۆجیکیک کاریگه ری نه بوو و به لاساری و سه نگه رگرتن لیک ده درایه وه. ئینجا گوتم:

– گه وهره ترین ئاواتم به خته وه ری منداله کانه و پیم وایه به خته وه ری له سۆنگه ی هاوسه رگیریه کی سه رشار له ئەشق و خوشه ویستییه وه سه رچاوه ده گرتیت، من ریزم بۆ ئەشقه که ت هه یه و هه رچیت بویت بۆت ده که م، ته نانه ت ئەگه ر دژ به خواستی شم بیت. ته نیا تکایه کم لیت ئەوه یه سالی به ده ستگیرانی بمیننه وه، له م ماوه یه دا ده توانن باشتر یه کتر بناسن، له به ره ئەوه ی سنوورداری ها توچۆتان که م ده بیته وه، ئیمه ش ده توانن پاره کوپکه ی نه وه و خۆمان ئاماده بکه ین بۆ ئاهه نگیک به دلئ ئەوان، چونکه ده زانیت که ئەوان داواکاری زۆریان هه یه، ئەمه تاقه مه رچی منه.

بنه ماله ی لادن، وپرای پیداغری و ناکۆکیه کی زۆر، کاتیک سووربوونی منیان بین، به وه رازی بوون که بۆ ماوه یه ک به ده ستگیرانی بمیننه وه. دلنیا بووم که

خه می ئهوان له درێژی ماوهی به دهستگیرانی مانهوهی ئهوان له بهر بۆچوونی ئایینی نییه، به لکو زیاتر جۆریکه له قایمکاری. ئهوان دهیانویست رێپه سمیکی گهورهی نیشانکردن ساز بکهن بۆ ئهوهی هه موو خزمه کانیان زاوای تازه بناسن، بۆ ئه و مه به سته ش هه فته ی داها توویان ده ستنیشان کرد. ئیتر نه مده توانی له مه زیاتر ئه م پرسه بشارمه وه، به لام، چون چیرۆکی ئه م خو شه ویستی و داخوازیه م بۆ فاتی و فیروزه و ئاغا سادق باس بکردایه؟

سه ره له به یانییه ک بۆ ما ل فاتی رویشتم. که میک باسی خواستی خوا و به ش و چاره نووسم کرد، فاتی به نیگایه کی گوماناوی و دوو دلایه وه ته ماشای کردم و گوتی:

- داده چی بووه؟ راست بلێ، ده ته ویت چی بلێیت؟

- چی بلێم؟! هه موو کاتیک ئاواتم ئه وه بوو بيم و سه به رته به فیروزه قسه ت له گه ل بکه م و بۆ مه سه وود داخوازی بکه م، به لام سه ری نه گرت، ده لئی خوا ویستی له سه ر نییه .

رووخساری فاتی تیک چوو و به یه کدا درا، به نیگه رانییه وه وتی:

- ماوه یه ک بوو هه ستم ده کرد شتیک رووی داوه، باشه خوا ویستی له سه ر نییه بیان ئیوه ناتانه ویت.

- ئه م قسه یه چیه فاتی! من فیروزه م له شیرین زیاتر خو شه ده ویت، ئه مه گه و ره ترین ئاواتم بوو، وام ده زانی هه موو شتیک ته واو بووه، که چی نازانم چون بوو، له پر ئه م کورم له که لله ی داوه و ئاشق بووه، هه ردوو پتی له که وشیک ناوه و ده لیت ده مه ویت، ناچاری کردین برۆین بۆ خوازیینی، ئیستا ئیتر بریاره نیشان بکه ن.

سه ببه ری فیروزه م له ناو ده رگه که دا بینی، به سینیه چایه که وه وشک وه ستابوو. فاتی رای کرد و سینیه که ی له ده ستی وه رگرت. فیروزه چاوه کانی له من بری و به نیگا کانی ده پرسی؟

- بۆچی؟

سه رگه ردانی، بی هیوایی و خه م رووخساری دا پۆشیبوو. به لام ورده ورده

سڀبهري تووره بيبه كه هستي سووكا يه تي پيكر دنيشي هاته پال. بهر هولاى
ژوره كه ي راي كرد، فاتي گه رايه وه و به رقه وه ته ماشاي كردم و گوتى:

- ناخر هر له مندالييه وه دستتان پي كرد و وتتان فيروزه هي مه سعووده،
پيونه ديبان زور باش بوو، ناتواني نكولى له وه بكهيت كه مه سعوود فيروزه ي خوش
دهويست.

- زوريشي خوش دهويست، ئيستاش خوشي دهويت، به لام دهليت هست ده كه م
خوشكمه.

فاتي به توور بيبه و پيكه نينيكي گالته ناميز پي كهنى و له ژوره كه چووه
دوره وه. دهمزاني دهويست زور شت بلت، به لام ريزي لي گرتم، به شوينيدا بو
چيشخانه كه رام كرد.

- فاتي گيان، هر چيه كه بلت مافي خوته، منيش خهريكه شيت دهم، تاقه
كاريك له دستم هات دواخستني ئه م هاوسه رگيريه گالته جاره بوو. ئيتر برياره
ساليك به دستگيراني بميننه وه، به لكو چاوه كاني ئه م كوره بكرته وه.

- ئه م قسانه چيه خوشكم، ئيتر ناشقه، ئيشه لالا به خته وهر بن. توش نايت
وه كو خه سووه خراپه كان هر له پيش به دستگيران بوونيان بير له
جيا بوونه وه بيان بكه يته وه.

- ناخر فاتي تو نازانيت، زورم له دله، ئه گهر يه ك خالي هاويه شيان هه بوايه
ئاوها خه مم نه ده بوو. تو نازانيت چند له يه كتر جياوازن، ناليم كچيكي خراپه،
به لام به هيچ شيويه كه هاوشاني ئيمه نييه، خوت دتيت و ده بييني، زوريش باشه
توش بوچووني خوت بلت، له وانه يه من برياري پيش وهخت بدهم، چونكه هر له
سه ره تاوه رازي نه بووم، هيشتا من باشم، هيچ ناليم، به لام شيرين به هيچ
شيويه كه ناماده نييه سه يري بكات، زوريش پي هه ستيار بووه، ئه گهر مه سعوود
بزانيت شيرين چ قسه گه ليك به و كچه ده ليت، ئيتر هر ناومان ناهيت و بو هه تا
هه تايه له دستم ده چيت.

- به دنيا بيبه وه شتيكي هه يه كه مه سعوود به و شيويه ده يوت، گرنگ ئه وه يه
خوي پي خوشه.

- ئەگەر حەز دەكەيت با من بۆيۈم لەگەل فېروزە قىسە بگەم، تۆ نازانى چەند خەمى ئەم مندا ئەمە، لەم ماوئەيدا ئەوئەندە بېرىم لەو دەكردەو بېرىم لە كەسى تر نەدەكردەو.

فاتى شانى ھەلتەكاند و گوتى:

- نازانم، لەوانەيە تاقەتى نەبىت.

- قەيناكات، ئەوپەيەكەي لە ژوورەكەي دەرم دەكات، گرېنگ نىيە.

بەھىمنى لە دەرگەي ژوورەكەم دا و لايەكى دەرگەكەم كەردەو، لەسەر تەختى خەوئەكە پاكشاپو، دەمچا و چاۋە شىنە فرمىسكاوييەكانى سوور ھەلگە راپوون. ھەرگە بىنىمى پىشتى تى كەردم بۆ ئەوئەي رووخسارى نەبىنم. زۆر دلم پىي سووتا، بەھىچ شىۋەيەك بەرگەي گريانى ئەم كچە مېھرەبان و نازدارەم نەدەگرت. لە قەراخى تەختى خەوئەكە دانىشتم، لاواندەو، گوتم:

- مەسعوود شايانى تۆ نىيە، بزانه چۆن رۆژى ۋەكو سەگ پاشگەز دەبىتەو، لەو نىۋەندەدا ئەوئەي زىانى بەرگەوتوۋە ھەر خۆيەتى، نازانم بۆچى خوا خواستى لەسەر نىيە ئەم مندا ئە لە پاش ئەو ھەموو گورز و سەختىيە ژيانىكى ھىمن و بەختەوئەرى ھەبىت؟ ھەموو ئاۋاتىكم ئەوئەبوو كە تۆ ئەو ژيانە خۆشەي بۆ دابىن بگەيت، بەداخەو، شايستەي نەبوو.

شانەكانى دەلەرىنەو، بەلام ھىچ قىسەي نەدەكرد. نازارى عەشقم دەزانى، ھەستام، ماندوو و تىكشكاو بۆ مائەو كەرامەو.

لە رېۋرەسىمى نىشانكردنەكەدا لەلايەن مائى ئىمەو، بىچگە لە پوورەكانى مەسعوود و دايكم، فاتى، سادق ئاغا و پەروين خانم ھاتن، مەسعوودە قۆز و جوانەكەم بە چاكەت و پانتۆلى رېكوپىتك و كەرەواتەو، لەلاي لادن ۋەستابوو كە تازە لە ئارايشتگە ھاتبوۋەو، كراسىكى ناسكى لەبەربوو و گوللى پەمەيى لە قزى دابوو. شىرىن بەپاريزەو گوتى:

- ھەي ھەي! سەير كەرەواتى شازاوا! ئەي ئەم نەبوو دەيگوت حەزم لە كەرەوات نىيە، لە ھەوسار دەچىت، بەرگەي ناگرم، ئەي ئىستا چى رووى دا؟ بەو ئاسانىيە ھەوسارەكەي لە مل كەرد؟ ئاخ، ئەگەر ھاۋكارەكانى دەبىين!

ههولم دهدا خۆم دلشاد و پر له وزه نيشان بدهم، بهلام له راستيدا هيچ ههستيكي باشم نهبوو، له دل خۆمهوه گوتم: چ خهونگه ليكم بۆ شهوي زهماوهندي مهسعوود ههيوو، وام دهزاني دهبيته يهكي له خۆشترين شهوهكاني ژيانم. شيرين زۆر بي حهوسه لهي نيشان دهدا، رهخنه ي له ههموو شتيك دهگرت، ههركه يهكيك پيرۆزبايي لي دهكردن و هيواي بهخته وهري بي دهخواستن، رووي وهردهگيڤا و دهگوت: ئۆيش...! ئهم وشه ناشيرينه ي كه من زۆرم قين لي بوو و بهداخهوه ئهمه يهكي له رهفتاره سه رهتاييههكاني شيرين بوو، ههچي دهگوت شهرمه، له بهر خاتري مهسعوود ئاوها مهكه، نه دهچوه گوڤيه وه. له ههمووي ناخۆشتر ئه وهبوو كاتيک به پيداگرييه كي زۆروه داوايان له خوشكي زاوا كرد، وهكو خۆيان دهلێن، سه ماي چهقۆ بكات و به سه ماكردنه وه چهقۆكه بداته دهست بوو كه وه بۆ ئه وه ي كيكه كه بپريت، شيرين به تووره ييه وه رهتي كرده وه و گوتي:

– ئه وهنده قينم لهم گالته جار ييانه يه.

مهسعوود سه رزه نشتكارانه ته ماشاي كردين. نه مه زاني من له و نيوه ندهدا چي بكه م!

سي مانگ به سه ر ئاههنگي نيشانه كه ي مهسعووددا تي نه په ريبوو كاتيک فيروزه شووي كرد. له وه دهچوو من دوا كه س بووم هه واله كه م زاني، دلته نگ بووم، به لكو به مافي خۆيانم دهزاني، ده مزاني فيروزه ي جوان و خانمه ژيره كه مان داخوazi زۆره، به لام پيم وانه بوو به م خيرا ييه شوو بكات، بۆ ديداري رۆيشتم و گوتم:

– نازيزه كه م بۆچي به م په له په له؟ مۆله ت به خۆت بده بۆ ئه وه ي به بي ريكي كراوهر و هيمنييه وه يه كي هه لېژيريت، يه كي به هاي گه وه ريكي وه كو تۆ بزاني ت.

به پيکه نينيكي تاسه باره وه گوتي:

– نه پوورئ، من چيي تر خۆشه ويستي و پيوه ندييه كي ئه وتۆم به هيچ كه سيكه وه نابيت، سه ره نه جام ئه و ئه ركه م خسته ئه ستۆي دايك و باوكم، ئه گه ر هه ركه سيكيان به لاوه گونجاوه هه لي بژيرن، دياره منيش بۆ سوهراب پيم ناخۆش نييه، كورتيكي باش و ژيره، پيم وابيت له داها توودا زۆر هۆگري ده بم و هه موو شتيكم له بير دهچيته وه.

– به لي، دياره (و له دلي خۆمدا گوتم: به لام ئه م ئاگره هه رگيز دانا مركيتت)،

خۆزگە سالتىك سەبەرت دەگەرت، لەو بېروايەدا نىم ئەم دەزگىراندارىيە زۆر درىژخايەن بىت، لە ئىستاۋە ھىماي جياۋازىيەكان دەركەوتوۋە.

- نە پوورئى، ئەگەر مەسعوود ھەر ئىستاش بىت و بەسەر دەست و پىمدا بگەۋىت، دەزگىرانىيەكەي ھەلبوۋەشىنپىتەۋە و داخۋازىم بگات، پىيى قايىل نايم، ئەو پەيكەرەي بۆ مەسعوودم تاشىيوو و ئەو شتەي كە لە ناخى خۆمدا پروخواۋە، قەت ۋەكو رۆزگارەكانى سەرەتا نايتتەۋە.

- بېوورە ئەو قسەيەم كرد، مەبەستىكم نەبوو، مافى خۆتە، ئاخىر تۆ نازانى چەند ئاۋاتەخۋاز بووم تۆ بووكم بىت.

- ۋاي پوورئى ئىتر بەسە، خۆزگە ھەرگىز ئەو قسەيەتان نەكردبايە، ھەر ئەو قسانە بەدبەختيان كردم، لەو رۆژەۋە چاۋم كىردەۋە خۆم بە بووكى تۆ و ژنى مەسعوود زانى، و ئىستا ھەستى ژنىكم ھەيە كە ھاوسەرەكەي بە بەرچاۋىيەۋە ناپاكي لەگەلدا كىردوۋە، لە كاتىكدا مەسعوودى داماۋ ھىچى نەكردوۋە، ئىمە ھىچ بەلنىيىكمان بە بەكتر نەدايوو، ئەۋىش مافى خۆيەتى بۆ داھاتوۋى خۆي بىرپار بەدات و ئەو ژنە ھەلبۇتۇرپىت كە خۆشى دەۋىت، قسەكانى ئىۋە ئەو ۋەھمەي لە مېشكەمدا دروست كرد و گەشەي پى دا.

خۆشبەختانە سوھراب كورپىكى مېھربان، تىگەشىتوۋ، قۆز و خاۋەن بىروانامە بوو، پەرۋەردەي خىزانىكى رۆشنىبىر بوو. دۋاي مانگىك دەزگىرانى بەرەۋ پارىس بەرپى كەۋتن. من لەگەل فاتى و خىزانەكەيان بە دلپىكى تەنگ و چاۋ بەفرمىسكەۋە، لەگەل ئاۋاتى بەختەۋەرىي ھەتاھەتايىيان مائناۋايىمان لى كردن.

ماۋەي دەستگىرانى مەسعوود و لادن تەنيا ھەوت مانگى خاياند، دەتگوت مەسعوود لە خەۋىكى قوول بە ئاگە ھاتبوۋەۋە دەيگوت:

- چىيى تر قسەمان نەمابوو، من چەندان كاژىر باسى بىناسازى و نىگار كىشان، ھونەر و ئەندىشە، ئاين و فەرھەنگم دەكرد، كەچى ئەو ۋەكو ئەۋەي لە سەرەتادا گرىنگى بەو شتەنە دەدا و دەيگوت زۆرى ھەز لەو بابەتانەيە، ھىچ شتىك تى نەدەگەيشت. تەنيا بىرى لە جل و قىز و نىنۆكى دەكردەۋە، تەنانەت گرىنگى بە ۋەرزىش نەدەدا، تۆ نازانىت بىر كىردنەۋە و قسەكانى چەند پوۋچ و گالتەجارانە بوون، ھەر ئەو كاتانەي باسى پارەم دەكرد گويى دەگەرت.

مرؤڤگه لیکى سهیر بوون، ناماده بوون نانی شتیوانیان نه بیت، هه موو سووکایه تی پیکردن و قهرز و قۆله یه ک قبوول بکن، به لام له فلانه میوانیدا جلیک له بهر بکن که هیچ که سیک پیشتر نه بیینی بیت، له راستیدا پیناسه ی ئەوان بۆ ریز و ئابروو به بهراورد له گه ل ئەوه دا که ئیمه بروامان پتییه تی، زهوی و ناسمانی جیاوازه.

له پاش چندان مانگ هه ناسه یه کم وه بهردا هاته وه، به لام بۆ له دهستدانی فیروزه ی نازدار زۆر به داخ بووم، به تایبه تیش کاتیک که ههستم بهم داخه له رهفتار و قسه کانی مه سعوودا دهکرد، وا بزانه شووکردنی فیروزه یه که مین گورزی به ناگه هینانه وهی بوو، به لام فایده ی چی درهنگ بوو!

جاریکی تر مه سعوود که وه توه سهر کار و خویندن، پیوه ندیه که ی له گه ل شیریندا ناسایی بووه وه و گه رموگوریه که ی جارن بۆ کۆبوونه وه خیزانییه که مان گه رایه وه. مه سعوود سه رکۆنه ی خۆی دهکرد بۆ ئەو چهند مانگه ی که منی تیدا رهجانده بوو، دهیوست به شپوه یه که قهره بووی بکاته وه، رۆژکیان به خوشحالییه وه هاته وه و گوتم:

- دایه مزگینی، کاره کهت جیبه جی بوو.

- کاری من؟ کاری من خۆی جیبه جی بووه.

- نه، مه بهستم کاری ته و اوکردنی خویندنه که ته، دهزانه چ ئاواتیکت دهخواست بۆ وهگرتنی لیسانسه کهت و بهرده وامی به خویندن بدهیت. هه رگیز ئەو پروخساره تم له بیرناچیته وه کاتیک له زانکۆ ده رکرابووی، ئیستا له گه ل چهند که سیک قسه م کردوه، یاریده دهری زانکۆی ویزه یه کیک له هاوخه پاته دیرینه کانه، قایل بوون که ئەو چهند یه که یه تی په پینیت و لیسانسه کهت وه ریکریت، پاشان به ناسانی ده توانیت بجیته خولی ماجستیره وه، ئەوهنده ی تۆم ناسیبیت دوکتوراش به دست ده پینیت.

ته وژمی جو ره و جو ره شالۆی بۆ می شکم هینا، له شوین خۆمدا نوقمی بیرکردنه وه بووم، بیگومان چیی تر له ناخه وه ئاره زووی به دهسته پینانی ئەم پارچه کاغه زهم نه بوو، گوتم:

- له زانکۆ هاو پۆلیکم هه بوو ناوی مه هه ناز بوو، رسته یه که یه هه بوو، به دهستنووسیکی جوان بۆی نووسرابوو و به دیواردا هه لی واسی بوو،

دهيگوت: "هه موو ئه و شتانهي ئاره زووم بۆ دهخواست، كاتيك به دستم هينا كه چي تر پتويستيم پي نه بوو".

- چۆن دايه؟ مه بهستت ئه وهيه ناته ویت؟

- نه ئازيزه كه م، بي سوود ئه ركت كيشا.

- باشه بۆچي؟

- بۆچي؟ ئه م هه موو ساله مافي منيان داگير كرد، كه مترين گورزي ئه وه بوو ئه و زيادهي مووچه يه م له كيس چوو كه له ساله سهخته كاندا پتويستيم پي بوو، ئيستا ده يانه ویت به هه زار منه ت و ئه ملاوئه ولا نه رمي بنوين... نه! نامه ویت، ئيستا هه موو كه سيك له بهر ئاستي روشنبيرييه كه م ده مناسيت، هه ندي جار بۆ هه له چنييه كانم ئه وه ندهي خاوه ن بروا نامه ي دوكتورايه ك پاداشت وه رده گرم، هه موو ليم رازين، ئيتتر هيچ كه س ئه م بروا نامه يه ي ليم ناویت، پي كه نينيشم به ناوونيشانه كه ي دیت، له كاتيكدا نازناوي دوكتور و ئه ندازياريان پيشكيش كردم كه به لامه وه به هاي نه ماوه، من ده مويست به شايسته يي خۆم بيگه مي نه كه به ده رۆزه كردن.

هه ر له و ساله دا شيرين له تاقيكردنه وه ي سه رتاسه ري زانكو دا، له به شي كو مه ئناسي وه رگيرا. زۆر دلخوش و سه ربه رز بووم. له وه ي هه رسي منداله كه م گه يشتبوونه ئاستي زانكو، هه ستم به شانازي و چيژيكي شاراوه ده كرد. شيرين هه ر زو له زانكو هاوړپي دۆزييه وه. بۆ ئه وه ي بتوانم دووره و دوور چاو ديري پتوه ندييه كانی بگه م، هانم ده دا كو بوونه وه ي هاوړپي كانی له مالى خو ماندا به رپتوه به ريت، به م شپويه هه ستم به ئاسووده ييه كي پتر ده كرد، ده ورو به ره كانيم باشتر ده ناسي و هه لومه رجه كانی پتوه ندييه كي ته ندروستم بۆ دابین ده كرد. ورده ورده مالى ئيمه بوو به قوژبنیكي ئارام بۆ هاوړپي كانی شيرين، هه رچه نده زۆر جار ئاسته نگی بۆ كار هه م، كو كردنه وه ي بير و ئاسووده ييم بيك ده هينا، ئه ركیكي زۆري پا ككردنه وه، چيشت ليتان و ئاماده كردنی خواردنی ده خسته ئه ستۆم، به لام به مه قایل بووم و به دل و گيان ده مكري.

دوو سال دواتر و له سه ره تا كانی زستاندا، نه وه ي به كه مي من و په روانه له دايك بوو. بۆ كاتی له دايكبوونه كه ي بۆ ئه لمان رویشتم. كوړپه كه كچيكي جوان و ئيسك

سووک بوو، ناویان نا دورنا. من و پهروانه وهکو دوو ناشق به دهووخولی ئەم منداڵەدا دهاتین، دهمانگۆری و بهردهوام باسی ئەوهمان دهکرد زیاتر له کاممان دهچیت، شادی و بهختهوهری ئاسودهییان به ناخم دهبهخشی، وپرای ئەوهی بووومه دایه گهوره، بهلام ده سال پیتش ئیستاش ئەم ههستی گهنجی و گهشانهوهیه نهبوو. منداڵهکه دوو مانگ بوو، ههچهنده بهجیهیتشتنی بهلاموه دژوار بوو، کهچی ناچاربووم بۆ جهژنی نهووز بۆ ئیران بگهڕیمهوه، لهبهرئوهی دلم نهدههات لهوه زیاتر شیرین و مهسهوود بهتهنیا جی بهیالم.

له گهزانهوههدا، سهرنجی ههندیک گۆرانکاریم له دهووبهههکههدا دا. له نیوان هاوړیکانی شیریندا گهنجیکی بیست و شهش سالهتی تیدا بوو که پیتستر نهمینیبوو. ئهوی به ناوی فهرامهرز عهبدولایی ناساند، وتی که فوتابی ماستهه. له پاش سلاو و ههوالپرسین گوتم:

– بهخیربیت بۆ ناو ئەم کۆمهلهی کۆمهلهناسانه، بهلام چۆن بهرگیان دهگری؟

پێ کهنی و گوتی:

– به سهختی!

بهسهرنج و وردهکۆلییهوه تهماشای کردم. شیرین به شتوانیکی تایبهتهوه گوتی:

– ئای... فهرامهرز گالتهه پێ دهکهیت؟

بهروانینیکی ستایش ئامیزهوه به شیرینی گوت:

– تکایه خانم، تۆ تاجی سههمانی.

شیرین بهشادمانییهوه پێ کهنی. له دڵ خۆمهوه گوتم:

– سهیره! بهههلهدا نهچوویم شتیک ههیه!

شیرین له دواي رۆیشتنی هاوړیکانی، سهبارته به هاوړیکانی لئی پرسیم و

دهیویست بۆچوونم بزانیته:

– له نهیونی مندا گۆرانکارییهکی ئهوتویان بهسهردا نههاتوه، زۆربهیانم

پیتستر بینیبوو و دهناسین.

– باشه بۆچوونت لهبارهی ئهوانهوه بلی که نهتینیبوون و نهتهناسین.

- ئۇ كچە بالابەرزەكەى لەسەر قەنەفەكە دانىشتىبوو و نەمدىبوو، وا نىيە؟

- نە، ئۇو نىگىنە، ئۇ كورەش كە لەلایەو دانىشتىبوو دەستگىرانىيەتى،
مرۆڭگەلىكى زۆر باشن، بىرپارە مانگىكى تر زەماوند بكن، ئىمەش ھەموومان
بانگەشە كراوین.

- باشە، بۆ يەكتەر گونجاون.

- باشە...!

- ئۇى رات سەبارەت بەوانەى تر.

- كامانەى تر؟ بۆچى كەسى ترى لى بوو؟

دەمزانى ئۇم ھەموو پرسىارانە بۆ زانىنى سەرنجمە سەبارەت بەو كورەى بە ناوى
فەرامەرزەو ناساندى، بەلام ھەزم دەكرد سەر بىخەمە سەرى. بە پارىزەو گوتى:

- يانى پىاويكى بەو زلىيەت نەبىنى؟

- ھەموويان زل بوون، مەبەستت كامپانە؟

- ئاھ... دە مەبەستم فەرامەرزە ئىتر، ئۇ ستايشى تۆى كرد، وتى چ دايكىكى
جوانت ھەپە، دپارە لە گەنجىدا سەرنجراكىش بوو.

- سەپىرە، چەند كورپى چاكە، و بەدەنگى بەرز پى كەنىم... بە بۆچوونى من
ئەویش خراب نەبوو.

- ھەر ئەوئەندە...!؟

- ئاخىر بەم چاوپىكەوتنە كورته، لە دوو وشەدا چۆن دەتوانم بىناسم! تۆ باسى
تايپەتمەندىيەكانى بگە بۆ ئەوئەى بزائم لەگەل رووخسارىدا دەگونجىت يان نە.

- چى بلىم؟

- ھەموو ئۇ شتانەى كە لەبارەى دەيزانىت، تەنانەت ئۇ شتانەش كە بەلاتەو
گرىنگ نىيە.

- كورپى دووئەمى خىزانىكە كە سى مندالىيان ھەپە، ھەرەكو ئىمە، فەرامەرز
مەسعوودى ئەوانە، بىست و ھەوت سالانە، زۆر روئىنبىرە، دايكى مامۆستايە،
باوكى ئەندازىارى پىگە و بىناسازىيە، پتر لە سەفەردايە، ئەویش لە نووسىنگەكەى

باوكيدا كار دهكات.

- به لآم خو له گهل پرشته كهى خویدا ناگونجیت، بوچی له زانكۆكهى ئیوهدا نییه؟
- نه! ئەى نه مگوت ئەو له زانكۆى هونه ریه.
- ئەى له گهل ئیوه چی دهكات؟ له كوێ ناسیت؟
- هاوړپى نزیكى سروشى دهنگیرانى نگینه، هه موو كاتیک له گهل سروشدا بوو، له ناو زانكۆدا زۆر دهمانبینی، به لآم نزیكى ئەو كاتهى تۆ پرۆیشتى به فهرمى هاته ناو گردبوونه وه كه مان و پتر له گهل ئیمه دایه.
- باشه، ئینجا بلێ.
- ئینجا چی بلیم؟ هه موو شتیکم گوت.
- نه ئازیزه كه م، تۆ ته نیا باسى تایه تمه ندییه رووكه شهكانت كرد، ئینجا باسى تایه تمه ندییه كانی كه سایه تی و خوورپه وشتی بكه.
- ئۆی! من چوزانم؟
- چوزانم واتای چی؟ ته نیا له بهر ئەوه بووی به هاوړپى كه منداڵى دووه می خیزانه كه یانه، دایكى مامۆستایه، باوكی ئەندازیاره و خوێ له زانكۆى هونه ریه؟
- دایه ناتوانریت قسه له گهل تۆدا بكریت! وه ها ده لیت بوو ته به هاوړپى ده لیتى بوى فریندمه.
- ئى له وان ه شه وا بیت، من نیگه رانى ئەوه نیم، ئیستا گرینگ ئەوه یه بزانی چۆن مرۆفیکه.
- تۆ نیگه ران نیت؟ كه واته به لای تۆوه كیشه نییه ئەگه ر من هاوړپیه كى نزیكى ئەو بم؟
- سهیركه كچم، تۆ كچى كى گه و ره ی، به م نزیكانه ده بیه بیست و یهك سال، واته مرۆفیکى پیکه یشتوو و ژیر، من بروام پیته، له پهروه رده كهى خو م دلنیام، ده زانم تۆ كه ماسى خو شه ویستیت نییه تاوه كو وه لامى یه كه م ده ستى خو شه ویستى نه دی و نه ناسیو به دیه وه، هوشیاری مافه كانی خو تی، ناهیلیت كه س پیتشلی بكات، پابه ندی یاسا شه رعى و كۆمه لایه تییه كانی، بیر و هۆش و دووربینیت بو

داهاتوو هه‌یه، ناکه‌ویته داوی هه‌وه‌سه‌وه، ده‌توانیت جله‌وی هه‌ستی خۆت بگری و برپاری ژیرانه بدهیت.

- وایه...! به‌راستی پیت وایه من ئاوهام؟

- به‌ئێ ئازیزه‌که‌م، دیاره! تۆ هه‌ندێ جار له من باشتر بیر ده‌که‌یته‌وه و برپار ده‌دهیت، چاکتر له من ده‌توانیت جله‌وی سوۆزت بگریته.

- به‌راستته؟

- بۆچی له خۆت به‌گومانی؟ پیت وایه له‌م دوا‌ییانه هه‌ستت ئه‌وه‌نده به‌هێز بووه، ترست هه‌یه هزرت بخاته ژێر کاریگه‌ریی خۆیه‌وه؟

- ئاه، به‌ئێ، نازانیت چهند ده‌ترسم.

- زۆر باشه، هه‌ر ئه‌و ترسه‌ گوزاره‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌شتا هزر و لۆجیکت له کارکردنان.

- ڕاستیه‌که‌ی نازانم ده‌شی چی بکه‌م!

- بۆچی ده‌بیت شتیک بکه‌یت؟

- نابیت هیچ بکه‌م؟

- نه! له ئێستادا کاتی هیچ شتیک نییه ته‌نیا خۆیندن، ناسین و پلاندانان بۆ داهاتوو، بوار به خۆت بده خۆت ئه‌ویش باش بناسیت.

- به‌لام من هه‌موو کاتیک بیر له‌و ده‌که‌مه‌وه، هه‌ز ده‌که‌م زۆرتر ببینم، پتر له‌گه‌ڵی بم...

- باشه خۆ له زانکۆ ده‌ببینیت، هه‌رکاتیکیش پیت خۆش بوو بۆ ماله‌وه داوه‌تی بکه، دیاره له‌و کاتانه‌دا که خۆم له ماله‌وه‌م، منیش هه‌ز ده‌که‌م زیاتر بیناسم.

- له‌وه ناترسیت من رۆژیک... چوزانم... زیاده‌ره‌وی بکه‌م؟

- نه...! تۆ شتی وا ناکه‌یت، من له چاوم پتر باوه‌رم پیتته، گه‌ر کچی بیه‌ویته شتیک بکات به‌کۆت و زنجیریش بیه‌ستنه‌وه کاری خۆی ده‌کات، و به‌سه‌ر هه‌موو له‌مپه‌ره‌کاندا باز ده‌دات، ده‌بیت مروّف به‌رگری ده‌روونی هه‌بیت، تۆش ئه‌وه‌ت هه‌یه.

- سوپاس دایه، تۆ زۆر باشی، ئاسووده بووم. دانیابه ئاگام له هه‌موو شتیک ده‌بیت.

له دواى پشووې جه ژنى نه ورؤز، له كاتيكدا من و مهسعوود به تهنيا له مال بووين، له تهنيشتمه وه دانېشت و گوتى:

- دايه ههست دهكهم دهشى بريارىكى جىدى بؤ داهاتووم بدهم، به راي تو وا نىيه؟

- بؤ نه؟ به ريكهوت ماوهيك بوو دمويست لهو بارهيه وه قسه ت له گهل بكهم، به لام له راستيدا من زؤر باوهرم به خوازىنى نىيه، خوازيارم خؤت يه كيك په سند بكهيت، يه كيك كه باش بيناسى و له گهل ريك بكهوت، هيوادار بووم له زانكو يان شوينى كارهك ت له گهل كچىكى گونجاودا ئاشناييت.

- به راستى دايه جاركهى تر ئه ونده هه لم كرد، ئىدى چاوترسېن بووم، لهو بروايه شدا نيم چىي تر بهو شپوهيه ئه ويندار بم. ئىستا هه ليكم بؤ ره خساوه، خؤت واتهنى له روى هزريه وه هه موو لايه نه كانى تهنروسن، بىرم له وه كرده وه، ئه گهر به بؤچوونى توش گونجاو بوو، ههنگاوى بؤ هه لىگرم، له راستيدا هه موو هاوريكانم دامه زراون، خه ريكم زؤر تهنيا دهيم.

- خوا بمكاته قوربان ت، مافى خؤته به خته وه رىيت.

يادى فيروزه دللى تهنگ كردم، ئاهىكى قوولم هه لكيشا و گوتم:

- دهى باشه، باسى بكه، چ هه ليكه؟

- ئاغاي مهقسوودى كچىكى بىست و پىنج سالهى ههيه، قوتابى زانكويه، رشتهى شىمى. له هه لسوكه وتى ئاغاي مهقسوودى وا تى گه شتم كه پىي ناخوش نىيه بيمه زاواى.

- ئاغاي مهقسوودى پياويكى زؤر باشه، به دلنيايييه وه خيزانه كه شى باشن، تهنيا خه وشىكيان ههيه.

- چ خه وشىك؟

- برىكارى وه زيره، پلهى سياسى ههيه.

- دايه واز بىنه، به راستى خه ريكى شوړش به رپا دهكهيت، ناشى له وه بترسى ئه وىش بخريته زيندانه وه و له سىداره بدرىت!

- بؤچى نا؟! راستت دهوت، ئىتر له هه موو كايه يه كى سياسى دهرسم،

هەربۆيەش خەمی تۆم بوو و بەلێنم لیت وەرگرت هەرگیز پلەى هەستیار و سیاسیی نەبیت.

– گەر هەموو بەو شتوویە بیربکەنەو، کى ولات بەرپۆهەبەریت؟! بمبوورە ها... پیم وابیت پیوستیت بە دوکتۆری دەروونییە.

هەرچۆنیک بوو کاتی خوازیبى ديارى کرا. لە کاتیکدا من و شیرین نامادەى رۆیشتن بووین، مەسعوود گوتى:

– دەتوانم تکایەکتان لى بکەم، ئەگەر دەکریت بۆ ریزگرتن لە ئاغای مەقسوودى چارشۆيک بەسەرتاندا بدەن.

بە دەست خۆم نەبوو توورە بووم و گوتم:

– مەسعوود گیان سەیرکە، پیت وانیه ئیمەش مرۆفین و بیر و بۆچوون و باوەرمان هەیه، ناتوانین هەر ساتەو شتووی خۆمان بگۆرین. دەزانیت من لە ژياندا چەندجار لەسەر خواستی پیاوان جلوبەرگی خۆم گۆریو؟ لە قوم چارشۆي لەسەر بووم، لە تاران بووم بە سەرپۆش لەسەر، لە دواى شووکردنم، باوکت خوازیار بوو حىجابم نەبیت، دواتر شۆرش هەلگیرسا، دەبوايە سەرپۆش و مانتۆمان لەبەر بکردايە، ئینجا جەنابتان بۆ خوازیبىکارى لادن خانم دەتویست شیک پۆش بم. ئەگەر چارۆکەشمان لەبەر بوايە، پیت ناخۆش نەدەبوو، ئیستا بۆ داخوازی کچی سەرۆکەکەت دەلێى چارشۆي بەسەردا بدەم، نە کورم، ئەگەر من نەمدەتوانى لە بەردەم زۆر کەس بوەستم، لە بەردەم تۆ کە کورمى، وەکو ژنیکی پیگەیشتوو، تەمەن مام ناوەندى کە سارد و گەرم چەشتوو، بلێم، خۆم تى گەیشتم هەیه، دەتوانم بەرگی خۆم هەلبژیرم. دەبیت ئیمە هەر بە شىوازی راستەقینەى خۆمانەو بۆ خوازیبى برۆین، ئەک لەبەر دلخۆشکردنى ئەوان شتیک بکەین کە راستى نییە.

عاتیفە، کچیکى ئایندار، بەرپۆش، هیمەن و لە هەمووشى گرینگتر تیگەیشتوو و ژیر بوو. پیستى کال و چاوەکانى درشت و رەش بوون، دایكى، تەننەت لە من و شیرینیش دەمچاوى دەشاردەو، زۆر زمان شیرین بوو، هەر خواردنى پيشکیش دەکردین. ئاغای مەقسوودیش هەر وەکو خۆى، نەرمونيان و پیاوانە بوو و من لەبەر یارمەتییهکانى بۆ مەسعوود، هیشتا خۆم بە قەرزاربارى دەزانى، کەمیک

قه‌لهو و قزى سىپى بووبوو، هر به ته‌زبىحه‌كه‌ى ده‌ستى يارى ده‌كرد. له‌گه‌ل مه‌سعووددا له بگره و به‌رده و سه‌رقالى قسه و باسى به‌پټوه‌به‌رايه‌تى بوون. هر له‌وه‌ش نه‌ده‌چوو كه ئيمه بۆ كارىكى تايه‌تى بۆ مالىان هاتووين، هرچه‌نده كه‌شى زال به‌سه‌ر ماله‌كه‌دا هه‌ندى جار ده‌مىخسته‌وه بىر مال مه‌حموود و عه‌لى، به‌لام هيچ هه‌ستىكى نه‌رتينى له‌لام پټىك نه‌هتينا، لټردها جۆره خواناسى و باوه‌ردارى زال بوو كه ئاسووده‌بى و خوشه‌ويستى به ناخى مرؤف ده‌دا، لټره فرىشته‌كانى نازاردان و دۆزهخ نه‌بوون، هه‌ستى خه‌تا و هه‌راسبوونى نه‌بوو، له جياتى ئه‌وان، په‌رييه‌كانى ئه‌وين، سۆز و خوشه‌ويستىت ده‌بينى له باله‌فرىكىدا بوون، به‌پټچه‌وانه‌ى مالى مه‌حموود، لټره پټكه‌نين و شادى ئوبال نه‌بوو، به شپوه‌به‌كه ته‌نانه‌ت شيرين كه له‌به‌ر ته‌رزى بىركرده‌وه و ژيانى خالوكانى هه‌رگيز له خيزانى ئاينيدا دلخۆش نه‌بوو، ئه‌وانى په‌سه‌ند كرد و زۆر زوو به سۆزىكى گه‌رمه‌وه كه‌وته قسه‌كردن. قسه و باسه‌كان به‌خيراى و بى كيشه به‌پټوه‌چوون و له ناوه‌راستى به‌هاردا ئاهه‌نگى ماره‌بىر و زه‌ماوه‌ند پټىك خزان. هرچه‌نده مه‌سعوود چه‌ند سالى پټىتر ده‌رفه‌تى له به‌پټوه‌به‌رايه‌تبه‌كه‌ى قۆزتبوه‌وه و شوقه‌يه‌كى باشى كرپبوو، ده‌يتوانى هاوسه‌ره‌كه‌ى بۆ ئه‌وى بگوزټه‌ته‌وه، به‌لام ئاغاي مه‌قسوودى به مكوپيه‌وه داواى لى كرد كه له نه‌وى دووه‌مى خانوه‌كه‌يان بژين، ئه‌وى چۆل بوو و بۆ عاتيفه ته‌رخان كرابوو.

ئهو پۆزه‌ى كه مه‌سعوود كه‌لوپه‌له‌كه‌ى كۆكرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ى بۆ به‌كجارى له ئيمه جياپټه‌وه و بۆ مالى خوڤى بروت، زۆرم هه‌ول دا رووخسارىكى شادم هه‌بټ، يارمه‌تيم ده‌دا و سه‌رم ده‌خسته سه‌رى، كاتىك مالتاوايى كرد و پۆيى، له‌سه‌ر ته‌ختى خه‌وه جټماوه‌كه، له ژووره چۆله‌كه دانىشتم، ته‌ماشاي دار و ديواره‌كه‌م كرد، ماله‌كه به‌بى ئه‌و چۆل و بى رۆح ده‌هاته به‌رچاو، خه‌مىكى قورسم له دلدا بوو، له‌به‌رخۆمه‌وه وتم "بټچوووه‌كان فرين و هټلانه خالى بوو" و بۆ يه‌كه‌مىن جار له‌وه داهااتوو و ته‌نياييه‌ى چاوه‌روانم بوو تۆقىم. شيرين تازه هاتبووه‌وه، لايه‌كى ده‌رگه‌كه‌ى كرده‌وه و گوټى:

– پۆيشت؟ ئټره چه‌ند چۆل بووه!

– به‌لى هه‌موو منداله‌كان ده‌رۆن، به‌لام ئټتر ئه‌مه باشتيرين شپټوازى

جيا بونە ۋە ھەيە، ھەزار جاڭ سۇپاس بۇ خۇا كە زىندو و تەندروستە و سەرئەنجام زەماوندەكەيم بىنى.

- بەلام دايە ئىستا خۇمانىن، زۆر بەتەنباين، وا نىيە؟

- بەلى، بەلام ئىمە ھىشتا يەكترمان ھەيە، سۇپاس بۇ خۇا تۆ لىرەيت و چەند سالىكى ماوہ بۇ رۆيشتنت.

- چەند سال...؟!

- ھىچ نەبىت تاكو خويئندەكەت تەواو دەبىت بىر لە شووكردن ناكەيتەوہ؟ وا نىيە؟

دەمى قوچاند، شانەكانى بەرز كردهوہ و گوتى:

- خۇا دەزائىت، رەنگ بى يەك دوو مانگى تر منىش شوو بكەم.

- واى، بۇچى من دەھىلم، چ پەلەيەكتە، ھەتا دەرسەكەت تەواو نەبىت نابى بىر لەو شتانه بكەيتەوہ.

- ناخر لەوانەيە ھەلومەرچى ھەلكەوئىت ناچار بم.

- چ ھەلومەرچىك؟ بارى خۆت قورس مەكە، بەھىمنى و بى بەرپرسىيارىتى بخويئە، بىر قار بكە، لەسەر پىي خۆت راوہستە، بۇ ئەوہى لە پاشەرۇژدا ژىر چەپۆكە و دەست و پى بەستراو نەبىت، ناچار نەبىت ملكەچى ھەموو نەوينىيەك بىت. پاشان بىر لە شووكردن بكەرەوہ، ھەموو كاتىك بوارى شووكردن ھەيە، كاتىكىش شووت كرد، ئىتر بۇ ھەتا ھەتايە ژنىكى ھاوسەردارى لەگەل بەرپرسىيارىتى مال و ژيان، بەلام قۇناغى سەلتى، گەنجى، بى خەمى و گرفتارى ھەرگىز دووبارە نابىتەوہ، خۆى ئەوہندە كورته، پەلەت چىيە خۇشتىر قۇناغى ژيانت كورتر بكەيتەوہ؟

مەسعوود ھەموو كاتىك سەرى لى دەدام و دەيگوت:

- ئىتر بەسە پىويست ناكات كار بكەيت، تۆ بە تەمەنى پشوو گەيشتووى.

- بەلام كورم من كارەكەم خۇشدهوئىت، ئىستا بۇ من زياتر بۇ سەرقالىيە، بى ئەوہ ھەست بە بى ھوودەيى دەكەم.

به لām ئەو گۆپی نهدهدا، نازانم چۆن جارێکی تر توانی هه‌موو پاشخانی کارکردنه‌که‌م کۆ بکاته‌وه و رێکوپێکی بکات و بواری خانه‌نشینیم بۆ بره‌خسێنیت. له‌وه‌ی که مووچه‌یه‌کی دانیاکه‌رم هه‌بوو رازی بووم. به‌لām نه‌مده‌توانی کار نه‌که‌م، جارێکی تریش به‌چهند رێک که‌وتنی‌که‌وه خۆم سه‌رقال کرد، مه‌سه‌عوودیش زۆر زیاتر له‌ پێویست پاره‌ی ده‌خسته‌ خزمه‌تمه‌وه، ده‌مزان، له‌ خوا به‌ زیاد بیت باری ئابووری باشه، به‌لām له‌ کاره‌که‌ی رازی نه‌بووم، نه‌مده‌ویست پله‌ی به‌رپۆه‌به‌ری هه‌بیت، هه‌ر بۆ‌لām ده‌کرد که:

- تۆ بۆ خۆت هونه‌رمه‌ندی، ئەندازیاری بیناسازیت، بۆچی خۆت تووشی کاری ماندوویی و پر له‌ ئالۆزی و خه‌می به‌رپۆه‌بردن ده‌که‌یت؟ سه‌رکه‌وتن له‌و جوژه کارانه‌دا درۆزن، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی داروده‌سته‌که‌ت نه‌مان، به‌سه‌ر سه‌ردا به‌ زه‌ویدا ده‌درییت، ته‌نیا کاتیک کاره‌که‌ وه‌رگره‌ که‌ هه‌لومه‌رجه‌کانی به‌ ده‌ست هێنانیت هه‌بیت، ئێوه هه‌مووتان ئەوه‌نده باوه‌ردار و خاوه‌ن بیروباوه‌رن، بۆ کاتیک پرسى پله و پایه دیته‌ پێشه‌وه ئاوها به‌ ئاسانی ماف به‌لادا ده‌نن و خۆتان به‌ شایسته‌ی هه‌موو پله‌یه‌که‌ ده‌زانن؟

- دایه ده‌زانم چیته‌؟ ماران گه‌سته‌ی، به‌لām خه‌مت نه‌بیت خۆمیش هه‌وسه‌له‌ی کایه‌ی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تیم نییه، به‌م نزیکه‌ ده‌ست به‌ کارێکی سه‌ربه‌خۆ ده‌که‌م، بریار وایه له‌گه‌ڵ چه‌ند هاوڕێیه‌کم پێکه‌وه کۆمپانیا‌یه‌که‌ بکه‌ینه‌وه، جارێ چه‌ند سه‌رله‌به‌یانیه‌که‌ کار ده‌که‌م بۆ ئەوه‌ی کار به‌ به‌لێنه‌کانم بکه‌م، کاتیک کۆمپانیا‌که‌ که‌وته سه‌رپێ ئیتر واز له‌ هه‌مووی ده‌هێنم.

سه‌ره‌رای هه‌موو خۆ دزینه‌وه‌کانم له‌ شووکردنه‌که‌ی شیرین، له‌ پاش چه‌ند مانگیک ناچار بووم بچمه‌ ژێر باری قسه‌وباسی خۆتاکتره‌وه. فه‌رامه‌رز ماسته‌ره‌که‌ی وه‌رگرت و بۆ رۆیشتن بۆ که‌نه‌دا خۆی ئاماده‌ کردبوو، پێداگریان له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کرد که‌ پێش رۆیشتنه‌که‌ی ماره‌ی شیرین ببیت، بۆ ئەوه‌ی بتوانیت کاروباری مۆله‌تی مانه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌که‌شی جێبه‌جێ بکات. من به‌ هیچ شێوه‌یه‌که‌ له‌گه‌ڵ ئەوه‌ نه‌بووم شیرین واز له‌ خۆندن به‌هێنیت، به‌لām ئەوان دانیایان کردمه‌وه که‌ کاروباره‌که‌ی شیرین سالی‌ک درێژه ده‌کیشیت و بواری ته‌واوکردنی خۆتندنه‌که‌ی ده‌بیت. بیرکردنه‌وه له‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی شیرین زۆر دژوار بوو، به‌لām

کاتیک دلخۆشی و ئاره‌زووی ئه‌وم بۆ ئه‌م پێوه‌نده ده‌بینی، رێگه‌م له‌ ده‌ربهرینی که‌مترین دلته‌نگی به‌خۆم نه‌ده‌دا. ماره‌یان بری و ماوه‌یه‌ک دواتر فه‌رامه‌رز رۆیشت بۆ ئه‌وه‌ی کاتیک که‌ شیرین خۆیندنه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات و مۆله‌تی مانه‌وه‌که‌ی دیت، بگه‌ریته‌وه، ئاهه‌نگی هاوسه‌رگیری بگێرن و بووک و زاوا بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ بۆ ئه‌وێ برۆن.

هه‌ستم ده‌کرد وێرای هه‌موو دژوارییه‌کان ئه‌رکه‌کانم به‌ باشی به‌جێ گه‌یاندوه، هه‌موو منداڵه‌کانم هاتوونه‌ته‌ به‌ره‌م، باشیان خۆیندوه و سه‌رکه‌وتون، باریکم له‌سه‌ر زه‌وی دانا‌بوو، به‌لام وه‌کو رۆژانی پاش تاقیکردنه‌وه، ده‌ست به‌تال و بێ ئامانج بووم، ئێستا ده‌بوا‌یه‌ چیم بکردبا‌یه! له‌وه‌ ده‌چوو کارێکی ترم له‌م دنیا‌یه‌دا نه‌بوو، زۆرتر و زۆرتر سوپاسی خوام ده‌کرد، نه‌وه‌کو به‌ ناسوپاسگوزارم بزانی‌ت و ته‌مبێم بکات، دلێ خۆم ده‌دا‌یه‌وه و ده‌مگوت، خۆشبه‌ختانه‌ هێشتا بو‌ار ماوه، هێچ نه‌بیت سالتیک بۆ رۆیشتنی شیرین ماوه. به‌لام نه‌مده‌توانی خۆم له‌ هه‌وره‌ ره‌شه‌کانی پیری و ته‌نیا‌یی گیل بکه‌م که‌ سێبه‌ریان به‌سه‌ر سه‌رمدا خستبوو.

هەرچەند لە کاتی ڕۆیشتنەکەى شیرین نزیکتەر دەبوومهوه، خەم و دلته‌نگییه‌که‌م پتر دەبوون. له‌ خۆدا نغزۆ دەبوومهوه بۆ ئەوه‌ی وابه‌سته‌ییم به‌ منداڵه‌کانمه‌وه که‌متر بکه‌مه‌وه، نه‌مده‌ویست وه‌کو دایکانی پیر و بیزارکه‌ر خۆم به‌ منداڵه‌کانمه‌وه هه‌لواسم و وایان لێ بکه‌م هه‌موو کاتیک له‌ خه‌می مندا بن. هه‌ولم هه‌دا بازنه‌ی ئاشناکانم فراوانتر بکه‌م، کاتی ئازادم که‌ ڕۆژ به‌ ڕۆژ زیاتر ده‌بوو به‌ شیوه‌یه‌که‌ پیر بکه‌مه‌وه، به‌لام دۆزینه‌وه‌ی هاوڕێتی تازه‌ له‌م ته‌مه‌نه‌دا ئاسان نییه‌، هاتوچۆیه‌کی ئەوتۆشم له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌که‌مدا نه‌بوو، دایکم به‌ ته‌واوه‌تی پیر و په‌که‌ر بووبوو، له‌ مال مه‌حموود ژبانی به‌سه‌ر ده‌برد، ئاماده‌ نه‌بوو بۆ مالى ئییمه‌ بێت و چه‌ند ڕۆژیک له‌گه‌ڵ ئییمه‌ به‌سه‌ر به‌ریت، و له‌به‌رئه‌وه‌ی من بۆ مال مه‌حموود نه‌ده‌ڕۆیشتم، زۆر که‌م ئەوم ده‌بینی. په‌روین خانم بیتی نابوو په‌رییه‌وه‌ و چیی تر تاقه‌ت و توانا که‌ی جارانی نه‌مابوو، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا تاقه‌ که‌سێک بوو له‌ کاتی پێویستدا ده‌متوانی پشتی پێ به‌ستم، فاتیش له‌ دواى به‌سه‌رهاته‌که‌ی فێروزه‌ و ڕۆیشتنی، خه‌مۆک و دلته‌نگ بوو، له‌گه‌ڵ من نه‌ده‌سازا، وا دیار بوو له‌و ئازاره‌ی که‌ به‌هۆی دوریبه‌ کچه‌که‌یه‌وه‌ ده‌یچه‌شت، به‌ شیوه‌یه‌که‌ منی به‌ که‌مکار ده‌زانی، له‌گه‌ڵ ژنانی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تییه‌ پێشووه‌که‌م خولیکم هه‌بوو و جارجاره‌ پێکه‌وه‌ کۆ ده‌بووبه‌وه‌، هه‌یشتا هه‌ندێ جار چاوم به‌ ئاغای زه‌رگه‌ر ده‌که‌وت، ئەویش چه‌ند سائیک بوو ژنی هه‌ینابوو، له‌وه‌ ده‌چوو به‌خته‌وه‌ر بێت. ته‌نیا کاتیک بێرکردنه‌وه‌، خه‌یال و خه‌مه‌کانم که‌م ده‌بوونه‌وه‌ که‌ په‌روانه‌ له‌ تاران ده‌بوو، له‌گه‌ڵ ئەودا ده‌گه‌رینه‌وه‌ ڕۆژگاری دل‌رفینی گه‌نجی، پێ ده‌که‌نین، قسه‌مان ده‌کرد. به‌رپێکه‌وت ئەوسا له‌ دایکی نه‌خۆش

کهوتبوو و ئه‌ویش زۆربه‌ی کاته‌کانی له تاران به‌سه‌ر ده‌برد. په‌روانه‌ی پروای به‌وه بوو که:

- له دوا‌ی رۆیشتنی شیرین، ده‌شی تۆ ئه‌م ماله‌ به‌ کرۆی بده‌یت و هه‌ر چه‌ند مانگه‌ و له‌لای په‌کیکیان به‌سه‌ربه‌ریت.

- هه‌رگیز! ئاماده‌ نیم‌ ئازادی و ریزی خۆم له‌ ده‌ست بده‌م، نیازیشم نییه‌ مندا‌له‌کانم بێزار بکه‌م، ئه‌وان ژبانی خۆیان هه‌یه‌، چی‌ی تر پیکه‌وه‌ ژبانی چه‌ند نه‌وه‌یه‌ک له‌ یه‌ک ماله‌ له‌ توانا و دروستیش نییه‌.

- چ بێزارییه‌که‌؟! ده‌بیت ئاره‌زووش بخوازن، ئه‌م هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ت بۆیان کیشا، ده‌شی ئیستا قه‌ره‌بووی بکه‌نه‌وه‌.

- ئه‌م قسه‌یه‌ مه‌که‌، نه‌نه‌ گیان، دایه‌ گه‌وره‌م به‌ بیردیته‌وه‌، هه‌موو کاتیک ده‌یوت: "گه‌وره‌کردنی کور له‌ سوورکردنه‌وه‌ی باینجان ده‌چیت، هه‌موو رۆنه‌که‌ هه‌لده‌مژیت، که‌چی دواتر ده‌شی رۆن بداته‌وه‌". من چاوه‌روانییه‌کی ئاوه‌ام له‌ مندا‌له‌کانم نییه‌، ئه‌رکی خۆم بووه‌، بۆ خۆم ئه‌وه‌م کردووه‌، قه‌رزی که‌س نییه‌، خۆ ئه‌وان هه‌یج ئه‌رکیکیان به‌سه‌ر منه‌وه‌ نییه‌، ده‌مه‌ویت سه‌ربه‌خۆ بم.

- بۆچی سه‌ربه‌خۆ بیت؟ به‌ته‌نیا له‌ گۆشه‌ی ماله‌وه‌ دابنیشیت، ئه‌وانیش به‌ وێژندانیک‌ی ئاسووده‌ و بێ خه‌م تۆیان له‌بیر بچیته‌وه‌!

- ئه‌م قسه‌یه‌ چییه‌؟ هه‌موو شو‌رشه‌کانی دنیا بۆ به‌ده‌سته‌نانی سه‌ربه‌خۆیییه‌، ئیستا منیش بێم و هیدی هیدی ئه‌مه‌ له‌ ده‌ست خۆم بده‌م.

- به‌لام مه‌ه‌سووم مندا‌له‌کان چ زوو گه‌وره‌بوون و هه‌موو شتی‌ک به‌سه‌رچوو، خۆزگه‌م به‌و رۆژانه‌، خۆزگه‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌.

- نه‌! نامه‌و‌یت ته‌نانه‌ت یه‌ک کاژیریشی بگه‌ریته‌وه‌، سوپاس بۆ خوا که‌ به‌سه‌رچوو، هیوادارم ئه‌مه‌شی که‌ ماوه‌ته‌وه‌، به‌ زووترین کات ته‌واو بیت.

رۆژگاره‌ گه‌رمه‌کانی هاوین ده‌ستی پێ کردبوو، من سه‌رقالی ئاماده‌کردنی شتومه‌کی جیازییه‌که‌ی شیرین بووم، زۆتر له‌گه‌ل په‌روانه‌ بۆ شت کرپین ده‌چووین و هه‌ر رۆژه‌ی به‌ بیانویه‌که‌وه‌ پیکه‌وه‌ کاتمان به‌سه‌ر ده‌برد. ئه‌و رۆژه‌ یه‌کی‌ک له‌ گه‌رمترین رۆژه‌کانی هاوین بوو، تازه‌ که‌می‌ک راکشایه‌بووم کاتیک که‌ زه‌نگه‌

- ئەرئى بابە لەسەرخق بە، يەك يەك، بۆ دەرمانخانە رۆيشتەم دەرمانەکانى داىکم بەيتم، دوکتۆرەكەى ئاشنامە، ميوانى هەبوو، هەردووکیان لە پشت پیتشخوانەكەوہ وەستابوون، ميوانەكەيم نەدەبىنى، پشتى لە من بوو، دەنگى ئاشنا ھاتە گويم، لەبەرئەوہى لە پشتەوہ قەژى و قەد و بالاي قۆز و جوان بوو، وردەكۆل بووم رووخسارى بيينم، ياريدەدەرەكەى دەرمانەکانى ھينا، بەلام من نەمدەتوانى ئەم پياوہ نەبينم و برۆم. لە خۆوہ چوومە بەردەم دوکتۆر و وتم: سلۆ ئاغاي دوکتۆر، باشى؟ بە راي تۆ رۆژى چەند دانە حەبى خەو دەتوانيت بخوات...؟ جا بزانه چ پرسىاريكى گەوجانەم کرد! بەلام ھەر ئەوہ بوو بەھۆى ئەوہى ميوانەكەى ئاورى بداتەوہ و بە سەرسورمانەوہ تەماشاي کردم. وای... مەعسووم خۆى بوو، نازانى چيم لى ھات! بە تەواوہتى دەست و پىتى خۆم ون کرد.

- ئەویش تۆى ناسى...؟

- بەلى، ماشەللا، چ بىرىكى تيژى ھەيە، لە دواى ئەم ھەموو سالە، بەم جل و سەريۆش و قژە رەنگ کراوہوہ، منى ناسىيەوہ! ديارە لە سەرەتاوہ ھەلويستەيەكى کرد، منيش يەكسەر چاويلکەكەم لابرڊ و بۆى پى كەنيم، بۆ ئەوہى باش سەيرم بکات و لە رووى بيت سلۆ بکات.

- قسەشتان کرد؟

- ئەى نە...؟ ديارە قسەم کرد، وا دەزانيت ھيشتا لە براکانت دەترسم.

- چى لى ھاتوہ؟ زۆر پير بووہ؟

- لاجانەکانى بە تەواوہتى سپى بوونە، قژيشى ماش و برنجيیە، چاويلکەشى لە چاودا بوو، ئەو کاتە چاويلکەى نەبوو؟ ھەيبوو؟
- نە نەيبوو.

- ديارە دەموچاويشى پير بووہ، بەلام زۆر نەگۆراوہ، بەتايبەتى چاوەکانى، ھيشتا ھەر ئەو چاوانەن.

- چى گوت؟

- سلۆى کرد، يەكەم جار ھەوالى باوكمى پرسى، گوتم، دەمىكە مردوہ، سەرەخۆشى کرد، منيش بە چاوقاييميەوہ پرسيم:

- له كوتيت؟ چي دهكهيت؟ گوتى:
 - ماوهيك له ئەمەريكا بووم.
 له دل خۆمەوه گوتم:
 - چ هەلەيهكم كرد. ئينجا پرسيم:
 - كهواته له ئيران نازيت؟ گوتى:
 - بۆچى نا، چەند سالتىكه گەراومەتەوه و دەستم بە كارکردن کردووه.
 نەمدەزانى چۆن بپرسم ئاخۆ ژن و مندالى هەيه يا نه، گوتم:
 - بنه ماله كهت چۆن؟ باشن؟
 به سەرسوورمانەوه تەماشای كردم، وهكو ئەوهى بلت، تۆ ئەوان له كوئى
 دەناسيت! گوتم:
 مەبەستم دايك و خوشكهكانته. گوتى:
 - بەداخەوه دايكم بيست سال دەبیت كۆچى دوايى كردووه، خوشكهكانيشم
 شوويان كردووه و لەسەر مال و ژيانى خويانن. ئىستا كاتىك كه له ئيران بەتەنيام
 پتر دەيانبينم.
 گوتيه كانم قوتەوه كرد، بينيم باشتريه هەله، پرسيم:
 - به تەنيای؟ گوتى:
 - بەلى خيزانهكم له ئەمريكا مانەوه. گوتم:
 - ئەمە زۆر زەحمەته، تۆ ليرە و ئەوان لەوئى. گوتى:
 - چى بكهين؟ مندالەكان گەوره بوون و پتر بەوئى راهاتوون، خانميش
 نەيدەتوانى به تەنيا بەجتيان بهتليت.
 ئيتر تا رادهيك هەموو زانيارىيه كانم دەست كەوتبوو، بينيم شەرمە لەوه زياتر
 بپرسم، گوتم:
 - زۆر خۆشحال بووم به بيننت، ژماره تەلهفۆنه كەمان بنووسه، ئەگەر بوارت
 هەبوو زۆرم پى خۆشه چاوم پتت بكهوتت.

به نائوميدييه وه پرسيم:

- ئه‌ی له باره‌ی منه وه پرسياړی نه‌کرد؟

- يوچي نا، هر به‌دهم نووسيني ژماره ته له فوننه‌که وه وتی، هه‌والی هاوړيکانت چييه؟ هيشتا هر پتوه‌نديتان ماوه؟

له خوשיياندا په‌ر و بالم ده‌هينا، گوتم:

- به‌لی، به‌لی! بيگومان، ئه‌ویش هه‌ز ده‌کات بتبينيت، دواي نيوه‌رو ته له فون بکه، به‌لکو کاتيکمان دياړی کرد و يه‌کترمان بينی، نازانيت چاوه‌کانی چوڼ بریسکانه‌وه! پرسى:

- کيشه نييه؟

- وا بزانه هيشتا له براکانت ده‌ترسيت، گوتم:

- هرگيز! بي‌خه‌م به. وه‌کو ره‌شه‌با خوا حافيزيم کرد و نازانه چوڼ خوځ گه‌يانده ئيره، خوا به‌زيه‌ی پيمدا هاته‌وه تووشی رووداويک نه‌هاتم، ئيستای چي ده‌لئيت؟

- جاريکی تر هه‌زاران بيرکردنه‌وه له ميشکدا سه‌مايان ده‌کرد، پر به مانای ئه‌و وشه‌يه سه‌مايان ده‌کرد، هيچ کاميان هيمن نه‌ده‌بوونه‌وه، ئوقره‌يان نه‌بوو تا من بزانه بير له چي ده‌که‌مه‌وه...

- ئای... له کوپي...؟ ده‌لئيم ئيستای ئه‌گه‌ر ئه‌م دواي نيوه‌رو ته له فونى کرد، چي پي بلئيم؟ ده‌ته‌ويت کات دابنئيم سبه‌ی بيت؟

- بيت...؟ يو کوپي بيت...؟

- يا مالى ئيمه، يان ئيره، هر ئه‌وه‌نده بزانه سبه‌ی شيرين چ به‌رنامه‌يه‌کی هه‌يه؟

- سبه‌ی چنه‌د شه‌مه‌يه؟

- دووشه‌مه‌مه.

- نازانه به‌رنامه‌ی چييه.

- گرینگ نييه، له مال دايکم ديدار ساز ئه‌که‌ين، دايکم خه‌وتووه و ئاگای لي

ئىيە.

- باشە بۆچى دىدار ساز بگهين؟ هەر وازى لى بىنه.
- ناز مەكە، حەز ناكەيت بىبىنى؟ سەرئەنجام ئەوئىش ھاوپپەيەكى دىرىنمانە، خۆشە لە پاش ئەم ھەموو سالە بزائىن چى بەسەر ھاتووه، بۆچى ئەمانەوئىت چى بگهين؟
- نازانم، لىكدانەوھكانم لە لا تىكەل بوون.
- ئەمە شتىكى تازە ئىيە، تۆكەى تىكەلاوت نەكردووه؟
- مېشكەم كار ناكات، دەست و پىم دەلەرزىت.
- بەراستى...؟ دەلىتى ھىشتا شازدە سالانى.
- ھەروا، لەبەرئەوھى شازدە سالان نىم، نامەوئىت بىبىنم، ئەو ھەر ئەو تەمەنەى منى لە يادە، ئەگەر ئىستا رووخسارم بىبىت، تووشى ھەراس دەبىت.
- وای... ئەم قسانە چىيە؟ بۆچى ھەر ئىمە پىر بووین، خۆشى پىر بووه، جارى تۆ، ھەروھكو خەسرەو دەلىت، ماشەللا وھكو فەرشى كرمانى، جوانتر بووى.
- قسەى پوچ مەكە، خۆمان دەزانىن پىر بووین.
- گرینگ ئەوھىە كە كەسى تر نەزانىت، ئىمە خۆمان زۆر شت دەزانىن، نابىت بەسەر خۆمانىدا بەئىنەوھ.
- بۆچى خەلكى كوئىرن؟ لە وئىنەكاندا ديارە چەند گۆراوین، حەز ناكەم چىى تر لە ئاوتنە سەبرى خۆم بگەم.
- دەباشە تۆش، كوا پىر بووین؟ يەكئى نەزانىت وا بىر دەكاتەوھ نەوھد سالەين، تازە چل و ھەشت سالەين.
- نە گيانەكەم، خۆت مەخەلەتتەنە، پەنجا و سى سالەين.
- وھى وھى! ماشەللا، بەم ھەموو زانستە ماتماتىكىيەوھ چۆن نەبووئىت بە ئەنىشتاين؟
- لەو كاتەدا شىرىن ھاتە ژورەوھ. وھكو دوو مندالى خەتابار خۆمان كۆكردوھ. شىرىن پەروانەى ماچ كرد و بى گويدانە من چووه ژورەكەى. ئىمەش سەبرى

یه کترمان کرد و دستمان به پیکه نین کرد.

- له بیرته، هه رکه عهلی دههات چۆن کاغه زه کانمان کۆ ده کردهوه؟

- وای بمرم، من بۆ چاره کێک هاتبوومه ده رهوه، ئیستا دایکم دلی که وتوووته مه راقه وه که چیم به سه ر هاتیت.

له کاتیکدا مانتۆکه ی له بهر ده کرد بهردهوام بوو:

- من دوا ی نیوه رۆ نایهم، ئه گه ر ته له فۆنی کرد، بریاری سبه ی سه عات شه شی پاش نیوه رۆ ی له گه ل دادهنیم، له مالی دایکم، ئه و ئی ئاسووده تره، به لام تۆ زووتر وه ره، له ته له فۆنیش له گه ل یه کتر قسه ده که یین.

بۆ ژووره که م رۆیشتم، له بهردهم ئاوینه ی میزی ته والیته که دانیشتم، له نزیکه وه سه بری خۆم کرد، هه ولم دا له ئاوینه که دا شتیک له روخساری شازده سالییه که م بدۆزمه وه، به وردی سه رنجی ئه و ورده چرچانه م دا که له تهنیشت چاومه وه بوون و له کاتی پیکه نیندا قوولتر ده بوونه وه، دوو هیللی به رجه سته له لای لووتمه وه هاتوون و به ره و هه ردوولای لیوم کشاون، ئه و چاله خری و جوانانه ی که له سه ر گۆنام بوون و له کاتی قسه سه کردن و پیکه نیندا، هه ره که وه په روین خانم ده یگوت، گریی په نجه یه کی تی ده چوو، بووبوون به دوو هیللی دریژ له ملا و ئه ولای دهموچاوم و لای دهممه وه. ئه و پیسته ساف و ناسکه، ئیستا بزپکا و داکه وتبوو و له که ی کال به سه ر روومه ته که نامه وه دیار بوو، پلکی چاوه کانم چیی تر دریژ و شین نه بوون، ئه لقه یه کی دره خشاوه ی تۆخ ده وری چاومی گرتبوو، قژیکی خورمایی، پری و خاوه تا ناوقه دم دریژ بوو، نیوه ی کورته وه بووبوو، باریک و ناشیرین بوون، سه ره پای بۆیه کردنیشی که چی ره گه سپییه کانی هه ر ده رده که وتن، ته نانه ت دۆخی نیگا کانی شیم گۆرا بوون. نه! چیی تر من ئه و کچه جوانه نیم که سه عید ناشقی بوو، چه په ساو و سه رگه ردان، له ئاوینه که دا به دوا ی خۆمدا ده گه رام، کاتیک به دهنگی شیرین به خۆمدا هاتمه وه.

- دایه، چی بووه؟ یه ک سه عاته له ئاوینه که دا له جوانی خۆت له رامای،

هه رگیز نه مبینیوه ئه وهنده دل به ندی ئاوینه بیت.

- دل به ندی؟ نه...! هه ز ده که م هه رچی ئاوینه هه یه بیشکیتم.

- سهیره! چی بووه؟ وهکو دهلین "شکاندنی ئاوینه شکاندنی خهتایه" ئیستا چی بووه؟ بۆچی چی نیشان دهدات؟

- خۆم، پیرییهکهه.

- خۆ تۆ قهت له پیری بیزار نهبوویت، بهپچهوانهی ههموو ژنیکهوه، بهجهسوورییهوه باسی تهمنی خۆت دهکرد.

- بهلێ، بهلام ههنده جار رووداوێک، وینهیهک، مرووف دهگه پینتیهوه بۆ ژبانی رابردوو، ئهوکاته سهیری ئاوینه دهکهیت، دهبینیت چ جیاوازییهکی ههیه لهگهڵ ئه وینایهیه لهسهه خۆت ههتیوو، زۆر ستهمگه رانهیه، وهکو بهزینکی شکۆدار وایه.

- بهلام دایه تۆ ههموو کاتیک دهتگوت، ههه تهمنیک جوانی خۆی ههیه.

- وایه، بهلام جوانی گهنجی شتیکی تره.

- ههموو هاوڕیکانم دهلین، دایکت چ خانمیکه، چهند بهرپزه.

- ئازیز دلهکهه، دایکم خانمیکه بهسۆز بوو، کاتیک بیویستایه باسی کچی ناشیرین بکات، دلی نهدههات بلایت ناشیرینه، له جیاتی ئهوه دهیگوت خویین شیرینه، ئیستاش هاوڕیکانت بۆ ئهوهی نهلین دایکت چهند تیکشکاو و دارماوه، دهلین چهند کهسایهتییهکی بهرز و بههیزی ههیه.

- دایه، لیت نایهت ئهوه قسه سانه بکهیت. له دیدی مندا تۆ ههموو کاتیک جوانترینی. کاتیک منداڵ بووم، حهزم دهکرد وهکو تۆ بم، ئیرههیم پیت دهبرد، تا ئهم سالانهی دواپیش خهلهک پتر تهماشای تۆیان دهکرد تاوهکو من، لهوهی که رهنگی چاوهکانم وهکو چاوی تۆ نییه و پیستم وهکو سپیتی و روونی پیستی تۆ نهبوو، خهفتهم دهخوارد.

- ئهوه چی دهلێی؟ تۆ زۆر لهمن سهرنجراکتیستر و جوانتری، من ههموو کاتیک رهنگم زهرد بوو، ههموو کهسێک وای دهزانی نهخۆشم، بهلام تۆ بهو چاوه گهش و پیسته گهنمییه جوانه و چالهکانی سهه گۆنات، بهراستی شتیکی تری.

- ئیستا چی بووه وا کهوتیه بیر گهنجیت؟

- ئههه تاییهتمهندی تهمنه، کاتیک مرووف بهم تهمنه دهگات، رابردوو بهلایهوه رهنگیکه تر دهگریت، تهناهت رۆژگاره ناخۆشهکانیشی بهلایهوه سهرنجراکتیش

دهبن. ههتا گهنجين بير له داهاتوو دهکەينهوه، ئاخۆ سالیکی تر چی روو دەدات!
پینچ سالی تر له چ دۆخیکداين! پهلهمانه تا رۆژهکان خیراتر تی پەرن و ئیمەش
به داهاتوو بگهین، کهچی کاتیک به تهمەنی من دهگهیت، لهبهرنهوهی
چاوهروانییهکت له داهاتوو نییه، یان له راستیدا دهگمەن، دهگهړیتتهوه سهیری
رابردوو دهکەیت، وهکو ئاغای شیرازی دهلیت:

به ریگه‌دا وهک ریواریک

جار جار ئاوریک له دوا ددهمهوه

تۆ نازانی ئەی سپیده‌ی رووناکی من

چ ریگه‌یهک له بهرچاومه

له هه‌سه‌رتی من ئاگادار نی

ئاخر ئەتۆ بهم ریگه‌یه‌دا نه‌هاتوی

پاش نیوه‌رۆ، په‌روانه ته‌له‌فۆنی کرد و گوتی، که بریاری بۆ سبه‌ی سه‌عات
شه‌شی دوا‌ی نیوه‌رۆ داناوه. ئەو شه‌وه تا به‌یانی له تاوتویکردندا بووم، له دل
خۆمه‌وه ده‌مگوت، باشته‌ نه‌یبینم، هیچ نه‌بیت بیره‌وه‌ریه‌کانی گه‌نجی و جوانیمان
له‌یه‌کتر بمی‌نیتته‌وه. له بیرمه به درێژی ئەم سالانه‌ی رابردوو چه‌ندان جار، کاتیک
جلێکی جوانم له‌به‌ر ده‌کرد، به خۆم راده‌گه‌یشتم و له ئاوینه‌دا رووخساری خۆم
پێ جوان بوو، ئاواتم ده‌خواست له هه‌لومه‌رجیکی چاوه‌روان نه‌کراودا له
میوانیه‌ک، له زه‌ماوه‌ندیک له بازاردا بمی‌نیت. هه‌موو کاتیک هه‌زم ده‌کرد ئەگه‌ر
جاریکی تر هه‌لی یه‌کتر بینیمان بۆ هه‌لکه‌وت، له لووتکه‌ی نایابی و جوانیدا بم.
ده‌مه‌و به‌یان په‌روانه ته‌له‌فۆنی کرد:

- چۆنی...! من دوینێ شه‌و هیچ خه‌وم لی نه‌که‌وت.

پێ که‌نیم و گوتم:

- ئاخ‌ر ئیمه‌ پیوه‌ندیمان به هه‌مان هه‌لومه‌رجه‌وه هه‌یه.

ئینجا خیرا خیرا ده‌ستی کرد به فه‌رماندان:

- جارێ قه‌رت بۆیه بکه.

- تازەبى بۆيەم كىرەتە.

- با وا بېت، رەگەكەي باش رەنگەكەي نەگرتەتە، ئىنجا گەرماوتكى گەرم بكة.
پاشان جامىكى گەورە ئاوى سارد بگرەتە، سەھۆلى تى بكة، دەموچاوت نوقمى
ئاوگە بكة.

- دەخنىكىم.

- نە گەوجە، چەند جارىك دەموچاوت بكة ناو ئاوكە و دەرى بەيتە، ئىنجا، لەو
كرىمانە لە دەموچاوت ھەئسوو كە بۆم ھىناي، كرىمە سەوزەكە، دەموچاوتپوشى
خەپارە، لە دەموچاوتى بدە، چاوت بنووقىنە و بىست چركە بنوو، داويى بىشۆرە،
ئىنجا بە كرىمە زەردەكە جوان دەموچاوت كرىمپوش بكة، كاژىر پىنجىش بۆ ئىرە
وەرە، بۆ ئەوئەي خۆم بىرازىنمەتە.

- چى! چى بىرازىنمەتە؟ بۆچى من بووكم؟

- لاي خوا چىيە، لەوانەشە وا بېت.

- دەبرۆ بابە، شەرم دات بگرى، لەم تەمەنە.

- ھەمدىسان وتى تەمەن، بەخوا جارىكى تر قسەي وا بكەيت لىت دەدەم...

- باشە، چى لەبەر بكةم؟

- ئەو كراسە خۆلەمپىشىيەي كە لە ئەلمان پىكەتە كرىمان.

- نە، شەرمە، ئەو جلى شەو.

- راست دەكەيت، ئەو چاكەت و دامىنە شەكەرىيەكەت لەبەر بكة. نە! ئەو بلووزە

رەنگ سوورەكەت لەبەر بكة كە دەورى يەخەكەي رەنگىكى كالتىرى ھەيە.

- خۆم بىرىكى لى دەكەمەتە.

- لە بىرت نەچىت ھا... ئەو شتانه بكەيت كە پىم وتى!

من ھەرگىز تاقتەي ئەم جۆرە شتانهم نەبوو، كەم و زۆر فەرمانەكانى پەروانەم

جىبەجى كىد. كاتىك دەموچاوتپوشەكەم لە دەموچاوم دا و نووستم، شىرىن بۆ

ژوورەكەم ھات و بە سەرسوپمانەتە گوتى:

- چى رووى داو! ئەمىرۆ چاك خەرىكى خۆتى، چى بوو؟

- هیچ، پهروانه هانی دام ئەم دەموچاوپۆشه بەکاربەینم، منیش وتم بابزانم چۆنه.

شیرین شانەکانی بەرز کردووه و له ژوورهکه چووهره. له سێ و نیوهوه دەستم به خۆ ئامادهکردن کرد، قژم لوول کردبوو، به وشک کههوهکه بهجوانی وشکم کردووه. دانه، دانه جلهکههه لهبەر کرد. له ئاوینهکه سهیری خۆمم کرد له دڵ خۆمهوه وتم، به لای کهمهوه ده کیلۆ لهو کاته قهلهوتر بوومه، سهیره! ئەو کاتهی که لاوازیووم، دەموچاوم پێ و گۆناکانم بهرجهسته بوون، کهچی ئیستا قهلهوتر بووم، بهلام دەموچاوم نیوهی ئەو کاتهیه.

له دیدی مندا هەر جله و عهیبیکی ههبوو، سهه تهختی خهوهکه پێ له کراس و بلووز و دامین بووبوو. شیرین پالی به چوارچێوهی دههگهکهوه دا و گوتی:

- دایه، چی رووی داوه؟ دهتهوێت بۆ کوێ برۆی؟

- مالّ پهروانه.

- واتا بۆ پووهره پهروانه ئەوهنده خۆت دهرازینیتهوه؟

- ئاخهر دهزانیت، پهروانه چهند هاوپییهکی کوێی دۆزیوتهوه و بانگهشهی کردوون، ههز ناکهه له بهردهمیان پیر و ناشیرین دیار بم، هیشتا رووپاماییم لێیان ههیه.

- ئەها...! ده وا بلێ... چاویش ههه چاوی سهردهمی گهنجییه که هیشتا ههه بهردهوامه.

- چاوههه ئەو چاوه نییه، بهلام ههستیکی سهیره، وهکو ئەوه وایه له پاش سی و چهند سالتیک، بتهوێت جارێکی تر سهیری ئاوینه بکهیت. ههز دهکهه شتیک له رووخساری ئەو سهردهمه له یهکتهدا بدۆزینهوه، دهنا زۆر له یهکتر نامۆ دهبین.

- چهند کهسن؟

- کێ؟

- ههه ئەوانهه پووهره پهروانه بانگهشهی کردوون.

کهمیک گێژ بووم. من ههموو کاتیک درۆزنیکی خراپ بووم، به منگه منگهوه وتم، ئەو یهکیکی بینیوه و بریار وایه هه رکێی دۆزییهوه بیهینیت. ئیتر ئیستا نازانم،

هه رخۆی دیت یان ده کهسن.

- هه رگیز باسی هاوړیکانی ترتان نه کردوه، ناوی چیه؟

- ئاخر من و پهروانه زۆر له یه کتره وه نزیك بووین، ئیتر له گه ل ئه واندا نه بووین، به لّام هه رچۆنیک بیت هاوړی و هاوړولمان بوون.

- زۆر خو شه، ناتوانم بیهینمه بهرچاوم له پاش سی سال هاوړیکانم چۆن، وای، بیرى لى بکهروه، چ پیر و په که ریکمان لى دهرده چیت.

به سه رخۆم نه هینا، چاوهروان بووم ئه گه ر بیهویت له گه ل مندا بیت، بیانوو به ک بهینمه وه، به لّام خو شبه ختانه ئه وهروکو هه میشه، بوونی له گه ل هاوته مه نه کانی خو ی، یان ته نانه ت ته نیایی به لاره باستر بوو له وه ی له گه ل کو مه لیک پیر و په که ردا بیت. سه ر ئه نجام کراسیکی شوکولاتی رهنگ، خام و فینکم له بهر کرد که له ناوقه دوه تنگ بوو، له گه ل جووتی سنده لی پاژنه به رزی قاوه یی. سه ره رای ئه هه موو ده ستوبرده ی که کردم، که چی کاژیر له پینج و نیو لای دابوو کاتیک گه یشتمه مال پهروانه. ئه و به باشی منی پشکنی.

- باشه، وهره ئه وانی تریش ریک بخه م.

- سه یرکه، نامه ویت شتیکی سه یروسه مه رهم لى دهرکه ی، هه ر ئه ووم که هه م، سه ر ئه نجام ته مه نیکم لى گوزه راوه، جا به م ژيانه ی منیشه وه.

- نه بابه، تو هه ر ئاوه اش جوانیت، ته نیا سی به ریکی سه رچاوی قاوه یی کالت بو لى دده م، له گه ل چاوړشتنیکی باریک و که میک مه سکارا. سووراویش بکه، هه ر ئه وه نده. پیوستیت به هیچی تر نییه، ماشه لّلا هیشتا پیستت وه کو ئاوینه یه.

- به لى، به لّام ئاوینه یه کی شکاو.

- خو چرچیه که ی زۆر دیار نییه، تازه ئه ویش چاوی کزه، ئه گه ر دته ویت هه ر له ژوره که پیشوازی لى ده که ین بو ئه وه ی تاریک بیت و نه یینیت؟

- به راستی تو...! به م قسانه ته وه، بوچی دته ویت شتی به سه رچووی پی بفرۆشیت؟ هه ر له هه وشه که داده نیشین.

سه ری کاژیری شه ش زهنگیان لى دا، هه ردووکمان راجله کین، پهروانه گوتی:

- به گیانی دایکم به لای که مه وه ده چرکه یه له پشت دهرکه که وه ستاوه بو ئه وه ی

پښک سهری کات له زهنگه که بدات، دؤخی ئه و له ئیمه خراپتره.

پالی به دوگمه ی دهرگه که وه نا و به ره و لای دهرگه که رۆیشت، له پاش چهند ههنگاو تک گه رایه وه، بینی من وه ستاوم، به دست ناماژهی کرد که بيم، به لام من له جیی خۆم وشکه وه بوو بووم. له په نجه ره که وه بینیم په روانه به ره و لای هوشه که پیشی که وتبوو. تۆزیک قه له و بوو بوو، چاکه ت و پانتۆلی له بهر بوو و قژی به لای گهنم و جۆییدا دهچوو، هیشتا ده موچا ویم نه بینیبوو. دوا ی چهند چرکه یه ک په روانه هاته ژووره وه و به تووره بییه وه گوتی:

- تۆ له کوئی؟ ناشی بته ویت به سینیه چاییه وه بیته ژووره وه، بووکی خان؟
- ناز مه که، دلّم هاتووته ناو دهمم، له پر پیته کانم وشکه وه بوون، نه مده توانی برۆم به ریوه.

- یاخوا بمرم، بچکۆله، ئیستا ته شریف دین؟

- نه بوهسته!

- یانی چی؟ شهرم بکه، له منی پرسی، تۆ هاتووی وتم، به لئی، شهرمه، دهوهره ئیتر، ئیمه ته مه نیکمان لی به سه رچووه، بوچی به ئه توار ی کچیکی چوارده ساله ده که یته؟

- بوهسته با به سه ر خۆمدا زال بم.

- ئااا... ئیستا برۆم چی بلایم؟ بلایم خانم بو رواه ته وه؟ شهرمه، به ته نیا دانیشتووه.

- نه، بلای لای دایکمه، ئیستا دیت، به راست دایکتیم نه بینی، داوه شیم.

به را کردن بۆ ژووره که ی دایکی په روانه رۆیشتم... قهت له و بر وایه دا نه بووم له م ته مه نه دا ههست و دلّه را وکتیه کی به و شتیه یه م هه بیت، خۆم زۆر به ژیر و سه رما و گهر ما دیده ده زانی، له م ماوه یه دا له گه ل زۆر پیا ودا مامه له م هه بووه که سه رنج و پیوه ندیی تابه تیایان نیشان ددها، به لام ته نیا له سه رده می گه نجیدا نه بیت، دؤخی ئاوهام به خۆمه وه نه بینیه وه. خانمی ئه حمه دی گوتی:

- دایکه، کی هاتووه؟

- یه کی له هاوړیکانی په روانه یه.

- تۆش دەیناسی؟

- بەلێ، بەلێ، منیش لە ئەلمان لەگەڵی ئاشنا بووم.

هەر لەوکاتەدا دەنگی پەروانە بەرزەووە بوو:

- مەسووم گیان وەرە، ئاغا سەعید تەشریفی هینا.

لە ئاوێنەکە سەیرتکی خۆم کرد، دەستیکم بە قژمدا هینا، لەو دەچوو خانم ئەحمەدی هیشتا هەر سەرقاڵی قسەکردن بوو کاتیک من هاتمە دەرەووە، نەدەبوایە بواری بێرکردنەو بە خۆم بدەم. بەپەلە هاتمە حەوشەکە، بە دەنگیک، کە هەوڵم دا لەرزۆک نەبیت، گوتم:

- سلاو!

لە شوێن خۆی راپەری، ریک راوستا، بەماتیەووە سەیری کردم، پاش ماوێهەکی کەم بەخۆیدا هاتەووە و بە هیمنی گوتی:

- سلاو!

پاش هەوآلپرسین، هەموو دڵراوکیکان کۆتایییان پێ هات، پەروانە رۆیشت چای بەینیت، ئیمەش لە بەرامبەر یەکتەر دانیشتن، کەسمان نەماندەزانی چی بڵین. دەموچاوی شکابوووە، بەلام چاوه قاوهییە سەرنجراکیشەکانی هەر هەمان ئەو نیگایانەیان هەبوو کە لە یادمدا بوون، و بە درێژایی ئەم سالانەیی رابردوو هەستم بە قورسایییان بەسەر ژیانمەووە دەکرد، بەگشتی پێگەیشتووتر و دلگیرتر هاتنە بەرچاوم، هیوادار بووم منیش لە دیدی ئەودا هەروا دیار بوم. لەگەڵ دانیشتنی پەروانە و قسە سەرەتایییەکان، لە پاش نیو کازیر، وردە وردە دانیشتنەکەمان گەرم بوو، داوامان لێ کرد بۆمان باس بکات لەم ماوێهەدا لە کوێ بوو و چی کردوو؟ گوتی:

- بە مەرجی هەموو کەسی قسە بکات...

- خۆ من هیچم نییە باسی بکەم، ژیانم زۆر ئاسایی بوو، لە پاش دیپلۆم، شووم کرد و بۆ ئەلمان رۆیشتم، مندالم بوو، دوو کچ و کوپیکم هەیه، کچە گەورەکەم شووی کردوو، نیشتهجیی ئەلمانم، بەلام لەبەرئەوێ دایکم نەخۆشە پتر لیرەم، ئەگەریش ئیشەللا دۆخی چاکتر بێتەووە و بکەوێتە سەرپێ، لەگەڵ خۆمدا

دهیبه، هەر ئهوهنده. چاوتان لێیه! تهنا تهت یهک رێکهوتی سهرنجراکتیش و خرۆش
ئامێز له ژیاندا رووی نهداوه، ئاماژهیهکی بۆ من کرد و بهردهوام بوو، به
پێچهوانه ی ئهوه.

- كهواته تۆ قسه بکه، به درێژایی ئهم سالانه چیت کرد؟

- چی بلێم... و بهزاوه سهیری پهروانه کرد.

- نه توخوا، تۆ باسی هیچ مهکه، ئاخو دهزانیت، ژیا ئی ئهم کتیبێکه، ئهگه
ئێستا دهست پێ بکات ههتا نیوهشه و تهواو نابیت، تازه من ههمووشی دهزانم،
وههز دهبم، تۆ قسه بکه.

- واتا، مه عسووم خانم ناتانه ویت باسی بکهن؟

- بۆ نا، بهلام بهپیتی بوو، ئێستا ئیوه قسه بکهن.

- من كهمیك درهنگتر لهوهی كه بریار بوو خۆیندتم تهواو کرد، له بهرئهوهی
كوپری تاخانه و سه ره رشتی خێزانه كه مان بووم، له سه ربازی به خشرام، كه پامه وه
ورمی، به هاوکاری مامه كانم دره مانخانه یه كم كرده وه، بارودۆخمان باش بوو،
زه یوزاره كانی باوكیشم نرخیان بهرز بووه وه، یهك یهك خوشكه كانم به شوو دا،
پاشان دره مانخانه كه م فرۆشت و له گه ل دایكم بۆ تاران هاتم، چهند هاو پۆلێكم
ده یانو یست كارگه ی دره مانساز ی بکه نه وه، منیش بووم به هاویشکیان. كاره كه
فراو ان بوو، هم له كاری هاوردن و ناردنه دره وه و هه میش كارخانه یه کی
شتومه کی ئارایش و پاكژكردنه وه مان دامه زراند. دایكم مكو رپوو له سه ر ئه وه ی ژن
به پێنم، له گه ل نازی كه خوشکی یه كێك له هاویشكه كانم بوو، هاوسه رگیریم کرد.
نازی تازه خۆیندنی تهواو كرد بوو، له پاش ماوه یهك بووین به خاوه ن مندا ل،
ئه ویش دووانه بوون، دوو كوپری وه كو پارچه ئاگر، گه و ره كردنی ئه مانه ئه وه نده
دژوار بوو چیی تر مندا لمان نه و یست. له دوا ی شو رش هه موو شتێك سه رو ژێر
بوو، دۆخی كارگه روون نه بوو، به ده ست پێ كردنی شه ر بارودۆخه كه خرا پتر بوو،
هه موو كه سو كاری نازی خه ریکی رۆیشتن بوون، ئه ویش هه ردوو پیتی له كه وشێك
نا كه ده بێت بۆ هه نده ران برۆین، هه موو رێگه كان دا خرابوون، نازی سه وور بوو
له سه ر ئه وه ی له رێگه ی نایاسا ییه وه له سنوور ده رباز بین، یهك، دوو سا لێك
به رگیریم کرد هه تا هه لومه رجه كه له بارتر بوو، دایكم نه خۆش كه وت، خه فه تی

رۆيشتنى من مەرگەكەي پيش خست، زۆر خەمبار بووم، هەرچيمان هەبوو
 فرۆشتمان، تەنيا كارىكى عاقلانەم، هيشتنەوهى پشكى كارگەكە بوو. لە سەرەتادا
 بۆ نەمسا بۆ لاي برايهكى نازى رۆيشتين، هەتاكو كاروبارەكەمان بۆ چوون بۆ
 ئەمەريكا جېبەجى بوو. دەستپيكردنهوهى ژيان لە خالى هيجەوه بۆ من كيشە بوو،
 هەرچۆنيك بوو ماينهوه هەتا وردە وردە جپى خۆمان گرت، منداڵەكان زۆر پازى و
 دلخۆش بوون، دواى يەك دوو سالىك بەتەواوتى بوون بە ئەمەريكايى، نازى، بۆ
 ئەوهى زمانەكەى خۆى باش بىت، بە فارسي قسەكردنى لە مالهوه قەدەغە كردهبوو،
 لە ئاكامدا منداڵەكان تا رادەيهك بەتەواوتى فارسييان لە بىر چووهوه. هەر لە
 بەيانىيهوه هەتاكو شەو، بەردەوام كارمان دەكرد، ژيانمان باش بوو، هەموو
 شتيكمان هەبوو تەنيا خۆشى نەبىت، بىرى خوشكەكانم، هاوريكانم، تاران و
 ورميتم دەكرد. نازى هەموو هاوري و خزم و بنەمالەكەى لە دەورى بوون،
 منداڵەكانيش لەگەڵ هاوريكانى قوتابخانەكەيان و دراوستيكان لە دنيايهكى تردا
 دەژيان، لە دنيايهكدا بوون كە من هيج ئەزموون و وشيارىيەكم لەبارەيهوه نەبوو،
 زۆر خراپ هەستم بەتەنيايى و نامۆيى دەكرد. لەگەڵ تەواوبوونى شەردا، وتيان بار
 و دۆخەكە باش بووه، زۆر كەس گەرايهوه، منيش هاتمهوه، بينيم كارگەكە لە شوپين
 خۆى ماوه، زەمىنەى كاركردنيش خراپ نەبوو، جاريكى تر دەستم پيكردهوه، بارى
 دەروونيم زۆر باش بوو، شوقەيهكم كرى و بە دواى نازى گەرامهوه، بەلام ئەو
 بەهيج شيوهيهك ئامادهى گەرانهوه نەبوو، بيانووويهكى باشيشى هەبوو،
 منداڵەكان...! راستيشى دەكرد، چپى تر دەرفەتى جياكردنهوهى منداڵەكانمان لەو
 كولتورە نەبوو كە تيايدا توابوونهوه، سەرئەنجام لەبەرئەوهى من لە تاران پارەى
 باشترم دەست دەكەوت وەك لەوئى، بپيارمان دا من ليرە بمينمهوه و كار بكەم،
 نازيش لەوئى بميننيتەوه هەتاكو منداڵەكان سەروسامان دەگرن. ئەمە شەش حەوت
 سائە ژيانمان بەو شيوهيهيه. منداڵەكان گەورهبوون، لەلای ئيمە نەمان، لە
 هەرتيميكي تر دەژين، بەلام نازى بەهيج شيوهيهك بىر لە هاتنهوه بۆ ئيران
 ناكاتەوه، سالى جاريك بۆ ديداريان دەروم، مانگيک لەگەليان دەمىنمهوه، ئەوى
 تريشى تەنيايى و كار و بىركردنهوه و خەيالە. دەزانم ژيانىكى تەندروست نييه،
 بەلام هيجيش بۆ گۆرینی ناکەم.

پەروانە بەزەردەخەنەيهكى عەجولانەوه كە خۆم چاكم دەناسى، سەپىرى

سه‌عیدی ده‌کرد، له‌ژیر میزه‌که‌وه له پپی ده‌دام، به‌لام من زۆر دلم پپی ده‌سووتا،
هه‌موو کاتیک ئاواته‌خواز بووم که هیچ نه‌بیت ئه‌و به‌خته‌وهر بیت، به‌لام وا دیار بوو
له من ته‌نیاتر بوو.

- باشه ئیستا ئیتر نۆره‌ی تۆیه.

منیش چیرۆکی هاوسه‌رگیرییه زوه‌که‌م له‌گه‌ل حه‌مید، باشی و به‌سۆزی ئه‌و،
خه‌باته سیاسییه‌که‌ی، چوونی بۆ به‌ندیخانه، ئازادبوونه‌که‌ی، جاریکی تر
زیندان‌کرده‌وه‌ی و سه‌ره‌نجام باسی له‌ سیداره‌دانیم کرد. سه‌باره‌ت به‌ کار و
خویندنه‌که‌م قسه‌م کرد، باسی ئه‌و به‌لایانه‌م کرد که به‌هۆی منداڵه‌کانه‌وه‌ چه‌شتم و
باسی هه‌لومه‌رجی ئیستام کرد که تا راده‌یه‌ک هه‌موو شتیک که‌وتووته‌ سه‌ر
ره‌وتی خۆی، به‌کورتی باسی ئه‌وهم کرد که هه‌رسیکیان گه‌یشتوونه‌ته‌ مال و ژیا‌نی
خۆیان. ئه‌و شه‌وه‌ وه‌کو سۆ هاو‌رپی زۆر نزیک که له‌ دوا‌ی چه‌ندان سا‌ل به‌ یه‌کتر
گه‌یشتوون، ئه‌وه‌نده‌مان قسه‌ کرد کاتمان له‌بیر کرد، به‌ ده‌نگی زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که‌،
هه‌رسیکمان له‌ شو‌یننی خۆمان را‌چله‌کین، په‌روانه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ و به
سه‌رسورمانه‌وه‌ گو‌تی:

- هاو‌رپیان شیرینه، ده‌لێت کارێر ده‌یه!

هه‌موو حه‌په‌ساین، ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت، شیرین به‌توورپه‌یییه‌وه‌ گو‌تی:

- دایه‌ له‌ کو‌پی؟! وا دیاره‌ زۆر خۆشی به‌سه‌ر ده‌به‌یت، که‌وتمه‌ مه‌راقه‌وه‌.

- قه‌ینا، با جارێ تۆش دلت بۆ من بکه‌وێته‌ مه‌راقه‌وه‌، سه‌رقالی قسه‌کردن
بووین، نه‌مانزانی چۆن کات به‌سه‌رچوو!

کاتی رو‌یشتن سه‌عید گو‌تی:

- من ده‌تگه‌یه‌نم.

په‌روانه‌ به‌ بۆ په‌روایییه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ گو‌تی:

- نه‌ سو‌پاس بۆ خوا خۆی ئۆتۆمۆبیلی هه‌یه، ناتوانن دوور له‌ چاوی من قسه
بکه‌ن.

سه‌عید به‌ ده‌نگی به‌رز پۆ که‌نی، منیش مۆره‌یه‌کم له‌ په‌روانه‌ کرد.

- چیه‌ دووباره‌ مۆره‌م لی ئه‌که‌یت؟ باشه، حه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م چی ده‌لێن، ئا‌غا

سەئید ئاگات لىيە، لە مندا لىيە ھەروا بوو، ھەموو كاتىك دەيگوت وا مەلئى شەرمە، ئەو كارە مەكە شەرمە، ئىستاش كە پەنجا سالل لە تەمەنمان تى پەريوھ ھەر ئاواھايە.

- پەروانە بەسە ئىتر، ئەم قسانە چىيە؟

- باشە من بەسادەيى قسەكانى خۆم دەكەم، بەخوا ئەگەر بزەنم بە بى ئاگەيى من بريارى يەكتر بيننتان داناو، خۆتان ئەزانن! دەبىت منىش لەگەلتان بم... سەئید پى دەكەنى، من لىوھكانم گەست و گوتم:

- باشە، ديارە تۆش ھاوھلمانى.

- باشە ئەى پۆچى ئىستا و لەبەرچاوى من ديدارى داھاتوو ديارى ناكەن؟ ناشى نەتەنەويت جارىكى تر يەكتر ببينن؟!

بۆ ئەوھى كۆتا بەم پرسىيارە بەنم گوتم:

- جارى داھاتوو بۆ مالى ئىمە تەشريف بىن.

- ئاھا... ئەمەيان باش بوو، كەى؟

- سەرلەبەيانى چوارشەممە، شىرىن لە كاژىر دە بۆ زانكو دەروات، تا پاش نيوەرۆ نايەتەو، بۆ نانى نيوەرۆ تەشريف بىن.

- پەروانە دەستەكانى لەيەك دا و گوتى:

- چ باش، من بە فەرزەنە دەلیم بۆ لای دايە بىت، ئاغا سەئید كاتەكەى بۆ تۆ گونجاوھ؟

- بىزارتان ناكەم؟

- بەپىچەوانەو، زۆرىش شادمان دەبين.

ناوونىشان و ژمارە تەلەفۆنەكەى بەپەلە نووسى، و لەسەر ديدارى دووسبەى يەكترمان جى ھىشت.

ھىشتا جەكەم نەگۆريو، زەنگى تەلەفۆنەكە لىيە دا، پەروانە لەسەر ھىل بەپىكەننەو وتى:

- پىرۆزبايىت لى دەكەم، لايەنەكە ژنىشى نىيە.

- چۆن نيهەتى؟ ئەى ئەو ھەموو چىرۆكەى بۆى باس كردى چى بوو؟

- باس لە جىابوونەو بوو نەك ژيانى ژن و مېردايەتى، تى نەگەيشتى؟

- خوا نەكات، داماوہ... تۆ چ بەو جنسى، ئيشەللا ژنەكەى دېتەوہ و ژيانيان ئاراستەى خۆى دەگرېت.

- دەبرۆ بابە، ھىشتاش لە دواى ئەم ھەموو سالە نەزمانى بە راستى گېژى، يان خۆت لە گېلى دەدەيت!

- نازىزەكەم، ئەوانە ژن و مېردى فەرمين، جىا نەبوونەتەوہ، باسى تەلاقىش نەكرا، تۆ چۆن رېنگە بەخۆت دەدەيت ئاوا بەخىرايى برىار لەسەر ژيانى خەلكى بدەيت؟

- با بزنام جىابوونەوہ چى دەگەيەنېت؟ واتە، برۆن لە شوئىك ئىمزا بكەم، ھەر ئەوئەندەيە؟ نە گيانەكەم، ئەمانە ھەوت سالە لە رووى سۆز، پتوہندى، شىوازى ژيان، شىوہى پرسى كىشەكان، كولتور، كەش، كات و شوئەوہ لە يەكتر جيان، تۆش جاوت بكەوہ، راستىيەكان ببينە، وا ئەزانىت ئەو خانمە لە ناوچەرگەى ئەمەريكا، تاق و تەنيا، بى سەرگەورە، لەو ژىنگە لەبارەدا، ھەوت سالە لە دوورى ھاوسەرەكەى نايەوېت كە لەبەر خاترى پتەيكىش بخاتە ئىرانەوہ، دانىشتووہ و فرمېسك دەرېژىت؟! و ئەم پياوہ، ھەوت سالە ھەرەكو عيساى كرېستيانەكان، بە يادى ئەشقە بەدى نەھاتووہكەى، ھىچ گوناھىك ناكات؟ دە برۆ بابە، ھەرەكو وتم، يان تۆ زۆر ساكارى يانىش خۆت لە كەرى دەدەيت.

- ئەى باشە ئەگەر واىە بۆچى بەفەرمى لە يەكتر جىا نابنەوہ؟

- چ پتويست دەكات؟ ژنەكە لەم قسانە زىرەكتەر. كەرىك لىرە رەنجى بۆ دەدات، پارە پەيدا دەكات و بۆى دەنېرېت، ھىچ بىزارىشى ناكات، نە چىشتى نيوەرۆى لى دەوېت، نە جل شتن و نە ھىچى تر، دەبېت ئەو كەسە گەمژە بېت ئەگەر ئەم ھىلكە ئالتوونىيە لە كىس خۆى بدات. ئەم پياوہش كە ھەتا ئىستا نەيوىستووہ ژن بەئىت، لەوانەيە لەوئىش سەرمایەيەكى ھەبېت، ئەگەر بىەوېت ژنەكەى تەلاق بدات نيوہ دەبېت، ديارە ئىستا بە پتويستى نازانېت.

- تۆ بىر لە چىگەل دەكەيتەوہ!

- من هزار جار شتی ئاوام بینووه. لهوانهیه هندی هه لومه رگیان لهیه کتر جیاوان بیت، به لام به دنیاییه وه له شتی کیشدا هاویه شن، له بهرئه وهیه که ئەم ژن و مێرده چی تر ههتا ههتایه نابنه وه به ژن و مێرد، مێشکت ئاسووده بیت.

بۆ رۆژی چوارشه مه، به وزه ی سهرده می گهنجی، که پیم وابوو ده میکه ونم کردوو، ماله کهم پیکوپیک کرد، چیشتم لینا و خۆم رازنده وه. چ رۆژیکی خۆشمان پیکه وه به سه ر برد. بهم شیوهیه دیداره کانمان بهرده وام بوو و سه رتاپای ژیانمی خسته ژیر تیشکی خۆیه وه. ههستم ده کرد دیسانه وه گهنجیم دهستی پی کردووته وه. به خۆم راده گهیشتم، ئارایشتم ده کرد، جلم ده کری، تهنا نهت هه ندی جاریش دهستم بۆ دۆلابه که ی شیرین ده برد و هه ندی له بلووزه کانیم له بهرده کرد. دنیا رهنگیکی تری له خۆ گرتبوو، ژیانم ئامانجیکی هه بوو. کاره کانم به جۆش و خروشه وه ده کرد. چی تر ههستم به ته نیایی، پیری، په که وتن و له بیهرچوونه وه نه ده کرد، تهنا نهت ههستم ده کرد رووخسارم گهنجه وه بووه. هیله کانی ژیر چاوم که متر دیار بوون، چرچیه کانی ده وری لیوم ئەو قوو لاییه ی جارانیان نه ما. پیستم دره وشاوه و گهش ده هاته بهرچاوه. هه موو کاتیک چاوه روانیه کی دلگیر له دلما شه پۆلی هدا. دهنگی زهنگی ته له فۆنه که به لامه وه مانایه کی تری پهیدا کردبوو. له کاتی قسه کردندا، بی ویستی خۆم دهنگم نزم ده کرده وه و به وشه ی چهنه برکه یی و ناروون وه لامم ده دایه وه. له نیگا ورده کۆله کانی شیرین هه لده هاتم، ده مزانی به وه هه موو هه ستیارییه به هیزه وه ی سه بارهت به من، ئاگای له هه موو شتیکه، له گۆرانکارییه کان تی ده گات، به لام نهیده زانی چی رووی داوه! هه فته یه که له دوا ی ده ستپکردنی چاوپیکه وتنه کان گو تی:

- دایه، له و کاته وه ی هاو ری کۆنه کانت دۆزیوه ته وه باری ده روونیت زۆر باش بووه.

جاریکی تریش به ته شه ره وه گو تی:

- دایه به خوا گومان له ره فتارت ده کریت.

- یانی چی گوماناوییه، بۆچی چیم کردوو؟

- ئەو شتانه ی پیشتر نهت ده کرد، به خۆت راده گهیت، زۆر ده رۆیته ده ره وه، شاد و سه رمهستی، گۆرانی ده لئیت، به کورتی جۆریکی!

- ئاخىر چ جۆرىك؟

- وهكو ئاشقان، كچانى گەنج.

من و پەروانە و امان بەباش زانى كە سەئىد و شىرىن يەكتر بناسن. چونكە شەرم بوو بۆ من لەم تەمەنەدا كارى نەئىنى بكەم، وهكو منداڵ ھەراسم لەو ھەبىت كە من و سەئىد پىكەو ھەبىتت. بەلام دەبوايە ھۆيەكمان بۆ ھاتوچۆكانى ئەو بدۆزىبايەتەو. لەگەڵ پەروانە، لە پاش گەتوگۆکردن بەو ئەنجامە گەشتىن كە وهكو ھاوئىيەكى بنەمالەي پەروانە بىناسىن كە تازەيى لە ھەندەرانەو ھاتووتەو، و لە پاساوي ھاتوچۆ زۆرەكەشى پرسى كارکردن بخەينە ئاراو. بەرپىكەوت ئەوئىش چەند بابەتتىكى ھەرگىرايوو و بۆ ھەلەچنى خستىە بەردەستم، منىش خۆم وا نىشان دەدا كە بەوانەو سەرقالم. شىرىن يەك، دووجار ئەوي بىنى، ھەزم دەكرد بۆچوونى لەبارەي سەئىدەو بزانم، بەلام نەمدەويست بەدگومانى بەئىنمە كايەو، سەرنەنجام خۆي ھاتە قسە و جارى دووھم كە ئەوي بىنى و زياتر لەگەڵ يەكتر ئاشنا بوون، گوئى:

- پوورە پەروانە ئەمەي لە كوئى دۆزىووتەو؟

- خزمى دووربانە، دەمى سالىشە لىرە نىيە، بۆچى چۆنە؟

- ھىچ، پىرەمپىردىكى قۆزە.

- پىرەمپىرد...!؟

- بەلى، خاوەن كەسايەتى و پىاو ديارە، بۆ پوورە پەروانە نەگونجاو نىيە.

- بى تەربىيەت، ھەموو خزمەكانى پوورە پەروانە خەلكى رىكوپىنكن.

- ئەي بۆچى خۆي ئاواھايە؟

- چۆنە...؟

- كەمى گىژە.

- شەرم بكە، كەس بە پوورى خۆي ئاواھا نالئىت، ئەتوانى بلىي رەفتارى باشە،

بلى دەم بەپىكەننە، ھەروونى مرؤف گەنج دەكاتەو.

- ئەرى وەلا، كاتىك ئەو لىرەيە تۆ سەر و پىي خۆت ون دەكەيت، ھەر بەھىواشى

پچەپچ و فسەفس دەكەن.

- تۆ ئىرهىي بەويش دەبەيت؟ وانا من نابەيت تەنانەت يەك ھاوړېشم ھەبەيت؟

- نە بابە، كەى من قسەى ئاوهام كړدووه، من زۆريش دلخۆش دەبم كە تۆ شاد و بارى دەررونيت باش بېت، بەلام ئه و ھەر ئاگای له تەمەنى خۆى نېيه.

بەدرېځايي ھەموو ھاوينەكە، بەلای كەمەوه پوځى نه پوځى يەكترمان دەبينى. ناوهراستى مانگى گەلاوېځ بوو كاتېك داوھتى كړدين بۆ باخەكەى كە له دەروربەرى دەماوھند كړيووى. چ پوځىكى خۆش و پر بېرەوهرى بوو...! بايەكى دلگير له كپوه سەرکەشەكانهوه، فېنكى بەفېرى لووتكەكەى له گەل خۆيدا دەھينا. ھەواكەى پاك و بۆنخۆش بوو، گەلا بچكۆلەكانى ئه و سپيدارانەى كە چوار دەرورى باخەكەى دابوو، له كۆتايي چلە بارىكەكانيدا، وەكو پوولەكەى درشت، له گەل ھەلكردى ھەر سروهپەكدا دەلەرينهوه و له بەردەم تيشكى درهوشاوهى خۆرەكەدا رەنگەكانيان دەگۆرا. كاتېك بايەكە بەھترتر بوو، دتگوت دەنگى گەلاكان ھەزاران كەسن بۆ تۆ، بۆ ژيان و ھەموو جوانيەپەكانى سروسشت چەپلە لى دەدەن. له قەراخ جۆگەلەكان، گولە ئەتلەسيەكان له ناو بەرامە دلگيرەكەياندا نووستبوون. دارى ميوەكان بارە بەھشتيەكەى خۆيان ھەلگرتبوو، سېوى دوو رەنگ، ھەرمىي پېگەبيو، ھەلووژەى زەرد، قۆخە تووكنەكان بەدەم بانگكردنەوه ئىشتياھاوهر بوون، لەژېر تيشكە ئالتوونىيەكەى خۆردا دەرەوشانەوه. له ژياندا پوځگەلىكى دەگمەن ھەبوون كە ئاواتم دەخواست كات له جوولە بوەستت، ئه و پوځەش يەكېك له و پوځانە بوو. ھېمن، جوان و بى ختووكە بوو، ھەرسېكمان پېكەوه چ شادمان و ئاسوودە بووين. پەردەكانى پاريزكارى و نامووى دامالرابوون و بەئازادىيەوه دادەنېشتين و قسەمان دەكرد. پەروانە وەكو نيوهى دووھمى من وا بوو، ئه و شتانەى كە لەوانەبوو من تواناى وتنيانم نەبوو، ئه و باسى دەكرد. بە عەجوولپيەكەى و قسە راست و پەوانىيەكەى، دەبوو ماىهى پېكەنين و شادمانيمان. من نەمدەتوانى چلەوى پېكەنينەكانم بگرم كە له قوولتيرين گەردپلەكانى بوونمەوه ھەلدەقوولا، لەسەر لپوھەكانم شكۆفەيان دەكرد، دەنگى له گوڤمدا زرينگانەوھيەكى دلگير و سەپىرى ھەبوو، له دل خۆمەوه دەمگوت:

- ئاخۆ بەراستى ئەمە منم ئاوها پى دەكەنم!

دوای نیوه پړوی ئه و پړژه، له پاش پیاسه یه کی وزه ناوهر و خوڅ، له هه یوانی قیلاکه دانیشتین، له گه ل سهرکردنی دیمه نی پړژئاوا بوونی شکو داردا، چای و شیرینیمان ده خوارد کاتیک په روانه دهستی پی کرد:

- سه عید، من ناتوانم ئه و پرسیاره نه کهم، به دریزایی ئه م سالانه من و مه عسووم ئه ممان له خو مان ده پرسى. بۆچی تۆ له دوای شهوی یه کهم ون بووی؟ بۆچی نه گه راپته وه؟ بۆچی دایکت بۆ خوازینی نه ناردا؟ پیت وانیه که مکاریت کرد و هه مو ئه و دژواریانه ی که هه ردووکتان له ژاندا کیشاتان به هوی ئه و که مکاریه ی تۆ وه بوو؟

هه تا کو ئه و پړژه، هه مو هه ولمان ددا سه باره ت به و شه وه و رووداوه کانی قسه نه که یین. له بهر نه وه ی هه م ده بووه هوی رووزهردی من و هه میش ئه وی ده خسته ناو شه رمه وه، بۆیه له م بی چاوو رووییه ی په روانه هه راسان بووم. ته ماشایم کرد، لئوه کانم گه ست و سه رزه نشتکارانه گوتم:

- په روانه؟! -

- چیته؟ من وا هه ست ده کهم ئه وه نده له یه کتره وه نزیک بووینه ته وه که بتوانین سه باره ت به هۆکاری کاره کانمان قسه بکه یین. ئه ویش پرسیتی به م گرینگیه که چاره نووسی هه ردووکتانی گۆری، وا نییه؟ سه عید، ئه گه ر ناته ویت وه لام بدهیته وه، مه یده ره وه!

- نه! نه! من ده بیت روونی بکه مه وه. به ریکه وت زۆر خوازیا ر بووم سه باره ت به و شه وه و رووداوه کانی پاش ئه وه قسه بکه م، به لام ترسام مه عسووم بیزار بیت.

- مه عسووم تۆ بیزار ده بیت؟ ناته وی بزانت؟

- بۆ نا، پیم ناخوڅ نییه بزنام...

ئه ویش باسی کرد و گوئی:

- ئه و شه وه من بی ئاگه له هه موو شتیک له دوکانه که بووم، کاتیک ئه حمه د هات دهستی کرد به دژویندان، واقم ورمابوو. دوکتور رویش بۆلای بۆئه وه ی هیمنی بکاته وه، هه لمه تی بۆ دوکتور برد. من رویشتم دوکتور به ینمه ئه ملاوه، به مسته کو له و شه ق به ربووه ویزه م، نه مو یست له گه لی تیگیم، زۆر سه رخوڅ بوو.

هه‌موو خه‌لکی گه‌ره‌که‌که کۆبوونه‌وه. من خۆم مرۆفیکێ شه‌رمن بووم، ته‌نانه‌ت به‌ به‌رچاوی خه‌لکی جگه‌ره‌شم نه‌ده‌کێشا، خه‌ریک بووم له‌ شه‌رمدا ده‌مردم. هه‌زاران قسه‌ی ناشیرینی پێ وتم. گو‌تی، خوشکه‌که‌یم له‌ رێی ده‌رکردوه، زۆر شتگه‌لی تریش که‌ بۆ ئابرووی خۆشی خراب بوو. هیچ ئاگای له‌ خۆی نه‌بوو، پاشان چه‌قۆکه‌ی ده‌ره‌ینا و هێرشێ بۆ هێنام. خه‌لکی رژانه‌ سه‌رمان، گرتیان و منیان له‌ ژێر ده‌ست و پێی هێنا. دواتر هه‌ره‌شه‌ی کرد که‌ ئه‌گه‌ر له‌و ده‌وروه‌ره‌ بمبێنی ده‌مکوژیت. دیاره‌ من له‌ هه‌ره‌شه‌که‌ی نه‌ترسام، به‌لام دوکتۆر گو‌تی، چه‌ند رۆژیک بۆ دوکان نه‌رۆم، له‌ولاشه‌وه‌ بارودۆخم زۆر خراب بوو، نه‌مه‌توانی له‌ شوین خۆم بجو‌لێمه‌وه. گیانم زۆر کو‌ترابوو و چاوێکم ئه‌وه‌نده‌ ئاوسابوو، چیی تر هیچ شوینیکێ نه‌ده‌بینی. زامه‌کانم زۆر گرینگ نه‌بوون، ته‌نیا ده‌ستم چه‌ند ته‌قه‌لێک دوورایه‌وه. له‌ دوا‌ی چه‌ند رۆژیک دوکتۆر عه‌تایی هات بۆ لام، گو‌تی، گوايه‌ ئه‌حمه‌د هه‌موو شه‌ویک به‌وپه‌ری مه‌ستی و سه‌رخۆشیه‌وه‌ ده‌روات به‌رده‌م دوکانه‌که‌ و دژوین ده‌دات و گو‌توویه‌تی، خه‌لک نه‌یانه‌یتشت لێره‌ ئه‌و سه‌گه‌ پیسه‌ بکوژم، له‌ ماله‌وه‌ که‌س ناتوانیت جل‌ه‌وم بگریت، ده‌رۆم ئه‌و کچه‌ ده‌کوژم بۆ ئه‌وه‌ی دلێ ئه‌و کوپه‌ واوا لێکراوه‌ بسووتینم. له‌ولاشه‌وه‌ دوکتۆر ته‌باهاته‌بایی که‌ له‌سه‌ر کۆلانه‌که‌ شوینکاری پزیشکی هه‌بوو، به‌ دوکتۆر عه‌تایی گو‌توو که‌ بۆ پشکنینی تۆ بۆ مال ئیوه‌ هاتوو و باسی کردبوو چه‌ند له‌ تۆیان داوه‌ و له‌ ج دۆخیکێ ناله‌باردا‌یت. دوکتۆر گو‌تی، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌و کچه‌ بێ گونا‌هه‌ش بووه، ئیستا برۆ و چه‌ند مانگیک بۆ ئه‌م ده‌وروه‌ره‌ مه‌یه‌ره‌وه‌، هه‌تاوه‌کو ئاو له‌ ناسیاو ده‌که‌وێت، ئه‌وکاته‌ خۆم له‌گه‌ڵ باوکی قسه‌ ده‌که‌م و ئاگادارت ده‌که‌مه‌وه، تۆش دایکت به‌یینه‌ و بۆ خوازیینی برۆن. هه‌ندێ جار دره‌نگانی شه‌و، وه‌کو دز ده‌هاتمه‌ پشت ماله‌که‌تان، هیواداربووم له‌ پشت په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ بتبینم. ئیتر ئه‌و وه‌رزه‌ بۆ زانکۆ نه‌رۆیشتم و تاقیکردنه‌وه‌م نه‌دا، رۆیشتم بۆ ورمی، له‌ چاوه‌روانی هه‌والی دوکتۆردا مامه‌وه. بریارم دا‌بوو ماره‌ بیری هه‌تاکو من خویندنه‌که‌م ته‌واو ده‌بیت، ئه‌گه‌ریش تۆ قایل بوویت، هاوسه‌رگی‌ری بکه‌ین و تۆ له‌لای دایکم بمینیتسه‌وه. له‌ناو ئه‌م بی‌ر و ئه‌ندیشه‌یدا بووم، دایکیشم هاتبوو، به‌لام دوکتۆر ده‌نگی نه‌بوو. خۆم بۆ تاران هاتم، رۆیشتم بۆ لای، ده‌ستی کرد به‌ ئامۆژگاریکردن که‌ ده‌بیت بخوینم، که‌ من ژیانم تازه‌ ده‌ستی پێ کردوو، که‌ خه‌فه‌ت نه‌خۆم، که‌ هه‌موو شتی‌ک زوو له‌

بیردەچیتەو. بەکورتی ئەو ئامۆژگاریانە بەو کەسانە دەوتریت کە ئازیزیکیان
مردبیت. لە سەرەتادا وام دەزانی خوا نەخواستە تۆ مردووی، کەچی سەرئەنجام
گوتی، کە چۆن بەپەلە، لە هەفتهیهکدا تۆیان بەشوو داو. دنیا لە بەرچاوم تارومار
بوو. وەرزی دواتریش بۆ زانکۆ نەرۆیشتم. شەش مانگی تریشی ویست تاوێکو
توانیم خۆم بدۆزمەو و بەردەوامی بە ژیان بدم.

هەرچەند پتر سەعیدم دەناسی، زۆرتر دەمزانی چ غەدریکییان لێم کردووە، ئێمە
دەمانتوانی بەختەوهرترین ژن و مێردی دنیا، ئاھ... تەنیا ئەگەر چەند مانگیک
درەنگتر منیان بە شوو دەدا...

رۆژگارە خۆشەکانی هاوین بە خێرایییەکی باوهر پێ نەکراو تی پەڕین. فینکیی
رۆژەکانی کۆتایی گەلاوێژ، بیرخەرەوێ هەنگاوێکانی پایز بوو. دایکی پەروانە
دۆخی باشتەر بوو، دوکتۆرەکان مۆلەتی سەفەریان پێ داو. پەروانەش خەریک بوو
خۆی بۆ گەڕانەو نامادە دەکرد. من و ئەو لەگەڵ سەعید لە حەوشەکە
دانیشتبووین. شائیکی ناسکم لەسەر شانم داناو. دلتهنگ بووم گوتم:

– پەروانە ئەمجارە زۆرتر لە جارەکانی تر لە رۆیشتنەکەت بێزارم و هەست بە
تەنیاپی دەکەم.

– خوا لە دەمتانی ببیستی، دنیا یەک نەزر و نیازتان کرد بۆ ئەوێ لە بەلای من
پزگارتان بێت، بەلام لەمەولا دەبیت ئەگەر وشەیهکیشتان گوت، بۆم بنووسن، هەر
دەبیت کە بەیەک گەیشتن تۆمارکەرێکی دەنگ دابنێن و دەنگەکتان تۆمار بکە.

سەعید بەپێچەوانە هەموو جارێکەو پێ نەکەنی، بەخەمەو سەری داخست و
گوتی:

– خەمت نەبیت، منیش دەبیت برۆم.

هەردوو کمان لە جێیهکەمان رێک دانیشتن، بە سەرسورمانەو گوتم:

– بۆ کوێ برۆی؟

– دەبیت برۆم بۆ ئەمەریکا. هەموو سائیک سەرەتای هاوین دەرۆیشتم، مانگی
تا سێ مانگ لەلای نازی و مندالەکان دەمامەو، ئەمسالیش بریار بوو برۆم، بەلام
هەتا ئێستا دەستی دەستیم پێ کرد، راستییەکە دەم نەدەهات، نەمدەویست
برۆم...

نوقمی ناو کورسییه کهم بووم. زهردهخه نه لهسه ر لپوهکانم مرد. ههرسیکمان
بیدنگ و له ناو بیرکردنه و هدا بووین. پهروانه بۆ هینانی چای چوو ژووره وه،
سه عید ئه وه له لهی قۆسته وه، دهستی خسته سه ر دهستم که لهسه ر میزه که بوو و
گوتی:

- به دنیاییه وه ده بیت پیش رویشتم قسه ت له گه ل بکه م، به لام به ته نیا، سبه ی
بۆ نانی نیوه رۆ بۆ ئه و چیشته خانه یه وهره که ههفته ی پیشوو رویشتم، کارژیر یه که
چاوه رپیت ده که م، ده بیت بیی.

دهمزانی ده یه ویت چی بلت، هه موو ئه وینی ساله کانی پیشوو دووباره زیندوو
بوو بوونه وه. به شپزی و دله راوکپوه چوومه ناو چیشته خانه که. له دوورترین خالدا،
له پشت میزکی بچووک دانیشتبوو و له په نجه ره که وه تاماشای دهره وه ی ده کرد.
رویشتم بۆلای، هه ستایه سه رپ، پاش قسه ئاساییه کان، نانی نیوه رۆمان
خوارد، هه ر دوو کمان نوقمی بیرکردنه وه بووین و که سمان قسه مان نه ده کرد،
نه مانته وانی چیشته که مان ته و او بکه یین، له دوا ی ناخواردن جگه ره یه کی
داگیرساند و گوتی:

- مه عسووم، به دنیاییه وه ئیستا ئیتر زانیت که تو تاقه ئه شقی راسته قینه ی
هه موو ژیانم بووی. چاره نووس کیشه ی زۆری به سه رمان هینا، دژواری زۆرمان
چه شت، به لام، له وانه یه ئیستا بیه ویت قهره بووی بکاته وه و رووی خویشی خویمان
نیشان بدات. من بۆ ئه مه ریکا دهرۆم بۆ ئه وه ی بارودۆخی خۆم له گه ل نازی یه کلا
بکه مه وه. دوو سال پیش ئیستا ئاگادارم کردبووه وه که یان بۆ ئیران بیت و له گه ل
بژی یانیش ته لاق وهر گریت. به لام هیچ کاممان وه دووی نه ده که وتین. ئیستا،
له وه ده چیت ئه و چیشته خانه یه کی کردووه ته وه و کاره که ی زۆر باش گرتوویه تی،
ده لیت، به قازانجه مانه له وئ بمینینه وه. هه رچۆنیک بیت، ده بیت ئیتر هه ر ئه مسال
به رنامه ی ژیانمان روون بکه یینه وه، له م ژیا نه بی سه رو به ره و نارپکه ماندوو بووم.
ئه گه ر له تو دنیایم که هاوسه رگیریم له گه ل ده گریت، زۆر شتم بۆ روون ده بیتته وه،
ده توانم به ئاسووده یییه وه بریار بده م و به ره هاییه وه جیبه جی بکه م، باشه! چی
ده لئی؟ شووم پی ده که ییت؟

وێرای ئه وه ی هه موو کاتیک چاوه رپتی ئه م پیشنیاره بووم، و له و پۆزه وه ی ئه وم

بينببوو دهمزانی داوايهکی ئاوهام لی دهکات، کهچی هەر دلم داخوړپا و کهوتمه
ههلهوپهله، لهبهرئوهوی له میښکی خومیش نهمدهزانی دهبیت چ وهلامیک بدهمهوه.

- نازانم.

- چۆن نازانی؟ واته له پاش سی و چند سالیښ هیشتا هەر ناتوانیت بۆ خۆت
برپار بدهیت؟

- سهعید مندالهکانم، مندالهکانم چی لی بکه؟

- مندالهکان؟ کام مندالاه؟ خۆ چیی تر منداآ بوونی نییه، ههموو گوره بوون،
ههریهکهو بۆ لای ژيانی خۆی رۆیشت، چیی تر پیوستیان به تۆ نییه.

- بهلام سهبارت به من زۆر ههستیاری، دهرسم ههراسان بن. ئاخر دایکیان
لهم تهمهنه دا...

- توخوا وهره با جاریک له ژيانماندا تهنیا بیر له خۆمان بکهینهوه. سهرنه نجام
ئیمهش بهشیکمان له ژياندا ههیه. وانیه؟!

- دهبیت لهگهآ مندالهکانم قسه بکه.

- باشه وا بکه. بهلام ههرجی زووتره وهلامم بدهروهه، کاتم نییه، ئەم شهمهیهی
دیت نا ئەوی تر سهفه دهکه. ناتوانم لهوه زیاتر سهفه رهکهه دوا بخه،
بهتایبهتیش لهسه ره ریگهه برپاری دیداریکی کاریشم ههیه له ئەلمان.

لهویوه یهکسهه بۆ مالی پهروانه رۆیشتم. باسی ههموو شتیکم کرد، له جینگهی
خۆی راپهړی و گوئی:

- ئەی ناپاکانه، سهرنه نجام دهستی خۆتان وهشانند و بی من قسهی خۆتان
کرد. سی و چند سال چاوهروانی ئەو ساته بووم که پهچه کردارت ببینم کاتیک
داخوازیت دهکات. بهلام ئیوه خیانهتتان کرد.

- ئاخر پهروانه...!

- زۆر بهوجنسن، بهلام قهیناکا. دهتانجوورم، توخوا هەر لهم رۆژانه دا ههتا من
لیرهم ماره بپرن. ئەمه یهکی له گهورهترین ئاواتهکانی ژيانم بووه.

- تویی و خوا پهروانه بهسه. ئاخر لهم تهمهنه دا، جاریکي تر شوو بکهمهوه،

مندالەكانم چى دەلەين؟

- دەبى چى بلەين؟ تۆگەنجى خۆت لە پىناوياندا دانا، ھەموو كارىكت بۆ كردن. ئىستا ئىتر دەبىت بىر لە خۆت بکەيتەو. ئەوان ھەموويان دەرۆن بە لای مال و ژيانى خۆيانەو، تۆش مافى خۆتە بۆ رۆژانى پىرى و تەنيايىت ھاودەمىكت ھەبىت. وا بزانم ئەوان زۆرىش خۆشحال دەبن.

- تۆ ئاگات لى نىيە، دەترسم لە بەردەم سەردار و ھاوسەرەكانيان شەرمەزاربن. دەبىت بىر لە ئابرووى ئەوانىش بکەمەو.

- باشە، باشە، تۆش بەم ئابروودارىيەو، لە دەست ئابرووى تۆ خنكام، ھەتا مابوو بىرت لای ئابرووى باوكت بوو، دوایى براكانت، ئىنجا مێردەكەت، ئىستا مەندالەكانت، بەخو ئەگەر جارێكى تر بلەيت ئابرووم! ئابرووم! خۆم لەم پەنجەرەيە دەخەمە خوارەو.

- وا... لە كام پەنجەرەو؟ ئىترە يەك نەو.

- نە بابە!... كەواتە دەتويست لەبەر خاترى جەنابتان خۆم لە بورجى ئىقلەو بەخەمە خوار؟ بۆچى پىت وایە كارىكى ئابرووبەرەو دەكەيت؟ زۆر كەس چەندان جار ھاوسەرگىرى دەكەن، لى گەر ئى با ھىچ نەبىت ماوہى ژيانت لە ئاسوودەيى و بەختەو ھەريدا بەسەر بەرىت، لای خۆى تۆش مروڤى و مافت ھەيە.

سەرتاسەرى شەو كە بىرم كەردەو، چۆن بە مندالەكانم بلەيم. ھەولم دەدا پەرچەكردارى ھەريەكەيان بەرجەستە بکەم. لە باشترين و خراپترين دۆخدا چى دەلەين؟ ھەستم دەكرد كچىكى مندالم و لە بەردەم دايك و باوكى دەوہستىت و دەلەيت، "بەلى دەمەو، دەمەو، شووى پى بکەم" و پى بە زەويدا دەدات. تاوہكو بەيانى چەند جارێك لە ھەموو رۆداوہكە خۆم لادا. بىيارم دا واى دابنيم سەعيدم نەبىنيو و لەسەر ھەمان رەوشى پىشوو بەردەوام بىم. كەچى روخسارى دلگىر و بەسۆزى سەعيد، تەنيايى، راستگوى و ئەو ئەشقە دىرەيى كە بە درىژايى ئەم ھەموو سالە، لە ناخى دللى ھەردووكماندا بە زىندووى ماوہتەو و ئىستا تازە بووبوو، رىگرييان دەكرد، وازەينان لەو، كىشە بوو. بە درىژايى شەو كە بىرم لى دەكردەو و لىكەم دەدايەو، كەچى سوودى نەبوو. بەيانى زوو پەروانە تەلەفۆنى كرد و گوتى:

- باشه، باست کرد؟

- نه بابه، بهو نیوه شهوه به کی بلیم، جا چون بلیم.

- ئەی باوکه، بۆچی نامۆن؟ خو تۆ ماشه لالا دایمه له گه ل منداله کانتدا خه ریکی قسه کردنی، ئیستا ناتوانیت قسه یه کی بهم ساده بییه بکهیت. زمانت هه ر بۆ گیان من درێژه؟

- ساده ی چی! کوئی ساده یه؟

- یه کهم جار به شیرین بلی، هه رچییه ک بیت ئەو ژنه، باشتر تی ده گات. لهو غیره ته ی پیاوانی ئیرانی شی نییه که سه باره ت به دایکیان هه یانه.

- ناتوانم، زۆر ئاسته مه.

- ده ته ویت من باسی بکه م؟

- تۆ؟ نه، ده بیت له ئاکامدا خو م ئەو بوێریه م هه بیت، یان دهستی لی هه لگرم.

- چی؟ ده ست له چی هه لگری! بۆچی می شکت له ده ست داوه، دوا ی سی و چه ند سال به ئە شقه که ت گه شتووی، ئیستا دهستی لی هه لگری! ئەویش له بهر هه یج، راستت ده وێ، دیم بۆ ئەوێ و هه ردوو کمان پتی ده لێن. ئاوها باشتره.

دوو کهس به رامبه ر یه ک کهس باشتر پتی ده وێرن.

- بۆچی ده مانه ویت لئی بدهین؟

- ئەگه ر پتووستی کرد لئی ئەدین. من لای نیوه رۆ دیم.

شیرین، له دوا ی نیوه رۆ جلی له بهر کرد و گو تی:

- من ده بیت که می بۆ لای شانازی هاو پیم برۆم، زوو دیمه وه.

- ئای شیرین گیان، من هاتم چاوم به تۆ بکه ویت، بۆ کوئی ده رۆ ی؟

- ببووره پووری، ناچارم برۆم، بۆ کاری ئەم وه رزه ی زانکۆیه، خوا هه زکات ئەم کاره م سه ربگریت، وه رزیکی تر له به لای زانکۆ رزگارم ده بیت و ده توانم برۆم...

هه تا ئیوه پشوویه ک ده دن، من گه راومه ته وه.

- شه رمه، نابیت ئیستا نه رۆ ی؟ پووره په روانه له چه ند رۆژی زیاتر میوانی ئیمه نییه.

- پووری نامۆ نییه، ئەگەر ناچار نەبوومیە نەدەرۆیشتم، ئێوه کەمێک راکشین،
من دواى نیوهرۆ کێکیکی نەسکافە دەکرم کە پووری حەزی لى دەکات و دیمەوه،
ئێوهش خوانى چای لە هەیوانە کە ئامادە بکەن تاوهکو من خۆم دەگەیهنم.

من و پەروانە لەسەر تەختى خەوێکە راکشاین، پەروانە گوتى:

- داستانە کەى ئێوه وەکو فیلمەکانى لى هاتوو.

- بەلى فیلمە هیندییهکان.

- بۆچى فیلمە هیندییهکان چىیانە؟ ئەوانیش مرۆڤن، لىیان دەقهومیت.

- بەلى، بەلام لىقهومانى سەپروسەمەرە، کە توانای پوودانى لە دنیای
راستهقینهدا زۆر کەمه.

- بۆچى ئىستا فیلمى شوینهکانى تر کەم سەپروسەمەرەن؟ یان توانای
پوودانى لە دنیای راستهقینهدا هەیه؟ ئەو پیاو بە هەیکە لە ئەمەریکاییه کێیه؟
ئەها، ئارنۆلد، بە تەنیا یەک سوپا لەناو دەبات، یا ئەوهى بە شەقیك شەش سەد
کەس فرى دەدات. لەناو فرۆکەوه خۆى فرى دەداتە سەر شەمەنەفەر، لەسەر
شەمەنەفەرەوه باز دەداتە سەر ئۆتۆمۆبیل، لەسەر ئۆتۆمۆبیلەوه دەفریته ناو
کەشتى، لەم ئێوهنەدا سى سەت کەس لەتوکوت دەکات، خۆشى پووشانێکیشى
بەرناکەویت، ئەمانە راستهقینهن و توانای پوودانىان هەیه؟

- باشە ئىستا مەبەستت چىیه؟

- مەبەستم ئەوهیه کە خوا، چارەنووس، یان هەر ناویکی لى دەنیت،
هەلومەرجیکی زۆر باشى خستوووتە بەردەستت، ئەگەر سوودی لى وەرنگری
ناشوکریت کردوو.

دواى نیوهرۆ، لە هەیوانە کە دانیشتبووین کاتیک شیرین وەکو سەرەژنیک هات،
کێکە کەى لەسەر مێزە کە دانا و گوتى، دیسان هەوا گەرم بووه، مردم، برۆم جله کەم
بگۆرم، بە نیگایه کى نزا ئامێزەوه تەماشایه کى پەروانەم کرد، ئەویش بە سەر
ئامازەى کرد ئارام بم و لە جى خۆم دانیشتم، شیرین گەرایه وه و بە دەم
قسە کردنەوه سەرقالى خواردنەوهى ئەو چایه بوو کە بۆم تى کردبوو، پەروانە
هەلیکی قۆستەوه و گوتى:

- شیرین گیان چۆنى له گه‌ڵ شاییه‌کدا؟
- شایى...؟! ئاخ گیان، دلم بۆ شاییه‌کى تىروته‌سه‌ل لى ئەدا، له‌و شاییه‌انه‌ى که لێدان و سه‌ماى تێدا بێت، نه‌وه‌ک شاییه‌کانى مالى خالۆ مه‌حموود و عه‌لى، باشه ئیستا شایى کتیه‌؟ به‌راست بووک و زاوا جوانن؟ به‌که‌یفن؟ من قینم له‌ بووک و زاواى بى زه‌وقه‌.
- کچم باش قسه‌ بکه‌، به‌که‌یف، چیه‌؟
- به‌که‌یف! واتا سه‌ر زیندوو، که‌یف خۆش، وشه‌یه‌کى زۆر باشیشه‌، بیانیش نییه‌، ئیستا هه‌ر له‌به‌رته‌وه‌ى ده‌سته‌واژه‌ى گه‌نجه‌کانه‌، خراپه‌، خوا ره‌حمى کرد دایکم مامۆستای وێژه‌ى فارسى ئیمه‌ نه‌بوو، دهنه‌ ده‌بوايه‌ وه‌کو سه‌رده‌مى پایه‌دار فه‌راهانى قسه‌مان بکردایه‌.
- ماشه‌للا، سه‌یرکه‌ چ زمانیکى هه‌یه‌؟ هه‌تا یه‌ک وشه‌ بلێی، ده‌ وه‌لام ده‌داته‌وه‌.
- ئیستا له‌سه‌ر شتى پووج قسه‌وباس مه‌که‌ن، بۆ من دره‌نگه‌، ده‌بیت برۆم.
- ئى... پوورئى من تازه‌ هاتم.
- خه‌تای خۆته‌، ده‌توانى نه‌رۆی، خۆ من پیم گوتى.
- باشه ئیستا نه‌تگوت شایى کتیه‌...؟
- هه‌ز ده‌که‌یت شایى کى بیت؟
- شیرین سه‌رى خسته‌ سه‌ر پشتى کورسییه‌که‌، چایه‌که‌ى چه‌شت و وتى، چۆن بزاتم!
- چۆنه‌ ئه‌گه‌ر شایى دایکت بیت؟
- شیرین به‌ پفیک چایه‌که‌ى ده‌مى به‌ ده‌وروپه‌ریدا بلاوکرده‌وه‌، چه‌مایه‌وه‌ پێشه‌وه‌ و به‌ده‌نگى به‌رز پى ده‌که‌نى، من و په‌روانه‌ سه‌یرى یه‌کترمان کرد، ئیمه‌ش هه‌ولمان دا که‌میک پى بکه‌نین، به‌لام پێکه‌نینه‌که‌ى شیرین به‌کو‌تا نه‌ده‌هات، ده‌تگوت خۆشترین نوکته‌ى بۆ گوتوه‌.
- چیته‌؟ بۆچى ئه‌وه‌نده‌ پێکه‌نین ئامیز بوو؟
- چۆن پێکه‌نین ئامیز نییه‌ پوورئى؟ بیه‌ینه‌ به‌رچاوى خۆت، دایکم له‌م ته‌مه‌نه‌دا

جلی بووکیتنی له بهر بکات، به تارا سهری داپوشیت، له گهال پیره میردیکي قوژی گوچان له دست، بینه ناو خه لکه که وه، بیگومان ده بیت منیش دامیتنی بووکي بگرم، ئینجا بیهینه بهرچاو خووت، ئینجا زاوای خواروختیج به دسته لهرز که که یه وه بیه ویت ئه لقه بکاته دسته چرچه که ی بووکي خانم، ئه مه پیکه نین ئامیز نییه؟

من شه رمه زار و تووره، سهرم داخست و په نجه کانم دهگوشی. په روانه به تووره بییه وه گوتی:

– بهسه ئیتر، کوا دایکت چرچ بووه؟ وهها قسه ده که بیت ده لئی سهد سالانه. ئه م گه نجان چ بی چاو و روو و بی شه رمن، خه مت نه بیت زاوکه ش خواروختیج نییه، له فه رامه رز ئاگا که ی توش قوژتر و قهد و بالای جوانتره.

شیرین به سهرسورمانه وه تاماشای من و په روانه ی کرد.

– ئیستا بوچی پیتان ناخو شه، من ئه م نمایشه م له فیلم تیکا بینیوو. راستم پی بلین مه به ستان چییه؟

– مه به ستم ئه وه یه که دایکت ئه گهر بیه ویت ههر ئیستاش ده توانیت هاوسه ریکی باشی هه بیت.

– توخوا واز بینه پووری، قسه ی وا مه که، دایکی من خانمه، ئه م شتانه ی لی ناو ه شیته وه، خو ی دوو بووک و دوو نه وه ی هه یه، ئیستاش بیر له به شوودانی تاقه کچه که ی ده کاته وه. به راست دایه، فه رامه رز گوتی، کاره کانم تا راده یه ک جییه جی بوون، له وانه یه خو شی بو پشووی ژانویه بیته وه، بو ئه وه ی ئاههنگ بگیری و دوا ییش پیکه وه بگه ریینه وه.

نه مده توانی جله وی په رچه کرداره که م بگرم. پرسی هاوسه رگیری کچه که م له ئارادا بوو، ده بوا یه گرینگیم پی بدایه، گیزانه سهرم راوه شان و گوتم:

– دوا یی له باره یه وه قسه ده که یین.

– دایه چیته، به وه قه لس بووی گوتم پیریت؟ ببوره، که مکاری پووره په روانه یه، قسه گه لیک ده کات مرو ف پیکه نین ده یگریت.

– بو پیکه نین ده تگریت؟ له وی ژن و پیاوی هه شتا ساله هاوسه رگیری ده که ن،

کەسیش پێ ناکەنیت، منداڵ و نەوەکانیشیان دڵخۆش دەکەن و داوەتیان دەکەن.
دایە گیان خۆ تۆ تەمەنتیکی ئەوتۆت نییە.

– پوورە پەروانە، تۆ زۆر لەو شوینانە ژیاوی، بەتەواوەتی بووی بە بیانی، ئێرە
جیاوازه، من لەلایەن خۆمەوێ لە رووم نایەت بلییم شاییی دایکمه، خۆ دایکم لە
هیچی کەم نییە تا بیهوێت شوو بکات.

– دڵنیا...!؟

– دياره. مال و ژيانیکی دروست و تەواوی هەیه، کارەکەیی هەیه. مەسعوودیش
کۆلێک زەحمەتی کێشاوه، هەموو ئەزمونەکانی لە کۆمپانیا جیاوازهکان
کۆکردووەتەو و کاری خانەنشینیەکەیی جێبەجێ کردووه. کورەکانیشی بە هەموو
شپۆهێک پارێزەیی دەکەن، سەفەر و کەیف و گەرانیشی بەرپۆهیه، تازە بریار وایە
لە پاش شووکردنم، بۆ ئەوێ بیت، بۆ لای من و چاودێری منداڵەکانی من بکات.

– لەو شانازییه...!!!

من چیی تر نەمدەتوانی بەرگەیی ئەم قسەویاسە بگرم. هەستام و پیاڵەکانم
کۆکردووه و هاتمه ژوورەوه. لە پەنجەرەکەوه چاوم لێ بوو، پەروانە خێرا خێرا
قسەیی دەکرد و شیرین بە توورەبییەوه تەماشای دەکرد. ئیتر بۆ هەیوانەکە
نەرۆیشتم. پەروانە جانتاکەیی هەلگرت و هاتە ژوورەوه. مانتۆ و سەرپۆشەکەیی
لەبەر کرد و گوتی:

– پێیم وت، خواستەکانی مرۆف لە هەر تەمەنتیکدا بیت تەنیا شتی مادی نییە،
سۆزیشە. گۆتم، ئەو پیاوێی کە بۆ ئێرە هاتبوو، خوازیینیکاری دایکتە.

لە پەنجەرەکەوه شیرینم دەبینی. ئەنیشکەکانی لەسەر میزەکە دانابوو و سەری
بە دەستی گرتبوو. لەگەڵ رۆیشتنی پەروانە، بۆ هەیوانەکە رۆیشتم، سەری
بەرزەوه کرد، چاوه فرمیسکاوییەکانی لە من بری و گوتی:

– دایە، بلی پەروانە درۆ دەکات. بلی راست نییە.

– چی راست نییە؟ ئەوێ کە سەعید داوام دەکات؟ بۆچی نا، راستە. بەلام، من
هێشتا وەلامم نەداوەتەوه... هەناسەیهکی وەبەردا هاتەوه.

– ئاھ... پوورە پەروانە وەها باسی کرد، پێم وابوو هەموو شتییک تەواو بووه. تۆ

شتى ئاوها ناكهيت، وا نيهه؟!

- نازانم، لهوانهشه بيكهه.

- دايه، بير له ئيمه بكهروه. دهزانيت فهرامهرز چ ريزيكت لى دهگريت و بهرزت
دهنرخينيت. هه موو كاتيك باسى شايستهيى، خانمى، سهبارت به
لهخوبوردهيى تق دهوويت. دهليت، ئهه ئهه دايكهيه كه دهبيت كرپوشى بق بيهيت،
ئيسنا من چۆن بلّيم دايكم ههزى له شووه. بهم كارهت هه رهس بهو هه موو وينهيه
دههينيت كه ئهه هه موو سالا له توّمان وينا كرديوو و ستايشمان دهكرد.

- من، نه دهههويت تاوان بكهه، نه خيانهت، نه كارتيكى ناشهري، بوچى دهبيت
كهسايهتيم لاي ئيوه بچيته ژير پرسيارهوه؟

بهتوررهبييهوه ههستا، كورسييهكهى بهتوندى لابرده و بق ژوردهكهى راي كرد.
دواى چهند چركهيهك له دهنك زهنكي پچرپچر و كورتى تهلهفونى هۆلهكه دهركهوت
كه خهريكه ژمارهيهك لى دهوات، دلّنيابووم بق مهسعوود تهلهفون دهكات. له دلّ
خۆمهوه گوتم، باهۆز دهستى پى كرد. ههستم دهكرد بوومهتهوه به مندال، دهنگوت
من مندالم و شيرين دايكه و دهشى من چاوهروانيى مؤلّتهى ئهه بم.

دواى كاژيترىك، مهسعوود به رووخسارتيكى داگيراوهوه هات. من له ههيوانهكه
دانيشتبووم، وهههه نيشان دهدا كه سهرقالى خويندنهوهى رۆژنامهه. شيرين به
دهنگيكي نزم بهلام بهخپرايى قسهى لهگهله دهكرد، كه ميكي نهبرد بق ههيوانهكه
هاتن، مهسعوود دهموچاوى بهيهكدا دابوو.

- عهلهيكومهسهلام، سهيره!!

- دايه ببوره، سالا، بيرم لاي خۆم نيهه، نازانيت چ كار و گرفتاريهكه ههيه،
ههه نازانم شهو و رۆژم كهيه.

- بوچى دايه؟ بوچى ئهوهنده خۆتان گرفتاريى كارى بي هوودهى
بهريوهبهرايهتى دهكهن؟ ئهه پريار نهبوو بق سهه كاركهى خۆت پروييت؟ به
ئهنديازيارى و نيگارهكانت رابگهيت؟ ئهه كارانه بههيج شيويهكه لهگهله روهانيى
تۆدا ناگونجين، چهندان سالا پيرى كرديوو، دهميكه نه مبينيوه له ناخهوه پى
بكه نيت...

- ئىتر تووش بووم، باوکی عاتیفه دهلئت، ئەرکی شه رعیییه، ده بیت هاوکاری بکهین.

- هاوکاری کی بکهیت؟ خه لک؟ وا ده زانیت ئه گهر بچیته سه ر ئه و کارهی پسپووری تیایدا، کهم هاوکاری ده کهیت؟ خق تۆ کهی ئه زموونی به رپوه بردنت هه بوو؟

- باشه دایه، ئیستا واز له م قسانه بهینه، ئه م قسه هیچ و پووچانه چیه که شیرین دهیکات؟

- کامانه؟ شیرین قسه ی هیچ و پووچی زۆر دهکات.

شیرین که هه ر له و کاته دا به سینیه چاییه که وه هاتپوه ژوور، له تهنیشت مه سه ووده وه دانیشت، ده توت دهیه ویت به ره ی جهنگه کان دیاری بکات و به نیگه رانییه وه وتی:

- ئی...! دایه...

- ئه وه ی که خوازینی کارت هاتووه...

هه ردووکیان پیکه نینکی له ناخه وه هه لقوولاویان قووت دایه وه و به هیواشی ته ماشای یه کتریان کرد، زۆر قینم هه ستابوو، هه ولم دا برؤا به خۆبوونم له کیس نه دم، گوتم:

- من خوازینی کاری زۆرم هاتووه، پیت وایه له دوا ی مردنی باوکت کهم پیشنیاری هاوسه رگیریم پی کراوه؟

- نه! ده زانم چ که سانیک داوا ی تۆیان ده کرد، هه ندیکیشیان تا بلایی که لله ره ق بوون، تۆ ئنکی بی خه وش و جوان بووی، پیت وایه ئه و نیگا پر ئاره زوانه م نه ده بینی که ده وری تۆیان دابوو، یان ئاگام لی نه بوو کی به شوینته وه بوو، له وانه یه خۆت ئاگات له هه ندیکیانیش نه بوو. وه کو هه موو ئه و مندالانه ی که هه لومه رچی منیان هه یه، شه وانه مۆته که ی شوو کردنه وه ی تۆم به پیاویکی نامۆ ده بینی، وه کو شیته کان له خه و راده په ریم، ئاخ، چه ند جار شه وانه پلانی کوشتنی ئاغای زه رگه رم کیشا، تا قه شتیک که ئه و سه رده مه منی به هیمنی هیشته وه، برؤام بوو به تۆ، ده مزانی ئیمه ویل ناکه ییت و ناکه ویته دوا ی دلت، باوه ریم وا بوو که تۆ

چاكترين داىكى دنيای، له پیناو ئیمه دا قوربانینی زۆرت داوه و ئیمه به هیچ شتیک ناگۆرپتهوه، و بۆ تۆ، ئیمه له پېش هه موو شتیکه وهین، کهچی نازانم ئیستا چی رووی داوه! و ئه م پیاوه چۆن ئاوها کاریگه ری له سهرت داناوه وا ئیمه ت له بیر چووتهوه.

– من هیچ کاتیک نه ئیوهم له بیرچووتهوه و نه له بیریشم دهچنهوه، تۆش ئیتر پیاویکی، وهکو ئه و مندا له بچووکانه قسه مه که که گری ئۆدیبیان ههیه، ئیستا ده بیت بزانیته که مندا له بۆ دایک و باوک چ به هایه کی ههیه و هیچ شتیک ناتوانیت چیگه ی بگریتهوه. تا ئه و کاته ی ئیوه مندا له بوون و پیوستیتان به چاودیتری من بوو، به ئه رکی خۆم ده زانی ته نیا بۆ ئیوه بژیم، نازانم ئه مه تا چ رادهیه ک ته ندروست بوو، به لام ئه وه م ده زانی که نه وچه وانگه لی وهکو تۆ و سیامه ک ناتوان به ئاسانی له گه ل یه کیکدا هه لیکه ن که باوکیان نه بیت، رهنگیشی بیتوانیایه هاوکار و راویژکاریکی باش بوایه بۆتان، و یارمه تی منیشی بدایه له گرته ئه ستۆی زۆر له گرفتاری و به ده ختییه کان، به لام ئه و سه رده مه له خو شی و دلنیا یی ئیوه به ولاره بیرم له هیچی تر نه ده کرده وه، کهچی ئیستا دۆخه که زۆر گۆراوه، ئیوه گه وره بوون، من تا ئه و په ری توانا ئه رکی خۆم گه یانده ئاکام، چیی تر پیوستیتان به من نییه، ئیتر من ده ست و پیتان ده گرم، پیتان وا نییه مافی ئه وه م هه بیت بیر له ژیان و داها تووی خۆم بکه مه وه، خۆم بریارده ر بم و ئه وه بکه م که دلم ده یخوا زیت؟ راستییه کان ببینن، بۆ ئیوه ش ئاوها باشتره، له گرفتارییه کانی دایکیکی ته نیا و به ته مه ن رزگارتان ده بیت که بته وی و نه ته وی داواکارییه کانی له زۆر بووندا یه و بیانووگیتر ده بیت.

– نه دایه، تکایه قسه ی وا مه که، تۆ تاجی سه رمانی، هیشتا به لای منه وه هه ر نازیزترین بوونه وه ری سه ر زه ویت، هه تا ماوم خزمه تکارتم، هه رچیت بویت خۆم بۆت ده که م، به خوا ئه م چه ند رۆژه ش سه رم لی نه داوی، ده ستم گیرابوو، دنا هه موو بیروهۆشم لای تۆ بوو.

– هه ر ئا ئه مه! تۆ پیاویکی خاوه ن مال و مندا لی، به م هه موو گرفتاری و به رپرسیاریتییه وه، بۆچی ده بی بیر و هۆشت لای دایکت بی؟ من ئه وه م ناویت، ئیوه ده بیت له بیر ژیان و کیشه کانی خۆتاندا بن. من نامه ویت بیه هوی

نیگه رانی بۆ بیر و هۆشی ئیوه، بېمه ئهرك و بار بهسهرتانهوه، دهمه ویت بزائن
تهنیا نیم، بهخته وهرم، بهته واهتی سهبارت به من ئاسووده بن.

- پئویست بهمه ناکات، تۆ تنیا نابیت، من ناهیتلم به تنیا بیت، ئیمه
بهخۆشه وستی و ریزه وه دهمانه ویت له خزمهتی تۆدا بین، بهلکو بتوانین قهره بووی
تۆزیک له زهممه تهکانی تۆ بکهینهوه.

- رۆله گیان، من نامه ویت! ئیوه قهرزدارى من نین، منیش له ئهركی خۆم بهولاوه
هیچی ترم نه کردوه، من دهمه ویت ئه وهندهی تهمنم ماوه، له گه ل یه کیکدا بېمه
سه ر که ده توانیت ئه و ئاسووده بیهیم بۆ دابین بکات که هه موو کاتیک ئاواتم بۆی
خواستوه، ئاخۆ ئه مه چاوه پروانییه کی زۆره؟

- دایه، ئه مه له تۆوه دووره، چۆن نازانی بهم کارهت چ به لایه کمان بهسه ر
ده هینیت؟

- به لای چی؟ بۆچی کاریکى ناشه رعی ده کم؟

- دایه گیان، کاریکى دژه نه ریت ده که بیت که ئه وهندهی ئه وه خراپه، هیچ بیرت
له وه کرده وه که هه وایکی ئاوها، وهکو بۆمبیک دهنگ ده داته وه، چه ند شه رمه زار و
به ر ئاماژه ی خه لکیمان ده خات؟ هاوړیکانمان، هاوکار و کارمه نده کانم چی ده لئین؟
له هه مووشی خراپتر، چۆن له به رده م بنه ماله ی عاتیفه سه ر به رز بکه مه وه؟ ناکات
لی بیت شیرین، هه رگیز له به رده م عاتیفه باسی ئه مه نه که بیت ها...!

- باشه ئه گه ر بزائیت چی ده بی؟

- چی ده بیت؟ هه موو ئه و ریزه ی بۆ تۆی هه بوو نامپیت، ئه و په یکه ره ی له تۆم
بۆ ئه و بنیات نابوو، ده رووخیت، به باوک و دایکی ده لیت، به گویتی ئاغای
مه قسوودی ده گات، له به رتۆه به رایه تی هه موو ده زائن...

- ده با بزائن.

- ده زائیت ئه گه ر ئه م هه واله به به رتۆه به رایه تی بگات، له پاشمله م چی ده لئین؟

- چی ده لئین؟

- ده لئین، ئاغای به رتۆه به ر له م ته مه نه دا میردی بۆ دایکی دۆزیوه ته وه، دوینی
شه و دایکی داوه ته ده ست پیاویکی نه گریسه وه، چۆن ده توانم سه رم به رز بکه مه وه؟

قین بینا قاقای گرتبووم، نهمدهتوانی لهسه قسه و باسهکه بهردهوام بم، نهمدهتوانی بهرگهی ئهوه بگرم که لهبارهی ئهشقه جوانهوه و بی گهردهکهم بهو شیوهیه قسه بکن، ههستم، سهرم زۆر دهیهشا، هههم خوارد، له تاریکیهکهدا لهسهر قهنهفهکه دانیشتم و سهرم پالدایه سهر پشتهکهی. مندالاکان ماوهیهکه له ههیوانهکه قسهیان کرد، مهسهوود نیازی رۆیشتنی ههبوو، هاتنه زوورهوه و له کاتیکدا شیرین ئهوی بهرپی دهخست گوتی:

- ههموو لهژیر سهری پوره پهروانهیه، هیچ نازانیت، دایکهی داماو ئههلی ئهم شتانه نهبوو، بهلام ئهوه وهنده له گوپی خویندوووه ئاوهایی لی هاتوووه.

- هیچ کاتیک ههزم له چارهی پوره پهروانه نهبووه، ههموو کاتیک رهفتار و قسهکانی بهلامهوه جلفرانه بوون، گوئی به هیچ شتیک نادات، ئهوه شهوه له مال ئیمه دهستی دریز کرد لهگهڵ ئاغای مهقسوودی تهوقه بکات...، ئاغای مهقسوودی داماو ئهوهنده پپی قهلس بوو، دلنیا به ئهگهر ئهوه له جیاتی دایه بووایه، ئیستا سهه شووی کردبوو.

لهسهر قهنهفهکه ههستم، گلۆپه کزهکهم داگیرساند و گوتم:

- ئهم بابته به هیچ شیوهیهکه پپوهندی به پهروانهوه نییه، ئهمه مافی تایبهتی ههموو مروقتیکه بیهویت بریار بۆ ژیانی خۆی بدات.

- بهلی دایه، ئهمه مافی تۆیه، تۆ مافی زۆرت ههبوو و ههته و دهتیت، بهلام خۆ تۆ ناتهویت به نرخی ئابرووی مندالاکانت له ههموو ئهوانه بههرمهههه بیت؟ دهتهویت...؟

- سهرم دیشی، دهمهویت بهخوم، بۆ تۆش درهنگه، وا چاکتره برۆی بۆ لای ژن و مندالاکانت.

ئهوه شهوه، وپرای خواردنی چهندان ههیی ئارامکه رهوه، له ناو گپژاوی تا و گرژبوونهوهی دهمارهکاندا دهست و پیم دهوهشاندا. له ههموو لایهکهوه بیره ناکۆکهکان رایاندهکیشام، له لایهکهوه ههستم به نازاری ویزدان دهکرد لهوهی بوومهته مایهی رهنج و نیگهرانیی مندالاکانم، له لایهکی تریشهوه، خهونی پههابوون و نازادی بهلای خۆیدا رای دهکیشام، ئاه، چهند پپووستیم بهوه بوو یهک جار له ژیاندا خۆم له تهوقی ههموو بهرپرسیاریتییهک رزگار بکه، ههموو

کۆتەکان بپسینم، بە ئازادی و بێ پەروا لەم گەردوونە مەزنەدا بدم لە شەقەى بآل و بفریم... بەلام رووخساره ماندوو، خەمبار و بى هیواکەى مەسعوود و فرمیسکەکانى شیرین لیم نەدەبوونەوه. لەولاشەوه، خرۆشیی دل، ئەو ئارەزووی کە بەلای سەعیددا رایدەکیشام و هەراسی دووبارە ونکردنەوهی ئەو، دلایان دەگوشیم. رۆژ بوو، بەلام توانای هەستانم لە شویتنەکەم نەبوو، چەند جارێ تەلەفۆنەکە لیتی دا، شیرین بەرزى دەکردەوه، بەلام لە لایەکەى ترەوه دادەخرا، دەمزانی سەعیدە، نیگەرانی منە و نایەوێت لەگەڵ شیرین قسە بکات. جارێکی تر تەلەفۆنەکە لیتی دا، شیرین بە ساردی سلاوی کرد و بەبێ ریزی گوتی، دایە پەروانە خانمە تەلەفۆنەکە بەرز بکەوه. تەلەفۆنەکەم بەرزەوه کرد.

- چی بوو؟ ئیستا بووم بە پەروانە خانم، ئەوەندەى نەمابوو دژوینم پێ بدات.

- ببوو، تۆ پیت ناخۆش نەبیت، لە دلای مەگرە.

- نە بابە، گرینگ نییە. قسەى خۆتم بۆ بکەم، تۆ چۆنى؟

- وێران، سەرئیشە وازم لى ناھێنیت.

- مەسعوودیش زانی؟ چی کرد؟ شیرین زۆر سەرسەختە، ئەویش وایە؟

- زۆر خراپتر.

- سەیرە، منداڵگەلێکی لەخۆبایى، ئەوەى کە بۆیان گرینگ نییە ئارەزوو و شادمانی تۆیە، بەهیچ شێوەیەک تى ناگەن... کەمکاری خۆتە، ئەوەندە لە بەردەمیان بێدەنگ بوویت و لە خۆبوردەبیت نواند، ئیستا تەنانەت بێر لەوێش ناکەنەوه کە تۆش مافت هەیه. ئیستا دەتەوێت چی بکەیت؟

- نازانم، جارێ لیم گەرێ، با کەمى بە خۆمدا بێمەوه.

- ئەو سەعیدە داماوە نیوہ گیان بوو، دەلێت دوو رۆژە ئاگای لیت نییە، هەر تەلەفۆنیش دەکات شیرین وەلام دەداتەوه، نازانیت هەوال و دۆخەکە چۆنە، دەکرێ قسەى لەگەڵ بکەیت؟ یان جارێ دووری و دوستى؟

- پێى بلێ با جارێ پتوهندى نەکات، دواتر خۆم تەلەفۆنى بۆ دەکەم.

- دواى نیوہرۆ دێى هەرسێکمان برۆین بۆ پارک کەمى پياسە بکەین؟

- نە بابە، تاقەتم نییە.

- من هەر يەك دوو رۆژىكى تر لىرەم، سەئىدش ھىچى واى بۇ رۆشستنهكەى
نەماوہ.

- ناتوانم، دۆخم باش نىيە، ناتوانم لەسەر پىم راوہستم، سلاوى منى پى
بگەيەنە، دواتر تەلەفۆنت بۇ دەكەم.

شیرين، پالى بە چوارچىوہى دەرگەكەوہ دابوو و بەوردى گوپى لە قسەكانى من
و پەروانە دەگرت. تەلەفۆنەكەم دانا و گوتم:

- بەلى؟! كاريكت ھەيە؟

- نەخىر...!

- ئەى بۆچى وەكو دەروازەوانى دۆزەخ لىرە وەستاوى؟

- دەمويست بزاتم ئەم پەروانە خانمە، ئەى وا بريار نەبوو تەشريف بەریتەوہ؟
ئەى بۆچى بەلاى خۆى دوور ناخاتەوہ؟

- دروست قسە بكە، شەرمە، مرؤف بە پوورى وا ناليت.

- كام پورە...؟ من يەك پوورم ھەيە، ئەويش پوورە فاتىيە.

- ئىتر بەسە، ئەگەر جاريكى تر سەبارەت بە پەروانە ئاوا قسە بكەيت،
ھەرچىيەكت بىنى ئەوا خۆت بە خۆت كر دووہ، تى گەيشتى؟

- ئوہ، ببوورە نەمزانى، پەروانە خانم لاي تۆ جىگەيتكى ئاوا پيشەنگى ھەيە؟

- بەلى ھەيەتى، ئىستاش پرۆ دەرەوہ، دەمەويت بخەوم.

لاى نيوہرۆ بوو كاتىك سيامەك تەلەفۆنى كرد. زۆر سەير بوو، ھەرگيز ئەم
كاتانە پتوہندى نەدەكرد. واتا مندالەكان ئەوہندە پەلەى گەياندى ھەوالەكەيان
بوو، نەيانھيشت لە كارەكەى بگەريتە مالەوہ؟ لە پاش سلاو و ھەوالپرسىيەكى
سارد، گوتى:

- داىە، ئەم قسانە چىيە مندالەكان باسى دەكەن؟

- كام قسانە؟

- ئەوہى كە تۆ دەتەويت شوو بكەى؟

بىستنى ئەم جۆرە قسانە لە دەمى مندالەكانمەوہ و بەم ئاوازە، ئىجگار ئاستەم

بوو. به‌وپه‌پری پینداگری و خۆتاکیه‌وه گوتم:

- بۆچی ئاسته‌نگه؟

- دیاره که ئاسته‌نگه. تۆ چۆن ده‌توانیت له دواى هاوسه‌ریکی وه‌کو باوکی من، ناوی پیاویکی تر وه‌رگری؟ ئەمه ناپاکییه بۆ بیره‌وه‌رییه‌کانی باوکم، من به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌سه‌وود و شیرین، نه ئابرووم ده‌رووات، نه به‌لامه‌وه سه‌یره که ژنیک له ته‌مه‌نی تۆدا شوو بکات. به‌لام ناتوانم ئەوه ببینم که یادی باوکه شه‌هیده‌که‌م له قور ده‌گه‌وزیندریت. هه‌موو په‌یره‌وکاره‌کانی چاویان له ئیمه‌یه، بۆ ئەوه‌ی ببینن چۆن یادگارییه‌کانی ده‌پارێزین، ئینجا تۆ ده‌ته‌وێت ده‌ست و پێ سپییه‌ک به‌ئینیت و له شوینی ئەو دایبیت؟

- سیامه‌ک، خۆت ده‌زانیت چی ده‌لێی؟ کام په‌یره‌وکارانه؟ په‌یکه‌ریکی ئاوه‌ات بۆ باوکت بنیات ناوه و وا قسه‌ ده‌که‌یت ده‌لێی پێغه‌مبه‌ر بووه، ئەگه‌ر له یه‌ک ملیۆن ئێرانیش بپرسی، یه‌ک که‌سیان ناوی باوکتیان نه‌بیسستوه، تۆ بۆچی هه‌ر ده‌ته‌وێت مه‌زن نوینی بکه‌یت؟ ده‌زانم ده‌ورو به‌ره‌که‌ت ئەم کاره‌ت پێ ده‌که‌ن، تۆش ساکار و خۆش باوه‌ر، له‌م هه‌موو پیاوه‌لگوتن و ستایشه‌ چیژ وه‌رده‌گریت و رۆلی کورپی پالئه‌وانتیک ده‌گێری. ئازیزه‌که‌م، چاوت بکه‌روه‌، خه‌لک حه‌زیان له قاره‌مانپه‌روه‌رییه، یه‌کیک مه‌زن ده‌که‌نه‌وه بۆ ئەوه‌ی بتوانن خۆیان له په‌نایدا به‌شارنه‌وه، ئەو قسه‌کانیان بکات، ئەگه‌ر مه‌ترسییه‌کیش له ئارادا بوو، ئەو قه‌لغانی به‌لا بێت و سزاکان له ئەستۆ بگریت، بۆ ئەوه‌ی خۆیان بواری هه‌لاتنیاان هه‌بیت، ئا ئەمه‌یان له‌گه‌ڵ باوکتدا کرد، خسته‌بانه‌ پێشه‌وه، سینگیان بۆ کوتا، هیتافیان بۆ کرد، به‌لام کاتیک که‌وته به‌ندیخانه‌وه هه‌موو هه‌لاتن، و که کوژایش نکوولیان له پتیه‌ندییه‌که‌یان له‌گه‌ڵیدا کرد. له پاشان ده‌ستیان کرد به‌ رخصه‌گرتن لێی و هه‌له‌کانیان ژمارد. چی له پالئه‌وانتیه‌که‌ی ئەو بۆ ئیمه‌ مایه‌وه؟ کێ له ده‌رگه‌ی مالمانی دا بپرسیت، ئیوه به‌ماله‌ی ئەو قاره‌مانه‌ بوون، چۆن ده‌ژین؟ ئەگه‌ریش زۆر بوێر و بێ باک بوونایه له بازار له‌ژێر لێوێکه‌وه وه‌لامی سلاره‌که‌یان ده‌دامه‌وه. نه کورم تۆ پتیه‌ستیت به قاره‌مان نییه، هه‌تا منداڵ بووی رهنگ بێ ئەمه‌ شیاوی تیگه‌یشتن بوو، به‌لام ئیستا پیاویکی گه‌وره‌ی، نه پتیه‌ستیت به‌وه‌یه بیه‌ته قاره‌مان، نه‌ش په‌یره‌وکاری قاره‌مانتیک بیت. له‌سه‌ر پتیی خۆت راوه‌سته، پشت به‌ مێشک و

بیر و لیکدانه وهکانی خۆت ببهسته، هر ریگهیهکت بهلاوه تهندروست بوو، نهوه ههلبژیره، هرکه بینیت به ههلهدا دهچیت، دهنگی خۆتی لی وهر بگرهوه، تو ناییت پهیرهوی یهکی یان ئایدیۆلۆجیا یهک بکهیت که ناچارت بکات کوێرانه به ههموو کاریکی رازی بیت، تهناوت نیشانهی راست له ههلهکانیشی بدهیت، تو مروفتیکی پیگهیشتووی، پیوستیت به هیچ ئهفسانهیهک نییه. با له بهرچاو مندا له کانت که سایهتیهکی توندوتۆلت ههبی که بتوانن پشتت پی ببهستن، نهوهکو خۆت پیوستیت به پهناگهیهک بیت.

- ئاه... دایه، تو هیچ کاتیک له بههای خهبات و مهزنیی باوکم تی نهگهیشتی. هر کاتیک بیوستبایه مهزنی بکاتهوه، بابهی دهگۆری به باوک، دهنگوت وشهی بابه بۆ ئه مهزنه کهمه.

- تۆش هیچ کاتیک بهو رهنجهت نهزانی که من کیشام و ئهوه هۆکاری بوو. کورم چاوت بگرهوه، ئه مه بۆ خۆت ده لیم، راستی بینه، باوکت پیاویکی باش بوو، بهلام خالی لاوازیسی ههبوو، هر هیچ نه بیت بهرامبهر به ئیمهی ئه ندامانی خێزانهکی، هیچ مروفتیک بی کهموکووری نییه.

- باوکی من هرچییهکی کرد له پیناو خهبات و پرگاریی مروفت بوو، ده بیوست ولاتیک له شیوهی سوسیالیزم و لیوانلیو له هاوتایی و یهکسانی و نازادی بهینیتته کایهوه.

- بهلی، وهکو ئه ولاتهی که دواي حهفتا سال پارچه پارچه بوو، خه لکه کههی له بهر نه بوونی نازادی نهخۆش بوون، تو نه تبینی هاوولاتیانی کۆمارهکانی ئه م ولاته زله پزه که بۆ کارکردن بۆ ئیران دههاتن، چهند بی بهرگ، نا ئاگه و په ریشان بوون، له دواي ئه و رووداوه، چهندان رۆژ گریام و چهندان مانگ بیرم کردهوه که باوکت بۆچی مرد؟ ئاخۆ ئه مه ئه و (مه دینه فازلیهیه) بوو که گیانی خۆی کرده قوربانی؟ چهند شادمانم که باوکت نه بیینی قیبله ی ئاواتهکانی که وتوه ته چ رۆژیکه وه.

- دایه، تو کوا له پرسه سیاسییهکان دهزانی؟! من بۆ ئه وه ته له فۆنم نه کرد سه بارهت بهم شتانه قسهت له گه ل بکه م، بابته که تو و ئه و کارهیه که دهنه ویت بیکه ی، به راستی من ناتوانم بهوه رازی بم یهکی تر له جیگه ی باوکمدا ببینم و

تهلهفۆنهكهى داخست.

گفتوگۆ لهگهڵ سیامهكدا بۆ سوود بوو. كيشهى سیامهك من نهبووم، گرتى ئه و باوكى بوو و دهباويه من له پهناى ئه م بته ههلبهستراوهدا، ببوومايه به قوربانى.

دواى نيوهرۆ، مهسعوود، عاتيفه و كورپه نازدارهكهيان كه منداللى مهسعوودى دههينايهوه يادم، هاتن بۆ مالممان. مندالهكهم له عاتيفه وهرگرت و گوتم:

– عاتيفه گيان بهخيرهاتى، ماوهيهك بوو ئه م كورپه نازدارهم نهيينيوو.

– كهكارى مهسعووده، كارى ئيجگار زۆره، ئيتتر ئه مرق و تيراي ئه وهى كۆبوونه وهى ههبوو، وازى له كارهكهى هينا و زوو هاتهوه. گوتى دهبيت بۆ مالى دايمك برۆم، دۆخى باش نيينه، منيش زوو لهگهلى هاتم، بۆ تاقت بووم، بيري ئيوهشم دهكرد.

– كاريكى باشت كرد، منيش بيري تۆ و ئه م چكۆله جوانهم دهكرد.

– خوا خراب نه دات، چى بووه؟

– هيچ، ئه مانه گه وهى دهكهنه وه، هه ر كه مى سهرم دهيه شا، نه مده ويست بيمه بار به سهر ئيوه وه، مهسعوود قسه كهى له دم عاتيفه گرت ه وه و گوتى:

– قسهى وا مه كه دايه گيان، بارى چى؟ ئه ركى خۆمانه، دهبيت بمبوورى ئه م ماويه سه رقائ بووم، له تۆ بۆ ئاگه بووم و نه متوانى پيت رابگه م.

– بۆچى من مندالم هه تا پيم رابگه يت؟ هيشتا خۆم له پى نه كه وتووم، دهبيت تۆش به ژيانى خۆت و ژن و منداله كه ت رابگه يت. هيچيش پيم خۆش نيه و از له كاره كه ت به ينيت و بۆ ئيره بى، له به ره ئه وهى ئه ركيك به جى به ينيت، به و شيويه من پتر نازار ده چيژم.

عاتيفه كوربه كهى دهگريا، به نيگايه كى پرسىار ئاميزه وه له باوه شى گرت و رۆبى بيگورپت. منيش هه ستام و بۆ چيشته خانه كه، په ناگه ي هه ميشه بيم رويشتم. سه رقائى شۆردنه وهى ميوه بووم، و بوارم بۆ شيرين ره خساند، بۆ ئه وهى به ئاره زوى خۆى هه واله كان بۆ مهسعوود بگويژيته وه و پلانه كانى داها توى دابريژيت، كه چى عاتيفه به منداله كه وه بۆ لاي ئه وان رويشت. به ورده كۆلييه وه

ههولئ دهدا له گفتوگۆ هیتواش و شاراوکهیان تی بگات. سهرنه نجام دهتگوت
شتیکی دۆزیوتهوه، به دهنگیکی بهرز گوتی:

- کئی؟ کئی دهیهوئیت شوو بگات؟

مهسعوود به شله ژاوییهوه گوتی:

- هیچ کهس...!

شیرین به هیمنییهوه فریای کهوت:

- یهکئی له هاوری کۆنهکانی دایکم، چهند سالی پيشتر مپردهکهی مردووه،
ئیسنا به بووک و زاوا و نهوهوه دهیهوئیت شوو بگاتهوه.

- وای!! چ ژنگه لیک هه، کهس نییه پئیان بلئ، لهم تهمنه دا ئیتر خهریکی ئه و
کاره چاکانه بن که له ژیاناندا دواتان خستوو، برۆن نوئژ و رۆژوو هکانتان بهجئ
بهین، روو له خوا بکه، ئه و دنیا تان بنیات بنین، هیشتا هه خهریکی دل و
کهیف و ههوهسی خۆیانن. به راستی...!

من به قاپی میوهکهوه وهستا بووم، گویم له وتاره به نرخه کهی عاتیفه دهگرت.
مهسعوود سهیری شیرینی کرد و نیگاکانی له من شاردهوه. قاپی میوهکهم له سهه
میزه که دانا و گوتم:

- یهکجاری پئی بلین با بروا قهبری بکړیت و له ناوی بخهوئیت!

- دایه، ئه م قسانه چیه، ژیانی مهعنهوی زۆر له ژیانی مادی دلگیرتره، دهشتیت
مرؤف ئه م جوړه ژيانهش له تهمنه نکدا تا قی بگاتهوه.

جوړی کار دانهوهی ئه مانه، له گه ل تهمنه نی من و شیوازی بیرکردنه وهیان
سه بارهت به ژن لهو تهمنه دا، بوون به هوی ئه وهی که تی بگه م بوچی ژنان حهز
ناکهن تهمنه نی راسته قینهی خۆیان ئاشکرا بکه، وهکو رازیکی سهه مۆزکراو
له لای خۆیان دهپاریزن. رۆژی دواتر بو مالی په روانه رۆیشتم، شیرین جلی له بهر
کرد و گوتی:

- منیش دیم.

- نه خیر، پئویست ناکات.

- حەز ناکەم منتان لەگەڵ بۆم؟

- نە! لەو تەبەقە بێرەم بێت، چاودێرم هەبوو، نەفرەتم لە بوونی چاودێرە. ئێوەش لەم شتیوە رەفتارانەتان دەست هەلگرن، دەنا سەری خۆم بەرەو کێو و بیابان هەلگەرم، کاریک دەکەم کەستان دەستتان پێم نەگات...

هاوکات کە پەروانە سەرقالی پێچانەوێ جانناکانی بوو، باسی هەموو شتیکم بۆی کرد، گوئی:

- بەراستی جێی باوەر پێکردن نییە، چەند زوو ئەم منداڵانە مرۆف بۆ ئەو دنیا دەنێرن؟ سەرم لە سیامەک سوپردەمینی، ئەو بۆ تۆ ناگات...؟ بەراستی تۆش چ چارەنووسیکی سەیرت هەبوو.

- هەموو کاتیکی دایکم دەیگوت "بەشی هەموو کەسیک لە سەرەتاوە دیاری کراوە، بۆی دەخەنە لاوه، ئەگەر ئاسمانیش لەگەڵ زەوی یەک بگریت، ناگۆریت". زۆربەیی کات بێر دەکەمەوه، بەراستی بەشی من لە ژياندا چی بوو؟ ناخۆ هەر بە راستی پشکێکی دیاریکراو و سەربەخۆم هەبوو؟ یان پارچەیهک بووم لە بەشی پیاوهکانی ژیانم، کە بۆ باوەر، ئیدیا لهکانیان، یان ئامانجەکانیان، هەریهکەیان بە شتیوهیهک منیان بۆ قوربانگە برد، من دەشیا بۆ پاراستنی ئابرووی باوک و براکانم بۆم بە قوربانی، بۆ خواست و بیروباوەرهکانی هاوسەرەکم، قارەمانیتی و ئەرکە نیشتمانیهکانی کورەکانم باجم دا. لە راستیدا من کۆ بووم؟ هاوسەری گیرە شتیوینیک، ناپاکتیکی نیشتمانفرۆش؟ دایکی هەلگەراوهیهک؟ ژنی قارەمانیکی خەباتکاریی رێگەی ئازادی؟ یان دایکی گیانبەخت کردوویهکی لە خۆبوردوو، سەربازێکی ئازاد؟ چەند جار لە ژياندا منیان برده لووتکه و پاشان بە تەوقی سەر بەسەر زهویاندا دام، بەمەرجیک هیچ کامیان مافی من نەبوون، نە لەبەر شایستەیی و توانای خۆم سەریان خستم، نە نسکۆکانیشم بەرھەمی هەلەکانی خۆم بوون، دەتگوت من بوونم نییە، مافیکم نییە، کە ی بۆ خۆم ژيام؟ کە ی بۆ خۆم کارم کرد؟ کە ی مافی هەلبژاردن و بریارم هەبوو؟ کە ی لە منیان پرسى، تۆ چیت دەوێت؟

- زۆر ورتە پوخواوه، هەرگیز ئاوها سکالات نەدەکرد، لێت ناوھشیتتەوه، دەشێ تۆ پووبهروویان ببیتەوه و کاری خۆت بکەیت.

- دهرانی، چیی تر نامەوێت، ئەک لەبەرئەووەی ناتوانم، دەتوانم، بەلام چیی تر بەلامەووە خۆش نییە، هەست بە دارمان دەکەم، دەلێی لەگەڵ سی سال پێشتردا، هیچ گۆرانکارییەک رووی نەداوە، من سەرەرای ئەم هەموو رەنجەیی کە کێشام، کەچی نەمتوانی تەنانت لە مالهەکەیی خۆشمددا هیچ گۆرانکارییەک بکەم، کەمترین چاوەروانیم لە منداڵەکانم کەمیی تیگەیشتن و هاوخەمی بوو، تەنانت ئەوانیش ئامادە نەبوون وەکو مرۆڤێک مافیکم پێ رەوا ببینن، من تەنیا کاتێک بەهەم هەیه کە دایکی ئەوان بم و لە خزمەتیاندا بم، وەکو دەلێن:

کەسێک نەبوو کە خۆی بۆ ئێمە دانابێ

هەر کەسێک هات، تەنیا ئێمەیی بۆ خۆی ویست

خۆشی و ئارەزووەکانی من بۆ ئەوان هیچ نرخێکی نییە، ئێستا ئێتر هیچ ئارەزوو و جۆش و خرۆشییەک بۆ ئەم هاوسەرگییریە نەماوە، ئەوەندە بێ هیوا بووم. تەززی بیرکردنەوێکەیی ئەوان پێوەندییە جوانەکەیی من و سەعییدی ئالوودە کردووە. لە کاتێکدا وام دهرانی ئەوان نزیکترین کەسی منن، خۆشیان دەوێم و پەروردەیی بەردەستی خۆم، ئاوا لەبارەیی من و سەعییدەووە قسە دەکەن، جا بزانه خەلکی تر چی دەلێن، چۆنمان لە قور وەردەدەن.

- قیروسیا! با هەر کەسێ، چی پێ خۆشە بیلێت، نابێت گوێ لە هیچ قسەووباسێک بگری، بەهێز بە و کاری خۆت بکە، بە هیچ شیوەیەک خەمۆکیت لێ ناوەشیتەووە، چارەسەری تۆ چاوپێکەوتنی سەعییدە، هەستە، هەستە تەلەفۆنی بۆ ئەو داماوە بکە، تا ئێستا شێت بوو، زۆر لە چاوەروانیدا.

پاش نیوهرۆ، سەعیید بۆ مائی پەروانە هات. چیی تر پەروانە حەزی نەدەکرد لە ناوگفتوگۆکانماندا بێت، سەرقالی کارەکانی خۆی بوو، گوتم:

- سەعیید، زۆر داوای لێبووردن دەکەم، بەلام ناکریت هاوسەرگییریەکەمان سەرگیری. من ئەوهم بەسەردا سەپاوە کە هەرگیز بەختەوهری و ژیاانی هیمنی خێزانیم نەبیت.

رووخساری سەعیید زۆر تێک چوو و بە دەنگیکی تێکشکاووە وتی:

- سەرئای گەنجیم لە سۆنگەیی ئەم ئەشقه بێ ئاکامەووە لەناوچوو. لە

خۆشتىن بۇرۇنكى ئىشلىرىمدا، لە ناخى بۇوندا تەنيا و خەمبار بووم، ئالېم لە درېزايىي ئىشلىرىمدا سەرنجى ھىچ ئىشلىرىم تەرم نەداو، ئالېم ھەرگىز نازىم خۇش نەويستۇ، بەلام بەويىرى بوئىرىيەو دەلېم، ئاقە ئەشقى ئىشانم تۆ بوويت. كاتى كە تۆم دۆزىيەو، وام دەزانى سەرنەنجام، خوا بەزەيىي پىمدا ھاتووه و خوازىار بووه لەم نىوھى كۆتايىي تەمەنەدا، رووى بەختەوھرىم نىشان بدات. پروا ناكەيت، خۇشتىن، ھىمىنترىن، دلگىرتىن رۇژگارەكانى ئىشانم، تەنيا ھەر ئەم رۇژگارەكانى ئەم دوو مانگەي كۆتايىي بوون كە پىكەو بەسەرمەن برد. ئىستا تۈنەي بەرگەرتنى دورى تۆم بەلاو دۇرارتە، ئىستا لە جارەن تەناتەرم، ئىستا، پتر لە ھەموو كاتىك پىويستىم پىتە، تكات لى دەكەم چاويكى ترى پىدا بخشىنەو، تۆ مندال نىت، چىي تر تۆ كچىكى شازدە سالە نىت كە مۇلەتت بە دەست باوكت بى، ئىستا تۆ دەتوانىت خۆت بىرپار بەدەيت، مەھىلە جارېكى تر ھەرەس بەيىنم.

چاوەكانم پر لە فرمىسك بوون، گوتم:

- بەلام مندالەكانم لە ئارادان، چى لە مندالەكانم بەكەم؟

- بۆچى تۆ بە قسەي مندالەكانت رازىت؟

- ھەرگىز! بەلگە و لۆجىكەكانىيان بەلامەو ھىچ نرخیكى نىيە، ھەمووى بەرھەمى خۇپەرستى و تەنيا لە خۇروانىنە، بەلام بەو تەرزى بىرکرنەوھەيەيان من تاوانبار دەكەن و خۇيان ئازار دەدەن، خەمبار و سەرگەردان دەكەن، من ھەرگىز نەمتوانىوھ دلشكاويىيان ببىنم، ئىستا چۆن خۆم ئەم شەرمەزارى، رووزەردى و خەمەيان بۆ بەيىنمە كايەو؟ لەوھى لە سۆنگەي منەو، ھاوکار، ھاوړى و بنەمالەي ھاوسەرەكانىيان بە چاوى سووك تەماشايان بەكەن، ھەست بە ئۇبال دەكەم. ھەموو كاتىك مندالەكانم خالى لاوازم بوون.

- لەوانەيە ماوھەك ئەم ھەستەيان ھەبىت، بەلام زوو لە بىريان دەچىتەوھ.

- ئەي ئەگەر نەيانكرد؟ ئەگەر ھەتا ھەتايە وەكو گرىپەك لە داياندا مايەوھ؟

- ئەگەر ئەم كارە وىنەي من لەبەرچاويان برووشىنەيت؟

- وردە وردە دەگەرپتەوھ وىنەكەي پىشوو.

- ئەگەر نەگەرپايەوھ؟

- چیمان له دەست دیت؟ له وانهیه ئهوه نرخى بهخته وهری داهاتوومانه و دهیت بیدهین.

- و باجه کهى له مندا له کانم وهر بگرم؟ نه! ناتوانم.

- وهره ئه گهر بۆ جارێکیش بووه له ژيانندا، دلت بدهره دم دهرياووه " بهوى ههركهستىك دلى دايه دم دهرياووه، ئازادى به دهست هيتا..."

- نه سهعيد گيان! "... من ئهوه كهسه نيم دل بدهمه دم دهرياووه!"

- وا بزانه مندا له كانت كرد به بيانوو، خۆت وها بير ناکهيهوه؟

- نازانم، له وانهيه، ئامادهييم له دهست داوه، دل من زۆر تهنگه، هه لومه رجه که ناله بار بوو، چاوه پروانى ئهوه پرچه کردارانهم نه ده کرد. ئیستا ئه وهنده مان دووم، ناتوانم بریارىكى ئاوا گرینگ بۆ ژيانم بدهم، ههست ده کهم ته مه نم سه د سا له، نامه ویت له كه لله ره قيبه وه يان بۆ سه لماندنى توانا كانم هيچ ههنگاوێك بنيم، داواى لیبوو ردى ده کهم، به لام به راستى لهم هه لومه رجه دا ناتوانم ئهوه وه لامهت بدهمه وه كه چاوه پروانى ده کهیت.

- به لام مه عسووم بهم شيوهيه جارێكى تر يه کتر له دهست دهدين.

- دهزانم، له لايه ن خۆمه وه دلنيام، بۆ من وهكو خۆكوشتنىكى شكۆدارانهيه، جارى يه كه ميشم نييه، به لام دهزانيت، پر ئازار ترين پرس و شتىك كه به راستى له ناوم ده بات، چيه؟

- نه!

- ئه وهيه كه له ههردوو جار ه که دا، ئازيزه كانم، ئهوه كه سانهى كه نزيكترين كه سم بوون، ئاوا بريارى مردنى منيان دا.

پهروانه رۆيشت، من يهك، دوو جارى تر سهعيدم بينى. به لئيم لى وهرگرت كه له گه ل ههوسه ره كهيدا ئاشت بيته وه و له وى بمينيته وه. هه رچونيك بيت خيزان يان هه بوو، ته نانه ت ئه گهر گه رموگوريش نه بن، له نه بوونى خيزان با شتره... كاتى له سه عيد جيا بوومه وه، به پى به ره و مال هاتمه وه. بايهكى ساردى پايزى هه لى كرد، زۆر مان دوو بووم، بارى ته نياييم كو لتيك قورستر بوو بوو و پييه كانم سست و بى

توانا تر بوون. خوّم له چاڪه ته ره شه كه م پيچا يه وه، سه يريكي ئاسمانه داگير او كه م
کرد و گوتم:

- وای...! چ زستان يكي دژوار مان له پيشدايه.

سوڀاس و پڙانين

له ناڅي دلّه وه سوڀاسي ته م هاوري هڙاڀانه ده كه م كه له
پروسه ي وه رگيري ته م كتيبه دا يارمه تيان داوم:

۱- ماموستا دياكو هاشمي كه رينويني و يارمه تيبه كي زوري
زمانه وانيي پيشكيش كردم.

۲- ماموستا ناسري حوسامي، ته و شيعرانه ي يو وه رگيرام كه به
زماني ناغاي شيرازي و تراون.

پرووناك شواني

